

శ్రీరస్తు

రాఘవచంద్రావతారము.

పింగళి నూరనామాత్యప్రణీతము.

35, IPS. 1

H 39

37321

పాఠశాల రాఘవావతారాస్త్రములు అండ్ సన్స్,

292, ఎస్.ప్లస్.నెడ్, చెన్నపురి.

97321

Sadhana Vasantham Naidu
20.6.43.
R. Tirupati.

Sadhana Vasantham Naidu
M.A., B.O.L. Viceroy
Prof. of Telugu,
COLLEGE, TIRUPATI.

శ్రీ రస్తు.

రాఘవపాండవీయము.

పింగళి సూరనామాత్యప్రణీతము.

DONATED BY
Dr. S. VEERASWAMI NAIDU, M.A., Ph.D.,
Retd. Professor, S. V. College
TIRUPATI

చెన్న పురి:

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలుఅండ్ సన్స్ వారిచే

బ్రకటితము.

1940.

All Rights Reserved.

Printed by

V. VENKATESWARA SASTRULU

of V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS

AT THE 'VAVILLA' PRESS,

Madras.—1939.

విజ్ఞప్తి.

ద్వ్యర్థిప్రబంధములలోఁ బ్రాముఖ్యతను గన్న యీప్రబంధమును ముద్రింపింపవలయు నని మేము చాలాదినములనుండి కృతప్రయత్నములమయ్యును నితరగ్రంథములఁ గొన్నిటిని ముద్రింపించి పిమ్మట దీని ముద్రింపింత మనుకొనుచుండఁగా నింతట శ్రీమత్పితాపురసంస్థాన ప్రభువులును విద్యాభిమానులును నగు శ్రీరాజా రావు వేంకటకుమార మహీపతి సూర్యారావుబహదరువారీగ్రంథముద్రణకుఁ దగినధనసహాయ మొనరించి మా కెంతయుఁ బ్రోత్సాహము గలిగించినందున నిప్పటికి దీనిని మాతండ్రిగారిచేఁ బింగళ (1857-వ సంవత్సరమున ముద్రింపింపఁబడిన చక్కనిప్రతి నాధారముగాఁ జేసికొనియే మరల ముద్రింపించితిమి. ముద్రణావస్థలోఁ దటస్థించినలోపము లెవ్వియైన నున్నచో “గచ్ఛతః స్థలనం క్వాపి” యనున్యాయము తా మెఱిగినదియే కనుక మన్నింపవలయు నని చదువరులఁ బ్రార్థించుచు మ మ్మింకను సుద్ధగ్రంథముల ముద్రింపించుచుండుటకై ప్రోత్సాహము గలిగించుచుందురుగాక యని శ్రీవారికిఁ గృతజ్ఞతాసూచకముగా ననేక ధన్యవాదములఁ జేయుచున్నారము.

ఈ రాఘవపాండవీయమునకు మిక్కిలి ప్రశస్తమైన వీతికను వ్రాసి యిచ్చిన బ్రహ్మశ్రీ శతఘంటము వేంకటరంగశాస్త్రిలవారికి నమస్కార శతంబులొనర్చుచున్నాము.

ఇట్లు,

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్.

ఉ పో ధా త ము.

ఇష్టహాకావ్యమును నిఖిలసూరిలో కాంగీకారతరంగిత కవిత్వ చాతుర్యధుర్యుం డై నసింగలి సూరనార్యుడు రచించెను. ఈమహాకవి నియోగిబ్రాహ్మణుడు. యాజుష శాఖాధ్యయనపరుడు. గౌతమగోత్రుడు. ఆపస్తంబసూత్రుడు. అమరనార్యునకును అబ్బమ్మకును బుత్తుడు. సూర నార్యునకుఁ బొత్తుడు. భావనామాత్యునకు దాహిత్తుడు. ఇతనికిఁ దమ్ము లమలన యెఱ్ఱిన యనువార లిరువురు గలరు. ఈయర్థము రాఘవ పాండవీయకళాపూర్ణోదయములలోని

సీ. “శోభితాపస్తంబసూత్ర గౌతమగోత్ర సుచరిత్రుఁ బింగలి సూరసుకవి
పాత్తు నన్నవపతిభావనదాహిత్రి నమరధీమణికి నబ్బమకుఁ బుత్తు
ననుజన్తు లైనట్టియమలన యెఱనార్య లతిభక్తి సేయంగ నలరువాని
సత్కావ్యరచనావికారదుం డగువాని సూరనామావిత్తుతుని నన్ను.”

* * * * * ఆ - ౧. ప - 9.

అనుపద్యపుసీసపాదములను బ్రభావతీప్రద్యుమ్నములోని

క. “గౌతమగోత్రనకును బ్రఖ్యాతాపస్తంబసూత్రయాజుషశాఖా
ధీతిపవిత్రనకును లోకాలిగవశితాజితాంతరామిత్రనకున్.”

అనుపద్యమునను స్పష్టమయ్యెడు.

ఈవంశమువారికిఁ బింగలి యనుగ్రామమున నివసించినకారణమునఁ
బింగలివా రనిపేరు వచ్చినట్లు ప్రభావతీప్రద్యుమ్నములోని

మ. “తరముల్ నాల్గయి బెండునెందు నగుఁ దత్తద్ద్రామనామంబులం
బరగున్ వంశము లెల్లఁ బూర్వపునిజప్రఖ్యాతి మాయంగ నే
మరుదో పింగలినామ మందుఁ జిరకాలావాసు లై యున్నను
స్థిరతం గోకనమంత్రివంశజాలకుం జెన్నెందు మిన్నందుచున్.”

అనుపద్యమువలనం దెలియవచ్చెడు. పింగలి యనుగ్రామము కృష్ణా

మండలములో నున్న దని కవిచరిత్రమందుఁ జెప్పబడియుండెడు. ఈకవి తండ్రి యగునమరనార్యుఁడు రాజేంద్రగురువంశమునం బుట్టిన సోమా రాధ్యునకు శిష్యుఁ డైనశైవాచారపరుఁడని ప్రభావతీప్రద్యమ్ము ము లోని

క. “శ్రీమద్రాజేంద్రగురు,స్వామిస్థిరవంశకలశజలనిధిసోమ
తొస్సమారాధ్యకృపాల,బృహదలశివభక్తిశోభితాచారనకున్.”

అనుపద్యమువలన నేర్పడియెడు.

ఈకవి జీవించియుండినకాలముం గూర్చి శ్రీ కందుకూరి వీరేశ లింగముపంతులుగారు కవిచరిత్రమందు సయుక్తికంబుగఁ జర్పించి శ్రీస్తు శకము 1566 సంవత్సరములప్రాంతమున నుండినవాఁడని నిర్ధారణము చేసిరి. శ్రీకృష్ణదేవరాయలు 1530-వ సంవత్సరముననే కీర్తిశేషుఁడగు టచే నీకవి తదాస్థానమం దష్టదిగ్గజము లని పరిగణింపబడినవారిలో నొక్కఁ డని తలఁచ నవకాశము లేదనియుఁ గవిచరిత్రమునందే సిద్ధాంతము చేయఁబడి యుండెడు. దీనికి వలసినయంశములనెల్ల సాకల్య ముగఁ జర్చింపకయే యీతఁడు శ్రీకృష్ణరాయలకాలమువాఁడు గాఁడని సామాన్యముగను నూహింపవచ్చును. పింగలి సూరనార్యువి కవితా చమత్కృతి యత్యంతాదరణీయ మని వేనోళ్లఁ బొగడఁదగియుండు టయు, సుకవులయెడ శ్రీకృష్ణదేవరాయల కత్యంతాదరము కలిమియు విద్వాంసులకెల్లఁ దెల్లంబ కదా. శ్రీకృష్ణదేవరాయలకాలమునం దీకవి వాస్తవముగ నుండియుండునేని యాకువీటి పెదవేంకటరాయలకును నంద్యాలకృష్ణరాయలకును దనకావ్యముల నంకితము చేసినయీకవి తాను గవియై కవితాదరణబద్ధదీక్షుం డైన శ్రీకృష్ణదేవరాయలనాశ్రయింపక యుపేక్షించుట యీకవికిని, సరసనిరుపమకవన కౌశలమున కలరుచు నిష్టుహాకవిని నిజాస్థానంబునఁ జేర్చుకొన కొప్పరికించుట యావిద్యత్ప్రభు మణికిం బొసఁగునే? కావున నారాజాధిరాజకవియు నీకవిరాజాధిరాజును సమకాలికులుగా నుండియుండ రని నిరాక్షేపముగ నిశ్చయింపఁ దగి యుండెడు.

ఈకవిశ్రేష్ఠుండు చిన్న చిన్నకృతు లెన్ని యోగాక గరుడపురాణము, రాఘవపాండవీయము, కళాపూర్ణోదయ మనుగ్రంథముల రచించి

పిదపఁ బ్రభావతీప్రద్యుమ్నమునకుఁ దొడఁగినట్లు ప్రభావతీప్రద్యుమ్నము లోని యీక్రిందిపద్యమునఁ దెలియవచ్చెడు.

మ. “జనమూత్ మెచ్చంగ ముక్ రచించితి నుదంచఁజైఖరిక్ గారుడం
బును శ్రీరాఘవపాండవీయముఁ గళాపూర్ణోదయంబుక్ మఱిక్
దెనుఁగంగబ్బము లెన్నియేనియును మత్పిత్రాదిపంశాభివ
ర్ణనలేమిం బరితుష్టి నా కవి యొనర్పం జాల వత్సంతమున్.”

ఈకవి గిరిజాకళ్యాణ మనుమఱియొక్క కావ్యముం గూడ రచి
యించినట్లు రంగరాట్ఛందములో నుచాహరింపఁబడిన పద్యమునం దెలియ
వచ్చెడు నని కవితరిత్రమునందు వ్రాయఁబడియుండెడు. పైపద్యమునం
బేర్కొన్న నాలుగు గ్రంథములలో గరుడపురాణం బొక్కటి దక్కఁ దక్కి
నవి యెల్లెడలం బ్రచారంబుఁ గాంచియుండెడు. ఆంధ్రగ్రంథరచనఁ దోలు
దోలుత సంస్కృతపురాణేతిహాసముల భాషాంతరీకరణరూపముగా
నన్నయభట్టారకాదు లారంభించియుండుటం గాఁబోలు నీకవియుఁ దోలుతఁ
దద్విధమున బాల్యవయస్సునం గరుడపురాణ మాంధ్రీకరించి యట
నాంధ్రకవితాపితామహుం డైనయల్లసానిపెద్దనామాత్యుండు మార్గ
దర్శిగా వెలయుప్రబంధరచనకుం గ్రేల్లువాటుడెందముతోఁ దక్కిన
వానిని రచియించెను. అందు రాఘవపాండవీయరచనాకాశలం బనన్య
సాధారణంబు. ఇట్టికథాద్వితయ ఘటనావైచిత్రీ కిష్టుహాకవియే తోలు
దోలుతఁ ద్రోవ త్రొక్కినవాడు ఇతనితెరువుగోని రామరాజభూషణ
కవియు హరిశ్చంద్రనలోపాఖ్యానంబు రచియించెగాని మఱెవ్వరు
నిట్టి కథాద్వయసంఘటనచమత్కారమున నొప్పారురసవత్కావ్య మింత
కుం జేయరైరి. ఇంతియగాక కళాపూర్ణోదయమును రచియించి
నూతనకథాకల్పనాచమత్కృతిం గవివతంసుల కాష్టాదంబు నాపాదించె.
మొట్టమొదటం బ్రబంధరచనఁ గావించినకారణమున నల్లసానిపెద్దనా
మాత్యున కాంధ్రకవితాపితామహుఁ డనుబిరుదుగలిగిన ట్లిమహాకవికి
ననన్యసామాన్యం బగుశ్లేషమూలక కథాద్వయఘటనావైచిత్రీకిని
నూతనకల్పనాచమత్కృతికిం దెరువు చూపిననేర్పునకుఁ దగిన బిరుదు
లెన్నియే గలుగవలసియుండిన నాకాలమున శ్రీకృష్ణరాయలుగాని
యంతటివిద్యన్తహాప్రభువుగాని లేమింజేసి కాఁబోలు నట్టివి దుర్లభంబు
లయ్యె.

రాఘవపాండవీయముందు

కా. “రెండర్థంబులపద్య మొక్కటియు నిర్తింపంగ శక్యంబు గా
కుండుం దద్దరిఁ గావ్య మెల్ల నగునే నోహో యనం జేయదే
పాండిత్యంబున నందును దెనుఁగుకబ్బం బద్భుతం బండు ద
క్షుం డెవ్వఁ డిల రామభారతకథల్ జోడింప భాషాకృతిన్.” ఆ-౧. ప-10.

అనిచెప్పినరీతి నొక్క కావ్యమే వినువారికి రామాయణభారతకథార్థంబుల
రెంటిని వివరించినట్లు స్లేషసంయోజనం బొనర్చు తెంతయు దుష్కరం
బని కవుల కందఱకు ననుభవగోచరంబకదా. అలంకారములలోనెల్ల
నుపమోత్పేక్షోల్లేఖాదులు రసపుష్టి నించి శ్రోతృచిత్తముల కానంద
మొడఁగూర్చుఁగాని స్లేషాలంకార మట్టిది గాదని కొందఱు తలంతురు.
అయ్యర్థము ప్రకృతవర్ణనాప్రసంగమున నప్రకృతార్థమున ననేకార్థక
శబ్దప్రయోగమునం బరిస్ఫూర్తిఁ గలిగించుస్లేషవిషయమునఁ దోచినం
దోషవచ్చునేమొ కాని సభంగశబ్దస్లేషబహుళం బైనరాఘవపాండవీయ
మునం దట్టియభిప్రాయ మెవ్వరికిం గలుగఁ జాల దని తలఁచెదను. అతి
విస్తృతంబు లైనరామాయణభారతకథార్థంబులు వివరించునెడ ననే
కార్థకశబ్దప్రయోగము స్లేషప్రధానము గానికావ్యములందుఁబోలే
నత్యంతవిరళంబుగాఁగఁ గేవలపదవిభాగమాత్రమున శబ్దభేదం బేర్పడఁ
దనంతన వివక్షితైకార్థప్రతిపాదకంబుగాఁ గావ్యమెల్ల రచియించుటం
జూడ నిష్పహాకవికిఁ గలయుభయభాషాపాండిత్యసామర్థ్యంబు లవాఙ్మన
గోచరంబు లని యెవ్వరికేనియు నొప్పుకొనక తప్పదు.

ఈకవి తాను గథాద్వయసంఘటనంబు నేయునెడ నేర్పలుచు
కొన్న నియమముల వివరించుచు గ్రంథాదియందు

సీ. “అంధ్ర భాషాసంస్కృతాభిభాషాస్లేష యొక్కొక్కచోట నొక్కొక్కచోట
నుచితశబ్దస్లేష యొక్కొక్కచోట నర్థస్లేష యొక్కొక్కతఱిని ముఖ్య
గాణవృత్తిస్లేషఘటన యొక్కొక్కతఱి నర్థాన్వయము వేటె యగుచు నునికి
శబ్దాన్వయవిభేదసంగతి యొక్కొక్కతఱి నివి యొక్కొక్కతఱినిరెండు

తే. మూఁడుగూడుటయననముజ్జ్వలముగ, నాఁడుదోచినగలిచెక్కుపోకలమర
రామభారతకథలు వర్ణయదృష్టి, జూచునుమతుల కేర్పడ నాచరింతు.”

ఆ-౧. ప-17.

అని కొన్నికల్పన లేర్పటిచికొనియు నందు ముఖ్యముగాఁ బ్రథమతృతీయ

ములనే యుపయోగించుచువచ్చె గావున గ్రంథరచన వచనాతీతాద్భుతావేశభాసురంబై సహృదయహృదయంగమతరంబై కన్పట్టెడు. ప్రాయశముగా గ్రంథమెల్ల సభంగసంస్కృతశబ్దశ్లేష, సభంగాంధ్రశబ్దశ్లేష, సభంగోభయభాషాశబ్దశ్లేషనిబిడంబై యుండుటంజేసి యర్థవిదు లగు చదువరు లాయాచోటు లరసి నిలిపి చదివినం దత్తద్వివక్షితార్థంబును దత్తత్ప్రధానకావ్యమట్లపోలే నీకావ్యము బోధించుచుండెడు. కావుననే కవి గ్రంథాదియం దీక్రిందిరీతిం జెప్పెను.

క. “ఒకకథ వినియెడుతఱి పే, అొకకథపై దృష్టి యిడిన నొకయర్థముఁ దోఁ
పకపోవుఁ గాన నేకార్థకావ్య మెట్లట్లు వివరఁగఁ దగు నొకటాకటిన్.”

ఆ-౧. ప-18.

అర్థసమన్వయమరసి యుచితరీతిం బదవిభాగంబునేయుచుఁ జదివిన నాయాయర్థము సుబోధమై యుండు, గాని కొన్నిశ్లేష గ్రంథములఁ జదువునపు డెట్లు లట్టుల నానార్థకనిఘంటువుల నన్నేషింప నవసరము తఱచుగా నుండదు. ఒక్కమాలు చదివిన రామాయణార్థంబును వేటొక్కమాలు చదివిన భారతార్థంబును గ్రహించునెడఁ జదువరుల కావృత్తికల్పనంబున వ్యాపారగౌరవంబుగలిగిన నొక్కకావ్యమే యుభయార్థప్రతిపాదకం బగుటంజేసి ప్రయోక్తకు వైయాకరణసమ్మతంబయిన యుచ్చారణలాఘవంబును దీనం జమత్కృతివిశేషంబును సహృదయవేద్యంబై యుండెడు. “శ్వేతోథావతి” ఇత్యాదికావ్యములయెడ శ్రోతలకర్థపరిజ్ఞానంబున నావృత్తికల్పనాగౌరవ ముండినను ప్రయోక్తలకు సక్రదుచ్చారణలాఘవంబు గల దనువైయాకరణసిద్ధాంతము విస్పష్టంబ కదా.

ఇందుఁ గల్పించినశ్లేష భేదములకుఁ గొన్ని యుదాహరణముల దిక్పీడరశ్మనముగ నీక్రిందఁ బొందుపఱిచెదను.

క. “వినియతనిదనపై నిడు,కొని యేగినియమికిఁ దగనిఘోరాత్తి యొన
ర్చినవాడ మీకు దండ్యుడ, నని తనుఁ దెలుపుచును వారి కప్పనసేసెన్.”

ఆ-౧. ప-28.

ఇందు రామాయణార్థమున, ‘విని + అతని + తనపై + ఇడు
కొని + ఏగి + నియమికి + తగని’ యనియు, భారతార్థమున ‘వినియత
నిదన + పై + ఇడుకొని + ఏ + కినియమికి + తగని’ యనియు నన్వ

యించుచో సంస్కృతాంధ్రపదములకు విభాగమాత్రగ్రాహ్యముగా మేళనము గలుగునట్లు పదసంయోజనము చతురముగాఁ గూర్చుటం జేసి యిచ్చుట సంస్కృతాంధ్రభాషాద్వయసభంగశబ్దశ్లేష చెప్పబడియె.

౧. క. “ఏనుఁ గనికర మరయక, పూనిలిఁగా క్షిప్తియెడల బొసఁగునె యేయక”
గానమె కాలనియమగతి, తో నావేట మునియుగముఁ ద్రుంగించె దుదన్.”

ఆ-౧. ప-24.

ఇందుఁ బూర్వార్థమున రామాయణార్థమున ‘ఏనుఁగు+అని+కరము + అరయక’ యనియు, భారతార్థమున ‘ఏనుఁ + కనికరము + అరయక’ యనియు నాంధ్రశబ్దములకు సభంగశబ్దశ్లేషకల్పన చేయఁ బడియె. ఉత్తరార్థమున భాషాద్వయసభంగశబ్దశ్లేష యూహ్యంబు.

క. “అక్షుద్రప్రథమానదివ్యశరసంప్రాప్తిం బ్రకాశించునా
కుక్షిద్వంశవతంసుఁ గన్గొని మహాగోదావరీతీరస
ద్రక్షోపాయపథంబు నేడు దొరకై రం డంచు సరక్షణా
పేక్షం దద్వనభూమిదేవతలు సంప్రీతిం గడున్ మాఁడలై.” ఆ-3. ప-65.

ఇందు రామాయణార్థమున ‘మహా+గోదావరీ+తీర + సత్ + రక్షో + ఉపాయపథం’ బనియు, భారతార్థమున ‘మహత్ = అగః + దావ + రీతీ+రసత్ + రక్షి+అపాయపథంబు.’ (అనఁగా గొప్పయవ రాధముగలవారును దావానలమురీతిని మ్రోయుచున్నవారు నగురాక్షసులనాశమార్థము) అనియుఁ బదచ్ఛేదభేదమున నర్థభేదము గలుగునట్లు సంస్కృతసభంగశబ్దశ్లేషకల్పన చేయఁబడియె.

క. “అకళంకిత ని ట్టసుఁ గొంచక యేమిమనము నమరసముదారక్రి
డకు నొండొరు మొక్కొనుట దొ, రకు ననివచ్చితి నెఱుంగరావాకినుకల్.”
ఆ-౨. ప-81.

ఇందు రామాయణార్థమున ఏమిమనము=మన మిద్దఱమనియు, భారతార్థమున మిమనము=మిమనస్సునియు నన్వయించుచో మనము అనుద్వ్యర్థ మగు నాంధ్రశబ్దముఁ బ్రయోగించుటంజేసి యాంధ్రభాషార్థ శ్లేష కల్పింపఁబడియె.

క. “ఘనవిగ్రహజృంభణమున, ననయము దనకట్టు దెగఁగ నవ్యాపినిఁ గ్రీ
డన గెలిచి వచ్చునబ్బా,లనిఁ గని వెఱుగంది రాత్తలొ నచటిజనుల్.”

ఆ-౨. ప-25.

ఇందు రామాయణార్థమున విగ్రహజ్యంభణము యుద్ధాతిశయ మనియు, వాహిని సేన యనియు, భారతార్థమున విగ్రహజ్యంభణము బడలు విలుచుకొనుట యనియు, వాహిని నది యనియు ననేకార్థక సంస్కృతశబ్దములఁ బ్రయోగించుటంజేసి సంస్కృతభాషార్థశ్లేష నిరూపింపఁబడియె.

క. “విను వెక్కు లేల విడువుము, జనసమృతమతిచేదేహజననామయముం
దనయుదితకీర్తిఁ గులవ, ర్తనఁ బ్రజలను లక్ష్మీ బ్రోచుప్రభున కిది తగున్.”

ఆ-౪. ప-106.

ఇందు రామాయణార్థమున ‘జనసమృతమతిచే, విదేహజను=సీతా దేవిని, విడువుము. అనామయమును, తనయుదితకీర్తిని, కులవ ర్తనను, ప్రజలను, లక్ష్మీని బ్రోచుప్రభునకు, ఇది పరదారనిరోధనిరాసము తగున్’ అని యన్వయించి, భారతార్థమందు ఓధృతరాష్ట్రా! నీవు ‘జనసమృతమతిచే, దేహజననామయము=దేహమందుఁ బుట్టినరోగమైన, తనయున్ = కుమారుని, దితకీర్తిన్=ఖండితమైన నష్టమైనకీర్తిగలవానిని, విడువుము= త్యజింపుము. కులవ ర్తనను, ప్రజలను, లక్ష్మీని బ్రోచుప్రభునకు, ఇది కుల దేశరాజ్యరక్షణార్థ మొక్కనిం ద్యజించుట తగు నని యన్వయించునెడ దేహజననామయమున్’ అనువిశేషణము దుర్యోధనున కన్వయించుచో నామయముగాని వాని నామయం బనిచెప్పుట పాపఁగదు గావున నాశ్రయదూషణశ్రమాపాదనాదిగుణనిమిత్తమున దుర్యోధనునం దామయ సదృశత్వ మారోపితం బై దేహజననామయసదృశుఁ డగువాని నని యర్థముఁ గల్పించుటచే గౌణవృత్తియు రామాయణార్థమున రోగపరముగాఁ గల్పించుటచే ముఖ్యవృత్తియు నొప్పియుండుటంజేసి యిక్కడ ముఖ్యగౌణవృత్తిశ్లేష ప్రతిపాదితం బయ్యె.

సాదృశ్యనిబంధనంబున శౌర్యాదిగుణనిమిత్తముగ నే “సింహా మాణవక” ఇత్యాదిస్థలములయందు గౌణవృత్తిచే దత్సదృశత్వ మారోపింపఁబడు నని సర్వశాస్త్రసమ్మతంబు గదా.

సీ. “దివి మోచియున్నయద్రిని ధర్మకార్యార్థ, మానతంబుగఁ జేసినట్టిఘనుని
మించి లోకము నావరించినవిషరాశి, నాపోశనముఁ గొన్నయదృఢతాత్మ
జీవనదోషవిద్రావణజ్యోతిర్త, యస్వమూర్త్యాలోకుఁ డగుమహాత్ము
నఖిల వేదాంతవేద్యాత్ముడై భువనవం, ద్యుతఁ బెంపుమీఱుమహానుభావు

లే. నమర నిమ్మగానిత్యనేకముల సెలయు, జడలలేకెంపు విమలతఁ గడు మెఱయఁగ
మెకముతోలు విభూతిసమిధతనువు, నొండొకటి కందమై యొప్పు నొప్పువాని.”

ఆ-3. ప-34.

ఇందు రామాయణార్థమున నగ స్త్యవరముగా నన్వయించునపుడు
దివిమోచియున్న యద్రిని=అశ్రంకషమయినవింధ్యపర్వతము ననియు,
భారతార్థమున శివపరముగా నన్వయించునపుడు స్వర్గలోకమునువహిం
చినమేరుపర్వతముననియు శబ్దశ్లేషగాని యర్థశ్లేషగాని పదాన్వయభే
దముగాని లేకయే యథాన్వయము భిన్నభిన్నముగాఁ గలుగునట్లు కల్పిం
చుటంజేసి యిచ్చట నథాన్వయభేదకల్పనంబు సూచింపబడియె.
ఇదియు ముఖ్యగౌణవృత్తిశ్లేష కుదాహరణ మగునని తలచునెడఁ
దద్విభేదమునే కవిచమత్కారార్థముగాఁ బ్రకారాంతరముగా గణించె
ననియుఁ దలఁపఁదగియుండెడు. కవి కల్పించినయితరభేదకల్పనలతో
దేనిలోనైనం గలియనియథాన్వయభేదకల్పన కుదాహరణము మృగ్య
మని యూహించుచున్నాఁడను. విద్వాంసులు విమర్శించి గుణదోష
ముల నరసి తత్త్వము నిర్ణయింతురని సవినయముగ వేడుచున్నాఁడను.

సీ. “వృధలెల్లఁ దీఱ దేవరమహామహిమ వి, లోకింపఁ గంటి నస్తోకగుణత
బరఁగుభూమిజనాధిపతనయాయకలంక, నున్నది కాంతద్విషన్నికాయ
వెనమనమొదవులాలసమానకురుబల, యత్నావరుద్ధంబు లగుచుఁ జనని
తాంతాకులీభవత్ప్రాణవాయుపులశో, వనరెడు సేను నివ్వార్తఁ జెప్పఁ
ఆ. బాటు తెంచితి నని ప్రత్యభిజ్ఞానస, మర్షణమున నతనిమది యొడఁబడఁ
దా నెఱిగినకొలది నానావిప్రుత్తాభి, ధానకథ లొకింత తడవు నడిపె.”

ఆ-4. ప-35.

ఇందు రామాయణార్థమున ‘దేవరమహామహిమః, వృధలెల్లఁ
దీఱఁ, అస్తోకగుణతఁ బరఁగుభూమిజఁ, విలోకింపఁ గంటి’ననియు, భారతార్
థమున ‘వృధలెల్లఁదీఱఁ, దేవరమహామహిమః, విలోకింపఁ గంటిఁ, అస్తో
కగుణతఁ బరఁగుభూమిజనాధిపతనయా’ యనియుఁ బదముల కర్థభేదము
లేకున్నను శబ్దాన్వయభేదపూర్వకముగాఁ గర్తృకరణహేత్వాదిభేద
కల్పనచే నర్థద్వయముఁ బొసఁగించుటం జేసి యిచ్చట శబ్దాన్వయభేద
సంగతి చెప్పబడియె. ఈపద్యమందే చతుర్థపాదమున నిట్టిరచన
యొకసుం గలదు.

కవి తాను గల్పించిననియమములలో నొక్కటొక్కటిగాక రెండు (౮౧)
మూడు భేదకల్పనలనుం జేర్చియుఁ బలుచోట్లఁ గథాసంఘటనంబుఁ
గావించియున్నాఁడు: వానికిం గొన్ని యుదాహరణములఁ జూపు
చున్నాఁడను.

ఆ. “వెలయు నఖిలభువనములలోనవారణ, నగరిపురమతల్లి నాఁ దనర్చి
రాజ్యలక్ష్మి మిగులఁ బ్రబల నయోధ్యనా, రాజవినుతిఁ గనినరాజధాని.”

ఆ-౧. ప-1.

ఇందుఁ బూర్వార్థమందు రామాయణార్థమున ‘అవారణ+నగరిపు+
రమ+తల్లి నాఁ’ అనియు, భారతార్థమున ‘వారణనగరి+పురముతల్లి నాఁ’
అనియు నన్వయించుచో సంస్కృతాంధ్ర భాషాశబ్దశ్లేషయు, సుత్తర్థార్థము
నందు రామాయణార్థమున ‘రాజ్యలక్ష్మి+మిగులఁ ప్రబలఁ+అయోధ్య
నాఁ’ అనియు, భారతార్థమున ‘రాజ్యలక్ష్మి+అయోధ్యనాఁ+మిగులఁ+
ప్రబలఁ’ అనియు నన్వయించుచో శబ్దాన్వయ భేదసంగతియు: గూర్చు
టంజేసి రెంటికిఁ గూడిక చెప్పఁబడియె.

సీ. “పుడమితేఁ డీరితిఁ గడఁగి డెందము మృగ, వ్యాపారఫేలన మభిలషింపఁ
గానలోఁ దారుమృగంబులకై వడిఁ, గైకొని యనమా స్త్రకర్త కలనఁ
దనరుచొక్కపురాణమునిదంపతులు దమ, కంబులు దేర నెయ్యంబు మీఱ
ననిచినతల్పియతనయుం డవారిత, కారుణ్యుడై పూని కలశమంబు
తే. మగ్నముగఁజేయుచప్పుడు భుగ్నహృదయుఁడగుచు వినిశితశరవిశేషావిహతిని
ద్రౌళి నేనె నాఘనులనద్దృష్టినియతి, బ్రంగం గేవలసారంగబుద్ధిఁజేసి.”

ఆ-౧. ప-20.

ఇందు మృగవ్యాపారఫేలన మనునెడ రామాయణార్థమున
‘మృగవ్య+అపారఫేలన’ మనియు, భారతార్థమున ‘మృగ+వ్యాపార+
ఫేలన’ మనియు, సంస్కృతసభంగశబ్దశ్లేషయు, దనరుచొక్కపురాణ
మునిదంపతు లనునెడ రామాయణార్థమున ‘తనరుచు+ఓక్కపురాణ
మునిదంపతు’ అనియు, భారతార్థమున ‘తనరు+చొక్కపు+రాణఁ+ముని
దంపతు’ అనియు, దమకంబులుదేర ననునెడ రామాయణార్థమున ‘తమకు
+అంబులు+తేర’ ననియు, భారతార్థమున ‘తమకంబులు+తేర’ ననియు,
బూనికలశమంబుమగ్నముగఁ జేయుచప్పు డనునెడ రామాయణార్థమున
‘పూని+కలశము+అంబుమగ్నముగఁ+చేయు+చప్పు’ డనియు, భారతార్థ

మున 'పూని+కల+శమంబు+మగ్నముగ్+చేయుచు+అప్పు' డనియు నన్వయించుచో సంస్కృతాంధ్రభాషాద్వయశబ్దశ్లేషయు, సారంగబుద్ధి జేసి యనునెడ రామాయణార్థమున గజపరత్వము భారతార్థమున మృగపరత్వముం గల్పించుటంజేసి సంస్కృతభాషార్థశ్లేషయుఁ గూర్చుటం జేసి మూటికిఁ గూడిక యిక్కడఁ జెప్పబడియె. ఇట్టివానికి గ్రంథ మంతయు నుదాహరణమే కావున విశేషించి వివరింపఁ బని లేదని తలఁచు చున్నాఁడను.

ఇప్పుడో కావ్యమున శ్లేషనిబంధనము నేయునెడఁ గొన్ని వ్యాకరణ విషయములు విచారణీయములై నట్లు చూపట్టుటం జేసి వానిం గూర్చి కొంత చర్చించెద.

క. "వినియతనిదనపై నిడు, కొని యేగినియమికిఁ దగనిఘోరార్తి యొన

ర్చినవాఁడ మీకు దండుడ, నని తనుఁ దెలుపుచును వారి కప్పునచేసెన్."

ఆ-౧. ప-28.

ఇందు ద్వితీయపాదమందు రామాయణార్థమున 'ఏగి+నియమికి' అని యన్వయించుచో నసమావేశమనక్రియావాచకం బయిన "ఏగి"యను పదమున కర్థానుస్వారము లేనిరూపమును, భారతార్థమున 'ఏగ్+కినియ మికి' అని యన్వయించుచో సంధిని "ఏగ్" అనుపదమందలి ద్రుతమున కర్థానుస్వారాదేశంబును దత్పుర మగుపరుషవర్ణమునకు సరళాదేశంబును రాఁగా సార్థానుస్వారరూపంబును గలుగుటవలన నీరెండర్థము లిక్కడఁ గల్పించుట వ్యాకరణవిరుద్ధ మనియు, గల్పింపకున్న నర్థ మన్వయింపఁ దనియుఁ దలఁపవచ్చుగాని "శ్లేషే సఖండనిర్భిందోర్వైశనం కుత్రచిన్తత" మ్మను నధర్వణకారి కావచనమున శ్లేషయం దిట్టివానికి మేళనము వృద్ధసమ్మ తంబని నిర్ణీతమైయుండుటంజేసి, వ్యాకరణవిరోధంబు గలుగదు. దానఁ బైఁ జెప్పినరీతి నర్థాన్వయమున కసందర్భముం గలుగదు. ఇట్లే—

మ. "స్వనిదేశోన్నతి నంతట నైతియుచున్ శక్తిం జతుర్దిక్షురేం

ద్రనికాయంబును గెల్చి తమ్ములనమానప్రాప్తవైతార్పణం

బునఁ దన్న న్నశు లైన బ్రహ్మజులతోఁ బూర్ణార్థసారంభుఁ డై

యనఘశ్రీఁ బృథివీశుఁ డొప్పెనగురూఢాపూర్వసత్కీర్తితోన్." ఆ-3. ప-15.

అనుపద్యమున "ఒప్పెనగురూఢాపూర్వసత్కీర్తితోన్" అనునెడ రామాయణార్థమున "ఒప్పెనగుగ్" అనుచో సకారోత్తరార్థానుస్వారవిశిష్టరూ

పంబును, భారతార్థమున “ఒప్పెక్+సగురూఢాపూర్వసత్కిర్తితోక్” అనుచో నర్థానుస్వారరహితరూపమునుం గూర్చునెడను సమాధానము కల్పనీయంబు.

సీ. “ధృతిఁ గుంతిమద్ర భూపతుల నెయ్యెపుగన్యకలననవాలుఁదూపుల జయించి
యలరారునతనుజయశ్రీల వరియించె, యవనసౌరాష్ట్రభూధవుల గెలిచె
ద్రవిడకళింగసాల్వవిదర్భవసుధాధిపతుల నోడించి కప్పములు గొనియెఁ
జూశ నేపాశపాంచాలకేరళమత్స్యవత్సభూపతులగర్వం బడంచె

తే. శకయుగంధరఘూర్జరాశ్చంతసింధు, లాఁభూపాలముఖ్యుల నోటువజ్జితే
జగతిఁ గోసలకేకయమగధులతన, యలవరించినయాజ్ఞలో మెలఁగఁ జేసె.”

ఆ-౧. ప-7.

ఇందుఁ దేటగీతి మూఁడవపాదమునందు రామాయణార్థమున ‘కోసలకేకయమగధులతనయల్ + వరించి + నయాజ్ఞలోక్ + మెలఁగక్ + చేసె’ననియు, భారతార్థమున ‘కోసలకేకయమగధులక్ + తన + యలవరించిన + యాజ్ఞలోక్ + మెలఁగక్ + చేసె’ ననియు నన్వయించునెడ భారతార్థమందు “మగధులక్” అనుపదమందలి ద్రుతమున కర్థానుస్వారమును మీఁదిపరుషమునకు సరళాదేశమును రాగా “మగధులఁదన” యనియు రామాయణార్థమందు సమాసమునందు వాని కవకాశము లేదు గావున “మగధులతనయల” ననియు రూపభేదము గన్పట్టెడు. ఒక్కయర్థమున కుఁగా నొక్కరూపముగ్రహింతుమేని యర్థాంతరకల్పనమున వ్యాకరణవిరోధము తప్పక కలుగు నని యూహింప నవకాశము చూపట్టెడుఁ గాని యిక్కడ ఖండబిందుసరళాదేశములులేని “మగధులతనయలవరించిన యాజ్ఞలో మెలఁగఁ జేసె” ననుపాఠమే సిద్ధాంతీకరించి యర్థాన్వయము మార్పఁబడునేని వ్యాకరణవిరోధము గలుగదు. ఆయ్యర్థాన్వయకల్పనం బెట్టిదనిన; భారతార్థమందు ‘కోసలకేకయమగధులు+అ’ అని యితర ప్రయత్నవ్యవచ్ఛేదార్థక మగునకారావ్యయమును విభజించి కోసలకేకయ మగధులు తమంతట తామే ‘తన+అలవరించిన+యాజ్ఞలోక్ + మెలఁగక్ + చేసె’ టనుకర్తవాచకపద మథ్యాహార్యము. ఇట్లు లన్వయించినచో ద్రుతమునకును ద్రుతస్థానమున ఖండబిందువునకును మీఁదిపరుషమునకు సరళాదేశమునకుం బ్రసక్తియే గలుగదు. కావున వ్యాకరణవిరోధ మేమిటం బొసఁగదు. ఇతర ప్రయత్నవ్యవచ్ఛేదార్థకమయిన యకారా

వ్యయము సుప్రసిద్ధము. ఆంధ్రశబ్దరత్నాకరమునందకారమున కీయర్థము నిరూపించి కళాపూర్ణోదయములోని “ఉ. ఇమ్ముగ సర్వధర్మములు నీవ యెఱుంగుదు” అని యుదాహరింపఁబడి యుండెడు.

కా. “వేయం జెప్పె డిదేమి హానివర నద్యుత్తంబుచే నేమిటం
జేయక రాదు పితౄణమోక్షము నుత్తర దక్క దత్వాప్తికి
ధీయుక్తిం గడు నొండుత్రోవ గలదేనిక వేడెదక దేవర
న్నాయం బొప్పనుటంపు నాకురుబలం బవ్యాహతిక వర్తిలన్.”

ఆ-౨. ప-47.

ఇందుఁ జతుర్థపాదాదియందు రామాయణార్థమున ‘వేడెదక + దేవరక + న్యాయంబు’ అని యన్వయించుచో “దేవరన్యాయం” బని ద్విసకారకరూపంబును, భారతార్థమున “దేవరన్యాయం” బని యేకసకారకరూపంబును గలుగుటంజేసి తంత్రసమాహృతరూపమును రెండర్థము లకుఁగాఁ బ్రయోగించునెడ నన్యతరార్థము నవ్యాకరణవిరోధంబగునని యూహింపవచ్చుగాని, ద్విసకారకరూపమునే సాధుపాఠముగా నంగీకరించి భారతార్థమును బోధించు నేకసకారకరూపమునందు “అనచివ” యనుపాణినీయసూత్రముచే నకారద్విత్వముఁ గల్పింపఁబడునని వ్యాకరణవిరోధంబు గలుగదు. ఇట్లే—

తే. “వఱలునచ్యుతసఖ్యాతివర్ణితాతు, లప్పిదీప్తి నిట్లరు నీవిప్పిభావ
మెందుఁ బెట్టనిశోటగా నెనగుచుఁ గడ, చేర్చువన్న హాశరాజితనిరూఢి.”

ఆ-౨. ప-104.

ఇందు ద్వితీయపాదమందు రామాయణార్థమున విప్రభావము విప్రత్వమనుచో నేకసకారకరూపంబును భారతార్థమున ఈప్రభావమని యన్వయించుచో సంధివశమున “ఇప్పిభావ” మని ద్విసకారకరూపమునుం గూర్చునెడను దాని ననుసరించి పాదాదియందుఁ బ్రాసయతినిమిత్తమై “అతులప్పిదీప్తి” యనుచోటను ముందుఁ జెప్పినరీతిని “అనచివ” యను సూత్రముచే బకారద్విత్వముఁ గల్పించి ద్విసకారకరూపమునే యుభయార్థములందును సాధుపాఠముగా గ్రహింపఁదగును. ఇట్టిచోట్ల నెల్ల సీట్లే సమాధానము కల్పనీయ మై యుండెడు.

చ. “చనియెఁ బ్రశాంతమై యనలసత్వరహేతివిహరవృత్తిచే
తన యనివింటి మిట్టియతిధర్మ యమోదయు రాజమానకా

సనుఁ గొనివచ్చె దానవరజస్సురణాధ్యునిఁ జేసి క్రమ్మఱన్
మనపుభగూఢభాగ్యమహిమస్థితి యిట్టిదివో విచిత్రముల్.” ఆ-౨. ప-72.

ఇందుఁ దృతీయపాదమందు రామాయణార్థమున “నవ + రజః + స్ఫురణాధ్యునిన్” అనుచో ద్విసకారకరూపంబును, భారతార్థమున “అవ రజః + స్ఫురణాధ్యునిన్” అనుచో నేకసకారకరూపంబునుం గలుగుటం జేసి యుభయార్థబోధకతంత్రపాతమున వ్యాకరణవిరోధంబు గలుగునని యూహింపవచ్చుగాని, రామాయణార్థమందుఁ గన్పట్టె గలరజశ్శబ్దంత సకారమునకు “ఖర్పరే శరివా విసర్గలోపో వక్తవ్య” యను కార్యాయన వార్తికవిహితం బైనవైకల్పికవిసర్గలోపముఁ గల్పించి యేకసకారకరూపమే యుభయార్థములందు సాధుపాతముగా గ్రహింపఁబడునేని వ్యాకరణ విరోధంబు గలుగదు. ఇట్లే-

క. “అనిలజఁ దధికతమస్థితి, నొనరెడుతమి రామదుఃఖ ముడుపుటకు నయం
బునఁ దత్ప్రీతిశిరోమణిఁ, గొని చనఁగనియమితదర్పగురుసంభ్రముఁడై.”

ఆ-౪. ప-21.

ఇం “దధికతమస్థితి” యనుచోట భారతార్థమునం బైఁజెప్పినరీతిని వైకల్పికసకారలోపముఁ గల్పించి యర్థద్వయమున నేకసకారకపాతమే గ్రహింపఁదగును. ఇట్టిచోట్లనెల్ల నిట్లే సమాధానము కర్తవ్యము.

ఈకవివరేణ్యుఁ డుభయకవిమిత్రునిరీతిం గవిత్వమర్తమెల్ల లెస్స యెఱింగినవాఁడు గావునఁ గథాద్వయంబుఁ గూర్చు నెడ సందర్భానుసార మునఁ దగినపదములఁ గూర్చుచు నాయాపదములు విభజింపఁ గొన్ని చోట్ల యతిస్థానమున వర్ణముల కర్థభేదమున మార్పు గలుగునేనియు యతిభంగము పొసంగనితెఱంగున రెండువిధములఁ జెల్లఁదగినయతులఁ గల్పించి చమత్కరించియున్నాఁడు. చూడుఁడు.

పనమయూరము. “సారనిజచాపగుణశబ్దసమనువ్ర
శ్చారసికశూరతరఃసాత్యకిరణాగ్ర
కూరతరకాత్మత్రినిఃసూప్యగమనుండై
చేరి యవికారభృతిఃసింధునృపుఁ జూచెన్.”

ఆ-౪. ప-157.

ఇందు రెండవపాదమున “శూరతరసాత్యకిరణాగ్ర” యనుచో రామాయణార్థమున “శూర + తరస + అతి + అకిరణ + అగ్ర” యను పదవిభాగంబున “తరసాత్యకిరణాగ్ర” యనునెడ సకారోత్తరాకారము

నకు స్వరయతియు, భారతార్థమున 'శూరతర+సాత్యకి+రణాగ్ర' యన పదచ్ఛేదంబున సాత్యకిశబ్దమందలి సకారమునకు వ్యంజనయతియు జెల్లవలసియుండుటంజేసి తదనుగుణముగాఁ బాదాదియందు "బ్యంసిక" యను సమాసమందలి జ్యౌశబ్దముఁ గూర్చుటవలన స్వరయతి యకారమును వ్యంజనయతికి జకారమును సరిపడునట్లు కూర్చెను.

మ. "రవిపుత్రం డని కిట్లు పూని ప్రతిగర్వదీర్ఘసంహారక
ప్తివిరాజచ్ఛరభీష్మ కుంభజయశోభివ్యాప్తి మీఱన్ మను
వ్యవిభం డుబ్బంగ నంత నాప్రబలదోషఃపాచారితోఁబుట్టుగు
న్భువిఁ గూర్చెం బవనాత్మజుండు బలిమి • స్థక్కాసనాభిఖ్యునిన్."

ఆ-౪. ప-214

ఇందు మూడవపాదమున రామాయణార్థమందు 'దోష+చారి' నక్తంచరు' డని యన్వయించునెడ దోషశబ్ద మాకారాంతాన్వయమై వ్యంజనయతికిఁ దగియుండుటయు, భారతార్థమందు 'ప్రబలదోష+ఆచారి=ప్రబలదోషములుగలయాచారముగలవా' డనునర్థమును "ఆ" యను నుపసర్గము విఱుఁగుటవలన స్వరయతికిఁ దగియుండుటయుం జూచి తదనుగుణముగాఁ బాదాదియందు "మనుష్యవిభం" డని ప్రయోగించి యందలి "ష్య" యనుదాని స్వరవ్యంజనయతులకు రెంటికిం దగునట్లు గూర్చెను.

క. "చేప చెదరి భీమాశుగ, దావహతికృతోరుభంగఃతాపజ్జ్వలితుం

డై విమతుఁ డడఁగ జయమున, వై వస్వతసంతతిన్వపఃవర్షండు మించెన్."

ఆ-౪. ప-217.

ఇందు రెండవపాదమందు "భీమాశుగదావహతికృతోరుభంగః+తాపజ్జ్వలితుండై" యనునెడ రామాయణార్థమందు "భీమ+ఆశుగ+దావ+హతి+కృత+ఉరు+భంగ+తాప+జ్వలితుండై" యని విభజించునెడఁ బాదాదియందలి దావశబ్దమందలి దకారమునకు వ్యంజనయతి చెల్లునట్లుగా యతిస్థానమునందు "తాప" యని విఱుఁగునట్లును, భారతార్థమందు "భీమ+ఆశు+గదా+అవహతి+కృత+ఉరుభంగతా+ఆపత్+జ్వలితుండై" యని విభజించునెడఁ బాదాదియందు "అవహతి" యని విఱుఁగుటచే దదనుగుణముగా స్వరయతి చెల్లునట్లు

యతిస్థానమందును “భంగతా + ఆపత్” అని విఱుగునట్లునుం గూర్చి చమత్కారముఁ గావించెను

చ. “విను పలుమాట లేల యలఁవేలుపుమూఁకలలోన నేనియున్

వెనుకకు వీఁగఁ బాఱ కొకఁవీరుఁడు నైఁవఁగలాఁడె యల్కఁచూ

పినకులుఁ డించుకంత నమఁ పేక్షితసంగరకేళియై నిగు

డ్చినఁ బలుఘోరసాయకవిఙ్మంభణ మన్యుల కోర్వ నెట్లగున్.” ఆ-౪. పు-89.

ఇందు మూఁడవపాదమున రామాయణార్థమందు ‘అల్కఁచూపు + ఇనకులుఁడు’ అనియు, భారతార్థమందు ‘అల్కఁచూపి + నకులుఁడు’ అనియు విభజించుచోఁ బాదాదియందలి “చూ, పినకులుఁ” డనునెడ నినకులుఁ డని విఱుచునపుడు స్వరయతియు, ‘చూపి + నకులుఁ’ డనుచో వ్యంజనయతియుఁ జెల్లవలయుఁ గావున వానికిఁ దగినట్లు విశ్రమస్థానం బున “సమ + పేక్షితసంగరకేళియై” యనుసమాసమందలి సమపేక్షితశబ్ద గతమైన “పే” యనుదానిం బ్రాదియతిగా స్వరవ్యంజనయతులకు రెంటికి ననుకూలించునట్లు గూర్చెను. ఇట్టిచిత్రంబు లెన్నియేనియు నీకవి కవితాఘోరణిం గన్నట్లుచుండెడు.

ఈ కవివర్యుం డధికనియమముతోఁ గథాద్యయముఁ గూర్పు నెడను జదువువారికిఁ జిత్తానందము గూరునట్లు భాషాజాతీయము లగు వాడుకపదములంగూడ నక్కడక్కడ సందర్భానుగుణముగాఁ బ్రయోగించెను.

తే. “అపుడు మనుజేంద్రముఖ్యు లాహరి నుతించి

రనఘ నీదుమహత్త్వ మేమని పొగడఁగ

వచ్చు నారాయణమహాస్త్వవైభవ మిటు

లఫలముగఁ జేసి రిపులక్రిష్టడఁచి తనుచు.”

ఆ-౪. పు-212

ఇందు రామాయణార్థమున నింద్రజిత్తుప్రయోగించిన బ్రహ్మాస్త్రముచే నందఱు మూర్ఖిల్లఁగా హనుమంతుఁడు సంజీవనిదెచ్చి యెల్ల వారిం బ్రదికించి యస్త్రమును వ్యర్థపఱిచె నని యాహనుమంతునిఁ బ్రశంసించు నపు డాశ్చర్యసూచకముగా లోకమున సాధారణ మగువాడుక మేయి “నారాయణ” యనుసంబోధన మిందుఁ గూర్పుట చమత్కార కారియై యుండెడు.

తే. “అరయ నేరి కిట్టి ట్టని యాడుకొనఁగ

రానియట్టిది శ్రీరామరామ నీకు

మారు దుశ్చేష్టితంబు నివారితముగఁ

జేయకునికి యొప్పుదు దానఁ జేటు వొందు.”

ఆ-

ఇందు భారతార్థమున శ్రీకృష్ణుడు రాయబారము చే
ధృతరాష్ట్రునకు దుర్యోధనుడుశ్చరిత్ర ముగ్గడించి చెప్పునప్పు
శ్చర్యసూచకముగా లోకసాధారణ మగువాడుకమెయి
రామ” యనుసంబోధనద్వయముఁ బ్రయోగించుట యత్యంత
రంబుఁ గావించెడు.

రామాయణభారతకథాసంఘటనంబునఁ బ్రసంగవశమున
వాదిమహాకావ్యలక్షణంబులకుఁ బ్రస్తావ మిం దచ్చటచ్చ
యరయు విద్వాంసులకు గోచరంబులై యుండెడు.

ఈవిచంద్రుం డింత నియమముతోఁ గథాద్వయము
గ్రంథమును రచించుచుం గావ్యకన్య కలంకారమొడఁగ
ర్థాలంకారములం గూడ నచ్చటచ్చటఁ బొందుపఱచియ
ఁబొక్కుకొచ్చో నొక్కొక్కయలంకారము మాత్రమేగాక
మూడుం బ్రసంగవశమునఁ గూడినపుడు సంస్కృష్టిసంకరప్ర
నచ్చటచ్చట నూహ్యంబులై యుండెడు. వీనికిం గొన్ని య
ములు దిక్ప్రదర్శనముగఁ జూపుచున్నాడను.

మ. “తలఁపం జొప్పడి యొప్పె నప్పుడు తదుద్యజ్ఞైత్రయాత్రాసము

త్కలికారింఖదసంఖ్యసంఖ్యజయవత్కంఘాణరింఘావిశ్వం

ఖలసంఘాతధరాపరాగపటలాక్రాంతంబు మిన్నే రన

ర్గళభేరీరవనిర్దళద్దగనరేఖాలేపపంకాకృతిన్.”

ఇందొక్కటిరెండువర్ణములకుఁ బలుమా తావృత్తి
చుటంజేసి వృత్త్యనుప్రాసాలంకారము.

రగడ. “పాలిచె మధులక్ష్మీ సురపొన్నలను బొన్నలను

దెలిపిపడి పుష్పాదుల తిన్నెలను జిన్నెలను

.....పాలికల బాలికల.”

ఇందు ఛేకానుప్రాసాలంకారము.

శబ్దాలంకారములచే రసపుష్టి గలుగ దని పానియె
కంతగ సాధర ముదయింపదుగావున శబ్దాలంకారవిచార మి

యథాలంకారముల విచారించెద. సుకవులు శబ్దాలంకారముల సంతగ
నాదరింపరని చిత్రమిమామాంసలో శ్రీమదప్పయదీక్షితులవారు “శబ్ద
చిత్రస్యప్రాయో నీరసత్వాన్నాత్యంతం త దాద్రియంతే కవయో నవా
తత్ర విచారణీయ మతీవోపలభ్యత ఇతి శబ్దచిత్రాంశమపహాయార్థ
చిత్రమిమామాంసా ప్రసన్నవిస్తీర్ణా ప్రస్తూయతే” అని చెప్పియున్నారు
గదా.

క. “వెండియుఁ బతికోర్కి వొడల, రెండవసలి యనవరగుణరేఖఁ దనరుచున్
గండెనఁగెడు సుతరత్నముఁ, బాండురమణి శుక్తివోలె బడసె హరికృపన్.”
ఆ-గ. ప-72.

ఇం దుపమాలంకారము స్పష్టము. భారతార్థమున రూపకసంకీర్ణ
మగుట విశేషము.

మ. “తలపం జొప్పడి యొప్పెనప్పుడు.....” ఆ-గ. ప-91.

అని ముందు వృత్త్యనుప్రాసోదాహరణముగాఁ జూపఁబడినపద్యమందు
సంబంధాతిశయోక్తివస్తూత్ప్రేక్షులు రెండు గోచరించుటంజేసి వానికిఁ
గ్రమమున నంగాంగిభావలక్షణం బైనసంకరమును దీనికిని శబ్దాలంకార
మగువృత్త్యనుప్రాసమునకును సంస్పృష్టియు వివశ్చిద్వివేచనీయంబులై
తోఁచెడు.

చ. “తురగ్గురాహతక్షితిజధాశిచయస్గితాంబరంబుతో
నొరయుచుఁ దచ్చమూగజనముత్కృర మప్పుడు చూడ నొప్పె ది
క్కరివరయూధమత్పరవిగాఢతఁజేసి సమస్త మైనయ
ద్ధరఁ దనవైకి నెత్తుకొని తాలెడినో యనుచుండఁ జూచరుత్.” ఆ-గ. ప-10.

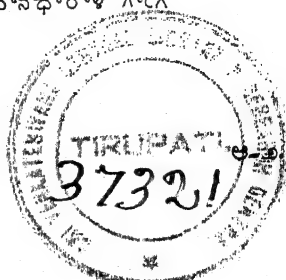
ఇందు సంబంధాతిశయోక్త్యనుప్రాసిత హేతుత్ప్రేక్ష—

సీ. “అచ్చంపులేఁజిగురాకుజొంపము కెంపు, మేలిచెందిరపుఁ గంఠాళి గాఁగ
గ్రుచ్చినట్టుగ జాదుకొన్న మొగ్గలగుంపు, ప్రకటపాటలబిందుపాళి గాఁగ
విచ్చినపరువంపువిరులతండము పెంపు, శోభితభూతిరింఛోళి గాఁగ
నిచ్చలం బైనతేనియవానజడిసాంపు, లాలితదానధారాళి గాఁగ

తే. సుమవరాగముల్ కేళిపాంసువులు గాఁగ
భ్రమరపజ్జులు వైనరథణులు గాఁగఁ
బుడమినెల్లెడ వాహ్యళి వెడలుమదను
మదపుటేనుగనోలె నామని దనర్చు.”

035, 1PS, 1

H 39

ప-5.

ఇందు సావయవరూపకానుప్రాణితవస్తూత్ప్రేక్ష సహృదయహృదయంగమంబై తనరెచ్చెడు. మఱియు నీపద్యమున నీసపాదములు నాగింటిలో సంయుక్తచకారప్రాసంబును, బాదార్థావసానంబున నేకరీతిగా బూర్ణానుస్వారపూర్వకముగాఁ బకారోత్తర ముకారము నిలుపుటయు, బాదావసానంబున నన్నిటిలో నొక్కరీతిగాఁ “గాఁగ” ననుపదమే కూర్చుటయు, దానికి ముందు దీర్ఘముమీఁద “లి” యను దానిని నిలుపుటయు నియతము గావించి శబ్దాలంకారమును గూర్చుటంజేసి వినువారికి వీనులవిందు గొల్పెడు.

సీ. “నానాఁటి కుష్పాంగునవకంపుఁగళల పెంపునఁ జిన్నికొన్నెలబోద లనఁగ నుత్తరోత్తరవృద్ధి నొప్పు లేజోరేఖ, పనఁ గోమలార్కబింబంబు లనఁగఁ గ్రొత్తకొత్తగఁ బొదల్కొమరు నెమ్మేనుల, బలుపుష్పిఁ గరికలభంబు లనఁగ నంతకంతకు మించువితమగంటిమి, యదుటున సింగంపుఁగొదమ లనఁగ

తే. “వెలసి రిలను ధర్మజభీమవిజయు లనఁగఁ గ్రాలున్మృపశుతుల్ దమలోనఁ గవలు గూడి మనసుమెత్తి చే రామలక్షణచరితము ననయభరతశత్రుఘ్న భేలనము మెఱయ.”

ఆ-౨. ప-౩.

ఇందుల్లేఖాలంకారము చమత్కారంబుఁ గూర్చెడు.

మ. “ఇటుము న్నుర్వరఁ బర్వచున్న విజయోదీర్ఘప్రతాపాద్భుతో త్కలవాత్తల్ రిపుకోటికిం బిడుగులై గర్జిలైదున్ నీకు నెంతటివాఁడైన నెదిర్చి ప్రాణములతో దాఁ గ్రవ్వుఁ లేమి ప్రస్ఫుట మోభూపయరాలిచేప్టలు భవదూభంగవర్జితముల్.” ఆ-౩. ప-109.

ఇందుఁ జతుర్థపాదమునం గారణప్రసక్తిమాత్రమునం గారోగ్యత్పత్తిలక్షణంబుగా నొదవు చపలాతిశయోక్త్యలంకారము ప్రతిపాదింపఁబడియె.

కా. “క్రితోఁ బుట్టి సుభామధుద్రవముతోఁ జెన్నొందుపుష్పంబు శోభితారుణ్య మెలర్పఁగా ముడుచుపంపాపేమహూటాశ్రయ ఖ్యాతప్రహ్లాదు ప్రోచుఁగావుత విరూపాక్షాహ్వయం బాకునీ టిలిమ్మప్రభువేంకటాద్రిహృదయాటికంబు లొకంబులన్.”

ఆ-౧. ప-1.

ఇందు భంగ్యంతరాశ్రయవచగిప్రతిపాదనలక్షణం బైన పర్యాయోక్తాలంకారము నిరూపింపఁబడియె.

శా. “శ్రీచన్ద్రాండలు రెండు నండగొని వాసిం బేర్పుచున్ భక్తిసా
మీచీన్యామలపెద్దవేంకటస్వపాస్నీలన్ననశ్చాతక
వ్యాధిక్రింసకుఁ గైవసంబయి నదోదంచత్కృపాదృష్టిస
ద్ధీశీనం బగుకృష్ణమేఘము జగత్ప్రీతిం గడుం జేయుతన్.” ఆ-ం. ప-2.

ఇందు రూపకాలంకారము విస్ఫుప్తము.

మ. “యతి యెంతే దనయా ర్థిఁ జేడ్వడినవాడై యాత్మజాయాసమా
గత మైనప్పడ మేనుఁ బాయు మని యల్క న్నన్ను శాపించె నం
తతి లేకుండినచోఁ దదాశ మిగులం దాఁ బోవు టెట్లెనియున్
భృతిమై నోర్వంగ వచ్చునామదికిఁ జింతింపంగ నం చెన్నెదన్.” ఆ-ం. ప-34.

ఇందు రామాయణార్థమున ననుజ్ఞాలంకారము.

చ. “క్షమయు నమోఘదిక్రమము నద్విసయంబు ప్రతాపమున్ సురూ
పము నవికారభావమును బ్రాభవశక్తియు నిత్యదానశీ
లముఁ దగ నొక్కటొక్కటి కలంకృతిఁ జేయఁగఁ దాల్చి శోభిలున్
విమలత నాకుపీటిపురపేంకటరాయఁ డతిప్రసిద్ధుడై.” పీ-ం. ప-34.

ఇం దనోన్యనాల్లంకారము.

సీ. “కులవర్ధనం డైనకొడుకుఁ గాననియట్టి, లాఘవాస్పదునినూలయము లయము
సిరులకుఁ దొడ వైనవరసుతుఁ బడయని, ఘనకలుషాత్మజీవనము వనము
వీతరులబుణముఁ దీర్చెడునూనుఁ జెందని, దౌర్భాగ్యశీలుగోత్రమ్మ త్రమ్మ
రహి నిహపరసుఖప్రదుఁ బుత్రు సెత్తని, పరపుణ్యహీనుభవమ్మ వమ్మ

లే. “పలుఁబలుకు లేల నిఖిలము ఖిలమునూపె
యాత్మజులు లేనిచారి ఖోయలివరమణి
తరమె యనవత్కువై వర్జ్య మరయ నతని
యఖిలమును నిట్లు ముఖవర్ణహానిఁ జెంద.” ఆ-ం. ప-46.

ఇందు వినోక్త్యలంకారము, మఱియు నాలయము, జీవనము,
గోత్రమ్మ, భవమ్మ, నిఖిలమనుపదముల మొదటియక్షరముఁ ద్యజించి
“లయము, వనము, త్రమ్మ, వమ్మ, ఖిల” మ్మనియుం గ్రహించుట శబ్ద
చిత్రము, వైవర్ణ్యము ముఖవర్ణహాని యనుచో శ్లేషయుఁ జమ్మత్కారముఁ
గలిగించెడు.

మ. “జవవడ్డోటకపాటితక్షితిరజస్సంక్రాంతిచే నింకుసిం
భువులం గ్రమ్మతి సుర్వికిన్ దివికిఁ బోడ్డో నించె దన్నాగముల్

నవనిర్వృత్తదనిర్వృత్తౌఘమున శుండాశీకరోర్ధ్వప్రవ
ర్వవిధిం దాననుజ్ఞేసి సింధురము లవప్రిఖ్యాతిః గాంచేత్ గరుత్.” ఆ-౧. ప-11.

ఇందు శ్లేషోత్థాపితసంబంధాతిశయోక్త్యనుప్రాణితనిరుక్త్యలం
కారము.

క. “ఉడుటున న ట్లరిగి యతం, డది ప్రాయశ్చిత్తతీర్థమాత్రాలిలన్
వదలక పూతము సేయన్, నదమలగతి పూనె వృక్షయై నత్సంగరమున్.”

ఆ-౨. ప-91.

ఇం దద్ధాంతరన్యాసాలంకారము.

మత్తకోకిల. “భూధరాధిపకన్యకామణిపుణ్యపాదపయోజలా
త్తైధితారుణ్యై రికద్యుతిహేమహూటవిహారీ
లాధికాదర సాధుసాధితమైమవత్యసురంజనా
రాధితస్వరమోచితాత్మపురాతనావకృతిస్సృతీ.”

ఆ-3. ప-144.

ఇందుఁ బ్రథమసమాసమున ననుగుణాలంకారము.

ఇమ్మహాకవి కావ్యగుణములుం బెక్కులు పొసఁగునట్లు రచనగావించెను. అన్నియు నిరూపించినం గ్రంథవిస్తరమగునని వానికిని రెండుమూఁడుదాహరణములమాత్ర మిచ్చట నుదాహరించెదను.

క. “అది నకలనదాచారం, బది నర్వజ్ఞాన మది నమస్తజనిఫలం
బొదవినకొలది నొకప్పుడు, హృదయము నీయందుఁ జేర్తురేని మహేశా.”

ఆ-3. ప-60.

ఇందు శ్లేషాఖ్యగుణము.

ఉ. “అంత వసంతమొప్పెఁ జరమాగ్ర మభాగచరాఖిలర్తుసా
మంత మనంతజాలక సమంజసరంజితకుంజకుంజరో
ద్వాంతనితాంతసాంద్ర మధుదానవిజృంభితబంధరస్వనా
త్యంతనిరంతరీకృతదిగంత మతాంతలతాంతకుంతమై.”

ఆ-౨. ప-4.

ఇం దౌదార్య, ముదాత్తత, యోజస్సు, సౌకుమార్యంబు
నూహ్యంబులు.

సీ. “అచ్చంపులేఁజిగురాకుజొంపముకెంపు, మేలిచెందిరపుఁ గెంధూళి గాఁగ...”

ఆ-౨. ప-5.

అనుసావయవరూపకానుప్రాణితవస్తూత్ప్రేక్షకు ముం దుదాహరింపఁబడిన
పద్యమునందు సమత, యర్థవ్యక్తి, సమాధియు నూహ్యంబులు.

ఇప్పుడొకవి కావ్యమునకు జీవితస్థానీయ మైనవ్యంగ్యవైభవము నిందుఁ బొందుపఱచియున్నాఁడు.

మ. “జవవడ్డోటక పాటితక్షీతిరజస్సంక్రాంతిచే....” ఆ-గ. ప-18.

అను శ్లేషోత్థాపిత సంబంధాతిశయోక్త్యనుప్రాణిత నిరుక్త్యలంకార మునకు లక్ష్యముగా ముందుదాహరింపఁబడినపద్యమందుఁ దురగఖురోద్ధూతం బైనపరాగముచే సముద్రములును మందాకినియు నింకెననియు, నేనుఁగులమదధారలచేతను దొండములతుంపురులచేతను మగుడ నవి నిండెననియుఁ గల్పించినయతిశయోక్త్యలంకారముచే, సముద్రములను మందాకిని నింకింపఁ జాలినంతపరాగము రేఱఁ దగినన్ని గుఱ్ఱములును వాని మరల నిండింపఁజాలినంత మదోదకమును దొండపునీరునుం గురియఁ జాలినన్ని యేనుఁగులు నాపురమునఁ గల వనువస్తుధ్వని వ్యంగ్యమై విద్వాంసులకు మనోరంజనముఁ గావించెడు.

గ్రంథాదిని రచియింపఁబడిన—

కా. “శ్రీతోఁ బుట్టి సుధామధుద్రవముతోఁ జెన్నొందుపుష్పంబు శో

భాతారుణ్య మెలర్పఁగా ముడుచుపంపాహేమకూటాశ్రయ

ఖ్యాత బ్రహ్మము ప్రోచుఁగావుత విరూపాక్షహ్వయం బాకునీ

టిలిప్తచక్రభువేకటాద్రి హృదయాటికంబు లొకంబులన్.” పీ-గ. ప-1.

అనుపద్యమందు ‘శ్రీతోఁబుట్టి’యనుటచే “రాఘవత్వే భవే త్రీతా రుక్మిణీ కృష్ణజన్మని” యను విష్ణుపురాణవచనముచొప్పున లక్ష్మీస్వరూపురాలగు సీతాదేవితో ననఁగా సీతాదేవిచరిత్రముతోననియు ‘సుధామధుద్రవ ముతోఁజెన్నొందుపుష్పంబు’ జంద్రుని ననఁగాఁ జంద్రవంశరాజచరిత్ర ననియుఁ గల్పించి యట ‘శో, భాతారుణ్య మెలర్పఁగా ముడుచు పంపా హేమకూటాశ్రయ, ఖ్యాత బ్రహ్మము’ పంపాహేమకూటాశ్రయఁ దైన విరూపాక్షదేవునిచేత, ఖ్యాతకృతి సమర్పణచేతఁ బ్రసిద్ధమైన బ్రహ్మము, వేదతుల్యమైన రామాయణభారతద్వయార్థప్రతిపాదక గ్రంథ మనియు నన్వయించుచో మనాక్కావ్యార్థసూచనము వ్యంగ్యమహిమచే నొసర్పఁబడియె నని రసికు లూహింపఁ దగును.

క. “చనునెడ శ్రీరాముఁడు పావని నవనిజరూపవైభవశ్రీ నుల్లం

బున నిడి దానవిచిత్రా, తనురాగప్రౌఢి వచ్చి తనుఁ బైకొనఁగన్.”

ఆ-అ. ప-41.

ఇందు రామాయణార్థమున రామునకు సీతాదేవియొడ రాగము రతి యుదయించె నని చెప్పబడియె. అయ్యది ప్రసంగసంగతానుభావాది సామగ్రీసముల్లసితంబై రసమయ్యెడు కైశికాద్రివృత్తులును ద్రాక్షాది పాకములును బ్రకరణోచితముగను రసోదయానుకూలముగను రచనా విశేషమున నచ్చటచ్చటఁ గూర్పబడి సహృదయవేద్యంబు లై యుల్ల సిల్లెడు.

క. “కొలది యిడరానిపాండితి, గలపింగళిసూరనార్యకవనంబునకొ

శల మున్నదెల్ల నెఱుంగఁగ, నలవియె మాదృశున కర్హు లందుఁ గపింద్రుల్.

విద్వాంసులు విమర్శించి విశిష్టకృపామతింజేసి యిందలిదోషముల మన్నించి గుణ మేదేనుండినం గ్రహింపఁ బ్రార్థితులు.

శ్రీకాళహస్తి. }
10-7-1910.

ఇట్లు,
సమస్తవిద్యద్విధేయుఁడు,
శతఘంటము. వేంకటరంగశాస్త్రి.

శ్రీ రస్తు.
శ్రీ రామచంద్రపరబ్రహ్మణే నమః.

రాఘవపాండవీయము.

న వ్యాఖ్యానము.

పీఠిక.

తోఁ బుట్టి సుధామధుర్రవముతోఁ
జెన్నొందుపుష్పంబు శో
భాతారుణ్య మెలర్పఁగా ముడుచుపం
పాహేమకూటాశ్రయ
ఖ్యాత బ్రహ్మము ప్రోచుఁ గావుత విరూ
పాక్షాహ్వయం బాకువీ
టితివ్వుప్రభు వేంకటాద్రిహృదయా
టికంబు లోకంబులన్.

1

వ్యాఖ్యానకర్తృకృతమంగళాచరణము.

కా. శ్రీ లీలాజలజంబుఁ జేకొని దరస్తేరాస్యఁ డై గోపికా
జాలం బద్భుతవార్ధిఁ దేలఁగ నిజేచ్ఛన్ నై జసోదర్యధు
ర్యాలోకద్యుతిధారతన్ ముకుళనవ్యాకోచముల్ సేయుగో
పాలస్వామి మనోహరాకృతి మదిన్ భావించి సేవించెదన్.

చ. అమరయసూరయార్ధరచితాంచితరాఘవపాండవీయకా
వ్యమహితమాధురీమదుభయార్థవిబోధిక టీకఁ జేసెదన్
గమలనివాసినీచరణకాంచననూపురశింజితార్పణీ
సమమతి సరస్వతాంధ్రకృతినాధనలక్షణలక్ష్మీతంబుగన్.

టీక. శ్రీతోడ=లక్ష్మీతోడ, పుట్టి = జనించి, సుధామధుద్రవముతోడ=సుధామ
అమృతమునెడి, మధు = పూచేనెయొక్క, ద్రవముతోడ = తడితోడ, చెన్నందు
పుష్పంబు=చెన్నందు = ప్రకాశించునట్టి, పుష్పంబు = పువ్వును, శోభాతారుణ్యము=
తరుణికాంతి, ఎలర్చుగా = ఒప్పుగా, ముడుచు పంపాహేమకూటాశ్రయభూత
బ్రహ్మము=ముడుచు = జడలయందు దాల్చుకొన్నట్టి, పంపా = పంపానరస్థిరమందున్న,
హేమకూట = హేమకూటపర్వతమునెడు, ఆశ్రయ = ఉనికియందు, భూత=పేర్కొన-
నిన, బ్రహ్మము = కర్త-అనగా బాలచంద్రుని శిరమునందుదాల్చినదని భావము. విదూ-
పాక్షాహ్వానంబు = విదూపాక్షనామము గలది, ఆకువీటిలిచ్చుప్రభు వేంకటాద్రిహృద-
యాటికంబు=ఆకువీటి=ఆకువీడనుపత్తనమునకు తేడైన, లిచ్చుప్రభు = లిచ్చురాజుకొనుచు
డయిన, వేంకటాద్రి = పెదవేంకటాద్రిప్రభువుయొక్క, హృదయ = ఉల్లమునందు,
ఆటికంబు=వర్తించునది=బ్రహ్మశబ్దమునకు విశేషణములు. లోకంబుల = జనకోటులను,
ప్రాచుర్యాపుత్ర = రక్షించుగాత.

శా. శ్రీచన్ద్రాండలు రెండు నండగొని వాసిం బేర్చుచు భక్తిసా
మీచీన్యామల పెద్ద వేంకటస్థుపో న్నీల స్తనశ్చాత్రక
వ్యాచిక్రింసకుఁ కైవసం బయి సవోదంచత్ప్రపావృష్టిస
ధీచీనం బగుకృష్ణ మేఘము జగత్ప్రీతిం గడుం జేయుతన్.

2

శ్రీ=లక్ష్మీదేవియొక్క, చన్ద్రాండలు = స్తనములనెడు పర్వతములను, రెండు =
రెంటిని, అండగొని=ఆశ్రయించి, వాసి = ఆధిక్యముచేత, పేర్చుచు = ప్రసిద్ధి
కెక్కుచును, భక్తి=భక్తియొక్క, సామీచీన్య = కొమరుచేత - అనగా నిష్కలంక
భక్తిచే ననుట. ఆమల = పవిత్రుడయిన, పెద్దవేంకటస్థు = పెదవేంకటాద్రి
ప్రభువుయొక్క, ఉన్నీలత్ = వికాసము పొందుచున్న, మనః=జెందదునెడి, చాతక=
వానకోయిలయొక్క, వ్యాచిక్రింసకు = గమనేచ్ఛను - అనగా నుదకమును గోరి
నంచరించుట. కైవసం బయి = ఆధీనమై, నదా=ఎల్లప్పుడు, ఉదంచత్ = ఆడరుచున్న,
కృపా=నయారస మనెడి, వృష్టి = వర్షముతోడ, సద్ధీచీనం బగు=తూడి వర్తించునట్టి,
కృష్ణమేఘము = కృష్ణుడను కార్తెయింగు - శ్లిష్టరూపకము. జగత్=లోకముయొక్క,
ప్రీతి = ఇష్టమును, కడు = మిక్కిలి, చేయుతన్ = చివర్చుకాక.

శా. లోకత్రాణరతిం దదాదిమమహీలోకప్రవేశోత్సాహ
షాక్ష్మప్తప్రథమద్వితీయపదగుంజస్తంజుమంజీరగ
ర్జాకల్పామలరామభారతకథాసంగ్రంబుల మించువా
ల్లీకివ్యాసులఁ గొల్చెదం దదుభయశ్లేషార్థసంసిద్ధిన్.

3

లోకత్రాణరతిక్-లోక = జనులయొక్క, త్రాణ = ప్రాపునందుఁ గల, రతిక్ = ఆశచేత్-ఇది వాల్మీకివ్యాసులయం దన్వయము. తత్=అట్టి, ఆదిమ = తొలుతటి దైవ-ఇది ప్రవేశమునకు విశేషణము. మహిలోక = భూలోకముఁగూర్చి, ప్రవేశ=చొచ్చుట యందు, ఉత్క=ఉత్సాహము గల, భాషా=సరస్వతీదేవిచేత, క్షృప్త=తొడుగఁబడినవియై, ప్రథమద్వితీయ = కుడియెడమ లయిన, పద = పాదములయందు, గుంజత్ = అవ్యక్తముగ మ్రోయుచున్న, మంజు = విన నింపైన, మంజీర=అందెలయొక్క, గర్జాకల్ప= రొదతో సమానము లయిన, అమల = స్వచ్ఛము లయిన, రామ = రామునియొక్క, భారత = భరతవంశపురాజులయొక్కయు, కథా=చరిత్రములయొక్క - అనఁగా రామాయణభారతములనుట. సర్గంబులక్ = నిర్దాణములచేత, మించు = పేర్చునట్టి, వాల్మీకి వ్యాసులక్ = వాల్మీకిమని వ్యాసమునులను, తదుభయ = ఆరామాయణభారతముల రెంటియొక్క, క్లేష్టార్థ = కూడిక యగునర్థముయొక్క, సంసిద్ధిక్ = సెరపేరుటకొఱకు, కొలిచెదక్ = సేవించెదను.

ఉ. ఏయెడ నర్థగౌరవసమ్పత్తియు శబ్దవిశుద్ధియుం దిరం
బై యనవద్యతం బరంగ నంద్రవచస్పతి భారతంబు రా
మాయణముక్ రచించిన మహాత్ముల నాత్మఁ దలంచెదక్ జగ
ద్దేయుల నన్న పార్థునినిఁ దిక్కసుధీమణి నెఱ్ఱసత్కవిన్. 4

ఏయెడక్ = ఎల్లెడలను, అర్థ=వాచ్యాద్యర్థములయొక్క, గౌరవసమ్పత్తియక్ = గురుత్వాతిశయమును, శబ్ద=పదములయొక్క, విశుద్ధియక్ = సౌష్ఠవమును, తిరంబై = స్థిరమై, అనవద్యతక్ = నిర్దిష్టమగుటచేత, పరంగక్ = ఒప్పునట్లుగా, ఆంద్రవచః = తెనుఁగుపదములయొక్క, స్పతిక్=ఉనికిచేత - అనఁగాఁ దెనుఁగు ననుట. భారతంబు = భారతంబును, రామాయణముక్ = రామాయణమును, రచించిన = ఒనర్చిన, మహాత్ములక్=పూజ్యులయిన, జగద్దేయులక్ = లోకస్తుత్యు లయిన, నన్న పార్థునిక్ = నన్నయభట్టారకుని, తిక్కసుధీమణిక్=తిక్కనకవిని, ఎఱ్ఱసత్కవిక్ = ఎఱ్ఱామ్రెగ్గడను (ఈమువ్వునిని), ఆత్మక్ = హృదయమునందు, తలంచెదక్ = భావించెదను.

క. ఈవిధి నభీష్టసిద్ధికి, దైవతకవి నుతి యొనర్చి తప్పొప్పు మదిన్
భావించి దిద్దకుండను, దేవానాంప్రియులమ్రొక్కి తెలతుఁ గుకవులన్.

ఈవిధిక్ = ఈక్రమమున, అభీష్టసిద్ధిక్=కోర్కి సెఱవేఱుటకు, దైవత=దేవతలయొక్కయు, కవి = కవీశ్వరులయొక్కయు, నుతి=స్తోత్రమును, ఒనర్చి = కావించి, తప్పొ = దోషమును, ఒప్పు=గుణమును, మదిక్ = తమహృదయములందు, భావించి = ఎంచి, దిద్దకుండక్ = సరిపఱుపకుండునట్లు, దేవానాంప్రియులక్ = మూర్ఖులకు,

మొక్కి = నమస్కరించి, కుకవులకొ = దుష్కవులకు, తెలతుకొ = నమస్కారము చేయుదును. “దేవానాం ప్రియ ఇతి చ మూర్ఖే” అని వ్యాకరణము.

వ. అని కుకవు లొకనిమి త్తంబునం బ్రార్థనీయు లగుటంజేసి తత్ప్రార్థనం బునుం గొంత నడపినవాడనై యెద్దియేనియు నొక్క భవ్యకావ్యంబు నవ్యప్రకారంబున రచించుటకు నుదంచితకుతూహలుండ నై యుండు సమయంబున.

6

అని = ఇట్లు, కుకవులు = కుత్సితకవులు, ఒకనిమి త్తంబునకొ = ఒకకారణముచేత, ప్రార్థనీయు లగుటంజేసి = కొనియాడఁ దగినవా రగుటచేత, శల్ = ఆకుకవులయొక్క, ప్రార్థనంబును = వేడికోలును, కొంత = కొంచెము, నడపినవాడ నై = ప్రవర్తనఁ జేసినవాడ నై, ఎద్దియేనియొకొ = దేని నైన, ఒకభవ్యకావ్యంబు = ఒక మనోజ్ఞ మైల ప్రబంధమును, నవ్యప్రకారంబునకొ = వింతతెఱంగున, రచించుటకుకొ = ఒనర్చుటకు, ఉదంచితకుతూహలుండ నై = సోత్సుకుండ నై, ఉండుసమయంబునకొ = ఉన్నవేళ. ఈమీఁద నొకటిగెండుపద్యములు విడఁబడి యవి ప్రత్యంతరములయందుఁ గానఁబడమిచే నిటఁ జేర్పఁబడిన వయ్యెఁ గాని దానఁ గథాసందర్భము తప్పినదికాదు.

సీ. ఏమహీవరుతాత యివ్వుభూవరుఁడు న

త్కిర్తిగంగాజన్మకృతిమహాద్రి

యేవిభుతండ్రి నానావిధపౌరుష

స్థిరవృత్తి మీసాలతివృశౌరి

యేనృపోత్తముతల్లి మానితపరమసా

ధ్వీగుణంబుల ప్రోక తివ్వుమాంబ

యేధీరుననుజన్తు లిద్ధదానతాత్ర

భద్రుండు చిన వేంకటాద్రినృపుఁడు

తే. ఘనులు వేంకటరాయ వేంకటవరదులు

ననఁ బ్రసిద్ధులు ముగు రట్టియాకువీటి

పురవరాంకుండు త్రిభువనపూర్ణకీర్తి

యతులతేజుండు పెదవేంకటాద్రివిభుఁడు.

7

ఏమహీవరు = విభూపతియొక్క, తాత = పితామహుఁడు, సత్కిర్తి = మంచియశ మునెడు, గంగా = ప్రాయేటియొక్క, జన్మ = పుట్టుకయొక్క, కృతి = ఒనర్చునకు, మహాద్రి = గట్టులతోడ డయిన, ఇవ్వుభూవరుఁడు = ఇవ్వురాజో, వివిభు = ఏకభువు యొక్క, తండ్రి = జనకుఁడు, నానావిధ = పెక్కుభంగులయిన, పౌరుష = మగఁటుముల

చేత, స్థిర = తిర మైన, వృత్తి = వ్యాపారము గల, మీసాలతిమ్మకొరి = మీసాలతిమ్మ
రాజా, ఏనృపాత్తము = ఏరాజశ్రేష్ఠునియొక్క, కల్పి=జనని, మానిత=మన్నింపఁబడిన,
పరమ=శ్రేష్ఠము లయిన, సాధ్వీగుణముల=పాలి వ్రత్యగుణములకు, ప్రాక = రాసియైన,
తిమ్మమాంబ=తిమ్మాంబయో ! ఏధీరు = ఏధృతిమంతునియొక్క, అనుజన్తులు = తమ్ములు,
ఇథ=ప్ర కాశింపఁజేయఁబడిన, దాన=త్యాగముచేతను, ఊత్ర = ఊత్ర భావముచేతను-
అనఁగాఁ బరిపాలనాదు లనుట. భద్రండు = మంగళకరుఁ డయిన, చినవేంకటాద్రి
నృపుడు=చిన్న వేంకటాద్రి రాజును, ఘనులు = అధికులయిన, వేంకటరాయ = వేంక
ట్రాయనృపుఁడును, వేంకటవరద = వేంకటవరద ప్రభువును, అనన్ = అనఁగా, ప్రసి
ద్ధులు=ఖ్యాతి కెక్కినవారు, ముగురు = ఈమువ్వురో, అట్టి=అటువంటి, అప్పటిటి=అటు
వీడను, పుర = పట్టణమునకు, వర = తేఱ దనెడు, అంకుండు = చిహ్నము గలవాఁడు,
త్రిభువన=ముల్లోకములయందు, పూర్ణ=నిండిన, కీర్తి = యశము గలవాఁడు, అతుల=
ఈడు లేని, తేజాండు = పరాక్రమము గలవాఁడు, పెదవేంకటాద్రివిభుండు = పెద
వేంకటాద్రిరాజు.

వ. నిజాస్థానంబున సంగీతసాహిత్యాదివివిధవిద్యాప్రసంగంబులం బ్రవ
ర్తిల్లుచు. 8

నిజ=తనయొక్క, ఆస్థానంబునన్ = కొలువుకూటమునందు, సంగీత = గానము,
సాహితీ=సాహిత్యము, ఆది=మొదలుగాఁగల, వివిధ = అనేకములయిన, విద్యా = విద్యల
యొక్క, ప్రసంగంబున్ = ప్రసక్తులచేత, ప్రవర్తిల్లుచున్ = ఉన్నవాఁ డగుచు.

సీ. శోభితాపస్తంబసూత్ర గౌతమగోత్ర
సుచరిత్రుఁ బింగళేశ్వరసుకవి
పాత్రు నన్నపరతిభావనదాహిత్రు
నమరధీమణికి నబ్బమకుఁ బుత్రు
ననుజన్తు లై నట్టియమలనయెఱ్ఱనా
ర్యులు భక్తి నేవింప నలరువాని
సత్కావ్యరచనావిశారదుం డగువాని
సూరననామ విశ్రుతుని నన్నుఁ

ఆ. బ్రియము సంధిలంగఁ బిలిపించి బహువస్త్ర
భూషణాదిదానములఁ గరంబు
సంతసం జూనర్పి యెంతయు గౌరవ
మెసఁగ మధురఫణితి నిట్టు లనియె.

శోభిత = ప్రకాశింపఁజేయఁబడిన-ప్రసిద్ధినిొందినదనుట. ఆపస్తంబసూత్ర = ఆపస్తంబ మనుసూత్రము గలవాని, గౌతమగోత్ర = గౌతములగోత్రముగలవాని, సుచరిత్ర = మంచిపదత గలవాని, సింగళసూరసుకవిపాత్ర = సింగళసూరన్న కవియొక్కమనఁమఁడైనవాని, నన్నపరతిభావన = నన్నపరతిభావనలకు, దౌహిత్ర = కూతురుకొడుకైనవాని, అమరధీమణికి = అమరయకవికిని, అబ్బమకు = అబ్బమ్మకును, పుత్ర = తనయుఁడయినవాని, అనుజన్మలైనట్టి = తమ్ములైన, అమలనయెఱ్ఱినార్యులు = అమలనయెఱ్ఱినకవులు, భక్తి = భక్తిచేత, సేవింప = సేవచేయుచుండఁగా, అలరువాని = ఒప్పెడువాని-మహిమఁజెందువానిననుట. సత్కావ్య = మంచికావ్యములయొక్క - అనఁగా దోషరహితములై రసాదిప్రయుక్తములయినవి యనుట. రచనా = కూర్చునందు, వికారదుండుగఁవాని = నేర్పరియైనవాని, సూరననామ = సూరనయనుపేర, విశ్రుతుని = ప్రసిద్ధి కెక్కినవాని, నన్ను = ననుక్రిందటి వెల్ల దీనికి విశేషణములు. ప్రియము = ప్రీతి, సంధిలంగ = తనరఁగా, పిలిపించి = పిలువ నంపి, బహు = అధికములయిన, వస్త్ర = చేలములు, భూషణ = సొమ్ములు, ఆది = మొదలుగాఁగలవానియొక్క, దానములను = ఈవులచేత, కరంబు = మిక్కిలి, సంతసంబొనర్చి = సంతోషపెట్టి, ఎంతయు = చాల, గారవ మెసఁగ = ఘనత మీఱఁగా, మధుర ఫణికి = ఇంపగు తెఱఁగున, ఇట్లు = ఈమీఁదఁ జెప్పఁబోయెడి ప్రకారమున, అనియె = పల్కెను.

శా.రెండర్థంబులపద్య మొక్కటియు నిర్తింపంగ శక్యంబు గా
కుండుం దద్గతిఁ గావ్య మెల్ల నగునే నోహో! యనం జేయదే
పాండిత్యంబున నందునుం దెనుఁగుకబ్బం బద్భుతం బండ్లు ద
క్షుం దెవ్వాఁ డిల రామభారతకథల్ బోడింప భాషాకృతిన్. 10

రెండర్థంబులపద్యము = ద్వ్యర్థి యగుపద్యమును, ఒక్కటియు = ఒండేనియొక్క, నిర్తింపంగ = కూర్చుటకు, శక్యంబు గాకుండు = తరముగాకుండును, అట్లుండఁగా; తద్గతి = ఆరెండర్థములు గలపద్యముచొప్పున, కావ్య మెల్ల నగునేని = ఒక ప్రబంధము కడముట్ట నిర్తిత మాయెనేని - ఆకావ్య మనుట సిద్ధార్థము. అదియ కర్త, ఓహో యనంజేయదే = ఆశ్చర్యపడి మెచ్చుకొనునట్లు చేయఁజాలదా! పాండిత్యంబున నందును = రెండర్థములకావ్యమును జేయునట్టియొక నేర్పునందును, తెనుఁగుకబ్బంబు = ఆంధ్రకావ్యము - అనఁగా నాంధ్రకావ్యముచేత యనుట. అద్భుతం బండ్లు = అరుదందురు-పెద్ద లని కర్త. భాషాకృతి = వాగ్రూపమునఁ గావ్యస్వరూపముగననుట. రామభారతకథల్ = రామాయణభారతములను, బోడింప = జంటగాఁ జేయుటకు - అనఁగా నారెండర్థములను నొకటిగాఁ జెప్పుటకు; ఇల = భూమియందు, దక్షుండు =

సమర్థుడు, ఎవ్వఁడు=ఏకవి, కలఁ డని శేషము. కావున నీకంటె నెవఁడును లేఁడని భావము.

ఉ. భీమన తొల్లి చెప్పె ననుపెద్దలమాటయె కాని యందు నొం
డేమియు నేయెడ నిలుచు టెవ్వరుఁ గాన ర టుండనిమ్ము నా
నామహితప్రబంధరచనాఘనవిశ్రుతి నీకుఁ గల్గుటన్
నామదిఁ దద్వయార్థకృతి నైపుణియుం గల దంచు నెంచెదన్! 11

తొల్లి = మునుపు, భీమన = భీమన యనుకవి-రెండర్థములకావ్యము నని తెచ్చు
కొనునది. చెప్పెను = వచించె ననుట. అచు = అనునట్టి, పెద్దలమాటయె కాని = పృథ్వుల
వాక్యమే కాని - రెండర్థములకావ్యము నొకదాని భీమన చేసినట్లు పెద్దలు వాడుకొను
చున్నారని భావము. అందున్ = ఆకావ్యమునందు, ఒండు = ఒకటి, ఏమియున్ =
ఏదియు-ఒకపద్యము నైన ననుట. ఏయెడన్ = ఎచ్చోటను, నిలుచుట = వర్తించుటను,
ఎవ్వరును=ఏవారును, కానరు = ఎఱుంగరు. అటుండనిమ్ము = ఆవార్త యట్లుండనీ-ఇట
నిది యనాదరోక్తి. ఇక నేమనఁగా; నానా = పెక్కులయిన, మహిత = పూజ్యము
లయిన, ప్రబంధ = కావ్యములయొక్క, రచనా = ఒనర్పచేత, ఘన = అధిక మయిన,
విశ్రుతి=ఖ్యాతి, నీకు, కల్గుటన్ = లభించుటచేత (ఇది హేతువు), తత్ = క్రిందఁ
జెప్పిన, ద్వయార్థ = రెండర్థముల ప్రబంధముయొక్క, కృతి = కూర్పునందుఁగల, నైపుణి
యున్ = నేర్పును, కల దంచు=నీకుఁ గలదని, నామదిన్ = నాహృదయమునందు,
ఎంచెదన్=తలఁచెదను.

క. చాటు ప్రబంధరచనా, పాటవకలితుండవు శబ్దపరిచితియందున్
మేటివి దీనిం దెనుఁగునఁ, బాటించి రచింప నీవ ప్రాధుండ వరయన్.

చాటు ప్రబంధ = సంఖ్యాకాసంఖ్యాకాదిభేదప్రశస్తకృతులయొక్క, రచనా =
ఒనర్పనందుఁ గల, పాటవ = నైపుణ్యముతోడ, కలితుండవు = కూడుకొన్నవాడవు,
శబ్దపరిచితియందున్ = శబ్దపరిజ్ఞానమునందును, సాహితీయం దనుట. మేటివి = సమర్థుఁ
డవు. కావున, అరయన్ = విచారించి చూడఁగా, దీనిన్ = ఈరెండర్థములకావ్యమును,
తెనుఁగునన్ = ఆంధ్రమునందు, పాటించి = కైకొని, రచింపన్ = ఒనర్పటకు, నీవ =
నీవే, ప్రాధుండవు=జాణవు.

ఉ. దక్షత యింత గల్గి విశదంబుగఁ గాంచియు నీమదిన్ ఫలా
వేక్ష ఘనంబు కామి నిది యి ట్టనఁ గొంకెద నీకు నోలలా
శ్రీవిరూ
పాతున కంకితంబుగ శుభార్థము రాఘవపాండవీయమున్. 13

దక్షత = కాశలము, ఇంత గల్గి = ఇంతమాత్రము కలిగి యుండుటను, విశ్
 దంబుగ = తెల్లముగ, కాంచీయు = తెలిసియు, సీమదిక్ = సీయుల్లందుడు, ఫలా
 పేక్ష = ప్రయోజనాన క్తి, ఘనంబు గామిక్ = గొప్ప కాక పోవుటచేత, సీకుఁ గృతి
 చెప్పి దాన ఫలమును బొందుట గొప్పయనుబుద్ధి లేమి హేతువుచేత నని భావము.
 ఇది యిట్లన = ఈకృతి చేయుమనుటకు, కొండెడ = జంకెదను-అట్లు వలదుగాని,
 పీలూటేక్షణభక్తిశీల = ఈశ్వరభక్తినిరతుడయినవాఁడా! ఇది హేతుగర్భవిశేషణము.
 శ్రీవిరూపాక్షునకు = విరూపాక్షస్వామికి, అంతింబుగ = పేర్కొనబడినదిగా-
 శ్రీవిరూపాక్షుని పేరననుట. శుభార్థము = మేలుగలుగుటకొఱకు, రాఘవపాండవీయ
 ము = రాఘవపాండవీయమును గ్రంథమును, రచియించుట = రచింపబడుట, సీకు = సీకును,
 ఇష్టము కాదె = అభీష్టమే కదా, ఫలాపేక్షచే నొనర్ప నిష్టము లేనివాడవైనను భగవ
 దంతిమగుఁ జేయ నిచ్చ గలవాడవు కావున శ్రీవిరూపాక్షుని పేర సీద్వయార్థకృతి
 నొనర్చు మని తాత్పర్యము.

వ. అని సవినయభక్తికంబు లగుమధురభాషణంబుల నిజాభిలాషంబు
 తెఱం గెఱింగించిన నేనునుం దదీయంబు లగునతిమాత్రగౌరవ
 సంభావనాదివిశేషంబులచేతం బ్రీతచేతస్కుండ నై యునికింజేసి
 శక్యాశక్యవిచారంబు లేక యంగీకారభంగీతరంగితం బగునంత
 రంగంబుతో నతని నభివీక్షించి. 14

అని = ఇట్లని, సవినయభక్తికంబులు = వినయభక్తినహితములు, అగు = అగునట్టి,
 మధురభాషణంబుల = తియ్యనిమాటలచే, నిజాభిలాషంబు తెఱంగు = తనకోర్కీరీతిని,
 ఎఱింగించిన = తెలిపించినను, తదీయంబులు = అతనివి - అగునట్టి, అతిమాత్రగౌరవ =
 ఎంతయు గౌరవముతోఁగూడిన, సంభావనాదివిశేషంబులచేత = వింత లగుమన్ననలచే,
 ప్రీతచేతస్కుండ నై = సంతసించినహృదయము గలవాడ నై, ఉనికింజేసి = ఉండుట
 చేత, శక్యాశక్యవిచారంబు = కాదగుఁ గాదగ దనుచింత, లేక, అంగీకారభంగీ = బిప్పి
 కోలువిధముచే, తరంగితం బగు = మెనుపఁబడినట్టి, అంతరంగంబుతో = చిత్తముతోను,
 ఇట్లంటిని = ఈలాగునఁ బల్కితిని.

ఉ. రాఘవపాండవీయకథ రమ్యముగా నొకకావ్యసృష్టి నా
 హా ఘటియింపఁగా వశమె యాంధ్రకవీంద్రుల కైనఁ దావక
 శ్లాఘనపూర్వకోక్తి యవిలంఘ్యము గావునఁ గోవిదానుకం
 పాఘనబుద్ధిఁ జూపెదఁ జమత్కృతిమత్కృతి మత్కృతిత్వమున్. 15

ఆంధ్రకవీంద్రుల కయిన = ఆంధ్రకవిశ్రేష్ఠులకేనియు, రాఘవపాండవీయ
 కథ = రామాయణభారతములను, రమ్యముగా = బిప్పిదముగా, ఒకకావ్యసృష్టి =

దక్షత = కౌశలము, ఇంత గల్గి = ఇంతమాత్రము కలిగి యుండుటను, విశదంబుగ = తెల్లముగ, కాంచియుం = తెలిసియు, నీమది = నీయుల్లముందు, ఫలాపేక్ష = ప్రయోజనాన క్తి, ఘనంబు గామి = గొప్ప కాక పోవుటచేత, నీకు గృతి చెప్పి దాన ఫలమును బొందుట గొప్పయనుబుద్ధి లేమి హేతువుచేత నని భావము. ఇది యిట్లన = ఈకృతి చేయుమనుటకు, కొంతెడ = జంకెదను-అట్లు వలదుగాని, ఓలూటేక్షణభక్తిశీల = ఈశ్వరభక్తినిరతుడయినవాడా! ఇది హేతుగర్భవిశేషణము. శ్రీవిరూపాక్షునకు = విరూపాక్షస్వామికి, అంతింబుగ = పేర్కొనంబడినదిగా- శ్రీవిరూపాక్షుని పేరననుట. శుభార్థము = మేలుగలుగుటకొఱకు, రాఘవపాండవీయము = రాఘవపాండవీయమును గ్రంథమును, రచించుట = వ్రాసుట, నీకు = నీకును, ఇట్లము కాదె = అభీష్టమే కదా, ఫలాపేక్షచే నొనర్ప నిష్ఠము లేనివాడవైనను భగవదంతముగఁ జేయ నిచ్చ గలవాడవు కావున శ్రీవిరూపాక్షునిపేర సిద్ధ్యయార్థకృతి నొనర్చు మని తాత్పర్యము.

వ. అని సవినయభక్తికంబు లగుమధురభాషణంబుల నిజాభిలాషంబు తెఱం గెఱింగించిన నేనునుం దదీయంబు లగునతిమాత్రగౌరవ సంభావనాదివిశేషంబులచేతం బ్రీతచేతస్కుండ నై యునికింజేసి శక్యాశక్యవిచారంబు లేక యంగీకారభంగీతరంగితం బగునంత రంగంబుతో నతని నభివీక్షించి. 14

అని = ఇట్లని, సవినయభక్తికంబులు = వినయభక్తిసహితములు, అగు = అగునట్టి, మధురభాషణంబుల = తియ్యనిమాటలచే, నిజాభిలాషంబు తెఱంగు = తనకోర్కీరీతిని, ఎఱింగించిన = తెలిపించినను, తదీయంబులు = అతనివి - అగునట్టి, అతిమాత్రగౌరవ = ఎంతయు గౌరవముతోఁగూడిన, సంభావనాదివిశేషంబులచేత = వింత లగుమన్ననలచే, ప్రీతచేతస్కుండ నై = సంతసించినహృదయము గలవాడ నై, ఉనికింజేసి = ఉండుట చేత, శక్యాశక్యవిచారంబు = కాదగుఁ గాదగ దనుచింత, లేక, అంగీకారభంగీ = ఒప్పి కోలువిధముచే, తరంగితం బగు = వెనువెంటనట్టి, అంతరంగంబుతో = చిత్తముతోను, ఇట్లంటిని = ఈలాగునఁ బిల్చితిని.

ఉ. రాఘవపాండవీయకథ రమ్యముగా నొకకావ్యసృష్టి నా హా ఘటియింపఁగా వశమె యాంధ్రకవీంద్రుల కైనఁ దావక శ్లాఘనపూర్వకోక్తి యవిలంఘ్యము గావునఁ గోవిదానుకం పాఘనబుద్ధి జూపెదఁ జమత్కృతిమత్కృతి మత్కృతిత్వమున్. 15

ఆంధ్రకవీంద్రుల కయిన = ఆంధ్రకవిశ్రేష్ఠులకేనియు, రాఘవపాండవీయ కథ = రామాయణభారతములను, రమ్యముగా = ఒప్పదముగా, ఒకకావ్యసృష్టి =

ఒక ప్రబంధనిర్మాణముచేత, ఆహా = ఔరా ! ఆశ్చర్యవాచకము. ఘటియింపఁగాఁ = కూర్చుటకు, వశమే = శక్యమా, రాఘవభారతార్థములు రెండు కలిగి యుండునట్లుగా నొకకావ్యము నిర్మింపఁ గూడునా యనుట. అట్టైనను, తావక = నీదగు, క్లాఘన పూర్వక = పొగడుకోలుమున్న గాఁ గల, ఉక్తి=మాట, అవిలంఘ్యము = దాటఁ దగ నిది, కావునఁ = ఆకారణముచేత, కోవిద = విద్వాంసులయొక్క, అనుకంపా=కరుణ చేత, ఘన = అతిశయముం బొందిన, బుద్ధిఁ = మతిచేత - పండితోత్తముల కృపాతి శయమువలన నాబుద్ధికి నిట్టిమహాకావ్య నిర్మాణమునందుఁ జూడ్కి కలిగెంగాని మఱి యొకటిఁ గాదనుట. చమత్కృతిమత్ = చమత్కారము గల, కృతిఁ = ప్రబంధరచన యందు, మత్కృతిత్వముఁ = నాకౌశలమును, చూపెదఁ = కనుపఱిచెదను.

వ. అని మఱియు నతనిచేత ననేకవిధసత్కారసంభావనాసంభృతసమ్మ దుండ నై.

16

అని=ఇట్లని, మఱియును, అతనిచేతఁ = ఆపెదపేంకటాద్రిప్రభువుచేత, అనేక విధ=నానాప్రకారములయిన, సత్కారసంభావనా = దానసమ్మానములచేత, సంభృత = వహింపఁబడిన, సమ్మదుండనై=సంతోషము గలవాడనై.

సీ. ఆంధ్రభాషాసంస్కృతాభిభాషాశ్లేష,
యొక్కొకచోట నొక్కొక్కచోట
నుచితశబ్దశ్లేష యొక్కొక్కచోట న,
ర్థశ్లేష యొక్కొక్కతఱిని ముఖ్య
గౌణవృత్తిశ్లేషఘటన యొక్కొక్కతఱి
నర్థాన్వయము వేతెయగుచు నునికి
శబ్దాన్వయవిభేదసంగతి యొక్కొక్క,
తఱి నివి యొక్కొక్కతఱిని రెండు

తే. మూఁడు గూడుట యన సముజ్జ్వలము గాఁగ
నాకుఁ దోచినగతిఁ బెక్కుబోక లమర
రామభారతకథలు పర్యాయదృష్టిఁ
జూచునుమతుల కేర్పడ నాచరింతు.

17

ఒక్కొక్కచోటఁ = ఒక్కొక్కయెడ, ఆంధ్రభాషాసంస్కృతాభిభాషాశ్లేష = ఆంధ్రగీర్వాణములయొక్కకూడికయు, ఒక్కొక్కచోటఁ, ఉచిత = తగిన, శబ్దశ్లేష = శబ్దములకూడికయు, ఒక్కొక్కచోటఁ, అర్థశ్లేష = అర్థములకూడికయు, ఒక్కొక్క తఱిఁ = ఒక్కొక్కవేళ, ముఖ్యగౌణ = ప్రధానాప్రధానములయిన, వృత్తి = ప్రవృత్తులు

గల, శ్లేష = కూడికయొక్క, ఘటన = కూర్పును, ఒక్కొక్కతఱిని, అర్థాన్వయము = అర్థములచేరిక, వేతె యగుచున్ = భిన్నమగుచును, ఉనికి = ఉండుటయు, ఒక్కొక్కతఱిని, శబ్దాన్వయ = శబ్దములచేర్చుటయొక్క, విభేదసంగతి = వేరుపాటును, ఒక్కొక్కతఱిని, ఇవి = ఈ క్రిందటఁ జెప్పినశ్లేషాదులు, రెండుమూఁడు = రెండు గాని మూఁడు గాని, కూడుట = చేరుటయు, మఱియు, సముజ్జ్వలముగన్ = ఒప్పునట్లుగా ననుట. నాకు, తోచినగతిన్ = స్ఫురించునట్టివిధమున, పెక్కుపోకలు = పలుమార్గములు, అమరన్ = విర్బడునట్లుగా, రామభారతకథలు = భారతరామాయణములను, పర్యాయదృష్టిన్ = పర్యాయక్రమమున, చూచునుమతులకున్ = పరికించునట్టిధీమంతులకు, విర్బడన్ = రామభారతకథలు వేరువేరు నేర్పడునట్లు, ఆచరింతున్ = రచియింతును, కృతి నని సంబంధము.

క. ఒకకథ వినియెడితరి వే

ఱొకకథపై దృష్టి యిడిననొకయర్థముఁ దోఁ

పక పోవుఁ గాన నేకా

ర్థకావ్య మె ట్లట్ల వినగఁ దగునొకటొకటిన్.

18

ఒకకథ = ఒక్కొక్కథను, వినియెడితఱిన్ = ఆకర్ణించునట్టివేళ, వేఱొకకథపైన్ = మఱియొకకథమీఁద, దృష్టి యిడినన్ = చూడ్కి యుంచినయెడల - తల పుంచిన ననుట, ఒకయర్థమున్ = ఒకయర్థమేనియు, తోచక పోవుఁ గానన్ = స్ఫురింపక పోవును గనుక, ఏకార్థకావ్యము = ఒకయర్థముగలగ్రంథము, ఎట్లు = ఏప్రకారమో, అట్లు = ఆప్రకారమే, ఒకటొకటిన్ = ఒక్కొక్క యర్థమునుగా, వినగఁ దగున్ = ఆకర్ణింపవలయును.

తే. ప్రభువుసత్కారఋణ మిందుఁ బాయు ననియు

శ్రీవిరూపాక్ష సేవావిశేష మనియు

సుజను లిందు గుణాంశంబు చూతు రనియుఁ

జలిపితి నసాధ్యకృతి కిట్లు సాహసంబు.

19

ప్రభువు = పెదవేంకటాద్రిప్రభువుయొక్క, సత్కార = సమ్మాన మనెడు, ఋణము = అప్పు, ఇందున్ = ఈ కావ్యనిర్మాణమునందు, పాయు ననియున్ = తీరు ననుచును, శ్రీవిరూపాక్ష = విరూపాక్షదేవునియొక్క, సేవా = భజనవలన నైన, విశేషము = శ్రేష్ఠ్యమును కలగు నని శేషము. అనియు, సుజనులు = పెద్దలు, ఇందున్ = ఈ కావ్యమునందు, గుణాంశంబు = మేలగుపట్టునే, చూతురనియున్ = కాంతురనియు, అసాధ్య = నెఱవేర్చు దగని, కృతికిన్ = ప్రబంధనిర్మాణమునకు, ఇట్లు = ఈలాగున, సాహసంబు = తెగువను, చలిపితిన్ = చేసితిని, “సలుపు” అనునీక్రియాపద మీరాఘవ పాండవీయప్రాచీనలిఖితప్రతులయందంతటఁ జూచిగా వ్రాయఁబడి యున్నది గాని

తదాది యని నిర్ధారణ చేయుట కాకరము లేదు. ఇప్పటివాడుక సాదిగాఁ గనుపడు చున్నయది.

వ. అని యిట్లుకృతోత్సాహుండ నగుచు నేతత్ప్రబంధనిబంధనారంభం బునకుఁ జేరకుండైన సకలాంతర్యామి. హేమకూటాధ్యక్షుండు శ్రీ విరూపాక్షుండనిర్విఘ్న పరిసమాప్తి ప్రచయగమనంబులకుం దానకలం డతనిసంకల్పానుసారంబున నెట్లు గావలయు నట్లగుం గాక నాకు భారం బేమి యనుతలంపున నిశ్చింతుండ నై కడంగి దీనికిఁ బ్రత్యక్ష నియామకుం డైన పెదవేంకటాద్రిమహీవల్లభువంశక్రమం బభి వర్ణించెద.

20

అని యిట్లు, కృత = చేయఁబడిన, ఉత్సాహుండ నగుచున్ = పూనిక గలవాఁడ నై, నేతత్ప్రబంధ = ఈకావ్యముయొక్క, నిబంధనారంభంబునకున్ = నిర్దాణప్రారంభ మునకు, ప్రేరకుం డైన = పురికొల్పివాఁ డగునట్టి, సకలాంతర్యామి = సర్వజ్ఞసహృద యాంతర్వర్తియైన, హేమకూటాధ్యక్షుండు = హేమకూటాచలేంద్రుఁడగు, శ్రీవిరూ పాక్షస్వామియే, నిర్విఘ్న = చెఱుపు లే కుండునట్లు, పరిసమాప్తి = ముగియుటకును, ప్రచయగమనంబులకున్ = వ్యాప్తి నొందుటకును, తాన = తానే-శ్రీవిరూపాక్షుండే యనుట. కలండు = ఉన్నాఁడు. ఆతని = ఆవిరూపాక్షస్వామియొక్క, సంకల్పాను సారంబునన్ = ఇచ్చవెంబడిని, ఎట్లు = ఏరీతి, కావలయున్ = కావలయునో, అట్లు = ఆరీతి, అగుంగాఁ = ఔఁ గాత. నాకు, భారంబు = బరువు, ఏమి యనుతలంపునన్ = ఏమి యున్న దనుభావముచే, నిశ్చింతుండ నై = వగవు లేనివాఁడ నై, కడంగి = యత్న పడి, దీనికిన్ = ఈప్రబంధనిర్దాణమునకు, ప్రత్యక్ష = ఎదుట నుండునట్టి, నియామ కుండు = ప్రోత్సాహకుఁడు, అయిన, పెదవేంకటాద్రి మహీవల్లభు = పెదవేంకటాద్రి ప్రభువుయొక్క, వంశ = కులముయొక్క, క్రమంబు = వరుసను, అభివర్ణించెదన్ = ఉగ్గడించెదను.

శా. శ్రీశోభాఘనుఁ డిమ్మభూవరుఁడు లక్ష్మీనాథకల్పద్రుబా
హాశాఖాఫలమైనవంశమున మూర్తామోదమున్ బోలె స
ర్వాశాపూరితకీర్తివాసనలతో నావిర్భవించెన్ ధరి
శ్రీశోత్తంసితభవ్యశాసనకళాహేతుప్రతాపాఘ్నుఁ డై.

21

శ్రీశోభా = సంపద్విలాసముచేత, ఘనుఁడు = అధికుఁ డయిన = ఇమ్మభూవరుఁడు = ఇమ్మరాజు, లక్ష్మీనాథ = శ్రీమన్నారాయణుఁ డనెడు, కల్పద్రు = కల్పవృక్షము యొక్క, బాహు = భుజ మనెడు, శాఖా = కొమ్మయందుఁ గల, ఫలమయినవంశమునన్ = పండైనకులమునందు = ఆనఁగా క్షత్రియకులమునందనుట. ధరి శ్రీశ = రాజులచేతఁ

ఉత్తంశిత = శిరోభూషణముగాఁ జేయఁబడిన దై, భవ్య = ఒప్పదము నైన - యుక్తమైన దనుట. కాసనకళా = శిక్షావిధికి, హేతు = కారణమైన, ప్రతాపపరాక్రమము చేత, ఆధ్యుండై = సంపన్నుడయి-అతనిపరాక్రమమునకు నెఱచి రాజులందఱు నతని యాజ్ఞ శిరముచే వహించుచుండిరి. (అనఁగా రాజులందఱు అతనికి లాఁబడిరినిభావము.) మూర్తా మోదముఁ బోలెఁ = మూర్తివంతమైన వాసనావిశేషమువలె, సర్వాశా = ఎల్లదిక్కులయందు, పూరిత = నిండింపఁబడిన, కీర్తి = యశమనెడు, వాసనలతోఁ = గంభములతోడ, ఆవిర్భవించెఁ = జనించెను.

తే. ఆకువీటిపురీశాసనాంకుఁ డగుచు

నకల సంగ్రామకేళినిశ్చంకుఁ డగుచు

ననిశఘాతశేషపర్యంకుఁ డగుచు

నతఁడు సొంపొందు యువతి మీనాంకుఁ డగుచు.

22

ఆకువీటిపురీశాసన = ఆకువీటిపుర ప్రభువనెడు, అంకుఁ డగుచుఁ = పేరుగలవాఁ డగుచు, నకలసంగ్రామకేళి = సమస్తయుద్ధకీడలయందు, నిశ్చంకుఁడగుచుఁ = జంకులేని వాఁడగుచు, అనిశ = నిరంతరము, పూజిత = అర్చింపఁబడిన, శేషపర్యంకుఁడగుచుఁ = అనంతఁడు శయ్యగాఁగలవిష్ణుమూర్తిగలవాఁ డగుచు, యువతిమీనాంకుఁడగుచుఁ = మానినీమన్త ఘండగుచును, అతఁడు = ఆయిష్టభూపతి, సొంపొందుఁ = యింపొందెను.

క. కాండిన్యగోత్రజలధివిధుం డాతఁడు గాంచె వరసుతుఁ భావమహీమండలపతిఁ గదనబలోద్ధండుని లక్ష్మ్యంబ యనెడు తనసతియందున్.

కాండిన్యగోత్రమనెడు, జలధి = సముద్రమునకు, విధుండు = చంద్రుడయిన, అతఁడు = ఆయిష్టభూపతి, లక్ష్మ్యంబ యనెడు, తనసతియందుఁ = తనభార్యయందు, కదనబలోద్ధండునిఁ = యుద్ధమునందలి బలిమిచేత భయంకరుడైనవాని, భావమహీమండలపతిఁ = భావరాజును, వరసుతుఁ = శ్రేష్ఠుడైనపుత్రునిగా, కాంచెఁ = కనెను.

స్రగ్ధర. ఆలక్ష్మ్యంబాకుమారుం డమలయశుండు భావావనీశుండు సాధ్వీంబోలాంబక బెండ్లి యై యొప్పుగఁ గనియెసుతుఁ భూపరీరంభలీలా శీలస్థూలంభవిష్ణుస్థిరభుజబలలక్ష్మీవిశేషప్రయుక్తోద్వేలాశాదంతిశుండా విలసనలఘిమూవేశు నిమ్మతీతిశున్.

24

ఆలక్ష్మ్యంబాకుమారుండు = ఆలక్ష్మ్యపుత్రుడయిన, అమలయశుండు = నిర్మలకీర్తిగలవాఁడైన, భావావనీశుండు = భావరాజు, సాధ్వీ = పతివ్రతయైన, పోలాంబక = పోలమను, పెండ్లియై = వివాహమయి, ఒప్పుగఁ = తగునట్లుగా, భూ = భూదేవి యొక్క, పరీరంభఁ = కొఁగిలింతయందుఁగల - భూమివహనమునుట, లీలా = వేడుకయే, శీల =

స్వభావముగాఁగల, స్థూలంభవిష్ణు = తోరముగాఁగల - వృద్ధిబొందుచున్నదనుట. స్థిర = నిల్కడమైన, భుజబల = బాహుబలముయొక్క, లక్ష్మీవిశేష = సమృద్ధ్యతిశయముచేత, ప్రయుక్త = ప్రయోగింపఁబడిన - కలుగఁజేయఁబడినదనుట. ఉద్వేలాశా = దిగంత ములయందున్న, దంతి = దంతావలములయొక్క, శుండా = తుండములయొక్క, విలసన = విజృంభణముకొఱకైన, లఘిమావేశుక్ = లఘుత్వప్రవేశముగలవాని, ఇమ్మక్షి తీశుక్ = ఇమ్మభూపతిని, సుతుక్ = పుత్రునిగా, కనియెక్ = కాంచెను.

క. రాజమహేంద్రవరాధిపు, రీజైత్రవిచిత్రములఁ బరిభ్రాజితుఁడై
యాజిఘనుం డాయిమ్మమహిజానిప్రసిద్ధిగాంచెనెంతయుమహిమన్.

రాజమహేంద్రవరమనెడు, అధిపురీ = పట్టణశ్రేష్ఠముయొక్క, జైత్ర = జయ శీలమైన, విచిత్రములక్ = వింతపనులచేత, పరిభ్రాజితుఁడై = ప్రకాశింపఁబడినవాఁడై, ఆజిఘనుండు = రణశూరుఁడయిన, ఆయిమ్మమహిజాని = ఆయిమ్మరాజు, ఎంతయుమహి మక్ = మిక్కిలి ప్రభావముచేత, ప్రసిద్ధిగాంచెక్ = ప్రఖ్యాతిఁజెందెను.

తే. ఆమహిలోకవిభుని యర్థాంగలక్ష్మీ
యయినకసవమ్మ యనసూయ యగుట నార్య
యగుట సుప్రసిద్ధమవేతె యడుగ నేల
వినుతికెక్కుపాతివ్రత్యవిలసనంబు.

26

ఆమహిలోకవిభుని = ఆయిమ్మభూవరునియొక్క, అర్థాంగలక్ష్మీ = అర్ధశరీరలక్ష్మీ, ఐన = అయినట్టి-అనఁగా భార్యయయిన, కసవమ్మ = కసవాంబ, అనసూయ = అనసూయా దేవియ-అసూయ లేనిదియు, అగుటక్ = అవుటచేతను, ఆర్య = పార్వతీదేవియు - కులీ నయు, అగుటక్ = అవుటచేతను, సుప్రసిద్ధమ = తేటతెల్లమె, వినుతికెక్కు = ప్రఖ్యాతి నొందిన, పాతివ్రత్యవిలసనంబు = పతివ్రతామహిమను, వేతె = ప్రత్యేకముగా, అడుగ నేల = విచారింప నేమిటికి.

క. ఆయిమ్మడిధాత్రీతల, నాయకునకుఁ గసవమకును నందను లధిక
శ్రీయుతు లిద్దరు సుజనవి, ధేయులు బొమ్మప్రభుండు తిమ్మవిభుండున్.

ఆయిమ్మడిధాత్రీతలనాయకునకుక్ = ఆయిమ్మభూపతిని, కసవమకును = కసవాం బకును, అధికశ్రీయుతులు = ఘనలక్ష్మీసహస్వితులు, సుజనవిధేయులు = సజ్జనులకడఁగిన వారు, బొమ్మప్రభుండు = బొమ్మరాజును, తిమ్మవిభుండుక్ = తిమ్మరాజుననఁగా, ఇద్దరు = ఇరువురైన, నందనులు = సుతులు-కలరని శేషము.

వ. వారిలోన.

28

ఉ. పావనమూర్తియై విజయభైరవసద్విరుదాంకుఁడై దశా
శావనితాలలాటతటచందనచిత్రకభావభాగ్యశ
శ్రీవిభవాభిరాముఁడయి జృంభితదానవిహారుఁడై ధరి
త్రీవలయంబునకె వెలసెఁ దిమ్మనృపాలుఁడు ధర్మశీలుఁడై.

29

పావనమూర్తియై=నిర్మలదేహుఁడై - సౌందర్యవంతుఁడై యనుట, విజయభైరవ
సద్విరుదాంకుఁడై=విజయభైరవుఁ డను మేటివిరుదుగలవాఁడై, దశ=పదియైన, ఆశా =
దిక్కులనెడు, వనితా = కాంతలయొక్క, లలాటతట = అలికప్రదేశముల యందుఁ
గల, చందనచిత్రకభావ = గంధపుబ్బాట్టగుటను, భాక్ = పొందిన, యశశ్రీవిభవ=
కీర్తివైభవముచేత, అభిరాముఁడయి = ఒప్పినవాఁడై - అనగా శుభ్రకీర్తియెల్లదిశల
వ్యాపించిన దని భావము. జృంభితదానవిహారుఁడై = ప్రశస్తత్యాగపరుఁడయి, ధర్మ
శీలుఁడై = పుణ్యస్వభావుఁడయి, తిమ్మనృపాలుఁడు = తిమ్మరాజు, ధరిత్రీవలయంబు
నకె = భూతలమునందు, వెలసె = ప్రకాశించెను.

క. ఉభయకులసిద్ధిఁ దనరెడు, నభినవగుణములఁ బ్రసిద్ధయగుతిమ్మాంబక
విభవమునఁబెండ్లియాడెను, ద్రిభువనవిభుఁడాకువీటితిమ్మవిభుఁడొగిన్.

త్రిభువన=ముగ్గురకములయందు వ్యాపించిన, విభుఁడు=ప్రతాపముగల, అకువీటి=
అకువీడను పట్టణమునకురాజైన, తిమ్మవిభుఁడు=తిమ్మరాజు, ఒగిన్ = క్రమమున-వయః
ప్రాప్తియందనుట. ఉభయకుల = పుట్టినపెట్టినయింటివారివంగనములయొక్క, సిద్ధి=
నిల్పడచేత, తనరెడు = ఒప్పునట్టి, అభినవగుణములకై = కొత్తలైనసద్గుణములచేతను,
ప్రసిద్ధయగు=ప్రసిద్ధురాలైన - పాతివ్రత్యాదినద్గుణముహిమచే నుభయకుల ధారకుగా
లయినదనుట. తిమ్మాంబక=తిమ్మమ్మను, విభవమునకై=వైభవమున, పెండ్లియాడెను =
వివాహమయ్యెను.

చ. పటుబలశాలి తిమ్మనరపాలుఁడు పుత్రులఁ గాంచెవిక్రమో
ద్భటుఁ బెదవేంకటాద్రి బ్రతిపక్షహరుం చినవేంకటాదు మరు
ద్విష్టపిసమానదానఘను వేంకటరాయని భవ్యతేజు వెం
కటవరదుక్ బుధప్రణతి గాంచినతిమ్మమయందుఁ బెంపుగన్.

31

పటుబలశాలి = గట్టిబల్లిగల, తిమ్మనరపాలుఁడు = తిమ్మభూపతి, బుధప్రణతి
గాంచిన=పెద్దలస్తోత్రమునుబొందిన, తిమ్మమయందుక్ = తిమ్మాంబయందు, పెంపుగన్ =
పృథ్విగా, విక్రమోద్భటుక్ = పరాక్రమోద్ధండుడైన, పెదవేంకటాద్రిక్ = పెద
వేంకటాద్రియనునాతని, ప్రతిపక్షహరుక్ = శత్రుసంహారకుఁడయిన, పినవేంకటాక్ =
చిన్నవేంకటాద్రియనునాతని, మరుద్విష్టపిసమాన=కల్పవృక్షముతో నీడయిన, దాన=

ఈవిచేత, ఘనుక్ = గొప్పవాడైన, అనగాఁ బ్రసిద్ధినిందిన, వేంకటరాయనిక్ = వేంకట్రాయఁడనునాతని, భవ్యతేజాక్ = ప్రతాపశాలియైన, వేంకటవరదుక్ = వేంకటవరదుఁ డనునాతనిని, ఈనలుపురిని, పుత్రులక్ = సుతులను, కాంచెక్ = కనెను.

వ. అందు

32

అందుక్ = అనలుపురియందు.

తే. అమరవరభూమిభృన్తస్తకములఁ గ్రిందు
పఱచునిజపాదకటకసత్వేధిచేత
విమలధృతిఁ గేశవప్రాయణమున వెలయు
వేంకటాద్రియ యనఁ చినవేంకటాద్రి.

33

అమరవరభూమిభృత్ = దేవనగరమైనమేరుపర్వతముయొక్క, మస్తకములక్ = శిఖరములను, క్రిందుపఱచు = తగ్గుజేయుచున్న, నిజఃతనయొక్క, పాదకటక = నితంబప్రదేశముయొక్క, సత్వేధిచేతక్ = ఔన్నత్యముచేతననుట - మేరుపర్వతమునకంటె మించినదనితాత్పర్యము. అర్థాంతరము. అమరక్ = ఓషణగా, వరభూమిభృత్ = రాజశ్రేష్ఠులయొక్క, మస్తకములక్ = తలలను, క్రిందుపఱచు = క్రిందుగాఁజేయుచున్న-పంచికొనఁజేయుచున్నవనుట. నిజఃతనయొక్క, పాద = చరణములయందున్న, కటక = నూపురములచేతనైన, సత్వేధిచేతక్ = మ్రోతచేతననుట - చినవేంకటాద్రియొక్కడుకడిమిచే బిరుదుగాఁబాదములఁ దాల్చినయందియలఁజూచి శత్రురాజులు మాతాడక తలలు పంచుకొందురని తాత్పర్యము. విమల = నిర్మలమైన, ధృతిక్ = ధైర్యముచేతను, కేశవః = వేంకటేశ్వరునికి, ప్రాయణమునక్ = ఉనికి యగుటచేతను - చిన వేంకటాద్రి వేంకటేశ్వరుని నిరంతరభక్తిచే ధ్యానించుచుండుటవలన, వేంకటేశ్వరస్వామియొఁజినవేంకటాద్రిహృదయమందే వాసముచేయుచుండె నని తాత్పర్యము. అర్థాంతరము. వేంకటాద్రియ యనక్ = వేంకటాచలమే యనునట్లుగా, పినవేంకటాద్రి = చినవేంకటాద్రిరాజు, వెలయుక్ = ఓషును.

చ. శ్రుమయు నమోఘవిక్రమము సద్వినయంబు ప్రతాపమున్ సురూ
పము నవికారభావమును బ్రాభవశక్తియు నిత్యదానశీ
లముఁ దగ నొక్కటొక్కటి కలంకృతిజేయఁగఁ దాల్చి శోభిల్లున్
విమలత నాకువీటిపురవేంకటరాయఁ డతిప్రసిద్ధుఁ డై.

34

అకువీటిపుర = అకువీటిపట్టణమునకధిపతియయిన, వేంకటరాయఁడు = వేంకటరాయఁడనురాజు, శ్రుమయుక్ = సయిరణను, అమోఘ = మొక్కవోని, విక్రమము = బీరమును, సద్వినయంబు = మంచినవ్రతను, ప్రతాపమును = పేఁడిమిని, సురూపమును = చక్కఁదనమును, అవికారభావమును = వెక్కురుఁడనములేమిని, ప్రాభవశక్తియై = దొరతనపురీవిని,

నిత్య=ఎడతెగని, దానశీలము = ఈగినడకను, తగ్గ=తగునట్లు, ఒక్కటి=ఒకగుణము, ఒక్కటికి=చుట్టియొకగుణమునకు, అలంకృతి = సింగారమును, చేయగ్గ=జనర్పునట్లుగా - ఒకటిచేనొకటి ప్రకాశింపఁగా ననుట. తాల్పి=ధరించి-అనఁగా నీగుణములు కలవాడై, అతిప్రసిద్ధుడై=ఇట్టిసద్గుణములు కలవాడు కనుకనే మిక్కిలి ఖ్యాతిజేందినాడని సంబంధము. విమలత=నిష్కల్మషత్వముచేత - పాపకృత్యములు చేయనివాడనుట. శోభిల్ = ప్రకాశించును.

క. వేంకటవరదుఁడు వెలయు నిరంకుశవితరణనిరూఢ ప్రజ్ఞను రణని
శృంగితప్రాభవమున నకలంకితకీర్తిప్రతాపలక్ష్మలమహిమన్. 35

వేంకటవరదుఁడు = వేంకటవరదరాజు, నిరంకుశ = అడ్డపాటులేని, వితరణ=త్యాగములందు, నిరూఢ=తీర్పుగల, ప్రజ్ఞను=బుద్ధిచేతను, రణ=కయ్యముచేత, నిశృంగిత=జంకులేనిదిగాఁజేయఁబడిన, ప్రాభవమున = విలుబడిచేతను - అనఁగా జక్కఁగా యుద్ధముచేయువాఁడనుట. అకలంకిత = కలకలేనిదిగాఁ జేయఁబడిన, కీర్తిప్రతాపలక్ష్మల = పొగడువేడుములసిరులయొక్క, మహిమ = ఎక్కువచేతను, వెలయు = ప్రకాశించును.

తే. ఇట్టి యన్వయపరిశుద్ధి యింపుమీఱ

శ్రీవిరూపాక్ష భక్తి విశేష విమల

హృదయుఁ డగుచు సంగీతసాహిత్యనిత్య

సరసగోష్ఠీవినోదైకనిరతుఁ డగుచు.

36

ఇట్టి=ఈపూర్వోక్తమయినట్టి, అన్వయ=వంశముయొక్క, పరిశుద్ధి=గరగరిక, ఇంపుమీఱ=ముద్దుచెలఁగఁగా, ఇది (సతినప్తమి) శ్రీవిరూపాక్షస్వామియందుఁగల, భక్తివిశేష=భక్తిప్రతిశయముచేత, విమల = కనటువాసిన, హృదయుఁడగుచు=ఉల్లముగలవాఁడగుచును, సంగీత=పాటచేతను, సాహిత్య=చదువుచేతను, నిత్య=నిశ్చలమగు, సరస=తెలివరులతోడనగు, గోష్ఠీ=కూటువయందైన, వినోదైక = వేడుకయొకటనే, నిరతుఁడగుచు=ఇచ్చకలవాడగుచును, కర్తృక్రియలు మైవద్యమున.

క. వడిగలతనాన నీవిని

విడిముడిపనఁ బ్రాభవమున విజయనగరిలోఁ

గడు నెన్న నేర్పుఁ గలమే

ల్న డకలఁ బెదవేంకటాద్రినరవరుఁ డొప్పున్.

37

వడిగలతనాన = శౌర్యముచేతను, ఈవిని = త్యాగముచేతను, విడిముడిపన = ధనసంపత్తిచేతను, ప్రాభవమున = ప్రభుత్వముచేతను, విజయనగరిలో = విజయనగరములో, కడు = మిక్కిలి, ఎన్న = గణించుటకును, ఏర్పు = ఇవి యని యేర్పు

రించుటకును, కల = కలిగినట్టి-తగిన వనుట. మేల్పడకలక = మేటిపర్తనలచేత, పెద వేంకటాద్రిరాజు, దివ్యక = ప్రకాశించును.

చ. విడువక యాకువీటి పెద వేంకటభూపతిసత్ప్రతాపముం

గడుం దెలువైనకీర్తియు జగంబుల నన్నిటి మించి ముంచినక

జడధిశయుండు సంతసిలునాదువిరాణ్ణయమూర్తికబ్బె ని

ప్పుడు నవకుంకుమంబు తెలిపూవులపూజయు నంచు నాత్మలోన్. 38

ఆకువీటి = ఆకువీటిపట్టణప్రభువైన, పెదవేంకటభూపతి = పెద్దవేంకటాద్రి రాజుయొక్క, సత్ప్రతాపము = ఉజ్జ్వలమైనవరాక్రమమును, కడుం = మిక్కిలి, తెలువైన = తెల్లనైనట్టి, కీర్తియు = యశమును - ఈరెండుకర్తలు. జగంబులనన్నిటికీ = లోకములనెల్లను, మించి = అతిక్రమించి, ముంచినక = మునుంగజేసినను - కీర్తి ప్రతాపప్రవాహము జలప్రళయమువలె లోకములనెల్ల ముంచెననుట. జడధిశయుండు = సముద్రకాయయిననారాయణుండు, ఇప్పుడు = ఈవేళ, నాదు = నాయొక్క, విరాణ్ణయ = విరాడ్రూపమైన, మూర్తికి = దేహమునకు-ప్రళయమున హరి విరాణ్ణాయయి సముద్రములో బసళించుటకాస్త సిద్ధము. నవ = క్రొత్తయైన, కుంకుమంబు = కుంకుమపువ్వులపూజయు, తెలి = తెల్లనైన, పూవుల = పుష్పములచేయిన, పూజయు = అర్చనయు, అబ్బెనంచుక = కలిగెననుచు, ఆత్మలోన్ = హృదయమున, సంతసిల్లుక = ఆనందించును.

ఉ. చేకొని యాకువీటివిభు శ్రీ పెదవేంకటా జెంది యాత్మలో

నేకలసద్గుణంబు మహియెన్న దనేకలసద్గుణా ప్తిచే

గైకొని శేషభోగములకల్పి దలంప దశేషభోగలి

లాకలనంబు చేతఁ గరులక గిరులక మఱి చెప్పనేటికిన్. 39

మహి = భూమిదేవి, ఆకువీటివిభు = ఆకువీటిపురాధీశ్వరుడైన, శ్రీ పెదవేంకటా = పెదవేంకటాద్రిరాజును, చేకొని = పరియించి, చెంది = కూడి-పాలింపఁబడినదై యనుట. ఆత్మలోన్ = హృదయమునందు, అనేకల = ఏకలముగానివానియొక్క, సద్గుణాప్తిచే = సుగుణప్రాప్తిచేత-హేతువు, ఏకల = వరాహముయొక్క, సద్గుణంబు = సుగుణము, ఎన్నడు = గణించదు-రసికశిఖామణియైన పెదవేంకటాద్రిని గూడి యాతనిగుణముల మరిగినది గనుక మృగముయొక్కగుణములను మెచ్చనిదాయెననుట. అనేక = పెక్కులయిన, లసత్ = ప్రకాశింపుచున్న, గుణ = గుణములుగలవస్తువుయొక్క, ఆప్తిచే = ప్రాప్తిచేత, ఏక = ఒకడైన - లసద్గుణంబును ఎన్నదని యర్థాంతరము. అశేషభోగ = శేషభోగములుకానివానియొక్క, లీలాకలనంబు చేత = విలాసానుభవముచే-ఇదియు హేతువు. శేష = ఆదిశేషునియొక్క, భోగముల = పడగలయొక్క, కల్పి =

విలాససంపదను, తలంపదు = ఎన్నడు-పెదవేంకటాద్రి లీలలు గన్నది కాన సర్వక్రీడను మెచ్చనిదయ్యెననుట. అశేష = సమస్తములైన, భోగ=సుఖానుభవములయొక్క, లీలా కలనంబు చేత = విలాసక్రియ చేత, శేష=కొద్దియైన - భోగములకల్పిని తలంపదని యర్థాంతరము. మఱి=ఇంక, కరుల=అష్టదిగ్గజములను, గిరుల = సప్తకులపర్వతములను, చెప్ప నేటికి = వానిననేల, కేవలభగవదంశసంభూతము లైనవరాహాదిశేషలే యిట్లు లైనచో నితరములఁ జెప్ప నేల యని తాత్పర్యము.

తే. ఈకరణి థాత్రి వెలసినయాకువీటి

తిమ్మరాహుత్తతనయుఁ డుత్తీర్ణ కీర్తి

పరుఁడు పెదవేంకటాద్రి భూవరుఁడు సేయు

సేవ లింపుగఁ కైకొనిదైవమునకు.

40

ఈకరణి = ఈవిధమున, థాత్రి = భూమియందు, వెలసిన=ఒప్పిన, అకువీటి=అకువీటిపురాధ్యక్షుడైన, తిమ్మరాహుత్త=తిమ్మరాజుగఁజియొక్క, తనయుఁడు = కొమరుడైన, ఉత్తీర్ణ=లోకమునతిక్రమించిన, కీర్తి = యశమునందు, పరుఁడు=సత్తుడైన, పెదవేంకటాద్రి భూవరుఁడు=పెదవేంకటాద్రి రాజు, చేయు=ఒనర్చునట్టి, సేవలు=వందనములు, ఇంపుగ = ఇష్టముగ, కైకొని=గ్రహించి, దైవమునకు = నాయుష్టదేవతకు.

క. లోకైకస్తుత్యునకు ని

రాకృతనతజనజనుర్జరామృత్యునకుఁ

ద్రైకాల్యసత్త్యునకుఁ బా

చౌకృతగిరిరాడపత్త్యునకు నిత్యునకున్.

41

లోక=జనులచేత, ఏక=ముఖ్యముగ, స్తుత్యునకు = స్తోత్రము చేయఁదగినవానికి, నిరాకృత=పాఁగొట్టఁబడిన-ఇది జనురాదిశబ్దమునకు విశేషణము. నతజన=అభివాదకులయొక్క, జనుర్జరామృత్యునకు = పుట్టువుముదిమిచావులుగలవానికి, ద్రైకాల్య = భూతభవిష్యద్వర్తమాన కాలములమూఁడును, సత్త్యునకు = నిత్యుడయినవానికి, పాచౌకృత=పెండ్లాడఁబడిన, గిరిరాడపత్త్యునకు = పార్వతిగలవానికి.

క. అథ్యాత్మ తత్త్వవిద్యా

సాధ్యునకు సమస్తయోగిజనహృత్కమలా

రాధ్యునకుఁ గాలదిగనవ

రోధ్యునకధ్యుపితతిగ్గురుచిమధ్యునకున్.

42

అధ్యత్త తత్త్వవిద్యా=బ్రహ్మవిద్యచేత, సాధ్యునకు = సాధింపఁదగినవానికి-
తెలియఁదగినవాని కనుట. ఇతరవిద్యలచే నెట్టివారిచేతను సాధింపఁదగినవాఁడుగాఁడని
భావము. సమస్త=ఎల్లరగు, యోగిజన = తపోవంతులయొక్క, హృత్కమల=మాన
సాబ్జములచేత, ఆరాధ్యునకు = పూజింపఁదగినవానికి, కాల = కాలముచేతను, దిక్ =
దిక్కులచేతను, అనవరోధ్యునకు = అడ్డగింపఁబడఁదగనివానికి, అధ్యపిత = ఉనికి
చేయఁబడిన, తిగ్గురుచి = వేడివెలుంగుయొక్క, మధ్యునకు = నడుముగలవానికి-
త్రిమూర్తులను మార్తండమండలమధ్యవర్తులగఁట వేదనిష్ఠము.

క. శంకారుజాపహృత్త్యగ, దంకారున కచలితామృతప్రియముఖన
త్యంకారభక్తియుక్త్యక, లంకారచితార్యనుత్యలంకారునకున్. 43

శంకా=భయమనెడు, రుజా=నొప్పియొక్క, అపహృతి=పోగొట్టుటయందు,
అగదంకారునకు = వెజ్జగువానికి - ఆశ్రితులకు జనసామలవలనఁ గలుగుభయమును
బాపువాఁడనిభావము. అచలిత=చలింపఁబడని - అనఁగా నెడవాయనిముఖశబ్దమునకు
విశేషణము. అమృత=సుధవలె, ప్రియ=ఇంపయిన, ముఖ = వాక్కులయొక్క, (ఇట
లక్షణ), సత్యంకార=నిజమైన-అనఁగా నిశ్చలమైన, భక్తి=భక్తియొక్కయు, యక్షి=
కూడికచే, అకలంక = కాలవ్యములేకుండునట్లుగా, ఆరచిత = మించఁజేయఁబడిన,
ఆర్య=వెద్దలయొక్క, నుతి=స్తోత్రములే, అలంకారునకు = తోడవుగాఁగలవానికి -
కేవలభక్తితోడ సుజనులు చేయుస్తోత్రమునకు సంకసించువాఁ డనిభావము.

క. ప్రార్థనపరసురసార్థహి, తార్థకృతత్రిపురదైత్యహతికి వేదాం
తార్థావసలీలాచరి, తార్థీకృతబహుమహర్షిహర్షితమతికిన్. 44

ప్రార్థన=వేడుకోలునందు, పర = సక్తులైన - అనఁగాఁ బ్రార్థించుచున్న, సుర
సార్థ=వేల్పుగుమికి, హిత=మేలైన, అర్థ = ప్రయోజనముకొఱకు, కృత = చేయఁబడిన,
త్రిపురదైత్య = త్రిపురాసురులయొక్క, హతికి=చావుగలవానికి-అనఁగా దేవతల్లఁ
బ్రార్థింపఁగా వారికొఱకుఁ ద్రిపురాసురులఁజంపెననిభావము. వేదాంత = ఉపనిషత్తుల
యొక్క, అర్థ=అర్థముయొక్క, ఆవన = పాలనమునందుఁగల, లీలా = విలాసముచేత,
చరితార్థీకృత=సార్థకములుగా నొనర్పఁబడిన, బహు = అనేకులైన, మహర్షి = గొప్ప
ఋషులయొక్క, హర్షిత = సంతసమందిన, మతికి = మనస్సుగలవానికి - అనఁగా
వేదాంతార్థానుసరణంబుగఁ దానటించి, మహర్షులయెన్నికలను, సఫలమొందించెనని
భావము.

క. దక్షమఖిధ్వంసునకుం, జక్షూభవదనలకుముదసఖహంసునకున్
భిక్షుసరిరంసునకున్, వీక్షుసఫలితమనోజవిజిహ్వాంసునకున్. 45

దక్ష = దక్షప్రజాపతియొక్క, మఖ = జన్మమును, ధ్వంసునకు = చెరిపిన వానికి, చక్షూభవత్ = నేత్రము లగుచున్న, అనల = అగ్నిదేవుడును, కుముదసఖ = కలువతోడును, హంసునకు = సూర్యుడుగలవానికి, భిక్షా = బిచ్చమందు, సరిరంసు నకు = క్రీడించునిచ్చతోఁ గూడఁకొన్నవానికి - భిక్షాటనమూర్తి కనుట. వీక్షా = చూపుచేత, సఫలిత = సెఱివేర్పఁబడిన, మనోజ = మన్మథునియొక్క, విజిఘాంశున కు = చంపనిచ్చగలవానికి - మూఁడవకంట మన్మథునేర్చినవాని కనుట.

క. వశ్యత్ఫాలున కతిదృ, దృశ్యద్రష్టేదిభేదధీజాలునకు

వశ్యావిద్యునకు శమా, వశ్యాసాద్యునకు నిత్యవైశద్యునకున్. 46

వశ్యత్ = కాచుచున్న, ఫాలునకు = సుదురుకలవానికనుట - నుదుటఁగన్నుగల వానికనుట. అతిదృక్ = చూడనలిక్రమించినవాఁడు, దృశ్య = చూడఁదగినవాఁడు, ద్రష్ట = చూచువాఁడును, ఆది = ఇవి మొదలుగాఁగల, భేద = భిన్నమొందిన, బుద్ధి = బుద్ధులయొక్క, జాలునకు = సమాహముగలవానికి, ధీమంతులును దమతమబుద్ధిబలం బునఁ దన్నుఁ జూడరానివాఁడనియుఁ జూడఁదగినవాఁడనియుఁ దా నొరులఁ జూచు వాఁడనియు నిట్లు భిన్నభావంబుల నిరూపణము చేయుదురని భావము. వశ్య = లోకువ చేసికొనఁదగిన, అవిద్యునకు = మాయగలవానికి - మాయ దా నందఱ మోహింపఁ జేసినను నీశ్వరుఁ డట్టిమాయకుఁ దా మోహ మడరించుననిభావము. శమ = ఓర్పుచేత - ఇది దమాదుల కుపలక్షణము. అవశ్య = ముఖ్యముగ, ఆసాద్యునకు = పొందఁదగినవానికి - శమదమాదిగుణములుగలవారికే లభ్యుండనిభావము. నిత్య = నిత్యమైన, వైశద్యునకు = నిర్మలత్వముగలవానికి - నిష్కళంక డనుట.

క. దేవాసురనరతిర్భక్, స్థావరబహుజంతుపూర్ణసంఖ్యాతిగరా

జీవభవాండఫలావి, ర్భావాకరవపురుదుంబరత్వజానకున్. 47

దేవ = వేలుపులు, అసుర = రక్కసులు, నర = మానుసులు, తిర్భక్ = పసిపులుంగులు లోనగునవి, స్థావర = నిలువరములున నెడు, బహు = పెక్కులైన, జంతు = మేతాల్వుల చేత, పూర్ణ = నిండిన, సంఖ్యాతిగ = ఎన్నికకుమీఱిన, రాజీవభవాండ = తమ్మిచూలిగుడ్డు లనెడి, ఫల = మట్టిపండ్లయొక్క, ఆవిర్భావ = పుట్టుకకు, ఆకర = ఇరవయిన, వపురి = మే ననెడి, ఉదుంబరత్వజానకు = మట్టిప్రాసుగలవానికి - అనఁగా నసంఖ్యాతచరాచర జంతుసంఘాతసంయుత బ్రహ్మాండభాండసహస్రంబులు వటఫలంబులు వటకుటంబునం బోలెఁ దనగా త్రంబున నతిమాత్రంబుగ నుప్పలిల నొప్పువాఁడని భావము.

క. దీప్తితరాగశిత, స్వీపుండ్రేక్షునకు నాకువీటిపురాంక

శ్రీ పెదవేంకటస్వధీ, రూపాంబకలక్షునకు విరూపాక్షునకున్. 48

దీపిత=ప్రజ్వలితమైన, రాగ=అనురాగముగల - అనఁగాఁ గామోద్రిక్తురాలైన
దనుట. శివా = పార్వతీదేవియనెను, తస్మి = కాంతకు, పుండ్రేక్షునకుఁ=మన్మథుఁ
డైనవానికి, (ఆకువీటిపురము), అంక=చిహ్నముగాఁగల, శ్రీ = సంపద్విశిష్టుఁడగు, పెద
వేంకటస్వప = పెదవేంకటాద్రిరాజుయొక్క, ధీరూప = బుద్ధిన్వరూపమయిన, అంబక=
నేత్రములకు, లక్షునకుఁ = విషయమైనవానికి-అనఁగాఁ పెదవేంకటాద్రి వాలాయము
నీళ్లరుని దనహృదయమున ధ్యానించుచుండునని భావము. విరూపాక్షునకుఁ = ఇట్టి
విరూపాక్షస్వామికి - మీఁదటికన్వయము.

వ. సభక్తిక సమర్పితంబుగా నాయొనర్పంబూనిన రాఘవపాండవీయంబు
నకుఁ గథాప్రారంభం బెట్టి దనిన.

సభక్తిక=భక్తితోఁగూడుకొన్నట్టు, సమర్పితంబుగాఁ = ఒనఁగఁబడ్డదిగా, నా=
నాయొక్క, ఒనర్పఁ = రచించుటకు, పూనిన=కడంగిన, రాఘవపాండవీయంబున
కుఁ=రాఘవపాండవీయమును గ్రంథమునకు, కథాప్రారంభము=కథారంభము, ఎట్టిదని
నఁ = ఎటువంటిదనఁగా.

శ్రీ రస్తు.
శ్రీ రామచంద్రపరబ్రహ్మణే నమః.

రాఘవపాండవీయము.

స వ్యాఖ్యానము.

ప్రథమాశ్వాసము.

—ॐ కథాప్రారంభము ॐ—

ఆ. వెలయు నఖిలభువనములలోనవారణ

నగరిపురమతల్లి నాఁ దనర్చి

రాజ్యలక్ష్మీ మిగులఁ బ్రబల నయోధ్య నాఁ

రాజవినుతి గనిన రాజధాని.

1

రామాయణార్థము. అఖిలభువనములలోన్ = నకలజగత్తులలోపల, 'విష్వసం భువనం జగత్', అని యమరము. అవారణ = అనర్గళమైన, నగరిపు=ఇంద్రునియొక్క, రమ = సంపదకు-అవారణపదము రమకు విశేషణము. తల్లి = పోషించునది, నాన్ = అనఁగా-ఉ. 'శ్రీయనశౌరినాఁబరఁగు చెల్వ' యని సోమయాజీప్రయోగము. తనర్చి = ప్రకాశించినదై-రాజ్యలక్ష్మీ మిగులఁ బ్రబలఁగా, ఇది యత్యుక్తి. ఇందుకు లక్షణము చంద్రాలోకమందు, "అత్యుక్తిరద్భుతాతథ్యకౌర్యాదార్యాదివర్ణనమ్, త్వయి దాతరి రాజేంద్ర యాచకాః కల్పశాఖనః" అని. 'భువనములలోనవారణ' అనుదిక్కున సంధికి ఆంధ్రభాషాభూషణమందు, క. 'మానుగ విభక్తులందుం, బూనిన నురులలకు నచ్చు వోయినఁబోవు' నను లక్షణమువలన నుకారము లోపము. రమ తల్లి యనుదిక్కున, గీ. 'క్షమనకారాంతరూపప్రకాశితంబు, లైన పుంలింగములుదక్క నన్నిటికిని, బరఁగ సంబంధపట్టివై బ్రథమయగును, దంతికన్నులు రమపల్కు తరువుకొప్పు.' అను లక్షణము వలన షష్ఠ్యర్థమందుఁ బ్రథమాంతరూపము. అయోధ్యనాన్ = అయోధ్య యనెడి పేరుగలదై, రాజవినుతిగనిన రాజధాని, వెలయున్ = సర్వోత్కృష్టమై పర్తించును

క. 'కృతిముఖమున దైవనమ, స్మృతి యొండె నభీష్టవస్తుకీర్తన మొండెన్, వితతా శీఘ్రపద మొండెను, బ్రతిపాదింపంగ వలయు భద్రాపేక్షన్.' అను న్యాయమున వస్తు నిర్దేశరూపమంగళము. క. 'శుభసుఖార్తు యధనకన, కభయైశ్వర్యములఁ జేయుఁ గవు లకుఁ గావ్య, ప్రభులకుఁ గృతులకు మొదల, స్తభజనయరతగణాశిమల్లియరేచా.' అని భీమునిచందమందుఁ జెప్పియున్నది గనుక నాదియందు నగణప్రయోగము వెలయు ననునది శుభపదము నకార మమృతబీజమును.

భారతార్థము. అఖిలభువనములోనక, వారణగరి = హస్తీపురము, పురమతల్లి పురశ్రేష్ఠమైనది, నాక = అనఁగా, ని. "మతల్లికామచర్చికాప్రకాండముద్భుతల్లజౌ ప్రశస్తవాచకాన్యమూని" అని అ. అవారణగరిపురమతల్లి యనుదిక్కున, క. పానఁగం బల్కెడునెడఁ బొ, లైసఁగినప్రథమాంతములవయిం గదిసి కడుం, బసనారుక చటతపలకు, గనడదవల్ ద్రోచివచ్చుఁ గవిజనమిత్రా.' అని యాంధ్రభాషాభూషణ మందును, క. 'ప్రథమాంతవిభక్తులవై, గభితము లగుకచటతపల గనడదవ లగుం, బృథివి నవి గజడదబ లగుఁ, బ్రథమపు సున్నులగణాంతపదమునమిఁద' నని యనం తునిచందమందును జెప్పినలక్షణమువలన, పకారమునకు పకారము రావలసినందుకుఁ దాతంభట్టుగారు కవిలోకచింతామణియందు. క. 'భిన్నపదప్రథమలవై, నున్నపకారంబునత్వ మొందునువళులక, మున్నిజరూపముప్రాసము, నన్నవరూపంబు దాల్చు నాశీ కాక్ష.' అని విశేషవిధులుగాఁ జెప్పిరి. కా. 'అవాలం గనుదోయి యా నగు మొగం బాగుబ్బపాలిండ్లపెం, పావేణీరుచి నూతనూవిలసనం బాయొప్పలేఁ జెప్పినక, ుగవారం బగుఁగాని యయ్యెడ శిరశకంపంబుతోఁ. గూడ నా, హా పుట్టింపదె పుష్ప ధన్వనకు నయ్యబ్బాక్షి నీక్షించినన్.' అని పిల్లలమట్టి వీరన్నగారిప్రయోగమును. ఉ. 'భూనుతకీర్తిబ్రాహ్మణుఁడు పుట్టఁగఁ దోడని పుట్టునుత్తమ, జ్ఞాన' మని యివి మొదలయిన కవిత్వయమువారి ప్రయోగములును వ్రాసినందువలనఁ బ్రథమాంతము మిఁది పకారమునకు పకారాదేశము ప్రాసస్థానమందు నిత్యము గావచ్చును. యతిస్థాన మందుండరాదు. ఇతరత్రయేదైనఁ జెప్పవచ్చునన్నట్టాయెను గనుక, వారణగరిపురమ తల్లి యని చెప్పవచ్చును, కాఁగానే, సూరపరాజుగా రీమిఁదటిపద్యమందును విముఖతనమదాటోపారిపంక్తిరథుఁ డని, రామాయణార్థమందుఁ జెప్పినారు. ప్రకృ తము, తనర్చి=ప్రకాశించినదై, అయోధ్య=యుద్ధముచేయ శక్యము గానిది, యోధు మశక్యా = అయోధ్యా యనునర్థమందు, "ఋహులోర్థ్యైత్" అని సూత్రమున బ్యుత్పత్తిత్యయాంతము. నిడుపులుడువఁ దెనుంగనును. నాక = అనఁగా, రాజ=దిగ్దేశ రాజులచేతనైన, వినుతి గనిన, రాజధాని = సింహాసనస్థలమైనది, వెలయును, క్రియ.

క. ఆపట్టణ మేలెడిప్పగి, వీపాలుడు భ్రుకుటిమాత్ర విముఖతసమదా
టోపారిపంక్తిరథుఁడు, ద్విపించు నుదారసీతి ధృతరాష్ట్రుఁడనన్. 2

భా. భ్రుకుటిమాత్ర=బొమముడిచేతనే, “మాత్రం కాస్తేన్యవధారణే” అని
అ. విముఖత=పరాజ్ఞుభిములుగాఁ జేయఁబడిన, నూ. తత్కరోతితిన్యంతాత్కర్తృణిక్త
అని క్రవ్రత్యయాంతము. “నువర్ణ దౌడైకసీతాతపత్రిత జ్వలత్ప్రీతాపావళి క్షీర్తిమండలః”
అని నైషధము. సమదాటోప = గర్వాతిశయముతోఁగూడిన, అరి=శత్రువుల
యొక్క, పంక్తి = శ్రేణులయొక్క, రథుఁడు = రథములుగలవాఁడు, విముఖతపదము
రథవిశేషణము, ఉదారసీతి = ఘనమైన సీతిగలవాఁడు, “ఉదారో దాతృమహతోః”
అని అ. ధృతరాష్ట్రుఁడు ద్విపించును.

రా. భ్రుకుటిమాత్ర విముఖతులయిన సమదాటోపారులుగలవాఁడు, పంక్తి
రథుఁడు=దశరథుఁడు, “పంక్తిస్సన్యదేశమచ్ఛందోదేశసంఖ్యావశీషుచ” అని విశ్వ
నిఘంటు. ఉదారసీతి చేత, ధృత = ధరింపఁబడిన, రాష్ట్రుఁడు = దేశముగలవాఁడు, అనన్ =
అనగా, ఉద్దిపించును, క్రియ.

చ. తెలివి నతిప్రగల్భుఁడన దృగ్బలుఁ డాతఁడు భీష్మచాపకౌ
శలమె సహాయమై యమరశత్రుల నేపడఁపఁ వలంతి యై
నిలుకడ నేలె విశ్వధరణిం దనమిత్త్రకులంబు వైభవో
జ్జ్వలతఁ దలిర్పఁ బొరపను సంతతి రాజుల కెల్ల హెచ్చుగన్. 3

రా. అనదృగ్బలుఁడునసరిలేనిబలముగలవాఁడు, “సదృశస్సదృశస్సదృ” క్కని
అ. అతఁడు = దశరథుఁడు, భీష్మ=భయంకరమైన, చాపకౌశలమే=నింటియందలి
నేర్పే, ధనుర్విద్యయనుట, సహాయమై, అమరశత్రులన్ = అసురులను, ఏపడఁపఁ =
కొంచముపఱుచుటకయి, వలంతియై = సమర్థుడై, తనయొక్క, మిత్రకులంబు=సూర్య
కులము, “ద్యుమణి స్తరణిర్నిత్ర” అని అ. వైభవములయొక్క, ఉజ్జ్వలతన్=అధిక్యము
చేత, తల్పిత్యయాంతము, తలిర్పన్ = ప్రకాశించునట్లుగా, పౌర=పట్టణమువారి
యొక్క, వసు = ధనములయొక్క, “వసురత్నే ధనేఽపిచ” అని అ. సంతతి=సమూ
హము, రాజులకెల్ల, హెచ్చుగన్ = అరుదగునట్లుగా, విశ్వధరణిన్=నమ స్తభూమిని,
“విశ్వం కృత్సన్నుశేష” మని అ. నిలుకడన్, వంశపారంపర్యముగా, ఏలెను, రాజుల
యొక్కసంపద యరుక్తిసిద్ధము. ఇది కావ్యార్థాపత్త్యలంకారము, “కైముత్యేనార్థసంసిద్ధిః
కావ్యార్థాపత్తిర్యతే” అని.

భా. తెలివిత = బుద్ధిచేత, అతిప్రగల్భుఁడు, అనదృగ్బలుఁడు, దృష్టిబలసహి
తుఁడుకానివాఁడు, ధృతరాష్ట్రుఁడు, భీష్మునియొక్కచాపకౌశలమేసహాయమై యమ

రంగా శత్రులను, ఏపడఁపక = మట్టుపెట్టుటకు, వలంబియై, మిత్రకులంబు=బంధువుల యొక్కకులము, తలిర్ప, పౌరవ=పౌరునిసంబంధమైన, సుసంతతి = సత్కులమందుఁ గల, సంతతిర్థోత్రజననకులాని” అని అ. రాజులకైట్టక = యయాతి భరతుఁడు మొదలయినరాజులకందరికిని, హెచ్చుగ, ఏలెను, క్రియ.

క. సుబలతనయగుణమహిమక, బ్రబలి తనకుదారధర్మపాలనలీలక
సాబగొంది వన్నె దేఁగా, విబుధస్తుతుఁ డవ్విభుండువెలనెక ధరణిన్.

భా. సుబలతనయ=గాంధారి, గుణ = సౌశీల్యాదిగుణములయొక్క, మహిమక = మహిమచేత, క. ‘వినుతద్విస్తీయనప్రమి, కిని మఱిమాండవవిధక్రికిని నిడఁగానా, విన నింపుపుట్టుపట్టున, ననువెఱిగి ప్రబంధములఁబయోంబుధిశయనా.’ అని కవిలొకచింతా మణియందు, ప్రబలి తనకు, దారధర్మ = స్వత్వక్రమైనభార్యాధర్మముయొక్క, పతి వ్రతాచారముయొక్క యనుట, “అర్తారే ముదితే హృష్టా ప్రోషితేమలినాకృతా, మృతేమియేత యా నారీ సాస్త్రీజ్ఞేమా పతివ్రతా” అనిస్త్రుతి. “ధర్మఃపుణ్యేయమే న్యాయే స్వభానాచారయోః క్రతౌ” అని అ. పాలనలీలచేత, “ప్రదిశ్నతస్సస్వం పితురం ధమాత్తనో నిశమ్య భర్తారమగూఢసమ్మదా, ఆరుంధతీక్రిమసౌ నిరుంధతి బబంధ పట్టేన దృశౌప్రతివ్రతా” అని బాలభారతమందును జెప్పియున్నది గనుక, సాబగొంది=జిమ్మి నదై, వన్నెదేఁగా “అనుకూలాం విమలాంగీం కుశలాం కులజాం సుశీలసంపన్నామ్, పశ్చు లకారాంభార్యాం పురుషః పుణ్యాధికోలభతే” అని చెప్పవచ్చును. విబుధస్తుతుఁడు = ‘పెద్దలచేత స్తోత్రముచేయఁబడినవాఁడు, “విబుధః సంధితే దేవే” అని వి. అవ్విభుండు= ఆధృతరాష్ట్రుఁడు, వెలసెను.

రా. సుబలత=బలిమి, బహు ప్రీహిమిదితల్పిత్యయాంతము, నయగుణమహిమ చేతఁ బ్రబలి యుదారధర్మపాలనలీలచేత, సాబగొంది తనకు వన్నెదేఁగా, ఈయర్థ మున సుబలతయనునది కర్తృపదము. విబుధ=దేవతలచేత, స్తుతుఁడు, అవ్విభుండు=దశ రథుండు, వెలసెను, అర్థాంతరము. సుబలతక=బలిమిచేతను, అయగుణ=భాగ్యలక్షణములయొక్క, “అయశ్శుభావహోవిధిః, అని అ. “గుణః ప్రధానేతద్బాదా మార్వాం సూదేవ్యకోదరే” అని వి. మహిమచేతఁబ్రబలి, ఉదారధర్మపాలన=మట్టినిగ్రహ శిష్టానుగ్రహాది ధర్మములయొక్కసంరక్షణము, క్యానశ్రంధోయుచ్చని యుచ్చిత్య యాంతము గనుకఁ బాలనాశబ్దముస్త్రీలింగము. ఉ. ‘పాండవస్సైన్యసంఘపరిపాలన సేయు, నితండయంచుఁ గృష్ణుం డభిషేకసంపదమహావీర్యవంశ’ ననిసోమ యాజియు స్త్రీలింగముగాఁ బ్రయోగించినాఁడు. ఇట్లుపాండవమున స్త్రీయ్యాంత ములైనపుడు నపునకలింగములు నవును గనుక స్త్రీలింగములును గలవియునుందును దెలిసికొనునది, వన్నెదేఁగా, ఈయర్థమున ధర్మపాలనయనునది కర్తృపదము, వెలసెను

035, 1PS.

H39

క. అని నీడు లేనికడిమిం, దనరారు నతిప్రతాపితదనుజుఁ డతఁ డు
ర్విని గలనృపతుల నందఱఁ, దన కరిగాఁపులుగఁ జేసె దర్పసుఋణన్.

రా. అనిఁ = యుద్ధమందు, కడిమిఁ = కొర్యముచేత, తనరారునట్టి, అతిప్రతాపితదనుజుఁడు = మిక్కిలితపింపజేయఁబడినదనుజులవాఁడు “సకలసంయుగమూర్ధ్ని సహాయతాం మఘవతః ప్రతిపద్య మహారథః, స్వభుజవీర్యమవాప యదుచ్ఛ్రితం సుర వధూరవధూతభద్రాశరైః” అని కాళిదాసుచెప్పినాఁడు గనుక, అతఁడు = దశరథుఁడు, నృపతులనందఱ సరిగాఁపులుగఁజేసెను.

భా. అతిప్రతాపి = అధికప్రతాపముగల, తదనుజుఁడు = అధృతరాష్ట్రనితముఁడైనపాండురాజు, కర్మధారయము, తనరారును, అతఁడు = అపాండురాజు, నృపతుల సరిగాఁపులుగఁ జేసె నని యన్వయము.

క. తానన్నమాట యింద్రునకైన నలంఘ్యమయి వేర్చు నట్లుగ నెంతేఁ
బూనిక చెల్లింపుచు జగతీనుతవిక్రముఁ డొనర్చె దిగ్విజయంబున్.

భా. తాను, అన్నమాట = జ్యేష్ఠుఁడైన ధృతరాష్ట్రనివాక్యము, కడమయే కార్యము సులభము.

రా. తానన్నమాట = తానాడినమాట.

సీ. ధృతిఁ గుంతిమద్రభూపతులనెయ్యపుఁగన్య

కలననవాలుఁదూపుల జయించె

యలరారునతనుజయశ్రీల వరియించి

యవనసౌరాష్ట్రభూధవుల గెలిచె

ద్రవిడకళింగసాల్వవిదర్భనసుధాధి

పతుల నోడించి కప్పములు గొనియెఁ

జోళ నేపాళపాంచాలకేరళమత్స్య

వత్సభూపతులగర్వం బడంచె

తే. శకయుగంధరఘూర్జరాశ్చంతసింధు

లాటభూపాలముఖ్యుల నోటుపఱిచె ।

జగతిఁగోసల కేకయమగధులతన

యలవరించినయాజ్ఞలో మెలఁగఁజేసె.

7

రా. ధృతిఁ = ధైర్యముచేత, కుంతిమద్రదేశాధీశ్వరులను, నెయ్యపుఁగన్యకలనన = ఇంద్రునివ్రాత జగడముననేయనుట, ఈదిక్కునఁగొందఱు కావ్యాలంకారచూడామణియందు, గీ. “విశ్రుతులు పేమచంద్రత్రివిక్రమాదు, లొనరఁజూసిరి ప్రాకృ

తంబునకుఁద్రోవ, సంధభాషయఁ బ్రాకృతాహ్వయమై కాన, వలయఁ దల్లక్షణంబులు పరుసఁజెలియ. క. నదలకసిద్ధాక్షరముల, పొదివినవర్ణములు దూలిపోఁబలుకఁగన, ర్థదమై ప్రాకృతనిభమగు, నదితదృశపదమునాఁగ నభివతమయ్యో' నని చెప్పినలక్షణమువలన, కన్యకాశబ్దముప్రాకృతమున, 'మనయామ్=అనో'వర్తమానానాం మకారనకారయకారాణాం లోపస్సాన్యో'త్తని కియ్యవడికి లోపమువచ్చి, 'శేషాదేశస్సాన్యో'చోఘోః=అవశిష్టస్యాచః పరస్యసంయుక్తాదేశస్యాహరస్యహలోద్విత్వంభవతి' అని నకారద్విత్వమునువచ్చి యంత్యకకారములుప్తమై యుపర్యకారమునకు యకారశ్రవణము రాఁగా, కన్నయా అనియుండును. ప్రాకృతాపభ్రంశరూపమై తదృశ మయ్యునేనిఁ, దెనుగునఁ గన్నియ యనవలెను. కన్యాశబ్దమే తదృశమయ్యెనేనిఁ గన్నెయని యుండును గనుక బహువచనమందుఁ గన్నియలు కన్నెలనవలెఁగాక భారతార్థమందుఁ గన్నెకలనని కన్యకాశబ్దముమీఁద సంత్యకకారము యకారముగాకయే మధ్యైత్వము వచ్చి తెనుఁగై యుండదు. ఎట్లువిచారించినను, రెండర్థములకు సరిపోదని సంజేహింతురు, గ్రంథకర్త కన్నెలకలనయని యేత్వము నిలువఁజెప్పలేదు. అది లేఖకదోషము. లే. 'పుడమి స్త్రీలింగశబ్దంబు కడకకారమునకు వచ్చుయకారంబు గనఁగఁగొన్ని, యెడల నెత్వంబునగుఁగియ్యవడియుంనగును, జడ్డయగుచోటనై కాటచక్రశమన. లే. 'పథునికకుఁ జెల్లు వదినియ వది నెయనఁగ, వర్ణకకుఁజెల్లు వన్నియవన్నెవన్య, యనఁగ నీరీతి మాత్రికంబునకుఁజెల్లు, ముత్తియము దొడ్డముత్రెము ముత్త్య మనఁగ.' ముక్తయే మాత్రికము. అని. కవిలోకచింతామణియందుఁ జెప్పినలక్షణమువలనఁ గన్యకాశబ్దముమీఁద దెనుగునఁ గన్యయనిఁకియ్యవడియుండనేచెప్పినారు కాఁగా భారతార్థమందు గన్యకలనని చెప్పవచ్చును. తత్సమపదము, ప్రకృతము, వాలుఁదూపులక్ = తీక్షణబాణములచేత, జయించి, అతను = విస్తారములయిన, జయశ్రీలను పరియించెను. కోసలకేకయమగధుల యొక్క, తనయలక్=కౌసల్యాకైకేయాసుమిత్రలను, పరించి నయాజ్ఞలో మెలఁగఁజేసెను. తనయలపరించి, కోసలకేకయమగధులను నయాజ్ఞలో మెలఁగఁజేసెననియఁజెప్పవచ్చును.

భా. ధృతిక్ = సంతోషముచేత, "ధృతిర్ఘోగాంతరే ధైర్యే ధారణాధ్వరతుష్టిః" అని వి. కుంతిమద్రథూపతులయొక్క, నెయ్యెఁపుఁగన్యకలక్ = కుంతీమాద్రులను, ననవాఁదూపులక్=పుష్పబాణములచేత, జయించి, అలరారు=ఓప్పుచున్న, అతను=మన్మథునికి, జయశ్రీలక్ = జయశ్రీలైవవారిని - కన్యకలకు విశేషణము. పరియించెక్ = వివాహమాయెను - కడమనమానార్థము. కోసలకేకయమగధులక్ = ఈదేశములరాజులను, 'తద్రాజస్యబహుషుతేనైవాస్త్రియా' మని ఆశ్చర్యయలోపము. తనయొక్క, అలపరించిన=నియమించిన, క. 'అచ్చుగఁ బెరయచ్చులపై, యచ్చు యకారంబుదాల్చు

నబరాయావే, యిచ్చయతూర్వమునావినీ, యచ్చేరువై యుండెనా నుదాహరణంబులని
యాంధ్రభాషాభూషణము. ఆంధ్రములో మెలగఁజేసెను.

సీ. కొందఱు తనవా ర్త కొనసోఁకినంతన,
కొందఱు వృత్తాంత గురుతకతనఁ
గొందఱు భేరినిర్ఘోషంబు లాలించి,
కొందఱు బలరజోబృంద మరసి
కొందఱు నానీరకోబాహలంబునఁ,
గొందఱు మణికేతుకోటివీక్షుఁ
గొందఱు కోదండగుణటంకృతులు విని,
కొందఱు హుంక్రియాకులతఁ జెంది
తే. కొందఱు టొకటిరెండేటలకొలది గలిగి
వివిధదిగ్దేశస్వపతులు విరిగి పాఱ
నవనియందును యుద్ధవిహారమునకు
మాటులేకయ విహరించె మనుజునిభుండు.

8

భా. రా. రెంటికిని సమానము, భేరినిర్ఘోష మనెడువిక్రమఁ దెనుఁగుపట్టి.

మ తలఁపం జూపుడి యొప్పె నప్పుడు తదు దృష్టైత్రయాత్రాసము

త్కలికారింఖదసంఖ్యసంఖ్యజయవత్కంఖాణరింఖావిశృం
ఖలసంఘాతధరాపరాగపటలాక్రాంతంబు మిన్నే అన
గ్గళభేరిరవనిర్దళగ్దగనరేఖాలేపపంకాకృతిన్.

9

రా. భా. రెండర్థములకుసమానము. తత్ = ఆరాజయొక్క, ఉద్యత్ = ప్రకా
శించుచున్న-జైత్రయాత్రయందు, సముత్కలికా = అధికోత్కంఠచేత, “ఉత్కంఠో
త్కలికేనమే” అని అ. రింఖత్ = సంచరించుచున్నవై - అసంఖ్యములైన, సంఖ్య =
యుద్ధములయందు, “మృధమాస్కందనం సంఖ్య” మని అ. జయవత్ = జయములుగల
వియునైన, కంఖాణ=అశ్వవిశేషములయొక్క, రింఖా=గోరినెలచేత-విశృంఖల మానట్లు
గా, సంఘాత = త్రొక్కఁబడిన, ధరా = భూమియందుఁగల, పరాగ=ఘాతయొక్క-
పటలముచేత, ఆక్రాంతంబు=ఆక్రమింపఁబడినదైన, మిన్నేటు = ఆకాశగంగ-కర్తృ
పదము. అనగ్గళములైన భేరిరవములచేత, నిర్దళత్ = పగులుచున్న, గగన = ఆకాశము
యొక్క, రేఖా = బీటికలకు - అలేపార్థమైన, పంక=బురదయొక్క, ఆకృతిక్ = సా
మ్యముచేత, తలఁపక్ = ఊహించుటకు, చొప్పుడి=యుక్తమై-పెప్పెను. “సంభంధాతిశ

యోక్తిస్సాన్య దయోగే యోగకల్పనమ్, సౌభాగ్రాణి పురస్కార్య స్పృశంతి విధమండల"మని సంబంధాతిశయోక్త్యలంకారము.

చ. తురగఖురాహతిక్షితిజధూళిచయస్థగితాంబరంబుతో

నొరయుచుఁ దచ్చమూగజసముత్కర మప్పుడు చూడ నొప్పె ది
క్కరివరయూథమత్సరవిగాఢతఁజేసి సమస్తమైనను
ధర దనపైకి నెత్తుకొని తాల్చెడినో యనుచుండఁ జూపఱుల్. 10

భా. రా. రెంటికి సమము. సులభము.

మ. జవవద్ధోటకపాటితక్షితిరజస్సంక్రాంతిచే నింకుసిం

ధువులం గ్రమ్మట నుర్వికిఁ దివికిఁ దోడ్తో నించెఁ దన్నాగముల్
నవనిర్భన్తదనిర్భురౌఘమున శుండాశీకరోర్ధ్వప్రవ
ర్నవిధిం దాననుజేసి సింధురములక ప్రఖ్యాతి గాంచెం గరుల్. 11

రా. భా. రెంటికిసమము. ఇంకు = ఇంకెడు, సింధువులక = సముద్రములను-

ఆకాశగంగను, "దేశే నదవిశేషేభౌ సింధుర్నాసరితి స్త్రీయామ్" అని అ. సేనాధూళి
నర్వత్రవ్యాపించి యాకాశగంగను సముద్రములను నింకించె నని యతిశయోక్తి. తన్నా
గముల్ = అసేనాగజములు, నవనిర్భన్తదనిర్భురౌఘములచేతను, "ప్రవాహోనిర్భ
రోర్మురః" అని అ. "ఓఘో బృందేభసాం రయే" అని అ. శుండా = తొండముల
యొక్క, "శుండాతుబలహస్తిన్యాం మదిరాకరిహస్తయోః" అని వి. శీకర = జలకణ
ములయొక్క, ఊర్ధ్వప్రవర్నవిధి = పొడవుగాఁ జల్లుటచేతను, ఉర్వికి = భూమికిని,
దివికి = ఆకాశమునకును-క్రమాలంకారము. క. 'ద్యౌశబ్దమునకు దివియును, భూశబ్దంబు
నకు భువియుఁ బూనఁగవలయున్, నౌశబ్దము నావయురో, రైశబ్దము రాజపదము
రాజనఁజెల్లు' నని తాతంభట్టు. క్రమ్మటక = తిరుగఁనించెను. క. 'స్థావరతిర్యక్పృథ్వు
తుల, కేవేరవునఁ గ్రియలుదలఁచ నేకవచనముల్, దేవమనుష్యాదిక్రియ, భావింపఁగ
నేకవచన బహువచనంబౌ' నని కేతన. దాననుజేసి = అటుకనుకనే, సింధురములు.
'సింధూర్'రాంతి దదతీతి సింధురాః' రాదానే యనుధాతువు. ఈయర్థముగలసింధురము
లనెడ ప్రఖ్యాతిని గరులు గాంచెను - నిరుక్త్యలంకారము. "నిరుక్తి ర్యోగతో నామ్న
మన్మార్థత్వప్రకల్పనమ్, ఈదృశైశ్చరితైర్జానే సత్యం దోషాకో భవాక్" అని చ.
సీ. గంభీరవేదిలక్షణలక్షితంబు లై,

తనరారుభద్రదంతావళములు

నారట్టసింధుగాంధారాదిభవము లై,

కొఱలు శ్రీవృక్షకీఘోటకములు

పదునాల్గుజాతులం ద్రిదశ కాంతల మీలు,

పద్మినీజాతిసౌభాగ్యవతులు

కడు నద్భుతములైన కనకరత్నాంశుక,

చందనాదిసువస్తుసంపదలును

తే. నఖలదిగ్దేశ భూపసమర్చితంబు

లగుచు నరణంబుగతిఁ దోస యరుగుదేఱఁ

దనువరించు జయశ్రీలఁ గొనుచు నతఁడు

పురికిఁ జనుసొంపువాగగోచరతఁ బరఁగె

12

భా. రా. రెండర్థములకు నమము. గంభీరవేదులనెడుగజవిశేషములయొక్క లక్షణములచేత, లక్షతంబులై, కనుపట్టినవై. “త్వగ్నేదాచోఽఞ్చితస్రావాస్తాంసస్య దశనాదపి, ఆత్మానం యోవజానాతి తస్య గంభీరవేదితా” యను మృగచర్మీయమందును, “చిరకాలేన యోవేత్తి శిక్షాం పరిచితామపి, గంభీరవేదిర్విజ్ఞేయస్యగజో గజవేదిభిః” అని రాజపుత్రీయమునందునుఁ జెప్పఁబడి యున్నది. తనరారు = ఒప్పుచున్న, భద్రదంతావళములు = పట్టపుటేనుఁగులును, ఆరట్టసింధుగాంధారాదిభవములై కొఱలు = చెఱఁగుచున్న, ఈదేశములయశ్వము లుత్తమములు గనుక, శ్రీవృక్షకీఘోటకములు, “వక్షోభవావర్తచతుష్టయంచ కంఠేభవేద్యస్య చరోచమానః, శ్రీవృక్షకీనామహయస్య భర్తుః పుత్రప్రపాత్తాభివృద్ధయే స్యా” త్తని హయలీలావతి. “శ్రీవృక్షకీ వక్షసి చేద్రోమావర్తో ముఖేపి చ” అని వైజయంతీఘంటువు. పదునాల్గుజాతులక = బ్రహ్మ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్ర, వ్యావహారిక, గోరక్షక, శిల్పక, పంచాహణ, కుంభకార, కంతువాయ, క్షౌరక, రజక, వస్త్రచ్ఛేదక, చర్మకర, తిలఘాత, లుబ్ధక, చండాల, మాతంగు లనెడు పదునెనిమిది జాతులందు, బ్రాహ్మణజాతియు నరబాహ్యులయిన లుబ్ధకచండాలమాతంగజాతులును వినా కడమ పదునాలుగుజాతులయందును, త్రివిధ కాంతలమీలుచున్న పద్మినీజాతి సౌభాగ్యవతులును. పద్మినీజాతిలక్షణము రతిరహస్యమందు, “కమలముకుళమృద్వీ ఘల్లరాజీవగంధీ సురతపయపి యస్యాస్మానరభం దివ్యమంగే, చకితమృగదృగాభే ప్రాంతరక్షేచ నేత్రే స్రవయుగళమనర్థశ్రీఫలశ్రీవిడంబి, తిలకుసుమ సమానాం బిభ్రతీ నాసి కాంచ ద్విజగురుసురపూజాశ్రద్ధధానా సదైవకుమలయదళకాంతిః కాసి చాంపేయకాంతిర్వికచకమలకోశాకారకామాతపత్రా, ప్రజతి మృదుసలీలం రాజహంసీవ తస్మి త్రివళిలతమధ్యా హంసవాణీ సువేషా, మృదుశుచిలఘు భుజ్కే మూనీనీ గాఢలజ్జా ధవళకుసుమవాసో వల్లభా పద్మినీస్స్యా” త్తని చెప్పి యున్నది. చందనాదిసువస్తుసంపదలును, అరణంబుగతిఁ = హరణమునిచ్చినట్లు, తోస = ఘంటనే-కడపు సులభము.

క. తనపాండుసమాఖ్య జగం

బున వెలయంగ నిట్లు సకలభూనాథుల నా

త్వనిదేశవ ర్తనులుగా

నొనరించె నితాంతవైభవోజ్జ్వలుఁ డగుచున్.

13

రా. ఈపద్యమునకుఁ గర్తృపదము నరనాథుఁడని ముందరిపద్యముల¹ నున్నది, పాండు = శుభ్రమైన, “హరిణః పాండురః పాండుః” అని అ. సమాఖ్య = కీర్తి “యశఃకీర్తిస్సమాఖ్యావ” అని అ. కడమ సులభము.

భా. తనయొక్క పాండుసమాఖ్య = పాండురాజును పేరు, “అఖ్యాహ్వే అభిధానంచ” అని అ. కడమ సులభము. సం. ఉపసర్గము.

వ. ఇట్లుయథేష్టభోగంబులఁ బ్రవర్తిల్లుచు నొకనాఁడు తనమనంబున. 14

చ. శ్రమ ముడుగుం దనూజడిమ జాటుఁ జలాచలలక్ష్మ్యభేదన
శ్రమము లెటుంగవచ్చు మదిఁ గానఁబడుం బరజాతిభీతికో
పములవిచేష్టితంబు లీవి భావమునం దలపోయ నన్నిచం
దములఁబ్రియంచె యంచు నరనాథుఁడు వేటకు నుద్యతాత్ముఁ డై.

రెంటికి నేకార్థము - వేటప్రశస్తమని, “పరిచయం చలలక్ష్మ్యనిపాతనే భయరుషోత్పతదిగితబోధనం, శ్రమజయాత్ప్రగుణాంచకరోత్ప్రసా తనుమతోనుమతస్సచివైర్యయా” అని కాళిదాసువలెనే చెప్పినాఁడు. నైషధమందును - “మృగయాఘాయన భూభృతాం ఘ్నుతామ్” అని చెప్పియున్నది గనుక అన్నిచందములఁ బ్రియంచె యంచు చెప్పెను. నరనాథుఁ డనెడి దిక్కున డాపలిసున్నకు నకారము యతిగాఁ జెల్లినందుకు లక్షణము కవిలోకచింతామణినుందు, లే. ‘టపతవర్గాక్షరములకు డాపలించి, యొనర నూదిన బిందువు లుండెనేని, పరుసణనములువల లగువానికెల్ల, నవనిఁ గొందఱు సుకవులయనుమతమున. చ. కినుకఁ జఱుకృతవంశస్థవశేసరిచ్రేసినచోఁ గృపాణఖం, డనమునఁ గల్లఁబో సురగణత్వము తత్పదపారిజాతవం, దనమునఁ గల్లఁబో మనుజనాథతత్పటదర్శనావలం, బనమునఁ గల్లఁబో గహనమధ్య నివాసము శత్రుకోటికిన్.’ అని కావ్యాలంకారచూడామణి.

క. అతివినయాన్నితకుంతియు

ధృతిమహిమాద్రియును నగుచు నతిప్రీతితరం

గితమతు లై తనుఁగొలువఁగఁ

జతురమృగయు లేగుదేరఁ జనియొక వనికిన్.

16

భా. అతివినయాన్విత = అత్యంతవినయముతోఁ గూడిన, కుంతియు, ధృతి = ధైర్యమునకు, మహి = స్థానమైన - మాద్రియును, క, 'వనితా యనుచో' వనితయు, జననీ యని పలుకుచోట జననియును వధూ, యనుచో వధువును దెనుఁగునఁ, జనునా యాయూలు దుదలఁ జనుపలుకులకు' నని కుంతియు మాద్రియు నన్నందుకుఁ గావ్యాలంకారచూడామణియందు లక్షణము. నగుచున్ = నవ్వుచును, అతిప్రీతి = అత్యంత సంతోషరసముచేత, తరంగితఃపరంపరలుగలదైన, తదస్య సంజాతంతారకాదిభ్యఇతచ్చని యితచ్చృత్యయాంతము. మతులై = బుద్ధిగలవారై, తనుఁగొలువఁగ, చతుర = సమర్థులైన, మృగయులు=వేటకాండ్రును, "మృగయుర్లుభ కశ్చ స" అని అ. ఏగుడేరఁగా, పనికిన్ = పనమునకు, చనియెను.

రా. అతివినయాన్వితులైన, కుంతియున్ = ఈబెలుగలవారు గలవాఁడు "ప్రానస్తుకుంత" అని అ. "కుంతా విహంసంతీతి కుంతినః" అనెడు మతుబంతశబ్దముమీఁద బహువ్రీహి. ఈదిక్కునఁగ ప్రత్యయరహితముగాఁ జెప్పినందుకు భారవిప్రయోగము. "పృథుకదంబకదంబకరాజితం ప్రథితమాలతమాలవనాకులం, లఘుతుషారతుషారజలచ్యుతం ధృతినదాననదాననదంతినమ్" అని ధృతిమహిమకు. ఆద్రియున్=పర్వతమైన వాఁడు. అథాంతరము. ధృతిమన్ = ధైర్యలక్ష్మిచేత, హిమాద్రియున్ = హిమవత్పర్వతముమంటివాఁడును అగుచు, కొలువఁగన్ = కొలిచెడునిమిత్తమై, మృగయులు, ఏగుడేరన్ = రాఁగా, చనియెను.

వ. ఇట్లు సని చని వివిధమృగంబుల వేటాడుచుం దిరిగితిరిగి. 17

భా. రా. రెంటికి సరి నులభము.

క. నెలకొనియె వేటతమిన,బృలియుఁడు శిశిరనగరుచిరపరిసరమహిమన్ గలతమసతీరసికతా, విలసనములు డెందమునకు విందొనరింపన్. 18

రా. అబ్బలియుఁడు = దశరథుఁడు, శిశిరనగ=శీతలవృక్షములచేత, "శైలవృక్షే నగావశా" అని అ, రుచిర = మనోహరములయిన, పరిసర = ప్రాంతభూములయొక్క, "పర్వంతభూః పరిసరః" అని అ. మహిమంగల = మహిమనుగలిగినట్టి, అరసున్నయున్నచో నెఱుసున్న వచ్చినందుకు లక్షణము. క. 'కుఱుచలతుదహల్లులకుం, బిరుద న్నెల కొన్నయట్టిబిందువు లెల్లన్, నెఱుయఁగ నూదుచుఁదేలుచు, నొఱువై యిరుఁదెఱుగు నెల్లుచుండుం గృతులన్.' అని యాంధ్ర భాషాభూషణము. తమసతమసానదియొక్క, తెనుఁగువృత్తి, = తీర=గట్టులయందుఁగల, సికతా=ఇసుకదిబ్బలయొక్క, "సికతావాలు కాయాం చ నైకతేవ్యామయాంతరే" అని వి. విలసనములు = ఒప్పిదములు, లబ్ధదంతము, డెందమునకున్ = మనస్సునకు - దేశీయపదము, విందొనరింపన్ = వేటతమియందు, నెలకొనియెన్=స్థిరుఁడయ్యెను,

భా. అబ్బలియఁడు = పాండురాజు, శిశిరనగ = హిమవత్సర్వతముయొక్క - రుచిరమైన పరిసరమహియందు, మంగలతమ = అత్యంత శుభములయిన, సతీ = కుంతీమాద్రులయొక్క, రసికతావిలసనములు = రసికత్వవిలాసములు - మంగళతమశబ్దము రసికశబ్దమునకు విశేషణము. డెందమునకు విందొనరింపఁగా వేటతమిచేత మహియందు నెలకొనియే నని యన్వయము.

ఉ. హరిమృగవ్యవవ్యవిహితాదరుఁ డాధరణీతలేశుఁ డ

ధ్వారచిత్రమాకలితుఁడై కడు మెచ్చె సురాపగాజలా

సారసమాగమార్హ తమసారససారసారసారభో

దీరణకారణంబు నతిధీరసమీరకిశోరవారమున్.

19

భా. హరి = ఒప్పుచున్న, మృగవ్య = వేటయందు, “అచోద్ధదనం మృగవ్యం స్యాదాఖేతో మృగయాస్త్రియా” మ్మని అ. నవ్య = నూతనముగా, విహిత = చేయఁబడిన - ఆదరముగలవాఁడు, ఆధరణీతలేశుఁడు = పాండురాజు, అధ్వ = మార్గమందు, ఆరచిత = చేయఁబడిన - వేటచేతఁ జేయఁబడినదనుట. శ్రమ = బడలికచేత, ఆకలితుఁడై = అలసినవాఁడై, సురాపగాజలాసార = గంగాజలప్రవాహములయందు, “ధారాసంపాత ఆసారః” అని అ. సమాగమ = పరస్పరసాంగత్యమునకు, ఆర్హతమ = మిక్కిలిఁదగిన, సారస = బెద్దరులుగల, సారస = తామరలయొక్క - సమాగమార్హ తమసారసపదము పదములకు విశేషణము. సార = ఉత్కృష్టములయిన సారభ = వాసనలయొక్క, ఉదీరణ = విస్తరించుటకు, కారణంబు = హేతువైన - అతిధీరములయిన, సమీరకిశోర = మందమారుతములయొక్క, వారమున్ = సమూహమును, కడున్, మెచ్చెను. క్రియ.

రా. హరి = హరిములుగలవాఁడు, మృగవ్యవవ్యవిహితాదరుఁడు, ఆధరణీతలేశుఁడు = దశరథుఁడు, సురాపగాజలాసార = గంగాప్రవాహమునకు, సమ = సమమును, ఆగమ = శ్రుతిస్తోతులవల్ల, ఆర్హ = శ్రేష్ఠమయినది, ఆగమార్హ = యాత్రాయోగ్యమయినది యనియొక జెప్పవచ్చును. తమసారస = తమసానదీజలమందుగల, కడమ సమము. ఉదకమువల్ల శైత్యము పద్దములవల్ల సారభము కిశోరపదమువల్ల మాంద్యమును జెప్పుట.

సీ. పుడమితే డీరిలింగడఁగి డెందము మృగ

వ్యాపారభేలన మభిలషింపఁ

గానలోఁ దారుమృగంబులకై వడిఁ

గైకొని యసమాస్త్రకర్తవలనఁ

దనరుచొక్కపురాణమునిదంపతులు దమ

కంబులు దేర నెయ్యంబు మీఱ

ననిచిన తత్ప్రియతనయుండవారిత,

కారుణ్యం దై పూని కలశమంబు

తే. మగ్గు ముగ్గ జేయుచప్పుడు భుగ్గు హృదయుఁ

డగుచు వినిశితశరవిశేషాభిహతిని

దెల్లనేసె నాఘనులసద్బ్రష్టినియతి

బ్రుంగఁ గేవలసారంగబుద్ధిజేసి.

20

రా. పుడమి = భూమికి, తోడు = రాజైనదశరథుడు, ఇటువంటివి తద్భవపదములు. సీ. 'యోధులు జోదులు యోగంబు జోగంబు భేదంబు బిందంబు పృథివి పుడమి' యని కావ్యాలంకారచూడామణియం దుదహరించినవి గనుక ముందరను చెల్లినాననుచు. ఈరితి = ఈపూర్వోక్త ప్రకారముగ, కడఁగి = ఉద్యోగించి, డెందము = మనస్సు, సీ. 'వెన్నున్న విన్న వావిరివంతవాగంబు డెందంబు చెప్పాడి చెల్లపాటు' ఇటువంటివెల్లను దేశ్యపదములని యాగ్రంథమందె చెప్పినాడు. మృగవ్య = వేట యందుఁగల, అపారభేలనము = అధికవిహారమును, కం 'జంగమపదములు దక్క ధ, రం గలపదముల ద్వితీయ ప్రథమయు నగురా, జంగదము లూడ్చె సతి నూ, త్నంగదములు 'దాల్చె నా నుదాహరణంబు' లను నాంధ్ర భాషాభూషణమందలిలక్షణమువల్లఁ బ్రథమకు ద్వితీయార్థము. కానలా = అడవియందు, తారు = నంచరించెడి, మృగంబు లకై = మృగములకొఱకు, వడిఁగైకొని, అసమ = సరిలేని, అస్తకర్తకలన = బాణ ప్రయోగగతిచేత, తనరుచు = బిచ్చుచున్న వఁడై, చప్పుడు విని యని ముందరికన్న యము. ఒక్కపురాణమునిదంపతులు = ఒక్కవృద్ధముని స్త్రీ పురుషులు. "పురాణ ప్రతన ప్రత్నపురాతనచిరంతనాః" అని అ. "జాయాయాదంభావజంభావా వా నిపాత్యే లేప త్యో" అనువార్తికమువల్ల జాయాశబ్దమునకు దం జం అనునాదేశము, "దంపతి జంపతీ జాయాపతీ" యని అ. అంబులుదేరక = నీళ్ళు చెచ్చెడునిమిత్తమై, క. 'గురువులు గురు లనఁగొల్తురు, గురువుల చేగురులకొఱకు గురువులవలనక, గురులకు భక్తిదనర్చును, గురువుల యందుండునకలగుణములు నెపుడున్.' అని కావ్యాలంకారచూడామణియం దుద హరించినవి గనుక, అంబువులు + అంబు లని రెండువిధములఁ జెప్పవచ్చును. నెయ్యంబు మీఱ, అనిచిన = అంపిన, తత్ప్రియతనయుండు = ఆమునిపుత్రుఁడు, అవారితకారుణ్యం దై పూనికలశము, అంబుమగ్గుముగ్గ జేయుచప్పుడు = నీళ్లుముంచెడుద్వనిని, భుగ్గు హృదయుఁ డగుచు = సరళముగాని మనస్సుగలవాడై, "అవిధంకుటిలంభుగ్గుం వేల్లితం వక్రమిత్యపి" అని అ. విని, శిత = వాడియైన, శరవిశేష = శబ్దఘాతి యనెడు బాణ విశేషముయొక్క, అభిహతి = ప్రేటుచేత, లసద్బ్రష్టి = నుంచివివేకము. దృష్టిర్నా నేక్షీదర్శనే" అని అ. నియతి = విధిచేత, "భాగ్యం స్త్రీనియతిర్విధిః" అని అ.

బ్రుంగ్ = కొంచెపడగా, సారంగబుద్ధిజేసి = వినుంగనెడిబుద్ధిచేత, “సారంగ
శ్వాతకే భృంగే కురంగేవ మతంగజే” అని అ. ఆఘనుక్ = ఆమునిపుత్రుని, త్రైల్ల
నేనెను.

భా. పుడమితేడు = పాండురాజు, ఈరిలంగడంగి, ఇంక భిన్నాన్వయము,
డెందము, మృగ = మృగదంపతులయొక్క, వ్యాపార = రతివ్యాపారమువంటి, భేల
నము క్రిడను, “మృగీచ మృగశ్చ మృగౌ పుమాన్ స్త్రీయా” మృగుసూత్రమున నేక
కేషము “మృగయోర్వ్యాపారః మృగవ్యాపారః” అని. సమానము, అభిలషిం
పగా, తారు = తాము, అ. ‘ఓత్తు నత్తరములు నొనరంగ జుఱుర, శవసహులనిరూఢి
జడ్డగాని, శాను నచ్చతెనుగులను దీర్లు ములమీద, బండిరాను లేడు వద్దనాభ’ యని
వెల్లంకికులశ్రేష్ఠుఁ డైనతాతంభట్టుగారు కవిలోకచింతామణియందుఁ జెప్పినారు
గనుక తారు సంచరించెడుననుదిక్కునను రేఫమే. మృగంబుల = మృగములయొక్క,
కైవడిక్ = రీతిచే, అనమాస్తకర్మకలనక్ = మన్మథవ్యాపారానక్తిచేత, కలికామధేను
వన్నారు గనుక, తనరు = చిప్పనట్టి, చొక్కపురాణక్ = మంచియనురాగముచేత, రాగ
శబ్దమునకు రాణ యనునది మాగధిరూపము, మునిదంపతులు, తమకంబులు దేరక్ =
తమిపుట్టగా, నెయ్యంబు నెనరు, మీఱనిచిన, తత్ప్రియతన = ఆవిహారమందలి
తాత్పర్యముచేతనే, ఉండగా, పుడమితేడు వారితకారుణ్యుడై యని యన్వయము.
పూని = లక్ష్యముచేసికొని యనుట, కలశమంబు = కలిగినశాంతినంతటిని, మగ్గుముగఁ
జేయుచుక్ = అడఁచుచును, అపుడు, వినిశిత = మిక్కిలిఁ దీక్షమైన, శరవిశేషము
యొక్క యభిహతిచేత, నద్దప్పి = వివేకులయొక్క, నియతి = నియమము, వృద్ధాచార
మనుట, బ్రుంగ్ = తప్పగా, సారంగబుద్ధిజేసి = లేళ్ల నెడిబుద్ధిచేత, ఆఘనులఁద్రైల్ల నేనె
నని యన్వయము.

వ. ఇ శ్లేసిన.

21

క. వాలంపతాకునకు ధృతి, వ్రీలగ హా తాత యనుచు వెలువడుతన్న
ర్యాలాపమునకు నాజన, పాలకులోత్తంసుగుండె భగ్గునఁ గలఁగెన్.

రెంటికి సమము సులభము.

క. ఆధరణీపాలుండు తమ, సాధునియలికొమరు నేడు సమసెనె యిట్లా
హా థాతవ్రాత యనిశర, బాధం గలఁగఁగను వారిపజ్జకుఁ జనియెన్.

భా. ఆధరణీపాలుండు = పాండురాజు, తమయొక్క, సాధు = లెన్నెన,
నియతి = భాగ్యముయొక్క, కొమరు నేడు, సమసెనె = సమసెఁగదాయని భేదవాక్యము,
అని శరబాధచేత, కలఁగఁగెన్ = మునిదంపతులు లోట్రుపడగా, వారియొక్క,
పజ్జకు = సమీపమునకు, చనియెను.

రా. అధరణీపాలుండు=వశరఘండు, తమసాధుని=తమసాననియందు, “తటి
 నీప్రదీపి ధనీ” అని అ. యతికొమరు = మునిపుత్రునియొక్క, ఏండు = ఏండ్లు, ఆయు
 వనుట, జాత్యేకవచనము. క. ‘రూకకు వేపాక కనగా, బ్రాకటముగ పృష్టి ప్రాణి
 భాగ్యం బనగా, లోకమున నాండుదానికి, శ్రీకర మగుసొమ్మునువై సేగ్గ యనంగ’
 నని కవిలాకచింతామణియందు, నేండు + అయిచోటను నర బిందువున్నందుకు, ఉ. ‘వాడి
 మయూఖముల్ గలుగువాడవరాంబుధిఁ గ్రుంకె ధేనువుల్, నేం డిటవచ్చె నేక
 తమనీష్ఠమెయింక భవదగ్నిహోత్రముల్, పోడిగ పేల్వొంగుం బడియొం బ్రాద్దును
 బోయెం గడుండు నింటికి, రాండు వనంబులోన మృగరాక్షసవన్నగ బాధ నొండెనో’
 యని నన్నయభట్టప్రయోగము. సమనెనేయని, వారిపజ్జసుక్ = ఉదకసమీపమునకు
 చనియెను.

క. చని తన్ముఖమునఁ దద్వ

ర్తనవిధ మంతయును విని ధరారమణుండు ద

త్తనుశరవేదనఁ గ్రమ్మటి

తనుఁ బొదవినయ ట్లతివ్యధాపిహ్వలుఁ డై.

24

రెంటికి సమము సులభము.

క. ఏనుం గనికర మరయక

పూనిలిఁ గా కిట్టియెడలఁ బొసంగునె యేయం

గానమెకాలని యమగతి

తో నావేట మునియుగము ద్రుంగించె దుదన్.

25

రా. ఏనుంగని = గజమని, సీ. ‘ఏనుంగునెక్కి పెక్కినుంగులయగడరాఁ బుర
 వీధులఁ గ్రాలఁ గలదె’ అని సోమయాజి. కరము = మిక్కిలి, అరయక=నిచారించక,
 పూనిలిగాక, ఇట్టియెడల = ఈయాశ్రమభూమిలయందు, ఏయను, పొసంగునె =
 యుక్తమానా, అని కాకున్వరము. కానమే = ఎఱుంగమా. “నృపతేరభ్యోనన్యకగీ”
 అనునర్థమననుట. కాలనియమగతితో = కాలప్రేరణతోఁ గూడి, “లలాట విభాతా
 రేఖా పరిమార్చు నశక్యతే” అని న్యాయము. మునియుగము=మునిసమూహుని యాయు
 స్సును, నానుడువార్త, తుదక = వేటయగునమయమున, ద్రుంగించెను = గ్రీయ.

భా. ఏనుక = నావంటివాడును, కని = ప్రత్యక్షముగఁ జూచి, కరమరయక
 తెయిగించిపక, ఇట్టియెడల = ఈశ్రీదాసమయములయందు, కనికర మరయక=య
 లేక యనియొక డెప్పునచ్చును. ఏనును+కనికరమును దిక్కున సంధికి, క. ‘వాంతములైన
 పదంబుల, పొంతం బై నన్న శబ్దముల కచటతపల్, దొంతిగజడదట లగున, య్యంత

నకారంబునున్న యభినవదండీ' అనెడులక్షణములవల్ల నకారపుఁబొల్లుబిందువై కకారము గకారమైనతర్వాత, క. 'కుటుచలతుది హల్లులకును, బిటుద స్నైలకొన్నయట్టిబిందువు లెల్ల, స్నైరయఁగ నూఁడుచుఁ దేలుచు, నొఱవై యిరుఁజెఱఁగునెల్లుచుండుంగృతుల' నని యాంధ్రభాషాభూషణమువలన నేనుఁ గనికరమనియు నేనుఁ గనికరమనియుఁ జెప్ప వచ్చును. కానమెకాలని=అడవిమృగములని, యనుగతితో=యనుప్రేరణతోఁ గూడిన, నావేట, ముని=మునులయొక్క, యుగము = ద్వయమును, అనఁగా ముని దంపతులను, యుగం యుగ్గేకృతాదిషు" అని ఆ. త్రుంగించెను.

వ. అని చింతించుచుండ.

26

చ. ఘనశర వేదనల్ బలియఁగా వనకుంభినివ్రాలియున్నయ
మునియుగళంబు దొట్టుపడ ముంచితి నాతలిదండ్రులకా మహా
ఘనదినిఁ కేమన న్నెఱయఁగాసనికన్నులవారివృద్ధులం
దనరఁ దదంఘ్రిచేర్చునను ధార్మికుఁ డాయన నమ్రవక్త్రుఁ డై. 27

భా. ఘనశరములవలన నైవవేదనలు బలియఁగా, వనకుంభిని = వనభూమి యందు, "గారిలాకుంభిసేక్షమా" అని ఆ. మునియుగళంబుతోట్టుపడఁగా, పాండు రాజనుకొనుమాట, ఆతలిదండ్రులను, మహాఘు = అధికదుఃఖమనెడి, నది = వైతరణి యందు, "అంహాదుఃఖవ్యససేష్వఘమ్" అని ఆ. ముంచితిని, ఇంకేమనకొ = ఇంకననఁ బోవునది యెద్దిగనుక, అని, కన్నులవారి=కన్నీరు, వృద్ధులందనరకొ = పరంపరతాచు నుండఁగా, తదంఘ్రిచేర్చునకొ = వారిపాదములయొద్ద, ధార్మికుఁడు = ధర్మాత్ముడైన "ధర్మేణ జయతీతి ధార్మిక" అని "తేనదీవ్యతి జయతి జితమ్" అనుసూత్రమున తక్కి త్యయాంతము. ఆయన=పాండురాజు, అప్పనసేసెనని ముందరిపద్యమునఁ గ్రియ.

రా. వనకుంభిని = జలకలశియందు, కుంభిశబ్దమునకు "ఉదస్య కుంభిరథకాతకుం భజాః" అని నైషధము పదునాలుగవసర్గలోఁ బ్రయోగమున్నదిగనుక, వ్రాలియున్న యమునియు, గళంబు = కంఠము, తొట్టుపడ, దశరథునితో ననుమాట, నాతలిదండ్రు లను, మహాఘు=అధికదుఃఖమనెడు, నదియందు, ముంచితి = ముంచితివి తెనుఁగునఁ బ్రథమమధ్యమోత్తమపురుషములకు నాంధ్రభాషాభూషణముందు, క. 'ఒరులకు నెన యునె నిరియునె, దిరికిఁ దికారంబు తిరియుఁ దెల్లముదనకుం, బరుపడిఁ దినియును దిమియును, బొరయు నుభయవచనములకు భూతక్రియలకొ.' లక్ష్యము. క. పలికెను బలికి రనంగా, బలికితి పలికితి రనంగఁ బలికితి నర్థిం, బలికితి మనఁగా నన్నియు, నల వడఁగా పరుసతో నుదాహరణంబు' లని యేకవచనబహువచనములు చెప్పఁబడినవి. ఇంకను, ఏను-నేను, మనను=నిర్వహింపను, అని శోకవాక్యము. నెఱయకొ = మిక్కిలి, కాసనికన్నులవారిని=అంధులను, వృద్ధులను, తలిదండ్రులకు విశేషణములు, ననుకొ=నన్ను,

తదంఘ్రిచేర్పు=వారిపాదములయొద్దఁ జేర్చుము, ధార్మికుఁడా = ఓయివిలుకాఁడా, ఇది వ్యంగ్యోక్తిచేత సంబోధనము. అనఁ = ఇటనఁగా, నమ్రవత్తుండై, విని యని ముందరి కన్వయము, ధర్మశబ్దము ధనుర్వాచకమైనందుకు “ధర్మః పుణ్యే యమే న్యాయే స్వభా వాచారయోక్తౌ, ఉపమాయామహింసాయాం చాపే చోపనిషద్యుషి” అని వి.

క. వినియతనిందనపై నిడు

కొని యేఁగినియమికిఁ దగని ఘోరార్తి యొన

ర్చినవాడ మీకు దండుడుడ

నని తనుఁ దెలుపుచును వారి కప్పన సేసెన్.

28

రా. విని, అతనిఁ = మునిపుత్రుని, తనపైనిడుకొని, ఏఁగి = వృద్ధులయొద్దకుఁ బోయి, వారితోడ దశరథుఁ డనెడుమాట, నియమికిఁ=మునీశ్వరునికి, తగని, అర్తి= పీడను, ఒనర్చినవాడను మీకు దండుడుడనని తెలుపుచును, వారికిఁ=మునిదంపతులకు అతని నప్పనచేసెనని యన్వయము.

భా. వినియతనిందన=మిక్కిలి నియతమైన యపకీర్తిసే, పైనిడుకొని, పాండు రాజు మునితోననుమాట, ఏఁ=సేను, కినియమికిఁ=కోపింపమికి, మీరు తమించుట కనుట, తగని, కడమ నమము. తనుఁ=తన్ను, అప్పనసేసెను.

తే. చేసి మనుజేశ్వరుండు తచ్చాసనమున

నాత్మశరసముత్పటన మాచరించె

దానఁబట్టి ప్రాణంబు లెంతయుఁ జలింప

నసుతతోగ్రార్తి కోర్వక యతివరుండు.

29

భా. దానఁబట్టి = పాండురాజు తాను బాణముఁ దీయుటఁబట్టి, ప్రాణంబులు, చలింపఁ = లోటుపడఁగా, అను = ప్రాణములయొక్క, తత=విస్తృతమైన, ఉగ్రార్తి నోర్వక యతివరుండు, ముందర ననెడుమాట.

రా. దానఁ=దశరథుండు బాణముఁదీయుటవల్ల, పట్టి = కుమారునియొక్క, ప్రాణంబులు, చలింపఁ = పోఁగా, అనుతతా = అపుత్రకత్వముచేతనైన, కడమ సమా సార్థము.

ఆ. కాంతతోడఁ గూడఁ గాన ని ట్టటు చన

లేనియీయవస్థ పూనియున్న

మాకుమారుప్రాపు వోకార్చె నేడు నీ

దైనప్రాధిమహిమ భానుకులుడ.

30

రా. కాంతతోడఁగూడఁగానను, ఋషిదంపతు లంధులు గనుక, ఇట్టటుచన,
లేనియాయవస్థ = వార్ధకమును, పూనియున్న, మా=మాయొక్క, కుమారుప్రాపును,
నీదైనప్రాధిమహిమపోకారైనను, భానుకులుండ, సంబుద్ధి,

భా. కానక=అడవియందు, కాంతతోడఁగూడ, ఈయవస్థ=రతిని, పూనియున్న
మాకు, మారుప్రాపు = మన్మథానందమును, నీదైనప్రాధిమహిమపోకారైనను, హిమభాను
కులుండ = చంద్రవంశపురాజా ! “భానూ రక్తిదివాకరా” అని అ. ఇది వ్యాజనిం
దాలంకారము.

ఆ. ఎందు వేటరారె యితరు లేమనసుతో

దారసంగసుఖముఁ దప్పఁ ద్రోచి

తకట పాండురాజ యశ మెన్నవై తతి

క్రూరదశరథేశ కులము రోయ.

31

భా. ఏమనసుతో, దార = భార్యయొక్క, సంగసుఖముఁ దప్పఁద్రోచితివి,
క్రూరదశక=క్రూరముచేత, రథేశ=అతిరథులైన రాజులయొక్క, కులము, రోయక=
రోయునట్టుగా, యశమును, ఓరాజా ! ఎన్నవైతివి.

రా. ఏమనక = అననేమున్నది, సుత=కుమారునివల్లనైన, ఉదారమైన సంగసుఖ
మును దప్పఁద్రోచితివి, పాండుర=శుభ్రమైన, అజునియొక్క యశమును, అతిక్రూర,
దశరథేశ, సంబుద్ధులు, ఎన్నవైతివి, అజునికీర్తికిఁ గొదవ తెచ్చితి వనుట.

వ. అని యమ్మనీశ్వరుండు.

32

తే. నిజశరీర మెట్లట్ల యాన్మపునిమేను

నాత్మజాయాసమాగతం బైనయపుడ

ప్రాణములు వాయునట్లుగాఁ బరమశోక

వశత శపియించి మృతి వొందె వనితతోడ.

33

రా. ఆత్మజ=కుమారునియొక్క, ఆయాసము=సంకటము, ఆగతంబైన.

భా. ఆత్మజాయా=నిజభార్యలతోఁగూడ, సమాగతంబైనయపుడ = సంయోగ
మైన యపుడే, సమాగతశబ్దము భావార్థమందుఁ గృత్యత్యాయాంతము. కడమ యే
కార్థము.

మ. యతి యెంతే దనయార్తి జేడ్వడినవాఁడై యాత్మజాయాసమా
గత మైనప్పుడ మేనుఁ బాయు మని యల్క న్నన్ను శాపించె సం
తతి లేకుండెడిచోఁ దదాశ మిగులం దాఁ బోవు తెట్లేనియున్
ధృతిమై నోర్వంగ వచ్చు నామదికిఁ జింతింపంగ నం చెన్నుచున్. 34

భా. యతి=ముని, ఎంతే=అధికమైన, తనయార్తి= తన దాసకు, చేడ్వడిన
వాడై=లా=నై, ఆత్మజాయాసమాగతమైనప్పుడ = ఆత్మభార్యాసంయోగమైన యపుడే.
అని పూర్వోక్తానువాదము. మేనుఁబాయుమని, కాపించె= శపించెను. సంతతి
లేకుండెడిచో, తదాశ= ఆసంయోగాపేక్షవల్ల నే, తాఁబోవుట, మిగుల=
మిక్కిలియు, మదికి=మనస్సునకు, ధృతిమై= ఎంతదైర్ఘ్యముగ లగిన ననుట. ఓర్వంగ
వచ్చునా? తాళరాదనికాకుండునని. అంచు, జనపతి యని మీఁదటివద్యములాఁ గర్త.
ఎన్నుచును.

రా. తనయునియొక్క, ఆర్తి, ఆత్మజ=పుత్రునియొక్క, ఆయాసము = శోకము,
దదాశ = సంతానాపేక్ష, మిగుల= పూర్ణమైనను, తాఁబోవుట, ఎట్లనియు=
ఎట్లైనను, నామదికిఁ జింతింప నోర్వవచ్చును. కడమ సులభము.

క. జనపతి దాననతివృధ, మనస్కుండై యిట్టి దయ్యె మత్స్యచరితవా
సన యింక నేమని నిజపురికినిజనియెద ననుచు నాత్మ కిల్బిషశంకన్. 35

రా. జనపతి = దశరథుఁడు, తాను, అనతివృధమనస్కుండై = అధికవృధలేని
మనస్సుగలవాడై, కాపము పుత్రహేతువాయెఁగనుక, మల్=నాయొక్క, సుచరిత
వాసన = జన్మాంతరసుకృతసంస్కారము. “వాసనాభావనా సంస్కారోనుభూతాద్యను
స్మృతిః” అని అ. ఇట్టిదయ్యె, కాపమై ఫలించెననుట. ఇంకనేమి = ఇంకవిచారమునకు
నిమిత్తమేమి, అని=ఈలాగున నెంచుకొని, నిజపురికి = అయోధ్యకు, చని = పోయిన
వాడై, ఎద=మనస్సునందు, ననుచు = చిగుర్చునట్టి, అభివృద్ధియగునది యనుట.
అర్థాంతరము. ఇంక నేను, మని=కృతార్థుఁడనై, నిజపురికి = అయోధ్యకు, చనియెద
ననుచు, ఆత్మ=తనయొక్క, కిల్బిషశంక = పాపభీతిచేత, దానంబుచేసె నని ముందరి
వద్యమున కన్వయము.

భా. జనపతి=పాండురాజు, దాన = ఆయెన్నికచేత, అతివృధమనస్కుండై=
అధికవృధ గలమనస్సు గలవాడై, ఇంక నేమని, నిజపురికి = హస్తినగరమునకు,
చనియెదననుచు. కడమ సమము.

క. గణనాతీతము లగుగో

గణములు వేదండఘోటకస్తోమములున్

మణులు ధనధాన్యములు బ్రా

హ్మణులకు దానంబు సేసె నాతఁడు మఱియున్.

తే. తనకుఁ గలభూషణాదిసద్వస్తుజాల

మగ్రజాయత్తముగఁ జేసి యంచితనయ

బలలసద్వర్తనలవనీస్థలిని జూడఁ

జాల నని వారితో దయాశ్రయత మెఱయ.

37

తే. మనవియుక్తితెఱంగు మీకనిన దడవి

నవయ నేటికి మనకరినగరమునకు

నరుగుఁ డని పెదముదుసళ్లు ననుఁగులాడ

వెరవరులు గనికరముతోఁ బెరసి కొలువ.

38

క. మానవతులారహితస, త్వానుగతిఁ శాంతిఁ దనరి యతినై పుణ్య
శ్రీనెరయ నాత్మసామ్రాజ్యానుభవముపూనెదయ జనావళి మెచ్చన్.

క. అనిభృతదాక్షిణ్యం దై

తనయాలోకనవిదూరతకుఁ గుందునిజాం

గనలం గూడి యవని నా

ఘనుఁడు నడవె బెంపు మీఱఁగా మునిచర్యల్.

40

ఆనాల్పవద్యములకు భారతార్థము. భూషణాదిసద్వస్తు జాలమును, అగ్రజ = జ్యేష్ఠుడైన ధృతరాష్ట్రునకు, ఆయత్తముగఁ = అధీనమగునట్లుగా, “అధీనో నిఘ్న ఆయత్తః” అని అ. చేసి, అంచి=అంపి, సద్వర్తనలఁ=మంచినడకలు గలవారైన, తన యబలలఁ = కుంతీమాద్రులను, వనీస్థలియందుఁ జూడఁ జాలనని, వారితో, దయాశ్రయత = కృపాస్పదత్వము, మెఱయఁగా, అనుమాట. ౧. మనవియుక్తితెఱంగు, మీకని నది=మీరెఱింగినది, అడవినవయ నేటికి మన, కరినగరమునకుఁ = హస్తినగరమునకు, అరుగుఁడు, ముదుసళ్లును=పెద్దలును, అనుఁగులు = ఆప్తులును, అడఁ = ఆపట్టణమందు, వెరవరులును గనికరముతో, కొలువఁ=కొలుచునట్లుగా, అనిపెదఁ = అంపెదను. అరు గుఁడని క్రిందటికన్వయము. ౨. మానవతులార = సంబోధనము. హితవై నసత్త్వగుణము యొక్క, అనుగతిఁ = ఆవృత్తిచేత, యతినై = తపస్వినై, పుణ్యములయొక్క, శ్రీ=సమృద్ధి, నెరయఁ = ప్రకాశించునట్లుగా - శ్రీశబ్దముమీఁద దెనుఁగునఁగూడ దీర్ఘమున్నందుకు, క. ‘స్త్రీలింగశబ్దవితతికి, నోలిం దుది దీర్ఘముడుప నుండును దెనుఁగై, కోలదియేకాక్షరశ, ధ్వానివనర్జించి నిర్జితానురకృష్టా’ యని కవిలోకచింతామణి. ఆత్మ బ్రహ్మమనెడి, సామ్రాజ్యముయొక్క, అనుభవమును బూనెదను, యజన = యజ్ఞముల యొక్క, ఆవళిఁ=పజ్జిసి, మెచ్చును. 3. అని ఇట, భృతదాక్షిణ్యందై, తనయొక్క, ఆలోకనవిదూరతకుఁ = చూడకుండుటకు, కుందుచున్ననిజాంగనలను, కూడియ =

కూడుకొనియే, వనిని, అఘనుఁడు = పాండురాజు, మునిచర్యలను బెంపు మీఱఁగా నడపెను. ౪.

ఆనాల్గుపద్యములకు రాఘవార్థము. తనకుఁగల, అగ్రజాయత్తముగఁ = బ్రాహ్మణాధీనముగా 'ద్విజాత్యగ్రజన్తభూదేవ బాడబాః' అని అ. అంచిత = అర్హములైన, నయబలములచేత, లసత్ = ఒప్పుచున్న, వర్తనలు, అనివారితమైన, ఉదయ = అభ్యుదయముయొక్క, ఆశ్రయతఁ = ఆశ్రయశ్చముచేత, అవసిష్ఠలిని మెఱయఁగానును. ౧. మంత్రులవాక్యము. మనవి=విన్నపము, యుక్తితెఱంగు = యుక్తిమార్గము, మనవి చెప్పి కొను నేర్పనియుఁ జెప్పవచ్చును. మికనినది, అరి=శత్రుడైన దశరథునియొక్క, నగరమునకుఁ = పట్టణమునకు, అరుగుఁడని, పెదముదుసళ్ళును ననుగులును, ఆడఁ = చెప్పఁగా, వెరవు=వారుచెప్పినబుద్ధిని, కని, అరులు=శత్రువులు, కరముతోఁ=కప్పముతోఁ గూడ, 'భాగధేయః కరోబలిః,' అని అ. కొలువఁగానును. ౨. మానవతుల= ఇతర పురుషసామ్యముతోడ, రహితమైన, సత్త్వ = బలముయొక్క, అనుగతిఁ = యోగముచేత, అతివైపుణ్య = అధికనిపుణత్వముయొక్క, శ్రీ=సమృద్ధి, నెరయదయను జనావళిమెచ్చఁగా, ఆత్మ=తనయొక్క, సామ్రాజ్యసుభవమును, పూనెఁ=వహించెను. 3. అనిభృత = గూఢముగాని, దాక్షిణ్యుడై = దక్షిణనాయకత్వము గలవాడై, క. 'పెక్కుండ్ర సతులయందును, జక్కుని మొగమోట మొక్కచందముగాఁ బెం, పెక్కిన దక్షిణనాయకుఁ, డక్కజముగఁదెలియవలయు నార్యులు ప్రీతిన్' అని కావ్యాలంకార చూడామణి. తనయ=సుమారులయొక్క, ఆలోకనవిదూరతకుఁ గుండు, నిజాంగనలఁ = కొసల్యాకై కేయాసుమిత్రులను, కూడి, అవనిఁ = భూమియందు, అఘనుఁడు = ఆలాగునఁ బ్రసిద్ధుఁడైన దశరథుఁడు, కామునిచర్యల్ = మన్తధ శ్రీడలను, పెంపు మీఱ నడపెను. ౪.

చ. అకలుషయావనస్థదశయంతయుఁ దా నడవె నృలోకపాలకుఁడు శతాంతరంగరిపులఁ నెఱయం బొలియింపుచున్ సమాధికరహితాత్మవర్తన నతిస్థిరుఁ డై ప్రణిధిప్రయుక్తి బా యక యెపుడుం బ్రధానపురుషాంతరవర్తన నాకలింపుచున్. 41

రా. నృలోకపాలకుఁడు = దశరథుఁడు, శత = కఠోరములైన, 'నికృతస్తవృజాశ్శతః' అని ఆ, శ్రోధగుణగ్రస్తములైనవి యనుట. అంతరంగములఁ గలశత్రువులను, శ్రోధగుణములకు మనుస్తృతియందు, 'వైశున్యం సాహసం వ్రోహ మిర్వాహూయార్థ దూషణం, వాగ్దండనంచ పాదుప్యం శ్రోధజోపి గుణోష్ఠధా' అని అ. నెఱయం బొలియింపుచున్ = లెస్సగా నిగ్రహించుచు, 'అగ్నేశ్శేషం ఋణాచ్ఛేషం శత్రోశ్శేషం

నశీషయే' త్తను నియతివలన, అర్థాంతరము. శత = నిగ్రహమునకురాని, అంతరంగ = హృదయమువల్లనైన, రిపులను = వ్యసనరూపములయిన శత్రువుల ననుట. 'స్త్రీద్యూతమృగయాపానవాక్పారుష్యార్థదూషణం, వాగ్దండనం చ సప్తైతే వ్యసనాని విదుర్బుధాః' అని గ్రంథాంతరము. 'మృగయాత్క్షాదివాస్వాపః పరీవాదః స్త్రీయానుగః, తౌర్యత్రికం వృథాట్యాచ కామజా దశధాగుణాః' అని కామందకము. నెఱయం బొలియింపుచుకొ = పెంచకుండఁ జెఱుచుచును, 'ఆత్మానమేవ ప్రథమం వినయేనోపసాదయేత్, తతోమాత్యాం సతతోభృత్యాం సతఃపుత్రాం సతః ప్రజాః' అని నీతిసారము. 'విశేయోహింద్రియజయస్తద్యుక్తశ్చాస్తుమర్హతి' అని రామాయణము. సమాధిక = సములతోడను నధికులతోడను రహితుడైన, ప్రభుమంత్రోత్సాహశక్తులచేత నందఱిని లోఁబడనడఁచి సర్వాధికుడైన యనుట. ఆత్మ = తనయొక్క, వర్తనకొ = రాజధర్మము చేత, 'న్యాయేనార్జనమర్థస్య రక్షాసంపద్యనం తథా, సత్పాత్రప్రతిపత్తిశ్చ రాజవృత్తంచతుర్విధ' మ్మని కామందకము. అతిస్థిరుడై = ఊర్జితుడై, అర్థాంతరము. సమాధిక రహిత = సాధారణమైన, ఆత్మ = శరీరముయొక్క, వర్తనకొ = స్థితిచేత, అతిస్థిరుడై = స్థైర్యగుణముగలవాడై, 'షట్టవత్సంగుళోల్లేధో యః పుమాకొ స దివౌకనః, ఉరశ్చ మణిబంధశ్చ ముష్టిశ్చన్రుపలేఃస్థిరః' అనియు లక్షణశాస్త్రము. ప్రణిధి = గూఢచారులయొక్క, 'ప్రణిధిః ప్రార్థనే చారే' అని అ. యుక్తికొ = అంపుటచేత, ప్రధానపురుష = పురోహితమంత్రిపుత్రజ్ఞాతిబంధనాయకులయొక్క, 'పురోహితామాత్య కుమారకుల్యసేనాప్రణేతారణితి ప్రధానాః' అని కామందకము. అంతరవర్తనకొ = అంతరంగవృత్తాంతమును, ఆకలింపుచుకొ = తెలిసికొంచును, 'చరాకొ ప్రచారయే దధేష్వాత్మనశ్చ పరస్య చ, పాపండాదీనవిజ్ఞాతానన్యోన్యమితరైరపి' అని నీతిసారము. అర్థాంతరము. ప్రణిధి = గూఢచారులయొక్క, ప్రయుక్తికొ = వాక్యమును, పాయక = అతిక్రమింపక, ఎపుడును, ప్రధానపురుష = పెద్దమంత్రితోడ నగు. 'ప్రధానం స్యాన్తహమాత్యే ప్రకృతౌ పరమాత్మని' అని వి. అంతరవర్తనకొ = ఆప్తాలోచనను, ఆకలింపుచుకొ = చేయుచును. 'సదానుమాలేషు హి కుర్వతే రతిం నృషేష్వమాత్యేషు చ సర్వసంపదః' అని భారవి. అకలుష = దోషములేని, యావనస్థ = ప్రాయపు వానియొక్క, దశ = అవస్థను, విహారముల ననుట. ధర్మార్థకామములను బ్రాతర్ధ్యాయస్నానాయంకాలములయందు నాచరించుట ధర్మమే కనుక నకలుషపదము ప్రయోగించినాఁడు. 'ధర్మార్థకామాః కాలేషు త్రిషు యేన స్వనుష్ఠితాః' అని బ్రహ్మాండపురాణము. అర్థాంతరము. యావనస్థ = జవ్వనమందుఁ గలిగియున్న, దశ = అవస్థను, బహువిధరతిప్రసంగము ననుట. 'దశావస్థాననేకథా' అని అ. అంతయుకొ = లెస్సగా, నడపెను. 'జాతిస్యభావగుణదేశజధర్మచేష్టా భావేంగిలేషు వికలో రతితంత్ర

మూఢః, లభ్యాపి హి స్థలతి యావతమంగనానాం కిం నారీకేశఫలమాప్య కషిః కరోతి”
అని రతిరహస్యమందుఁ జెప్పియున్నది గనుక.

భా. నృలోకపాలకుఁడు = పాండురాజు, శతములైన, అంతరంగరిపులక్ =
కామక్రోధలోభమోహ మదమాత్సర్యము లనెడు నరిషడ్వర్గమును, నెఱయం బొలియి
పుచు, సమాధి = ఏకాగ్ర ధ్యానమును, కర = చేయుచున్నదై, హిత = ఇంచైన, ఆత్మ =
మనస్సుయొక్క, వర్తనక్ = వ్యాపారముచేత, ‘సమాధిర్నియమే ధ్యానే విపాకేచ
సమర్థనే’ అని వి. అతిస్థిరుఁడై = చాంచల్యము లేనివాడై, ‘పూజాకోటిసమం
స్తోత్రం స్తోత్రకోటిసమో జపః, జపకోటిసమం ధ్యానం ధ్యానకోటిసమో యమః’
అని యోగకాస్త్రమందుఁ జెప్పఁబడినది గనుక, ప్రణిధి = ప్రార్థనారూపములైన దేవతా
స్తోత్రములయొక్క, ప్రయుక్తిక్ = సమ్యగ్విచారమును, పాయక = శ్రవణ మనన నిధి
ధ్యానసములతర్వాత బ్రహ్మసాక్షాత్కారమని వేదాంతమతసిద్ధాంతము గనుక, ప్రధాన =
ప్రకృతియొక్కయు, ‘ప్రధానం ప్రకృతిస్త్రీనియామ్’ అని అ. పురుష = వరమాత్మ
యొక్కయు, ‘పురుషవాత్సమానవే’ అని అ. అంతరవర్తనక్ = భిన్నమైన యుని
కిని, ‘అంతరమవకాశాపధిపరిధానాంతర్థి భేదతాదర్శ్యే’ అని అ. ఆకలించుచుక్ =
నిర్గుణబ్రహ్మోపాసన చేయుచును, అకలుషయా = పరిశుద్ధియైన, వసన్ధశ = వానప్రస్థ
వృత్తిని, ఆంతయోక్ = సాగముగా, నడపెను.

వ. ప్రవర్తిల్లువాఁ డెందు ననపత్న్యలకు గతి లే దని మహామునులవలన
వినుచుండుం గావున నక్కొంతదీర్ఘకొనలేమికిం జింతాక్రాంతుఁడై
యొక్కనాఁ డప్తుహీకాంతుండు దనయగ్రభాగంబున. 42

రెంటికి సరి మలభము.

చ. తనరునిజాన్యవాయగురుధర్మదవృత్తి నరుంధతీసువా
సినివరుసన్నతుల్ బుధవిశిష్టసభం గనునట్టిసద్గుణై
కనిధినిజాగ్రదారహితకార్యభరాత్తతనుండఁ జూచి యి
ట్లనియెఁ దనూజహీనతకు నాత్మ గరంబు భరంబు నొందఁగన్. 43

భా. నిజాన్యవాయ = నిజవంశమునకు ‘వంశోన్యవాయస్సంతానః’ అని అ.
గురుధర్మద = అధికధర్మము నిచ్చునట్టి, వృత్తిక్ = వర్తనగలదాని, అరుంధతీసువాసిని
యొక్క, వరుసక్ = సామ్యమున, ‘చిరంటితు సువాసిని’ అని అ. బుధవిశిష్టసభయందు
సుతులనుగనునట్టి, సద్గుణైకనిధిక్ = మంచిగుణములకు ముఖ్యాశ్రయమైనదాని, నిజాగ్ర
దారక్ = కుంతిని, హిత = ఇంచైన, కార్యభర = ప్రతాపరణాద్యుత్క్రష్టప్రయోజన
ములుగల, ఆత్మతక్ = బుద్ధిగలదొటచేత, ఉండఁగా జూచి, తనూజహీనతకుక్ =

పుత్రులు లేమికి, ఆత్మ = తనబుద్ధి, భరంబునొందఁగఁ = కుందుచుండఁగా, ఇట్లనియెను, క్రిందటిపదనములొని మహికాంతుఁడు కర్త.

రా. నిజాన్వవాయగురుఁ = తమకులగురువైనవాని, ధర్మదవృత్తిఁ = ధర్మోపదేశముఁజేయువర్తనగలవాని, నన్నుతులుగనునట్టిసద్గుణైకనిధిని, ఆరుంధతీసువాసినియొక్క, పరుఁ = పతియైనపసిమని, జాగ్రత్ = ప్రకాశించుచున్నదై, అరహితఁ = లెస్సగా విడువఁబడిన, కార్యభరఁ = ఇతరకార్యభారముగల, ఆత్మతఁ = బుద్ధిగలవాఁడౌటచేత, జాగ్రత్పదమాత్మకు విశేషణము. కడమ సులభము.

చ. పొదలితి రాజ్యభోగములఁ బూనితి దిగ్విజయోన్నతిం గడుఁ
వదలక దానధర్మముఖవర్తనలుం దగునట్లు సల్పితిం
దుది నవి యేమి చెప్ప నతిదుఃఖకరంబుగ నిట్లు పుత్రసం
పద కెడ యైతి నీదయసమగ్రత యాపరిపాటి యే మనన్.

44

రా. నీదయయొక్కసమగ్రత.

భా. నీదు, అయఁభాగ్యముయొక్క, కడమ యేకార్థము.

క. చెలువమరుధర్మమునఁ బు

త్రలలామముఁ బడయ లేమిఁ దాపసనాథా!

కులహృద్వర్తన మగునా

కలుషపుజీవనముకంటెఁ గష్టము గలదే.

45

భా. చెలువఁసంబుద్ధి, మరుధర్మమునఁ = రతిచేత, పుత్రలలామము = సుపుత్రుని, పడయలేమిచేతఁ దాపముతోడ, సనాథ = కూడినదై, ఆకులమునైన, హృద్వర్తనమగు = మనోవ్యాపారముగలదైన, కడమ సులభము.

రా. చెలువమరు = ఒప్పిదమగు, తాపసనాథా = సంబుద్ధి, కులహృద్వర్తనమగు = వంశనాశక మైనవృత్తిగల.

నీ. కులవర్ధనం డగుకొడుకుఁ గాననియట్టి

లాఘవాస్పదునియాలయము లయము

నిరులకుఁ దొడవైనవరసుతుఁ బడయని

ఘనకలుషాత్మజీవనము వనము

పితరులబుణము దీర్చెడుసూనుఁ జెందని

దౌర్భాగ్యశీలుగోత్రమ్మ త్రమ్మ

రహి నిహపరసుఖప్రదుఁ బుత్రు నెత్తని

పరపుణ్యహీనుభవమ్మ వమ్మ

తే. పలుపలుకు లేల నిఖిలము ఖిలముసూవె
యాత్మజులు లేనివారికోయతివరమణి
తరమె యనపత్యువై వర్ణ్యమరయ నతని
యఖిలమును నిట్లు ముఖవర్ణహాని జెంద.

46

రా. ఓయతివరమణి = బ్రహ్మర్షిశ్రేష్ఠుడా, అనవత్యు = అపుత్రకునియొక్క
వై వర్ణ్యమును, అరయందరమె = ఎంచందరమా, అతనియఖిలమును, నిట్లుముఖవర్ణహాని
జెందజ్ = అఖిలమునకు ముఖవర్ణహాని-యనగా నతనిసంబంధములైనయఖిలశబ్దములకును
మొదలవర్ణ ముపోయి కడమనిలుచుట, అఖిలమునకును నకారముపోయి ఖిలమనెడుపదము
నిలుచునట్లు, ఆలయము జీవనము గోత్రము భవ మ్మునుపదములు నాలుగింటికి నిదే
నియమము.

భా. ఓయతివ రమణి సంబుద్ధులు.

శా. వేయుం జెప్పె డిదేమి మానివరసద్వృత్తంబుచే నేమిటం
జేయక రాదు పితృణమోక్షము సుతశ్రీ దక్క దత్వాప్తికి
ధీయుక్తిం గన నొందుత్రోవ గలదేనిక వేడెదక దేవర
స్నాయం బొప్ప ఘటింపు నాకురుకులం బవ్యాహతిక వర్తిలన్.

భా. మానివరసద్వృత్తంబుచే నేమిటక = ఏమునివర్తనచేతను, పితృణ=పితృ
బుణముయొక్క, “బుతిసవర్ణే బువా” అనుసూత్రముచే వికల్పమున సవర్ణదీర్ఘము.
మోక్షము=మోచనమును, సుతశ్రీదక్క = పుత్రలాభమును వినగా, “శోభానంపత్తి
పద్మాను లక్ష్మీశ్శీకి” అని శాశ్వతనిఘంటు. చేయక రాదు, తత్వాప్తికి అపుత్ర
లాభమునకు, ఒండుత్రోవగలదు, ఏక=నేను, నినువేడెదను. దేవరస్నాయంబొప్పక =
దేవర స్నాయమువంటిస్నాయమొప్పగా, నా = నాయొక్క, కురుకులంబు, అవ్యాహతి
న్వర్తిలక = ఎడతెగకుండునట్లుగా, ఘటింపజేయుము.

రా. మానివర = సంబుద్ధి, దేవరను వేడెదను, స్నాయంబొప్పక = భర్తమార్గ
మున, ఉరుకులంబు - ఘనమైనవంశము, అవ్యాహతిన్వర్తిలక = చెదరకవర్తిలునట్లుగా,
తత్వాప్తికొందుత్రోవ, కలదేనిక = కలిగినట్టాయెనా, నాకుఘటింపు మనియన్వయము.
భారతార్థమందు దేవరస్నాయ మనుదిక్కున, “అనచిచ” యనుసూత్రమువలన నకార
మునకు ద్విత్వమువచ్చినది గనుక నీయర్థమందు దేవరక అని వైనకారంబునిలువ
జెప్పినాడు. స్వరభేదమైనను నక్షర మేకరీతి గనుక శ్లేషకు జెప్పవచ్చును.

క. అనవగతోనత యై వెం, పునఁ దనరుభవత్కృపావిభూతిఁ గనినయే
దనయాపేక్షాదీనత, ననఘ యితరునట్లు పొందు టర్హమె యకటా.

రా. అనవగతః=తెలియఁబడని, ఊనతః=అల్పత్వముగలది, భవత్=నీయొక్క, కృపావిభూతిఁ గనినయేను, తనయాపేక్షా = పుత్రులయందలి యపేక్షచేతనైన, దీనతః=దైన్యమును, ఇతరునట్లు=నింతవానిలాగున, పొందుటర్హమె, కాకున్వరము.

భా. అనత్=ఇట్లనఁగా, వగతోత్=వగపుతోఁగూడ, నతయై = నమయైనదై, కుంతియనుమాట, ఏను, తనయాపేక్షాదీనతచేత, ఇతరుత్=వరుని, అట్లు=నీవు చెప్పిన ప్రకారము, పొందుటర్హమె.

మ. ఎనయత్ లోకగురుప్రశస్తి గలనీయిల్లాలనై కాంతవ

ర్తనలంబర్వుచు నుర్వి మానవతులక్ ధన్యస్థితిక్ మించి యొ
ప్పినన న్నర్హమె యి ట్లనందనులయాభీలార్తిపాల్యేత పా
వన మహానీశ్వర యంతకంటె నయశోవాదంబు లే దెన్నఁగన్. 49

భా. లోకములయందు, గురుప్రశస్తిగల = అతిప్రసిద్ధిగలిగిన, నీయొక్క యిల్లాలనై, కాంతః=మనోహరములైన, 'కాంతం మనోహరం రుచ్య' మని అ. వర్తనల చేత, ఊర్విత్=భూమియందుఁగల, మానవతులక్=స్త్రీలను, మించియొప్పిన నను నిట్టన, అర్హమె = న్యాయమా, ఈశ్వర-సంబుద్ధి, ఇంతకంటె = పరపురుషసంగతికంటె, తనులయః=శరీరనాశనముచేతనైన, ఆభీలార్తి=కష్టమైనపీడకు, "స్వాత్కృప్తం కృచ్ఛ్ర మాభీల" మని అ. పాల్యేతః=అధీనముఁజేయుట. పాననమాను, అదైనను, అయశోవాదంబులేదు. "అపయశోయద్యస్తి కిం మృత్యునా" అనున్యాయమున జన్మహాని రాకుండును.

రా. లోకగురువనెడు ప్రశస్తిగలనీయొక్క, ఇల్లాలనైకాంతవర్తనలక్=ఈలాలనయొక్కయత్యంతవర్తనలచేత, "తీవ్రై కాంతనితాంతాని" అని అ. మానవతులక్ = మనుష్యసామ్యమును, మించి, ఇట్లు, అనందనుల = అపుత్రకులయొక్క, ఆభీలార్తి పాల్యేతయర్హమె, కాకున్వరము, పావనమహానీశ్వర సంబుద్ధులు, కడమ సమము. ఈలాలనయనుదిక్కున నిల్లాలనయనివచ్చినందునకు, క. 'ముదమున నా ఈ ఊలను, పదములతుద లూప్య లుడుగఁ బైవర్ణముతో, నదుకునెడం గవియును దుది, గుదియఁగ మఱి జడ్డవ్రాలగుం బైహల్లు' లని యాంధ్రభాషాభూషణమందు, మ. 'ఎనయత్ లోకగురుప్రశస్తి గలనీయిల్లాలనై యనుదిక్కున' క. 'తెలుఁగున యా గలుగదు దొలి, యిల యావలె నుండువర్ణ మేకార మగు' ననులక్షణమువల్ల నేత్వమేగనుక నికారమునకు యులిచెట్లెను.

చ. అన నతఁ డి ట్లనుం గలఁక నందఁగ నేటికిఁ దొల్లి యీక్రమం
బున ననపత్యు లౌనృపులు పుత్రులఁ గానరె యెందఱేనిఁ బెం

పెనయ సుతేష్ఠిఁ జేసి నిను నే నియమించుచు నున్న వాడ నె
మ్యనమునఁ జింత దక్కి సుసమాహితవృత్తి నొనర్పు మవ్విధిన్. 50

రా. అనన్=దశరథుఁడెట్టనఁగా, ఆతఁడు=పసిష్ఠుఁడు, ఇట్లనును, సుతేష్ఠిఁజేసి=పుత్రకామేష్ఠి నాచరించి.

భా. అనన్=మంతి యిటనఁగా, అతఁడు=పాండురాజు, ఇట్లనును. సుతేష్ఠిఁజేసి=పుత్రవాంఛచేత, “ఇష్టిర్యాగేచ్ఛయోః” అని అ. కడమ నులభము.

క. అవినింద్యమతి వసుమతీ

ధవగుర్వాదేశమునను దా నెద్దానిన్

సవరించిన నది యిష్టము

నవిలంబత నొసగు సందియము వల దెందున్.

51

భా. అతివ-సుమతీ-సంబుద్ధులు. ధవ=భర్తయొక్క, గుర్వాదేశమునన్ = ఘనమైన యాజ్ఞచేత, తా నెద్దాని సవరించినను నది, అవినింద్యము = దూష్యముగానిది, ఇష్టమున్=అభీష్టమును, ఓనఁగును.

రా. అవినింద్యమతి-వసుమతీధవ-సంబుద్ధులు. గురువుయొక్క యాదేశమున, కడమ యేకార్థము.

వ. అదియు.

నీ. అలఘుపావనగుణోజ్జ్వలదృశ్యశృంగార

చిత మై సుపుత్రసంసిద్ధిఁ జేయుఁ

గావునఁ దత్కర్తకలనకు వరియింప

వలయునాతనిఁ దెచ్చువైపుఁ జూడు

మనుడుఁ బూర్వమున నేఁ గనిననుమంత్రోప

దేశ మొక్కటి యిప్పు దీని కొనరి

యున్నది మీతలం పొకటిపొల్లగునె పు

త్రేష్టికి వేల్పులనేనిచటికి

తే. దానఁ దెత్తు నోయనఘనా తండ్రియాజ్ఞ

యతిశయమున సాక్షాదీశ్వరాంశమపు త

పస్వివరునినుమాధవుబలె భజించి

కంటి నీమంత్రశక్తి నీగరిమ మెఱయ.

53

రా. అదియున్=ఆయజ్ఞమును, అలఘు = అధికములైన, పావనము లైనగుణములచేత, ఉజ్జ్వలత్=ప్రకాశించుచున్న, ఋశ్యశృంగమునిచేత, ఆరచితమై=చేయఁ

బడినదై, సుపుత్రసంసిద్ధిని జేయుఁగావున, తత్=అయజ్ఞముయొక్క, కర్తృకలనకుఁ = ప్రయోగవిధికి, పరియింపవలయు నాతనిఁ=పరియింపవలసిన బుశ్యశృంగుని, తెచ్చు, వైపు = ఉపాయమును, చూడుము, అనుడుఁ = వసిష్ఠుఁడిట్లన్నంత, దశరథుఁడను మాట, సుమంత్ర = సుమంత్రుఁ డనుమంత్రియొక్క, “ధృష్టిర్యంతో విజయస్సిద్ధార్థో హ్యర్థసాధకః, ఆశోకో మంత్రపాలశ్చ సుమంత్రశ్చాప్తమంత్రిణః” అని రామాయణమందు. ఉపదేశము=జెప్పినవాక్యము, దీనికిఁ = మీవాక్యమునకు, ఒనరియున్నది. “బుశ్యశృంగం ద్విజశ్రేష్ఠం వరయిష్యతి ధర్మవిత్, యజ్ఞార్థం ప్రసవార్థం చ స్వర్గార్థంచ సరేశ్వరః” ఇటను సనత్కుమారవాక్యమును సుమంత్రినివల్ల దశరథుఁడు విన్నాడని రామాయణమునందుఁ జెప్పియున్నది గనుక, దానఁ = మీతలఁపున, ఇచటికివేల్పులనేని, ఆజ్ఞ = నీయాజ్ఞయొక్క, అతిశయమునఁదెత్తును, ఓయనఘ - నా తండ్రి-సంబుద్ధులు. నిను, మాధవుబలెఁ = విష్ణువువలె, భజించి, నీమంత్రశక్తిచేత, ఈగరిమ=ఈపూజ్యత్వమును, మెలయఁ గంటిని.

భా. అదియుఁ = నేఁ జెప్పిన ప్రకారమును, అలఘుపావనగుణములచేత, ఉజ్జ్వల = ప్రకాశించుదానా, సంబుద్ధి, దృశ్య = కంటికింపైన, శృంగారము చేత, చితమై = చేయఁబడ్డదై, సుపుత్రులయొక్క సంసిద్ధిని జేయుఁగావున, తత్కర్తృకలనకుఁ = అదేవరన్యాయవిధికి, పరియింపవలయునాతనిఁ = పరియింపవలసిన వాని, తెచ్చువైపుఁ చూడుము అనుడుఁ = పాండురా జేట్లు లనఁగా, కుంతి యనుమాట. పూర్వమున నేను, కనిన = తెలిసిన, సుమంత్రోపదేశము = మంచి మంత్రముపదేశ మాట. ఇప్పుడు, దీనికిఁ = మీవాక్యమునకు, ఒనరియున్నది. పుత్రేష్టికి, వేల్పులఁ = దేవతలను, దానఁ = ఆమంత్రమున, ఇచటికిఁ దెత్తును. ఓయనఘ=సంబుద్ధి. నాతండ్రి= కుంతిభోజునియొక్క, ఆజ్ఞయతిశయమున, సాక్షాదీశ్వరాంశ మవు = సాక్షాద్రుద్రాంశమైన, తపస్వివరునిఁ = దుర్వాసుని, ఉమాధవుబలె భజించి యీమంత్రశక్తిని గంటిని. ఈగరిమ=ఇట్లు దేవతలఁ దెచ్చెడు ~~విధమున~~ మెలయఁ గంటిని కిందటి కన్వయము.

M.A., B.O.L., V. 11111

వ. కావున.

Professor of Telugu.

54

V. COLLEGE, TIRUPATI.

క. అవితథసంకల్పధరా, దివిజాలలో నెట్టివారిఁదెచ్చి వరింతుఁ

వివరింపవలయుఁ బుత్రేష్టివిధికి రప్పింతు మీరుచెప్పినయతనిన్. 55

భా. అవితథసంకల్పధరా=సఫలమైన మనోరథమును వహించినవాడా, సంబుద్ధి, దివిజాలలో = దేవతలలోపల, పుత్రేష్టివిధికి - పుత్రేచ్ఛాసిద్ధికి, మీరుచెప్పిన యతని రప్పింతును.

రా. అవిశేషసంకల్ప=సంబుద్ధి. భరాదివిజులలో = భ్రాష్టాణులలోను, ఎట్టివారిఁ దెచ్చి, వరింతున్ = యాగార్థము నియమింతును. వివరింప వలయు, విారుచెప్పినయత నిన్ = ఋశ్యశృంగుని, పుత్రేష్టివిధికి, రప్పింతున్ = రప్పించెదను.

చ. ఆనయముఁ దత్వబోధమున నంచితధర్త నిరూఢియందు స
త్యనియతిఁ బెద్ద యండు విబుధావళిలోపల నమ్మహాత్ముఁ బా
వనగుణశాంతతోరుచిరవర్ణ్యనిసర్గమనః ప్రసాదుఁ డై
తనరెడువాని మంత్ర విధిదక్షమతిఁ భజియించి తేఁ దగున్. 56

రా. ఆనయమున్ = ఎల్లప్పుడును, అమ్మహాత్మున్ = ఋశ్యశృంగుని, విబుధావళి లోపలన్ = విద్యత్సమూహములోపల, పెద్దయండు, మంత్ర విధులయందు దక్షమతి యైనవాని, రుచిర=మనోహరమునై, వర్ణ్య=వరింపదగిన, నిసర్గ = స్వభావముచేతనైన, “స్వరూపంచ స్వభావశ్చనిసర్గశ్చ” అని అ. మనః ప్రసాదుఁడై = మనః ప్రసన్నత గల వాఁడై, “ప్రసాదస్తు ప్రసన్నతా” అని అ. తనరెడువాని = ఋశ్యశృంగుని, భజి యించి = మనసురాఁ గొలిచి, శాంతతోన్ = శాంతాదేవితోఁగూడ, తేదగున్ = తోడై వచ్చును.

భా. అనన్ = కుంతియుటనఁగా, పాండురాజసమాట, విబుధావళిలోపలన్ = దేవసంఘములోను, ‘విబుధః పండితే దేవే’ అని వి. యమున్ = యముని, మంత్ర విధి = మంత్రానుష్ఠానమందు, దక్ష = సమర్థమైన, మతిన్ = బుద్ధి చేత, భజియించి తేదగును.

క అని నృపుడు భార్యతో నా
యనఁ దడయక తెచ్చి యాగమాచారముతోఁ
దనకుఁ దనూభవలాభం
బొనరం జేయుటకుఁ గడుఁ బ్రియోక్తులు వలికెన్. 57

భా. అని = ఇట్లని, నృపుడు, ఆయనన్ = యముని, తడయక తెచ్చి, ఆగమాచార ముతోన్ = దేవరన్యాయశాస్త్ర విధితోడ, తనకుఁ దనూభవలాభం బొనరం జేయుటకు, భార్యతోన్ = కుంతితోడ, కడుఁ బ్రియోక్తులు వలికెను.

రా. నృపుడు = దశరథుఁడు, భార్యతోన్ = శాంతతోఁగూడ, ఆయనన్ = ఋశ్యశృంగుని, తడయక = శీఘ్రమే, తెచ్చి, తనకుఁ దనూభవలాభంబు, ఒనరన్ = కలుగు నట్లుగా, ఆచారముతో యాగముఁ జేయుటకుఁ బ్రియోక్తులు వలికెను.

వ. ఇట్లు నియమించి. 58

తే. ప్రతిపదంబును నిజపురోహితమతాను
శీలనమున సదీక్షావిశేషం దగుచు

ననఘమతు లై నమునులతో నాత్మయోగ

మొకటి కొద లేకయుండఁ జేయుచును వేడ్క.

59

రా. ప్రతిపదంబును = అన్ని ప్రయోజనములయందును, “పదం వ్యవసితత్రాణ స్థానలక్ష్యాంఘ్రివస్తుభు” అని అ. నిజపురోహిత = వసిష్ఠునకు, మత = సమ్యక్మైన, అను శీలనమునకు = అనువర్తనమున, సదీక్షావిశేషుఁడు = దీక్షావిశేషముతోఁ గూడిన వాఁడు, అగుచు నాత్మయోగముఁ జేయుచు, ధరణిపుఁడుండె నని ముందరిపద్యమున కన్వయము.

భా. ప్రతిపదంబును = పల్కాటును, నిజ = స్వకీయమైన, పురః = ఆముష్మికము కొఱకు, హితమైన, మత = యోగముయొక్క, పురా = ఆదియందె, ఊహితమైన, మత = యోగమందలి సంకల్పముయొక్క యనియుఁ జెప్పవచ్చును. అనుశీలనమునకు = పరిచయ ముచేత, సత్ = లెన్సిన, ఈక్షావిశేషుఁడగుచు = జ్ఞానము గలవాఁడై, మునులతోఁ గూడ, ఆత్మయోగము = బ్రహ్మోపాస్తిని, “ఆత్మాదేహమనో బ్రహ్మస్వభావభృతి బుద్ధిభు” అని వి. చేయుచును.

చ. ధరణిపుఁ డుండె నంత బహుధామునిసన్త నుహూయమానుఁ డై

పరమసమృద్ధిఁ బర్వెడువిభావసునందనురూపకాంతిని

ర్భరు గొద లెల్ల దూరముగఁ బాయసభాజనగౌరవానను

త్కరు ఘను నొక్కనిం బ్రమదగౌరవ మొప్పుగఁ గాంచి సన్నిధిన్

భా. ధరణిపుఁడు = పాండురాజు, ఉండెన్ = ఈపూర్వోక్తప్రకారమున వర్తించుచుండెను, అంత, బహుధామునికు = అధికలేజస్సు గలవాని, “గృహదేహ త్విట్ప్రభావాధామాని” అని అ. సన్తను = ఘనమైన మంత్రముచేత, హూయమా నుండె = పిలువఁబడ్డవాడై, పర్వెడు, విభావసునందనుకు = చూర్యపుత్రుడైన యముని, రూపకాంతిర్భరుకు = సౌందర్యలేజములచేత నధికుడైనవాని, కొదలు = కొదవలు, పాయకు = పోవునట్టుగా, సభాజన గౌరవం = సన్తానాతిశయముచేత, “ఆనందసభాజనే” అని అ. ఆనమతో = వ్యాపార్తి యగుచున్న, కరుకు = హస్తము గలవాని, ఫలితార్థము ప్రేమాతిశయముచేత హస్తాభినయపూర్వకముగాఁ జేరఁ బిలుచుచున్నవాని ననుట, ఒక్కనికు = ఒంటిగా వచ్చినవాని, ఇవి యమునికి విశేషణములు. సన్నిధికు = సమీప మున, “సన్నిధిస్సన్నిధానేచ భవే దింద్రియగోచరే” యని వి. ప్రమద గౌరవము = సంతోషాధిక్యము, ఒప్పుగా, కాంచి = చూచి, అప్పు డాయార్య యుండెనని ముందరి పద్యమున కన్వయము.

రా. ధరణిపుఁ డుండెను, బహుధా = బహుప్రకారములైన, మునులయొక్క, సన్తను = శ్రేష్ఠమంత్రములచేత, హూయమానుడై = వేల్చఁబడుచున్నవాడై, పరమ

సమృద్ధిఁ బర్యేడు = లెస్సగాఁ బ్రజ్వలించుచున్న, విభావసునందున్ = అగ్నియందు,
 “సూర్యవహ్ని విభావసూ” అని అ. అనురూప = తగిన, కాంతిచేత, నిర్భరున్ =
 అధికుఁడైనదాని, కొదలెల్లదూరముగఁ = కొదవలెల్లఁ దీఱఁగా, పాయస భాజన =
 పరమాన్నపాత్రముయొక్క, “భాజనం యోగ్య పాత్ర యోః” అని వి. గౌరవభావము
 చేత, అనమలే = వంగుచున్న, కరయుగము గలవాని, ఒక్కనిన్ = ఒకదివ్యపురుషుని,
 కాంచి, అప్పు డాయార్యసభయందు నని ముందరిపద్యమున కన్వయము.

తే. అప్పు డాయార్యసభయాతతాద్భుతప్ర
 మోదమందాక్షవృత్తిఁ గేల్తొగించి యుండె
 నంత రారమ్ము మనుజుపయజ్ఞఫలము
 నొసఁగెదఁ గొను మని విభావసూద్యవుండు.

61

రా. ఆయార్యసభ, ఆతత = విస్తృతమైన, అద్భుత = ఆశ్చర్యముచేతను,
 ప్రమోద = సంతోషముచేతను, మంద = స్తిమితమైన, అక్షవృత్తిన్ = ఇంద్రియవ్యా
 పారముచేత, “అక్షోరభస్యావయవేపాచికేవ్యక్షమింద్రియ” మని వి. కేల్తొగించి
 యుండెను, అంత, విభావసూద్యవుండు = ప్రాణావత్యపురుషుండు, మనుజుప = నృపా,
 సంబుద్ధి. యజ్ఞ = పుత్రకామేష్టియొక్క, ఫలమును గొనుమని యిచ్చెనని ముందరి
 పద్యమునందుఁ గియ.

భా. అప్పుడు, ఆయార్య = మంతి, సభయాతతాద్భుతప్రమోదమందాక్ష
 వృత్తిన్ = భయాశ్చర్యసంతోషలజ్ఞాచేష్టలతో సహితురాలై, కేల్తొగించియుండెను, దేవ
 తాక్షర్షణ మవచారమని భయమును మంత్రమాహాత్మ్యమువలన నాశ్చర్యమును సుపుత్ర
 లాభమయ్యెడినని సంతోషమును బరపురుఁడు గదా యని సిగ్గును గలదై యుండెనని
 భావము. “మందాక్షస్త్రీస్త్రపావ్రీడా” అని అ. అంత, విభావసూద్యవుండు = సూర్య
 పుత్రుండు, యముండు, మనుజుప = మంత్రజవమనెడు, యజ్ఞముయొక్క, ఫలమును =
 సంతానప్రాప్తినుట, కడమ సమము.

మ. నిరతిం బార్థివగేహినీజనులకున్ సేవింప ని మ్మిందువం

శరమాస్సూర్తికి బట్టుఁగొమ్మ సకలత్తాభారధుర్యం బనన్

స్థిర మై మించుతనూజలాభ మొదవున్ నీ కంచు నిచ్చెం గృహన్

వరముం బాయసమ స్తకల్పము దివ్యశ్రేష్ఠుఁ డత్యాదృతినే. 62

భా. పార్థివగేహినీ = రాజుపత్నీ, సంబుద్ధి. జనులకు సేవింప, ఇమ్ము = స్థానమైనది,
 ఇందువంశ = చంద్రవంశముయొక్క, రమాస్సూర్తికి, పట్టుఁగొమ్మ = అవలంబము, అన
 న్నించు = తనూజలాభము నీకొదవునంచు, దివ్యశ్రేష్ఠుండు = యముండు, సమస్తమైన,
 కల్పము = విచారము, పాయ, వరము నిచ్చెను.

రా. పార్థివ=సంబుద్ధి. గేహీసీజనులకు = భార్యలకు, సేవింప = భుజియింప, ఇమ్ము, ఇందు = పాయసమందు, దివ్యశ్రేష్ఠుడు = ప్రాజాపత్యపురుషుడు, పరమును = శ్రేష్ఠమునై, అస్తకల్పము = నిష్కలంకమైన, పాయసమును నత్యాదృతిచేత నిచ్చెను, కడమ సరి.

సీ. అట్టిచ్చి యతడు దా నంతర్హితుం డయ్యె
నది యెల్ల విని గాఢహర్షు డగుచు
జనవరుండు నిజాగ్రసతికిసౌభాగ్యంపు
నడకల కేకయనందనకుఁ గ
రంబు గౌరవమహిమం బంచితానంత
భావంబునం బర్వం బరమనియతి
మనుసుమిత్రకులనన్నానవతికి భవ్య
దౌహృదోదయనిమిత్తంబులైన

ఆ. యాసగములలోన నరయరయవ్యగ్ర
బుద్ధి గోర్కులెల్లఁ బూరితముగ
నొసఁగఁ బనిచె నెంతయును దత్పరిగ్రహ
జనుల వారు నట్లు సలిపి రెలమి.

63

రా. జనవరుండు = దశరథుండు, వినిగాఢ = అత్యంతనిబిడమైన, హర్షముగలవాఁడగుచు, అదియెల్ల = ఆ పాయసమంతయు, నిజాగ్రసతికి = కాసల్యకును, కేకయనందనకును బంచి, అంతః = ఆతరువాత, భావంబునంబర్వం = చిత్తమునఁ బర్వంగా, లనన్నానవతికి, పరమనియతి = ఉత్కృష్టభాగముచేత, మను = మనుచున్న, సుమిత్రకు, భవ్యదౌహృదోదయనిమిత్తంబులైన = మనోహరగర్భప్రాప్తిహేతువులైన, ఆసగములలోన = ఆరెండుభాగములలో, అరయర = కొంతకొంత, తత్పరిగ్రహజనుల = భార్యలైన కాసల్యాకై కేయలను, “పరిగ్రహః పరిజనే. పత్న్యాం స్వీకారమాలయోః” అని వి. ఒసఁగఁబనిచె = ఇయ్యగట్టడచేసెను, వారును, ఎలమి = ప్రేమచేత, అట్లు సలిపిరి = ఇచ్చిరనుట.

భా. జనవరుండు = పాండురాజు, అదియెల్లవిని = ఆపరప్రకారమంతయు విని, సౌభాగ్యంపునడకలకు, ఏకయన = ముఖ్యయనంగా, “ఏకేముఖ్యాన్యకేవలాః” అని అ. తనకుఁ = కుంతికనుట, కరంబు = మిక్కిలియు, గౌరవమహిమంబు = ప్రభావాలితయును, అంచిత = పూజితమైన, అనంతభావంబున = బాహుళ్యముచేత, పర్వం = ఒప్పుచు నుండఁగా, పరమనియతి = మంచనియమమున, “నియతిన్నియమే దైవే” అని వి. మనుచున్న, సుమిత్రకులనన్నానవతికి = బంధుసమాహమందు బహుమానముకలదానికి,

నిజాగ్రసలికి = కుంటికి నని క్రిందటికన్వయము. దౌహృదోదయమునకు, నిమిత్తంబులైన = చిహ్నములైన, “నిమిత్తం వ్యంజనం వద” మని అ. ఆనగములక = ఆశావరంపరలను, లోననరయక = లోలోపల నే తెలియునట్టుగా, రయ = వేగముచేత, వ్యగ్ర = సంభ్రమపడుచున్న, బుద్ధిచేత, శోద్గుల్లేల్ల నొనగను, తత్పరిగ్రహజనులక = ఆకుంటి పరిచారికలను, పనిచేను. వారును = ఆపరిచారికలును, అట్లు సలిపిరి.

క. భరియించె నపుడు విబుధో

త్కరసంప్రార్థన మొనర్చుకడక దలిర్పక

హరిమధ్యమభువనముఁ బ్రో

చురతిం దద్గర్భభావశోభనలీలన్.

64

భా. అపుడు, హరిమధ్యమ = సింహమధ్య, కుంటి, తద్గర్భ = ఆగర్భస్థునియొక్క, భావ = అభిప్రాయముయొక్క, శోభనలీలచేత, విబుధోత్కర = విద్వత్సమూహముయొక్క, సంప్రార్థనమును, ఒనర్చు, కడక = యత్నము, తలిర్పక, భువనముఁ బ్రోచురతిని భరియించెను.

రా. విబుధోత్కర = దేవసంఘముయొక్క, హరి = విష్ణువు, మధ్యమభువనముక = భూలోకమును, ప్రోచు, రతిక = ఆసక్తిచేత, తత్ = ఆకాసల్యాకై కేయా సుమిత్రలయొక్క, గర్భభావ = గర్భత్వమునెడి, “గర్భోబ్రూణామహా” అని అ. శోభనలీలను భరియించెను.

ఉ. దీనులఁ బ్రోవఁ గోరుదు రతిక్రమసత్కరుణక విపక్షసం
తానము ద్రుంపఁ గోరుదురుదాహరణీయరణైకశిక్షనం
భోనిధిమధ్యభూభరముఁ బూనఁగఁ గోరుదురత్యయోన్నతి
స్తానవనాథకాంత లసమానగుణాద్భుతగర్భసంగతిన్;

65

రా. మానవనాథకాంతలు, అసమాన = అసాధారణములైన, గుణములచేత నద్భుతమైన గర్భముయొక్క, సంగతిక = సాంగత్యముచేత, అతిక్రమ = అతిశయముచేత, సత్ = లెన్నెన, కరుణక = దయచేత, దీనులఁ బ్రోవఁ గోరుదురు, ఉదాహరణీయ = పట్టింపఁదగిన, అత్యయ = అధికభాగ్యముయొక్క, “అయశ్శుభావహో విధి” అని అ. కడమ సులభము.

భా. మానవనాథకాంత, లసమానగుణ = సద్గుణములచేత, “లష్కాంతే” అను ధాతుప్రమీద శానచ్ రాదు, “లష్కాంతే” మీఁదవచ్చును గనుక, అందు, “సహరితాలసమాననవాంశుక” అని మాఘకావ్యమందుఁ బ్రయోగము. దురతిక్రమ = నివా

రిప శక్యముగాని, సత్కరుణచేత, దీనుల బ్రోవగోరు, దురుదాహరణీయ = దృష్టాంతము చెప్పరాని, దురత్యయ = అతిక్రమింపరాని, ఈయర్థమున నేకపదనక్రియలు.

క. విభునగ్రమహిషి కయ్యోడఁ

ద్రిభువనములయం దజాతరిపునామకుఁ డై

యభినుతి గాంచుకుమారుఁడు

ప్రభవించె మహాయశోభిరాముఁ డనంగన్.

66

భా. అయ్యోడఁ = అతర్వాత, విభునగ్రమహిషికిఁ = కుంతికి, అజాతరిపునామకుఁడై = అజాతశత్రు వనునాముగలవాఁడై, మహల్ = అధికమైన, యశః = కీర్తిచేత, “అన్తహతస్సమానాధికరణజాతీయయోః” అనుసూత్రమున మహచ్ఛబ్దమున కాకార మంతాదేశము, అభిరాముఁ డనఁగాఁ గుమారుఁడు ప్రభవించెను.

రా. విభు = దశరథునియొక్క, అగ్రమహిషికిఁ = కాసల్యకు, “కృతాభిషేకా మహిషీ” అని అ. అజాత = పుట్టని, రిపునామకుఁడై = రిపుశబ్దము గలవాఁడై, మహాయశోభి-మహా = ఉత్సవములచేతను, అయ = భాగ్యముచేతను, శోభి = ఒప్పెడువాఁడు. “మహాఉద్ధవఉత్సవః,” “అయశ్శుభావహో విధిః” అనియు అ. మహల్ = అధికమైన, ఆయశోభి = అపకీర్తివల్లనైన భయము గలవాఁడు, అనియుఁ జెప్పవచ్చును. రాముఁ డనంగను ప్రభవించెను.

క. సుర లెంతయు నలరిరి భా, సురతందెసలెసఁగె బ్రబలైశుభవిభవంబుల్
ధరణిజనంబుల కపుడా, సరణి నుదయ మంది ధర్మసంతతి పెరుంగన్.

రా. ఆసరణిఁ = రాముఁ డుదయించిన ప్రకారముననే, ఉదయమంది = అభ్యుదయముఁ బొంది, ధర్మసంతతి = ధర్మసమూహము, పెరుంగఁ = వర్ధిల్లఁగా, సురలెంతయు నలరిరి సురలని, స్త్రీలింగమువలెఁ జెప్పినందుకు లక్షణము. “సురశబ్దము స్త్రీలింగతఁ, బరఁగున్ బహువచన మగుచు భాసురముగ భూ, సురశబ్దము దక్కఁగ నొక, సరణిని గ్లిబత్వమందు జనశబ్ద మిల” నని కవిలాకచింతామణి.

భా. ఆసరణిఁ = ఆ ప్రకారమున, ఉదయమంది, ధర్మసంతతి = ధర్మజాఁడు, కడమ సరి.

వ. మఱియు.

68

క. అమితోన్నతిఁ గనియె నృప

ప్రమద మనుగుణప్రసన్న పవనునివలనం

గొమరుమిగుల బలియుసుగం

ధము గలవిరిసోనసురపథంబునఁ దొరుగన్.

69

భా. నృపప్రమద=కుంతి, మనుగుణ=మంత్రావృత్తిచేత, “గుణస్త్వావృత్తిశబ్దాది జ్యేష్ఠియాముఖ్యతంతుషు” అని యాదవనిఘంటు. ప్రసన్నుడైన, పవనునివలన = వాయువువల్ల, మిగులబలియు = మిక్కిలిబలవంతుని, అమితమైన యున్నతిగలవాని, కొమరు = కుమారుని, కనియెను.

రా. నృప=దశరథునియొక్క, ప్రమదము=సంతోషము, అనుగుణప్రసన్నపవనుని వలన = అనుకూలమలయమారుతమువల్ల, కొమరు=బిడ్డవము, బలియు=నిబిడహుచున్న, సుగంధముగలవిరిసోసదొరుంగఁగా నమితమైనయున్నతిని బొందెను.

క. ఆరిభీమనాముఁ డీతఁడు

కర మరుదుగఁ గొను నృపాలిఁ గడు నొడిచి మహా

సురుల వధించు ననేకుల

దురమున ననువిబుధసన్నతులు వినఁబడియెన్.

70

రా. ఆరిభీమనాముఁడు=శత్రుభయంకరనామధేయుడైన, ఈతఁడు=రాముఁడు, నృపాలి=శత్రురాజవర్గమును, నొడిచి, కరము=ఆప్పనమును, కొనును.

భా. భీమనాముఁడు = భీముఁడను పేరుగల, ఈతఁడు, కరము = మిక్కిలి, అరి= ఆప్పనమును, కొనును, కడను యేకార్థము.

క. అమరనగరమున నపుడు, త్తమసీతివిచిత్రవీర్యతనయజ్యేష్ఠ

త్వమునఁదనరారున్మపస, త్తమునియతివశతసుతా ప్రిదద్దయువెలసెన్.

భా. అమర నగరమున = హస్తినగరమందు, ఉత్తమసీతి=గాంధారికివశేషము, విచిత్రవీర్యతనయజ్యేష్ఠత్వమునఁ దనరారున్మపస త్తముని = ధృతరాష్ట్రునియొక్క, అతివ= గాంధారి, శతసుతాపిత్రి=శతపుత్రావాప్తిచేత, వెలసెను.

రా. అమరనగరమున = అమరావతియందు, ఉత్తమసీతిచేతను, విచిత్రవీర్యత = అద్భుతపరాక్రమముగలవాఁడగుటచేతను, అయ=భాగ్యముచేనైన, జ్యేష్ఠత్వముచేతను, తనరారు, నృపసత్తము=దశరథునియొక్క, నియతివశత=అద్భుతసంప్రాప్తి, సుతాపిత్రి = రఘురామునిజన్మమందు, మిక్కిలివెలసెను - ఇటనఁగా దేవతలు రఘురామునిపుట్టువుచేత దశరథునిప్రతాపాదులు గొనియాడిరనుట.

సీ దుర్యోధనుం డన దుశ్శాసనుం డన

దుర్ధర్షుం డన దుర్ముఖుం డన

నమరువీరాదిగానారూఢగాఢశౌ

ర్యప్రదీప్తులఘూకరణవిషణ్ణ

నానావిబుధనింద్యమానోదయులసద్వి

చారవివర్జితా చారుమతుల

విగణింపరానిదుర్వృత్తి నధర్మపు

దశలపసులయాస్పదంబు గాఁగఁ

తే. జలుపఁ గలవీతనియతుల సాహసాతి

శయసమున్నతులనికృతశ్లాఘు లగుచు

నార్యులబృబురసితభావ్యర్థదృష్టి

నరసి మదిలోన నుర్వికవ్యసను లైరి.

72

రా. దుర్వ్యధనుండు=యుద్ధముచేయ శక్యముగానివాఁడు, దుశ్శాసనుండు=దుష్టమైనయాజ్ఞగలవాఁడు, దుర్ధర్మజుండు = ఎదిరింపరానివాఁడు, దుర్ముఖుండన=బహుప్రలాపి యనఁగాను, అమరు, వీరాదిగానారూఢగాఢకౌర్యప్రదీప్తుఁ=వీరులలోపల, ఆదిగాన=ప్రథమగణ్యత్వమును, ఆరూఢ=పొందినట్టి, గాఢకౌర్యముచేత, ప్రదీప్తుఁ=ప్రకాశించెడువాని, లఘూకరణ=తృణీకరించుటచేత, విషణ్ణ=దీనులయిన, విబుధ=దేవతలచేత, నింద్యమానమైన, ఉదయుఁ=అభ్యుదయము గలవాని, లసద్విచార వివర్జితాచారుఁ = దురాచారుని, మతుల, విగణింపరానిదుర్వృత్తిఁ = తలఁచరానికష్టపుజీవుని, “వృత్తిర్వర్తనజీవనే” అని అ. అధర్మపుఁ=పాపరక్షకుని, ఇటువంటి, దశలపసుఁ=దశముఖుని, లయ = నాశనమునకు, అస్పదంబుగాఁగఁ=స్థానమైనవానిఁగా, ఈతని = ఈరామునియొక్క, అతులసాహసాతిశయసమున్నతులు, చలుపఁగలవు, అని=ఇటని, కృతశ్లాఘులగుచు నార్యులు, అబ్బులుఁ=ఆరాముని, రసిత=రుచిగొనఁబడిన, భావ్యర్థ = భవిష్యదర్థముయొక్క, = దృష్టిఁ=జ్ఞానముచేత, “దృష్టిరానేక్షీ దర్శనే” అని అ. అరసి మదిలోన నుర్వికవ్యసనులైరి.

భా. దుర్వ్యధనుండన, దుశ్శాసనుండన, దుర్ధర్మజుండన, దుర్ముఖుండన, వీరలాదిగా ఆరూఢ గాఢకౌర్యప్రదీప్తులను, ఘూక=గుడ్డగూబలయొక్క, రణ=ధ్వనిచేత, “యుద్ధే రవే రణః” అని అ. విషణ్ణ = ఖిన్నులయిన, నానా, విబుధ=విద్వాంసులచేత, నింద్యమానోదయులఁ=దూషింపఁబడుచున్న పుట్టువుగలవారిని, సద్విచార = వివేకముతోడ, విసర్జిత = మిక్కిలి యెడఁబాసిన, అచారు = మంచిదిగాని, మతులఁ=మతిగలవారిని, విగణింపరానిదుర్వృత్తిచేత, అధర్మపుదశల = పాపములైన చర్యలయొక్క, ‘అధర్మపు’ అనువునాదేశమునకు లక్షణము. క. ‘ధీనీధి గుణపదములపై, మానుగహల్లున్న నంతిమములగుములకుం, బూని పునాదేశ మగుఁ, భూనుత పైనచ్చులున్నఁ బుట్టగుములకున్. క. వాదపుంబంతంబులును బ్ర, మోదపు శృంగారములును ముత్తైపుసరులుఁ, జూదపురిట్టలు నెయ్యపు, టాదరములు ననఁగ నివి యుదాహరణంబు’ లని యాంధ్రభాషాభూషణము. పసుల=ప్రయోజనములకు, అస్పదంబుగాఁ

గ౯ = అవకాశమగునట్టుగా, చలువగల, వీతనియతుల౯ = నియమరహితులైనవారిని, సాహసాలిశయసమున్నతులను, అబ్బాలుర౯ = అబాలకులను, క. 'లులమీఁదిలులకు దురలగు, నిలఁ బెక్కిట పాలు రన మహిపాలు రన౯, సలలితదయాళు రనఁగా, సల వడి వర్తిల్లుఁ గాన సభినవదండీ' యని యాంధ్ర భాషాభూషణము. సిత=పరిశుద్ధమైన, భావ్యర్థదృష్టిని, అరసి, జాతకములుచూచి, ఆర్యులు, నికృతశ్లాఘులగుచు = దూషించుచు, మదిలో, అనుష్టుకవ్యసనులైరి.

క. వెండియుఁ బతికోర్కివొదల

రెండవసతి యనవరగుణరేఖఁ దనరుచు౯

గం డెఁగెడుసుతరత్నము

పాండురమణిశుక్తివోలెఁ బడసె హరికృపన్.

73

భా. వెండియు౯=మఱియును, పతికోర్కిపొదల౯ = ఇంకఁ బుత్రులుగావలె ననునపేక్ష ఫలించునట్లుగా, రెండవసతియన౯=రెండవసతీదేవి యనఁగా, వరగుణ రేఖ౯ = శ్రేష్ఠగుణవరంపరచేత, తనరుచున్న, పాండురమణి=కుంతి, సుతరత్నము= పుత్రుఁడనెడురత్నమును, శుక్తివోలె౯ = ముత్యపుచిప్పవలెనే, హరికృపన్ = ఇంద్రానుగ్రహముచేత, పడసె౯ = కనెను, ఇంద్రుఁడు వర్షాధిదేవత గనుక నింద్రునివల్లనే శుక్తియు ముత్యముగనును.

రా. రెండవసతి=కైకేయి, అనవర = నికృష్టముగానిదైన, గుణరేఖను, "వరాన భవతీత్యవరా-అవరానభవతీత్యనవరా-అనవరాచసా గుణరేఖాచ" అని సమాసము. నక్షిత్వితయము ప్రకృతమర్థమును బొందింపుచున్నయది, సుతరత్నము=సుతశ్రేష్ఠమును, "రత్నం స్వజాతిశ్రేష్ఠేషి" అని అ. పాండుర = శుభ్రమైన, మణి=ముత్యమును, శుక్తివోలె, ఉపమ. హరికృపన్ = విష్ణువుదయవలనఁ బడసెను.

క. భూకాంతుమన్ననలు గడుఁ, జేకులు నాముదితబుధరచితనుతిభరతుం
గైకమహావీరత్వా, స్తోకుని నర్జునసమాఖ్యుసుతుఁ గని యలరెన్. 74

రా. ఆముదిత = సంతుష్టులైన, బుధులచేత రచితమైన నుతిగలవాని, మహా వీరత్వ = అధికశౌర్యముచేత, అస్తోకుని = ఘనుని, "స్తోకాల్పాత్సంఖ్యకాన్మాన్త" మని ఆ. అర్జునసమాఖ్య౯ = శుభ్రమైన కీర్తిగలవాని, "వశత్ ధవళోద్జనః" అని అ. భరతు౯ = భరతుని, కైక = కైకేయి, కని, యలరెను.

భా. ఆముదిత=ఆస్తి-కుంతి, "అన్ను లెఱవ తలిరుఁబోడి మెఱుఁగుఁబోడి ముదిత" యని యాంధ్ర భాషాభూషణముందు దేశీయపదములలోఁ జెప్పినది. బుధరచిత మైన, నుతిభర=స్తోత్రాలిశయముచేత, తుంగ=ఘనుమైన, ఏక=ముఖ్యమునైన, మహావీర త్వముచేత నస్తోకుని, అర్జునసమాఖ్య౯ = అర్జునుఁడనుపేరుగలవాని, కని, యలరెను.

సీ. ఇష్టిధంబునఁ గాంచి హృదయేశుమన్ననఁ
 బెనుచుచు నుండ నబ్బిసరుహాక్షి
 కొండొకసవలియు గురుతరధర్మర
 ఊణశీలతన్ననుగుణవిధేయ
 రక్షోరివైద్యవరప్రాప్తరూపుల
 లక్ష్యణశత్రుఘ్నలను గరంబు
 వినయసౌభాగ్యతాదిఘనతరసుగుణరే
 ఖను మించుతనయులఁ గవలఁ గనియె

తే. నొప్పు మీఱ నాసత్యవీర్యోదయు లగు
 నట్టిచతురాత్మజులు సురూపాభిరాము
 లై నకులసహదేవపదాతివిశ్రు
 తాత్తవర్తను లై మించి రవనిలోన.

75

భా. అబ్బిసరుహాక్షికొండొకసవలియున్ = మాదియు, గురుతరధర్మరక్షణశీల =
 మాదికివేషణము. తత్ = ఆకుంతియొక్క, మను = మంత్రముయొక్క, గుణ =
 ఆవృత్తిచేత, విధేయ = నకులైన, రక్షోరివైద్య = సురవైద్యులయొక్క, వరమువలన,
 ప్రాప్తరూపులన్ = అవతరించినవారిని, లక్ష్యణ = లక్ష్యవంతులై, శత్రుఘ్నులన్ = శత్రు
 సంహారకులు నైనవారిని, కవలన్ = అమడలను, కనియెను. నాసత్య = అశ్వినీదేవతల
 యొక్క, “నాసత్యావశ్వినౌ దస్త్రా” అని అ. వీర్యోదయులగునట్టి = అంశబాతులైనట్టి,
 చతుర = సమర్థులైన, ఆత్మజులు, నకులసహదేవులనెడు, వద = నామధేయముచేత, అతి
 విశ్రుత = ప్రసిద్ధమైన, ఆత్మవర్తనగలవారై, మించిరి.

రా. అబ్బిసరుహాక్షికొండొకసవలియున్ = కైకేయియొక్క చిన్నసవతిసుమిత్ర
 యు, గురుతరధర్మరక్షణశీలతచేత, మను = ఒప్పుచున్న, గుణవిధేయ = గుణవశురాలు,
 సుమిత్రకు వివేషణము. రక్షోరివైద్య = సురవైద్యులకంటె, వర = శ్రేష్ఠమానట్లుగా, ప్రాప్త
 రూపులన్ = సౌందర్యవంతులైనవారిని, “ప్రాప్తరూపసురూపాభిరూపాబుధమనోజ్ఞయోః”
 అని అ. లక్ష్యణశత్రుఘ్న లనుకవలఁ గనియెను. ఒప్పుమీఱ, అసత్యవీర్యోదయు లగు నట్టి
 = సత్యమునకును శౌర్యమునకు నుత్పత్తిస్థానమైన, చతురాత్మజులు = నలుగురు కుమారులును,
 సురూపాభిరాములును, ఐన = సూర్యసంబంధమైన, కులమునకు, సహ = తగిన, ఆత్మ
 వర్తనులై = తమనడకగలవారునై, మించిరి. ఆశ్వానగర్భము.

శా. ప్రాలేయాంబువతంస సన్నిహితపంపావాతవై త్యాచితి
 లీలాగూఢనిగాఢరూఢపులకాళీహేతుహార్ద్యోదయ

స్థూలంభావుకశైలరాజతనయాదోర్దండనిష్పిడనో
ద్వేలోర్ధ్వస్రతచిత్తరాగలహరీ ధీకృజ్జటామండలా.

76

ప్రా లేయ యని, ప్రా లేయాంశువతంస=చంద్ర శేఖరా ! సన్నిహిత = సమీపమున నున్న, పంపా=పంపానదియందుగల, వాత=మారుతముయొక్క, శైత్య=పల్లదనము యొక్క, జౌచితీ = ఉచితభావముచేత, లీలా=విహారమందు, గూఢ = గూఢమాన ట్టుగా, నిగాఢ=మిక్కిలి, రూఢ=పుట్టిన, పులకాశీ=పులకాంకురనమూహమే, హేతు = కారణము గాగల, హేర్దోదయ=ప్రేమాతిశయముచేత, “ప్రేమానాప్రియతాహార్ద” మని అ. స్థూలంభావుక = ఉపాసంగుచున్న, శైలరాజతనయా = పార్వతీదేవియొక్క, దోర్దండనిష్పిడన = గాఢాలింగనమువల్ల, ఉద్వేల=మట్టు మీఱినదై, ఉర్ధ్వస్రత = పొడవుగా నెగసిన, చిత్త=హృదయమందుగల, రాగలహరీ = అనురాగప్రవాహ మనెడి, ధీకృత్ = బుద్ధిని జేయుచున్న, జటామండలము గలవాడా ! ఉల్లేఖలంకారము.

క. మూర్తిత్రయధృతిలీలా, వర్తితనానాజగద్భవస్థితిలయని
ర్వర్తనసజ్జనసుకృతవి, వర్తాయితదివ్యదేహవారితమోహః.

77

మూర్తియని, మూర్తిత్రయ = త్రిమూర్తిరూపముయొక్క, ధృతి = ధారణ మనెడి, లీలా = విలాసముచేత, వర్తిత = చేయఁబడిన, నానాజగత్తులయొక్కయు, భవ=ఉత్పత్తియొక్కయు, స్థితి=రక్షణముయొక్కయు, లయ=నాశముయొక్కయు, నిర్వర్తన=ప్రచారము గలవాడా ! సజ్జనులయొక్క సుకృతమునకు, వివర్తయిత= వినిమయరూప మాచున్న, దివ్యదేహ = దివ్యస్వరూపము గలవాడా ! పుణ్యాత్మలకు సారూప్యము నిచ్చుననుట. వారిత = పోఁగొట్టఁబడిన, మోహ = భక్తులయజ్ఞానము గలవాడా !

మాలిని. ప్రథమతమవచోంతప్రస్ఫుటబ్రహ్మవిద్యా
పథపథికవిపశ్చిద్భావవిశ్రామసీమా
పృథుచిదమృతధారాభీష్టసిక్తాకువీట
ప్రథితతిరుమలత్వైపత్యపత్యాగ్రజన్తా.

78

గద్యము. ఇది నిజసూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్వ వైభవ పింగళి
యమరయార్యతనూభవసౌజన్యజేయసూరయనామధేయ ప్రణీతం
లైన రాఘవపాండవీయమునందు బ్రథమాశ్వాసము.

ప్రథమ యని, ప్రథమతమవచోంత = వేదాంతములయందు, ప్రస్ఫుట=
తెస్సగాఁ జెలియఁబడిన, బ్రహ్మవిద్యాపథ=బ్రహ్మజ్ఞానమార్గమునకు, పథిక=పాంథులైన,

విపశ్చిద్భావ=విద్వాంసుల హృదయములకు, “విద్వాన్విపశ్చిద్భోషజ్ఞః” అని అ. విశ్రామ
 సీమా = విశ్రమస్థానమైనవాడా! విశ్రామయని ఘట్టప్రయముగాఁ జెప్పినందుకు,
 “తమృషిం మనుష్యులౌకప్రదేశ విశ్రామశాఖన” మ్మని మురారియు, విశ్రామం
 లభతామిదం చ శిథిలజ్ఞాబంధమస్తద్ధనుః” అని కాళిదాసును జెప్పిననుగాని,
 “మితాం హస్యః” అనుసూత్రమున హస్యమురాఁగా విశ్రమ యని యండవలె
 ననియు, విశ్రామోపశబ్ద ఇతి కాళికాయా మన్నందువలన విశ్రమశబ్దమే యండవలె
 గనుక, “కథం కథం విశ్రామ” అని న్యాయకారులు చెప్పినదాని వ్యాకరణాంతరము
 వలన నుపధావృద్ధి రావలెఁ గనుక. “విశ్రాంతిం భవతా” మని శాకుంతలవ్యాఖ్యాన
 ములొనును వ్రాసినాఁడు గనుకను, విశ్రాంతిసీమా యనెడునదియు మంచిపాఠము.
 పృథు = అధికమైన, చిదమృతధారా = జ్ఞానామృతధారచేత, అభీష్ట = నిరంతరమును
 “ముహూః పునఃపునశ్శ్వేదభీష్టమనకృత్సమా” అని అ. సిక్త=అభిషిక్తుడైన, ఆకువీటి
 ప్రథితరుమలక్ష్యావలి=ఆకువీటిరుమలనాయనియొక్క, అపత్యాగ్రజన్మా=జ్యేష్ఠపుత్రు
 డైన పెదవేంకటాద్రి గలవాడా?

గద్యము. ఇది మదనగోపాలకృపాకటాక్షనంప్రాప్తసారసారస్వత సంపదానం
 నందవరాన్వయక్షీరపారావారరాకాసుధాధామ ముద్దరాజగణపయామాత్యపెదగావ
 థిమణిప్రదర్శితం బైన రాఘవపాండవీయాదర్శంబునందుఁ బ్రథమాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

శ్రీ రామచంద్రపరబ్రహ్మణే నమః.

రాఘవపాండవీయము.

ద్వి తీ యా శ్వా స ము.

పంపాసరసశ్రీ

డాపండిత పెద్దవేంకటశాస్త్రిపతిచి

త్తోపాసితపద ప్రత్య

గూప విరూపాక్ష హేమకూటాధ్యక్షా!

1

క. దేవాంశభవులఁ బుత్తుల

నీవిధమునఁ బడసి ముదితహృదయుఁ డగుచు థా

శ్రీవరుఁడు వెనుచుచుండె య

థావిధి సంస్కృత్యలు మునికదంబమునడుపన్.

2

రెంటికి నమము-సులభము.

నీ. నానాటి కుప్పొంగునవకంపుఁగళలపెం

పునఁ జిన్నికొన్నెలబోద లనఁగ

నుత్తరోత్తరవృద్ధి నొప్పుతేజోరేఖ

పసఁ గోమలార్కబింబంబు లనఁగఁ

గ్రొత్తకొత్తగఁ బొదల్కొమ్మరు నెమ్మేనుల

బలుపుష్టిఁ గరికలభంబు లనఁగ

నంతకంతకు మించు వింతమగంటిమి

యదుటునసింగంపుఁ గొదమ లనఁగ

తే. వెలసి రిలను ధర్మజభీమ విజయు లనఁగఁ

గ్రాలున్యపసుతుల్ దమలోనఁ గవలు గూడి

మనసుమైత్రిచే రామలక్ష్మణచరితము

సనయభరతశత్రుఘ్న భేలనము మెఱియ.

3

రా. ధర్మజ=వింటివల్లఁ బుట్టిన, “ధర్మః పుణ్యే యమే న్యాయే స్వభావాచార
యోః క్రతౌ, ఉపమాయామహింసాయాం చాపే చోపనిషద్యపి” అని వి. భీమ =
భయంకరమైన విజయము గలవారు - అనఁగా, క్రాలు = ఒప్పుచున్న, స్వపసుతులు,
కవలుగూడి=జోడుగూడుకొని, మనసుయొక్కమైత్రిచే రామలక్ష్మణులయొక్క, చరితము=
నడకయు, సనయ=నీలినహితులైన, భరతశత్రుఘ్నులయొక్క, భేలనము = విహారమును,
మెఱయ వెలసిరి.

భా. ధర్మజభీమవిజయు లనఁగఁ=ధర్మరాజభీమార్జును లనునట్లుగా, కవలుగూడి=
నకులసహదేవులనుగూడి, సుమైత్రిచే, మనఁ=ఒప్పుఁగా, రామ=మనోహరమై, లక్ష్మణ =
లక్ష్మీవంశమునైన, చరిత్రమును, సనయభరతఁ=నయాతిశయముతోఁ గూడినవా రాట
చేత, శత్రుఘ్ను=శత్రు సంహారకమైన, భేలనమును మెఱయ వెలసిరి.

ఉ. అంత వసంత మొప్పెఁ జరమాగ్రిమభాగచరాఖిలర్తుసా
మంత మనంతజాలకసమంజసరంజితకుంజకుంజరో
ద్వాంతనితాంతసాంద్రమధుదానవిజృంభితబంభరస్వనా
త్వంతనిరంతరీకృతదిగంత మతాంతలతాంతకుంత మై.

4

రెంటికి సమముగా వసంతవర్ణనము. చరమాగ్రిమభాగ = పశ్చాత్పూర్వభాగ
ములయందు, చర=వర్తింపుచున్న, అఖిలర్తువులును, సామంతము = సరిదొరలుగాఁ గలిగి
నది, సకలబుతుసౌభాగ్యముగల దనుట. అనంత = అసంఖ్యములైన, జాలక = మొగ్గల
చేత, “క్షారకో జాలకం క్లితే” అని అ. సమంజస = యుక్తమానట్లుగా, “దృశ్యరూపం
సమంజసం, యుక్తమాపయికం లభ్య” మ్మని అ. రంజిత=ఒప్పిన, కుంజ = పొదలనెడి,
కుంజర=నీరుగులవల్లనుండి, ఉద్వాంత=వెడలి వచ్చుచున్న, నితాంతసాంద్ర = మిక్కిలి
దట్టమైన, మధు = మకరంద మనెడి, “మధు మద్యే పుష్పరసే” అని అ. దాన=
మదము చేత, “దానం గజమదే త్యాగే” అని యా. విజృంభిత=గర్వించిన, బంభర=
తుమ్మెదలయొక్క, “బంభరశ్చ మిళిందశ్చ హిందోళభసతా సమా” అని యా. స్వన =
ధ్వనిచేత, అత్యంతమును, నిరంతరీకృత = నిబిడముగాఁజేయఁబడిన, దిగంతములు గలది,
అతాంత = అలయికలేని, లతాంతకుంతమై = కుసుమాయుధుఁడు గలదై, అంత వసంత
మొప్పెను.

సీ. అచ్చంపులేజిగురాకుజొంపము కెంపు

మేలిచెందిరపుఁగెంధూళి గాఁగఁ

గుచ్చినట్టుగ జాదుకొన్న మొగ్గలగుంపు

ప్రకటపాటలభిందుఘాళి గాఁగ

విచ్చినపరువంపువిరులతండము వెంపు
 శోభితభూతిరింఛోళి గాఁగ
 నిచ్చలం బైనతేనియవానజడిసొంపు
 లాలితదానధారాళి గాఁగ
 తే. సుమపరాగముల్ కేళిపొంసువులు గాఁగ
 భ్రమరపంక్తులు పైసరపణులు గాఁగ
 బుడమి నెల్లెడ వాహ్యాళి వెడలుమదను
 మదపుతేనుఁగువోలె నామని దనరెప్ప.

5

భూతి = గజశృంగారముయొక్క, రింఛోళి=పంక్తి, “భూతిర్నాతంగశృంగారే”
 అని వి. “రింఛోళిః శ్రేణికాస్త్రీయా” మ్మని యా. కడమ సులభము. మొదటిపాటగు
 పాదములయందు సంఖ్యప్రాసము నియమములు కలుగఁ జెప్పినాఁడు.

రగడ. పొలిచె మధులక్ష్మి సురపొన్నలను బొన్నలను
 దెలివిపడి పుప్పొడులతిన్నెలను జిన్నెలను
 రంగుగఁ దనర్చునారంగములసంగములఁ
 బింగళత చెందె మదభృంగముల యంగములఁ
 గొఱలెఁ జిగు రెలమావిగున్నలను జిన్నలను
 బఱిచె మరుఁ డురుల ముదివన్నలను బిన్నలను
 లలిఁ జిక్కె గరువలిబలంగముల లవంగముల
 లులిత మై లవలీకుడుంగముల లుంగముల
 వెలయుకురువిందపూవిరువులును మురువులును
 దెలిపె మదనునకుఁ బనితెరువులును హరువులును
 బెరయుచుఁ బలాశతరుబృందముల చందముల
 విరిమొగ్గ లమరెఁ గురువిందముల చందముల
 నెన్నికగ వాసించె నిరువులును బొరువులును
 జిన్ని చెందొవలచేఁ జెరువులును దొరువులును
 వీలకొఱ పమరె నరవిందములఁ గుందముల
 లీల దళుకొత్తగ మిళిందముల డెందముల
 మెదలె మలయాచలసమీరములు సారములు
 కొదవి రహి కయ్యె నతిఘోరములు క్రూరములు

జడిగొనుమధూళి కాసారములపూరముల

వడి దనరె నవసింధువారముల యారముల
వదరె గడుఁ గ్రొవ్వి పికవారములుఁ గీరములు
గదిరె వళులందు ఝంకారములు బీరములు
గలఁగి పాంథులు కర్ణి కారముల వేరములఁ
దొలఁగి రిల ఘంటలకు దూరముల దూరములఁ
బొదలె సంవెగలందుఁ బూవులును దావులును
గుడిగొన, దనర్చెఁ గడుఁ గ్రోవులును మోవులును
సారెకడ తాఁకుసంచారికల చేరికల

జారులు చరించి రభిసారికల కోరికల
నిగురుబోండ్లన్నరైరీవులును గీవులును
దిగజాఱ విడిచి రటు తీవులును వావులును
దదనంగతంత్రావతారికల కారికల

చదు వంటఁ గేలివనశారికలఁ గీరికల
మితి లేక పరఁగె రతిమెలపులును వలపులును
నతివ లెంతయు మఱచి రలపులును సోలపులును
బోణిమిగ వకులకుజపూగములఁ బూగముల

రాణ దనరారెను బరాగముల రాగములఁ
బరఁగె మధుమదనులకు బలుపులును గెలుపులును
బెరిఁగె యువయువతులకుఁ బిలుపులును బొలుపులును
రంజిలిరి గాణ లనురాగముల రాగములఁ

బుంజితశ్రీఁ దనరు భోగములఁ జాగముల
నలముకొని పెంటిచెరలాటములు గూటములుఁ
జలివె నహిపక్షిమృగఝాటములుఁ గీటములు
సారిది మధువృష్టి వంజాలకములఁ దిలకములఁ

గురిసెఁ జెదరుచుఁ దేంట్లకులకముల జలకములఁ
గయికొనియె ననువుపసగాటములు వాటములు
నయి తరులతలపెనుఁగు లాటములు నోటములు
బొరసె విరహిణుల కురుపులకములఁ దిలకములఁ
బరుసఁదనము కఘోలఫలకముల నలకముల

సరిగెనానాలతాజాలములు సాలములు

జరదళుల నయ్యె వాచాలములు నీలములు

దళు కెసంగఁ బల్లవవితానముల సూనములఁ

బులియుఁ బిక్మధుపములు బోనములఁ బానములఁ

జవి గొనిరి గరువలు పిసాళములు మేళములు

మివులఁ దపసికి నించె మేళములుఁ దాళములు

దగ మసలుభసలసంతానముల గానముల

మగువ లెగఁజోపి రభిమానముల మానముల

వడిఁ ద్రిప్పి మరుఁడు జయవంతములు కుంతములు

సడలించె మునిజనస్వాంతములు శాంతములు

మందిరారామ వనమాలికల డోలికలఁ

బందెములు జరిగెఁ గులపాలికల కేలికల

సతతమును గందపువసంతములుఁ బంతములు

వ్రతులకును నయ్యె రసవంతములుఁ కాంతములు

మరిగి యెప్పుడును గంతమాలికల పోలికలఁ

బరఁగ మగ లిడి రంకపాలికల బాలికల.

6

రెంటికి సరి వర్ణ నము. పోణిమి యని జాకారముగాఁ జెప్పవచ్చు నందులకు, ఆ. 'తీవ తీగ యనుచుఁ దివిరి పల్కఁగఁ దగుఁ, బగడ మనఁగ నొప్పుఁ బవడ మనఁగ, భోగిశయన పరఁగుఁ బోణిమి పోడిమి, పేగ వేవ వాఁగ వెలయుఁ గృష్ణ'. యని యనంతునిఁఁడమండు, ద్వి. 'రాణివాసద్రోహి రావణుఁ బట్టి, పోణిమిఁ జెఱుపవా బుధులు సుతింప' యని రామాయణద్విపద.

మ త్రిజగన్తోహనతక్ వసంతముతు వీరీతిం బ్రకాశింపఁ గా
యజమానత్వరస ప్రకర్ష మహిమవ్యాప్తిక్ విజృంభించె ది
వ్యజనుల్ మెచ్చునితాంతసంయమిత విశ్వామిత్రమానీశబు
ద్ధి జయప్రాధిని మించు కుంతయు ధరిత్రిం దేటతెల్లంబుగన్.

7

భా. త్రిజగన్తోహనతక్ = మూఁడులోకములవారికి రమ్యమాటచేత, వసంత
ముతువు, ఈరీతిక్ = పూర్వము వర్ణించిన ప్రకారమున, ప్రకాశింప, కాయజమాన
త్వర = మన్నభునియొక్క యహంకారవేగము, సప్రకర్ష మహిమవ్యాప్తిక్ = అధిక
ప్రభావయోగముచేత, దివ్యజనులైచ్చు, నితాంత సంయమితవిశ్వామిత్రమా = మిక్కిలి
శిక్షింపఁబడిన సకలాంతశ్శత్రువులుగలదైన, ఈశుబుద్ధిక్ = పాండురాజుబుద్ధిని,

జయ ప్రాధిక్ = జయ ప్రాధి చేత, మించుట = చలించు జేయుట, ధర్మము. జేట తెల్లంబుగ విజృంభించెను.

రా. యజమానత్వము సోమయాజిభావముందుగల, రసప్రకర్ష మహిమవ్యాప్తి = రాగాతిశయమహిమయొక్క వ్యాప్తి చేత, నితాంతసంయమితకౌ = మంచియతిత్వము చేత, విశ్వామిత్ర మానీశబుద్ధి - కర్తృపదము, జయ ప్రాధినిమించుట = సర్వోత్కర్షమున నొప్పుట, తపోవ్యయము చేయకయ రాక్షసుల సంహరించి యజ్ఞము సేయ యత్నముచేయుట యని ఫలితార్థము. లేట తెల్లంబుగ, విజృంభించెను. క్రియ.

వ. అప్పుడు.

8

మ. అనయము మ్రోల నేకతమహార్దగతిం దనచిన్ని రామచంద్రునినగుమోముదామరసిరుల్ గనుపండువుగాఁ జెలంగఁ గాంత నరయుపాండురాజితయశస్కుండు రాజవయం డవారితాతనువిభవాధిరాజ్యసముదగ్రమనోధృతి యై ప్రవర్తిలన్. 9

రా. ఏకతమ = మిక్కిలి ముఖ్యమైన, హర్దగతి = స్నేహవర్తనచేత, చిన్ని = ముద్దు వచ్చుచున్న, రామచంద్రునియొక్క నగుమోముతామరసిరులు, చెలంగఁ గాంత నరయు, పాండు = శుభమైన, రాజిత = మనోహరమైన, యశస్కుండు = కీర్తిగలవాడు దశరథుండు, అవారిత = నివారించబడిన, అతనువిభవ = అనల్పవిభవముగల, అధిరాజ్య = సామ్రాజ్యముచేత, సముదగ్ర = ఉన్నతమైన, మనోధృతియై = మన స్సంతోషముగలవాడై, “ధృతిర్వీగాంతరే ధైర్యే ధారణాధ్వరతుష్టిః” అని వి. ప్రవర్తిలగా, చేరెనని ముండటిపద్యమునఁ గ్రియ.

భా. అనయము = మిక్కిలియు, మ్రోల = సమీపమున, ఏకతమ = ఏకాంతమున, తనచిన్ని రామ = తనచిన్న పెండ్లామైన మాదియొక్క, చంద్రునినగుమోముదామరసిరుల్ = చంద్రుని నవ్వేడుముఖవద్ద కాంతులు, కనుపండువుగాఁ జెలంగ, పాండు రాజు, ఇత = పొందబడిన, యశస్కుండు = కీర్తిగలవాడు, అతనువిభవ = మనస్సధిభవముచేతనైన, అధి = మనోవ్యధయొక్క, రాజి = క్రీడిచేత, అసముదగ్ర = అల్పమైన, మనోధృతియై = మనోధైర్యముగలవాడై, ప్రవర్తిలగా, ఆయమచేరెనని ముందరిపద్యములొక గ్రియ.

క. ఆయమనియమైకనిధి మ

హాయతధైర్యమహిమగని యసురక్షయమ

త్యాయత్రతఁ దాఁ జేయక

యాయతనుక్రియకుఁ జేరె నతనినియలిచేన్.

రా. ఆయమ=మాది, మహాయతధైర్యమహి=అధికధైర్యస్థానమైనది, మగని = పాండురాజుయొక్క, అసురక్ష=ప్రాణరక్షను, అమత్యాయత్తత=అబద్ధివశమున, తాజేయక, ఆయతనుక్రియకు=అమన్తగ్రహము, అతనినియతిచే=అపాండురాజు దురదృష్టముచేత, చేరెను.

రా. ఆయమనియమైకనిధి=యమనియమములకు ముఖ్యస్థానమైన యావిశ్వా మిత్రుడు, “శరీరసాధనాపేక్షం నిత్యం యత్కర్త తద్యమః, నియమస్తు సయత్కర్త నిత్యమాగంతుసాధన” మ్మి అ. మహాయతధైర్య, మహిమ = మహిమకు, కని=ఎంచి, మఱియొకయర్థము. మహిమకు, గని = అకరమైనవాడు, అసురక్షయము = రాక్షస నాశమును, అత్యాయత్తత=అసక్తిచేత, అతనుక్రియకు=అధికాద్యోగమునకు, అతని నియతిచే=అదశరథునిభాగ్యమున, చేరెను=వచ్చెను.

చ. మనుజవరుండు నపు నడుమకొ ఘటియిల్లెడువిఘ్న వాక్ష్పివ
ర్తనలు గురుప్రయత్న విహతంబులు సేయుచు రామ యేక్రియ
నిను విడనేర్తు నంచు గడు నెమ్మి గవుంగిట జేర్చి యంతటం
దనయసువాంఛ డించి తగఁ దన్వె దదర్శి గృతార్థుఁ గామునిన్.

రా. మనుజవరుండు = దశరథుడు, విఘ్న వాక్ష్పివర్తనలు = అంపలేననుమాట లను, గురుప్రయత్న=వసిష్ఠునినిర్బంధముచేత, విహతంబులు సేయుచు = మాన్చిన వాడై, తనయసువాంఛ = అధిక పుత్ర వాత్సల్యమును, డించి, తత్ = ఆరాముని, అర్థి = తోడుకపో నిశ్చయించినవాని, మునిని గృతార్థుగాఁ దన్నెను.

భా. మనుజవరుండు=పాండురాజు, నడుమకొ ఘటియిల్లెడు, విఘ్నవాక్ష్పి వర్తనలు=మాదిప్రతికూలోక్తులను, గురుప్రయత్న విహతంబులు సేయుచు = అధిక ప్రయత్నముచేత మాన్పుచు, రామ=మాదికి సంబుద్ధి. తనయొక్క, అనువాంఛను డించి, తత్=అప్రాణములను, అర్థి=హరియింప నిశ్చయించినవాని, కృత = చేయఁ బడిన, అర్థి=ప్రయోజనము గలవాని, సంఘటనకర్త యనుట, తన్నెను, మాది మాటలు వినక సంభోగించె ననుట.

తే. స్వవిధివిఘ్న నిరాసంబు సలుప నతఁడు
రామసాంగత్య మర్థించె బ్రమదగరిమఁ
బెనుచుతదనుయాత్రకు నంతఁ దనువు వొంగఁ
బ్రస్ఫుటం బై నయుత్సాహభరముఁ బూనె.

12

భా. స్వవిధి=తనవిధి, విఘ్న నిరాసంబు సలుపక=విఘ్నములేకుండఁజేయఁగా, స్త్రీయొక్క, సాంగత్యమును, అర్థించెను=క్రిడించె ననుట, అంత=అటుతర్వాత

ప్రమద=మాది, గరిమఁబెనుచు=గౌరవహేతువైన, తదనుయాత్రకుఁ=తదనుగమనమునకు, ఉత్సాహభరమును బూనెను.

రా. స్వవిధివిఘ్ననిరాసంబు = స్వానుష్ఠానవిఘ్నరాహిత్యమును, చలువ, అతఁడు= విశ్వామిత్రుఁడు, రామసాంగత్య మర్థించెఁ = రాముని నంపుమనెను, అంతఃదశరథుఁడంపెదనన్నతర్వాత, ప్రమదగరిమఁ బెనుచు = సంతోషాతిశయమును గూర్చు చున్న, తత్ = ఆరఘునాథునియొక్క, అనుయాత్రకుఁ=వెంటవచ్చుటకు, ప్రస్ఫుటం బైన యుత్సాహభరముం బూనెను = త్వరపడె ననుట.

సగ్ధర. తలఁ పి ట్లుత్సాహ మొందం దనయజనపరిత్రాణ మర్థించియక్కం, దళితాపత్యానురక్తి మహిపునసుగతిం దాను రాఁ బూనకుండఁ, వలనొప్పక మాన్చి స్వస్థానమునకుఁజనియొక రామునాత్మేశుఁ బ్రేమా, త్యలఘుశ్రేయస్సుమిత్రానవరతనయయోగాధ్యుఁ డొడ్కొంచు వేడ్కన్.

రా. తన, యజనపరిత్రాణము = యజ్ఞసంరక్షణమును, అర్థించి, అక్కందళితాపత్యానురక్తి=ఆచిగిరిచ్చనపుత్రునిరాగము కలవాని, మహిపుఁ=దశరథుని, మాన్చి=తిరుగనంపి, ప్రేమచేత, అత్యలఘు = అతిశయమానట్లుగా, శ్రేయః = శ్రేష్ఠుఁడైన, “శ్రేయాశ్రేష్ఠః పుష్కలశ్చ” అని ఆ. సుమిత్ర=సుమిత్రయొక్క, అనవరతనయ=అవరతనయఁడు గానిశ్రేష్ఠుఁడైన లక్ష్మణునియొక్క, “యవీయో వరజానుజా” అని ఆ. యోగాధ్యుఁ = కూటమిగలవాని, ఆత్మేశుఁ=పరబ్రహ్మస్వరూపమైనవాని, రామునిఁ డొడ్కొంచు, స్వ = తనయొక్క, స్థానమునకుఁ = ఆశ్రమమునకు, చనియెను, కందళితాపత్యానురక్తినిహిపునసుదిక్కున, బిందువునకు నకారము యతిచెల్లినందుకు, లే. ‘టతపవర్గాక్షరములకు డాపలిం చి, యొనర నూఁదినబిందువు లుండెనేని, వరుస ణనములు పశులగువానికెల్ల, నవనిఁ గొండఱు సుకవులయనుమతమున’ నని ‘కావ్యాలంకార చూడామణి, ‘కందళచూత్కారపరంపరత్ పయిపయిక్ మధ్యాహ్నముండెల్పడి’ నని మనుచరిత్రములొనిప్రయోగము.

భా. తనయజనపరిత్రాణము = పుత్రజనరక్షణమును, అర్థించి, దళిత=పోఁగొట్ట, బడిన, అపత్య=పుత్రులయందుఁగల, అనురక్తి = వాత్సల్యము గలదాని, అక్కం = కుంటిని, అక్కందళిత యనుదిక్కున, క. ‘నాంతము లైనపదంబుల, పొంతంబై నున్న శబ్దముల కచటతపత్, దొంతిగజడదబి లగున, య్యంత నకారంబు నున్న లభినవదండి’ యనులక్షణమున నకారపుఁబొల్లు నున్నది. ఏయక్షరమున్నఁగాన నున్న నిలువఁ జెప్పవచ్చునందుకు, లయగ్రాహి. ‘కమ్మని లతాంతములకు మైససివచ్చు మధుసమ్ములనుగీ శనినదముల’ అని యాదిపర్వమునందు నన్నయభట్లుప్రయోగము. మహిపునసుగతిఁ =

రాజు వెంటను, మాన్చి, ప్రేమ = ప్రియముచేత, అత్యలఘు = మిక్కిలి నధికమైన, శ్రేయః = పుణ్యమునకు. “స్వాధర్మమస్త్రీయాం పుణ్యశ్రేయసీసుకృత” మని ఆ. సుమిత్ర = లెస్సచెలికాండైన, అనఁగాఁ బుణ్యముతోఁ గూడినవాడనుట, అనవరత = ఎడతెగని, నయఃసీతిగల, యోగః=ఆత్మయోగముచేత, ఆధ్యక్షం=సంపన్నుడైనవాని, రాముఁ=మనోహరుని, ఆత్మేశుఁ=తనవలెని, తోడ్కొంచు, స్వస్థానమునకుఁ = స్వర్గస్థానమునకు, చనియెను.

తే. అట్లు తండ్రి చేత విస్మయమైనయట్టి

రాకుమారులు సహజననీకయాత్రఁ

బూని సంయమిశ్వరనీయమాను లగుచుఁ

జనిరి నిజపురమునకు విషాద మొదవ.

14

భా. అట్లు, తండ్రి చేతక = పాండురాజుచేత, విస్మయమైనయట్టి=విడువఁ బడినట్టి, తండ్రి చచ్చినవారనుట, రాకుమారులు = ధర్మజభీమార్జుననకులసహదేవులు, సహజననీకయాత్రఁ=తల్లియైన కుంతితోఁగూడిన యాత్రను పూని, సంయమిశ్వరులచేత, నీయమానులగుచుఁ=తోడుకొని రాఁబడినవారై, విషాదమొదవక = భేదపడుచును, నిజపురమునక = హస్తినగరమునకు, చనిరి.

రా. తండ్రి చేత, విస్మయమైనయట్టి = అంపఁబడినట్టి, రాకుమారులు=రామలక్ష్మణులు, సహజక=కులచారయోగ్యమైన - స్వభావసిద్ధమైన దనుట, అనీక యాత్రను = యుద్ధయాత్రను, “అస్త్రీయాం సమరానీకరణాః” అని ఆ.సంయమిశ్వర=విశ్వామిత్రుని చేత, నిజపురమునకుఁ = అయోధ్యకు, విషాదమొదవక = భేదమగునట్లుగా, చనిరి.

సీ. అత్తై రంగునఁ జను నప్పుడు దమవార్త

దవుదవులను విని తత్పథంబు

నందు మదప్రౌఢి మందాటకమహేభ

హరిశతాంగసమృద్ధి గరముమించు

సముదగ్రతరబల సంపద నెదురుగాఁ

గనిజపితృజ్యేష్ఠుఁ డనుప నతని

ప్రియముగా రాముసంశ్రితధర్మ గుణమైన

యమ్ము బుధాళికి సమ్మదకర

ఆ. మగుచుఁ బరగె నమ్మహాబలముదము భ

జించి యమరనగరిఁ జేర నంత

నక్కుమారు లరిగి రావలమానని

గాఢధృతినిమకానికథలు వినుచు.

15

రా. మదప్రాథిమక్ = గర్వోద్రేకముచేత, మహేభ = మత్తేభములయొక్కయు,
హరి = సింహములయొక్కయు, శత = నూలులసంఖ్యలైన, అంగ = శరీరములయొక్క,
సమృద్ధిక్ = స్ఫూర్తిచేత, కరముమించు, సముదగ్రతరబలసంపదను = అత్యంత
బలసమృద్ధిగలదాని, తాటక నెదురుగాఁ గని, జపితృజ్యేష్ఠుడు = మునిశ్రేష్ఠుడైన
విశ్వామిత్రుడు, అనువఁగా నతనిప్రియముగా, రాము = రామునియొక్క, సంశ్రిత
ధర్మగుణమైన = వింటియల్లెయందు సంధింపఁబడిన దనుట. “మార్వీ జ్యా శింజినీ గుణః”
అని అ. అమ్ము = బాణము, బుధాళిక్ = దేవశ్రేణిని, సమృదకర మగుచు, అమృహాబలఁ
తాటక, ముదముభజించి, అమరనగరిక్ = స్వర్గమును, చేరక్ = చేరునట్టుగా,
వరఁగక్ = పఱచెను. అంత, అన్కుమారులు = రామలక్ష్మణులు, మానని = అణఁగని, గాఢ
ధృతిక్ = అధికసంతోషమున, ఆవల సరిగిరి.

భా. మదప్రాథిచేత మందమానట్టుగా, ఆటక = చరింపుచున్న, “అట గతే”
అనుధాతువుమీఁద ఘృష్పిత్యయాంతము. మహేభములయొక్కయు, హరి = గుఱముల
యొక్కయు, శతాంగ = రథములయొక్కయు “శతాంగః స్వందనో రథ” అని అ.
సమృద్ధిక్ = అతిశయముచేత, కరముమించు, బలసంపదక్ = చతురంగబలసంపదను,
నిజపితృజ్యేష్ఠుడు = ధృతరాష్ట్రుడు, ఎదురుగాననుప అతనిప్రియము, గారాము,
సంశ్రితధర్మగుణమై, నయమ్ము = నీలియు, బుధాళిక్ = పెద్దలకు, సమృదకరమగుచుఁ
బరఁగ నమృహాబలము తమ్ము, భజించి యమరక్ = కొల్చి యొప్పుగా, ఆవలమాన = ఇంచు
కంతచలింపుచున్న, “అజీవదర్శకేభివ్యాప్తా” అని అ. నిగాఢధృతిక్ = అధికఛైర్యము
చేత, అన్కుమారులు, మానికథలు = వెంటవచ్చెడుమునులవాక్యములను, వినుచు,
అరిగిరి = హస్తీపురికిఁ బోయిరి.

సీ. ఆరితిఁ జని తమయానగరంబు ప్ర
వేశించి మెలఁగ నుద్వృత్తి నడరు
నస్రపయోధుల నంబకంబుల నాఁగి
తన్మహాశ్రమశోక దైన్యభరము
హరియించుటకుఁ దమకురువృద్ధు లొసఁగెడు
బహుళతాపసహిత భాషితములు
దీ వెనల్ వినయవి ధేయతతోడఁ జే
కొనుచును వెండియు నెనరుదొరలు
ఆ. గౌరవము లొనర్పఁ గైకొంచుఁ గ్రమమునఁ
బితృవియోగచింతఁ బ్రిదిలి క్రిడ

సలిపి రెల్లప్రాద్దు సన్తానసస్థితిః
జాల ధార్తరాష్ట్ర లీలః దగిలి.

16

భా. తమ, ఆనగరంబు = ఆహస్తి నగరమును, ప్రవేశించి, అస్ర = కన్నీళ్ల నెడి, యోధులకొ = సముద్రములను, “అస్రమశ్రుణి శోణితే” అని అ. అంబకంబులకొ = నేత్రములయందు, “అంబకం నేత్రశరయోః” అని వి. ఆగి, తత్ = ఆవృధచేతనైన, మహాశ్రమ = అధికమైన బడలికగల, శోక = భేదముయొక్క, దైన్యముయొక్కయు, భరముకొ = అతిశయమును, “భరోఽతిశయభారయోః” అని వి. హరియించుటకు, తమ, కరువృద్ధులు = భీష్మాదులు, ఒసఁగెడు, బహుళతాప = అధికపరితాపముతోడ, సహిత = కూడిన, భాషితములను, నెనరుదొరలు = నెనరులుగలరాజులు, గౌరవములు = పూజలను, ఒనర్చుకొనించు, పితృవియోగచింతకొ = పాండురాజు పోయినవిచారమును, ప్రిదిలి = విడిచి, సన్తానసస్థితికొ = మంచిమనోవ్యాపారముచేత, ధార్తరాష్ట్ర = దుర్యోధనాదుల యొక్క, లీలఃదగిలి క్రిడసలిపిరి.

రా. ఆరీతిఃజని, తమయాన = తమయాజ్ఞ, “ఆజ్ఞాప్తియానతియాజ్ఞయాన”యని యాంధ్రభాషాభూషణమందుఁ దద్భవములలోఁ జెప్పినది. అస్రప = రాక్షసులైన, యోధులకొ = పీరులను, అంబకంబులకొ = బాణములచేత, ఆగి = నివారించి, తత్ = ఆవిశ్వామిత్రునియొక్క, మహాశ్రమ = తపోవనమందుఁగల, తమకు, కరువృద్ధులు = అభివృద్ధులను, ఒసఁగెడు బహుళతాపములయొక్క, హితభాషితములు = ప్రియోక్తులయందుఁగల, దీవెనలను జేసెనును, వెండియుకొ = మఱియు, నెనరుదొరలు = ప్రియముగూఁచిన, గౌరవములను, ఒనర్చుకొ = మనీష్యురులుచేయఁగా, సల్ = సత్పురుషులయొక్క, మానస = మనస్సు నెడిమానస సరస్సునందుఁగల, క్లిష్టరూపకము. “సితాంశువర్జైర్వయతిస్త తద్గుణైః” అని నైషధ ప్రయోగము. సిలికొ = వర్తనచేత, ధార్తరాష్ట్రలీలకొ = హంససామ్యమును “ధార్తరాష్ట్రస్యలేతరైః” అని అ. తగిలి క్రిడసలిపిరి.

మ. అమితప్రాధిగధార్తికాగ్రియపితృ వ్యాదిప్తవృత్తికొ మహాశ్రమభక్తికొ గ్రహించి శాంతనవసత్వశ్రీచమత్కారపక్తిమసౌభాగ్యధురీణతన్తహిమహర్నిస్వాంతలీలోచితోత్తమసంక్రీడలానర్చిరక్కిమరులాత్తజ్ఞాతసఖ్యాధ్యులై.

17

రా. అమితప్రాధిని, గ = పొందినవాఁడునై, ధార్తిక = విలుకాండ్రలోపల, అగ్రియ = శ్రేష్ఠుడైన. “పరార్థ్యగ్రపాగహరప్రాగ్గాగ్రియమగ్రియ” మని అ. పితృ = దశరథునిచేత, వ్యాదిప్త = ఆజ్ఞాపింపఁబడిన, వృత్తికొ = వర్తనను, గ్రహించి, శాంత = పరస్పరవిరోధములేనివియు, నవ = ప్రాయపురియునైన, సత్త్వ = సింహాది మృగములయొక్క, శ్రీ = సమృద్ధియొక్క, సమూహముయొక్కయనుట, చమత్కార =

చెల్లాటములచేత, పక్రిమ=పరివక్షమైన, సౌభాగ్య = ఒప్పదమును, ధురీణ=వహించిన, తన్తహి=ఆతపోవనభూమియందున్న, మహర్షి=మునీశ్వరులయొక్క, స్వాంత=మనస్సులయొక్క, లీలా=ఉల్లాసమునకు, ఉచిత = తగిన, ఉత్తమసంక్రీడల నొనర్చిరి, ఆత్మజ్ఞ=బ్రహ్మజ్ఞులతోడనైన, అతినఖ్యాధ్యులై.

భా. అమిత, ప్రాధిగఁ = ప్రాధియగునట్లుగా, ధార్మిక=ధర్మాత్ముడైన, అగ్రియ పితృవ్య = పెదతండ్రియైనధృతరాష్ట్రునిచేత, “పితృభాతా పితృవ్యస్సాస్య” త్తని ఆ. ఆదిష్ట = ఉపదిష్టమైన, వృత్తిని, శాంతనవ=భీష్మునియొక్క, సత్త్వశ్రీ = బలసంపదయొక్క, తన్తహిమ = ఆధృతరాష్ట్రునియొక్కర్థముచేత, హర్షి = సంతోషముగల, ఆత్మజ్ఞాతి=దుర్యోధనాదులతోడనైన, కడమ సరి.

శా. శశ్వద్విస్ఫురితస్వబాహుబలభీష్మప్రాధచాపక్రియల్
విశ్వామిత్రునితానవిఘ్నభయవిశ్లేషం బానర్పఁ జగ
ద్విశ్వాస్యస్థితిఁ జాలి యున్ని నటులవీరార్థకుల్ గాంచి ర
త్రైశ్వర్యాహమి కావిశృంఖలవిహారారంభవిస్రంభముల్. 18

భా. భీష్మునియొక్క, విశ్వ=సమస్తమైన, అమిత్ర = శత్రువులయొక్క, వితాన=సమూహముచేతనైన, అవీరార్థకుల్ = కారవపాండవులు, అత్రైశ్వర్యమును, అహమికా = పరస్పరాతిశయాహంకారమును, విశృంఖలవిహారములను, ఆరంభములయందుఁగల, విస్రంభములు = విశ్వాసములను, “నమా విస్రంభవిశ్వాసా” అని ఆ. సిద్ధఫలములైన యుద్ధోగములను ననుట, కాంచిరి.

రా. స్వబాహుబలముచేత, భీష్మ = భయంకరములైన, ప్రాధచాపక్రియలు, విశ్వామిత్రునియొక్క, వితాన = యజ్ఞముయొక్క, “కృతువిస్తారయోరస్త్రీ వితానం త్రిషు తూచ్ఛకే” అని ఆ. అవీరార్థకుల్ = ఆరామలక్షణులు, అత్రైశ్వర్య = ఈశ్వరకృత్యము నతిక్రమించిన, “అత్యాదయః క్రాంతాద్యధే ద్వితీయయా” అని ద్వితీయాతత్పురుషము. విశ్వర్యశబ్దము “గుణవచన బ్రహ్మణాదిభ్యః వ్యుత్థో” అని కర్తృధారయమందలి వ్యుత్పత్తియంతము. అహమికా = అహంకారముచేత, విశృంఖల = అనివారితములైన, విహారారంభ=క్రీడోద్దోగములయందుఁగల, విస్రంభములు=అసంకోచవృత్తుల ననుట, కాంచిరి.

సీ. ఇష్టూడ్కి నయ్యెన్నదమ్ములపాపల
వార్యభేలల నతివ్యాప్తమైన
యాసవనక్షోణియందును సరసుల
గరిడి నిష్టపురాణపరిచితిఁ బ్రియ

మందెడుసమయంబునం దాటకాకుమా

రులలోలసద్బలరూఢి నెందు

మాటుద్ది లేకొప్పమాటుభీమోద్ధతి

ప్రబలంగఁ దారాసరణి మెలంగ

ఆ. గడఁక చాలక కడుఁ గలఁగెడు తాపస

నాథహృదయవర్తనంబు దిరము

గాఁగఁ దేర్చి బాధకలితసుయోధనా

దు లగురాజనందనులు గడంగి.

19

రా. ఇమ్మాడ్కిని, అయ్యన్నదమ్ములు = ఆరామలక్ష్మణులు, అపాపలప = పాప
లేశరహితులైన, ఆర్య = పెద్దలయొక్క, ఫేలల్ = విహారములచేత, అలివ్యాప్తమైన,
ఆసవనక్షోణియందున్ = ఆయజ్ఞ భూమియందు, సరసులగరిడీన్ = రసికులవెంబడిని,
ఇష్ట, పురాణపరిచితిన్ = పురాణశ్రవణమువలన, ప్రియమందెడు సమయంబున,
తాటకాకుమారులు = సుబాహుమారీచులు, అఱిల = చలింపని, సద్బల = మంచి
సేనయొక్క, భీమ = భయంకరమైన, తారాసరణిన్ = ఆకాశమున, మెలంగఁగా,
తాపసనాథ = విశ్వామిత్రునియొక్క, హృదయవర్తనంబులేర్చి, బాధకలిత = మిక్కిలి
జేయఁబడిన, సుయోధ = శూరులయొక్క, నాదులు = సింహనాదముగలవారనుట,
కలితప్రారంభులైరని ముందటిపద్యములొక గ్రీయ.

భా. ఇమ్మాడ్కిని, అన్నదమ్ములపాపలు = కౌరవపాండవులు, అవార్య =
విశ్రంభిలమైన, ఫేలల్ = విహారములయందు, ఆసన్ = అపేక్షచేత, వనక్షోణి
యందున్ = ఉద్యానవనభూమియందును, సరసుల్ = కొలఁకులయందును, గరిడి
యందును, ఇష్టపురాణ = వేడుకయొక్క, పరిచితిన్ = ఎడతెగమిచేత, సమయంబు
నందు, ఆటకు నాకుమారుల లోలసద్బలనిరూఢిచేత, భీమోద్ధతి = భీముని యాధత్యము,
ప్రబలంగ, తారు = తాము, ఆసరణిన్ = ఆరీతిని, మెలంగ, కడఁక = ధైర్యము,
చాలక, తాపసనాథ = విచారయుక్తమైన, హృదయవర్తనంబులేర్చి, బాధ = సంహ
రించెదమనెడి ప్రతిజ్ఞచేత, “భృశప్రతిజ్ఞయోర్బాధ” మని అ. కలిత = కూడిన,
సుయోధనాదులు = దుర్యోధనాదులు.

మ. అసమామ్నా యనయాధ్వరక్షణవిభూతాపాదియై మించురా

క్షసకర్తంబునకుం దలంకక సమగ్ర ధైర్యధౌరేయమా

నసు లై డెందములోనధర్మ పటిమం దద్భీమసేనాంగద

ర్షసముద్రేకము రూపుమాపఁ గలితప్రారంభు లై రంతటన్.

20

భా. ఆసమ = సరిలేని, ఆమ్నాయ = కలముయొక్క, “ఆమ్నాయ స్సంప్ర
దాయకః” అని ఆ. నయాధ్వ = సీతిమార్గముయొక్క, రక్షణమునకు, రాక్షసకర్తంబు
నకుఁ = కూరకృత్యమునకు, లాను, అధర్త పటిమఁ = అధర్తపు నేర్పుచేత, కడమ
సులభము.

రా. ఆసమమైన, ఆమ్నాయనయ = వేదవిధిగల, “శ్రుతిః స్త్రీ వేద ఆమ్నా
యః” అని ఆ. అధ్వరక్షణ = చుట్టోత్సవముయొక్క, “నిర్వాప్తపారస్థితౌ కాలవిశేషో
త్సవయోః క్షణః” అని ఆ. రాక్షసకర్తంబునకుఁ = రాక్షసుల యత్నములకు, తలం
కక, ధర్త పటిమఁ = వింటి నేర్పుచేత, తల్ = ఆరాక్షసులయొక్క, భీమ = భయం
కరములైన సేనలయొక్క, అంగ = అంగములైన రథకరితురగపదాతులయొక్క, దర్ప
సముద్రేకమును రూపుమాప డెందములాన, కలితప్రారంభులైరి = ఉద్యోగించి
రనుట.

ఉ. తోరపుటల్కు నారిపులు దొమ్మిగఁ బై పయిఁ గ్రమ్మ వారిలీ
లారణవృత్తిఁ గిట్టి కడు లావరిభీముఁడు రామభద్రుఁ డే
పారెడు వేడ్కతో నెరపె నప్పుడు కాండపటుప్రహారదు
ర్వారవిధిఁ సుబాహుఁడనువాడిలసద్గతి గాంచి మించఁగన్. 21

రా. ఆరిభీముఁడు = రామభద్రుఁడు, అప్పుడు, కాండ = బాణములయొక్క,
సుబాహుఁ డనువాఁడు, ఇలసద్గతిగాంచి మించఁగా, కడు, లాపు = బలిమిని, నెరపెనని
యన్వయము.

భా. తోరపుటల్కును, ఆరిపులు = దుర్యోధనాదులు, వారిలీలా = జలక్రీడ
యందగు, రణవృత్తిఁ = పోరాటముచేత, పైపయిఁ గ్రమ్మఁగాఁ గడులావరి, రామ
భద్రుఁడు = మంచియదృష్టముగల, “స్వశ్రేయసం శివం భద్ర” మని ఆ. భీముఁడు,
సుబాహుఁడను = లెస్సభుజములు గలవాఁడనెడి, వాడి = ప్రతాపము, లసద్గతి
గాంచి = ప్రఖ్యాతినిగాంచి, మించఁగా, కాండ = ఉదకముయొక్క, “కాండోఽ
స్త్రీ దండబాణార్వవర్గావసరవారిష” అని ఆ. పటుప్రహరవిధిని నెరపెనని క్రిందటి
కన్వయము.

వ. అప్పు డతండు మఱియును. 22

క. వెనఁ దజ్జ్యేష్ఠుని నతిసా, హసుని హృదర్పితమహాశుగాశుగవేగో
ల్లననప్రసభాచరితా, ధిసముద్రనిపాతుఁ జేసె దృఢదోశ్శక్తిన్. 23

భా. వెనను, తజ్జ్యేష్ఠునిఁ = దుర్యోధనుని, మహాశుక్ = అధికశోక మనెడి,
“మన్యుశోకాతుశుక్ స్త్రియా” మని ఆ. ఆశుగ = బాణములయొక్క, ఆ ధిసముద్ర =
చింతాసముద్రమందు, నిపాతుఁ = పాటుగలవానిఁగా, చేసెను.

రా. తజ్జ్యేష్ఠునిక్ = మారీచుని, ఆశుగాశుగ = వాయవ్యాస్త్రముయొక్క, “ఆశుగౌ వాయువిశిఖా” అని అ. ఆచరితమైన, అధిసముద్ర = సముద్రమందు, అవ్యయాభావము, నిపాతుక్ = పాటుగలవానిగా, చేసెను.

చ. అతఁడును నట్లు బాల్యదశయంద కడుం బిరుదైనయాబలా

ద్భుతునిదురంబరిస్ఫురణదూలఁ బ్రవర్తిలువేళఁ గూరచి

త్తతఁ దనమూఁడతోఁ బొదివి తోఁ దదజయ్యతచూచుటన్ భయా

హతమతిఁ గట్టి వైచె వెస నాపగలోన ననారతంబుగన్.

24

రా. అతఁడును = ఆమారీచుఁడును, ఆబలాద్భుతుని = రామునియొక్క, దురంబు = యుద్ధము, అరిస్ఫురణ = శత్రుసామర్థ్యము, తూలన్ = కొంచెముపడునట్లుగా, ప్రవర్తిలువేళ, తత్ = ఆరామునియొక్క, అజయ్యత = జయింప శక్యముగానివాడౌటను, “క్షయ్యజయ్యా శక్యార్థే” అని నిపాతము. చూచుటవల్ల, లోనన్ = మనసులోన, ఆపగ = భౌత్యవధన్వేషమును, అతఁడు, కట్టివైచెను = అణఁచెను, అని యన్వయము.

భా. అతఁడును = దుర్యోధనుఁడును, అట్లు = పూర్వోక్తప్రకారమున, బలాద్భుతున్ = భీముని, నిదురన్ = నిద్ర చేత, పరిస్ఫురణదూలఁ బ్రవర్తిలువేళ = ఏమఱియుండునప్పు డనుట, ఆపగలోనన్ = నదియందు, ‘సమంతిన్నిగాపగా’ అని అ. వారితంబుగ, కట్టివైచెన్ = బంధించివడవేసెను, కడమ సులభము.

వ అప్పుడు.

25

క. ఘనవిగ్రహజృంభణమున

ననయము దనకట్లు దెగఁగ నవ్వాహినిఁ గ్రీ

డన గెలిచి వచ్చునబ్బ

లుని గని వెఱఁ గంది రాత్త లో నచటిజనుల్.

26

భా. విగ్రహ = శరీరముయొక్క, “విగ్రహస్సమరే కాయే విస్తారప్రవిభాగయోః” అని వి. జృంభణమునన్ = నీలుటచేత, కట్లు దెగఁగా, అవ్వాహినిన్ = ఆనదిని, “సమంత్యామపి వాహినీ” అని అ. గెలిచివచ్చు = తరించివచ్చుచున్న.

రా. విగ్రహజృంభణమునన్ = యుద్ధాతిశయముచేత, అవ్వాహినిన్ = రాక్షససేనను, తనకు, అట్లు = ఆరితిని, తెగఁగన్ = తెగిపోఁగా.

క. అతఁడు మదిఁ జతురాత్త

భౌత్యసహాయతఁ గరంబు రంజిలుచుం ద

దాతులయాగస్ఫుటవిధు

లీతెఱఁగున భరుగ నిర్వహించె విజయతన్.

27

రా. ఆతఁడు = రాముఁడు, చతుర = సమర్థుడైన, ఆత్మభ్రాతృ = లక్ష్మణుని యొక్క, తద్వ = విశేషజ్ఞుడైన విశ్వామిత్రునియొక్క, ఆతుల = సరిలేని, యాగముయొక్క, స్ఫుటవిధులను, విజయతఁ = విశిష్టజయముకలవాఁడౌట చేత, నిర్వహించెను.

భా. ఆతఁడు = భీముఁడు, చతుః = నలుగురైన, ఆత్మభ్రాతృ = ధర్మాదులయొక్క, తద్వత్తుల = ఆదుర్యోధనాదులయొక్క, ఆగః = ఆపరాధములయొక్క, “అగోపరాధో మంతుశ్చ” అని ఆ. స్ఫుటవిధులు = కనిపించుకొని చేయుటలు, “శర్పరే ఖరివా విసర్గ లోపః” అని విసర్గ లోపము జరుగఁగా, విజయతఁ = విజయత్వమును, నిర్వహించెను.

నీ ఆతఁడు దానవిహిత యైనవసుధయంద

మును మించు ప్రఖ్యాతి ఘనసమృద్ధి

దనర విశ్వామిత్ర తాపసుహృత్ప్రేమా

దస్సూర్తి సాధించి తద్గురుత్వ

శక్తిసంబంధఘనాశనిగదాస్యాదులు

వర్జింప నెక్కుడై వఱలఁ గాంచె

గావున నవ్వీర్య కలితుఁ డాశ్రుల

యమ్మనాకులవృత్తి నిమ్మకొనఁగఁ

తే జేసె నంత ఘనఖ్యాతి భాసీలఁ గృప

నామునిఁ బురస్కరించి నానామహాస్త్ర

గరిమ వడసి రాకుమారు లాగురునిరూఢిఁ

దిరముకొలిపెఁ దదచ్యుత లేజ మిలను.

28

భా. ఆతఁడు = భీముఁడు, తాను, అవిహితయై, నవసుధయందమును = అమృత రీతిని, మించు, ప్రఖ్యాతి = కీర్తి, తనర, విశ్వామిత్ర తాప = అఖిలశత్రుతాపము యొక్కయు, సుహృత్ప్రేమాద = మిత్రసంతోషముయొక్కయు, సూర్తి సాధించి, తత్ = ఆసూర్తియొక్క, గురుత్వశక్తిచేత, అఘనాశనిగఁ = దుఃఖమును విడిచిన దగు నట్లుగా, అంబకుఁ = తల్లియైన కుంతికి, దాస్యాదులు = సేవాదులను, కాంచెగావున, అవ్వీర్యకలితుఁడ = భీముఁడు, ఆశ్రుల = దుర్యోధనాదులయొక్క, అమ్మను = గాంధారిని, ఆకులవృత్తి నిమ్మకొనఁగఁజేసెన్ = విచారపడఁజేసెను, అంత, ఆకుమారులు = కౌరవపాండవులు, కృపనామునిఁ = కృపాచార్యుని, పురస్కరించి యస్త్రగరిమను బడసిరి, తత్ = ఆకుమారులయొక్క, అచ్యుత = జాఱని, లేజము, అగురుని = కృపునియొక్క, రూఢిఁ = ప్రసిద్ధిని, దిరముకొలిపెను, అని యన్వయము.

రా. అతఁడు=రాముఁడు, దానవి=తాటక, హతయైన పనుధయంద = నొచ్చి
 పోయినభూమియందే, మును=మునుపు, విశ్వామిత్రతాపను = విశ్వామిత్రునియొక్క,
 హృత్ = హృదయమునకు, ప్రమోదస్ఫూర్తిని సాధించి, తద్గురుత్వశక్తి = ఆయన
 యొక్కగురుత్వముతోఁ గూడిన సామర్థ్యముచేత, పర్ణింప నెక్కుండై పఱల, అంబక =
 బాణములైన, ఘన=మేఘములును, ఆశని=పిడుగులును, గదా = గుదియలును, అసి =
 చంద్రహాసమును, ఆదులు = మొదలుగాఁ గలవాని, వారుణాస్త్ర-ఇంద్రాస్త్ర-యామ్య
 స్త్ర-రాద్రాస్త్రములు మొదలైనయస్త్రము లనుట, “చంద్రహాసారిష్టయః” అని
 ఆ. కాంచె = పరిగ్రహించెను, కావున, అవ్వీర్యకలితుఁడు = రాముఁడు, శత్రుల
 యష్టు=శత్రుసంహారమును, అనాకులవృత్తి = అనాయాసముననే, చేసెను. స్వతః
 సిద్ధమైన మహిమగలరఘునాథుఁడు విశ్వామిత్రునివల్ల నస్త్రముల నభ్యసించి శత్రు
 జయమును జేయుటకు హేతువుఁడైప్పుచున్నాఁడు, తల్ = ఆ, అచ్యుత=విష్ణువుయొక్క,
 లేజము = అంశమయిన రాముఁడు, అంత = అంతైన, రఘునాథునికిని గురువనెడి
 యనుట, ఘనఖ్యాతిభాసల, కృప = తనదయవలన, అమనిక్ = విశ్వామిత్రుని,
 పురస్కరించి యస్త్రగరిమనుబడసి, రాకుమారు = రాజపుత్రునియొక్క, లాగు=రీతిని,
 ఉరునిరూఢిచేతఁ దిరముకొలిపెను, తాను శిష్యుండై విశ్వామిత్రునికిఁ బ్రసిద్ధి
 గల్పించె ననుట.

వ. అంత.

29

సీ. సంయమిదివ్యతేజమునఁ గుంభిని జనిం

చినయాదిలక్ష్య నజేయుఁడైన

విమలశీలునిరఘువీరకులొత్తంసుఁ

దాగూర్చువాఁడయితన్నపాల

వరకుమారకులకుగురువై మనః ప్రీతి

దనర నత్యాశ్చర్యజనక థామ

భీమబాణాసనస్థేమవార్తాప్రవ

ర్తనమనుభవ్యసుధన్విసూత్న

తే. విరచితావధానశ్రుతివిధికలను

ద్రోణులసదాదరైకధురీణుఁడగుచుఁ

బ్రౌఢి మన్నించె మేదిసీపతిసుతులును

దద్ధనుశ్శక్తిపన గాంచుతమిఁబొదలిరి.

30

రా. సంయమి = విశ్వామిత్రుఁడు, కుంభినిక్, భూమియందు, దివ్యతేజమున,
 జనించినయాదిలక్ష్య = సీతను, రఘువీరకులొత్తంసుఁ = రామునిని, కూర్చువాఁడయి =

వివాహము చేయించు యత్నము చేసినవాడై, మనఃప్రీతి, గురువై = అధికమై, తనర, జనక = జనకుని యొక్క, భామ = గృహమందున్న, భీమ = పరమేశ్వరునియొక్క, బాణాసన = వింటియొక్క, స్థేమ=బలిమియొక్క, స్థిరశబ్దముమీద నిమనచప్రత్యయము. వార్తాప్రవర్తనము, అను = అనెడి, సుధక్ = అమృతమును, శ్రుతిపీఠికలను=కర్ణరంధ్రములనెడు, ద్రోణులక్ = దొన్నెలయందు, “ద్రోణీకాష్ఠాంబువాహిసి” అని అ. ప్రాధీనును, నించెక్ = నిండించెను-నిలిపె ననుట.

భా. సంయమిదివ్యతేజమునక్ = భరద్వాజమునివీర్యమున, కుంభిక్ = కలశమందు, జనించి, నయాదిలక్ష్మీక్ = నయాదిగుణసంపదచేత, అజేయుడైన విమలకీలుని, నిరఘుక్ = అఘరహితుడైనవాని, అత్యాశ్చర్యజనకమైన, భామ = ప్రతాపముచేత, భీమ = భయంకరమైన, బాణాసన = వింటివల్లనైన, స్థేమ=స్తైర్యగుణముయొక్క, వార్తాప్రవర్తనచేత, మను=బిచ్చుచున్న, భవ్యసుధన్వి = మంచి విలుకాడైనవాని - భనుర్భయని ననుట. నూత్నమానట్టుగా విరచితమైన, ఆవధాన = ఎచ్చరికగల, శ్రుతిపీఠికలనుక్ = వేదమార్గవిచారముగలవాని, ద్రోణుక్=ద్రోణాచార్యుని, తన్నుపాలవరకుమారకులకుక్ = కారవపాండవులకు, తాను, కూర్చువాడయి = ఆపుడై, గురువై = ఆచార్యుడై, తనర, మేదినిపతి = భృతరాష్ట్రుడు, మన్నించెను, అని యన్వయము. సుతులను, కాంచుతమిక్ = అభ్యాసాపేక్షచేత, పాదలిరి=వర్తించిరి, కడమ సులభము.

వ. అందు.

31

మ. గురుసంకల్పముచొప్పు దప్ప కెలమిక్ ఊణీజనాశ్చర్యవి
స్ఫురణం బొంద ఘనోగ్రకార్తుకవరంబుక్ వంప నెంతే మహా
శరసోత్కర్షరయప్రయుక్తి బొదలక్ సామర్థ్యసంపద్ధరం
ధరుఁ డారామవిభుండు జిష్ణుఁడు సముద్భాసిల్లే నత్యంతమున్. 32

భా. జనాశ్చర్యమైన, విస్ఫురణంబు = ఖ్యాతిని, ఒందను, శర = బాణములయొక్క, రామవిభుండు=మనోజ్ఞ కాంతిగలవాడు, జిష్ణుఁడు = అర్జునుఁడు, సముద్భాసిల్లెక్ = లెస్సగాఁ బ్రకాశించెను. క. ‘సల్లలితైకపదమువై, నిల్లుండుట యగుట యనఁగ నెల్లడఁ జను రా, జిల్లుట ప్రభవిల్లుట శో, భిల్లుట వర్తిల్లు టనఁగఁ బెనుపై యునికి’ నని యాంధ్రభాషాభూషణమందుఁ గ్రియాపదములఁగాఁ బ్రభవిల్లుట యని యెత్తినాడు గనుక సుపసర్గముతోఁగూడఁ జెప్పినాడు.

రా. గురు = విశ్వామిత్రునియొక్క, సంకల్పముచొప్పు, ఆశ్చర్యవిస్ఫురణము= వింతైనకాంతిగల, ఊణీజను = నీతను, పొందక్ = పరించునట్లుగా, ఉగ్రకార్తుకవరంబుక్ = రుద్రచాపమును, వంపక్ = ఎక్కువబెట్టుటకును, మహాశరసోత్కర్షరయప్రయుక్తిక్ = అనురాగమహిమవేగప్రేరణచేత, ఎంభేక్=మిక్కిలి, పాదలక్, అత్య

ధికమాచునుండఁగాననుట, జిష్టుఁడు = జయశీలుఁడు, రామవిభుండు, సముద్భాసిల్లెను = సంతసిల్లెను, సామర్థ్యసంపద్ధరంధరుఁడు గనుక నీశ్వరునివిల్లు వంచి నీతను వరించెదనని మిక్కిలి తెలివిగలిగియుండె ననుట.

సీ. అపు డేమి చెప్పన న్యాసాధ్యతద్ధను
 రావృత్త సర్వక్షత్రవంశ్యులందు
 మిగులఁ గర్ణాసహ్యముగఁ బర్వ నతఁడు త
 స్తహిమపెంపునరాతి మత్సరవిధి
 నాత్మలో సరకునేయక సభ్రమించె స
 న్దునికృప జనకునింటను వివాహ
 మగుటకు మున్ను తదంబకాశ్చర్యమం
 త్రమహాత్వకృతచండధామయుక్తి
 తే. నుదయ మందినమేటియన్యులకలఁగునె
 యరయ నిట్లర్కసంతతి ఖ్యాతిమహిమ
 ధాత్రివై గుండ సూతసంతానభావ
 గణనఁ బ్రబలుట తత్తోషకారణమున.

33

రా. అతఁడు = రాముఁడు, తత్ = అనింటియొక్క, మున్ను = మునుపు, మహిమ పెంపును, ఆరాతి = శత్రులయొక్క, మత్సరవిధి = తనజయమును సహించనివారి తోడిదేవ్యమును, సరకునేయక జనకునింట వివాహమగుటకు, సంత్రమించె = త్వర పడెను. ఇంకఁ గవివాక్యము. తదంబక = అవిశ్వాసి త్రునిబాణములయొక్క, ధామ యుక్తి = ప్రతాపయోగముచేత, ఉదయ = అభ్యుదయమును, అందినమేటి = రఘు నాథుఁడు, అన్యులకు = పరులకు, అలఁగునె = లోపడునా, ఇట్లు, అర్కసంతతి = సూర్య వంశముయొక్క, ఖ్యాతి = మహిమ, తత్తోషకారణమున = ఆరాముఁడు పోషించుట వల్ల, ధాత్రివై, గుండ = మొల్లలయొక్కయొ, “మాఘ్యం కుండ” మని అ. సూత = పాదరసముయొక్కయొ, “రసస్సూతశ్చ పారదే” అని అ. సంతాన = కల్పవృక్షముల యొక్క, భా = కాంతియొక్క, అవగణన = తిరస్కారమువల్లఁ బ్రబలుట.

భా. తత్ = ఆయర్జునునియొక్క, ధనుర్వార్తమిగుల, కర్ణాసహ్యముగఁబర్వ = కర్ణునికి నసహ్యముగాఁబరచగ, అతఁడు = ఆకర్ణుఁడు, తస్యహిమ = ఆధనుఁడైనానియొక్క, పెంపును, సర = అర్జునునిమీదనున్న, మత్సరవిధిచేత సరకునేయక సంత్రమించెను, ఇంకఁ బూర్వకధానూచనముగాఁ గవివాక్యము. తత్ = ఆయర్జునునియొక్క, అంబుక = తల్లియైనకుంతికి, వివాహమగుటకు, మున్ను = మునుపే, జనకుని = కుంతి భోజునియొక్క, ఇంటను, సన్ధుని = దూర్వాసునియొక్క, కృప = అనుగ్రహమువల్ల,

అశ్చర్యమంత్రమహత్త్వకృతమైన, చండధామయ్యుక్తిఁ = సూర్యయోగముచేత, ఉదయ
మందిన = పుట్టిన, మేటి = కర్ణుడు, అన్యులకలగునె, కాకున్వరము. అర్కసంతతి =
సూర్యపుత్రుడనెడి, ఖ్యాతి = మహిమ, కుందన్ = అణగఁగా, సూతసంతానభావ =
సూతపుత్రత్వముచేతనైన, గణనన్ = ఎన్నికచే, బ్రబలుట, తల్ = అసూతునియొక్క,
పోషకారణమున.

చ. అది యటులుండఁ గన్గొనుసమస్తజనుల్ దమలోనఫల్లును
న్యదఘనశత్రుభంగగరిమన్ గురుదక్షిణ నేసి యొప్పుశ
శ్వదనఘ్నః జారుమూర్తిమనువంశవతంసు నుతించి రివ్వుహా
భ్యుదయునిఁ గన్న నెంతలరునో జనకుం డనుచింత సంధిల్. 34

భా. మదఘన = గర్వపూర్ణుడైన, శత్రు = ద్రువదునియొక్క, భంగ = పరా
జయముయొక్క, గరిమన్ = అతిశయముచేత, మను = మనెడి, వంశవతంసున్ = తనవంశ
మునకు శేఖరమైనవాని, ఫల్లునున్ = అర్జునుని, కన్నన్ = చూచినను, జనకుండు =
పాండురాజు, ఎంతలరునోయను, చింత = విచారము, సంధిలఁగా నుతించిరి, అర్జునుండు
ద్రువదునిఁ బట్టితెచ్చి ద్రోణునకు గురుదక్షిణచేసినాడని విస్తారముగా నాదిపర్వ
మందుఁ జెప్పినారు గనుక.

రా. జనులు, తమలోను, అఫల్లున్ = సారవంతుని, “అసారం ఫల్లు” అని అ.
ఉన్యదఘన, గురు = విశ్వామిత్రునికీ, మనువంశమునకు, యోజన సులభము.
వ అంత.

35

సీ. తనయకలుషయత్న ఘనతరనిర్బంధ
మున రాజు వనుచుటయును గపటధు
రావారణావతారచితాతిమంజులా
తామయశోభిప్రశస్తధామ
ఘనకేళికలనుండగణ్యుఁ డాత్మస్వామి
యనియు నిజోచితియును గణించి
యురుతరాదరమునేయుచు భ్రాతృయతముగా
నమ్మనువంశరత్నముఁ గొంచు
తే. నరిగె సపరిచ్ఛదముగ రాజాన్వయముని
తనదుసుఖదుఃఖవిరహవర్తనలు సరకు
గొనక సమవర్తితనయుండు జనకుండేలు
పురమున కరాళగతివాని సరళసరణి.

36

రా. తన, అకలుష = ధర్మార్థమైన, యత్నముయొక్క, నిర్బంధమునకొక = బలాత్కారముచేత, రాజు = దశరథుడు, పనుచుటయును, కపటధురా = కపటభారమును - అధర్మమును, “ఋక్సామయజుర్వేదాని” అనుసూత్రమున అకారాంతము. వారణా = మాన్యునటువంటి, అవతార = మత్స్యద్వైపతారములచేత, చిత = సంపాదించబడిన, మంజుల = సుందరమైన, అత్మామ = అధికమునైన, యశస్సుచేతను, అభిప్రశస్తమైన, ధామ = మహిమచేత, “గృహదేవత్విట్ప్రభావాధామని” అని అ. ఘనమైన, కేళికలనుడు = క్రిడావిధిగలవాడు, అగణ్యుడు = అమేయుడైన, ఆత్మస్వామి = పరబ్రహ్మమైనవాడు, అనియు గణించి, అమృతవంశరత్నము = రాముని, భ్రాతృయతముగా = లక్ష్మణసహితముగా, రాజాన్వయముని = విశ్వామిత్రుడు, సపరిచ్ఛదముగ = నిజపరిజనముతోఁగూడ, కొంచునిగె = తోడ్కొని పోయెను, తనదు, సుఖదుఃఖవిరహవర్తనలు, “ద్వంద్వంతే శ్రూయమాణం పదం ప్రత్యేకమభిసంబధ్యతే” అనున్యాయమున, సుఖవిరహదుఃఖముయొక్కయు విరహసుఖముయొక్కయు వర్తనలను, సరకుగొనక, సమవర్తితన = సమవర్తిత్వమునే, ఉండు, జనకుడేలుపురమునకు = మిథిలకు, అరాళగతివాసి = వక్రమార్గమును బాసి, సరళసరణి = చాయతెరువున, అరిగెనని క్రిందటికన్దయము.

భా. తనయ = దుర్యోధనునియొక్క, కలుషయత్న = పాపయత్నముకొఱకు, ఘనతరమైన నిర్బంధముచేత, రాజు = ధృతరాష్ట్రుడు, కపటధురా = కపటభారముచేత, వారణావతమందారచితమైన, అతిమంజు = అతిమనోహరమైన, లాత్మామయ = లత్తుకచేత నిబిడమైనదై, ప్రాచుర్యార్థమున మయట్టు, శోభి = ప్రకాశించుచున్న, ప్రశస్త = యోగ్యములునైన, ధామ = గృహములయందు గల, ఘనకేళికలను = అధికక్రీడలచే, ఉండక = ఉండెడుకొఱకు, పనుచుటయొక = అంపుటను, ఆత్మస్వామి = తనకుఁగర్తయైన ధృతరాష్ట్రుడు, అగణ్యుడు = అదరణీయుడు, అనుటను, నిజోచితియొక = ధార్మికుడైన తనకు నుచిత మాటను, గణించి, భ్రాతృయతముగా = భీమార్జునసకులసహాదేవసహితముగా, వంశరత్నమైన, అమృత = కుంతిని, కొంచు = తోడ్కొంచు, రాజాన్వయముని = రాజుని, సమవర్తితనయందు = ధర్మజుడు, జనకుడేలుపురమునకు = పాండురాజేలినవారణావతపట్టణమునకు, పాండురాజు వారణావతము నేలినవాడని భారతమంసున్నది గనుక, అరాళగతివాసి = విచారపడక, సరళసరణి = ఋజువర్తనచే, అరిగెను.

తే. పరమమనీయతివశతమన్యురలహేతు

పున మహాశాపహతిః జేసి తనువిక్రమిగ

నున్న నేల యంత వచింపనొగి నరు దని

తత్కథల్ దుచిగొనుచు రాట్టనయులండు.

భా. నియతివశతః=దై వాధీనత, పరమము = అలంఘ్యమనుట, మన్య=శోకమును,
రతి=పేడుకయుననెడి, హేతువున = కారణముచేతను, మహాశా = పేరాసయొక్క,
అపహరిణి=వృద్ధతః=జేసియుండియు, తనువికృతిగఁ=దేహవైపర్యముగా, ఉన్నఁ=
ఉండినను, ఏల = ఏమిటికి, అరుదని = ఆశ్చర్యమని, అంత వచింపఁగా, అందుఁ =
ఆమర్శమందు, తత్కథన్ = ఆధర్మరాజుకథలను, రుచిగొనుచు = ఆదరింపుచు,
రాట్టనయులు = రాజకుమారులు, అరుగునప్పుడని ముందరిపద్యమున కన్వయము.

రా. పరమముని = గౌతమునియొక్క, అతివ = అహల్య, శతమన్య=ఇంద్రుని
యొక్క, రతిహేతువున శాపహరిణి=తనువికృతిగనున్న=దేహవికారతః జేందియున్న,
నేల = భూమి, అంత వచింపఁ = అంతటఁ జెప్పఁగా, రాట్టనయులు, అందుఁ =
ఆభూమియందు, తత్కథన్ = ఆవిశ్వామిత్రుఁడు చెప్పినయహల్యాజారతాప్రసంగము
లను, రుచిగొనుచు.

సీ. ఆలీల నలరుచు నరుగునప్పుడు తత్పు

రస్ఫూర్తి మిగులఁ జిత్రం బొనర్చె

రమణీయ మైనయా రామపాదపరాగ

మాశాపవారణ మాచరింప

నాయతివసుశోభ నాకృతియును సర

సీకృతమానస ప్రీకలనయు

ఘననవరత్న కాంచన ధామశోభన

వన్యాభరణవై భవస్ఫురితయు

ఆ. విపులతరపయోధరపదవ్యతిక్రమ

కరనవాంఘ్ర కాంతవరణనిరతి

శయసమున్నతియును నయి వారలందఱు

గౌరవమునఁ దన్నుఁ గనుఁగొనంగ.

38

రా. అప్పుడు, తత్=వారియొక్క, పురః=ముందట, స్ఫూర్తిఁ = ప్రకాశించుట
చేత, ఆరామపాదపరాగము శాపవారణము నాచరింపఁగా, ఆయతివ = అహల్య, సరసీ
కృతమానసప్రీకలనయుఁ = సచ్చిగాఁ జేయఁబడినమనోలజ్జాస్థితిగలది, రత్నముల
యొక్కయు, కాంచన = బంగారుయొక్కయు, ధామ = కాంతివంటికాంతిగలది, పద్మ
రాగహస్తకీఞ్చాయగల యధరదంతములును సువర్ణఞ్చాయగలదేహమును గలది,
శోభనములైన, వన్య = వనభవములైన నారచీరలు మొదలయిన, ఆభరణ = అలం
కారముయొక్క, “అలంకారస్త్యాభరణ” మని అ. వైభవముచేత స్ఫురితయు, “సరసిజ
మనువిధం.తై వలేనాపిరమ్యం మలినమపి హిమాంశోర్లత్యలత్తీం తనోతి, ఇయమపిచమనోజ్ఞా

వల్కలీనాపి తస్మి కివివహి మధురాణాం మండనం నాకృతీనా” మ్మని కాళిదాసును
కాకుంఠలమందుఁ జెప్పినాడుగనుక, పయోధరపదవ్యతిక్రమకరమగుచస్థలాతిక్రమమును
జేయుచున్న - జాటుచున్నదనుట, నవమనోహరమైన, అంశుకాంత = మైటయొక్క,
వరణ = కప్పటయందు, నిరతి = ఆసక్తిగల, శయ = హస్తములయొక్క, “పంచశాఖ
శ్యమః పాణిః” అని అ. సమున్నతియును = ఉపచారముగలదియు, వి, చిత్రం
బొనర్చెనని క్రిందటి కన్వయము.

భా. అలరుచు = వికారరహితుడై, తత్పుర = ఆవారణావతముయొక్క,
స్ఫుర్తి, ఆరామ=ఉద్యానవనములయందున్న, పాదప = వృక్షములయొక్క, రాగము =
వర్ణము, “రాగోనురక్తా మాత్సర్యే క్లేశాదౌ లోహితాదిషు” అని వి. ఆశా = దిక్కుల
యొక్క, అపవారణము = ఆచ్ఛాదనమును, “అంతర్ధరపవారణ” మని అ. ఆచరింప,
ఆయతి=ఉత్తరకాలఫలముచేతను, వసు = ద్రవ్యములచేతను, శోభనాకృతియు, సరసీ =
కొలంకులచేత, కృతమైన, మానస = మానససరస్సుయొక్క, ప్రీకలనయు = లజ్జాస్థితి
గలదియు, రత్నకాంచనములయొక్క, ధామ = గృహముయొక్క, శోభన్ = శృంగా
రముచేత, అసని = భూమికి, ఆధరణములైన వైభవములచేత, స్ఫురితయు, పయోధర
పదవీ = మేఘమార్గముయొక్క, అతిక్రమమును, కర=చేయుచున్న, నవాంశువులచేత,
కాంత=మనోహరమైన, వరణ=కోటయొక్క, నిరతిశయ, సమున్నతియు = బొన్న
త్యముగలదియు, వి, పురస్కూర్చిచిత్రంబొనర్చెనని యన్వయము.

తే. హరిపురాభోగవార్తపెంపుడు వారి

మదిఁ బొడమఁ దలపోసి రట్టిది యటంచుఁ

జెలువసంకోచవిభవవైచిత్రిఁ బరఁగఁ

బరఁగునా నగరంబు గన్పట్టజూచి.

39

భా. చెలువు = ఒప్పిదము, పరఁగ, ఆనగరంబుచూచి, హరిపుర = అమరావతి
యొక్క, అభోగ = విరివియొక్క, వార్తపెంపు మదిఁబొడమ, “సదృశాదృష్టవంతౌ
ద్యాః స్మృతిబీజస్య బోధకాః” అను న్యాయముగనుక, అట్టిది = అమరావతివంటిది,
అటంచుఁ దలపోసిరి.

రా. హరి=ఇంద్రునియొక్క, పురాభోగ = తొంటిసంభోగముయొక్క, వార్త
పెంపు, వారి=రామాదులయొక్క, మదిఁబొడమగా, రట్టు = పరపురుషసంగతివల్లనైన
దూఱు, ఇది యటంచుఁజెలువ, సంకోచవిభవ = మిక్కిలికొంఠుచేతనైన, వైచిత్రి =
వింతలాగుచేత, పరఁగు = ప్రవర్తిల్లుచున్న, ఆన = ఆజ్ఞ, కన్పట్టజూచి, నుతి = సరిని
ముందటిపద్యమున కన్వయము.

తే. అనిశశివవాస మైనపుణ్యపురమణివ
ఘాపహస్తృతి వనుచు నాయవకలంక
మానసోత్కర్ష యుక్తులనూననుతులు
నేసి యందలు తత్పురస్థితిని బరంగ

40

రా. అనిశశివవాసమైన = నిరంతరశుభ ప్రదమైన, పుణ్యపురమణివి = పుణ్యాంగ
నపు, అఘాపహస్తృతివి = పాపహరణమైన స్వరణగలదానపు, “అహల్యా ద్రౌపదీ
సీతా” అని స్తుతిగనుక, అనుచు, ఆయవ=ఆయమయొక్క, కలంక=కలంక, మాన=
మానునట్లుగా, సోత్కర్ష యుక్తులచేత, ఊన= మనస్సున స్థిరమగునట్లుగా,
నుతులునేసి, తత్=ఆయహల్యయొక్క, పురస్థితినిబరంగ=ముందరనుండగాను, జనిరి.

భా. శివవాసమైన = రుద్రనివాసమైన, పుణ్యపురమణివి, కాగా, అఘాపహ
స్తృతివి యనుచు, అవకలంక=నిష్కళంకమైన, మానస=హృదయముయొక్కఉత్కర్ష
తోడ, యుక్తులు=కూడినవారు పాండవులు, అనూననుతులు = అధికస్తోత్రములను, చేసి,
తత్పురస్థితిని బరంగ=అపట్టణమున నుండగా.

క. చనునెడ శ్రీరాముండు పావనినవనిజరూపవైభవశ్రీ నుల్లం
బున నిడి దానవిచిత్ర, తనురాగప్రాధి వచ్చి తను బైకొనంగన్. 41

రా. శ్రీరాముండు, పావని=పవిత్రమైనదాని, అపనిజ = సీతయొక్క, రూప
వైభవశ్రీని, ఉల్లంబుననిడి, దాన= ఆమనస్సుననుంచుటచేత, విచిత్రమైన, అతనుని
వల్లనైన, రాగప్రాధి = మోహాతిశయము, తనుబైకొనగా, అనుమతించెనని మందరి
పద్యమున గ్రయ.

భా. శ్రీరాముండు = కాలిచేత నొప్పెడువాండు, పావని = భీముండు, నవ,
నిజ = స్వకీయమైన, శ్రీని, చిత్రమైనయతనురాగప్రాధిగలదైన, దానవి = హిడింబ,
వైకొనగా.

సీ. ఆనమయమున నేమని చెప్పు నరుదెంచి
చూడ నద్భుతతమస్ఫూర్తియగుచు
దద్దాతియమితచేతఃకళంకుండు త
ద్రుహమేధితద్వేషమహిమవేర్చి
ననలసముద్వృత్తిహరము గావింపంగ
నంచితానఘవిధిసంచితార్థ
సందర్శనుండు గామినిదనవెం వెల
ర్పంగఁ జేకొనియె నారాకొమరులు

తే. సతనియాదరక్రియ గాంచియవలఁ జనిరి
 స్వీయగురుయుక్తముగఁ దద్విసృష్టు లగుచు
 విదురజనదర్శితోచితవివరసరణి
 నలఁత యెఱుంగక దక్షిణానిలజధృతిని.

42

రా. ఆనమయమున, తల్ = ఆశాపమోక్షప్రకారమును, జ్ఞ = ఎఱిగినవాఁడై, తద్భూమమేది = ఆయహల్యపతిగౌతముఁడు, చూడనదృఢతమస్ఫూర్తియగుచున్ = చూడరాని తేజస్సుగలవాఁడౌచును, అనలస = అధికమైన, మల్ = సంతోషముయొక్క, “మత్ప్రీతిః ప్రమదోహర్షః” అని ఆ. పృత్తి, తల్ = ఆయహల్యయందుఁగల, ద్వేషమహిమపేర్చి నిహతముగావింపఁగా, అంచిత = పూజితమైన, అనఘవిధిచేత, సంచిత = సంపాదించఁబడిన, అర్థసందర్శనఁడు = తత్త్వజ్ఞానముగలవాఁడు, “ఆర్థోఽభిధేయైర్వస్తుప్రయోజననివృత్తిభిః” అని ఆ. “దర్శనం నయనస్వప్నబుద్ధిధర్మోపలబ్ధిభిః” అని వి. కామిని = అహల్యను, చేకొనియెను, రాకొమరులు = రామలక్ష్మణులును, అతని = గౌతమునియొక్క, అదరక్రియ = అదరణను, కాంచి, స్వీయగురుయుక్తముగన్ = విశ్వామిత్రునితోగూడ, తల్ = ఆగౌతమునిచేత, విసృష్టులగుచు, దక్షిణానిలమువల్ల, జ = పుట్టిన, ధృతి = సంతోషముచేత, అలఁతయెఱుంగక, విదురజన = నెళవరులచేత, “జ్ఞాతాతువిదురో విందః” అని ఆ. దర్శిత = చూపఁబడిన, ఉచితమైన, వి = విశేషించిన, వివరరణి = మంచి త్రోవయందు, చనిరి.

భా. ఎంచిచూడనరుదు, ఇది కవివాక్యము. అమితచేతకళంకుండు, తల్ = ఆధర్మజ్ఞునియొక్క, జ్ఞాతి = దుర్యోధనుఁడు, అదృఢతమైన తమోగుణముయొక్క, స్ఫూర్తి = ఉద్రేకము గలవాఁడు, అగుచు, తల్ = ఆధర్మజ్ఞునియొక్క, గృహమును, ఏధిత = వృద్ధిఁబొందిన, ద్వేషమహిమయొక్క, పేర్చి = అధిక్యముచేత, అనల = అగ్నియొక్క, సముద్వృత్తి = దరికొల్పుటచేత, హతముగావింపఁగ, అంచి = ఒకమనుష్యుని ననిసి, తాను, ఆఘవిధి = పాపపువిధిచేత - ఆగృహదాహవిధిచేతననుట, సంచిత = సంపాదించఁబడిన, అర్థసందర్శనండు = ప్రయోజనప్రాప్తిగలవాఁడు, కామిన్ = కాకుండుటచేత, నిందన = అపకీర్తిత, చేకొనియెను, తద్విసృష్టులగుచున్ = ఆయగ్నిభయముచేత విడువఁబడ్డవారై - అగ్నిభయమును దప్పించుకొన్నవారైయనుట, విదురునియొక్క, జన = దూతచేత, దర్శితమైన, వివరసరణి = బిలమార్గమున, “సుషిరం వివరం బిల”మని ఆ. దక్షిణ = సమర్థుడైన, “దక్షిణస్పరణోదారపరచ్ఛందానువృత్తిభిః” అని వి. అనిలజ = భీమునియొక్క, ధృతి = ధారణముచేత, ఆరాకొమరులు = పాండవులు, అతని = దుర్యోధనునివల్లనైన, ఆ, దర = భయముయొక్క, “దరోఽస్త్రయాం భయే శ్వభ్రే” అని ఆ. క్రియను, కాంచి = ఎంచి, స్వీయగురుయుక్తముగన్ = తమతల్లితోగూడ, అవలచేకొనియె నని ముందరిపద్యమునఁ గ్రియ.

ఆ. తొడగి యపుడు దాని తోబుట్టుగురుతర
సంగరసముదీర్ణ సరణి బరంగ
వాని నంత గెలిచి స్వగురుకథాదర
మమరఁ బ్రమదయుక్తి కనుమతించె.

43

భా. దానితోబుట్టుగు=హిడింబుఁడు, ఉరుతర, సంగర=యుద్ధమందు, పరంగవానిఁ
గెలిచి, స్వగురుకథా = కుంతిధర్మజులమాటమీఁదనైన, ప్రమదయుక్తికి = హిడింబా
సంయోగమునకు, అనుమతించెను.

రా. దానితోబుట్టు = రాగప్రాధిలోగూడఁబుట్టునట్టి, గురుతర, సంగరసము =
ఆపేక్ష, ఉదీర్ణసరణిబరంగ, వానిఁ = అమన్వధరాగసంగవాంఛలను, గెలిచి=అణచి,
స్వగురుకథా = విశ్వామిత్రుని గంగాసంభవాదికథలయందుఁగల, ఆదరము, అమరంగా,
ప్రమద=సంతోషముయొక్క, యుక్తికి ననుమతించెను.

వ. అంత.

44

తే. ఉరుగుణాద్భుతజనకసుతోదయమహి
మాతిశయము సాధించి పుణ్యజన కాంత
సుగుణ యనిపించుకొనిన భాసురపురమణిఁ
జూపుతగులు వహించె సుత్సుకత నతఁడు.

45

రా. ఉరుగుణాద్భుతుడైన జనకునికి, సుతా = కొమార్తెయైన సీతయొక్క,
ఉదయ = పుట్టుటచేతనైన, మహిమాతిశయమును సాధించి, పుణ్యజన = సుజనులచేత,
కాంత = మనోహరమైనది, భాసురపురమణిఁ = పురశ్రేష్ఠమైనమిథిలయందు, అతఁడు=
రాముఁడు, చూపుతగులు వహించెను.

భా. ఉరుగుణుడైన యద్భుతజనకుడైన, సుత=సుతోత్కచునియొక్క, పుణ్య
జనకాంత=రాక్షసస్త్రీ హిడింబ, “యాతుధానః పుణ్యజనః” అని అ. అనిపించుకొనినఁ =
పోయినను, అతఁడు = భీముఁడు, భాసురపు, రమణిఁ = హిడింబయందు, చూపుతగులు
వహించెను=అనురాగము నిలిపెను.

ఉ. అన్నగరంబు ప్రోది దన రారంగఁ దమ్ములఁ గన్న తల్లి నా
సన్నతభేలనుండు వికసన్నయనైకవిలాసగౌరవా
భ్యన్నతఁ దద్వనాంతమునఁ బ్రోచె గడుం దనశ్రాంతి యాత్మలో
నన్నెఱయం గణింపఁడు మనస్థిరతక వివరించుపూనికన్.

46

భా. అన్న=ధర్మరాజు, కరంబు = మిక్కిలియు, తమ్ములను గన్నతల్లిని, ఆసన్నత
భేలనుండు=భీముఁడు, నయ=నీతియొక్క, నైక=ఉన్నతి చేత, ప్రోచెను=రక్షించెను, తన,

శ్రాంతి=అలమటను, ఆత్మలూనన్ = మనస్సునందు, నెఱయ, గణింపఁడు = ఎంచుఁడు, పూనికన్ = యత్నముచేత, మనస్థిరతన్ = మనస్థైర్యమును, వివరించును, ఆయనపూనిక జూచినను మనస్థైర్య మేర్పడు చున్నదనుట.

రా. అన్నగరంబు=మిథిలాపురి, ప్రోచిందనరారంగ, తమ్ములగన్నతల్లి నాన్ = పద్మముల కుత్స్థత్తిసానమనఁగా, సన్నత=వర్ణితమైన, ఫేలన్ = లీలచేత, ఉండు=ఉండెడి, వికసన్నయన=తెలికన్నులయొక్క, ఏక=ముఖ్యమైన, విలాసగౌరవ=శృంగారాతిశయముయొక్క, అభ్యున్నతిచేత, తల్ = ఆపట్టణముయొక్క, వనాంతమునన్ = ఉద్యానవనమందు, ప్రోచెను. పద్మకాంతిగల నయనములచేతఁ బ్రోచెననఁగాఁ గటాక్షించె ననుట. లక్షణాప్రయోగము. “గిరానజ గ్రాహతరాంనరాధిక” అని నైషధమందు. తనశ్రాంతిని, మనస్థిరతనిన్ = మనస్సున లగ్నమైన స్త్రీని సీతను, వరించుపూనికన్ = వివాహ మగు యత్నమున, శ్రాంతిని గణింపఁడని యన్వయము.

వ. అది యట్లుండె వారలందఱు తత్ప్రకారంబున వివినమార్గవర్తనంబు నడపి యథోచితగమనంబున. 47

రెంటికి సరి - సులభము.

క. చనిరి పురసవిధమార్గం

బున సద్విజలీలలు నడపుచు మాధుకరా

శన మొనఁగూర్చుచు నపుడువ

వనసంతతి యలరఁ జేసె వారలయాత్మన్.

48

రా. పుర = మిథిలయొక్క, సవిధ=సమీపమైన, “సదేశాభ్యాససవిధసమర్పాదసదేశవ” త్తని అ. మార్గమందుఁ జనిరి. అపుడు, సత్ = లెస్సైన, ద్విజ = పక్షులయొక్క, లీలలు, నడపుచున్ = చేయుచును, మాధుకర=భ్రమరసంబంధమైన, “తస్యేద” మ్మని అణ్వి త్యయాంతము. అశనము=పూచేసెననుట, ఒనఁగూర్చుచు, ఉపవనసంతతి=ఉద్యానవరంబర, వారల=రామాదులయొక్క, ఆత్మన్ = మనస్సును అలరఁజేసెను.

భా. పుర=ఏకచక్రపురముయొక్క, ద్విజలీలలు=బ్రాహ్మణవేషములను మాధుకరాశనము=భైక్షమును, పవనసంతతి=భీముఁడు, కడమ సరి.

ఆ. అందుదారవృత్తి నందితానేకచ

క్రాగ్రహారహితవిహారమహిమఁ

బ్రచురసారసమద బకదర్పహారితఁ

దనరె సరసు లందఱును నుతింప.

49

భా. అందుకొ = ఆవర్తనలందు, ఉదారవృత్తినింది = సాహసవృత్తిని బొంది యనుట. తాను = భీముడు, విశచక్రాగ్రహారమునకు, హిత = ప్రియమైన, విహారమహిమచేత, ప్రచురసార = అధికబలముగల, “సారో బలే స్థిరాంశేచ” అని ఆ. సమద = గర్వసహితుడైన, బక = బకాసురునియొక్క, దర్పహారిత్వ = గర్వాపహారిత్వముచేత చంపుటచేత ననుట, సరసులు = రసికులు, నుతింపఁ దనరెను.

రా. అందుకొ = ఆపట్టణమందు, దారవృత్తి = భార్యావర్తనచేత, నందిత = సంతోషితములైన, అనేక చక్రవాకపక్షులయొక్క, శోకశృక్రశృక్రవాకః” అని ఆ. ఆగ్రహ = శోభముచేత, అరహిత = విరహితమైన, ఔత్సుక్యముగల దనుట, విహారమహిమ = సంచారాతిశయముచేతను, సారస = బెగ్గురులయొక్కయు, మదబకములయొక్కయు, దర్ప = విశృంఖలసంచారముచేతనైన, హారిత్వ = మనోహరత్వముచేతను, సరసులు = శీలంకులు, ఈకారాంతము, తనరెను.

క. జననేత్రచిత్రదారుణ, వనజగతులనిశలసత్త్వవశత నడచుచోఁ గన నరుదురమారూఢిం, దనరె జితాంగారపర్ణదర్పదయతన్. 50

రా. ఇంకఁ బురపర్ణన, జననేత్రచిత్రద, అరుణవనజగతులు = కెందామరల ప్రకారములు, అనిశ = ఎల్లప్పుడు, లసత్త్వవశత = శోభావశత్వము, నడచుచోఁ = నడచెడిచోట నాపట్టణమందు, కననరుదు = చూడ నశక్యము, జిత = జయింపఁబడిన, అంగార = అగ్నిశకలములు గల, రక్తపర్ణములు గలవనుట, పర్ణ = రేకులయొక్క, దర్పదయతన్ = గర్వోన్నతి గలవాటచేత, రమారూఢి, లక్ష్మీప్రాప్తిచేత, తనరెను, అరుణపద్మములు నిత్యశోభావశత వర్తిల్లెడుపట్టున రమారూఢిచే దనరినది గనుకఁ జూడ నదృశ్యమనుట.

భా. జననేత్రములకుఁ జిత్రములును, దారుణ = భయంకరములు నైన, వనజగతులకొ = వనభూములయందు, “జగతీ రత్నగర్భాచ” అని ఆ. నిశలకొ = రాత్రులయందు. సత్త్వవశతకొ = బలనంతుఁ డౌటచేత, నడచుచోఁ = నడిచెడునప్పుడు, కనకొ = చూచుటకు, నరుదురము = అర్జునునియుద్ధము, జితమైన యంగారపర్ణ డనెడు గంధర్వనియొక్క యహంకారాతిశయము గల డౌటచేతఁ దనరెను.

వ. అంతట వారియంతరంగంబునందు.

51

క. వివిధద్విజాళీభూమా

నవరతసంక్లాఘితస్వయంవరకల్యా

ణవిధివరద్రుపదసుతా

నవమంజులతాప్రవృత్తి నడవె గుతుకమున్.

52

భా. ద్విజాళి = బ్రాహ్మణసమూహములయొక్క, భూమ - బాహుళ్యముచేత, అనవరతమును సంక్లాఘితమైన స్వయంవరమునెడు కల్యాణవిధిగల, ద్రుపదసుతా = ద్రౌపదియొక్క, నవ=నూతనమైన, మంజులతా = మనోహరత్వముయొక్క, ప్రవృత్తి = వృత్తాంతము, కుతుకమును నడపెను.

రా. వివిధద్విజాళి = పక్షిసమూహములయొక్క, భూమ = బాహుళ్యముచేత, సంక్లాఘితమైన స్వయంవరకల్యాణవిధిచేత, వర = వరులైన, ద్రు=వృక్షములు, “ద్రుద్రుమాగమా” అని అ. పద స్థానముగాఁ గలవియైన, సుతానవ=మంచికోమలత్వముగల, మంజులతా=రవ్యులతలయొక్క, ప్రవృత్తి, కుతుకమును నడపెన్ = సంతోషమును జేసెను, తీఁగలు తమంతనె చెట్లఁ బ్రాకినను స్వయంవరమున వరించినట్లుంబలె నుండె ననుట, ద్విజశబ్దమున బ్రాహ్మణధ్వని, అవృక్షములఁజూచి వివాహోపేక్ష గల రాముఁడు సంతోషించె నని భావము.

శా. అంతే వారలు రామభద్రుపదరాజ్యరూఢిచే నెంతయుం

జింతాతీతవిశేష యై ప్రబలలక్ష్మీ న్నించుచుచచ్చన్

పాంతం దత్పురి గూఢరాజపదవిప్రాకారరేఖఁ శుచి

స్వాంతుల్ నేరిరి తత్పురోహితముఖవ్యాకృప్తసన్తాను లై. 53

రా. వారలు = విశ్వామిత్రాదులు, రామభద్రు = రామునియొక్క, పదరాజి = పాదవిన్యాసపంక్తియొక్క, ఆరూఢిచేన్ = స్థాపించేత, చింతా=భావనను, అతీత = అతిక్రమించిన, స్వాద్భింతా స్మృతిరాధ్యాన” మని అ. విశేషయై = వింతగుణములుగలదై, ప్రబలన్ = ప్రబలునట్లుగా, భావింపశక్యముగాని శృంగారములఁ దగునట్లుగా ననుట, లక్ష్మీన్నించు, గూఢ=అవృతమైన, రాజపదవి = చంద్రమార్గముల, రఘువంశ మందు “వైదేహిబంధోర్హృదయం. విదధే” అన్నట్లు, ప్రాకారశ్రేణిగలయని, తత్పురిన్ = ఆమిథిలను, తల్ = ఆపట్టణమందున్న, పురోహితుఁడు మొదలైనవారిచేత వ్యాకృప్తసన్తానులై చేరిరి, జనకునిపురోహితామాత్యులెదురుగావచ్చి తోడుకొని పోగాఁ బోయిననుట.

భా. రామ = రమ్యమైన, భ = కాంతిగల, స్త్రియాం పుంపద్భాషిత” అను సూత్రమునఁ బుంపద్భావము. ద్రుపదునియొక్క, రాజ్యముయొక్క యారూఢిచేన్ = రాజత్వస్థాపించేత, చింతాతీత, విశేషయై = తాత్కాలికావస్థగలదై, “విశేషః కాలికో వస్తా” అని అ. ప్రబలలక్ష్మీ = ఉత్కృష్టప్రబలములయొక్క యతిశయముచేత, తత్పురిన్ = ఆ ద్రుపదునిపట్టణమును, గూఢమైన, రాజపద = రాజచిహ్నముగల, “పదం వ్యవసితత్రాణస్థానలక్ష్యం ప్రివస్తుభు” అని అ. విప్రాకారరేఖఁ = బ్రాహ్మణాకృతిచేత సౌందర్య లీలచేత, శుచిస్వాంతులు? వారలు = ధర్మరాజాదులు, తల్ = ఆలాగు ప్రసిద్ధ

లయిన, పురః = ముందటికి, హిత = శ్రేయస్కరములైన, ముఖ సంచారములు గల, “ముఖం నిస్సరజేవక్త్రేప్తారంభోదయయోరపి” అని వి. వి.పక్షులచేత, “వినిర్విఘ్న చతు పక్షిణి” అని వైజయంతి. ఆక్లప్త = మిక్కిలి జేయబడ్డ, సన్తానులై = బహు మానము గలవారై “మానశ్చిత్తసమున్నతిః” అని అ. మంచిశకునము లవుచు నుండఁగా ననుట, చేరిరి. తచ్చబ్దము ప్రసిద్ధవాచక మైనందున, “అనుభవతి శచీతం సా ఘృతాచీముఖాభిః” అని నైషధమందు.

ఆ. అందుఁ దన్న పాలుఁడాత్త జ కిది యుంకు

వంచు నెక్కిడనియమించినట్టి

కార్దుకో త్రమమునుఘనమైనమూర్తిల

క్ష్యంబు సూచి రాన్యపాత్త భవులు.

54

భా. అందుకొ = పట్టణమందు, ఘనమైన, మైనమూర్తి = మీనసంబంధమైన యాకృతిగల, లక్ష్యంబు = గుటిని - మత్స్యయంత్రము ననుట, కడమ సులభము.

రా. ఘనమైన, మూర్తి = కాఠిన్యముచేత, “మూర్తిః = కాఠిన్య కాయయోః” అని అ. లక్ష్యంబు = చూడఁదగినదాని, వింటికి విశేషణము, చూచిరి.

వ. అటమున్న సకలదిద్దేశాగతులైన రాజకుమారులు నిజశక్తితారతమ్యంబునం జేసి దర్శన స్పర్శనచాలనో చ్ఛాలనాదివ్యాపారపారాహంకారులగుచు శిథిలప్రయత్ను లయి తొలంగిపోవం జేప మిగులు నమృహాకోదండంబు గనుంగొనునప్పుడు వారలందు. .

55

రా. వ్యాపారములు పారముగాఁ గలయహంకారము గలవారై, వారలందుకొ = రామలక్షణులందు, భారతార్థమునకును నీలాగుననే.

చ. అనుపమదివ్యవిక్రమసమగ్రుండు రామవిభుండు జిష్ణుఁ డా

యనితరభేద్యరౌద్రధనువశ్రమభంగిగ వంచి బాహులీ

ల నెరసె నశ్రగానిమిషలక్షహృదంబకవృత్తి నుర్వరా

జనహృదయాక్షివర్తనముఁ జాలఁగ నద్భుతవార్ధి ముంచుచున్. 56

రా. జిష్ణుండు = జయశీలుండు, రామవిభుండు, రౌద్ర = రుద్రసంబంధమైన, ధనువును, ఉకారాంతము. “సోయం ధనురజనివక్రః” అని నైషధమందుఁ బ్రయోగము. అశ్రమ = అనాయాసముననే, భంగిగ = భంగము గలదానిగా, భంచి = విఠిచియనుట, అశ్రగ = గగనచరులైన, అనిమిష = దేశకలయొక్క, లక్ష = లక్షసంఖ్యల యొక్క, హృదంబకవృత్తి = హృదయముయొక్కయొక గన్నులయొక్కయొక వ్యాపారమును, అద్భుతవార్ధిని ముంచుచును బాహులీలల నెరపెను.

భా. అర్చక = ఆకాశమందుఁ జరించుచున్న, అనిమిష=మత్స్యమనెడి, “సుర మత్స్యావనిమిషే” అని అ. లక్ష = గుఱిని, “లక్ష్యం లక్షం శరవ్యం చ” అని అ. హ్యుత్ = హరించునట్టి, అంబక=బాణముయొక్క, “అంబకం శేత్ర శరయోః” అని వై. పృత్తిక్ = వర్తనచేత - ప్రయోగముచేత ననుట, కడమసరి.

చ. ఉదుటున నట్లు తన్న హిపుఁడొడ్డినయొడ్డు జయించి యేమనం
దదసహకర్ణ శల్యసముదగ్రతరప్రథనాశ్రితాధికా
భ్యుదయతః జేందె భీమభుజపుష్టిసహాయతః దజ్జయార్థులై
కదిసి సమస్తభూపతులుగైకొని రంతకమున్న భంగమున్.

57

భా. అట్లు తన్న హిపుఁడు = ద్రుపదుఁడు, ఒడ్డిన, ఒడ్డు=పందెమును, జయించి, తల్ = ఆజయమును, అసహ = సహింపని, కర్ణశల్యులతోడనగు సముదగ్రతరమైన, ప్రథన = యుద్ధమందు, “ప్రథనం ప్రవిదారణ” మని అ. అధికాభ్యుదయతను = ఉచ్చ్రయమును, భీమ = భీమునియొక్క, భుజపుష్టిసహాయతవలనఁ జేందెను, తల్ = ఆయుధమునియొక్క, జయార్థులై భూపతులు, అంతకమున్న = ఆకర్ణ శల్యులయుద్ధము కంటెముందే, భంగముక్ = అపజయమును, కైకొనిరి.

రా. తల్ = ఆవిల్లు విఱుచుటవల్ల, అసహ = ఓర్వనివారియొక్క, కర్ణములకు శల్యమైన, ప్రథక్ = ఖ్యాతిచేత, “ప్రథాఖ్యాతౌ” యని యమరసంక్షిప్తపద్ధతిలో ఆశ్రితాధిక, అభ్యుదయత = అభ్యుదయముననుట, భీమ=భయంకరమైన, తల్=ఆవింటి యొక్క, కడమ సరి.

ఆ. అతఁడు వీర్యశుల్కయగు రాజసుత నట్లు
దనదుసొమ్ముఁ జేసికొని భృశప్ర
కాశితాత్తవంతుఁడై శోభిలెను మామ
కసదృశప్రమోదమావహిల్ల.

58

రా. అతఁడు = రాముఁడు, వీర్యశుల్కయగు=పరాక్రమమే యుంకువగాఁగల “శుల్కస్త్రీస్త్రీధనసిచ” అని అ. భృశప్రకాశిత, అత్తవంతుఁడై, తనవంశమునకు ఖ్యాతిఁ దెచ్చిన వాఁడై శోభిలెను.

భా. అతఁడు=అర్జునుఁడు, భృశ=మిక్కిలియు, ప్రకాశిత = తెలుపఁబడిన, తామును దమవంశమును గలవాఁడై, శోభిలెను.

సీ. అసమానపాండుకీర్తిసమృద్ధిజనకుండు
ధర్మరాజిడితకర్త పరుఁడు
స్వజననియుక్తియు వరగుణవ్యాసము
నీశ్వరాజ్ఞయుఁ దనహృదయగతియు

నేకమై తనుఁ జాల నెచ్చరింప నిజాను
జాలనన్ తిని బిల్చితెలియఁ జెప్పి
తమకు నందఱకు నుదారభావంబున
నాచరింపఁగ బాత్ర మగుట యరసి

తే. యునికి నపు డాసుబాహుజ యోపశోభి
తమ్ము లై నకుమారరత్నములకాభు
జద్రవిణశుల్కయనుజల జాతబాంధ
వరుచిఘనహృదబ్జామోద గరిమ నొసఁగె.

59

భా. పాండు = పాండురాజుయొక్క, కీర్తిసమృద్ధికి, జనకుండు = ఉత్పత్తిస్థానమైన వాడు, ధర్మరాజు, ఈడిత = స్తోత్రముచేయఁబడిన, “ఈడిత శస్త్ర పణాయిత పణాయిత ప్రణత ప్రణిత పనితాని” అని అ. కర్త = ప్రయోజనములయందు, పరుడు, స్వజనని = కుంటెయొక్క, ఉక్తియుక్ = వాక్యమును, వరుగుణుడైన వ్యాసము నీశ్వరునియొక్క యాజ్ఞయును, ఎచ్చరింప, నిజానుజాలఁ = భీమాదులను, తమకు నందఱకును = అయిదుగురికిని, దారభావంబునఁ = భార్యాత్వముచేత, ఆ, సుబాహుజయోపశోభితమ్ములైన = భుజకౌర్యశోభితులైన, కుమారరత్నములకు, రత్నశబ్దమునకు విశేషణముగనుక శోభితశబ్దము నపుంసకము, ఆభుజద్రవిణశుల్కయను = భుజసత్త్వమే యంకువగాఁగలద్రావదీయనెడి, “ద్రవిణంతురో బలకౌర్యాణి” అని అ. జలజాత బాంధవరుచి = సూర్యదీప్తి, హృత్ = హృదయములనెడి, అబ్జ = తామరలకు, ఆమోద = హర్షమనెడిసారథ్యముయొక్క. శ్లిష్టరూపకము. “ఆమోదో హర్షగంధయోః” అని వి. గరిమఁ = అతిశయమును, ఒసఁగెను.

రా. అసమానమై, పాండు = శుభ్రమైన, కీర్తి సమృద్ధి గలవాడు, జనకుండు, ధర్మరాజు = ధర్మపంక్తిచేత, ఈడిత = స్తోత్రముచేయఁబడిన, స్వజన = తనయౌవజనులయొక్క, నియుక్తియుక్ = నియోగమును, పర = వరులయొక్క, గుణవ్యాసము = గుణవిస్తారమును, “విస్తారో విగ్రహో వ్యాసః” అని అ. “శ్రీలోకర్ష్యాస్థామహా భారతసర్గ యోగ్యః” అని వైషధప్రయోగము. ఈశ్వరాజ్ఞయు, నిజానుజాలఁ = తన తమ్ముడైన కుశశధ్వజుని, ఉదారభావంబునఁ = మహత్త్వముచేత, సుబాహు = సుబాహుఁడనురాక్షసునియొక్క, జయముచేత, ఉపశోభి = ప్రకాశించెడు రామునియొక్క, తమ్ములయిన కుమారరత్నములకుఁ = లక్ష్మణభరతశత్రుఘ్నులకు, ఆ, భుజద్రవిణశుల్క = నీతయొక్క, అనుజలఁ = చెల్లెండైనయూర్తిశామాండసిశ్రుతకీర్తులను, జాత = పుట్టిన, బాంధవ = బంధుత్వమునందుఁగల, రుచిఁ = ఆపేక్షచేత, “అభిషంగే స్పృహాయాంచ

గభస్తా చరుచిస్త్రియా” మ్మని ఆ. ఘనహృదబ్జా మోదగరిమచేతను నొసఁగెను, భరత శత్రుఘ్నులును సమీపమున లేకున్నను వారికి నిచ్చెదనని వెళ్లినాడె ననుట.

వ. అంతః దత్ప్రవృత్తి యాకర్ణించి.

60

క. తనయులు దాను నపుడు త

జనకుం డరుదెంచి చూచు జనులకు ననుభా

వనిరూఢి మానితానం

తనవోత్సవముగ నొనర్చె దత్పరిణయమున్.

61

రా. తల్ = ఆకుమారరత్నములయొక్క, జనకుండు=దశరథుండు, తనయులు= భరతశత్రుఘ్నులును, అనుభావనిరూఢి = ప్రభావమహిమచేత, మానితానంతనవోత్సవ మయియుండఁగా, తత్పరిణయము = ఆరామాదులవివాహమును. “తథాపరిణయోద్వాహోపయామాః పాణిపీడన” మని ఆ. చిన్మనసు.

భా. తత్ప్రవృత్తి=ఆధర్మరాజుయొక్క ప్రవర్తనను - పెండ్లియాడవలె ననెడి ప్రయత్నము ననుట, ఆకర్ణించి, తనయులు, ధృష్టద్యుమ్నాదులు, తల్ = ద్రౌపదియొక్క, జనకుండు=ద్రుపదుండు, అరుదు, ఎంచి చూచుజనులకు, అను=అరుదనెడి, భావనిరూఢి=తలఁపుయొక్క దార్ఢ్యమును. మాని=చాలించి, తాను, అంత.

వ. అందు

62

అందు=అవివాహమందు.

క. త్రిజగద్భూషణ మగుభూమిజనాదృతశీలః గృష్ణమృగనేత్రః బురంధ్రి జనులుగయి చేసిరి సొంపుజనింపనివాహయోగ్యభూషావిధులన్.

భా. భూమిజనాదృతశీలను, కృష్ణ = ద్రౌపదిని, కడమ సులభము.

రా. భూమిజను = సీతను, ఆదృతశీలను, కృష్ణమృగనేత్ర = హరిణాక్షిని, పురంధ్రి జనులు=ముత్తైదువలు, పురంధ్రి శబ్ద మికారాంతమునకు, “పురంధ్రిభిశ్చక్రమశః ప్రయుక్త” మని కాళిదాసుప్రయోగము. కయిచేసిరి=అలంకరించిరి,

మహాస్రగ్ధర. లలనం గై సేసికాంతలమణిగృహమహా

లక్ష్మీవైయొప్పు మంచుం

గలితాశీర్వాద లైరక్కడమముగురుభా

గృన్ధితుల్ మీఱ నీదృ

గృలవన్తాల్యాంగరాగా భరణవసనసౌ

భాగ్యలక్ష్మీకలై కాం

తలగత్సంసేవలందుం దలఁపు మనుచు ను

త్కంతః బ్రాపించి రందున్.

64

రా. అక్కడమముగురు=ఊర్తి శామాండపీశ్రుతకీర్తులు, ఈదృక్ = ఈసీతాలం
కారమువంటి, మాల్యాంగరాగాభరణవసనములయొక్క, సౌభాగ్యలక్ష్మీకలై = సౌభా
గ్యాతిశయముగలవారై, కాంత = పతులయందు, లగత్ = తగిలిన, సంసేవలందుకొ=
పరిసేవలందనుట, తలఁపు=కోరికను, మనుచు=పోషింపుచున్న, ఉత్కంఠనుబ్రాపించిరి=
పరిసేవకు పేగిరించినటు.

భా. లలనంగై సేసి రమణులయొక్కగృహములకు, మహాలక్ష్మీవై = ఒప్పదమవై,
ఉండునుంచు గృతాశీర్వాదలైరి, ఆకాంతలనెడుమాట, అక్కడకొ = ఆపరిగృహ
ములయందు, మముకొ=మమ్మును, గురుభాగ్య, ఈదృక్ = ఇప్పుటిశృంగారమువలెనే,
సౌభాగ్యలక్ష్మీకలా=సౌభాగ్యసంపత్త్యుద్ధియొక్క, ఏకాంత = మిక్కిలియు, లగత్ =
తగిలిన-ఆసక్తిగలయట్టివచుట, సంసేవలందుకొ=అనుభవములయందును, ఫలితార్థము,
ఇటువంటియలంకారములు ధరియించెడువేళ ననుట, తలఁపుచునుచు నుత్కంఠఁ
బ్రాపించిరి.

వ. తద్వధూజనకుండును దత్కాలసముపస్థితం బైననరసమాగమం
బున కత్యంతసంతృప్తుం డగుచు ననంతవిభవసంపదలు వొదల నెదు
రుకోలు నేయించి తత్ప్రేవేశోత్సవంబు నడపునప్పుడు. 65

రెంటికి సరి-సులభము.

సీ. నృపకన్యకలకనిందితవభ్రమరకా
స్యవిలాసలక్ష్మీనిరస్తపూర్ణ
తారకాధిపతుల కారయఁ దత్పూర్వ
భవసంచితోరుతపగిఫలంబు
లేగురుశుభగుణభోగాంచితులు వీర
లీరిలిఁ దగఁ బతులై రటంచు
లోకరక్షణచతురాకారభాగ్దీప్య
విమలతేజోవిలాస మిది యనుచు

తే. నర్థి నేతెంచి చూచె బొరాళి యత్యు
దారమణిభూషణోజ్జ్వల దాశరథుల
మాంగలికవస్త్రరత్న భూషాంగరాగ
పాండుసూనులఁ గన్నులపండువుగను. 66

భా. అలకనిందితవభ్రమరకు “అలకాశ్చుర్జ్జ్వలంశలాః” అని ఆ. ఆస్యవిలాస
లక్ష్మీచేత, నిరస్త=తిరస్కరింపఁబడిన, తారకాధిపునియొక్క, తులకుకొ = సామ్య
ముగలదానికి, నృపకన్యకుకొ=ద్రౌపదికి, తత్పూర్వభవ = ఆద్రౌపది పూర్వజన్మందు,

సంచిత=సంపాదించబడిన, తపస్సుయొక్క ఫలంబులు, ఏగురుపతులై రటంచును, చతుర= సమర్థములైన, ఆకారములను, భాక్ = పొందిన, దివ్య = ధర్మానిలశక్తాశ్వినులయొక్క, తేజః = అంశలయొక్క మణిభూషణములచేత, ఉజ్జ్వలత్ = ప్రకాశించుచున్న, ఆశ=దిక్కులుగల, రథులక్ = రథములుగలవారిని, మాంగలిక = శుభార్థములైన, వస్త్రాదులుగల, పాండుసూనులక్ = పాండవులను, కన్నులపండువుగఁ బౌరాళి యే తెంచి చూచెనని యన్వయము. ద్రౌపది పూర్వజన్మమందు సీత్యురనిఁగూర్చి తపస్సుచేసి యైదు గురువతులవేఁడెనని యాదిపర్వములో విస్తారముగాఁ జెప్పియున్నది.

రా. నృపకన్యకలకు, అనిందిత=నిందించబడని, నవ, భ్రమరక = ముంగురులు గల, “తే లలాటే భ్రమరకాః” అని అ. ఆస్య = ముఖములయొక్క, విలాసలక్ష్మిచేత, నిరస్త=తిరస్కృతుఁడైన, పూర్ణతారకాధిపతిగలవారికి, లోక = భువనములయొక్క, “లోకన్తు భువనే జనే” అని అ, రక్షణార్థమైన, చతుః=నాలుగైన, ఉజ్జ్వల = ప్రకాశించుచున్న, దాశరథులక్ = దశరథపుత్రులను, అంగరాగ = మైపుఃతలును, పాండు= ధవళములైన, సూనులక్ = పుష్పములును గలవారిని, దాశరథులఁ బౌరాళి చూచెను.

చ. అలఘుత రాజవంశమణులై విలసిల్లెడునక్కుమారకుల్
నలుగురురూపవైభవకళల్ గడు మీఱుచు సద్గుణాతిశీ
తలచతురాకృతిక్ మెఱయు తజ్జనకాన్వయభాగ్యలక్ష్మీ నా
నలరెడు పెండ్లికూతులసదాదర మొప్పగ నోలిఁ బెండ్లి యై. 67

రా. అలఘుతర, అజ=అజానియొక్క, వంశమునకు, మణులై=అలంకారమైన వారై, విలసిల్లెడు, నలుగురు=రామలక్ష్మణభరతశత్రుఘ్నులు, చతుః=నాల్గైన, ఆకృతిక్ = ఆకారములచేత, మెఱయు, తత్=ఆ, జనక=జనకునియొక్క, అన్వయభాగ్యలక్ష్మీనా నలరెడు పెండ్లికూతుల - జనకునిభాగ్యలక్ష్మీ నాలుగొకారములై యున్నవారి నని యుత్పేక్ష. పెండ్లియై, ఆతులితానందమునఁ బేర్చి యని ముందరిపద్యములోఁ గ్రియ.

భా. అలఘుతక్ = అలఘుత్వమున, రాజవంశ=చంద్రవంశమునకు, “రాజా ప్రభా నృపే చంద్రే” అని వి. అక్కుమారకులు=పాండవులు, చతురాకృతిక్=మనోహరాకృతిచేత, నల=నలునియొక్క, గురురూపవైభవకళలను, మీఱుచు, తత్=అద్రౌపదియొక్క, జనక, పెండ్లికూతు, లసదాదరమొప్పగ, కడమ సరి.

తే. ఆతులితానందమునఁ బేర్చి రంత విదుర
మంత్రిధృతరాష్ట్రుఁ డవ్వుహోమహులతండ్రి
వినిహతమనోవిచారుఁ డై తనదుపురికి
గొడుకులవధూయుతముగఁ దోడ్కొంచు రాఁగ.

భా. విదురమంత్రి = విదురుడు మంత్రిగాఁగల, ధృతరాష్ట్రుఁడు, అంతఃవివాహ వృత్తాంతమంతయు, విని, హతమనోవిచారుడై, పాండవు లేమైరో యనువిచారమును విడిచి, తనదుపురికి, కొడుకులకొ = ధర్మరాజాదులను, వధూయుతముగకొ = ద్రౌపదితోఁ గూడ, తోడ్కొంచురాఁగకొ = తోడితెచ్చుటకు, అనుప నని ముందరిపద్యమున కన్వయము.

రా. అంత, విదుర = వివేకులైన, “జ్ఞాతాతువిదురోవిందః” అని ఆ. మంత్రి = ప్రధానులచేత, ధృత = ధరింపఁబడిన, రాష్ట్రముగలవాఁడు, వినిహతమనోవిచారుడై, పుత్రుల కనుకూలవివాహములాయెను గనుక, రాఁగకొ = రాఁగా.

సీ. ప్రాణి బేర్చినవారిభావ మెలర్పంగ
ననుపశాంతాత్మత సరుగుదెంచి
రాకుమారులవైరిలో కాభిగమ్యభు
జావిజృంభణగుణాఘనుండు
వీరునర్జునుఁ బరశురామసత్ప్రీతా
పాన్వితభీమబాహుసహాయుఁ
డై యొర్చినట్టియాహవజయశోభిరా
ముండని వేడ్కపెంపున వెదకుచుఁ
తే. బహు మిక్కిలిఁ జూడ్కులందఱిని గడచి
యవల దాశరథిశ్రేష్ఠుఁ డైనయతని
పైఁ బురస్థితజనకదంబకముచిత్త
ములమహాదరసంభ్రమ మొలయ నపుడు.

69

రా. నవ = నూతనమైన, అరిభావము = శత్రుత్వము, ఎలర్పంగ, అనుపశాంత = శాంతముగాని, ఆత్మతకొ = బుద్ధిగలవాఁడొటచేత, అరుగుదెంచి, రాకుమారులవైరి, జ్ఞానునముగలవాఁడు, అర్జునుకొ = కార్తవీర్యార్జునుని, పరశు = గండ్రగొడ్డలిచేతనగు, ఉరు = అధికమైన, లసత్ప్రీతాపముతోడ, అన్నిత = కూడిన, బాహు = భుజములు, సహాయ ముగాఁగలవాఁడై, ఓర్చినట్టి = జయించిన, రాముండు = పరశురాముండు, అనికొ = యుద్ధ మందు, పురిః = ముందట, స్థితజనకదంబకముయొక్క, చిత్తములను, మహా, దర = భయము వల్లనైన, సంభ్రమము = బెగడుట, బలయకొ = వర్తింపఁగా, అతనిపైకొ = రామునిపై, చూడ్కులఁ బఱపెను.

భా. ప్రాణిబేర్చినవారిని, అనుపకొ = అంపినను, ఆకుమారులరుగుదెంచిరి, ఆవైరిలోకాభిగమ్య = శత్రుజనమునకుఁ బొందరాని, భుజా = బాహువులయొక్క, “దోఃప్రప్టోభుజోబాహుర్భుజానంకశ్యలేముదైః” అని యా. విజృంభణగుణ,

క్లాఘ్ = క్లాఘనచేత, ఉండువీరుక్ = అర్జునుని, భీమ = భీమునియొక్క, బాహుసహాయుడై
 వరశూరులక్ = శత్రువీరులను, ఓర్చినట్టి, ఆహవజ = యుద్ధజన్యమైన, యశ = శ్రీచేత,
 అభిరాముండు, అని వెదకుచు, అవలత్ = చలించని, అశక్ = అపేక్ష చేత, పుర = పట్టణ
 ముందు, స్థితజనకదంబకము, కర్త.

వ. కనుంగొనుజనులు తదనంతరంబ.

70

సీ. ఎంతయు నద్భుతంబీరామభార్గవ

రామలసత్ప్రీతి యేమిచెప్ప

బలవద నేకపతులనానుగుణ్యంబు

జగదుపశ్లోకితంబుగ భజించె

గంటిరే యనువారు గడత నేతద్వర

పురుషులనోన్యన్యంబు నొరసి యెవ్వ

రెట్టు గాఁగలవారో యిటమీఁద ననుశంక

మదిఁ బెట్టువారు నక్కొదవలేల

తే. యొదవు మనభాగ్యమహిమ కయోనిజాత

మహితనయ కృష్ణమృగనేత్ర మంజుగాత్ర

మైదువతనంబుప్రొక మాయమ్మ యనుచు

సలికిఁ గేల్తోడ్చువారు నై సందడిలిరి.

71

భా. ఈరామ = ద్రౌపది, భార్గ = భర్గసంబంధమైన, వర = వరములయొక్క, అమల =
 నిర్మలమైన, సత్ప్రీతి = మహత్వమును, బలవత్ = బలవంతులైన, అనేకపతులక్ =
 అయిదుగురుభర్తలను, భజించెను. ఏతత్ = ఈద్రౌపదియొక్క, వర = వతులైన, పురుషులు,
 అనోన్యన్యంబునొరసి యెట్లుగాఁగలవారో, జనులు ద్రౌపదితో ననెడుమాట, మనభాగ్య
 మహిమకు నక్కొదవలేలయొదవు, మహితమైన, నయ = నీతిగలదానా, కృష్ణ = ద్రౌపదీ,
 అనుచు సందడిలిరి.

రా. ఈరామభార్గవరాముల, లసత్ప్రీతి, అనేకప = గజములయొక్క, “ద్విరదో
 నేకపాద్విషుః” అని అ. తులక్ = సామ్యముచేత, ఏతత్ = ఈ, వరపురుషులు, మహితనయ,
 కృష్ణమృగనేత్ర, కడమ సులభము.

వ. మఱియును.

72

చ. చనియెఁ బ్రశాంత మై యనలసత్వర హేలివిహారవృత్తిచే

తన యని వింటి మిట్టియతిధర్మ యమోదయు రాజమానశా

సనుఁ గొనివచ్చెఁ దానవరజస్సురణాధ్యునిఁజేసి క్రమ్మఱు
మనపుథగూఢభాగ్యమహిమస్థితి యిట్టిది వో విచిత్రముల్. 73

రా. అనల=అమందమైన, త్వర=వేగముగల, హేతి=భద్రముయొక్క, “రవే
రచ్చిశ్చ శస్త్రం చ వహ్నిశ్చాలాచ హేతయః” అని అ. విహారమందు, వృత్తి=వర్తన
గల, చేతన=బుద్ధి, “ప్రతిపద్ధిప్తిచేతనా” అని అ. ప్రకాంతమై చనియె నని వింటిమి.
ఇట్టియతిధర్మ = మునిధర్మముగలవాని, యమోదయుక్ = యమముయొక్క,
యుదయము గలవాని, “శరీరసాధనాపేక్షం నిత్యం యత్కర్తృతద్యమః” అని అ.
రాజమానకానకు = క్షత్రియగర్వాపహారి యైనవరశురాముని, మన=మనయొక్క,
పుథక్=వేరువిధముగా, గూఢ = వహింపఁబడిన, భాగ్యమహిమస్థితి, కర్త, క్రమ్మఱు,
నవఁనూతనమైన, రజోగుణముయొక్క, స్సురణాధ్యునిఁ జేసికొనివచ్చెను. అని
య నేకు లనేకవాక్యములు వలకనని ముందటిపద్యమున కన్వయము.

భా. గూఢమైన భాగ్యమహిమస్థితిగలది, మనపుథ = కుంతి, అనల = అగ్ని
యొక్క, సత్వర=తీవ్రమైన, హేతి = బాలలయొక్క, విహార, వృత్తిచేతన=వర్తన
చేతనే, ప్రకాంతమై చనియెనని వింటిమి, అతిధర్మని, యమోదయుక్ = ధర్మజుని,
రాజమాన = ప్రకాశింపుచున్న, అవరజ=తమ్ములయొక్క, “యపియో వరజానుజాః”
అని అ. స్సురణాధ్యునిఁ జేసి క్రమ్మఱు దాను గొనివచ్చెను.

లే. అని యనేకు లనేకవాక్యములు వలక
నట్లు చను దెంచినట్టి భీమాగ్రజన్మ
నిజపురస్థాయిగాఁ గాంచి నిఖిలలోకు
లును సముద్వేగవినతు లై వినుతినేయ.

74

భా. సముద్వేగ=సంతోషాతిశయముతోఁ గూడునట్లుగా.

రా. భీమ = భయంకరుడైన, అగ్రజన్మ = బ్రాహ్మణునిఁ బరశురాముని,
“ద్విజాత్యగ్రజన్మభూదేవబాడబాః” అని అ. నిజపురః=తనముందట.

ఉ. వేర్నినిగ్రహించినను భీమధనంజయలీలఁ బేర్చుత
ధర్మజలేజ మూర్త్యజుప్రతాపసమృద్ధి నడంచు నంచు నం
తర్తనుఁ డై మహీధవుఁడు తత్సమరాజ్యసమర్పణంబుఁ దా
నిర్తలవృత్తిఁ జేయుటయనీతిగ నెంచె గడుక్ మనంబునన్. 75

రా. ధనంజయ = అగ్నియొక్క, “పితిహోత్రో ధనంజయః” అని అ. లీలఁ
బేర్చు, తద్ధర్మజలేజము=అవరశురాముని వింటివలనఁబుట్టినశౌర్యము, అంతర్తనుఁడై =
భిన్నమనస్కుడై, “దుర్తనా విమనా అంతర్తనాః” అని అ. మహీధవుఁడు = దశ

రఘుఁడు, తల్ = ఆరఘునాథునియొక్క, సమర=యుద్ధమనెడి, ఆజ్యముయొక్కసమ
ర్పణంబుఁ జేయుట, యసీతిగ నెంచెను.

భా. భీమ=భీమునియొక్కయ, ధనంజయ = అర్జునునియొక్కయ, ఆత్మజా=
దుర్యోధనునియొక్క, మహీధవుఁడు=భృతరాష్ట్రుఁడు, తల్=ఆధర్మజానకు, సమ,
రాజ్యసమర్పణంబుఁ జేయుటయ, సీతిగ నెంచెను.

సీ. అట్లాత్త నెంచినయర్ధరాజ్యమహిమ
తేజప్రదీప్తుఁ డారాజుప్రియము

తో నమర్చి యనుపమానసపర్యాప్తి
నెరపుచు నాదరోన్వేష మొప్పు

సప్రణతిగ నమృహిప్రభునానతి
గైకొని నిలక శీఘ్రంబ యరిగి

ప్రథితమహాచలేంద్రప్రస్థపుటభేద
నప్రభువై శిఖోగ్రప్రతాప

తే. కలితుఁ డురుదండనీతిభార్గవుఁడు నిజభు
జైకవశసర్వధరణిపార్థాధ్యుఁ డగుచు
నవరజస్థితిబంధురాజ్యవిరళరతిఁ
బొదలి యభిరామవర్తనంబునఁ జెలంగె.

76

భా. అర్ధరాజ్యమహిమను, అమర్చి=ఇచ్చియనుట, అనుపమాన, మానసపర్యా
ప్తి = మనఃపూరిని - సంతోషముననుట, సప్రణతిగ = నమస్కారసహితముగా,
అమృహిప్రభుని = ఆభృతరాష్ట్రునియొక్క, ఆనతి = వాక్యమును, గైకొని, ప్రథిత =
ప్రసిద్ధమైన, మహా=ఉత్సవములచేత, “మహాఉద్ధవఉత్సవః” అని అ. అచల=స్థిర
మైన, ఇంద్రప్రస్థమనెడి, పుటభేదన = పట్టణమునకు, “పట్టణం పుటభేదన” మని అ.
ప్రభువై, శిఖా = జ్వాలభంగి, “అర్చిర్వైతిశ్శిఖాస్త్రీయా” మ్మని అ. ఉగ్రమైన
ప్రతాపముతోడ, కలితుఁడు = కూడినవాఁడు, ఉరుదండనీతియందు, భార్గవుఁడు =
శుక్రునిఁబోలినవాఁడు, ధరణి = భూమిగలవాఁడు, పార్థాధ్యుఁడు = పృథావుత్త శ్రే
ష్ఠుఁడు. అవరజస్థితి = తమ్ములకూటమిచేతను, బంధురాజి = ఆత్మజనసహాయము
యొక్క, అవిరళరతి = అధికానురాగముచేతను, చెలంగెను.

రా. అట్లాత్త నెంచి, నయ=సీతిచేత, ఋద్ధ=వృద్ధిబొందింపఁబడిన, “అద్ధుణః”
అని సూ. రాజ్యమహిమచేతను, తేజ = ప్రతాపముచేతను, ప్రదీప్తుఁడు, ఆరాజు =
దశరఘుఁడు, అనుపమాన = అసమానమైన, సపర్యాప్తి = పూజావిధిని, సపర్యా
తర్పణం బలిః అని అ. నెరపుచు, సప్రణతిగ = సప్రణతిసహితుఁడౌచు నుండఁగా-

ప్రణమిల్లుచుండగా ననుట, అమృతప్రభునియొక్క, ఆనతి = ఆనమస్కారమును, కైకొని, నిలక = నిలవక, నేవాదులను జేకొనకయనుట, మహాచలేంద్ర = క్రొంచ పర్వతముయొక్క, ప్రస్థ = చరిపట్టుయొక్క, “ప్రస్థోస్త్రీ సానుమానయోః” అని అ. పుట = బంధనముయొక్క, భేదనమందు, ప్రభు = సమర్థమైన, వైశిఖ = విశిఖసంబంధమైన, ఉగ్రప్రతాపముతోడ, కలితుడు, ఉరుదండనీతి, భార్గవుడు, నిజభుజైకవశములైన, ధరణిప = భూపతులయొక్క, అర్థాధ్యుడు, అర్థప్రాణముగలవాడు, నవమైన, రజ = రజోగుణముయొక్క, స్థితిచేతను, బంధుర = సమర్థమైన, ఆజి = యుద్ధమందుగల, అవిరళరతిచేతను, పొదలి, అభిరామ = రామునికెదురైన, పర్తనంబునఁ జేలంగెను.

వ. ఇట్లు ప్రవర్తిల్లుచుండ.

77

క. సత్యైక్యముకతమున వీ

రత్యంతము నిర్విభేదులయ్యు నతనుమా

యాత్యాజితమైత్రీసా

తత్యతః దమలోనఁ బోరెదరొ యనుశంకన్.

78

రా. సత్య = యథార్థమైన, ఐక్యముకతమునఁ = ఇద్దఱు నావిష్టువునవతారములైన నిమిత్తమున, వీరు = రామభార్గవరాములు, నిర్విభేదులయ్యును, అతనుమాయా = అధికమైన మాయచేత, త్యాజిత = విడిపింపఁబడిన, మైత్రీయొక్క, సాతత్యతః = ఎడతెగమిగలవాఁడొకఁడై, పోరెదరొ యనుశంకను, కయ్యంబుల వేడుకకాఁడు వచ్చెనని ముందటిపద్యములొక గ్రయ.

భా. సతీ = భార్యయొక్క, ఐక్యముకతమున, వీరు = పాండవులు, నిర్విభేదులయ్యుం = బెరకులేనివారయ్యును, అతనుమాయా = మన్తధమాయచేత.

క. కయ్యంబులవేడుకకాఁ, డయ్యున్నతకలహకేళికాకాంక్షకుఁడై
నెయ్యమున వచ్చె నారదుఁ, డయ్యెడ దివినుండి వారినభిదర్శింపన్.

భా. కయ్యంబులవేడుకకాఁడయ్యుం = యుద్ధాపేక్షగలవాఁడై యుండియు, సత = అణగినట్టి, కలహకేళికా = కలహక్రీడయందుల, ఆకాంక్షగలవాఁడై, పాండవులమీఁదిదయచేఁగలహకాంక్ష విడిచి యనుట, దివినుండి = స్వర్గముననుండి, వారిం = పాండవులను, అభిదర్శింపఁ = చూచునిమిత్తమై, నారదుడు వచ్చెను.

రా. కయ్యంబులవేడుకకాఁడు, అయ్యున్నతకలహకేళికె, ఆకాంక్షకుఁడై, వారిం = రామభార్గవులను, చూచెడివాఁడు.

వ. అప్పుడు.

80

ఉత్సాహ. ఆనరాధిపతికుమారకాగ్రయాయీ దమ్ములుం
దాను బరశుభాసమాన ధాముడైనమునికిఁ బెం
పూన నర్ఘ్యముఖ్యవిధులనూనముగ నొనర్ప న
మౌనివరుఁడు నవగణితసమస్తతదుపచారుఁ డై.

81

రా. ఆనరాధిపతికుమారకాగ్రయాయీ = దశరథునికి జ్యేష్ఠపుత్రుడైన
రాముఁడు, పరశు = గండ్రగొడ్డలిచేత, భాసమాన=ఒప్పుచున్న, ధాముడైన=ప్రతాపము
కలవాడైన, మునికిఁ = పరశురామునికినుట, అమౌనివరుఁడును, అవగణిత=ఎంచ
బడిన, తత్=ఆరామునిచేతనగు, ఉపచారములు గలవాడై.

భా. ఆనరాధిపతికుమారకాగ్రయాయీ=ఆరాజకుమారశ్రేష్ఠుఁ డైనభర్తరాజు,
పరశుభాసమానధాముడైన = పరులకు శుభకరమై యసమాన మైన తేజస్సు గలవా
డైన, మునికిఁ = నారదునికి, అమౌనివరుఁడు, నవ=కొత్తవునట్టుగా, గణిత=ఆదరింపఁ
బడిన, తత్=ఆపాండవులయొక్క, కడమ సరి.

వ. పదంపడి నిజభ్రూచలనదూరనిరస్తసమస్తజనుం డగుచు నతని నుప
లక్షించి తదనుజసమక్షంబున.

82

క. అకళంకిత ని ట్టనుఁ గొం

చకయేమీమనముసమరసముదారక్రీ
డకు నొండొరుమాట్కొనుట దొ

రకు నసి వచ్చితి నెటుంగ రావా కినుకల్

83

రా. ఇట్టనుఁ=పరశురాముఁడు రామునితో ననెడుమాట, ఏమీ, మనము=
ఇద్దఱుమును, సమర = యుద్ధమనెడి, క్రీడకు మాట్కొనుట దొరకునని కొంచక
వచ్చితిని, కినుకలు = కలహోద్యోగములు, ఎటుంగరావా=తెలియఁబడవా, భర్తనా
వాక్యము.

భా. ఇట్టనుఁ = నారదుఁడనెడుమాట, ఏను, మీమనము = అన్నదమ్ములైన
మీమనస్సు, దారక్రీడకుఁ = ద్రౌపదీసంభోగమునకు, సమరసము = సమానరాగమై
నది, “శృంగారాదౌరసే వీర్యే గుణే రాగే ద్రవే రసః” అని వి. అటుగనుక, ఒండొరు
మాట్కొనుట = మీరొకరితోఁ గలపించుట, దొరకుఁ = సంభవించును, అని,
వచ్చితిఁ = ప్రతీకారము సేయవచ్చితి ననుట, ఎటుంగరావు, అకినుకలు = అలాగుస్త్రీ
మూలమైన కోపములు, చెప్పినట్లు రావనుట.

క. చేతశ్చిత్రము గాదె స,మాతతగుణసార్థసిద్ధిమద్రామమహా

ఖ్యాతిపలివ్రత యి ట్లవి,ఘాతముగ ననేకభర్తృకత నడపు టిలన్.

భా. సమాతత=విస్తృతమైన, గుణసార్థ = గుణసమూహముయొక్క, “సంఘసార్థ” అని అ. సిద్ధిమల్ = సిద్ధిగల, రామ=రమణీద్రాపది, మహాఖ్యాతి = అధికఖ్యాతిగలది, పతివ్రత, ఇట్లునిఘాతముగ, అనేకభర్తృకత=పెక్కుండుభర్తలుగలదౌటను, నడపుట, చేతశ్చిత్రముగాదె.

రా. సమాతతగుణములచేత, సార్థసిద్ధి=అర్థసిద్ధిసహితమైనది, మల్ = నాయొక్క, రామ=రాముడనెడి, మహల్ = అధికమైన, అఖ్యా=నామధేయమనెడి, అతిపతివ్రత, అనేకభర్తృకత=అనేకభర్తలుగలదౌటను, నడపుట = అసాధారణముగా నాయందుండెడి రామాఖ్య మఱియొకరియందుండుట, చిత్రముగాదె.

ఆ. ఇదియ నాకు మీకు నితరేతరద్వేష

హేతు వసుచు దోచె నేకతన్ని

భూతినెరపు నేను బుంవ్యక్తులకు నాలి

తనముతో సమాఖ్య మనుచుటెట్లు.

85

రా. ఇదియ=ఈరామశబ్దమే, నాకు మీకును ద్వేషహేతువనుచు దోచెను, ఏకత=ముఖ్యత్వమున, విభూతి=విశ్వర్యమును, నెరపునేను, పుంవ్యక్తులకు = పురుషులకు, నాలితనముతో = కొంచెపుతనముతో, సమాఖ్య = సమమైనయాఖ్యను, మనుచుటెట్లు, అడువారికి రామాఖ్యగాక నాముండల బురుషులకు నా యనుట.

భా. ఇదియ=ఏకపక్షీభోగము, మీ కన్యోన్యవైరమాలమనుచు నాకుదోచుచున్నది, ఏకతన్ని = ఏకయైనకాంత, భూతినెరపునేనుబుంవ్యక్తులకు = విశ్వర్యమును నెరవేడియయిదుగురు పురుషులకును, అలితనముతో = భార్యయయి, సమాఖ్యమనుచుటెట్లు=కీర్తిచెడకుండ నిర్వహించుటెలాగు.

చ. భవదుపయామకాలమున బర్వినసుద్దులు విన్నవాడ నా

భవువరధర్త మట్టగుట భావములో నిడి మాకు శంక లే

య్యవి యని యుబ్బు టొప్ప దివి యావరశక్తికి లోనుగా వశ

క్యవిజయముల్ మదిరితమహాశరమణ్యవరుద్ధయుద్ధముల్.

86

భా. భవల్ = మాయొక్క, ఉపయామకాలమున = వివాహసమయమందు, పర్వినసుద్దులు = వ్యాసులుచెప్పిన పంచేంద్రపాఖ్యానము మొదలయినవార్తలను, విన్నవాడను, ఆభవు=అనిశ్చరునియొక్క, వరధర్తము=వరమురీతి, అట్టగుట=అయిదుగురు పతులనిచ్చుటను, ఇవి=స్త్రీమూలములైన వైరములు, ఆవరశక్తికి = ఈశ్వరవరమాహాత్మ్యమునకు, లోనుగావు, జగడాలుపుట్టకుండ వరములేదనుట, అటుగనుకనే, ఆశక్యవిజయముల్ = జయింపరానియట్టివి, మల్ = నాచేత, ఈరిత = పలుకఁబడిన, కుందోపసుందోపాఖ్యానమనుట, మహాశ=అధికసురతాపేక్షగల, రమణి = స్త్రీలచేత,

అవరుద్ధ=నిలువబడిన - కల్పింపబడినవనుట, యుద్ధము లశక్యవిజయములని యన్వయము.

రా. నాథవు=నాగురువైన యీశ్వరునియొక్క, పరధర్మము = దొడ్డవిల్లు, అట్టగుట=విలువబడుటను, ఆవరశక్తికో = ఆవిల్లువిడిచిన సత్త్వమునకు, మల్ = నాచేత, ఈరిత=ప్రయోగింపబడిన, మహాశరమణి=మహాస్త్రశ్రేష్ఠములచేత, అవరుద్ధ=నిలువబడ్డ - చేయబడ వనుట.

క. విను మంత్రపనులరాకకు

మునుపుగ దచ్చాంతిమార్గముం దెలిపెద నొం

దొనరింపుము సమయము ధరఁ

గొనసాఁగి తనర్చెద మనుకోర్కి గలిగినన్.

87

రా. సమయము=నోవ్వము, ధరన్ = భూమియందు, కొనసాఁగితనర్చెదము=ఉత్తరోత్తరముగా నుండెదము, అనుకోర్కిగలిగినను, ఒండు=ఒకటిని, ఒనరింపుమని క్రిందటి కన్వయము.

భా. ఒండు=ఒకటైన, సమయము=సంకేతమును, ఒనరింపుము.

చ. సమరసరూఢిమచ్చరితసాధ్వసమాకృతిఁ బర్వరాజున

త్వమదనిరాసివక్త్రమగువం దనధర్మము పూని కొల్వ నే

యు మనుము నీకుఁ దమ్ములకు నొక్కనియొక్కనియింట నేడు పూ

ర్ణముగ వసించి సొంపు లమరన్ సమయం బిటునేయు టొప్పుగున్.

భా. సమరన్ = సమానరాగము గలదాని, రూఢిమచ్చరితను = ప్రసిద్ధిగల చరిత్రముగలదాని, సాధు=సుందరమునై, అసమ = సరిలేని ఆకృతిగలదాని, పర్వరాజు=పున్నమచందరునియొక్క, సత్త్వమద = చారుత్వగర్వమును, నిరాసివక్త్రన్ = తిరస్కరించెడు ముఖముగలదాని, మగువన్=ద్రౌపదిని, తనధర్మముపూని = పతివ్రతాధర్మముఁబూని, ఒక్కనియొక్కనియింటను, ఏడు = వత్సరము, పూర్ణముగ సమరఁ కొల్వ నేయుమనుము.

రా. సమర=యుద్ధమందు, సరూఢి=ప్రసిద్ధితోఁగూడిన, మల్ = నాయొక్క, చరిత=చరిత్రమువల్లనైన, సాధ్వసము=భయము, ఆకృతిఁబర్వన్ = ఆకారమునఁ గానరాఁగా, రాజసత్త్వ = రజోగుణముచేతనైన, మద = మదమును, నిరాసి = విడిచిన, వక్త్రమగు = ముఖముగల - ఆరంభముగలదైనయనుట. వందనధర్మముఁబూని కొల్వ నేయుము, మనుము=బ్రతుకుము, నీకుఁదమ్ములకు నొక్కనియొక్కనియింట, నేడు=ఈప్రాద్దు, నేడనియర్థబిందువున్నందుకు, ఉ. 'వాడిమయూఖము ల్లలుగువాఁడపరాంబుధిఁ గ్రుంకె ధేనువు, లేఁడిట పచ్చె' నని నన్నయభట్టు ప్రయోగము. సొం

పులు = విలాసములు, ఆమర్క = అమరుటకు, సమయంబు=వేళ, ఇటుసేయుటొప్పు గుర్ = వందనముసేయునది మేలు.

వ. మఱియు నొక్కనియమం బెఱింగించెద.

89

క. విను రామ యొరుని శాంతం

బున సేవయొనర్చుకాలమున నెవ్వఁడు దాఁ

జను దండకార్యగతి నా

యన వర్షాచరితతీర్థయాత్రుఁడుగఁ దగున్.

90

రా. రామ = సంబుద్ధి, శాంతంబునఁ = శాంతిచేత, "కర్తరిక్తః" సేవ యొనర్చుకాలమున, ఒరుని, దండకార్యగతిఁ = దండోపాయమున, ఎవ్వఁడు, చనుఁ = ప్రవర్తించును, ఆయన, వర్ష = వర్షాకాలమందు, ఆచరితఁ = చేయఁబడిన, తీర్థ యాత్ర గలవాఁడు గాఁదగును. "వర్షాకాలే ప్రయాణ" మ్మని యతిశ్లేశము గనుక.

భా. రామ = ద్రౌపది, ఒరు = ఒకరియొక్క, నిశాంతంబునఁ = గృహమందు, "నిశాంతవస్త్రధార" మని అ. దండకుఁ = సమీపమునకు, ఎవ్వఁడుదాఁజనును, ఆయన, ఆర్యగతిఁ = సన్మార్గమున, వర్ష = సంవత్సరమెల్ల.

క. అని శమదమహిమవర్తనుఁ

డనిపించుకొని చనియెను సహస్రకరుఁడు నా

యనలసమానౌజస్సు

ష్ఠిని జిత్రపతంగలీలఁ జెంచె జనునెడన్.

91

భా. అని = పూర్వోక్తప్రకారమునఁజెప్పి, శమ అంతరిందియనిగ్రహము చేతను, దమ = బహిరిందియనిగ్రహముచేతను, హిమ = చల్లనైన, "తుషారశ్శీతలశ్శీతోహిమః" అని అ. వర్తనముగలనారదుఁడు, అనిపించుకొని = అంపించుకొని, చనియెను, చనునెడఁ = నారదుఁ డాకాశగమనమునఁ బోవునప్పుడు, సహస్రకరుఁడును = వేయికిరణములు గలసూర్యుఁడును, ఆయనయొక్క, లసమాన = ఒప్పుచున్న, ఓజస్సు ఎప్పటిని = లేజస్సు ఎప్పుచేత, చిత్రపతంగ = చిత్రపునసూర్యునియొక్క, "పతంగః షక్షీ సూర్యయోః" అని అ. లీలఁ జెందెను.

రా. అనిశ = ఎల్లప్పుడును, మదమహిమ = గర్వాతిశయముచేత నగు, వర్తనగలవాఁడు, అనిపించుకొని = ఖ్యాతిగని - ఎంచఁబడినవాఁడై యునుట, సహస్రకరుఁడు = కార్తవీర్యుఁడు, చనియెను = నొచ్చెను, నా = నాయొక్క, అనల = అగ్నికి, సమానమైన, ఓజ = లేజస్సుయొక్క, స్పృష్టిచేత, చనునెడఁ = నొచ్చునపుడు, చిత్ర = అద్భుతమైన, పతంగ = మిడుతయొక్క, "సమా పతంగశలభా" అని అ. లీలఁ = సామ్య

మును, చెందెను, ప్రియము చెప్పనందువలన నాప్రతాపాన్నియందుఁ గార్తవీర్యుఁడు మిడుతవలెనే పడ్డది వినియుండవా యనుట.

ఉత్సాహ. అంతరహితసమయవృత్తినర్జునుండు ధర్మ రా
జాంతికమున కరిగె దృఢనిజాయుధగ్రహేచ్ఛన
త్యంతము గురు ధేనుదన్యుతాపితాతిమన్యుమ
త్సాంతబాడబప్రశాంతిసలుపనేర కొండుమైన.

92

రా. ఇంకరెండుపద్యములఁ గార్తవీర్యార్జునుని భంగములె యుత్పేక్షించు చున్నాఁడు. అంత రహిత = అంతశ్శత్రువులయొక్క, సమయవృత్తి = సమష్టి వ్యాపారముచేత, అర్జునుండు = కార్తవీర్యార్జునుఁడు, దృఢమైన, నిజాయుధగ్రహేచ్ఛ = తనయాయుధగ్రహణమును మానకయనుట, గురు = తమతండ్రి జమ దగ్నియొక్క, ధేనువుయొక్క, దన్యుతా = చౌర్యముచేత, అపిత = పొందఁబడిన, అతిమన్యు = మిక్కిలిశోపముగల, మత్ = నాయొక్క, స్వాంతమునెడి బడబాన్నికె బ్రశాంతిని, కొండుమైన = ఉపాయాంతరమున, చలపనేరక, ధర్మరాజు = యముని యొక్క, అంతికమునకు నరిగెను. మా కార్మహమును బుట్టించి మఱి భూలోకమున నిలువఁగూడదుగనుక ననుట.

భా. అంతః = అంతట, రహిత = విడువఁబడిన, సమయ = సంకేతముగల, “సమయాశ్మపథాచారకాలసిద్ధాంతసంవిదః” అని అ. వృత్తి = వర్తనచేత, అర్జునుండు, గురు = పూజ్యములైన, ధేను = పాడియావులయొక్క, “ధేనుస్సాన్నవసూతికా” అని అ. దన్యు = దొంగలచేత, “దన్యుతస్కరమోషకాః” అని అ. తాపిత = తపింపఁ జేయఁబడ్డట్టియ, అతిమన్యుమత్ = మిక్కిలిశోకవంతమైన, స్వాంతముగల, బాడబ = బ్రాహ్మణునికి, “ద్విజాత్యగ్రజన్తభూదేవబాడబాః” అని అ. ప్రశాంతి = చిత్తశాంతిని, కడమ సులభము.

క. ఉదుటున నట్లరిగి యతం

డది ప్రాయశ్చిత్తతీర్థయాత్రాలీల

వదలక పూతము సేయన్

సదమలగతి పూనె వృథయె సత్సంగరముల్.

93

భా. అతండు = అర్జునుఁడు, అది = పడకింటిలోని ధర్మరాజుపద్మినిబోయిన ప్రతిష్ఠాభంగదోషమును, తే. ‘ప్రాణిపదములు వెలిగాఁగఁ బ్రథమలెల్ల, నరయ నొక్కొక్కచో ద్వితీయార్థ మిచ్చు’ పూతముసేయన్ = పరిశుద్ధముచేయ, గతి = గమనమును, పూనెను, సత్సంగరముల్ = సత్పురుషుల ప్రతిజ్ఞలు, “ప్రతిష్ఠాజినుదివాపత్ను సంగరః” అని అ. వృథయె = వ్యర్థముగాదు, అని యర్థాంతరన్యాసాలంకారము.

రా. అతండు = కార్తవీర్యుడు, అది = భేనుచార్యుడోషమును, పూతమునేయ, ప్రాయశ్చిత్త = పాపపరిహారకర్తమునకు, తీర్థ = రేవైన - ప్రవేశాస్పద మైనదనుట. “యోనా జలావతారేచ మంత్రాద్యష్టాదశస్వపి, పుణ్యక్షేత్రే తథా పాత్రే తీర్థం స్యాచ్ఛ” అని హలాయు. యాత్ర = యుద్ధయాత్రయొక్క, లీలచేత, సదమలగతి = సద్గతిని, పూనెను. సత్సంగరముల్ = లెస్సయుద్ధములు, వృథయె, ఎంతపాపాత్ముడేనియు యుద్ధమందుఁబడినను సద్గతిని బొందును గనుక, ఇందుకు స్తుతి. “ద్వావిమా పురుషౌ లోకే సూర్యమండల భేదినౌ, పరివ్రాడ్యోగయుక్తశ్చ రణే చాభిముఖో హతః” ఇట నఁగాఁ బ్రియముఁ జెప్పవలె లేదా లెస్సగాఁ బోట్లాడవలె ననుట.

వ. అందు.

94

తే. అతనురణరసభోగికన్యార్థపరతః

దా నిలావంతుఁ డనుమహాద్ర విణిధిని

సుతుల సద్వృత్తిఁ బడసెద మితయశస్స్య

లీల సుఖయింతు ననుచింత లే దెప్పుడును.

95

రా. అతనురణరసభోగికే = అనల్పమైనయుద్ధము చవియెఱిగినవానికి, అన్య మైన, అర్థ = ప్రయోజనముమీఁదిదైన, పరతః = తాత్పర్యముచేత, తాను, ఇలావంతుఁ డను = భూమిగలవాఁడను, “గౌరిలా కుంభిసి డ్దమ” అని అ. ద్రవిణిధిని = ధన పంతుఁడను, “ద్రవిణం తు ధనం బల” మ్మని అ. సుతులను సద్వృత్తిఁబడసెదను, మిత మైన, యశః = కీర్తిగల, స్వలీల = తనవిలాసముచేత, సుఖయింతు ననుచింతలేదు, యుద్ధప్రియునకు జయత్వప్తి లేదనుట.

భా. అతను = మన్తభునియొక్క, రణ = యుద్ధమందు, రస = వేడుకగల, భోగి కన్యా = నాగకన్యయైన ఉలూచియొక్క, అర్థపరతః = ప్రయోజనవశతచేత, తాను, ఇలావంతుఁడనెడు, ద్రవిణిధిని = బలాఘ్నిని, లసద్వృత్తిని సుతుఁబడసెను, దమిత = అణఁపబడ్డ, యశః = కీర్తిగల, స్వలీల = తనక్రీడచేత, సుఖయింతు ననుచింతలేదు, కీర్తివిడిచి తీర్థయాత్రకునడుమ స్త్రీభోగమును గోరఁడని భావము.

సీ. తీర్థయాత్రాసమాప్తిఁ గరంబు దనరి రా

జోషభోగ్యం బైనయుద్ధవసుధ

నతిసరస మగుచిత్రాంగదానామల

తాంగీకృతసురతావాప్తిఁజేసి

భాసురనందనప్రసవభూషితవర

వర్ణి నీగురుచిత్ర వాహనుండు

తదదూరదేశసిద్ధసరసీపుణ్యతీ

గోపసేవల మహాశాపకలుష

తే. నై కనిర్జరీధృతమకరికలాప

రూపలోపకృజ్జలవిహారుడును దివ్య

ధామకలితుండు నై శూరతరుఁ డగునరుఁ

డిౌప్పెసగురుచిరయశోమహోదయతను.

96

భా. తీర్థయాత్రాసమాప్తిఁ = వత్సరపరిపూర్తిచేత, ఉద్ధవసుధఁ = ఉత్సవామృతముచే, చిత్రాంగద యనెడినామముగల, లతాంగీ = స్త్రీయందు, కృతమైన, సురత = సంభోగముయొక్క ఆవాప్తిచేత, నందన = పుత్రుడైన బభ్రువాహనునియొక్క, ప్రసవ = పుట్టుకచేత, భూషిత = అలంకరింపబడిన, వర్ణి నీగురు = చిత్రాంగదాజనకుడైన, చిత్రవాహనుఁ డనెడిరాజుగలవాఁడు, చిత్రాంగదకుఁబట్టినవానిఁ జిత్రవాహనునికి నర్జునుం డిచ్చెద నన్నాడని యాదివర్ణమందుఁ జెప్పియున్నదిగనుక, తల్ = ఆచిత్రవాహనునిపట్టణమునకు, అదూరదేశ = సమీపదేశమందు, సిద్ధమైన = కలిగిన, సరసీయొక్క, పుణ్య = మనోహరమైన, తీర్థ = రేవుల, ఉపసేవలఁ = స్నానములచేత, మహాశాపకలుషలైన, నై కనిర్జరీ = అనేకదేవతాస్త్రీలచేత, ధృత = ధరింపబడిన, మకరికలాపరూప = మకరీసమూహదేహములయొక్క, లోపకృత్ = నాశమునుజేసినట్టి, జలవిహారముగలవాఁడు, వారిమకరీరూపకాపమోక్షమునుజేసియనుట, దివ్య = మనోహరమైన, ధామ = లేజన్మతోడ, కలితుండు = కూడినవాఁడు, నరుఁడు = అర్జునుండు, సగురుచిరయశోమహోదయతఁ = ఘనమైన చిరకీర్త్యులతయముతోడఁ గూడినవాఁడౌటచేత, ఒప్పెను.

రా. తీర్థయాత్రకు, సమ = సమానమైన, ఆప్తిఁ = వ్యాప్తిచేత, యుద్ధవసుధఁ = రణభూమియందు, అతిసరసమగు = మిక్కిలిప్రియమైన, చిత్ర = ఆశ్వర్యమైన, అంగదాన = శరీరచ్ఛేదమువల్లనైన, “ఏఁ అపఖండనే” అనుధాతువున నిష్ఠాంతశబ్దము. అమలతా = నిష్కల్మషత్వముచేత, అంగీకృతమైన, సురతా = దేవత్వముయొక్క, ఆవాప్తిఁ జేసి = ప్రాప్తిచేత, శూరతరుఁడైన, నరుఁడు = పురుషుఁడు, నందన = నందన పనముయొక్క, ప్రసవ = పుష్పములచేత, భూషితములునై, పరవర్ణిని = ఉత్తమస్త్రీలచేత, గురు = ప్రేమన, చిత్రవాహనుండు = చిత్రరువుతోఁగూడిన విమానములుగలవాఁడు, తల్ = ఆనందనపనములకు, అదూరదేశ = సమీపదేశమందున్న, సిద్ధసరసీ = ఆకాశగంగయొక్క, మహాశ = అధికాశగలవారైన, అపకలుష, మకరికలాప = మకరికాపత్రాలంకారముచేతనైన, “కలాపా భూషణే బర్హతూణీరే సంపాతావసి” అని ఆ. రూప =

సౌందర్యముయొక్క, “రూపం స్వరూపే సౌందర్యే” అని అ. దివ్యధామ = దివ్య గృహములయందు, ఒప్పెనగుఁ = క్రియ, కడమ సులభము.

తే. అంత శౌర్యాశ్రయం బైన యట్టిమేటి

వీడు నాకాహవస్పృహసీతథామ

కాంతిఁ జూచిపోయెద నని కదలి వచ్చి

నాడ నెఱి సూపుమదనుగుణక్రమమున.

97

రా. అంతయైన, శౌర్యాశ్రయంబైనయట్టిమేటివి, ఈడునాకు = నాకు సరి యైనవాడవు, ఆహవస్పృహ = యుద్ధవాంఛతోడ, అస్వీత = కూడిన, శౌర్యముతోఁ గూడినదనుట, ధామ = ప్రతాపముయొక్క, కాంతిఁ = స్ఫురణచేత, ఈడైన వాడవని క్రిందటి కన్వయము, కాంతిపదము. కముకాంతే - అన్న యుదాహరణ మున నిచ్చాపరమైన నవును. యుద్ధవాంఛను బ్రతాపవాంఛను నీడైనవాడవు. అటు గనుక నే వచ్చినాడను, మఱి = నాకు, అనుగుణక్రమమున, నెఱిసూపు = ఎది రింపుమా.

భా. అంతట, శౌరి = కృష్ణునికి, ఆశ్రయంబైనయట్టిమేటివీడు = ద్వారకను. నాక=స్వర్గముతోడనగు, ఆహవ=యుద్ధముయొక్క, స్పృహ = కోరికతోడ, సామ్యము తోడననుట, అస్వీత=కూడిన, ధామ=గృహములయొక్క, కాంతిగలదాని, చూచి పోయెదనని వచ్చి, నాడ = నాడే, మదనునియొక్క, గుణక్రమమునఁ=గుణాను సారమున, చేరి యని ముందటిపద్యమున కన్వయము.

క తెరలక మనము సుభద్రా

కరనాళీకగ్రహేచ్ఛ గప్పగఁ జనునా

దొర యదుపురిఁ జేరి జనవి

సరముల కెఱుకపడనీక శౌర్యతనుఘ్నణన్.

98

భా. మనము=మనస్సును, సుభద్రా = సుభద్రయొక్క, కరనాళీకగ్రహేచ్ఛ = హస్తపద్మగ్రహణవాంఛ, వివాహేచ్ఛయనుట, కప్పగఁ = ఆక్రమింపుచుండగా, చనునాదొర=చనుచున్న యర్జునుడు, యదుపురిఁ=ద్వారకను, శౌరి = కృష్ణుని యొక్క, అతను = అనల్పమైన, ఘ్నణఁ = దయను, “ఘ్నణా జాగుప్సాకృపయోః” అని వి. ఎఱుకపడనీక, తిరంబై పోయె నని ముందటిపద్యములొక గ్రయ.

రా. మనము=ఇద్దఱమును, సుభద్రాకర = శుభాస్పదమైన, నాళీకగ్రహేచ్ఛ = శరగ్రహేచ్ఛను - యుద్ధవాంఛననుట, “నాళీకం శరపద్మయోః” అని. వి. కప్పగఁ జనునా=అణింపవచ్చునా, నీకు, అశౌర్యతఁ = శౌర్యహీనత్వముచేతను, ఘ్నణఁ =

జుగుప్సచేతను, పురి = అయోధ్యను, చేరి జనవిసరములకు, యెఱుకపడక = కనుపట్టు నట్లుగా, దొరయడు = యుక్తముగాడు.

మ. అనయంబు మదనామితాస్త్రకలనాత్వంతార్తి రాకుండఁ జ
య్యన మానిత్వకృతేష్టసిద్ధితఁ దిరంబై పోయె దేదీప్యమా
ననిరూఢిం బయిబడ్డయాదవులనానావీరధర్మప్రవృ
త్తినిరర్థం బనిపించి యాత్మపురికిం దేవేరితోఁ గూడఁగన్.

99

రా. మల్ = నాయొక్క, అనామిత = ఆణఁపఁబడని, అస్త్రకలన = బాణప్రయోగముచేతనైన, అత్యంతార్తిరాకుండ, మానిత్వ = నిరుత్తరత్వముచేత, కృత = చేయఁబడ్డ, ఇష్టసిద్ధిత = ఆభీష్టసిద్ధిగలుగుటచేత, దీప్యమాననిరూఢిచేత, పయిబడ్డ = ఆరోపితమైన, ఆ, దవుల = దూరములనున్న, నానావీరధర్మప్రవృత్తి = వార్త, ఆత్మపురికి, పోయెదే = పోయెదవా.

భా. మదన = మన్మథునియొక్క, అమితమైన, అస్త్రకలనా = బాణవిద్యచేతనగు, మానిత్వ = మునిత్వముచేత, కృతేష్టసిద్ధితను, సన్నాసివేషమున నుభద్రను వరించిన వాడై యనుట, దేదీప్యమాననిరూఢింబయిబడ్డ, యాదవులయొక్క, దేవేరితో = భార్యతోఁగూడ, పోయెను.

చ. అనికృతధర్మవీక్షుఁ డయియావరవర్ణినికామసంభ్రమం
బు నడపుచుం గరం బమరపూజ్యసమిజ్జయశోభిమన్యునా
మునిసుతుఁ గాంచి లక్ష్మణుఁ డముద్రితదీప్తిధనంజయుండు నే
ర్పె నయగభీరవీరసమవేక్ష్యతరోచ్చరణప్రగల్భతన్.

100

భా. అనికృత = తిరస్కరింపఁబడని, ధర్మవీక్షుఁడయి = ధర్మదృష్టిగలవాడై, ఆ వరవర్ణిని = సుభద్రయందు, కామసంభ్రమంబునడపుచును, అమరపూజ్య = దేవతాశ్లాఘనీయమైన, సమిజ్జ = యుద్ధమందుఁబుట్టిన, యశ = కీర్తిగల, ఆభిమన్యుఁ డనునామముగలవాని, సుతు = పుత్రుని, కాంచి, లక్ష్మణుండు = లక్ష్మీవంతుండు, “లక్ష్మీవాఁ లక్ష్మణః శ్రీలః” అని అ. అముద్రితదీప్తి = అనర్గళమైనదీప్తిగలవాఁడు, ధనంజయుండు = అర్జునుండు, నయ = నీలిచేత, గభీరమునై, వీరులచేత, సమవేక్ష్యతర = మిక్కిలి నాశింపఁదగిన, ఉచ్చ = ఉన్నతమైన, రణమందుగల, ప్రగల్భత = ప్రాధిమను, నేర్పె = ఉపదేశించెను.

రా. అని = ఈలాగునఁబలికి, కృతమైన, ధర్మవీక్షుఁడయి = వింటియందు దృష్టిగలవాడై, విల్లెక్కుఁబెట్టనిశ్చయించినవాడై యనుట, ఆవరవర్ణి = ఆనైషిక్లబ్ధాచారి పరశురాముండు, “వర్ణి నో బ్రహ్మచారిణః” అని అ. నికామ = అత్యంతము, సంభ్రమంబునడపుచును, కరంబు = మిక్కిలి, అమరంగా, అముద్రితదీప్తిచేత, ధనంజయుండు =

అన్నినిబోలినవాడు, లక్షణుడు, పూజ్యుఁడై యున్నాడై, సమిష్టయఁబడుచున్నచేత, శోభి = ఒప్పుచున్న, మన్యుఁ = క్రోధముగలవాని, ఆమునిస్మతుఁ = పరశురాముని, నేర్పనయఁ = చాతుర్యము క్తముగా, ఉచ్చరణప్రగల్భతఁ = ఉచ్చారణశక్తిచేత, ఇట్లునుని ముందటిపద్యమునఁ గ్రియ.

తే. కొసర నిట్లనుభావంబు పస నెరపుచు
నమ్మహాత్ముతో జిష్టులేజోతిశయము
మిక్కిలిఁ బ్రకాశముగ భ్రాతృమిత్రబంధు
సచివులసమాదృతిని జూపి రుచితసరణి.

101

రా. జిష్టు = జయశీలమైన, సమాదృతిఁ = అత్యాదరమున, రుచిత = ఒప్పెడి, సరణిచేత.

భా. ఇట్లు, ఆనుభావంబు, అమ్మహాత్ముతోఁ = అభిమన్యునితోఁ గూడి, జిష్టు = అర్జునునియొక్క, ప్రకాశముగఁ = ప్రకటముకాగా, సచివులు, ఆననుఁబతులమైన, అదృతిఁ = అదరమును, చూపిరి, ఉచితసరణిఁ = తగినరీతిని.

క. మగలయిలువరుస గలపెను

దగ వరు లొకఁడొకఁడొక్కొక్కతనయు రుచిరశౌ

ర్యగతినుతిఁ జెంద ఘనకీ

ర్తిగ నలరంగలరుద్రోపది వరక్రమతన్.

102

భా. ఘనకీర్తిగ, అల, రంగలరు = రంగుమీఱు, ద్రోపది = ద్రాపది, తద్భవపదము. ఉ. 'ద్రోపదిబంధురం బయినకొమ్ముడి గ్రమ్మవీడ్చి పెండ్లుకల్, దావలకేటఁబూని యసితచ్ఛవిఁ బోల్పునుహాభుజంగియో, నావిలసిల్లి వ్రేలఁగ మనంబునఁ బొంగ విషాద రోషముల్, గావగలేక బాష్పములు గ్రమ్మఁగ దిగ్గునలేచి యార్తయై' అని యుద్యోగ పర్వముందుఁ బ్రయోగము. తగ, వరులు = పతులు, రుచిర = ప్రకాశించుచున్న, శౌర్యగతి = శౌర్యవర్తనచేతనైన, నుతి = స్తుతిగలవాని, ఒక్కొక్క, తనయుఁ = కుమారుని, చెందఁగా, వరక్రమతఁ = పెద్దపిన్నవరుసను, లేక, వరఁశ్రేష్ఠమైన, క్రమతఁ = సుర్యుడగలదౌటచేత, మగలయిలువరుస గలపెను.

రా. మగలయిలువరుసగల = పంకానుగపౌరుషముగల, పెనుదగవరులు = మంచి నేర్పురులు, ఒకఁడొకఁడు = ఒక్కొక్కపురుషుడే, ఒక్కొక్క = ఒకానొకడైన, వింతైన దనుట. ఉరు = అధికమైన, చిరఃస్థిరమైన, శౌర్యగతి = శౌర్యవర్తనము, నుతిఁజెందఁ = ప్రసిద్ధమగునట్లుగా, అలరంగలరు = ప్రకాశింపఁగలరు, అక్రమతఁ = క్రమము దప్పి, ద్రోపదివరు,

సీ. అంత శౌర్యాప్తిచే నధికప్రవర్షసం
 పన్నత దగఁ గాంచియున్న తమగు
 దండితనమున వీరుండ నేనస్ఫుట
 పటుశక్తి విజయుండ బాలిశుండ
 నీకాభిముఖ్యంబుగైకొని సుమనోబ
 లంబుతోఁ దగ నుత్తరంబుఁ జెప్పఁ
 జతురుండ నాతపస్థితివనాదృతవివి
 ధవిహారభోగవర్తనల నొనరి
 తే. తనరునచ్యుతయోగశోభనత నుండ
 వనికీ బనివడి విప్రుడై యనలుఁ డేగు
 దెంచె ననవరదీప్తి నేలెంచి యిట్లు
 పలికె దీవనలసగర్వకళ నెరపుచు.

103

రా. అంతైన=పూర్వోక్తమైన, దండితనమున, వీరుండ = ఈబంధుమిత్రాదులుండగా, నేను, అస్ఫుట = వ్యక్తముగాని, పటుశక్తియు విజయము గలవాడను, బాలిశుండను = బాలకుండను, నీకు, ఆభిముఖ్యంబు గైకొని, సు=లెన్నెన, మనోబలంబుతో=బుద్ధిబలముతో, ఉత్తరంబుఁ జెప్పఁ జతురుండనా, తపస్థితివి = తపస్సునందు నిలుకడగలవాడవు, అనాదృత = అదరింపఁబడని, వివిధవిహారభోగములు గలవర్తనలొనరి తనరెడి, అచ్యుత = నిలకడైన, యోగ = అష్టాంగయోగముచేత, శోభనమైన, తనుండవు = మేనుగలవాడవు, అనికీ బనివడి విప్రుడై యనలుఁ డేగు దెంచె నన, ఈవు, అనలస = అమందమైన, గర్వకళ = గర్వప్రాప్తిని, నెఱపుచుఁ బలికెదవు.

భా. అంతట, శౌరి=కృష్ణునియొక్క, ఆప్తిచే = ఆగమనముచేత, వీరుండు, అనేన=పాపరహితమైన, “కలుషం వృజినైనోఘ” మని అ. స్ఫుటమైనపటుశక్తిగలవాడు, అబాలిశుండు=బుద్ధిమంతుండు, విజయుండు=అర్జునుండు, అనీక=యుద్ధమునకు, “సమరానీకరణాః” అని అ. సుమనోబలంబుతో = దేవబలముతోడ, చతురుండు, అనాతపస్థితి=అతపస్థితిలేని, వన=వనమందు, అదృత=అదరింపఁబడి, తనరు=విప్రుచున్న, అచ్యుతయోగ = కృష్ణసఖ్యముచేతనైన, శోభనతను = శోభనత్వమున, ఉండఁగా, అనవర=శ్రేష్ఠమైన, దీప్తిచేత. అనగర్వ=గర్వయుక్తముగాని, కళ = వర్తనచేత, దీవనలస, నెరపుచు = ఇచ్చుచు, పలికెను.

క. విను విజయశక్తిమీరితి

ననుగాఢాహమిక చెల్లునామదిలో నెం

దును బహుతరాశనుండం

జనునే మి మ్మడుగవలయుసకలార్థంబుల్.

104

భా. విజయ=సంబుద్ధి, తిన్=భక్షించునట్లుగా, గాఢాహమిక, నామనిలో, చెల్లు=చెలంగుచున్నది, బహుతరాశనుండ=బహుశనుండను, నే=నేను, వలయు=వలసినట్టి, సకలార్థములను మిమ్మడుగ, చను=తగునుననుట.

రా. విను=విజయశక్తిమీరితిని, అను=అనెడి, గాఢాహమికచెల్లునా, ఇక్కడ=ప్రత్యయతి. మదిగా, బహుతరాశ=అధికాపేక్షచేత, ఉండజనునే, సకలార్థంబులు=సకలప్రయోజనములు, మిమ్మడుగవలయు=మిమ్ము నడిగి తెలిసికోవలెను.

మ. అని వాలాయముగా నభీష్టతమమా నన్నం బొసంగన్ స్వనీ

తిని ము న్నెంతయు నియ్యకొల్పి మఱియు ద్వైతిం బ్రవర్తిల్లుము
జ్జనితోల్లాసముతోడఁ బల్కె సముదంచత్తాండవాస్వాదవ
ర్తన విప్లవం బని రాజపుత్రునకు శస్త్రం బొశుచిత్వంబునన్.

105

రా. అని=యుద్ధము, అభీష్టతమమాను, అన్న=అన్నట్టాయెనా, స్వనీతి=బ్రాహ్మణధర్మమును, పొసంగన్, ప్రవర్తిల్లుము, జ్జనితోల్లాసముతోడ, పల్కె=భాషణమె, సముదంచల్=ప్రకాశించుచున్న, ఖాండ=ఖండశర్మరాసంబంధమైన, “స్వాత్థండశ్శకలే చేతువికారమణిదోషయోః” అని వి. “తస్యేద” మ్మని అబ్బిత్వయాంతము. వాః=ఉదకముయొక్క, “వార్వారి సలిలం కమలం జల” మ్మని ఆ. స్వోద=రుచివంటిరుచిగల, వర్తనము=వర్తనగలది, శస్త్రంబొ, శుచిత్వంబున=అప్రతిహతుడౌచేత, “శుచిశ్శుద్ధేనపహతే శృంగారామధయోరపి, గ్రీష్ఠే హుతవహేసి స్వా” త్తని వి. అని=యుద్ధము, ఇప్తంబు=ప్రియమైనది, రాజపుత్రునికి వాఙ్మధుర్యమును యుద్ధకార్యశ్రమును స్వతస్సిద్ధమైనదిగాదా యనుట.

భా. అని=ఇటని, అన్నంబును, ఒసంగన్ = ఇచ్చెడికొఱకు, అన్నశబ్దము-ఆద. భక్షణే, అనుభాతువున నిచ్చున్న గనుక ఆహారవాచకము. స్వనీతి=తనబ్రాహ్మణాశృతిధర్మముననే, ఇయ్యకొల్పి=ఆలాగుననే ఇచ్చెదమనిపించి, మఱి=అనుపించుకొన్నపిచ్చుట, ముల్=సంతోషముచేత, జనిత=పుట్టిన, ఉల్లాసముతోడ, శస్త్రంబొ=చెప్పబడిన, శుచిత్వంబున=అగ్నిత్వముగలవాడై, పల్కె=పలికెను.

ఉత్సాహ. ఈవిధమునఁ బల్కి మఱియు నిట్టులనియె నట్టి కాం

క్షౌవిధి నొకవిఘ్న మిపుడు గలదు నిన్ను నారయం

గా వినుమునివారణాధి కారమునకు దగుదువే

తావదర్థగతియు మున్ను దలచినాడ నామదినన్.

106

భా. అట్టికాంక్షావిధికిఁ = అఖాండపవనభక్షణవాంఛకు, నిన్ను నారయంగా
వినుము, నివారణాధికారమునకుఁ = అవిఘ్నముమాన్వేడుపనికి, తగుదువు, ఏతావదర్థ
గతియొక్క = ఇంతపూనికను, మున్ను = మునుపె, తలచినాఁడను.

రా. విను, మునివి, అరణాధికారమునకు, తగుదువేతగుదువా, తావదర్థ
గతియొక్క = అంతైనకార్యరీతిని, మునీశ్వరుఁడవని తాకుకొన్నాఁడ నని తాత్పర్యము.

లే వఱలునచ్యుతసఖ్యాతివర్ణితాతు

లప్రదీప్తి ని ట్లలరు నీ విప్రభావ

మెందుఁ బెట్టనికొటగా నెనఁగుచుఁ గడ

చేర్చునన్నహాశరాజితనిరూఢి.

107

రా. అచ్యుత = స్థిరమైనయోగముచేత, సఖ్యాతి = ఖ్యాతిసహితమైన, వర్ణితా =
బ్రహ్మచారిత్వముయొక్క, అతులప్రదీప్తి = అత్యంత ప్రసిద్ధిచేత, నీ, విప్రభావము =
విప్రత్వము, అస్తత్ = మాయొక్క, శర = బాణములయొక్క, అజితనిరూఢి =
అప్రతిహతమైన శక్తిని, కడచేర్చువు = అతిక్రమింతువు, నీవు బ్రహ్మఁజుడవు గాఁబట్టి
కొంకుచున్నావునుట.

భా. వఱలు = పిప్పెడి, అచ్యుత = కృష్ణునియొక్క, సఖ్యముచేత, నతివర్ణిత
మైన, యతులమైన ప్రదీప్తి = లేజన్మచేత, ఇట్లలరునీవు, ఇది కృష్ణునిసాంగత్యమును
జూచి చెప్పెడిమాట, ఇప్రభావము = ఈమహిమ, రాజితనిరూఢి = మంచి యస్త్ర
భ్యాసమందలి నేర్పుచేత, అస్తత్ = మాయొక్క, పూజాబహువచనము, మహాశక్తి =
అధికాపేక్షను, కడచేర్చువు = సఫలము చేతువు.

ఉత్సాహ. ఎన్న నేవరించువరసమిన్నహావనంబులో

నన్న గారి గినిసినను ఘనాతిచండ కాండవృ

ష్టి న్నలంప వచ్చు జగదజేయదండ నుండుమా

యన్న బ్రహ్మఁజునకు విరచితాంజలి యగుభక్తితోన్.

108

భా. ఎన్న, నేవరించు = నేనుగోరెడి, వర = శ్రేష్ఠమైన, సమిల్ = సమీధలుగల,
'ఇథ మేథస్సుమిల్ స్త్రియా' వ్తసి అ. మహావనంబులోను, అన్నగారి = ఆయింద్రుఁడు,
కినిసి, నక్ష = నన్ను, ఘన = మేఘములయొక్క, అతిచండ = మిక్కిలి సుగ్రమైన,
కాండవృష్టి = ఉదకవర్షముచేత, "కాండోస్త్రీ దండబాణార్వవర్గావసరవారిష" అని
అ. నలంపవచ్చు = నలగించెడికొఱకు వచ్చును, జగదజేయ = సంబుద్ధి, దండనుండు
మా, అన్న = అనినను, బ్రహ్మఁజునకు = బ్రహ్మణాకృతి యైనయన్నికి, విరచిత
మైనయంజలిగలదైన, పంచమీబహుప్రీతి, భక్తితో, ఇట్లునని ముందరఁ గ్రియ.

రా. ఎన్ను నే=ప్రసిద్ధమగునట్లుగానే, వరించు = స్వీకరించు, వరసమిల్ = మహా యుద్ధమనెడి, మహా=ఉత్సవముయొక్క, “సమిత్యాజిస్సమిద్యుద్ధః మహామూత్సవ లేజసోః” అని అ. అవనంబులొనక=రక్షణములొపల, నగారిగినిసినక=ఇంద్రుడెదిరించినప్పటికిని, కాండవృష్టిక = శరవర్షముచేత, జగదజేయదండనుండు = జగములకు నతిక్రమించరాని యాజ్ఞగలవాఁడు, మాయన్ను = రఘురాముఁడు, నలంపవచ్చుక = అణచుయత్నము చేయును, అట్టెనను దాళినందునకు హేతువు, బ్రాహ్మణునకు విరచితాంజలి యగును, “గవగ్రజన్తనామగ్రే న శూరో రోషవాసయ” మ్మని రామవాక్యము గనుక.

సగ్ధర. ఆరాజన్యోత్తముం డిట్లనుదితరభసుండై భవత్సత్వరవ్యా హారంబిట్లోర్చియుంటన్యముగఁగొనకుమాత్తాంగనాశుల్కతాదృ శ్చారోగ్రేష్వాస మిట్లశ్రమజిత మగుటెంచంగ నాచేతికాటం గ్రూరేష్వాసంబు లేదొక్కొండు గలుగునె తద్ధోరయాధ్దంబునై యన్.

రా. ఆరాజన్యోత్తముండు = రాముఁడు, ఇట్లు, అనుదితరభసుండై = పుట్టనట్టి యాగ్రహము గలవాడై, భవత్=నీయొక్క, సత్వర=తీవ్రమైన, వ్యాహారంబు=వాక్యమును, “వ్యాహారకక్షిర్దక్షిత” మ్మని అ. ఓర్చియుంట నన్యముగ, కొనకుము=ఎంచకుమా, తాదృశ్చార=అట్టిచేవగల, ఉగ్రేష్వాసము=ఈశ్వరునివిల్లు, ఎంచంగ, ఆచేతికే=ఆరఘు నాథునిహస్తమునకు, అటక=తాళనట్టుగా, గ్రూరేష్వాసంబు=దురుసైనవిల్లు, శరాసన మనినట్టు, లేదు, ఒక్కొండు=ఒకపురుషుఁడు, ఒకఁడు, ఒక్కొండు అని రెండు ప్రయోగములు గలవు గనుక, తత్=అట్టిరఘునాథునియొక్క, కలుగునె క్రియ.

భా. ఆరాజన్యోత్తముండు=అర్జునుఁడు, ఇట్లు, దిత=భండితమైన, రభసుండై = వేగముగలవాడై, త్వరవడకయనుట, ఓర్చియుంట=వించున్నయునికి, నాచేతికి, గ్రూరే ష్వాసంబు=గట్టివిల్లు, ఒక్కొండు=ఒకటి, ఉ. ‘ఇష్ట దేను రాకుండ నొకండు వచ్చి మఱియొండునె’ అని పెద్దిరాజుప్రయోగము. తత్=అయింద్రునియొక్క, కలుగునె= కలిగెడినా, అని క్రియ. నాచేతికిఁ దగినవిల్లొకటియిచ్చినను నింద్రునితో యుద్ధము సేయఁగల ననుట.

సీ. అనుటయు నాతఁ డాజననాథ వరకుమా
రాగ్రణిఁ జూచి నీయాత్మయందు
నిటుచంటితలఁపున్న నిదిగో మహాబలొ
ద్దామంబు కమలేశదత్త మయ్యె

నాకీశచాపంబునకు నెక్కు డిది గాండి
 వం బనుభారతీవరుధనుర్
 తల్లికశేషోగ్రతరగుణప్రాధి న
 త్యధికంబు క్రమమున నన్యదేవ
 తే. ధృతములైనవానిని గణుతింపనేల
 దీని నెక్కుడి నీభుజస్థేమఘనవి
 జృంభణముఁ జూపు మని తనచేతివిల్లు
 దృఢరణస్థితి నరదంబుఁదెచ్చి యిచ్చె.

110

భా. కమలేశ=జలాధిపతియైనవరుణునిచేత, దత్తమయ్యెను=ఇవ్వఁబడెను, నాకీశ=దేవేంద్రునియొక్క, చాపంబునకు నెక్కుడు, గాండివంబును = గాండివమునెడి, ధనుర్ తల్లిక=ధనుశ్చేష్ఠమైనది, “మతల్లికా మచర్చికా ప్రకాండముద్భుతల్లజౌ ప్రశస్తవాచకాని” అని అ. కేషునిధంగి నుగ్రతరమైన, గుణ=నారియొక్క, “మార్వీ జ్యోతింజినీగుణః” అని అ. ప్రాధిచేత నత్యధికంబు, అన్యదేవ=బ్రహ్మదులచేత, ధృతములైన=ధరించుటలు గలిగినను, వానికే=ఆధారణములను, గణుతింపనేల, అని. తనచేతివింటిని, దృఢమైనరణ మందుల, స్థితికే=ఊనికిగలదాని, అప్రతిహతమైనదానిననుట, అరదంబును=రథమును, తెచ్చి యిచ్చెను.

రా. ఆతఁడు = పరశురాముఁడు, జననాథపరశుమారాగ్రణిక = దశరథకుమార జ్యేష్ఠుఁ డైనరాముని, చూచి, అనుమాట, నాకు, కమలేశదత్తమయ్యెను=ప్రీతిచేత నియ్యఁబడెను. ఈశచాపంబునకు నెక్కుడిది, ధనుర్ తల్లికే=ధనుశ్చేష్ఠమగును, అశేషోగ్రతరగుణప్రాధిచేత నత్యధికంబు, దృఢరణస్థితి=దృఢమైనరణస్థితిగల, నర=పురుషులను, ద=ఖండించుదాని, “దోఅవఖండనే, ఆతోనుపసర్గే కః” అని కప్రత్యయాంతము. తన చేతివింటినిచ్చెను.

మ. నుతశక్తిక్ నృపసూనుఁ డట్టిధనువుక్ మోపెట్టి యొంద్రాయుధో
 ధృతిపాథోదనిరాసి యయ్యె నపు డాతండుక్ సముద్వేగయు
 క్తతఁ గీర్తించి కృతావృథాగ్రహతదస్త్రక్రామితస్వర్గప
 ధృతియై యిష్టమహావనీచరతఁ జెందం గాంచి పొంగెక్ మదిన్. 111

రా. ఐంద్రాయుధోధృతిపాథోదనిరాసియ్యెను=ఇంద్రధనుస్సుతోఁగూడిన యు న్నుతిగలమేఘమును దిరగ్కరించినవాఁడాయెను. నీలమేఘశ్యాముఁడు గనుక, ఆతండుక్ =పరశురాముఁడును, సముద్వేగయుక్తతక్ = భయయోగముచేత, కృతమైన, అవృథా=వృథముగాని, గ్రహ=గ్రహణముగల ఎక్కుఁబెట్టుటగల, తదస్త్ర=ఆరామునిబాణము

చేత, క్రామిత=ఆక్రమింపబడ్డ, బోగొట్టబడ్డదనుట, స్వర్గముయొక్క, పద్ధతి=మార్గము
గలవాడై, ఇష్టమైన, మహా, అవసరత=భూసంచారమును, చెందంగాంచి మదిసి,
పొంగె=సంతసిల్లెను.

భా. నృపసూనుడు=అర్జునుడు, అట్టిధనువు=గాండివమును, బింద్రాయధోద్ధతి=
ఇంద్రుని యాయుధములయొక్క యుద్ధతితోఁగూడిన, పాథోద=మేఘములను, నిరాసి
యయ్యె=బోగొట్టినవాడాయెను. ఇంద్రునివజ్రము మొదలైనయాయుధములను
మేఘములను బోగొట్టెనుట. సముత్=సంతోషముతోఁగూడిన, వేగ=సంభ్రమముతోడ
వైన, “సమా సంవేగసంభ్రమా” అని అ. యుక్తత=కూటమిచేత, ఆతండు=
ఆయ్యియు, కీర్తించి, కృతమైన, అవృథా=వృథముగాని, ఆగ్రహ=చలముగల, తల్=
ఆయర్జునునియొక్క, అస్త్రములచేత, క్రామితస్వర్గపద్ధతియై=కప్పబడ్డయాశాశమార్గము
గలవాడై, అర్జునుడు శరపంజరము గట్టె గనుక, ఇష్టమైన, మహా, వసి=వసముయొక్క,
చరత=భక్షణమును.

తే. తనకనలుచేష్ట లంతభీతిని ఘటింప

మగిడి శరణన్న దన్తహి మయుఁ దదాత్త

తన్మహాదైన్యము గణించి దయ దలిర్పఁ

గాచె నేమన నప్పు డారాచపట్టి,

112

భా. తనకు, అనలుచేష్టలు, అంతభీతి=నాశభయమును, ఘటింప, శరణన్న=
శరణుపేడినను, తన్మహి=ఆఖండవనభూమియంద, మయు=మయుడనువాని,
తదా=తత్కాలమందు, ఆత్త=పొందఁబడిన, తల్=ఆమయునియొక్క, మహాదైన్యమును
గణించి, ఆరాచపట్టి=అర్జునుడు, కాచె=రక్షించెను.

రా. తనయొక్క, కనలుచేష్టలు=శోపచేష్టలు, అంతైన, తల్=ఆపరశురాముని
యొక్క, మహిమయు=మహిమను, కడమ సరి.

ఉ. సుక్కుక భూమిభృత్కులవిరోధి కడంక నడంచి యిమ్మెయిం

దక్కుక హేతిధారి కుచితం బగుకార్యము నిర్వహించి పెం

పెక్కుడుగాఁగ నాత్మపురి కేఁగె హరిన్నుతకీర్తి గూడిన

ల్లిక్కులఁ బిక్కుటిల్లుచు దలిర్పుప్రతాపవిజృంభణంబునన్.

113

రా. భూమిభృత్కులవిరోధియైన పరశురామునియొక్క, కడంక=గర్వమును,
హేతిధారిక=శస్త్రధారునకు, “రవేర్పిశ్చ శస్త్రంచ వహ్ని జ్వాలా చహేతయః”
అని అ. హరిత్=దిక్కులయందు, “అశాశ్చ హరితశ్చ తాః” అని అ. నుతమైన, ఏఁగెను=
క్రియ, కడమ సులభము.

భా. భూమిభృతుల=చర్యతసమూహములకు, “భూభృద్భూమిభరే నృపే” అని
 ఆ. విరోధియైనందునియొక్క, హేతిధారికే=జ్వాలావహుడైనయన్నికి, నుత
 త్తిని, హరికే=కృష్ణుని, కూడి, అత్త పురికే=ఇంద్రప్రస్థపురమునకు, వీరినను.
 సీ. సర్వేశ్వరుడు కృష్ణు సఖ్యాతిమహిమకు

నెంత పెంపును దగు నేమిచెప్ప
 దక్షుఁ డానరుఁ డట్లు దనర రాక్షసకుల
 తక్షకుం డతివిచిత్రతరశక్తి
 మయుఁ డతిక్రాంతవాఙ్మానసభావిశే
 షంబు వైవస్వతసంతతికిని
 దనదులీలోదయంబునను సంపాదించి
 పెట్టె నత్యంతంబు పెంపుసొంపు
 తే. సంఘటిల మరుచ్చితమఖిసంతతుల క
 తఁడు గదాదండమును సమిద్ధజయనాది
 కంబువరము నిచ్చెను హరికిం బడరంగ
 బలుదెఱంగుల నార్యులుఁ బ్రస్తుతింప.

111

భా. సర్వేశ్వరుడగు కృష్ణునియొక్క సఖ్యముచేత నైన యతిమహిమకు, దక్షుఁడు,
 ఆనరుఁడు = ఆయర్జునుఁడు, అట్లుదనరకే = అలాగుననొప్పుచుండగా, రాక్షసకులము
 యొక్క, తక్షకుండు, విశ్వకర్మ, “తక్షకో నాగవర్ధక్యోః” అని ఆ. అతివిచిత్రతరమైన
 శక్తిగలవాఁడు, మయుఁడు, అతిక్రాంత = అతిక్రమింపఁబడిన, వాక్కులయొక్క,
 మాన = పరిమాణముగల, వాగగోచరమనుట. సభావిశేషంబును, వైవస్వతసంతతికే =
 ధర్మజునకు, తనదు, లీలోదయంబునకే = క్రియాచాతుర్యముచేత, సంపాదించిపెట్టెను,
 మరుచ్చితమఖిసంతతులకు = వాయువుయొక్కయు నిందు నియొక్కయుఁ బుత్రుల-
 భీమార్జునులకు, అతఁడు, మయుఁడు, గదాదండమును, సమిద్ధ=ప్రకాశింపుచున్న, జయ=
 జయముగలుగునట్లుగా, నాది=మ్రోసెడి, కంబువరమును=శంఖశ్రేష్ఠమును, “శంఖస్సాన్వి-
 త్కంబురస్త్రీయా” యని ఆ. హరికే=కృష్ణునికి, ఇంబడరంగకే = ఇంబగునట్లుగా,
 “ఇంబడరంగా భజనంబు” లని యనంతుని ఛందశిప్రయోగము.

రా. కృష్ణు=విష్ణువుయొక్క, సఖ్యాతి=ఖ్యాతితోఁగూడిన, దక్షుఁడానరుఁడు,
 తక్షకుండు = కానకుండు, శక్తిమయుఁడు, అతిక్రమింపఁబడిన, వాఙ్మానస = వాక్కును
 మానసమునుగల, అవాఙ్మానసగోచరమనుట. భావిశేషంబు=కాంతివిశేషమును, వైవస్వత
 సంతతికే = వైవస్వతమునుపుయొక్క వంశమునకు, తనదు = తనయొక్క, లీలా=విలా

సార్థమైన, ఉదయంబునఁ = అవతారముచేత, మరుచ్ఛత = దేవతాశతములకును, మఖ సంతతులకుఁ = యాగసమూహములకును, అతఁడుగదా = అవిష్టువుగదా, దండ = ఆధారము, మును = పూర్వమందు, జయన = జయము, “జయనే జయః” అని అ. ఆదికంబు = ఆదిగాఁగల, వరమును, హరికిఁ = ఇంద్రునకు, ఇచ్చెను. రఘునాథునిమహిమను వర్ణింప శక్యముగాదనుట.

చ. అది యటులుండె నట్టిసభయానతశత్రుదయాశుఁ డాజిదీ

వ్యధరిహృదంతవహ్ని సమవర్తిసుతుం డతిలోకభాగ్యసం

పద లమరంగఁ జేకొని శుభస్థితిఁ దమ్ములు దాను నెంతయుం

బొదల శుచిత్వశాలి యజపుత్రుఁడు మిక్కిలి సంతసిల్లుచున్. 115

రా. సభయ = భయసహితమానట్లుగా, ఆనత = నమ్మలైన, శత్రువులందు దయా శుఁడు, ఆజి = యుద్ధమందు, దీవ్యత్ = ప్రకాశింపుచున్న, అరి = శత్రువులయొక్క, హృత్ = హృదయములయందు, అంతవహ్నిసమ = ప్రళయాగ్నికి సమమానట్లుగా, వర్తింపుచున్నవాఁడు, సుతుండు = రఘునాథుండు, అతిలోక = లోకముల నతీతమించిన, “అత్యాదయః క్రాంతాద్యర్థే ద్వితీయయా” అని ద్వితీయాసమాసము. భాగ్యసంపదలచేత బొదలఁగా, అజపుత్రుఁడు = దశరథుండు, పెంపొందెనని ముందరిపద్యమునఁ గ్రియ.

భా. అది యటులుండె, అట్టిసభయందు, ఆనతశత్రుదయాశుఁడు, అంత వహ్ని యయినవాఁడు, సమవర్తిసుతుండు = ధర్మజుఁడు, శుచిత్వ = ధావశ్యముచేత, శాలి = బిప్పెడి వాఁడు, అజపుత్రుఁడు = బ్రహ్మపుత్రుడైననారదుండు, చనుదెంచి యని ముందటిపద్యము నకు నన్వయము.

క. చను దెంచి సర్వదిగ్వి

ర్తనఁ దేజము మెఱయఁ దత్పురస్థితిఁ బెంపొం

దె నతం డనుజులు దానుం

బొనరించుమహాపచారముల రంజిలుచున్.

116

భా. సర్వదిగ్విర్తనను దేజము మెఱయగా, తల్ = ఆధర్మజునియొక్క, పురః = అభిముఖమందు, స్థితిఁ = ఉనికిచేత, పెంపొందెను.

రా. తత్పురస్థితిఁ = ఆపట్టణస్థితిచేత, అతండు = రాముండు, అనుజులు దానను పొనరించునుపచారములచేత, దశరథుండు, రంజిలుచును పెంపొందెన్ = సుఖమున నుండెను.

కా. మాహానాథవిహారవాహన కృపామాహాత్మ్యసాహాయ్యో

త్సాహిష్ణాత్కటాక్షవిక్షిప్తభక్తవ్రాతసంసారశ్రీ

బాహుశ్యప్రదపాదసంస్తరణ పంపాహేమకూటాద్రిభే
లాహేవాకవిపాకవిస్తరితకైలాసాదికేళీరసా.

117

మాహానాథః=గోరాజై నవృషభమే, “మాహేయా సారభేయా గారుస్రా మా
హాచ శృంగిణీ” అని అ. విహారార్థమైన వాహనముగలవాఁడా, కృపా మాహాత్మ్య
మనెడి, సాహాయ్యక = సహాయముచేత, ఉత్సాహి = ఉప్పొంగిన, శ్లఙ్ఘకటాక్ష=కటాక్ష
లేశముచేత, “శ్లఙ్ఘం దభ్రం కృశం” అని అ. “కటాక్షోపాంగదర్శనే” అని అ. విక్షపిత=
చెదరమీటఁబడిన, భక్తవ్రాతముయొక్క, సంసార = జన్మాదిబంధముగలవాఁడా, భక్తుల
నిత్యులఁజేసెడివాఁడనుట, శ్రీబాహుశ్య = విశ్వరూపరంపరను, ప్రద = చాలాఇచ్చెడి,
పాదసంస్తరణముగలవాఁడా, పాదారవిందస్తరణమువల్ల సంపదను, ప్రసన్నతవల్ల
మోక్షము నిచ్చెడివాఁడుగనుక, పంపానదియందుగల, హేమకూటాద్రియందుగల,
భేలా=విహారముయొక్క, “శ్రీ డా భేలా చక్రర్దన” మని అ. హేవాక=హృదయంగమ
మైన, విపాక=చరిచయముచేత, విస్తరిత=మఱువఁ జేయఁబడిన, కైలాసాది = కైలాస
గంగలయొక్క, కేళీరసా=విహారాపేక్షగలవాఁడా, హేమకూట పంపానదులు కైలాస
గంగలకంటె శ్రేష్ఠములనుట.

క. పెదవేంకటాద్రిహృదయా, స్ఫుదపదవిన్యాసతుంగభద్రావీచీ
మృదుశీకరవిరచితనిజ, సదనాంగణరంగవల్లసౌభాగ్యకళా.

118

రంగవల్లి=మృగులయొక్క.

స్వగ్విణి. బ్రీధ్న కోటిసమభ్రాజితేబోఘనా
బుధ్న భావాప్తిసంపుష్టసృష్టిదుమా
బుధ్న వదోభిధసంహృష్యదృష్యర్చితా
గృధ్న తాపూర్వకాకృష్టశిష్టార్చనా.

119

గద్యము. ఇది నిఖిలసూరిలో కాంగీ కారకవిత్వవైభవ పింగళి యమర
నార్యతనూభవ సౌజన్యజేయ సూరయనామధేయప్రణీతం బైన
రాఘవపాండవీయంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

బ్రధ్న కోటిసమ = కోటిపూర్వ సమమానటుగా, భ్రాజి = ప్రకాశింపుచున్న,
తేజస్సుచేత ఘనమైనవాఁడా, బుధ్న భావ=మూలమూటయొక్క, “మూలం బుధ్నోం
ఘ్రీనామకః” అని అ. ఆప్తి=ప్రాప్తిచేత, సంపుష్ట = పోషింపఁబడిన, సృష్టియనెడి,
దుమా=వృక్షముగలవాఁడా, బుధ్నవత్ = వృద్ధిబొందుచున్న, బోధ = జ్ఞానముచేత,

సంహృష్యత్ = సంతోషించుచున్న, ఋషులచేత, అర్చితా = పూజింపబడ్డవాడా,
గృహ్నుతా = అపేక్షచేత, “గృహ్నుస్తు గర్ధనః - లుబ్ధోభిలాషకస్తృష్ణ” క్కని ఆ.
అశూర్వకమానట్టుగా, ఆకృష్ట=అంగీకరింపబడిన, శిష్టులచేతియర్చనలంగలవాడా.

గద్యము. ఇది శ్రీమన్మదనగోపాలకృపాకటాక్షసంప్రాప్తసారసారస్వత
సంపదానంద నందవరకులక్షీరపారావార తారకాసుధాధామముద్ద
రాజు గణపయామాత్య పెదరామధీమణిప్రదర్శితం బైన రాఘవ
పాండవీయాదర్శంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

శ్రీ రామచంద్రపరబ్రహ్మణే నమః.

రాఘవపాండవీయము.

తృ తీ యా శ్వా స ము.

మద్దారీపరమ

ప్రేమాస్పద యాకువీటిపెదవేంకటధీ

ధామ సదాలసదసదృ

గూఢమ విరూపాక్ష హేమకూటాధ్యక్షా !

1

నదా = ఎల్లప్పుడును, లసత్ = బిప్పుచున్న, అసదృక్ = సరిలేని, భూమి = మహిమ గలవాడా, “పుభ్వాదిభ్యశ్చిచునిచ్ బహోర్లోపాభూదబహోః” అనుసూత్రములచే ఇమనచ్చక్రయముయొక్క యికారమునకు లోపమును బహుశబ్దమునకు భూ అను నాదేశమును.

వ. అవధరింపుమట్లురంజిల్లుచున్న యయ్యతీంద్రసామ్రాజ్యధారేయుండు.

రా. అతీంద్ర = ఇంద్రునినతిక్రమించిన, సామ్రాజ్యధారేయుండు = దశరథుండు.

భా. యతీంద్రసామ్రాజ్యధారేయుండు = మునీశ్వరోత్తముడైన నారదుండు.

తే. అతిశుభార్థసంపత్పదంబై నవసుధ

మహిమ నేలుచు వాత్సల్యమధురిమమున

నతని నలరింపుచును ప్రియంబగుసభాజ

నప్రధానహితోక్తిబృందమున సంత.

3

వ. ఇ ట్లనియె.

4

భా. అతిశుభ = మిక్కిలియునింపైన, అర్థసంపత్ = భావపుష్టిగల, పదంబై = వాక్యములుగలవాడై, నవ = నూతనమైన, సుధ = అమృతముయొక్క, మహిమను, ఏలుచు = అతిక్రమించుచును, అతని = ధర్మరాజును, అలరింపుచును, ప్రియంబగు = ప్రియమైన, సభాజన = సన్దానమే, “అనందనసభాజనే” అని ఆ ప్రధానముగా గలహితోక్తిబృందముచేతను.

రా. అతిశుభమైన, అర్థసంపత్, ద్రవ్యసమృద్ధికి, పదంబైన = స్థానమైన, వసుధ = భూమిని, ఏలుచు, వాత్సల్య = నెనరుచేతనైన, మధురిమమున = ప్రేమముచేతను,

“స్వాదుప్రియా తుమధుకా” అని అ. సభా=సభయందుఁగల, జనులయొక్కయు,
ప్రధాన = సుమంత్రాదిమంత్రులయొక్కయు, హితోక్తిబృందమునఁ = ప్రియ
వాక్యముచేతను, ఆతనిఁ = ఆరాముని, అలరింపుచు, ఇట్లనియె నని ముందరి కన్వ
యము.

క. క్రమమున ధరణీభరణ, తమ మగుతధర్తనీతి చాతుర్యవిశే
ష మశేషమరసి యధిక, ప్రమదుఁ డయి ప్రసంగవశతరప్పించి తగన్. 5

రా. తత్=ఆరామునియొక్క, ధర్తనీతి, ప్రసంగవశతచేత, రప్పించి=రాముని
రప్పించి.

భా. తధర్త=ఆధర్తరాజుయొక్క, ప్రసంగవశతను రప్పించి=ప్రసంగమును
దెప్పించి యనుట.

సీ. బంధురంజనరామభద్ర ధర్తాత్మజ
యైశ్వర్యశోభిత యన్వయైక
పావన పాండురాజీవరమాధుర్య
శోభననయనవసుప్రతాప
నిర్మలప్రాధివిసీతత్వవిజ్ఞాన
సౌశీల్యశౌర్యాది సద్గుణములు
విని యుబ్బుచున్న వాఁ డనుమోదగరిమఁ ద
త్రేరణఁ జేసి యే దివిరి నిన్నుఁ

తే. బనిచెడ సమస్తమహిరాజ్యపాలనముగ
రంబునుతి కెక్కఁ జేయుము రాజసూయ
మానచంద్రికాస్ఫూర్తియుఁ బోనికీర్తి
మున్ను గాఁబర్చి కకుబంతములఁ దలిర్ప

6

భా. బంధురంజనముచే, రామ=ఓపైడి, భద్ర = శుభములుగలవాఁడా, “స్వశ్రే
యసం శివం భద్ర” మ్మని అ. ధర్తాత్మజ, ఐశ్వర్యశోభిత, పాండురాజు, ఈ =
నీయొక్క, వరమాధుర్య, శోభననయ, నవసుప్రతాప, నిర్మలప్రాధి, విసీతత్వ, విజ్ఞాన,
సౌశీల్య, శౌర్యాదిసద్గుణములు విని యుబ్బుచున్న వాఁడు, అనుమోదగరిమచేత,
తత్ = ఆపాండురాజుయొక్క, ప్రేరణఁజేసి = పనుపుటచేత, రాజ్యపాలనము నుతి
కెక్క, ఆన = ఆజ్ఞ, తద్భవపదము, కీర్తిమున్నుగా = కీర్తికంటె ముందరఁగా, తలిర్ప,
రాజసూయము చేయుమని యన్వయము.

రా. బంధురంజన, రామభద్ర, ధర్మాత్మ, జయైశ్వర్యశోభిత, అన్వయైకపావన, పాండురాజీవ = తెల్లదామరభంగి, రమాభుర్యులత్తీని వహించినవై, శోభనములయిన, నయన=కన్నులుగలవాడా, వసు = అష్టవసువులయొక్క, ప్రతాపమువంటి ప్రతాపము గలవాడా, ఇవి సంబోధనలు. నిర్మలప్రాణిని = కళంకములేని ప్రజ్వలవాడవు. నీ = నీయొక్క, తత్త్వ = సిద్ధాంతమైన, విజ్ఞాన=కాస్త్రజ్ఞానమును, “మోక్షే ధీరానమన్యత్ర విజ్ఞానం శిల్పశాస్త్రయోః” అని అ. సౌశీల్య=సద్వర్తనయు, శౌర్యము నాదిగాఁగల సద్గుణములను విని, మోదగరిమ=సంతోషానికియముచేత, ఉబ్బుచున్నవాడను, తత్ = ఆనూమోదగరిమయొక్క, ప్రేరణచేత, ఏనుబనిచెద, రాజ=చంద్రునిచేత, “రాజా ప్రభౌ నృపే చంద్రే” అని వి. సూయమాన=నృజింపవచుచున్న, క్రొత్తనడమట, చంద్రికాస్ఫూర్తియుఁబోని = వెన్నెల నిగ్గరిలిగిన, కీర్తి, కరుణతముల = దిగంతములయందు, “దిశస్తు కరుణః కాష్ఠాః” అని అ. తల్పిర్వ = ప్రకాశించునట్లుగా, రాజ్యపాలనము చేయుము.

క. అనుటయు ముకుళితకరుఁడై

యనఘామరి నవధరింపు మంతటిశక్తుం

డనె యే నొండాకపని నా

కనుగ్రహింపు మన మఱియు నతఁ డిట్లనియెన్.

7

రా. భా. రెంటికి సమము సులభము.

చ. జనకునియాజ్ఞ యన్న నవిచార్యము మున్నిది యెన్నిచూడుమా

యనయముసన్నిధిన్ నిను సమర్థతరుం డని నిశ్చయించి పం

చినపని దీనినీవు దగఁ జేయ సదాత్మసుధర్మతత్ సుఖం

బున హరికొల్పొనర్తు నని పూనినవాడనయంబు బుద్ధిలోన్.

8

భా. జనకునియాజ్ఞ, అన్న, ఎన్నిచూడుము, ఆయన = పాండురాజు, యము సన్నిధి = యమునిసమ్ముఖమందు, పంచినపనిని దీని = యాగమును, చేయ = చేసినను, సదా = ఎల్లప్పుడును, ఆత్మ = పాండవజీవ, సుధర్మతత్ = దేవసభగలవాఁ డాటచేత, పూనినవాడు = తలచినవాఁ డనుట.

రా. జనకునియాజ్ఞ, అన్న = అనినను, అవిచార్య మెన్ని చూడుమా, అనయము = ఎప్పుడును, సన్నిధి = సత్పురుషులకు నిధివైన, నిన్ను, సదా, ఆత్మ = స్వీకరింపఁబడిన, సుధర్మతత్ = లెస్సధర్మముగలవాడనై, హరికొల్ప = క్రీహరిసేవను, ఒనర్తునని బుద్ధిలో నయంబును బూనినవాఁ డనుట.

క. జను లందఱు నీయం ద

త్యనురాగముకలిమి నెరవెదరు సత్త్వమహా
త్వనిరూఢిఁ బొల్పెనఁగునీ
యనుజులు భవదీయశాసనై కాంతృల్.

9

రెంటికి సమము-సులభము.

వ. కావున సమహాకార్యంబు నిర్వహింప.

10

ఆ. అనఘ నీవె తగుదు వనివారితనయాద

రాచితిఁ గడు నొప్ప నాయతిశుభ
గుణవశు డనిపించుకొని నిజేచ్ఛ జనని
యత్యుదారుఁ డఖిలకృత్యవిదుఁడు.

11

రా. దశరథుఁడు రఘునాథునికి నీతి యుపదేశించెడిప్రకారము, అనఘ, అని వారితమైన, నయ=నీతియొక్క, అదర=అమితమైన, ఔచిత్య = ఔచిత్యముచేత, “ఈపదార్థే దరం స్పృత” మ్మని ఆ. కడు, ఒప్పుకొ=ఒప్పుటచే, నీవె తగుదువు, ఆయతి= ఉత్తరకాలఫలముచేత, శుభములైన, గుణములకు = నిత్యత్వాదిగుణములకు, వశుఁ డని పించుకొని, నిజేచ్ఛజనని=తనఇచ్చను నడవనటువంటి, అత్యుదారుఁడు = అతినమర్థుఁ డయినవాఁడు, అఖిలకృత్యవిదుఁడు = సర్వకార్యజ్ఞుఁడు, నీవు నీచెప్పినగుణములుగల వాఁడవు గనుక సకలకార్యములను నెఱుంగుదు వనుట.

భా. అనఘ, నీవె తగుదువు, అని=వలికి, వారి=పాండవులయొక్కయు, తన యొక్కయు, అదరాచితికడునొప్పఁగా, శుభగుణ = సద్గుణవంతులకు, వశుఁడు=విధే యుఁడు, ఆయతి=నారదుఁడు, అనిపించుకొని = అంపించుకొని, చనకొ = పోఁగా, నియతి=నియమముచేత, “నియతిస్త్వియమే దైవే” అని వి. ఉదారుఁడు, అఖిలకృత్య విదుఁడు, అవనివరేణ్యుఁడని ముందరిపద్యమున కన్వయము.

ఆ. ఆయవనివరేణ్యుఁ డాయాగమవ్యయా

గమసముచితధర్మగతి నడపుట

కై జయింపవలయు నాశల నన్నింటి

నని కృతిజనగోష్ఠినాకలించి.

12

భా. ఆ, అవనివరేణ్యుఁడు=ధర్మరాజు, అవ్యయ = నాశములేని, ఆగమసముచిత=వేదోచితమైన, ధర్మగతి=ధర్మవర్తనచేత, ఆ, యాగమును, నడపుటకై = చేసెడి కొఱకు, ఆశలకొ = దిక్కులను, జయింపవలయునని, కృతిజనగోష్ఠికొ = విద్యజ్ఞులతోడి ప్రసంగముచేత, ఆకలించి = తెలిసి, రిపులనేలఁగలిపె ననువర్తంతము కుశకము.

రా. అవనివశేఁబ్బడు, ఆయాగమ = ఆదాయప్రాప్తికిని, వ్యయాగమ=వ్యయ ప్రాప్తికిని, సముచిత=తగిన, ధర్మగతి = ధర్మవర్తనను, నడపుటకై, 'సీ. ఆయంబు నందు నాలవభాగ మొండె మూడవభాగ మొండె నందర్థ మొండె, గానివ్యయముసేయ రాదు నరవతికిని' అని సభాపర్వములోఁ జెప్పినాఁడుగనుక, ఆశల = వాంఛలను, ఆశలను జయింపనివానికి నుచితధర్మ మునడవదు గనుక, అనికృతి=శతత్వము లేని-కపటము లేనివా రనుట, జనులతోడి=గోష్ఠిచేత, ఆకళించి = తెలిసి, ఆయవ్యయశాచిత్యమును, ఆ శాజయోపాయమును జెలిసి నడపు మనుట.

తే. సత్త్వధర్మకళావిరాజత్ప్రతాప

ఘనుఁడు రాజులలోఁ బెద్ద యనఁగఁ జనుఁ బ్ర

కృష్ణతనుజరాసంధుండు కేవలముని

జేష్ఠకర్తాక్షముం డని యెన్ను మదిని.

13

రా. సత్త్వ=బలిమిచేతను, ధర్మకళా = ధర్మశాస్త్రముచేతను, విరాజత్ = ఓవ్వ చున్న, ప్రతాపముచేతను, ఘనుఁడు=అధికుఁడైనవాఁడు, పెద్దయనఁగ, చను = తగును, ప్రకృష్ట=అధికమైన, తను=శరీరముయొక్క, జరా=ముదిమియొక్క, సంధుండు = సంధా నముగలవాఁడైనను, ముదిసినవాఁడైననుట, నిజ = తనకు, ఇష్టమైన, కర్త = ప్రయోజన మందు, అక్షముండు = ఆసమర్థుఁడు, తనముదిమిచేత నాచారలోపమేకాని పెద్దతనము కలిగియు నియమములేక యుండును, అని=ఇటుని, మది = మనస్సున, ఎన్నుము, తాను ముదివాఁడు గనుక రాజ్యపాలనమునకు నీవె తగుదువని తాత్పర్యము.

భా. సత్త్వ=బలిమిచేతను, ధర్మకళా = ధనుర్విద్యచేతను, ప్రకృష్టత=అధి క్యమున, జరాసంధుండు, నిజ = స్వకీయమైన, ఇష్టకర్త = యాగకర్తమందు, "ఇష్టం యాగాదికర్తస్యా" త్తని అ. కరికలభవత్ప్రయోగము. అక్షముండు = ఓర్పులేనివాఁడు, అని, ఎన్నుమది = ఎంచెడిమనస్సుచేత.

తే. విహితసన్తంత్రుఁ డగుచు వివేకఘనుఁడు

విహతిలేకొప్పనచ్యుతవిజయసంయు

తప్రహితభీమసేనోద్ధ తిప్రవృద్ధి

చేత రిపు నేలఁగలవెను సిరులు గొనుచు.

14

భా. విహిత = చేయబడిన, సన్తంత్రుఁడగుచు = మంచియాలోచన గలవాఁడొ కొంచును, వివేకఘనుఁడు=ధర్మరాజు, ఓవ్వచున్న, అచ్యుతవిజయసంయుత = కృష్ణా ద్భువనహితముగా, ప్రహిత=అంపబడిన, భీమసేనునియొక్క, ఉద్ధతి=ప్రహారముల యొక్క, ప్రవృద్ధిచేత, రిపు = శత్రుఁడైనజరాసంధుని, నేలఁగలవె = సంహరించెను.

రా. విహితసన్త్రుండగుచుకొనుచువారితో నాలోచనచేసినవాడై, వివేక
ఘనుడైన జనుడు, అచ్యుత = జాతని, విజయముతోడ సంయుక్తమైన, ప్రహిత=
అత్యంతవిహితమైన, భీమ = శత్రుభయంకరమునైన, సేనయొక్క, ఉద్ధతి=బౌద్ధత్యము
యొక్క, ప్రవృద్ధిచేత, రిపునేలఁగల=శత్రువుయొక్కభూమియందుఁ గలిగిన, పెను
సిరులు=అధికసంపదలను, కొనుచు, ఒప్పునని క్రియ.

మ స్వనిదేశోన్నతి నంతటన్ నెఱయుచుకొని శక్తిం జతుర్దిగ్బు రేం
ద్రనికాయంబును గెల్చి తమ్ము లసమానప్రాప్తవిత్తార్పణం
బునఁ దప్ప న్నశు లైనబ్రాహ్మణులతోఁ బూర్ణార్హవ్యరారంభుడై
యనఘశ్రీఁ బృథివీశుఁ డొప్పెసగు రూఢాపూర్వసత్కీర్తితోన్. 15

రా. స్వనిదేశోన్నతి = స్వాజ్ఞామహిమచేత, అంతటన్ = అన్నిచోటులను,
చతుర్దిక్కులందుల, గెల్చి, తమ్ము, లసమాన=ఒప్పునట్లుగా, ప్రాప్తమైన = ధర్మార్హతమైన
దనుట, విత్త=ధనముయొక్క, అర్పణంబునకొనడానముచేత, తన్వత్=తనయింపఁగా,
తమ్ముఁ దప్పఁగా ననుట, వశులైన=విధేయులైన, బ్రాహ్మణులతోఁగూడ, రూఢ=ప్రసిద్ధ
మైన, అపూర్వ=వింతైన, సత్కీర్తితోడ, పృథివీశుఁడు, ఒప్పెసగుకొని, క్రియ.

భా. అంతటను, తమ్ములు=భీమాదులు, అసమానమానట్లుగా, పూర్ణ=ఈడేతిన,
అధ్వర = యాగముయొక్క, ఆరంభముగలవాడై, సగురు = తండ్రితోఁగూడు
నట్లుగా, ఊఢ=పహింపఁబడిన, పృథివీశుఁడు = ధర్మరాజు, ఒప్పెకొనిక్రియ.

ఉ. క్లిష్టత యించుకంతయును లేక మనఃప్రమదంబుతోడ నా
యిష్టము నిర్వహించి పృథివీశులలోపల నర్హభీష్టసం
సిష్టిమెయిం గరం బొనరిచెందుదను త్తమపూజ చక్రి కు
తక్మోష్టత నుర్విలోనసమతేజాఁడవీపని పల్కి నెమ్మిత్తోన్. 16

భా. అయిష్టము=అనుజ్ఞమును, నిర్వహించి=చేసి, అర్హమైన, భీష్మనియొక్క,
సంసిష్టిమెయింకొనఁగలముచేత, తుదకొనఁగలముసమాప్తియందు, అసమతేజాఁడవు, ఈవు,
అని, చక్రికొనఁగలమునీకి, ఉత్తమపూజ నొనరించెను.

రా. నాయుష్టము=నాతోరికను, అర్హ=తగుమైన, భీష్మ=భయంకరమైన, సంసిష్టి
మెయింకొన = సమ్యగాజ్ఞ చేత, అనుత్తమపూజ = అత్యుత్తమపూజను, చెందుదు=పొందు
చున్నాడవు, చక్రికొన = విష్ణువునకు, సమ=సమానమైన, తేజాఁడవు, అని, పల్కి,
నడపెనని ముందరివద్యమునఁ గ్రియ.

తే. మఱియుఁ దగుమాటలాడి యమర్త్యకార్య
నియత లీలావతారు నన్నీలవర్ణ

స్నేహారసమున నభిషిక్తుఁ జేయ నతఁడు

లలి నడవె నపు తచ్చుభలగ్న చింత.

17

రా. అస్మిలవర్ణః = శ్రీరామచంద్రుని, స్నేహారసముతోడ, అభిషిక్తుఁజేయఁ = పట్టాభిషిక్తునిఁ జేయుటకు, తచ్చుభలగ్న చింత = అపట్టాభిషేకశుభలగ్నవిచారమును, నడవెను.

భా. అస్మిలవర్ణః = శ్రీకృష్ణుని, స్నేహారసమున నభిషిక్తుఁజేయఁ = స్నేహారసము వర్షించుగాననుట, అభిషిక్తుఁజేసినను, అతఁడు = కృష్ణుఁడు, తత్ = ఆధర్మరాజు యొక్క, శుభమందు లగ్నమైనచింతను నడవెను.

చ. సువిభవభూతిఁ బేర్చుహరి సొం పవుఁగా దనుశ్రీమదాత్మవై

భవము వెలార్చుచుం బ్రబలభవ్యతదీయసుదర్శనంబుచే

దివిభు వినున్న సభ్యవితతిం బరికల్పితసాధులోచనో

త్వనవిధి యైనితాంతము దితత్వముఁ జెందఁగఁజేసె నంతటన్.

18

భా. హరి = కృష్ణునియొక్క, సొంపును, అవుఁగాదను = నిందించెడి, శ్రీమద = సంపదర్శనముతోఁ గూడిన, ఆత్మ = తనయొక్క, వైభవము, ప్రబలంగా, తదీయ సుదర్శనంబు = శ్రీకృష్ణునిసంబంధమైన చక్రము, వినున్న సభ్యవితతిఁ = తిరస్కరింపఁ బడిన సాధుజనసమూహము గలవాని, చేదివిభు = శిశుపాలుని, పరికల్పితమైన, సాధు = సజ్జనులయొక్క, లోచనోత్సవవిధిగలదై, సుదర్శనమునకు విధేయవిశేషణము. నితాంతము = మిక్కిలియు, దితత్వముఁ = ఖండితత్వమును, చెందఁగఁజేసెను = సంహరించె ననుట.

రా. హరి = ఇంద్రునియొక్క, సొంపును, అవుఁగాదను = మించిన, శ్రీమత్ = సమృద్ధిమలైన, ఆత్మవైభవము = నిజవిభవమును, వెలార్చుచుం = ప్రకటించుచు, ప్రబలమైన, భవ్య = శుభముగల, “భావుకం భవికం భవ్య” మ్మని అ. తదీయ = ఆవైభవ సంబంధమైన, సుదర్శనంబుచేఁ = సుదర్శనముచేత, దివిభువినున్న = ఆకాశమున భూమిని నుండిన, సభ్యవితతిఁ = సురభూసురసమూహమును, పరికల్పిత, సాధు = లెస్సైన, లోచనోత్సవవిధిగలదై, నితాంతముదితత్వముఁ = మిక్కిలిసంతుష్టత్వమును, చెందఁగఁజేసెను, అతఁడు = ఆదశరథుఁడని పూర్వపద్యమునఁ గర్త.

సీ. ఘనధర్మసుతరాజ్యఘటనయాశల నట్లు

దనరుచునికి గనుఁ గొని యసహ్య

మానతదైవభవ మందరోన్మథితహృ

ద్విషధివిషాయిల ద్వేషభరత

జనని గర్వాచారమున కోడ కెట్లొ యే
మంద్రో బంధువు లన్వయాదిగుణగు
రుతమాయనాడుదు రోదరం బిట్టిచో
నూహింప నొచిత్యము క్త మనక
తే. తద్విధిని హరియించె నత్యంతదుష్ట
మతిని దుర్యోధనుడు సపత్ని తనయుండ
జాతశాత్రవరాజ్యవిభూతి మీటు
టుల్లమున నించుకంతయు నోర్వలేక.

19

రా. ఘనధర్మ = అధికధర్మములుగల, సుత = రామునియొక్క, రాజ్యఘటన
యందుగల, ఆశలక్ = అపేక్షలచేత, ఉనికి = దశరథునియునికిని, అనన్యమాన =
సహింపబడని, తద్వైభవ = రామునివైభవముగల, మందరచేత, ఉన్నధిత = మభింపఁ
బడిన, హృద్విషధి = హృదయమునెడు సముద్రమునకు, విషయిత = కాలకూటవిషము
భంగినిబుట్టిన, ద్వేషముగలది, భరతజనని = కైకేయి, గర్వాచారమునకునోడక, అన్వ
యాదిగుణ, గురుత = గురుత్వమును, మాయనాడుదురో = తూలించురో, దరంబు =
భయము, “దరోస్త్రయాం భయే శ్వభే” అని ఆ. ఔచిత్యముక్తము = ఉచితము,
అనక = ఇటనిచూచింపక, తద్విధి = అపట్టాభిషేకవిధిని, హరియించె = మారిచెను,
అత్యంత, దుష్టమతి = దుష్టబుద్ధిచేత, దుర్యోధనుడు = పోట్లాడశక్యముకానివాడు,
సపత్ని = సపతియొక్క, తనయుండు = కుమారుడు, అజాతశాత్రవ = నిష్కంటకమైన,
రాజ్యవిభూతి = రాజైక్యశ్రవ్యముచేత, మీటుట = అతిశయించుట, ఉల్లమున నిండు
కంతయు నోర్వలేక.

భా. ఘన, ధర్మ సుత = ధర్మ రాజుయొక్క, ఆశలక్ = కులయందు, తల్ =
అధర్మ రాజుయొక్క, వైభవమనెడి, మందర = మందరపర్వతముచేత, ద్వేషభరత =
ద్వేషాతిశయముగలవాడౌటఁజేసి, జన = బాకులచేత, నిగర్హ్య = నిందింపఁదగిన, ఆచా
రమునకు నోడక, అన్వయాదిగుణ, గురుత = గురుత్వమును, ఏమంద్రో = ఏమందురో,
మాయనాడు = మాయచేతనాడెడి, దురోదరంబు = హింస, “పణే ద్యూతే దురోదర”
మని ఆ. ఔచితి = ఔచిత్యముతోడ, అయుక్తము = రహితము, అనుచితమనకయనుట,
తద్విధి = ఆమాయాద్యుపవిధిచేత, సపత్నిత = శత్రువుగాఁజేయఁబడిన, “రిపా వైరిన
పత్నా రిద్విషద్వేషణదుర్హృదః” అని ఆ. నయుండు = నీతిగలవాడు, దుర్యోధనుడు,
అజాతశాత్రవ = ధర్మ రాజుయొక్క, రాజ్యవిభూతినిమీటుట నోర్వలేక హరియించె నని
క్రిందటికన్యాయము.

సీ. అవ్వేళ భవితవ్యతానుసారితః బ్రియ
 కైతవదాసీకృతాతిమన్యు
 గిళితప్రమోదయై కృష్ణసారప్రేక్ష
 ప్రబలోగ్రతను స్వకపటము దోచు
 మలయుద్దుశ్శాసన మత్సరంబున శంకి
 తత్త్వంబునొంది సత్త్వరిత యగుచు
 స్వపురస్థితి దనర్చు చక్రిలీలామర్త్య
 మూర్తినుద్దేశించి ముదిత వలికెఁ
 తే. దా మునుపుగన్న యాత్మనాథవరశక్తి
 గడు పరాజిత యై యపు గానుపింప
 ధర్మ పాశసంయుతనిరుత్తరనిజాధి
 పతిసదై న్యేక్షితాననపద్మ యగుచు.

20

భా. భవితవ్యతానుసారితః = అదృష్టానుసారముచేత, ప్రియ=ప్రియుడైన
 ధర్మరాజుయొక్క, కైతవ=కాదముచేత, దాసీకృత = దాసిగాఁజేయఁబడ్డదై, అతి
 మన్యుగిళితప్రమోదయై = అత్యంతశోకగ్రస్తహర్షయై, కృష్ణ=ద్రౌపది, సారప్రేక్ష =
 సారమైనబుద్ధిగలది, ప్రబలమైన, ఉగ్రతను = క్రౌర్యముచేత, స్వకపటము = స్వకీయ
 మైన వస్త్రమును, దోచుకొ=దోచుటకు, మలయు = తీవ్రపడుచున్న, దుశ్శాసన =
 దుశ్శాసనమనియొక్క, మత్సరంబున, శంకితత్త్వంబునొంది = మానభంగమునకు దెసచెడి,
 స్వపుర = తనపట్టణమందుఁగల, స్థితిచేత, లీలామర్త్యమూర్తిని, చక్రి = కృష్ణుని,
 ఉద్దేశించి=కూర్చి, తా, మునుపు, కన్న = ఎఱిఁగిన, ఆత్మనాథులయొక్క పరమైన శక్తి,
 నిజాధిపతులచేతను సదై న్యమానట్లుగా కడమ సులభము.

రా. ప్రియమైన, కైతవ = కపటముగల, దాసీ = మందరచేత, కృతమయిన,
 అతిమన్యు = అత్యంతక్రోధముచేత, గిళితప్రమోదయై, కృష్ణసారప్రేక్ష = హరిశ్చేక్షణ
 కైక, “కృష్ణసారరుద్రస్యంకురంకుశంబరరాహిణాః” అని అ. మలయు = మలయునట్టి,
 దుశ్శాసన = అణచశక్యముగాని, మత్సరంబును, అశంకితత్త్వంబును, మత్సరమునకు
 విశేషణము, పొంది, స్వపురస్థితి = తనముందట, చక్రి=విష్ణువుయొక్క, లీలామర్త్య
 మూర్తియైన రాముని, ఆత్మనాథ = దశరథునియొక్క, వరశక్తి = వరసామర్థ్యము,
 పరాజితయై = పరులచేత నపారణీయమైనదై యనుట, ధర్మపాశముచేత, సంయుత =
 బద్ధుడై, నిరుత్తరుడైన, నిజాధిపతి=దశరథునిచేత, కడమ సమము, వలికెను=క్రియ.

చ. వినుముదయాభివృద్ధి ప్రభవింపగ నిద్ధర యేలురాజు మ

త్తనయుఁడు నాకు మాపతి ముదంబునఁ బూర్వము నం దనుగ్రహిం

చినవరలాభ మిప్పు డిటు సేసె నిజాత్తు నుపేక్ష మాని నీ
సునియతి నిల్పు మాన హతి సోకక యుండఁగఁజేసి యీత్రటిన్. 21

రా. వినుము, ఉదయాభివృద్ధి = అభ్యుదయాభివృద్ధి, మత్ = నాయొక్క, తనయుఁడు ధరయేలురాజు, నాకు, మాపతి = మాయొక్కపతిదశరథుఁడు, అనుగ్రహించిన=ఇచ్చిన, వరలాభము = వరప్రాప్తి, ఇప్పుడు, ఇటుసేనెక్ = రాజ్యముగైకొను నట్టుగాఁ జేసెను, ఆత్మయందు నుపేక్షమాని, ఆన=తండ్రియాజ్ఞ, హతిసోకకయుండఁగఁ జేసి, సీ=సీయొక్క, సునియతి = నియమమును-పుత్రధర్మమును, నిల్పుము.

భా. వినుము, దయాభివృద్ధి, ఇద్ధరయేలురాజు = భృతరాష్ట్రుఁడు, మత్తన యుండు = మత్తునియొక్క సీతివంటిసీతిగలవాఁడు - అవివేకియనుట, నాకు, ఉమాపతి= వరమేశ్వరుఁడు, అనుగ్రహించిన = ఇచ్చిన, వర = పతలయొక్క, లాభము, ఉపేక్ష సేసెనని యన్వయము. మానిసీ = మానవతులయొక్క, సునియతినిల్పు, మానహతి= మానభంగము, సోకకయుండఁగా.

ఉ. ఏకము నీవెటుంగనిది యెయ్యెది సర్వవిదుండ వీవు సో
త్రేకనిరూఢి నెల్లెడల శ్రీపసనాతన యుండుదంచితా
స్తోకవిభూతిమీఱ నొరుచొప్పున నీయెడ నుండవచ్చునో
నీకును గావునకొ మదిగణింపఁగ నెమ్మెయిఁ గాన ది క్కించన్. 22

భా. సోశ్రేకనిరూఢిక్ = అతిశయయుక్తప్రాధిచేత, శ్రీప - సనాతన-సంబు ధ్ధలు. ఎల్లెడలనుండుదువు, కావు నకొ = ననురక్షింపుమా, ఎమ్మెయిక్ = మఱేరూప మునపైనను, దిక్కుగానను.

రా. శ్రీపసక్ = విశ్వరూపిశయముచేత, నాతనయుండు, ఉదంచిత, ఒరు చొప్పునకొ = అమాత్యాదులరీతిని, కావునకొ = అటుగనుక, కాన = అడవి, దిక్కు, వనవాసమునకుఁ బొమ్మనుట.

సీ. ఇట్లు వల్కెడునంత హృదయసాహసమున
దాక్షిణ్యము లవంబు దనకుఁలేమిఁ
దోరంపుబిరుసున దుశ్శాసనుఁడవని
విభునూరకునికి భావింప నితని
కే నన్నపనిసేయు తెంతయు నభిమతా
ర్థం బని కని యవారణ మగువన
వాసస్థితినిగూర్పు స్వాంతవర్తనమున
నీతిగర్హణభయనిష్ఠఁడోఁ

తే. రామ కపటభావం బెందు నేమియునుజ
 సంపదేమన నెంతటిపెంపు నీదు
 నెమ్మనమునందు నెఱయ నా యమ్మ పాదు
 కొలుపుభూతభవద్భవ్యగురుమహాజ్ఞ.

23

రా. ఇట్లు పల్కెడునంత = ఇప్పుడుతాఁబల్కెడుపాటి, హృదయసాహసమున,
 దాక్షిణ్యము, లవంబుదనకులేమిక్ = ఇంచుకం లేనిదనకుండకుండుటబట్టి, తోరంపు
 బిరుసున, దుక్కాననుడవని = శిక్షింపశక్యముకానివాడవనియు, విభు = దశరథుని
 యొక్క, ఊరకునికిక్ = మాటాడకుండుటను, భావింపక్ = విచారించు, ఇతనికిక్ =
 ఈ రాజునకు, వినన్నపనిసేయుట = రాజ్యమువిడిచి వనవాసమునకుఁబోవుట, ఎంతయు
 నభిమతార్థంబని, కని = తెలిసి, అవారణమగు = అన్యతంకలేకయనుట, వనవాసమనెడు
 స్థితియందు, అస్థిత = ఆసుసరింపఁబడ్డ, గర్హణభయ = పితృవచనోల్లంఘననిందా
 భయముగల, నిష్ఠక్ = సౌజన్యమునుట, తోఁపక్ = ప్రకాశింపఁగా, స్వాంతవర్తన
 మును గూర్చుమని యన్వయము. వనవాసమునకుఁ బూనునుట, రామ=సంబుద్ధి, నీదు=
 నీయొక్క, నెమ్మనమునందుఁ గపటభావం బెందు నేమియు జనింపదు, ఇది స్తోత్ర
 పూర్వకముగా వనవాసమునకుఁ బురికొలుపుట, భూత = అయిన, భవత్ = నీయొక్క,
 భవ్యగురు=పూజ్యుడైన తండ్రియొక్క, మహాజ్ఞచేత, నెఱయక్ = ఇంకఁబదిలముగా,
 నాయమ్మ = న్యాయమునె, ఇది తద్భవపదము. నెమ్మనమునందుఁ బాదుకొలుపుమని
 యన్వయము.

భా. ఇట్లుపల్కెడు, అంతక్ = అంతటిలోన, దుక్కాననుడు, అవనివిభునూర
 కునికిక్ = ధృతరాష్ట్రనియూరకునికిచేత, వసు, అన్నపని=దుర్యోధనునివని, చేయుట,
 అవారణక్=అడ్డగింపులేని, మగువక్ = ద్రౌపదిని, అవాసస్థితిక్ = వస్త్రరహితమైన
 స్థితిని, కూర్చుస్వాంతవర్తనమునక్ = విగతవస్త్రజేయుతలఁపునందు, వీత = పోఁగొట్టఁ
 బడిన, గర్హణభయముగల, నిష్ఠక్ = తలపెట్టుటచేత, తోఁపఁగా, రామకుక్=ద్రౌపదికి,
 అపటభావంబు=వస్త్రరాహిత్యము, ఏమియును జనింపదు, ఆయమ్మ = ద్రౌపది, పాదు
 కొలుపు = తలఁచునట్టి, భూతభవద్భవ్యగురు = భూతభవివ్యద్వర్తమానములకుఁ గర్త
 యైనహరియొక్క, మహాజ్ఞయెంతటిపెంపునీదు, అని కవివాక్యము.

సీ. తొల్లి యొకప్పు డెందును గన్న యది గాక

తనరునాయరిదివర్తనకు మెచ్చి

స్వవరమహారాజ్యసంపదల్ భూనాయ

కుఁ డొసంగ రామ చేకొన్నదానఁ

దజ్జేష్టసుతుఁ డవాప్తవిషాదతనుజెంది
మగుడ నమందాక్షమాయచేత
గురుదత్తరాజ్యంబు హరియించెదోదూయ
మానులై జనులు లోలోనఁ దిట్ట

ఆ. ననికృతాత్మ గురువచోనుపాలనునాత
తప్రభావు ననఘు ధర్మసూతి
నంద యోటువఱచి యాచతుర్దశవర్ష
భోగ్యమగుప్రవాసమునకుఁ బనిచె.

24

భా. తనరు = ఒప్పుచున్న, ఆయరినివర్తనకుఁ = ఆయక్షయవస్త్రములకు,
మెచ్చి, స్వ = తనయొక్క, పరులనుమహారాజ్యసంపదలను, భూనాయకుడు = ధృత
రాష్ట్రుడు, ఒసంగ, రామ, ద్రౌపది, చేకొన్న, దానకుఁ = ఆచేకొనుటచేత, తల్ =
ఆధృతరాష్ట్రనియొక్క, జ్యేష్ఠసుతుఁడు, అవాప్త, విషాదతకుఁ = భిన్నత్వమును, చెంది,
అమందమైన, అక్షమాయచేత, “రక్షోరథస్యావయవే పాచిక్షేప్యతుమింద్రియ” మ్మని వి.
దోమాయమానులై = మిక్కిలిఁ బరితపించుచున్నవారై, అనికృత = తిరస్కరింపఁ
బడని, ఆత్మ = తనయొక్క, గురు = అధికమైన, వచోనుపాలనుకుఁ = వాక్యపాలనగల
వాని, ధర్మసూతికుఁ = ధర్మజ్ఞుని, అంద = ఆపునద్వ్యుత్తమునందే, ఆచతుర్దశవర్ష = పదు
నాలుగవయెఱివర్సంతము, పదుమూడేడులు నిండుదనుక ననుట, భోగ్యమగు ప్రవాస
మునకుఁ బనిచెను.

రా. తొల్లి = పూర్వమందు, చేకొన్నదానను, తల్ = ఆదశరథునియొక్క,
జ్యేష్ఠసుతుఁడవు, ఆప్త = పొందఁబడ్డ, అమందాక్ష = లజ్జారహితమైన, “మందాక్షం
ప్రీస్తృపాప్రీడా” అని అ. మాయచేతకుఁ = కపటవర్తనచేత, హరియించెదో = తీసి
కొనెదవా, దూయమానులై = పరితపించుచున్నవారలై, అని, ధర్మసూతికుఁ = ధర్మ
మునకుఁ గారణమైన రాముని, అంద = ఆమాటయందే, ఓటువఱచి = ఓడించి - నిరు
త్తరునిఁ జేసి యనుట, ఆ, చతుర్దశవర్ష = పదునాలుగేండ్లు నిండువర్సంతమును,
“అజ్ఞర్యాదాభివీధ్యోః” అని అభివిధ్యర్థము. భోగ్యమగుప్రవాసమునకుఁ బనిచెను.

సీ. అతఁడు తదవచనాను సృతి నాత్మసామ్రాజ్య
మొకవికారములేక యుజ్జగించి
ప్రియతరానుజకళత్రయుతంబుగా నుగ్ర
కాననంబునకు నేగంగ నంత
వత్స రామ లసత్ప్రవర్తనల్ జనులకు
నప్రకాశంబుగ నాచరింపఁ

బూని యరిగెదయ్య మానెమ్మనంబుల
 వేడుక లన్నియు వృథా చనంగఁ
 తే. జేసితె కటకటా యంచుఁ జింతఁ జాల
 వగచువారును బలిఁ దిట్టువారు నగుచుఁ
 బొరవృద్ధులు వెనువెంటఁ బాయ కరిగి
 రతఁడు వారల మగుడంగ ననిచి చనియె.

25

వ. అంత.

26

రా. అతఁడు = రాముఁడు, తద్వచనానుసృతిఁ = కైకవాక్యానుసరణముచేత,
 అనుజకశ్రయంతంబుగాఁ = లక్షణసీతలతోఁగూడ, ఉగ్రకాననంబునకు నేగంగఁ =
 పనవాసమునకుఁ బోఁగా, అంతఁ = ఆనయమందు, జనులనెడుమాట, వత్స, రామ,
 రెండును నంబుద్ధులు. అరిగెదయ్య = పోవుచున్నావుగదా, మానెమ్మనంబుల, అతఁడు =
 రాముఁడు, వారలను = ఆపారవృద్ధులను, మగుడంగ ననిచి చనియెను.

భా. అతఁడు = ధర్మరాజు, తద్వచనానుసృతిఁ = ఆదుర్యోధనువాక్యానుసార
 మునను, అంత, వత్సర = పదుమూడవయేటియందుఁగల, అమలసత్ప్రవర్తనలను,
 అప్రకాశంబుగ నాచరింపఁ = అజ్ఞాతవాసమునకు ననుట, అరిగెను, దయ్యమా = జనుల
 విచారవాక్యము, కడమ సరి.

ఆ. పుత్ర మోహమున విభుండు పోయినపోక

కును వగచుచు మఱియుఁ గూడ వచ్చి
 కడుఁ బ్రయాణవిఘ్నకరు లగుభరతము
 ఖ్యులబ్రయత్నమున మగుడ్చి వెసను.

27

భా. విభుండు పోయినపోకకుఁ = భృతరాష్ట్రుఁడు నడిచిననడవడికకు,
 ప్రయాణ = శీఘ్రగమనమునకు, విఘ్నకరులగు, వృద్ధులుగనుక శీఘ్రగమనముగూడదనుట,
 భరతముఖ్యులఁ = భీష్మ బాహ్లికాదులను, ప్రయత్నమున మగుడ్చి, చనియెనని క్రిందటి
 పద్యమునఁ గ్రియ.

రా. పుత్ర మోహమున, విభుండుపోయినపోకకుఁ = దశరథుఁడు నొచ్చిపో
 వుటకు, వగచుచు, ప్రయాణవిఘ్నకరులగు = తిరిగి పట్టణమునకు రమ్మనవారి ననుట,
 భరతముఖ్యులఁ = భరతాదులను, కడమ సరి.

చ, బహువనచి త్రకూటముఖపర్వతచక్ర మతిక్రమించి వి

శ్వహితుఁడు దండకాశ్రమని వాసులెదుర్కొని కొంచుఁబోవఁ ద

ప్రహితసపర్యుడై యలరెఁ బావని యాత్మవిశుద్ధసత్త్వవి

గ్రహఘనలక్ష్మి చూపఱకుఁ గన్నులపండువు గాఁగ నంతటన్. 28

రా. బహువనములుగల, చిత్రకూటముఖ = చిత్రకూటము మొదలయిన, పర్వతములయొక్క, చక్రము = సమూహమును, అతిక్రమించి, విశ్వహితుండు = రాముండు, దండకాశ్రమనివాసులు = మునులు, కొంచుటోపక = తోడ్పొందిపోగా, తత్ = ఆ మునులచేత, ప్రహిత = కృతమైన, సపర్యుడై = పూజగలవాడై, “సపర్య తర్పణం బలిః” అని అ. ఆత్మ = తనయొక్క, విశుద్ధసత్వగుణముగల, విగ్రహ = శరీరముయొక్క, “శరీరంవర్త్య విగ్రహః” అని అ. ఘనలక్ష్మీ, పావని = పవిత్రమైనది, లక్ష్మీకి విశేషణము, చూపఱుకు గన్నులపండువుగాఁగ నలరెను.

భా. బహువనములచేతఁ జిత్రములైన, కూటముఖ = శిఖరాదులుగల, “కూటో స్త్రీ శిఖరం శృంగ” మని అ. పర్వతచక్రమును, విశ్వహితుండు = ధర్మరాజు, దండకుఁ = సమీపమునకు, ఆశ్రమనివాసులు, అలరెను, పావని = భీముండు, “పవనస్యాపత్య” మ్మను నర్థమందు అత థిథి = అని యిథి ప్రత్యయాంతము. ఆత్మ = తనయొక్క, విశుద్ధసత్త్వ = మంచిబలిమిగల, విగ్రహలక్ష్మీచేత, కన్నులపండువుగాఁగ, కిష్కాయనిగూర్చెననువర్తంతము నేకయోజన.

క. సతియును దానును నతివి

శ్రుత మగుతనబలిమి నమితసుమనఃకిష్కి

రతరశ్రీదృత మగునతి

వితతాటవిఁ గొంకులేక విహరించుతటిన్.

29

భా. సతియును దానును = ద్రావదియు దానును, తనబలిమిచేత, అమిత = అణఁపఁ బడిన, సుమనః = దేవతలుగల, కిష్కిర = కిష్కిరుఁ డనురాక్షసునియొక్క, తర = బలిమియొక్క, “ద్ర విణం తరస్సహోబలకౌర్యాణి” అని అ. క్రి = సంపదచేత, దృత = ఆదరింపఁ బడినదైన, అటవియందు.

రా. సతియును దానును = నీతతోఁగూడి, బలిమి = బలిమిచేత, అమితసుమనః = అధికపుష్పములచేత, “స్త్రీయస్సుమనః పుష్ప” మ్మని అ. కిష్కిరతర = మిక్కిలిఁగర్భరవర్ణమైన, “చిత్రకిష్కిరకల్పవశబైతాశ్చ కర్పరే” అని అ. కడమ సరి.

శా. దోరాస్ఫాలక రాళితోద్ధతి విరాధున్ నీలశైలోపముం
దారధ్యానయుతాటహాసవిసరద్ధంష్ట్రామయూఖాళిఁ గి
ష్కిరాభిఖ్యుఁ దనర్పురాక్షసుమదమ్లిష్టోక్తు లాటోపదు
ర్వారాకృష్టమహీజాఁ డై వదరుగర్వగ్రస్తుఁ గూల్చెన్ ధరన్. 30

రా. దోః = భుజములయొక్క, “దోః ప్ర క్షేప్తోఽఘోర బాహుః” అని వి. ఆస్ఫాల = మల్లపఱుచుటచేత, కరాళిత = అతిభయంకరముగాఁ జేయఁబడిన, ఉద్ధతి = ఔద్ధత్యము,

గలవాని, తార = అధికమైన, “తారోత్పయైః” అని అ. ధాన్వ = ధన్వనితోడ,
 “ధన్వనిధాన్వనరవన్వనాః” అని అ. యంత = కూడిన, అట్టహాసముచేత, విసరత్ =
 వ్యాపించుచున్న, దంష్ట్రాఃకోటిలయందుగల, మయూఖాళిక్ = జ్వాలాపరంపరలచేత,
 “మయూఖస్త్రీవృట్కరజ్వాలా” అని అ. కిష్కిరాభిఖ్యక్ = చిత్రవర్ణమైన కాంతిచేత,
 “అభిఖ్యా నామ శోభయోః” అని అ. తనర్చురాక్షసుని, అటోప = వేగముచేత, దుర్వార
 మానట్లుగా, ఆకృష్ట = అపహరింపఁబడిన, మహీజుడై = నీతగలవాడై, మదమువల్ల, మిష్ట =
 స్పృష్టముగాని, “అశ్లష్ట మవిస్పృష్ట” మని అ. ఉత్తులు = మాటలను, పదరు = పదరెడి
 గర్వగ్రస్తుని, విరాధుక్ = విరాధుడనెడివాని, కూల్చెను.

భా. దోరాస్థాలకరాశితోద్ధతియొక్క, విరాధుక్ = ప్రాప్తిగలవాని “రాధనం
 సిద్ధా” అనుధాతువున ఘోషంతము. విరాధుక్ = ధూర్తునినియుఁ జెప్పవచ్చును.
 “రాధో మృగయుదుష్టయోః” అని వి. కిష్కిరాభిఖ్యక్ దనర్చురాక్షసుక్ = కిష్కిరుడను
 రాక్షసుని, ఆకృష్ట = తివిచిగొనఁబడిన, మహీజుడై = వృక్షములు గలవాడై, కడమ
 సులభము.

ఆ. ఆనిశాటుఁ డట్లు హతుఁ డయి దేవతా

తుష్టిఁ జేసి వారు దొడఁగినట్టి

వివినవాసకార్య మపవిఘ్న మై సాంగఁ

బ్రథమహత మగుబలిపశువుఁబోలె.

31

రెంటికి ననుము సులభము.

వ. అది యట్లుండె మహారణ్యంబుదటియంబొచ్చియారాజమూర్ధస్యండు.

భా. ఆరాజమూర్ధస్యండు = భీముఁడు.

రా. ఆరాజమూర్ధస్యండు = రాముఁడు.

క. ఈతెఱఁగున సతితో స

భ్రాతృకుఁ డై వరుసఁ జని ప్రపంచితసుమనో

ద్వైతవనభూములందు బ్ర

భూతామోదమున నెలమివొందుచు నంతన్.

33

రా. సతితో = నీతతోఁగూడ, సభ్రాతృకుఁడై = లక్ష్యణసహితుఁడై, ప్రపంచిత =
 విస్తరింపఁబడ్డ, సుమనః = పుష్పములతోడ, ఆద్వైత = విక్రమగల, వనభూములందు,
 పుష్పితవనములయం దనుట, ఎలమిఁజొందుచు.

భా. సతితో = ద్రౌపదితోఁగూడ, సభ్రాతృకుఁడై = రాజాదులతోఁ గూడిన
 వాడై, ప్రపంచిత = ప్రసిద్ధులైన, సుమనః = నజ్జములుగల, ద్వైతవనభూములందు, ప్రభూత =
 ప్రచురమైన, కడమ సరి.

చ. మొలచువచఃప్రసంగముల ముందరఁ గాఁగలకార్యరేఖ పెం
వెలయ బరాత్తచింతనసుహృచ్చరభంగసుతీక్ష్ణకుంభజా
దులహితశాసనక్రమముతోఁ జరియించెద రత్యనూనత
తక్కులితబహుపచారతకతంబున రంజిలి యంచు నెంచుచున్. 34

భా. మందరఁ = ఆజ్ఞాతవాసమునకుఁ దరువాత, కాఁగలకార్యరేఖ = యుద్ధ
మనుట, పర=పరులైనదుర్బోధనాదులయొక్కయు, అత్త=తనయొక్కయు, చింతఁ =
బలాబలవిచారముచేత, అనుహృత్ = శత్రువులయొక్క, శరభంగమందు, సుతీక్ష్ణ =
ప్రచండులైన, కుంభజాదులు=ద్రోణాదులు, అహిత = దుర్బోధనునియొక్క, శాసన
క్రమముతో, అత్యనూన=పరిపూర్ణముగా, తక్కులిత = ఆదుర్బోధనకృతమైన, రంజిలి,
చరియించెదరు, క్రియ, అంచు, ఎంచుచును.

రా. మందరఁగాఁగలకార్యరేఖపెంపు, ఎలయఁ = ప్రకాశింపఁగా, పరాత్త
చింతన = పరమాత్మధ్యానమునకు, సుహృత్ = బంధువులైన, ధ్యానముతోఁ గూడిన
వారనుట, శరభంగ, సుతీక్ష్ణ, కుంభజ, అగస్త్యుఁడు, ఆదుల = మొదలైనవారియొక్క,
హితశాసనక్రమముతోఁ = హితోపదేశానుచారమున, రలి=వేడుకచేత, అనూన=అధిక
మానట్లుగా, తక్కులిత=అమునికృతమైన, రంజిలి చరియించెదను.

సీ. కడుఁ దన్నహాశ్రమగమనోదితోత్సాహం
డయ్యె నాసమయంబునందు నమిత
తుంగహృద్విపులభంగమునీశ్వరు
సంబకమున్నహిమాస్పదమును
ఘనతపశ్శక్తిఁ దెచ్చుని విధి దయచేసి
వెన జిష్టుఁ బంచెద దవ్వేళ వచ్చి
తల్పితామహుడు సత్యనిధానుఁ డట్లంప
నాఘనుఁ డింద్రకీలాశ్రమప్ర
తే. వేశ మొనరించి యవ్వధివిభునురేశు
సఖిలనుతుని భజించెద యాత్మరాతి
రాముఁ డాదిత్యకులభర్తరమణ వచ్చి
కరుణ నేయు సంతకుఁ దగుగట్టితాల్చి.

35

రా. తత్ = ఆశరభంగాదులయొక్క, మహాశ్రమములఁగూర్చి, గమన = తర్లి
పోవుటకు, ఉదిత = పుట్టిన ఉత్సాహముగలవాఁడాయెను, నమిత, తుంగ=పొడవులైన,
హృద్విపు=అంతశ్శత్రువులగలవాని, అంబక = నేత్రములకైన, మున్నహిమ = సంతో

షాతిశయమునకు, ఆస్పదమును, నేత్రోత్సాహ మైనవానిననుట. “అంబకం నేత్ర శరయోః” అని వి. ఆస్పదశబ్దము నిత్యనపుంసకము. ఘనమైనతపశ్శక్తిగలవాని-శరభంగమునీశ్వరుని, తెమ్మని = పిలుచుకరమ్మని, విధి = బ్రహ్మదేవుడు, జిష్ణు = ఇంద్రుని, పంచె = అంచెను, తద్వేళవచ్చి = తదుచితవేళరాగాననుట, సత్యవిధానండు = తత్పితామహుండు, అట్లు-అంప = ఆలాగు చెప్పి యంపంగా, ఆఘనుండు = శరభంగుండు, అనుమాట, ఇంద్ర - సంబుద్ధి, కీల=అగ్నిజ్వాల యందుగల, “ద్వయోర్జ్వాలకీలా” అని ఆ. ఆశ్రమప్రవేశ మొనరించి, అవ్విధి = బ్రహ్మదేవుని, భజించెదను, యాత్య రాతి=రాక్షసవైరి, “యాతురక్షసి” అని ఆ. రాముండు వచ్చి, కరుణసేయునంత ట్ = నాకుండనసేవ ననుగ్రహించుదనుక, గట్టితాల్చితగుం = విలంబమును వహింపదగు ననుట, ఇందుకుభావము రాముండు శరభంగాశ్రమమునకు వచ్చెడివేళ బ్రహ్మయింద్రుని బంపి శరభంగుని బిలిపింపగా నాయన రాముని సేవించినవెనుక నన్ని ప్రవేశముచేసి బ్రహ్మసన్నిధికి వచ్చెననుట.

భా. తత్ = అయెన్నికచేత, మహాశ్రమగ = ఆధికశ్రమమునుబొందిన, మనః = మనస్సుచేత, దితోత్సాహుండయ్యెం = ఖండితోత్సాహుండాయెను, ఆసమయంబు నందున్, అమితములైన, తుంగహృత్ = ఉన్నతచిత్తులైన, రిపు = శత్రులయొక్క, శరములను, అమితపదము శరవిశేషణము, భంగము = భంగించెడిదాని, ఈశ్వరునంబక మున్ = పాశుపతాస్త్రమును, మహిమకు, ఆస్పదమైనదాని, ఘనతపశ్శక్తిచేత, విధి దయచేసి = మంత్రవిధానము నుపదేశించి, సత్యవిధానండు=వ్యర్థముగాని శాసనముగల వాండు, తత్పితామహుండు = వ్యాసమునీశ్వరుండు, తద్వేళవచ్చి = ఆధర్వరాజునిచార వేళయందువచ్చి, జిష్ణు = అర్జునుని, పంచెనని క్రిందటికన్వయము. అట్లంప = ఆరీతినంపగా, ఆఘనుండు = ఆయర్జునుండు, ఇంద్రకీలాద్రియందున్న యాశ్రమప్రవేశ మొనరించి, అవ్విధి = అమంత్రవిధానముచేత, సురేశున్ = ఇంద్రుని, భజించెను. దయాత్యరా = కృపాతిశయముచేత, ఆతిరాముండు = మిక్కిలి నభిరాముండు, ఆదిత్యకుల భర్త = దేవతాపతియైన యింద్రుండు, కరుణసేయునంతటన్ = ప్రసన్నమగువర్యంతము, తగు = తగిన, గట్టితాల్చి చేత, భజించెనని క్రిందటికన్వయము.

తే. ప్రీతి వచ్చి నాకీశుండు నాతపోవి

భూతిఫలము దా నై యత్యపూర్వవృత్తి

నధికశివమనురూపసన్నిధి యొసంగ

నతని నంచి కృతార్థుండ నగుదు ననుచు.

36

భా. ప్రీతివచ్చి, నాకీశుండు = ఇంద్రుండు, ఆతపోవిభూతియొక్క ఫలమును, తాన్ = తాను, నై యత్యపూర్వ = నియతత్వపూర్వమైన, వృత్తి = వర్తనగల

దాని, అధికమైన, శివమనురూప=శివమంత్రరూపమైన, సన్నిధి=లెన్నెననిధానమును, పెన్నిధిపటిపంచాక్షరి ననుట, ఒసంగఁ=ఇచ్చినను, అతనిఁ=ఇంద్రుని, అంచి = అంసి, కృత=చేయఁబడ్డ, అర్థ=శివారాధనరూపప్రయోజనము గలవాఁడను, అగుదు ననుచు, ఇంద్రుఁడు శివమంత్రోపదేశము చేసినతర్వాత నర్జునుఁ డీప్రకారమున, జింతిం చెను.

రా. ప్రీతివచ్చి=సంతోషమువచ్చి, నాకు, ఈశుఁడు=రాముఁడు, అధిక శివము= అతిశుభమైన, అనురూపసన్నిధి=నాకుఁ దగినసాన్నిధ్యమును, ఒసంగఁ=కృపచేసిన తర్వాత, అతనినంచి=ఆరఘునాథుని నంపినవాఁడనై, కృతార్థుండ నగుదుఁ = ఆలాగె బ్రహ్మలోకమునకు వచ్చెద ననుచు.

వ. యథోచితవినయోపచారపూర్వకంబుగా నింద్రుని మగుడ ననిచి. 37

క. తనమనమున నెంతయు మిం

చినతాత్పర్యమున రాజశేఖరు శుభద

ర్శనుని రఘునాథుఁ దలఁచుచు

ననుపమభూయస్సమాధిసతఁడు దలిరెన్.

38

రా. రాజశేఖరుఁ = రాజశ్రేష్ఠుడైనవాని, రఘునాథునిఁ దలఁచుచు, భూయః=మఱియు.

భా. రాజశేఖరుఁ=ఈశ్వరుని, నిరఘుఁ=నిష్కల్తమైనవాని, నాథుని దలఁ చుచు, భూయః=తఱుచైన, తవస్సమాధిని దలిరెను.

చ. అతఁడును దత్తపోమహిమయచ్చటిమానులు వచ్చి చెప్పఁగా

నతికుతుకంబునక వినుచునచ్చటికిం జనియెం బరాజితో

ద్ధతివిలసద్వయోమృగయుతఁ వనలక్ష్మి నశేషలోకసం

స్తుతగుణకుఁ ధరాత్మజకుఁ జూపియుఁ జెప్పియు వేడ్క సేయుచున్.

భా. అతఁడును=ఈశ్వరుఁడును, తత్=ఆయర్జునునియొక్క, తపోమహిమను, అచ్చటికిఁ=అర్జునా శ్రమసమీపమునకు, పర=పరులచేత, అజిత=నివారింపఁబడని, ఉద్ధతి= ఔద్ధత్యముచేత, విలసత్=ఒప్పుచున్న, వయః=ప్రాయముగల, మృగయుతఁ=కిరా తత్వముచేత, “మృగయర్థబ్జకశ్చసః” అని అ. వనలక్ష్మిని, ధరాత్మజకుఁ = పార్వ తికి, “ఆహార్యధరఃపర్వతాః” అని అ. చూపియుఁ జెప్పియు వేడ్క సేయుచును, చనియెనని క్రియ.

రా. అతఁడును = ఆరాముఁడును, పరాజిత = తిరస్కరింపఁబడిన-లేనిదనుట, ఉద్ధతి = ఔద్ధత్యముగల-వైరముగలవైయనుట, విలసత్=ఒప్పుడి, వయః = పక్షుల తోడను, “ఖగబాల్యాదినోర్వయః” అని అ. మృగములతోడను, యుతఁ=కూడిన,

వనలక్ష్మీ = శరభంగా శ్రమవిలాసమును, ధరాత్వజకు = నీతకు, చూపియుఁ జెప్పియు
వేడ్కసేయుచును, అచ్చటికి, చనియెనని క్రియ.

చ. వలసినవన్యవర్తన మవార్జ్యగతిఁ జరిగింపుచుం బ్రవ
ద్ధిలుతమిఁ బేర్చుతమ్మునియతిస్థిరభక్తిఁ బ్రమోదసంపదల్
దలకొనఁగా నరణ్యచరతఁ భజియించియతండుముఖ్యభృ
త్యులమరసంయముల్ ముదముతో మది మ్రొక్కనటించె మర్త్యతన్.

రా. వన్యవర్తనము = కందమూలఫలాదికమును, జరిగింపుచుం = ఆహారము చేసి
కొంచును, ప్రవర్ధిలుతమిఁ = ఆధికారముచేత, పేర్చు = వివృతపట్టి, తమ్ముని = లక్షణుని
యొక్క, అతిస్థిర, భక్తి, = భక్తిచేత, ప్రమోదసంపదల్లకొనఁగా, అరణ్య
చరతఁ = వనసంచారమును, భజియించి = చేకొని, అతండు = ఆరాముఁడు, ముఖ్యభృత్యులు =
ఆత్మసేవకులైన, అమరసంయముల్ = దేవమునులు, మది మ్రొక్క = మన
స్ఫులయందే మ్రొక్కఁగా, మనుష్యావతారుఁడై యున్నాఁడు గనుక, మర్త్యతను
నటించెను.

భా. వలసిన, వన్యవర్తనము = వనవిహారమును, తమ్మును, అరణ్యచరతఁ = కిరా
తత్వమును, భజియించియ = పొందినవారయ్యై, తండుముఖ్యభృత్యులు = నందిప్రముఖ
సేవకులును, “తండునందినా నందికేశ్వరే” అని అ. అమరఁగా, సంయముల్ = మునులు,
ముదముతో మది = సంతోషముతోఁ గూడినమనస్సుచేత, మ్రొక్క, మర్త్యతఁ =
మనుష్యరూపమున, నటించెఁ = వర్తించెను.

వ. అది యట్లుండె నట్టిసమయంబున.

41

చ. బిరుదునఁ బేర్చుదేవరిపుభీమవరాహవపుష్కరాక్షసుం
దరసవిశేషధామసముదంచితసత్త్వమయాంగరాజకుం
జరకుధరాకృతిం బ్రబలుసర్వపలాశిచయంబు గూల్చును
స్థిరునినుమావిభుం డనుమతిఁ వెనుదొలెదమాదరంబునన్.

42

భా. దేవ = దేవతలకు, రిపు = శత్రుఁడైనవాని, భీమ = భయంకరమైన, వరాహవ
పుష్క = సూకరాకారముగలిగిన, రాక్షసుఁ = మూకాసురుననుట, తరస = మాంసము
యొక్క, “పిశితం తరసం మాంస” మ్మని అ. విశేష = భేదమునకు - క్రొవ్వునకనుట,
ధామ = స్థానమైన, సముదంచిత = ప్రకాశింపుచున్న, సత్త్వమయ = బలప్రచురమైన,
సాచుర్మున మయట్టు, అంగరాజకుఁ = శరీరశ్రేష్ఠముగలవాని, చర = చరించెడి,
కుధరాకృతిఁ = చర్వతాకారముచేత, ప్రబలెడువాని, సర్వ, పలాశిచయంబు = వృక్ష
సమూహమును, “పలాశీద్రుదుమాగమాళి” అని అ. కూల్చుచున్నది, వరాహవ

పుష్కరాక్షసుని క్రిందటికన్వయము. ఉమావిభుండు = ఈశ్వరుండు, దమ = ఆణః
చుటయందుంగల, ఆదరంబున వెనుదొలెను, రాక్షసుకొతరసవిశేష, అంగరాజకు
చరకుధర, అనెడిదిక్కుల సంధిలక్షణము. క. 'నాంతము లైనపదంబుల, పొంతం బై
నున్నశబ్దములకచటతప, ల్పొంతి గజడదబ లగున, య్యంత నకారంబు నున్న యభినవ
దండీ' యని యాంధ్రభాషాభూషణము.

రా. దేవరిపుభీమ, వరాహవ = లెస్సయ్యుద్ధముగలవాఁడా, "సంగ్రామాభ్యాగ
మాహవాః" అని అ. పుష్కరాక్ష = రాజీవాక్ష, "బిసప్రమానరాజీవపుష్కరాంభో
రుహాణి చ" అని అ. నుందరమునై, సవిశేషధామ = విశేషలేజస్సహితమునై, సముదం
చిత=పూజితమునై, సత్త్వమయ = సాత్త్వికగుణప్రధానమునైన, అంగముగలవాఁడా,
రాజకుంజర = రాజశ్రేష్ఠుఁడా, "సింహశార్దూలనాగాద్యాః పుంసి శ్రేష్ఠార్థగోచరాః"
అని అ. ఇవి సంబుద్ధులు. ప్రబలు = ప్రబలెడి, సర్వ, పలాశిచయంబు = రాక్షస
సమూహమును, నిను, మావిభుండు = మాధవుండు, అను=అనెడి, మతికొ = మతిచేత,
వెనుతొలెదము.

సీ. అని కొర్కిమీఱు నిజాలోకపరు లతీ

తాశ్రమాలయులు దన్ననుసరింప

నవనిభూదారానుయానోచితాధ్వని

క్షిప్తాంఘ్రిగతులను జెన్నుమిగుల

నాత్మభక్తునిసత్త్వ మరసి ప్రోచుటకు రా

జవతంసుఁ డట్లు వత్సలత నేఁగి

యావనక్రోడంబు నం దాతపస్వియుఁ

దానును గూడ సత్ఫలత నొప్పు

తే. నంబకము లేసిరి వహించె నది తదుభయ

సంగరాగమనోర్జితోత్సవధురాని

మిత్తతఁ గరంబు నుతి గాంచి మించె నప్పు

దొగిఁ దదనోన్యజన్యముద్వోన్యతియగుచు.

43

రా. అని=ఇటని, అవనిభూ = సీతయొక్క, ఉదారమైన, అనుయాన = కూడ
వచ్చుటకు, ఉచితమగునట్టుగా, అధ్వ = మార్గ మందు, నిక్షిప్త = పెట్టఁబడిన, అంఘ్రి=
పాదములయొక్క, గతులచేతఁ జెన్నుమిగులనట్టుగా, ఆత్మభక్తుని = శరభంగునియొక్క,
సత్త్వము=సత్త్వగుణమును, ఆవనక్రోడంబునందుకొ = వనమధ్యమందనుట. "క్రోడస్నా
కరపాతంగ్యోః క్రోడః క్రోడం చ వక్షసి" అని అ. ఆతపస్వియుదానునుగూడకొ=శర

భంగరాములు సంధింపఁగా, సత్ఫలతక్ = లెస్సఫలము గలవౌటచేత, ఒప్పెడి, అంబకములు = కన్నులు, ఏసిరి = ఏయొప్పిదమును, వహించెను. అది = ఆయొప్పిదము, తదుభయ = ఆయిద్దరియొక్క, సంగమందు రాగముగల, మహా = మనస్సుచేత, అర్జిత = సంపాదించఁబడ్డ, ఉత్సవధురా = ఉత్సవాతిశయమునకు, “బుగ్గూర్ఘ్నాపథామా నక్షే” అనుసూత్రమున టచ్చృశ్యనూంతము. నిమిత్తతక్ = సూచకమగుటచేత, తత్ = ఆశరభంగరాములయొక్క, అన్యోన్యజన్య = ఒకరొకరివలనఁ బుట్టిన, ముత్ = సంతోషముచేత, ద్యోతియగుచుక్ = ప్రకాశింపుచున్నదై, అదియొప్పిదము మించెనని యన్వయము. ఇందుకుభావము శరభంగుడు రాముఁడును గూడఁగాఁ గన్పలవికాస మేదికలదో యావికానము వారిమనస్సులయందలి యుత్సవమును సంతోషమును దెలిపె ననుట.

భా. అని = యుద్ధమందుఁగల, కోర్కెమీఱఁగా, నిజాలోకపరులు, ఆతీత = విడువఁబడిన, ఆశ్రమములు నాలయములు గలవారు, మునులు, అనునరింప, భూదార = వరాహముయొక్క, “క్రోడోభూదారఇత్సవీ” అని అ. అనుయాన = వెంటఁ బోవుటకు, ఉచితమానట్టుగా, అధ్వని = ధ్వనిలేకుండునట్టుగా, క్షిప్త = పెట్టఁబడిన, అంఘ్రిగతులచేత, అవని = భూమి, చెన్నమీఱఁగా, ఆత్త భక్తుని = అర్జునునియొక్క, సత్త్వము = బలమును, అరసి = పరీక్షించి, ప్రోచుటకు, రాజనతంసుడు = చంద్రశేఖరుఁడు, ఏగి, ఆవనశ్రోడంబు నందుక్ = అడవిపందియందు, ఆశపస్వియుఁ దానును = అర్జునుండును దానును, కూడ, సత్ఫలతక్ = చుంచుముట్లులు గలవౌటచేత, “సస్యబాణాగ్రయోః ఫల” మ్మని రత్నమాల. ఒప్పు, అంబకములు = బాణములను, ఏసిరి, అని = ఆయేముట, తదుభయ = ఆయిద్దఱి యొక్క, సంగర = యుద్ధముయొక్క, ఆగమనమనెడి, ఉత్సవధురా = ఉత్సవాతిశయ మునకు, నిమిత్తతక్ = కారణత్వమును, వహించెనని క్రిందటికన్వయము. తత్ = ఆకిరాతార్జునులయొక్క, అన్యోన్యజన్యము = పరస్పరయుద్ధము, “యుద్ధమాయోధనం జన్య” మ్మని అ. ఉద్యోతియగుచుక్ = ప్రకాశింపుచున్నదై, నుతిగాంచిమించెనని క్రిందటి కన్వయము.

వ. వారలిద్దఱు గొంతతడవు.

44

క. నుతసత్త్వాధికరణలస

దితరేతరజాత్మ్యచితసమిద్ధసర్వా

యతిరోహితభావు లగుచు

ధృతి నెరపుచు ధర్మపటిమ దృఢత నెరపుచున్.

45

భా. నుతసత్త్వ = వర్ణనీయబలముగల, అధికరణ = ఘనయుద్ధముచేత, లసత్ = ఒప్పుచున్న, ఇతరేతరజ = ఒకరొకరివలనఁబుట్టిన, అత్యుచితమానట్టుగా, సమిద్ధ =

ప్రదీప్తమైన, సవర్యాయ=పర్యాయముతోఁగూడిన, తిరోహితభావు లగుచున్=తిరోహితత్వముగలవారై - ఓటమిగలవా రౌచుననుట, ధృతి = ధైర్యమును, నెరపుచును, ధర్మపటిమ=వింటి నేర్పుయొక్క, దృఢత=దాఢ్యమును, నెరపుచును.

రా. సుత, సత్త్వ = సత్త్వగుణమునకు, అధికరణ=సానమైనదియైనై, లసత్ = ఒప్పుచున్న, ఇతరేతరజాతి = అన్యోన్యబ్రహ్మక్షత్రజాతులకు, ఉచిత = తగిన, సమిధమైన, సవర్య = పూజలయొక్క, “సవర్య తర్పణం బలిః” అని అ. ఆయతి=నిడివియందు, రోహిత = మొలిపింపబడ్డ, భావ = తాత్పర్యముగలవారౌచును, ధృతి = సంతోషమును, “ధృతిర్యోగాంతరే ధైర్యే ధారణాధ్వరతుష్టివ” అని అ. ధర్మపటిమ=ధర్మాతిశయముయొక్క.

వ. ప్రవర్తిల్లి రయ్యవసరంబున.

46

మ. అరుదార న్నరభావవిస్ఫురితశౌర్యలోక ఫేలన్తనో
హరమాహాత్మ్యము మీఱు లుబ్ధకరిణవ్యావర్తనాశ్చిన్తి
ర్భరుఁడై తాపసుఁడంపలేమిఁ బ్రకటింపం జూచి యీరాట్కులా
భరణం బిందునె చిక్కునో యని నిలింపవ్రాత మెంచె న్నదిన్. 47

రా. అరుదారన్ = అరుదగునట్టుగా. నరభావ = మనుష్యత్వముచేత, విస్ఫురితుఁడైన, శౌరి=విష్ణువైన రామునియొక్క, ఆలోక=సందర్శనను నెడి, ఫేలన్ = క్రీడచేత, మనోహరమైన మాహాత్మ్యము మీఱఁగా, భావము. విష్ణుసందర్శనమువల్ల దహమాత్మ్యము ప్రకాశింపఁగా ననుట, లుబ్ధ = ఎడఁబాయఁజాలని, కరణ=ఇంద్రియముయొక్క, లోభముయొక్క యనుట. “కరణం సాధకతమక్షేత్రగాత్రేంద్రియ్యషి” అని అ. వ్యావర్తన = త్రిప్పటయందుఁగల, అశక్తిచేత నిర్భరుఁడై, అశక్తియధికమనుట, తాపసుఁడు = శరభంగుఁడు, అంపలేమిన్ = అంపలేకుండుటను, ఈరాట్కులాభరణంబు = ఈరామచంద్రుఁడు, ఇందునె = ఈయాశ్రమమందే, చిక్కునో = రాక్షససంహారముచేయక నిలుచునో, అని = ఇట్లని, నిలింపవ్రాతము = దేవతాసమూహము, ఎంచెను.

భా. నర = అర్జునునియొక్క, భావమందు విస్ఫురితమైన శౌర్యముయొక్క, ఆలోక=పరీక్షయందు, ఫేలత్ = విహరింపుచున్న, మనః=మనస్సుగల, హరునియొక్క, మాహాత్మ్యము = జయము, మీఱఁగా, లుబ్ధక = కిరాజిరూపమైనహరునియొక్క, “మృగయాద్దుబ్ధకశ్చ సః” అని అ. రణ=యుద్ధమును, వ్యావర్తన = మాన్పుటయందుఁగల, అశక్తి=శక్తిరాహిత్యముచేత, నిర్భరుఁడై = అతిశయము లేనివాడై, “భరోతి శయభారయోః” అని వి. తాపసుఁడు = అర్జునుఁడు, అంపలేమిన్ = అమృలయొక్క లేమిని, ప్రకటింపన్ = ప్రకాశము చేయఁగా, అమృలు పొడులలోఁగానక వెదుకు

లాడఁగా ననుట, ఈరాట్టులాభరణంబు = ఈయద్భుతుఁడు, ఇందునె = ఈబాణములేమి చేతనే, కడమ నులభము.

క. తనకును శరభంగమునీ

శునకు సమరసత్వభరము సొరిది నొదవ్రచం

దనరుట గడు నెన్నికలం

గని ప్రబల ధృతిం దనర్చు డ్డత్రియుఁ డంతన్.

48

భా. డ్డత్రియుఁడు = అద్భుతుఁడు, తనకు, శరభంగము = బాణములులేకపోవుటయు, ఈశునకు సమరసత్వభరము, ఎన్ని, కలంగని = చలించని.

రా. తనకును, శరభంగమునీశునకును, సమ = సమానమైన, రసత్వభరము = ఆనురాగాతిశయము, ఎన్నికలన్ = కొనియాడుటలచే, బలధృతిన్ = ఆధికసంతోషముచేత, డ్డత్రియుఁడు = రాముఁడు.

నీ. అతిదృఢం బై నట్టి యాత్మసఖ్యాతిచా

పలతె యెంతయుఁ దనబలిమిఁ ద్రిప్పి

ఘనతేజా నమ్రహాత్తుని నీకు నలబ్రహ్మ

కట్టడ యెట్లట్ల కాక దాఁట

నగునె పొమ్మనుచుఁ దా ననిపెనుగడఁక మొ

త్తంబై నిలింపసంఘంబు విరులు

గురినె నప్పుడు నిజస్థిరచండహేలిపా

తమునవికారలేశముఁ బొరయక

తే. మెఱయునారణ్యకేంద్రపై మెచ్చుదనర

నర్హగతివిధిఁ జేరంగ నరిగె నాస

మిథశౌర్యుఁడు శుభమానియుద్ధవశత

ఘనపదవి నెల్లఖచరులు వినుతిసేయ్.

49

రా. ఆత్మ = తనయొక్క, సఖ్య = చెలిమియందుఁగల, అతిచాపలత = అత్యంతచపలత్వమును, త్రిప్పి = మరలించి, రాముఁడనెడుమాట, అమ్రహాత్తునిన్ = శరభంగుని, నీకు, బ్రహ్మకట్టడ = బ్రహ్మదేవునియాజ్ఞ, అనుచు ననిపెను, నిజ = స్వకీయమైన, స్థిర = నిత్యకృత్యమైన, చండ, హేలి = అగ్నిహోత్రునియందగు, బౌపాససాగ్నియందలి యనుట, పాతమునన్ = ప్రవేశించుటచేత, మెఱయు, ఆరణ్యకేంద్రపైన్ = మునిశ్రేష్ఠుడైన శరభంగునిమీఁద, నిలింపసంఘంబు, అర్హగతిన్ = తగినక్రమముచేత, విధిన్ = బ్రహ్మదేవుని, చేరంగన్ = చేరుచుండఁగా, విరులు గురిసెనని క్రిందటి కన్దయము. అసమిథశౌర్యుఁడు = ప్రదీప్తమైన శౌర్యముగల రాముఁడును, శుభ, మాని =

శరభంగునియొక్క, ఉద్ధవ=సంతోషములయొక్క, శతములచేత ఘనమైన పదవిని ఎల్ల ఖచరులు వినుతినేయంగా సరిగెనని యన్వయము. ఫలితార్థము రాముడు శరభంగునికి ముక్తికి ననుమతించి యాముని దివ్యపుష్పవర్షములతో బ్రహ్మలోకమునకుఁ బోవుచుండఁగా దాను సుతీష్ఠునియాశ్రమమునకు సాగివచ్చె ననుట.

భా. ఆత్మ=తనయొక్క, సఖ్యాతి = ఖ్యాతితోఁగూడిన, చావలత = ధనుర్లతను గాండీపమును, తనబలిమిచేత, త్రిప్పి=విసిరి, అమృతహస్తానికొ = ఈశ్వరుని. నీకు, బ్రహ్మ కట్టడ=బ్రహ్మవ్రాత, దాటనగునె బొమ్మనుచుకొ=ఈ పెట్టుదగిలించుకొనియఁజగనట్టుగా నీవ్రాతయుండెననుచు, తాను = అర్జునుఁడు, అనిపెనుగడఁకకొ = యుద్ధమందలి యధిక రోషముచేత, మొత్తకొ = కొట్టఁగా, పెకొ = అర్జునునిపై, నిలింపసంఘంబు విరులుగురి సెను, నిజసిరచండహేతి=గాండీపముయొక్క, 'రచేరచ్చిశ్చ శస్త్రం చపహ్నిజ్వాలాచహే తయః' అని అ. పాతమునకొ=పెట్టుటచేత, మెఱయుచున్న, ఆరణ్యకేంద్రపైకొ=కిరాత రూపముననున్న యీశ్వరునిమీఁద, మెచ్చు దనరఁగా, అర్హగతివిధికొ = సమయోచిత గతి విధానముచేత - వేగిరముగా ననుట, ఆసమిద్ధకౌర్ముఁడు = అర్జునుఁడు, శుభమా = శుభమగునట్టి, నియుద్ధవశతకొ=బాహుయుద్ధపరతచేత, "నియుద్ధం బాహుయుద్ధే స్యా" త్తని అ. ఘనపదవికొ = ఆకాశమార్గమున, ఎల్ల, ఖచరులు = దేవతలు, వినుతినేయంగాఁ జేరంగ సరిగెను.

వ. అంత.

50

శా.మాయామర్త్యుఁడుమాధవుం డనిచల నైత్రిక సుతీష్ఠాశ్రమ
స్థాయత్సత్త్వవిహారమప్రవిశదీషద్దేవరోహంకురం
బై యేపారఁగఁ జూచుచుం బరువడికొ హర్షోదయం బెక్కఁగా
జాయుం దమ్ము నిరూఢదృష్టిక గన భూసంజ్ఞకొ నియోగించుచున్. 51

భా. ఉమాధవుండు, అవిచలత్=చలంపని, మైత్రి = అర్జునునిమీఁది మైత్రిచేత, సుతీష్ఠమై, అశ్రమ=శ్రమరహితమై, స్థాయత్ = పెరుగుచున్న, సత్త్వ = బలిమి యొక్క, విహారము = పెనఁగులాటయనుట, అప్రవిశత్ = ప్రవేశింపని, ఈషద్దేవ రోహంకురములుగలబై, పరు-వడికొ = అర్జునునియొక్కవడిచేత, జాయకొ=పార్వతిని, తమ్ముకొ = అర్జునుని దమ్మును, నిరూఢదృష్టికొ = సావధానదృష్టిచేత, కనకొ = చూచు నట్లుగా, నియోగించుచును.

రా. మాయామర్త్యుడైన మాధవుండు = రాముఁడు, సుతీష్ఠాశ్రమమందు, స్థాయత్ = వృద్ధిఁబొందుచున్న, సత్త్వ=జుతువులయొక్క, విహారము, మైత్రిచేతన ప్రవిశదీషద్దేవరోహంకురంబైయేపారఁగా, జాయకొ=నీతను, తమ్మునికొ = లక్ష్మణుని, రూఢ, కడమ సులభము.

క. ప్రీతి దనర భూరితప

శ్చాతుర్యసుతీక్ష్ణసత్త్వసందర్శనసం

జాత మగువేడ్క యంతటఁ

జేతోరంజనము మిగులఁ జేయ నలరుచున్.

52

రా. సుతీక్ష్ణమునియొక్క సత్త్వగుణముయొక్క సందర్శనమువలన, అలరుచును.

భా. తపశ్చాతుర్యముయొక్కయు, సుతీక్ష్ణ = తీవ్రమైన, సత్త్వ = బలిమియొక్కయు, కడమ సరి.

క. భద్రగతి నరుగలోపా, ముద్రానందస్వరూపమునిదర్శితని

ర్జిద్రప్రసన్నతానం, పద్మచిరత మెఱయ నేత్రవర్వ మొనర్చెన్. 53

రా. భద్రగతి = మంచిగమనముచేత, అరుగ = పోగా, లోపాముద్రానందస్వరూపముని = లోపాముద్ర కానందస్వరూపమైనముని-అగస్త్యుఁడు, దర్శిత = చూపబడిన, నిర్జిద్ర = స్ఫుటమైన, ప్రసన్నతానంపదయొక్క రుచిరతమెఱయ, నేత్రవర్వ మొనర్చెన్ = కనువట్టెను, రాముఁ డగస్త్యాశ్రమమునకుఁ బోయెననుట.

భా. భద్రగతి = శుభలీలచేత, అరుగ = నిరాశయమైన, అలోప = అక్షయమైన, ఆముద్ర = నిరవధికమైన, ఆనందముగల, స్వ = తనయొక్క, రూపము, నిదర్శిత, రుచిరతచేత మెఱయఁగా, ఉమాధవుండు, నేత్రవర్వ మొనర్చెన్ = ప్రత్యక్షమాయెననుట.

వ. అప్పుడు.

54

సీ. దివిమోచి యున్నయద్రిని ధర్మకార్యాధ

మానతంబుగఁ జేసి నొట్టిఘనుని

మించిలోకము నావరించినవిషరాశి

నాపోశసము గొన్న యద్భుతాత్ము

జీవనదోషవిద్రావణజ్యోతిర్న

యస్వమూర్త్యలోకుఁ డగుమహాత్ము

నఖిలవేదాంతవేద్యాత్మఁ డై భువనవం

ద్యుతఁ బెంపు మీఱుమహానుభావు

తే. సమర నిమ్మ గానిత్యనేకముల నెలయు

జడలలేఁగెంపు విమలతఁ గడు మెఱయఁగ

మెకముతోలు విభూతి సమిధతనువు

నొండాకటి కంద మైయొప్పు నొప్పువాని.

55

భా. దివి=స్వర్గమును, మోచియున్న, అద్రిక్ = మేరువును, ధర్మ = వింటి యొక్క, “ధర్మ పుణ్యే యమే న్యాయే స్వభావాచారయోక్తౌ, ఉపమాయామహిం సాయాం చాపే చోపనిషద్యపి” అని వి. కార్యార్థము, ఘనునిక్ = బలవంతుని, విష రాశిక్ = కాలకూటమును, అద్భుతాత్మక్ = విచిత్రధైర్యముగలవాని, “ఆత్మాయతోష్ఠీ ధృతిర్బుద్ధిస్సద్విభావోబ్రహ్మవర్తచ” అని అ. జీవనదోష = సంసారదోషమును, విద్రా వణ=పామెత్తెడి, జ్యోతిర్తయమైన స్వమూర్తియొక్క, ఆలోక = సందర్శనముగల వాడగు, మహాత్మక్ = పవిత్రరూపుని, వేదాంతవేద్యాత్మకుడు, మహానుభావుక్ = ప్రభావముగలవాని, సెలగుంక్ = చంద్రుడును, కడమ సులభము.

రా. దివిమోచి.యున్న = మిన్నముట్టిన, అద్రిక్ = వింధ్యమును, ధర్మకార్య ర్థము = సంధ్యావందనాదిధర్మములు నడిచెడిసొంతకు, అనతంబుగక్ = అణంగునట్టుగా, విషరాశిక్ = సముద్రమును, జీవనదోష=నీళ్లకళంకును, “జీవనం భువనం వన”మని అ. విద్రావణ=మాన్వేడి, జ్యోతిర్తయ = నక్షత్రరూపమైన, స్వమూర్తియొక్క, ఆలోక = ప్రకాశము గలవాడగు, “అలోకా దర్శనోద్ద్యోతౌ” అని అ. “ప్రసనాదోదయా దంభకంభయోనేర్షహాజనః” అని రఘు. వేదాంతములను, వేది = తెలిసిన, ఆత్మ = బుద్ధిగలవాడై, అమరునట్లుగా, ఎలయు=పుట్టుచున్న, కడమ సరి.

తే. చూచి యాదిత్యకులరాజసుతుడు హర్ష
వినయభక్తులసాష్టాంగవినుతిసేసే
నపుడు గాకున్న యట్టితదస్త్రసిద్ధి
దమప్రయోజన మని సుర ల్దనరి రాత్త.

56

రా. ఆదిత్యకుల = సూర్యవంశమందుబుట్టిన.

భా. ఆదిత్యకులరాజ = దేవేంద్రునియొక్క, దమప్రయోజనమని = నివాతకవచ కాలశేయాదిసంహారహేతువని.

వ. అట్టిసమయంబున.

57

క. స్వతఃఫలసాక్షాత్కా

రతః గృతసాన్నిధ్యుః ధైరరాజవతంసుక్
హతకలుషుడు దపసి ముద
న్విత మగుచిత్తమున నిట్లని ప్రశంసించెన్.

58

భా. రాజవతంసుని, తపసి=అర్హుఁడు, చిత్తముతోడ.

రా. చిత్తమునక్ = చిత్తమందు.

క. విశ్వేశ్వరవిశ్వాత్త క, విశ్వాధిష్ఠాన యఖిలవేదాంతపద
శ్వశ్వదభివర్ణ్యమానమ, హైశ్వర్య నిరీహానిత్యయభవశుభమయా. 59
రెంటికి సమము సులభము.

మ. నిశితప్రజ్ఞతః జూడ నేవికృతియున్నే దండ్రు నీయందు నీ
దశరూపాశ్రయణం బొనర్చుట మదిం దర్కింప లోకంబులం
దశుభప్రక్షయముకొ శుభోదయము నుద్యద్భక్తవాత్సల్యతా
తిశయా యత్తతఃజేయ నింతియ గుణాతీతా ప్రసన్నాత్మకా. 60

రా. నీ, దశరూప = దశావతారములయొక్క, ఆశ్రయణంబును, ఒనర్చుట = వహించుట.

భా. ఈదశక = ఈప్రకారమున.

క. అది సకలసదాచారం
బది సర్వజ్ఞాన మది సమస్తజనిఫలం
బొదవినకొలది నొకప్పుడు
హృదయము నీయందుఁ జేర్తురేని మహేశా. 61
రెంటికి సరి. సులభము.

క. అతివాఙ్మనసాస్పద యీ, నుతికొగ్గినసాహసమ్మునుసహింపు దయకొ
మతి నాకు నేన లజ్జిం,చితి నోయచ్యుత యనంత శివగుణరాశీ. 62
భా. అతివాఙ్మనసాస్పద = వాఙ్మనస్సులకు గోచరముగాని స్థితిగలవాఁడా,
వాఙ్మనసపదము-అచతురాదిసూత్రమున నిపాతము. అచ్యుత=స్థిరా, శివ.
రా. శివగుణరాశి.

క. అనుచుఁ బునః పునరభివం,దనములు నెమ్మనమునం దుదంచితసమ్మే
దనితాంతభక్తిసంతత, వినయంబులు సందడింప వేమఱుఁ జేసెన్. 63
భా. నెమ్మనమునందు వేమఱుఁజేసెనని యన్వయము, కడమ రెంటికి సమము.
వ. తదనంతరంబ.

క. విమలుఁడు రాజనోత్తముఁడమితతపశ్చక్తిమహిమహర్షీశకృపా
సమవాప్తీనిష్ఠదివ్యాస్త్రమతల్లీసిద్ధి గని ముదం బందెఁ గడున్. 65
రా. తపశ్చక్తికి, మహి=స్థానమైన, మహర్షీశ = అగస్త్యునియొక్క, దివ్యాస్త్ర
మతల్లీ = వైష్ణవచాపబ్రహ్మాస్త్రములయొక్క, సిద్ధి=ప్రాప్తి.

భా. తపశ్చక్తిమహిమచేత, హర్షి=హర్షముగల, ఈశ = ఈశ్వరునియొక్క,
అస్త్రమతల్లీ=పాశుపతముయొక్క, కడమ సులభము.

శా. అక్షు ద్ర ప్రథమానదివ్యశరసంప్రాప్తిం బ్రకాశించునా
కుక్షిద్వంశవతంసుఁ గన్గొని మహాగోదావరీతీరస
ద్రక్షోపాయపథంబు నేడు దొరకెన్రండంచు సురక్షణా
వేతుం దద్వనభూమి దేవతలుసంప్రీతిం గడు న్నూత లై.

66

భా. కుక్షిద్వంశ=భూపవంశమునకు, “గోత్రా కుః పృథివీ పృథ్వీ” అని అ. వతం
సుక్=అష్టసుని, మహాగః=అధికాపరాధములచేత, “అగోపరాధో మంతుశ్చ” అని అ.
దావరీతి = దవాగ్నిభంగిని, “దవదావౌ పనారణ్యవహ్నా” అని అ. రీతిశబ్ద మీ
కారాంతమైనందుకు, క్షిచ్ఛ్తోచసంజ్ఞాయామని క్షిచ్ఛ్-రాక క్షిచ్ఛ్-వచ్చినది గనుక,
“సర్వతోఽక్షిన్నర్థాదిత్యేశే” అని జీష్వచ్చి యీకారాంతమైనది. రసత్=మ్రోయు
చున్న, రక్షః=రాక్షసులయొక్క, ఉపాయపథంబు=వధోపాయపథము, తద్వనభూమి
యందు, దేవతలు=ఇంద్రాదులు, పాడచూపి.

రా. కుక్షిద్వంశవతంసుక్=రాముని, మహాగోదావరీతీరమందున్న, సత్ = సజ్జ
సులయొక్క, రక్ష=సురక్షణములయొక్క, ఉపాయమార్గము, తద్వనమందున్న, భూమి
దేవతలు=బ్రాహ్మణులు, పాడచూపి యుపచార మొనర్చి రని ముందరికన్వయము.

వ. యథోచితప్రకారంబునం బాడసూపి యతని ప్రణామాదినియ
కృత్యంబులు నైకొని.

67

క. అరుదుగ నుపచార మొన
ర్చిరి దీవన లెలమి నిచ్చిరి తమతమమహా
శరసాదరార్పణంబులఁ

గర మమచుచు నుండ వేడుకను సప్రభులై.

68

రా. తమతమ, మహాశ=అధికకాంక్ష, రస=అనురాగముయొక్కయు, ఆదరము
యొక్కయు, అర్పణంబులక్ = ప్రకటనములచేత ననుట, అమరుచు నుండఁగా,
సప్రభులై = ప్రభాసహితులై. దీవనలిచ్చిరి.

భా. తమతమ, మహాశర = దివ్యాస్త్రములయొక్క, సాదరార్పణంబులవల్ల,
సప్రభులై=ఇంద్రసహితులై దీవనలిచ్చిరి.

తే. అంత నాత్మపురస్థితిఁ గొంతకాల

ముండి తమ కార్యములకొద లుడిపి చనుట

గోరి వారలు దనుఁ దోడుకొంచుఁ జనఁగఁ

జనియె వేడ్కఁ దదావాసజగతి కతఁడు.

69

భా. ఆత్మపురస్థితిఁ=స్వర్గస్థితిచే.

రా. అత్తపురః=తనుమందరనగు, స్థితిని, వారలు = ఆయుషీశ్వరులు, కడప
సులభము.

క. అందు నమందశుభోదయ

మొందఁగనిబిడొజుఁ డలరు చుండె సుమిత్రా

నందనజనకసుతానిశ

సందర్శితనవనవోల్లసద్భజనరతిన్.

70

రా. అందు=అవనమందు, నిబిడ=సాంద్రమైన, ఓజుఁడు = లేజన్యుగల
రాముఁడు, కడప సులభము.

భా. అందు=అన్వర్ణమందు, కని, బిడొజుఁడు=ఇంద్రుఁడు, “బిడొజాపాక
శాసనః” అని అ. సుమిత్ర = నన్దిత్రులకు, అనందనజనక = అనందకరుడైన, సుత=
కుమారుడైన యర్జునునిచేత, అనిశ=ఎల్లప్పుడు, సందర్శితమైన భజనరతిచేత నలరు
చుండెను.

నీ. ఆసక్తిఁ దనరిన వాసవసేవామి

మానుభవనిరంతరానువృత్తి

నడఁగక పేర్చువే రాసుఁ గుండెడియుర్వ

శీతలోదరిపరిస్థితతరస

కామసంభ్రమతనొక్కతె యహిమాంశువం

శాకల్ప మైనయారాకుమారుఁ

డున్న చోటికిఁ దమి నొక్కనాఁ డేతెంచి

కెళ్లన నుండి యాకృతివిలాస

తే. మరసి చూచి విశ్మంఖిలస్తరశరాద్రిఁ

బూనె నాసురవనిత దాఁ గాన యోగ్య

మైనకాంతాకృతి వహించి కానుపించె

సిగ్గుఁ జిటునప్పుఁ జూడ్కులఁ జెన్నుమీఱ.

71

రా. ఆసక్తిఁదనరి, నవమైన, అసవసేవా=మధ్యపానముయొక్కయు, అహిమా
భవ = మాంసభక్షణముయొక్కయు, “పలం క్రవ్యమామిష” మ్మని అ. నిరంతరాను
వృత్తిచేత, పేరాన=అధికాశచేత, ఉరు-అశీతలోదరి=గొప్పయునై చల్లగాని కడుపు
గలది, తినియనిదియనుట, ఒక్కతె = ఒకరాక్షసి, పరిస్థిత = సమగ్రమైన, తరస =
మాంసమందుఁగల, కామ=కోరికయొక్క, సంభ్రమం = త్వరచేత, అహిమాంశు=
సూర్యునియొక్క, వంశమునకు, ఆకల్పమైన = అలంకారమైన, రాజకుమారుఁడు =

రాముడు, ఉన్నచోటికి, కేశవునకు = సమీపమున, ఆర్తినిబూసెను, అనురవనిత తాఁగఁ = తాను రాక్షస స్త్రీగాఁబట్టి, కానుపించెను.

భా. ఆసక్తిదనరినవాసవసేవయనెడి, మిష=వ్యాజముచేతనైన, అనుభవ = సందర్భ నముయొక్క, ఊర్వశీ త లోదరి = ఊర్వశియ నెడువనిత, పరిస్థితకర = ఘనమునై, సకామ=మన్త ధనహితమైన, సంభ్రమతక్ = సంభ్రమముగలదియౌటచేత ఒక్కతెయ = ఒకతెయే, హిమాంశువంశ = చంద్రవంశమునకు, ఆకల్పమైన = భూషణమైన, “ఆకల్పవేషానైవభ్య” మ్మని అ. రాకుమారుడున్నచోటికి = అర్జునునివద్దికి, తమిక్ = రాత్రి యందు, “రజనీయామిసితమీ” అని అ. ఏతెంచి అనురవనిత = ఆయప్పరన, కానయోగ్యమైన = వర్ణనీయమైన, కాంత = ఒప్పుచున్న, ఆకృతివహించి, కానుపించె = వచ్చె ననుట.

వ. ఇట్లు గానుపించి పరస్పరసందర్శనసమయసముచితసంభాషణంబులు నడపి తనమదిం బొదలెడుమదనవికారంబు తెఱం గెఱింగించిన నతండు.

72

రెంటికిని సరి.

తే. తనకుదారయోగితకల్పితగఁ దెలుపుచు
మదనుజవశకలితనిజమతిని బ్రబలు
మనసుచేత నాచతురగామిని నెఱయఁగ
నానలేకతన్దదియ రా మానుపుచును.

73

భా. ఉదారమైన, యోగిత=యోగిత్యముయొక్క, కల్పిని దెలుపుచును, మదను= మన్త ధనియొక్క, జవ=వేగముచేత, శకలిత = భేదింపఁబడిన, నిజమతిగలదాని, ఆచతుర గామినిక్ = ఊర్వశిని, ప్రబలుమనసుచేత, ఆనలేక=తాళలేక, తన్దదియరాఁగా మాను పుచును, ఆచతురగామినిక్, పల్కెనని ముందరిపద్యమునఁ గ్రియ,

రా. తనకు, దారయోగితకల్పి = భార్యానంగలికలుగుటను, తెలుపుచును, మత్ = నాయొక్క, అనుజ=తమ్ముడైన, లక్ష్మణునికి, వశకలిత=ఆధీనముగాఁ జేయఁబడిన, నిజ మలిచేత, లక్ష్మణునిఁగోరియనుట, ‘ప్రబలుమనఁగా, సుచేతనా=మంచిబుద్ధిచేత, “ప్రతి పదజ్ఞప్తిచేతనా” అని అ. చతుర, కామిక్ = కామండుటచేత, చతురగామి ననుదిక్కున సంధికి లక్షణము. క. ప్రథమాంతవిభక్తులవై, గణితములగుకచటతపలు గనడదవ లగు’ నని యనంతునిఁబదము. నానలేక కదియరాఁగా, లక్ష్మణుఁడు పల్కెనని ముందరిపద్య ములొక గర్తయఁ గ్రియయు.

సీ. జ్యేష్ఠసౌభాగ్యత్రసుస్థితిలక్ష్మణుఁడు వల్కె
నరయక యిటువచ్చి తబల నన్ను

బ్రహ్మచర్యస్థితి భజియింపఁ బరమతా
 పసనాథసత్యాజ్ఞ పసఁ బనిచిన
 నాయగ్రజునియోగమీయోజఁ జెలుచుకో
 నర్హ మె మగిడిపొమ్మనినవలపు
 పాలుపుగారామునూల్కలుపుచుఁ గదిసి య
 తం డట్లు పలుకనెందాఁగుట్టు
 ఆ. జరిపె దనుచుఁ దిరిగి తిరిగి పైకొనుకోర్కె
 నతనినతని మదవదసమవిశిఖ
 దళితహృదయ యగుచుఁ దెలచి యందు నొకింత
 గలఁకలేమిచూచి నెలఁతగనలే.

74

రా. జ్యేష్ఠునితోడి సాభాశ్రమందలి సుస్థితిగలవాడు లక్షణుడు పల్కెను,
 బ్రహ్మచర్యస్థితిగలవాని నను భజియింప వచ్చితివి, తాపముతోడ, సనాథ = కూడిన,
 సతీ=భార్యయొక్క, ఆజ్ఞయొక్కపసచే, పనిచిననాయగ్రజునియొక్క యోగము,
 రామునినూల్కలుపుచును, రాముడును, అట్లు = మునుపటివలెనే, పలుకఁగా, ఎం
 దాఁగుట్టు, జరిపెను=జరిపెనవు, అనుచు, తిరిగితిరిగి=రామునివద్దకిని లక్షణునివద్దకిని
 దిరిగితిరిగి, మదవంతుడైన, ఆసమవిశిఖ=మనస్సును చేత, దళితహృదయయగుచు, అతని
 నతనికొ=రాముని లక్షణుని, తెలచి=తెల్పి.

భా. లక్షణుడు=లక్ష్యవంతుడైన యర్జునుడు, “లక్ష్యవాన్లక్షణశ్రీలః” అని
 ఆ. పల్కెను, నన్నరయకయిటు, వచ్చితి = వచ్చితివి, పరమతాపసనాథ = వ్యాసుల
 యొక్క, ఆజ్ఞ పసచేత, బ్రహ్మచర్యస్థితిని భజియింపఁబనిచిన, నాయగ్రజు=ధర్మజుని
 యొక్క, నియోగమునని యన్వయము. బ్రహ్మచర్యమునఁ దపముచేయుమన్న పశువు
 ననుట, వలపుపాలుపు=రాగాతిశయమును, గారాము=సెనరును, నూల్కలుపుచుకొ =
 ప్రకటించుచును, కదిసి=ఊర్వశి చేరి, తిరిగితిరిగి=మఱిమఱి, పైకొనుకోర్కె = పైకొ
 నెడికోరికచేత, అతనిను = తనత్వము లేని, దవల్ = దవ్వానివలె నాచరింపుచున్న,
 ఆసమవిశిఖ, అతనికొ=అర్జునుని, తెలచి యని యన్వయము.

సీ. ఏమని చెప్ప నిం పెసఁగెడునునుబల్కు
 లలర నేత్రైకపర్వాంగలక్ష్య
 నొప్పురా కాసితద్గులిమానితానన
 యంబుజాత్యుచితహంబు లైన
 దృక్పాణిపదగతుల్ దీపింపఁగ మహాస్ర
 గూఢగంధంబులు రూఢిఁ బర్య

మేను సాంద్రతరసాద్ధానిను లేపనముచే

నవగుణాధిక్యవై భవము సూప

తే. ప్రేమమదనలీలపయిఁ బెరిగి పెరిగి

మది గలంపంగ నిట్టట్టు గదిసి కదిసి

సప్రకర్ష బీభత్సాత్మక ప్రజనిత

వికృతయై తుదఁ గోపంబు వెలయఁ బలికె.

75

భా. సేత్రైకపర్వ = సేత్రోత్పవమైన, అంగలక్ష్మీచేతనోష్పేడి, రాకాశితద్యుతి = పున్నమచంద్రునిభంగిని, మానిత = బహుకరింపఁబడిన, ఆనన = ముఖముగలది, అంబుజ = పద్మములకు, అత్యుచితరూపంబులైన = మిక్కిలి దగినసౌందర్యముగలవైన, దృక్పాణిపద = సేత్రహస్తపదములయొక్క, గతులు = విలాసరీతులు, దీపింపఁగా, మహాస్రక్ = కల్పవృక్షపుష్పమాలికలచేత, ఊఢ = వహింపఁబడిన, గంధంబులు, పర్వత్ = ప్రకాశింపఁగా, మేను, సాంద్రతర = మిక్కిలిదట్టమునై, సార్థ = సాత్త్విక స్వేదముగల, ఆనులేపనముచే, నవ = క్రొత్తైన, గుణాధిక్యవై భవముసూప, చెమటను దడిసిన మైఖూతయందుఁ బరిమళమెచ్చు గనుక, మదనలీలపయి = మన్మథవిలాస ములపై, ప్రేమపెరిగి పెరిగి, సప్రకర్ష = ధైర్యసహితమైన, బీభత్సాత్మక = అద్భుతమనస్సునకు, అప్రజనిత = పుట్టింపఁబడిన, వికృతయై = వికారముగలదై, వికారమును బుట్టింపలేనిదై యనుట, కోపంబు వెలయఁబలికెను.

రా. విమనిచెప్ప, ఒప్పురాకాసి = శూర్పణఖ, తద్ద్యుతి = ఆమునుషస్త్రీరూప కాంతిని, మాని, తాను, ఆనయంబు, జాత్యుచితరూపంబులైన = రాక్షసజాతికిదగిన యాకారముగలవైన, మహాస్ర = బలశెత్తులచేత, “అసమశ్రుణి శోణితే” అని ఆ. గూఢ = ఆవృతమైన, సాంద్రమైన, తరస = మాంసముయొక్క, అనులేపనముచేత, అవ గుణాధిక్యవై భవమును, ప్రేమము, అదనలీలపయి = భక్షణక్రియలపై, బీభత్సాత్మక = జుగుప్సారూపమానట్టుగా.

చ. అలవి యెటుంగలేక యిత రాంగనలం బలె నన్ను నిష్ఠైయిం

గలఁచుట యుక్తమే యొదవుఁ గాక భవతృప్తదుష్టచేష్టితం

బులకు ఫలంబు నేఁ డొకటి పూర్ణముగా నుపభోగ్యమై కడుం

జలమున నెందు నీమగతనంబు కడంకలరూపుమాలుటల్.

76

రా. భవతృప్తదుష్టచేష్టితంబులకు, నేడు, ఉపభోగ్యమై ఫలబోదవుఁగాక, అట్టిఫలమేదనఁగా, మగతనంబు కడంకల = పరాక్రమములయొక్క, రూపుమాలుటలు, చంపెదననుట.

భా. ఫలంబును = ఫలమును, ఏడొకటిపూర్ణముగా = ఏడాదినిండువర్షం
తము, మగతనంబుకడంకలరూపుమాలంబు = పేడితనమువచ్చుటయనుట, ఒదవుగాక.

వ. అని పలికి తదనంతరంబ.

77

సీ. మదిచపలతఁ దన్ను నెదిరిఁ గానమిని నీ

తాదేవరామ లాస్యాదితత్వ

విశ్రుతి నాన యై వేల్పులు దనరాక

పోకలు గాంచి యుబ్బునఁ జెలంగ

నుండనేరక మర్త్యయోగేచ్ఛఁ జనియిట్లు

వచ్చెనే యని కన్నవారు నవ్వ

సిగ్గు లేకేమని యగ్గలికను జన

స్థానంబు చేరి తత్సంశ్రయభర

తే. దూషణాదులచేత నా దుర్గలితము

లంతకంతకు దీపింప నాత్మవార్త

జరిపెదను జాతివికృతిచేష్టలు దివిజుల

ప్రీతి నుడిగించె ననుచింతఁ బెట్టి మదిని.

78

భా. కానమిని, ఇనీ = నిందావాక్యము, తా-దేవరామ = తాను దేవతాస్త్రి,
లాస్యాది = నృత్యగీతవాద్యములయొక్క, తత్త్వ = సిద్ధాంతజ్ఞానముయొక్క, విశ్రుతి =
ప్రసిద్ధిచేత, అనయై = అనపుట్టియనుట, వచ్చెనేయని, కన్నవారు = చూచినవారు,
నవ్వ సిగ్గులేక యేమని, జనస్థానంబుచేరి, సభకుఁ బోయి, తత్సంశ్రయ = అనభయశ్ర
యముగాఁగల జనులయొక్క, భర = పూరములైన, దూషణాదులచేత, నా, దుర్గలిత
ములు = చెడ్డపలపులు, దీపింప, ఆత్మవార్త = ఆత్మభరణమును, జరిపెదను, జాతివికృతి
చేష్టలు = అపవరోజాతికిఁ దగనిచేష్టలు, దివిజుల ప్రీతి నుడిగించెను, అనుచింత = అనెడి
విచారమును, మదినిపెట్టి, నివాసమున కరిగెనని ముందరిపద్యమునఁగియ.

రా. కానమిని, సీతాదేవర = సీతకు మఱఁచియైన లక్ష్యణనియొక్క, “స్వాల్పా
స్యస్థితోఽతరఃపత్న్యాస్యామి నో దేవదేవరా” అని అ. అమల = స్వచ్ఛమైన, అసి =
భిద్గముచేతనైన, “చంద్రహాసాసిరిష్టయః” అని అ. ఆదితత్త్వ = మిక్కిలిభండితత్త్వముచేత,
అంటఁబట్టి కోయఁబడినదొటచేతననుట, విశ్రుతి నానయై = చెవులుముక్కు లేనిదై,
సిగ్గులేక, ఏను, మని = బ్రతికి, జనస్థానంబుచేరి = భరునిపట్టణమునకుఁబోయి, తత్సం
శ్రయ = అందున్న, భరదూషణాదులయొక్క, చేతనాదుర్గలితములు = బుద్ధిదుశ్చేష్టలు,
“ప్రతిపద్జ్ఞప్తిచేతనా” అని అ. దీపింప, ఆత్మవార్త = తనవృత్తాంతమును, “వార్తా
ప్రవృత్తిర్వృత్తాంతః” అని అ. జరిపెదన్ = నడిపించెదను. చెప్పెదననుట, అనుచి

తక్ = అనుగతవిచారమును, అను = ఉపసర్గము, మదిక్ = దేవతలమనస్సున, పెట్టి = పెట్టినదై, దివిజులప్రీతి నుడిసింపెను.

క. అనివార్యము ఖరవాహిని
దనవార్త పురఃప్రయాణతక్ వెడలగ రా
మనివాసమున కరిగె మ
న్యూనిరూఢతఁ గదలి యుద్ధతోత్సాహగతిన్.

79

రా. అనివార్యము = అజయరానిది, ఖరవాహిని = ఖరునిసేన, “వాహినీ పృథ నా చమూః” అని అ. తనవార్త = తా వచ్చెడువార్త, పురఃప్రయాణతక్ వెడలగ = ముందుగానే విసంబడఁగా, మన్య = రోషముయొక్క, నిరూఢతక్ = పూర్తిచేత, ‘మన్యైరేన్యే క్రతౌక్రథి’ అని అ. యుత్ = యుద్ధమందు, ‘సమిత్యాజిస్సమిద్యుద్ధ’ మని అ. ధకారాంతము, ధృతమైనయుత్సాహగమనముచేత రామునివాసమునకు సరిగెను.

భా. అనివార్య = వారింపశక్యముకానిదై, ముఖర = మ్రోసిపాటునట్టుగా, వాహిని = ప్రవహింపుచున్న, ఎంతగుత్తముచేసినను విసంబడునదియనుట, తనవార్త, మన్య = శోకముయొక్క, ఉద్ధృత = వెకలింపబడిన, రామ = ఉద్వేగి, కడమసులభము.

సీ. అది యంతయును వినియపుడు వేటొకచంద

మైచింతనున్నయత్యాత్మభేద

జనకుననుంగుపట్టిని దగఁ బిల్చి నీ

యీశాపదానంబు నేనెఱుంగుదు

మదిచింత వలదు నీకిది యనిష్టసమాగ

మము గాదు నాదగుమాటఁజేసి

ఘనమోదముననుండుమనుచు జిహ్వాఁడు సుమి

త్రానందనుండు దేర్చె బూనియంత

ఆ. సారతరబలారి శాసనోద్ధిష్టనం

రంభవిభవుఁ డగుచు రామవిభుండు

భుజనశీకృతాజివిజయుండు వేల్పుల

జయజయస్వనాతీతయము నిగుడ.

80

భా. అత్యాత్మభేదజనకుఁ = ఆత్మభేదమును బుట్టింపుచున్నవాని, అనుంగు పట్టిఁ = అర్జునుని, పిల్చి, ఇంద్రుఁడ నెడుమాట, ఈ, శాపదానంబు = శాపమిచ్చుటను, ఇది = శాపము, అనిష్ట = ప్రియముగాని, సమా = సంవత్సరమందు, అగమము = రాకగలది,

కాదు, ఉండుమనుచు, సుమిత్రానందనుండు = సుమిత్రులకానందకారి, జీష్ణుండు = ఇంద్రుండు, తేర్చెన్ = ఊరడించెను, అంతట, సారతరమైన, బహారి = ఇంద్రునియొక్క, కాసనముచేత, రామవిభుండు = మంచికాంతిగలవాండు, రామునిపంజికాంతిగల వాడనియుఁ జెప్పవచ్చును, భుజవశీకృతమైన, ఆజి=యద్ధముగలవాండు, విజయుండు, చెండుబెండాడెనని ముందరఁ గ్రియ.

రా. అత్యాత్మభేదక = చాలవిచారముగల, జనకుననుంగుపట్టిక = నీతను, లక్ష్య బుండ నెడుమాట, నీ=నీయొక్క, ఈశ=రామునియొక్క, అపదానంబు = పాదపమును, “అపదానం కర్తవ్యత్” మని అ. అనిప్రముయొక్క, సమాగమము = రాక, కాదు, అనుచు, జీష్ణుండు = జయశీలుండు, సుమిత్రయొక్కనందనుండు, తేర్చెన్ = తెలియఁ జెప్పెను, అంత, సారతరబలముగల, అరి = శత్రువులయొక్క, కాసన = శిక్షయందు, ఆవిజయముగలవాండు, రామవిభుండు = రఘునాథుండు, కడమ సరి.

తే. సర్వదివ్యాస్త్రదుర్వారసారయుతని

వాతకవచాదిరక్షోర్జితాతులరణ

విహరణోత్సాహదైవతవిమతసేన

వై నడరి చెండు బెండాడె బ్రభుయుతముగ.

81

రా. సర్వదివ్యాస్త్రదుర్వారమైన, సార = బలముతోడ, “సారో బలే స్థిరాం శేచ” అని అ. యుతములైన, నివాత = గాలిదూఱని, “నిర్విశ్చయనిశ్చేదయోః” అని అ. కవచాదులచేతిరక్షచేత నూర్జితమైనయతులరణవిహరణోత్సాహముగల, దైవత విమతసేనవై = రాక్షససేనవై, అడరి = లంఘించి, ప్రభుయుతముగ = భారాది యుతముగా, చెండుబెండాడెను.

భా. సారయుతులైన, నివాతకవచాదిరాక్షసులచేత, ఆర్జిత = సంపాదించఁబడిన, కడమ సులభము.

క. తమిఁ దద్ధంసనిమిత్త, ప్రమదదశాస్యఁ డగునాసురప్రభుకడ కే

గి మనోమోదోచితసంభ్రమతం బ్రణమిల్లె నతని పాదంబులకున్. 82

భా. తద్ధంస=ఆరాక్షససంహారము, నిమిత్త = కారణముగాఁగల, ప్రమదదశ= సంతోషావస్థగల, ఆస్య = ముఖము గలవాడగు, ఆ, సురప్రభు = ఇంద్రునియొక్క, కడకున్ = వద్దకి, ఏగి, మనోమోదోచిత = మనస్సంతోషమునకుఁ దగిన, సంభ్రమతన్ = సంభ్రమముగలవాడౌటచేత, ప్రణమిల్లెను.

రా. తద్ధంసనిమిత్తప్రమద = భారాదులవధకారణమైనస్త్రీ శూర్పణఖ, దశాస్యఁడు = పదితలలుగల, అసురప్రభు=రాక్షసేంద్రుడైన రావణునియొక్క, మనస్సు నందుగల, అమోద=దుఃఖమునకు, కడమ సులభము.

ఆ. అతఁడు తన యవరజయాకర్ణ నాసాస్ర
ములు నిజాక్షులనఘవిలసనమ్ము
గడు నిగుడ్చు నడిగి యడిగి తత్కృతస
భార్యరామవృత్తకార్యుఁ డగుచు.

83

రా. అతఁడు=రావణుఁడు, తన, అవరజ=చెల్లెలైన శూర్పణఖయొక్క, ఆకర్ణ
నాసాస్రములు = చెవులముక్కున నంతటనుండెడు నెత్తురులు, “అస్రమశ్రుణిశోణితే”
అని వి. నిజాక్షులకొ = తన నేత్రములయందు, అఘవిలసనమ్ము = దుఃఖిలోద్రేకమును,
'దుఃఖాంహో వ్యసనేష్వఘ' మ్మని ఆ. నిగుడ్చు, అడిగి యడిగి, తత్ = ఆశూర్పణఖ
చేత, కథిత = తెలుపఁబడిన, సభార్య=సీతాసమేతుడైన, రామనియొక్క, వృత్త=
అతీతమైన, కార్యముగలవాఁడగుచు, తదాశ్రమంబునకు వచ్చెనప్పుడని నాలుగుపద్య
ములతర్వాతఁ గ్రియ.

భా. అతఁడు, ఇంద్రుఁడు-తనయ=అర్జునునియొక్క, వర=శ్రేష్ఠమైన, జయము
యొక్క, ఆకర్ణనా = వినుటచేత, సాస్రములు = అనందబాష్పములతోఁగూడిన,
నిజాక్షులు, అనఘవిలసనమ్ము, తత్కృత=ఆయర్జునునిచేతఁ జెప్పఁబడిన, సభార్య=సభ
యందలి పెద్దలకు, రామ=హృద్యమైన, వృత్త, కార్య=రక్షోయధము గలవాఁడొ
చును, ఒసఁగెనని ముందరఁ గ్రియ.

క. తనకారుణ్యము మిక్కిలిఁ, గనుదామరగమిఁదలిర్పఁగా గ్రక్కున లే
చి నిజాసనార్థభాగంబునఁ దనయున్నతగభీరమూర్తినునుచుచున్. 84

భా. తన, కారుణ్యము=దయ, సతగభీరమూర్తికొ = వినయావనతమైనగంభీర
మూర్తిగలవాని, తనయుకొ=అర్జునుని, కడమ సులభము.

రా. తనకు, ఆరుణ్యము=రక్షిమ, కనుదామరగమియందుఁ దలిర్పఁగా శోపమునఁ
గండ్లెఱచేసికొనియనుట, అసనార్థభాగంబునకొ = పీఠార్థమందు, తనయొక్కయున్న
తమునైన, మూర్తికొ = శరీరమును, ఉనుచుచును, అప్పుడే యుద్ధమాత్రకు లేవ
నుద్యోగించి యనుట.

లే. దివ్యకోటిరమాహరతీవ్రశక్తి
యుద్ధసహునకు నాకీశుఁడొసఁగె నీన
రుండు మద్భంధువై రమారూఢి నిర్వ
హించె నెఱవేరె జెప్పెడిదేమియనుచు.

85

రా. రావణుఁడనుమాట, దివ్యకోటి=దేవతాకోటియొక్క, రమా = సంప
దను, హర=హరించెడి, తీవ్రశక్తికొ=అధికశౌర్యమును, యుద్ధసహునకుకొ = యుద్ధ

క్షముడైన, నాకుఁ=తనకు, ఈశుఁడు = ఈశ్వరుఁడు, ఒసఁగెను, ఈనరుండు= రాముఁడు, మద్బంధువై రము=నాజ్ఞాతులతోడి ద్వేషమును నిర్వహించెను, మనుష్యుఁడు రాక్షసద్వేషము చేసికొనెనుగదా చెప్పెడిదేమి యనుచు.

భా. దివ్యమైన, కోటిరము=కిరీటమును, ఆహరతీవ్ర శక్తియుద్ధసహనకుఁ= ఆహునియొక్క తీవ్ర శక్తిగలయుద్ధము నోర్చినవానికి నర్దునునికి, నాకిశుఁడు = దేవేంద్రుఁడు, ఒసఁగెను, ఈనరుండు, మత్ = నాకు, బంధువై = ఆప్తుడై, రహారాధి నిర్వహించెను=తనయొక్కర్థమును నిలిపెను, అనుచు గోటిర మొసఁగునని క్రిందటి కన్వయము.

సీ. అప్పుడు దనమదియందుఁ దద్విజయవా

రాశ్రవణంబుచేనశ్రమోత్థ
మగుమన్యుకలననిలాత్తజయమలస
ద్రావప్రవృత్తిమాధుర్య మడఁపఁ
ద్వరితభవ్యస్వాంతవ ర్తనోచితతీర్థ
యాత్ర సల్పితపోమహత్త్వసాధు
సహచరీకృతసింహశరభశార్ధూలకు
మారీచరాక్షసుమత్తతరుణ

తే. హరిణమై రామపర్ణశాలాంచితవన
భూముల బెడంగుదృక్పర్వముగ మెలఁగుచుఁ
బ్రబలుమార్తాండసంతతి ప్రభువు మోస
పుచ్చుటకు నంచితామోదమచ్చుపడఁగ.

86

భా. అప్పుడు = అర్జునుఁ డింద్రునియొద్ద నుండెడుసమయమందు, తద్విజయ వార్తా = ఆయర్జునుని వృత్తాంతముయొక్క, రాశ్రవణంబుచే = వినుటండుటచేత, అశ్రమ=తగ్గవడక, ఉత్థమగు=పుట్టిన, మన్యుకల=కోకాశిశయమును, “మన్యులైన్యై క్రతౌక్రుధి” అని అ. “కలా శిల్పే గౌరవేచ” అని వి. అనిలాత్తజ=భీమునియొక్కయు, యు = నకులసహదేవులయొక్కయును, లనత్ = ఒప్పుచున్న, రూప = సౌందర్యము యొక్కయు, ప్రవృత్తి=వడకలయొక్కయు, మాధుర్యము = మనోహరత్వము, అడఁప, అర్జునవియోగదుఃఖమును భీమాదిసందర్శనమున నణఁపఁగాననుట, త్వరిత = తీవ్రపడు చున్న, భవ్య=కుభమైన, స్వాంతవర్తన=మనోవ్యాపారమునకు, ఉచిత=తగిన, తీర్థ యాత్ర సల్పి, తపోమహత్త్వముచేత, సాధు = లెస్సయౌనట్లుగా, సహచరీకృత = సహాయముగా, కేయలబడిన, సింహశరభశార్ధూలములయొక్క, కుమారి = పెంటిసిల్లల

యందు, చరాక్ష = తగులుచున్న కన్నులుగల-సాదరముగాఁ జూచునవియునుట. “సక్తి
క్షోః స్వాంగాత్ పచ” అనెడుసూత్రమున బహువ్రీహియందుకారాంతము. సుమత్ర=
తెన్నగానుదించిన, తరుణహరిణమై = లేడిపిల్లలుగలదై, ఫలితార్థము తపోమాహా
త్వముచేత జాలివైరము విడిచి కూడియున్నసింహాదులపెండ్రిపిల్లలమీఁద లేడిపిల్లలెక్కు
ననుట, ఒప్పునట్టి, పర్ణశాలలయొక్క సమీపమైన వనభూములయొక్క, బెడంగు =
ఒప్పిదము, దృక్పర్వముగఁ = నేత్రపర్వమాచునుండఁగా, మెలంగుచుఁ=చరించు
చును, ప్రబలేడి, మార్తాండసంతతిప్రభువుఁ = ధర్మజుని, ప్రభుశబ్దము పుత్రవచ
కము, మోసపుచ్చుటకు నందితామోద మచ్చుపడఁగ, జటుఁడువచ్చెనని ముందరివద్య
ముగ కన్వయము.

రా. అప్పుడు, తత్ = ఆరామునియొక్క, విజయవార్తయొక్క, శ్రవణం
బుచేఁ = వినుటవల్ల, మన్యుకలనఁ = కోపమహిమను, ఇలాత్పజ=సీతయొక్క, తెనుగు
షష్ఠి. ఆమల = నిర్మలమైన, సద్రూప, ప్రవృత్తి = వార్తయొక్క, మాధుర్యము, అడఁ
పఁ = అణఁచఁగా, అప్పుడు పుట్టినకోపమును సీతసౌందర్యమును విని యణఁచెననుట,
త్వరిత = శీఘ్రముగా, భవ్య=కాఁగల, స్వ=కనయొక్క, అంతవర్తనా=నాశవర్తనకు,
ఉచిత = తగిన, తీర్థ=రేవైన-ద్వారమైన దనుట, యాత్ర=ప్రయాణమును, చల్పి, తపో
మహాత్వముచేత సాధువైనవాని, సహచరీకృతములైన సింహశరభశార్దూలములుగల
వాని, స్వార్థకప్రత్యయము. మారీచరాక్షసుఁ = మారీచుడనురాక్షసుని, మత్తతరుణ
హరిణమై = హరిణరూపముచేత, రామునియొక్క పర్ణశాలాంచితవనభూములందు
మెలంగుచున్న, ప్రబలఁ = బలవంతుడైనవాని, మారీచునికి విశేషణము. మార్తాండ
సంతతిప్రభువుఁ = సూర్యవంశపురాజైనరాముని, మోసపుచ్చుటకు, అంచి = అంపి,
తాఁ = తాను.

క. ఘనదర్శోన్మాదితబహు

మునిజటుఁ డనుపరమకలుషమూర్తియనురకాం

తినీకేతనమై యతిభా

వనియతిఁ బ్రకటించునట్టి వర్ణాకృతితోన్.

87

రా. ఘనదర్శ = అధికమైన తుట్లచేత, ఉన్మాదిత = వెకలించిపాఱువేయఁబడిన,
బహుమునిజటుఁడు = అనేకమునులయొక్కజడలుగలవాఁడు, అనుపరమ=అణఁగుట లేని,
కలుష = పాపముగల, మూర్తి=శరీరముగలవాఁడు, అనుర = రాక్షసుఁడు, కాంతికి,
నికేతనమై=నివాసమయి, యతిభావనియతిఁ = సన్నిహిత్వనియమమును, ప్రకటించు
నట్టి, వర్ణ = వర్ణింపఁదగిన, ఆకృతితో.

భా. ఘనదర్శముచేత, ఉన్మూలిత = చెఱువఁబడిన, బహుమునులుగలవాఁడు, జటుండను = జటాసురుండ నెడి, పరమకలుషమూర్తి = పాపాత్ముఁడు, వర్ణి = బ్రహ్మచారి యొక్క, ఆకృతితో వచ్చెనని ముందరిక్రియ.

వ. తదాశ్రమంబునకు వచ్చె నప్పుడు.

88

క. కుతుకంబున మహితనయా, పతితదనుజవంచన ప్రపంచనమృగధీ
చతురిమము లేక తానా, శ్రీతబుద్ధింజూచి యుల్లసిల్లెడుమదితోన్. 89

భా. మహిత = శ్రేష్ఠమైన, నయ = ధర్మమార్గముచేత, ఆపతిత = ఆగతుడైన, దనుజ = జటాసురునియొక్క, వంచన ప్రపంచన = కపటప్రతిపాదకముయొక్క, మృగ = తెలియుటయందుఁగల, 'మృగ అన్వేషణే' అనుధాతువుమీఁద, అచ్చిత్యయాంతము. ధీ = బుద్ధియొక్క, చతురిమము = సామర్థ్యము, లేక, జటాసురుఁడు బ్రహ్మచారియై రాఁగా రాక్షసుఁడని తెలియకనుట, తాను, ఆశ్రీతబుద్ధి = ఆపుండనెడు బుద్ధి చేత, చూచి, క్షీలిజనపతి చేర ననుకూలించెనని ముందరిపద్యమునఁ గర్తయుఁ గ్రియయు.

రా. మహితనయా = సీతయొక్క, పతి = ప్రియుండైన రామునియొక్కయు, తదనుజ = ఆయనశమ్ముడైన లక్ష్మణునియొక్కయు, వంచన = మోసపుచ్చుటను, ప్రపంచన = ప్రకటింపుచున్న, "పచ విస్తారే" అనుధాతువునఁ గర్తరిలుడంతము. మృగ = మృగరూపమైన మారీచునియొక్క, ధీచతురిమములను, ఏకతానాశ్రీతబుద్ధి = ఏకాగ్రచిత్తమానట్లుగా నాశ్రయింపఁబడినబుద్ధిచేత, చూచి, "ఏకతానోనన్యవృత్తి" అని అ. సావధానుడై చూచి యనుట, క్షీలిజను జేరనని ముందరి కన్వయము.

క. క్షీలిజనపతి సన్నిధియం

దతనిమహితవృత్తిఁ జేర ననుకూలించె

మలియతి విశ్వాససమ

న్వితగతి దృఢత రాఘవసతి నిశిచరుఁ డంతన్.

90

రా. క్షీలిజ = సీతను, అపతిసన్నిధియందుఁ = పతిసన్నిధిలేనియెడ, అతనిమ = తనుత్వములేని, హితవృత్తి = మంచివాఁడుంబలెననుట, చేర = డగ్గఱికి రాఁగా, రాఘవసతి = సీత, మతి = బుద్ధి, యతివిశ్వాస = సన్నాహియ నెడు విశ్వాసముతోడ, సమన్వితగతి = కూడినదొచునుండఁగా, దృఢత = ధైర్యముచేత - వెఱుపులేకయనుట, అనుకూలించెనని క్రిందటి కన్వయము. ఉపచరించెననుట, నిశిచరుఁడు = గావణుఁడు, అంతట, హరించెనని ముందరిపద్యమున కన్వయము.

భా. క్షీలిజనపతి = ధర్మరాజు, సన్నిధియందు, అతని = జటాసురుని, చేరను, అనుకూలించె = సమ్మతించెను, మతి, అతివిశ్వాససమన్వితగతి = అధికవిశ్వాస

యు క్తము గాఁగా, అనుకూలించెనని యన్వయము. అంత, దృఢతర = ఘనమైన, అను=
పాపములకు, వసతియైన వాఁడు, నిశ్చయము=జటానురుఁడు.

తరళ. గుణవిదూరత సంధిలక్ శ్రుతి ఘోరనిష్ఠురదుష్టభా
షణము లాడుచుఁ దద్వసత్కృతజంబు జొచ్చిస్వరూపభీ
షణతనాయమనందనున్నతశౌర్యవిశ్రుతితో సగ
ర్వణతఁ బట్టి హరించె దత్ప్రేమ దాపహారము మున్నుగాన్. 91

భా. గుణవిదూరతసంధిలక్ = భీమునియొక్క దూరముపోవుట కలుగఁగా,
భీముఁడు డగ్గఱలేకుండఁగా ననుట. “గుణః ప్రధానే శబ్దాదౌ మార్వాన్యం సూదే వృత్తో
దశే” అని వి. తత్ = ఆధర్మజునికి, వసతి=నివాసమైన, ఉటజంబుక్ = పర్ణశాలను,
“సంస్థాయముటజం ధామ” అని అ. చొచ్చి, స్వరూప = తనరాక్షసరూపముచేతనైన,
భీషణతక్ = భయంకరత్వముచేత, నత = ఆఱఁగిన, శౌర్యముయొక్క, విశ్రుతితోక్ =
ఖ్యాతితో-వంచనతోడననుట, సగర్వణతక్=నిందతోఁగూడినవాఁడై యనుట. ఆయమ
నందనుక్=ధర్మజుని, తత్ప్రేమదా=అద్రోపదియొక్క, అపహారము మున్నుగా హరించెను,
ధర్మరాజును ద్రోపదీనహితముగాఁ బట్టుకపోయె ననుట.

రా. ఆయమక్=సీతను, అందుక్ = ఆపర్ణశాలయందు, అనున్నత = నీచమైన,
శౌర్యప్రసిద్ధితోడ, తత్ప్రేమదా = సీతాసంతోషముయొక్క, అపహారము మున్నుగా
హరించెను, దిగులుపడఁ జేసి హరించెననుట, కడమ సరి.

క. నానాప్రకారదీనవ
చోనిచయము నడపుధర్మసూతిని సతి న
ద్దానవవరుఁ డట్లు నిజ
స్థానమునకుఁ గొనుచు గగనసరణిం జనఁగన్. 92

రా. ధర్మసూతిక్=ధర్మమునకుఁ గారణమైనదాని, సతిక్=సీతను.

భా. ధర్మసూతిని, సతిక్=ద్రోపదీని, కడమ సులభము.

వ. అది యంతయు విని కోపోద్దీప్తితుం డగుచు నడ్డంబు పఱతెంచి. 93
రెంటికి సరి.

చ. తిరుగుము పోకుపోకు మని తిట్టుచు వాని నెదిర్చి విక్రమో
ద్ధుఁడు డగుచుక్ మహాబలసుతుండవత్త్రపదోర్జితప్రహా
రరథసభీషణంబగుదురం బొనరించె జటాయు వంత నా
నిరుపమబాహుసాహసవిద్రునిచేత నడంగె నెంతయున్. 94

భా. వానిక్ = ఆజటాసురుని, మహాబల = వాయువుయొక్క, సుతుండు = భీముడు, అపతత్ = జాతిసంబంధి, త్ర ప = లజ్జగల-కార్యముగలననుట, దోః = బాహువుల చేత, “భుజబాహూ ప్ర వేష్టోఽహో” అని అ. జిత = అభ్యస్తములైన, ప్ర హార = గ్రుద్దుల యొక్క, రథస = వేగము చేత, భీషణంబగు, దురంబు = యుద్ధమును, ఓనరించెను, అంత, ఆనిరుపమబాహుసాహసవినిద్రునిచేత: జటాయువు = జటునియొక్క యాయువు, అండ గెను, జటాసురుడు చచ్చెననుట.

రా. వానిక్ = రావణుని, ఎదిరి, మహాబల = అధికబలముగల, సు = లెనైన, తుండ = ముఖముయొక్కయు, “పక్తాన్యే పదనం తుండ” మ్మని అ. పతత్ర = తెక్కల యొక్కయు “గరుత్మక్షచ్ఛదఃపత్రం పతత్రం చ తహూహ” మ్మని అ. పద = పాదములయొక్కయు, ఊర్జిత = దృఢములైన, ప్ర హారములయొక్క, దురంబును జటాయు వొనరించెను, అంత, అడంగెక్ = రావణునిచేత నొచ్చెను.

వ. అక్కాలంబునందు.

95

సీ. తనప్రియమును వేడ్క పెనుపుశోభిలఁ గృష్ణ

సారంబు సౌవర్ణ సారసమధి

కశ్రీలఁ గ్రాల నొక్కటి దైవగతిఁ జూచి

తాదృగబ్రముల కుత్కంఠ వెంచి

నలిఁ దదానయనంబు నకుఁ బంప దానిజే

యంగ నబ్బకదానవాంతకుండు

రామభద్రుండు గరంబు దూరంబుగా

నరిగి యంతటను దామరలు దృష్టి

తే కొనరు గైకొని పాలస్త్య ఘననియుక్త

తచ్చమూరుదర్పమడంచి త్రాసచకిత

దారపచనాగతభ్రాతృదర్శనమున

మానసములోన మోదంబు పూనె నంత.

96

రా. తనప్రియ = సీత, మును = మునుపు, కృష్ణసారంబు = లేడి, సౌవర్ణ = సువర్ణ వికారభంగిని, సార = శ్రేష్ఠములైన, సమధికములైన, శ్రీలక్ = కాంతులచేత, క్రాలక్ = ఒప్పుగా, చూచి, తాక్ = తాను, దృగబ్రములకు = నేత్ర పద్మములకు, ఉత్కంఠ వెంచి = అపేక్షించి యనుట, తత్ = ఆమృగముయొక్క, ఆనయనంబునకు = తెచ్చుటకు, పంపగా, అబ్బక = కూడక, దానవాంతకుండు = రామభద్రుండు, తాక్ = తాను, మరలుదృష్టికి = తిరిగివచ్చెడుయత్నమునకు, ఓనరుగైకొని = ఇంపుబూని, పాలస్త్య =

రావణునిచేత, ఘనమానట్టుగా - నిర్బంధించి యనుట, నియుక్త = నియోగింపఁబడిన, తచ్చమూరు = ఆమాయామృగముయొక్క, “చమూరుశ్చేతిహరిణః” అని అ. దర్శముడంచి = సుహరించి, త్రాస=భయముచేత, “మణిదోషే భయే త్రాసః” అని అ. చకిత=భయపడిన, దార=నీతయొక్క, వచనములవలన నాగతుడైన, భ్రాతృ=లక్ష్మణునియొక్క, దర్శనమున, మానసములూ, ఆ మోదంబు=భేదమును, పూ నెను.

భా. తనస్త్రియమును వేడ్క పెంపును శోభిలంగా, కృష్ణ = ద్రౌపది, సారంబు=శ్రేష్ఠమైన, సౌవర్ణ సారస=బంగారుతామర, అధికశ్రీలచేత, తాదృక్ = అట్టి, అబ్జములకు = పద్మములకు, అబ్జదానవాంతకుండు=బకాసురశత్రుడైన భీముడు, రామభద్రుండు=పెప్పెడి భద్రము గలవాఁడు, తామరలు = పద్మములను, దృష్టికొనరు = కంటికింపైనవాని, తామరలకు విశేషణము కైకొని, పాలస్త్య = కుబేరునిచేత, ఘనమానట్టుగా, నియుక్త = అంపఁబడిన, తత్=ఆలాగున నన్నద్దమై వచ్చిన, చమూ=సేనయొక్క, “పుత్రనానీశీ చమూః” అని అ. ఉరు = అధికమైన, దర్శమునడంచి, త్రాసచకితులనై, దారవచన=ద్రౌపదివాక్యమువల్ల, ఆగత=వచ్చిన, భ్రాతృ = అన్నదమ్ములయొక్క, దర్శనమున, మోదంబు=హర్షమును, పూ నెను, అంతః=ఆతర్వాత.

క. ముగుద యెటుంగక పంచిన

దగునే యిట్లేగుదేరఁ దప్పుడ యాధ

త్యగరిష్టయక్షరక్షో

విగాధ మీయడవి యిది వివేకముతెఱంగే.

97

భా. రా. రెంటికి సమముఁగులభము.

వ. అని యతనిం బలుకుచు.

98

ఆ. అంత నిజమహాశుగాధిక్యసంప్రాప్తి

శంసిసవ్యసాచిసముపగమవి

యోజితవ్యధత్వ మొదవ వైవస్వత

సంతతిన్యపలోకసత్తముండు.

99

రా. అంతట, నిజ=స్వకీయమైన, మహాశుక్=అధికశోకముయొక్క, “మన్యశోకా తు శుక్ స్త్రియా” మ్మని అ. అధిక్య=అతిశయముయొక్క, సంప్రాప్తిని, శంసి = చెప్పుచున్నవై, సవ్య=ఎడమచిక్కునకు, సాచి=అడ్డముగా, సముపగమ = రాకగల, వి=పక్షులచేత, ఆవశకునములచేత ననుట, యోజిత = కూర్చబడిన, వ్యధత్వము = వ్యధగల వాఁడౌట, ఒదవగా, వైవస్వతసంతతి = సూర్యవంశమందుగల, నృపలోకసత్తముండు=రాజేంద్రుడైన రాముండు, తిరిగివచ్చి యని ముందరిపద్యమున కన్వయము.

భా. అంతః = అటుతర్వాత, మహాశుగ = పాశుపతాద్యస్త్రములచేత నగు, అధికసూక్ష్మా = మహత్త్వసిద్ధిని, శంసి = చెప్పుచున్న, సవ్యసాచి = అర్జునునియొక్క, సముపగమ=రాకచేత, వియోజిత = పోగొట్టబడిన, వ్యధత్వము = వ్యధగలవాడౌట, వైవస్వతసంతతి = ధర్మజుడు.

సీ. తిరిగి వచ్చి యొకప్పు ధీర్ఘ కాలాదర్శ
నావస్థ జేందనియతివశకలి
తార్తి బావని గాన కడవుల వెదకుచు
నంతః గానంబడి యాత్మ హితత
నెరపుజటాయుర్వి నేతపదంబుల
జాడను జనిచని సకలకాన
నోగ్రజంతుత్రాసయోజనాయతదోప్ర
భావభీమాంగకబంధమర్ద
తే. నాతిదీప్తబలాధిక్యం దగుచు నున్న
దారుణాహితాద్భుతదేహుఁ దత్ప్రదుష్ట
రూపభరణిమి త్తర్ని శాపశంసిఁ
ద్రిదశపదవాసిఁ జూచి పార్థివవరుండు.

100

భా. తిరిగివచ్చి, ఒకప్పు = ఒకనాఁడు, ధీర్ఘ కాల = తడవుగా, అదర్శనావస్థ జేందఁ = కానకుండుటఁ బట్టి, నియతివశ = అదృష్టవశముచేత, కలిత = పొందఁబడిన, తార్తి = పీడగలవాని, జటాయుః = జటునియొక్క యాయువును, వినేత=పోయెత్తిన భీమునియొక్క, పదంబుల = అడుగులయొక్క, జాడను, జంతువులకు, త్రాస = భయము యొక్క, యోజన = పుట్టించుటయందు, ఆయత = అధికమైన, దోప్రభావ భుజశక్తి గల, భీమునియొక్క, అంగక = శరీరముయొక్క, బంధ = కట్టుటయందును, మర్దన = పీడించుటయందును, అతిదీప్తమైన బలాధిక్యము గలవాడై, ఉన్న = ఉండిన, దారుణ = భయంకరమైన, అహితా = సర్వత్వముచేత, అద్భుతదేహుని, తత్ = ఆ, ప్రదుష్టమైన రూపభరణమునకునిమిత్తమైన, ఋషిశాప = సప్తర్షిశాపమును, శంసిఁ = చెప్పుచున్నవానినహుఁపుని ననుట, పార్థివవరుండు = ధర్మరాజు, జరిపెనని ముందరి కన్వయము.

రా. తిరిగివచ్చి యొకప్పుడును, ధీర్ఘ కాలమదర్శనావస్థజేందని = తడవుచూడకుంటలేని, అలివ్ = నీతను, శకలిత = ఖండింపఁబడిన, తార్తిగలదానిఁ = సకలమైనయాపదలను మరలించుదాని ననుట, పావనిఁ = పవిత్రమైనదాని, కానక, అంత, కానక = అడవిలో, పడి, జటాయుర్వినేత = జటాయు వనెడి పక్షిరాజుయొక్క, పదంబులజాడఁ

వాక్యనరణిని, నకలకానన = సమస్తాటవులయందున్న, ఉగ్రజంతు = సింహాదిమృగము
లను, త్రాన=వెఱపించెడి, యోజనాయతదోః = దీర్ఘ బాహులయొక్క ప్రభావముచేత
భీమాంగుడైన కబంధునియొక్కమర్దనచేత నతిదీప్తమైన బలాధిక్యము గలవాడగుచు,
సున్న = పోమొత్తఁబడిన, దారుణమైన యహితమైన యద్భుతదేహముగలవానికొ =
రాక్షసదేహము గలవాని ననుట. తత్ప్రసవ = ఆటాగు మిక్కిలిఁ గష్టమైన, రూప
భరణమునకు నిమిత్తమైన ఋషిశాపమును, శంసికొ = చెప్పెడువాని, త్రిదశపదవా
సికొ=ఆకాశమందు నిలిచినవాని-గంధర్వరూపమునుబొందిన యాకబాధుని ననుట.
చూచి, పార్థి వపరుండు=రాముండు.

తే. అతనిఁ బూర్వనామాదిక మడిగి వినుచు

సరవితోడఁ దచ్చాపమోచననిమిత్త

ము లగుప్రశ్నోత్తరములు వొల్పులరఁ బ్రీతి

జరిపెఁ గృతకృత్యత నతండు సనియె దివికి.

101

రా. అతనికొ = కబంధుని, ప్రశ్నోత్తరములు = రాముండడుగఁగాఁ గబంధుండు
వినుపింపఁగా, అతండు=కబంధుండు, చనియెను.

భా. అతనికొ=ఆనహుపుని, తత్ = ఆనహుపునియొక్క, శాపమోచననిమిత్త
ములు = శాపపరిహారహేతువులు, అయిన ప్రశ్నోత్తరములు - నహుపుండడుగఁగా
ధర్మరాజు చెప్పఁగా, అతండు=నహుపుండు.

క. వనదేవత లర్పించిరి

పనుపడఁ దచ్చాపమోక్షపరిమోచితభీ

మునిజననుతు నాన్యపనం

దనునిశుభానిలతఁ జలలతాకుసుమములన్.

102

భా. తత్=ఆనహుపునియొక్క, శాపమోక్షముచేత, పరిమోచిత = విడిపింపఁ
బడిన, భీముండుగలవాని, ఆన్యపనందనునికొ = ధర్మరాజును, అర్పించిరి.

రా. తత్ = ఆకబంధునియొక్క, శాపమోక్షముచేత, పరిమోచితభీ=విడిపింపఁ
బడిన భయముగల, మునిజనులచేత నుతుండైన, ఆన్యపనందనునికొ=రాముని, అర్పించిరి.

వ. ఇవ్విధంబున.

103

తే. అడవులఁ జరించునాభవ్య నరయ వచ్చె

నంతటను శివతేజోమయస్వరూపుఁ

డై వెలయువారి యాత్మేశుఁ డనుపమహిత

బుద్ధివర్తన మెంతయుఁ బొల్పుమీఱ.

104

రా. శివశేజోమయస్వరూపుడై = రుద్రవీర్యజనితుడై, వెలయు, హరి=వానరుడు-హనుమంతుడనుట. ఆత్మేశుడు = సుగ్రీవుడు, అనువగా, ఆభవ్యుఁ=రాముని, అరయ్=తెలియ వచ్చెను.

భా. శివ=శుభమైన, “శ్వశ్రేయసం శివం భద్ర” మని అ. శేజోమయ=జ్యోతిర్మయమైన, స్వరూపముగలవాఁడు, హరి=శ్రీకృష్ణుడు, ఆత్మ = జీవులకు, ఈశుడు = కర్త, అనువమ=సరిలేని, కడమ సులభము.

క. వచ్చి తగురీతి దర్శన

మిచ్చి తదీయ మగువృత్త మెల్ల వినియె దా

జెచ్చెర గుశలప్రశ్న

ముచ్చారణపూర్వకముగ నుచితప్రాధిన్.

105

భా. సులభము.

రా. తదీయమగు = ఆరామునిసంబంధమైన, వృత్తమెల్ల = దశరథుఁడంపినది మొదలుకొని యావఱ కయినవృత్తాంతమంతయు, తాను వినియెను, గుశలప్రశ్న=నేర్పుగా ఊహవార్త నడుగుటయొక్క, సముచ్చారణవాక్యపురస్కరముగా.

క. విని తనదువృత్త మంతయు

వినిపించి పరస్పరార్హవిధి నిష్టాలా

పనిరూఢి జరుగ నపు డా

తనిమది మాటబడి డెలిసి తనమదిలోనన్.

106

రెంటికి సరి.

చ. అనిమిషరాట్రనూభవభుజాతిశయప్రతికారనిత్యచిం

తను రవినందనుం దనకు నచ్చినబంటుగ నేలి తత్ప్రియం

బనయము సల్పుచుం బ్రబలు నాత్మరిపుం దుదిం దా జయింపఁ జా

ల ననుమతి న్నజించుట యలంఘ్యత నీతనియందుఁ దోచెడున్. 107

రా. హనుమంతుఁ డెంచినప్రకారము, అనిమిషరాట్రనూభవ = వాలయొక్క, భుజాతిశయ=బాహుబలిమయొక్క, ప్రతికార=ప్రతిక్రియయందుగల, నిత్యచింతన = నిత్యవిచారముగలవాని, రవినందనుఁ = సుగ్రీవుని, బంటుగ నేలి, తత్ప్రియంబు = ఆసుగ్రీవునికిఁ బ్రియమును, సల్పుచుఁ = చేయుచు, ప్రబలుఁ = బలవంతుడైన, ఆత్మరపుఁ=రావణుని, తుదిఁ = ఆతర్వాత, జయింప = సంహరించుటకు, చాలఁ = మిక్కిలి, అనుమతిఁ = అనుసరించిన బుద్ధితోడ, భజించుట దోచెడును.

భా. అనిమిషరాట్రనూభవ=అర్జునునియొక్క, భుజాతిశయప్రతికారముయొక్క, నిత్యచింతన = నిత్యవిచారముచేత, రవినందనుఁ = కర్ణుని, నచ్చినబంటుగ నేలి =

ఆత్మభృత్యునిఁగా నేలినవాడై, తల్పియంబు = ఆకర్షణిఁ బ్రియమును, చల్పుచు, ప్రబలు=ప్రబలెడునట్టి, ఆత్మరిపుక్=సుర్యోధనుని, తుదిక్ = అజ్ఞాతవాసాంతమందును, జయింపఁ జాలను, అను = అనెడునట్టి, మఱిని భజియించుట యీతనియందుఁ దోచెడును.

వ. అని యూహించి యతనితోడ.

108

రెంటికి సరి.

మ. నలు మోపునవమానసూతి యనియె న్నందన్తనస్థైర్యభం

గులు భావింపఁగ భూవరప్రవర మీకు మాకు వర్ధిల్లుని
శ్చలసాహార్దవిశేషవర్తన లికం జర్పింపఁగా నెట్టిశ
తులనుం ద్రుంచుట యెంతకార్య మని చేతోవృత్తిఁ దర్కించెదన్.

భా. కృష్ణుడనెడుమాట, పవమానసూతి = భీమునియొక్క, అని = యుద్ధమును, ఎన్నుక్ = యోజించినంగాని, తత్ = ఆభీమునియొక్క, కడమ సులభము. అందఱుము సుఖమున నుండెదము విచారపడకు మనుట.

రా. పవమానసూతి యనియెక్ = హనుమంతుఁడు పలికెను, నందల్ = సంతో
షింపుచున్న, మనః = మనస్సుయొక్క, స్థైర్యభంగులు భావింపఁగా, అర్థాంతరము నక్ =
నన్నను, తను=ఆసుగ్రీవుని, కడమ సులభము.

మ. ఇటుము న్నుర్వరఁ బర్వచున్నవిజయో దీర్ఘప్రతాపాద్భుతో
తటవార్తల్ రిపుకోటికిం బిడుగులై గర్జిల్లెడు న్ని కు నెం
తటివాడైన నెదిర్చి ప్రాణములతోఁ దాఁ గ్రవ్వుట లేమి ప్ర
సుభట మోభూపయరాతిచేప్తులు భవ ద్భూభంగపర్యంతముల్.

రా. ఉర్వరక్ = భూమియందు, విజయ = విరోధాదిజయములఁగలదౌటచేత,
ఉదీర్ఘ=ప్రకటములైన.

భా. విజయ=అర్జునునియొక్క, కడమ సరి, స్తుతి.

క. అని పలికి యంత రవినందనచింతాభారనిరస ననిమిత్తములై
తనరా రెడువాక్యము లా,యనవలనక్ వినుచు నలరె నజ్జనవిభుఁడున్.

భా. రవినందన = కర్ణనివల్లలైన.

రా. రవినందన = సుగ్రీవునియొక్క, కడమ సరి.

చ మన మలరారఁగాఁ దనరుమాధవుమైత్రికి యు క్తమైనవ
లైనయఁగఁ బల్కి వీడ్కొలిపి యీహనుమంతుఁడునార్యధర్మ

ర్తనభృశఖిన్ను నన్నుఁ గడు రంజిలఁ జేసె నితండు వచ్చి యి
ట్లనుఁగుఁడనంబు సూపునె య టంచు దదుత్సుకతం బ్రవర్తిలెన్.

రా. తనయొక్క, రుమాధవు = సుగ్రీవునియొక్కయు, మైత్రికి, ఈహనుమం
తునియొక్క, ఆర్య=శ్రేష్ఠమైన, తల్ = ఆహనుమంతునితోడి బంధుత్వమందుఁగల.

భా. తనరు = ఒప్పెడి, మాధవు = కృష్ణునియొక్క, వీడ్కోలిసి, కృష్ణునినంపి,
ఈహా=కోరిక చేత, ఇతండు, మంతు=అపరాధముచేత, ఘనమైన, అరి = శత్రువైన
దుర్యోధనునియొక్క, అధర్వవర్తనచేత, భృశ = మిక్కిలియు, ఖిన్నుడైనవాని,
రంజిలఁజేసె, అనుఁగుఁడనంబు = బంధుత్వమును, అంచు, తల్ = ఆకృష్ణునియందుఁగల,
ఉత్సుకత = వేడుక చేత, ప్రవర్తిలెను.

తే. అంతటను భవ్యనవ్యసఖ్యప్రకటన

భృశసుఖితకర్ణశకునివా గ్వశగుఁ డగుచు

వాలి తమ్ముడు నిజకార్య వర్తనలకుఁ

గడుఁబ్రధానమంత్రస్థితి నడపుచుండ.

113

భా. అంతట, దుర్యోధనుండని మీఁదటిపద్యములొనన్పది కర్త, వాలి = మీఱి,
తమ్ముడు, దుక్కానరుడు, సులభము.

రా. అంతట, వాలితమ్ముడు, సుగ్రీవుడు, భవ్య = కాఁగల, నవ్య = నూతన
మైన, సఖ్య = రామసఖ్యముయొక్క, ప్రకటన = తెలుపుటచేత, భృశ = మిక్కిలి,
సుఖిత = సుఖించఁజేయఁబడిన, కర్ణములుగల - విననింపైనవనుట, శకునివాక్ = పక్షి
వాక్కులయందు, వశగుఁడగుచున్ = ప్రసంగపరుడై, ప్రధాన=ప్రధానులతోడనగు,
మంత్రస్థితి = డోహపోహణలను, నడపుచుండ, తెలిపెనని మీఁదటిపద్యమునఁ గ్రియ.

సీ. ఎలమిఁ బొంగుచు మహా బలసంతతిసమగ్ర

సంభ్రమ మొప్పుగఁ జని వినిశ్చ

లత రాఘవేశుఁ డుద్ధతహృదయారిదు

ర్యోధనుండు కళత్రయుతుండు ననుజ

యుతుండు నై నిజనితాంతోజ్జ్వలతేజోమ

హాస్పార్ధిభీమనరాదులనుడి

కింపఁ దదాస్పదీకృతవనంబులఁ బ్రవ

ర్తిలుచుండ నతని దేవులఁ జెఱ యను

తే. దారుణార్ధి చెందుటయు నా ధర్మసూతి

తద్విముక్తికై తమ్ముల సద్విధి నల

రించి యప్పుడు ఘనయశశ్శీల నేల

వచ్చుటయగు యుక్త మగుటయు వరుసఁ దెలిపె.

114

రా. మహాబలసంతతి = హనుమంతుఁడు, సుగ్రీవునితోన నెడుమాట, రాఘవేశుఁడు = రాముఁడు, ఉద్ధతహృదయులైన, అరి = శత్రువులచేత, దుర్యోధనుండు = యుద్ధమునేయ శక్యముగానివాఁడు, కళత్రయుతుఁడు, సీతాసమేతుఁడను, అనుజయుతుఁడు = లక్షణసహితుఁడనై, నిజ = స్వకీయమైన, నితాంత=మిక్కిలి, ఉజ్జ్వలమైన, లేజః=ప్రకాశముయొక్క, మహాస్ఫూర్తి=స్ఫురణము, భీమ=భయంకరులైన, నరాదులకొ = నరభోజులను, ఉడికింపకొ = పీడించునట్లుగా, తల్ = ఆరాక్షసులచేత, ఆస్పదీకృతములైనవనంబులయందుఁ బ్రవర్తిలుచుండఁగా, అతనిదేవులకొ = సీతను, చెఱయను=చెఱఁబట్టుటయ నెడి, ఆర్తి = పీడనుచెందుట, ఆధర్మనూతి = ధర్మమునకుఁ గారణమైన రాముఁడు, తల్ = అనీతయొక్క, విముక్తికై, తమ్మును, యశశ్శీలతోడ, విలవచ్చుటయొకొ=రక్షింపవచ్చుటను, వరుసఁ దెలిపెను.

భా. బలసంతతి = చతురంగబలసమూహముయొక్క, వినిశ్చలతర=స్థిరతరములైన, ఆఘవేశుఁడు = పాపప్రవేశములుగలవాఁడు, ఉద్ధతములైన యంతశత్రువులుగలవాఁడు, స్ఫూర్తికొ=స్ఫురణచేత, భీమనరాదులకొ=భీమాద్గునులు మొదలైనవారిని, ఉడికింపకొ = విచారము పెట్టునిమిత్తమై, ప్రవర్తిలుచుండఁగా, అతనికొ = దుర్యోధనుని, దేవులకొ=స్త్రీలను, చెఱయనునార్తి, చెందుటయొకొ = పొందుటవల్ల, వారికిఁ జెఱరాఁగా ననుట, తమ్ములకొ = భీమాదులను, యశశ్శీల నేలవచ్చుటయొకొ=శత్రునికి నావదనివ ర్తింపఁజేయుట కీర్తియనియొ, యుక్తమగుటయొకొ దెలిపెను, స్వకులాభిమాన రక్షణము యుక్తము గనుక.

వ. తెల్పి యి ట్లనియె.

115

మ. మును తత్పార్థివుచేసినట్టి చరితంబుల్ రాక్షసౌధత్యఖం

డనపాండిత్యధురంధరంబు లవి యెన్నం బెక్కు తాదృశ్యవ

ర్తను కార్యంబున కిట్టివేళ మన కార్యప్రస్తుతత్వం బె

ర్ప నొగిం గూడుకొనంగఁ గల్గుట మహాభాగ్యంబుగా కల్పమే. 116

భా. మును, తత్పార్థివుచేసినట్టి చరితంబుల్ = దుర్యోధనునియొక్కచేసినకృత్యములు, రాక్షసౌధత్యమును, ఖండన=అతిక్రమించిన, పాండిత్య=నేర్పుయొక్క, ధురంధరంబులు = బలిమిఁబొందినవి, రాక్షసకృత్యములకంటె మించినవి యనుట, తాదృశ్యవర్తను=అట్టివడువడిగల దుర్యోధనునియొక్క, కార్యంబునకు, ఇట్టివేళకొ = ఈచెఱునున్న సమయమున, మనకు, ఆర్యప్రస్తుతత్వంబెలర్పకొ = ఘనులను ప్రసిద్ధిరాఁగా, అట్లమే.

రా. మను, తత్సార్థివు=రామనియొక్క, మనకార్యప్రస్తుతత్వంబు=ప్రయోజనప్రసక్తి, అప్పుచే.

తే. అని యనుపమానదోర్బల ఘనతఁజేసి
యొకడ యాచెఱ విడిపింప నోపు నమర
గూరుఁ డాదిత్యకులరాజసూనుఁ డేమి
చెప్ప సయిదోడు ప్రాపు సుస్థిరతఁ దనర.

117

రా. అనుపమాన=సరిలేని, దోర్బలఘనతచేత, అని=యుద్ధమును, చేసి, అనిత్యకులరాజసూనుఁడు=రాముఁడు, సయిదోడు=లక్షణునియొక్క, కడమ సులభము.

భా. అని=ఇటని, అనుపక్ష = అంపఁగా, మాన = ధైర్యముయొక్కయు, “మానశ్చిత్తసమున్నతిక” అని అ. దోర్బల = భుజములయొక్కయు, ఘనతఁజేసి, విడిపింపనోపు = విడిపింపనవసరమైన, అనిత్యకులరాజసూనుఁడు = అర్జునుఁడు, సయిదోడు=భీమునియొక్క, ప్రాపు తనరఁగా, విడిపించెనని రెండర్థములకు మీఠటిపద్యమునఁ గ్రియ.

శా. దుర్వారస్వచమూఘనధ్వజమరుద్ధూతాశ్రతిగ్దాంశుగం
ధర్వుఁ దర్పితుఁ జిత్రసేను ఖరునిఁ దండించి విడ్పించె హృ
ద్గ్రాసాధుసుయోధను నిజభుజౌద్ధత్యప్రథల్ దిక్కులం
బర్వంగా సకళత్రసోదరపరిప్రాప్తవ్యధాసంగమున్.

118

భా. దుర్వారమైన, స్వచమూ = తనసేనయందున్న, ఘనధ్వజములయొక్క, మరుత్ = వాయువుచేత, ధూత=చలింపఁజేయఁబడిన, అశ్రమందున్న, తిగ్దాంశుఁ = సూర్యుఁడుగలవాని, అయనసేనవల్ల సూర్యునికిని గగనమందు నిల్వరాదనుట, ఖరునిఁ = శూరుని, చిత్రసేనుఁడను గంధర్వుని, దండించి = శిక్షించి, హృదయమందలిగర్వము చేత, అసాధు = చెడ్డవాఁడైన, సుయోధనుఁ = దుర్యోధనుని, సకళత్రసోదర = పెండ్లాముతమ్ములతోఁగూడ, పరిప్రాప్త=పొందఁబడిన, వ్యధాసంగమును, విడ్పించె = పోఁగొట్టెను.

రా. తిగ్దాంశుగంధర్వుఁ=సూర్యునిగుఱ్ఱములవంటి గుఱ్ఱాలుగలవాని, చిత్రసేనుఁ=చిత్రములైనసేనలుగలవాని, ఖరునిఁ=ఖరుఁడనురాక్షసుని, దండించి = సంహరించి, హృద్గర్వముచేత, అసాధు=ధూర్తులయిన, సుయోధ=సదృశులను, నుల్ = విరియఁగొట్టెడి, “నుద ప్రేరణే” అనుధాతువునఁ గృదంతము. నిజభుజౌద్ధత్యములయొక్క, ప్రథల్ = ప్రసిద్ధములు, బర్వంగా, సకళ = సమస్తమైన, లళలకభేదము, త్రస=ప్రాణములయొక్క, “త్రసలింగం చరాచరే” అని అ. ఉదర = కడుపులయందున్న, వ్యధయొక్క సంగమును విడ్పించెనని క్రిందటికన్వయము. ఖరునిఁజంపి చరించెడిజం

తువులకన్నిటికిని గడుపునీవ్యధను మాన్పెననుట, అర్థాంతరము. సకళత్రసోదర = కళత్రసోదరులయందు, పరిపూర్ణపాండిన, వ్యధయొక్క, అసంగము = పాండిని, విడిపించెను, ఖరునిజంపి వానిసోదరకళత్రాదుల సంతోషమును పోగొట్టెననుట, పూర్వ పద్యములతోఁ గుళకము.

సీ. అతనిమహితబలోదగ్రత్వమున వాలి
క్రొవ్విసతనయ సంతోచిత మగు
మహిమఁ బేర్చినవాఁడుమనుజేశవర్ముఁ డూ
ర్జితశాసన ప్రాధిసంధురాజు
తద్భార్య నొకనాఁడు దళశాల నొంటిను
న్న పుడు గోరికుచ్చేష్టనాక్రమించి
ఘనమనోవిభ్రాంతి గాకవయోరూప
ధారణంబున మించు దానవుండు

తే. దానవానిమిషావార్యతన్తహాశు
గానలజ్వాల వెనుకొనఁగా నటవిని
వర్తనకు నొండుగతిలేకవందురుచును
గావున న్రామ నన్నేలు కరుణననుచు.

119

రా. అతని = రామునియొక్క, మహితబలోదగ్రత్వమున, వాలిక్రొవ్వి = వాలి గర్వము, ఇనతనయ - సుగ్రీవసంబుద్ధి, సంతోచితమగు = అడఁగుననుట, మనుజేశ వర్ముఁడు=రాముఁడు, శాసన=శిక్షావిధియొక్క, ప్రాధియందు, సంధురాజు = వరుణునిఁ బోలినవాఁడు, అటుగనుక వాలినణఁపఁగలఁడనుట, తల్=ఆరామునియొక్క, భార్యను, దళశాల = పర్ణశాలయందు, గోరికుచ్చేష్ట = నఖదుశ్చేష్టచేత, ఆక్రమించి = చీరి, ఘనమైన మనోవిభ్రాంతి గలవాఁడు, కాకవయోరూప = కాకియనెడు పక్షిరూపము యొక్క, “ఖగబాల్యాదినోర్వయక” అని అ. ధారణంబునమించుదానవుండు = కాకా సురుండనుట, దానవులకును, అనిమిష = దేవతలకును, అవార్యమైన, తల్ = ఆరాముని యొక్క, మహాశుగానలజ్వాల = బాణాగ్నిజ్వాల, “అశుగౌ వాయువిశ్ఠా” అని అ. వెనుకొనఁగా, అట, వినివర్తనకు = ఆబాణాగ్నిని ద్రిష్టుటకు, ఒండుగతిలేక, వందురు చును=విచారపడుచును, నల్=నన్ను, కావు = రక్షించుచు, రామ-సంబుద్ధి, కరుణ = దయచేత, నన్నేలుమనుచు, శరణాగతుండయి యని ముందటిపద్యమున కన్వయము.

భా. అతనిను = తనుత్వములేసి, వాలి=మీటి, క్రొవ్విస, తనయొక్క, అసంతో చితమగు=స్ఫుటమైన, ఊర్జితమైన, శాసనప్రాధిగలవాఁడు, సంధురాజు = సైంధవుఁడు,

తత్ = ఆపాండవులయొక్క, భార్య = ద్రౌపదిని, కోరి = కామించి, ద్రౌపదితో
ననెడుమాట, ఘనమనోవిభ్రాంతిగాక, వయస్సుయొక్కయు, రూప = సౌందర్యము
యొక్కయు, ధారణంబునమించుదానవు, ఉండుదానవా = ఉండగలవా, నిమిష = తుణ
మేని, అవార్జిత = వారంప శక్యముగాని దౌటచేత, మహాశుక్ = అధికశోకమనెడి,
అనలసంబంధమైనజ్వాల వెనుకొనఁగా, అటవిని, వర్తనకు = జీవనమునకు, ఒండుగతి
లేక పండురుచును, ఉండుదానవా యని క్రిందటికన్వయము, కావున = అటుగనుక,
రామ - ద్రౌపదికి-సంబుద్ధి, కరుణకు; ననుచు = అంకురింపఁ జేయుమా, ముందటిపద్య
ములకు గుళకము.

సీ. అసమాస్త్రశిఖినిదయావృష్టి నార్పి హృ
త్తాప మెల్లను దీఱఁదన్ను మనుచు
నాథులు లేమి నెంతయుఁ బ్రేలుచును సాధ్య
సమృద్ధివికృతోక్తిముచ్చరముగ
శరణాగతుం డయి సరగునఁ దద్రామ
ఘనఘృణార్ణవమున మునుఁగఁబట్టి
కొనిపోయె నాత్మీయతనువును మగుడ నా
వింటిబల్కి బరిభవించి త్రిప్పఁ
ఆ. గలఁడె భీముఁ డైనబలభేదినుతుఁ డైన
నితరుఁ డైన వీరుఁ డెవ్వఁ డైన
నని కడంక నమ్మహాబలాన్నితుఁడు రా
జన్యవరుఁడు యాత్రసలుపు నపుడు.

120

భా. అసమాస్త్ర = మన్తధండనెడి, శిఖి = అగ్నిని, దయావృష్టిచేత నార్పి
తన్నుము, అనుచు, పాదప్రహారము శృంగారచేష్టయైనందుకు, “సాలక్తకేన నవపల్లవ
కోమలేన పాదేన నూపురవతా మణిసింజితేన, యస్తాద్యతే దయితయా ప్రణయాపరా
ధాతోఽంగీకృతో భగవతా మకరధ్వజేన” అని యమరుకశ్లోకము. సాధు = సత్పురుషు
లకు, అసమృద్ధి = సమృద్ధిరహితమైన, శరణాగతుండయి = ఇల్లుచొచ్చినవాడై, “శరణం
గృహరక్షీ త్రోఁ” అని ఆ. తద్రామ = ఆద్రౌపదిని, ఘృణార్ణవమున = జుగుప్సా
సముద్రమందు, మునుఁగఁ = మునుఁగుచుండఁగా, పట్టికొనిపోయెను, అప్పుడు
నైంధవుఁ డనుకొనెడుమాట, నావింటిబల్కిని, పరిభవించి = అణచి, భీముఁడైనను,
బలభేదినుతుఁడైన = అర్జునుఁడైనను, ఇతరుఁడైనవీరుఁ డెవ్వఁడైన = ధర్మజ
నకులసహదేవులలో నెన్నరైనఁగాని, ఆత్మీయతనువు = నిజస్థిని, త్రిప్పఁగలఁడెయని
యాత్రసలుపునపుడు, ముందటిపద్యములతోఁ గుళకము. “బహ్వాదిభ్యశ్చ” అను

, మున జీవ్యవికల్పము గనుక దన్ని యన్నట్లు తనుశబ్దమును స్త్రీవాచకముగాఁ గాగించినాడు. ఇందుకు బ్రయోగము నభోదయమందు, “తనుచ్చటోత్తమాల తయూభవోత్తమాలయా, అహాని శీతమాలయా, యనిలావధూతమాలయా” అను ననందుఁ దనుచ్చటశబ్దము స్త్రీసమూహమని వ్యాఖ్యానమందుఁ జెప్పినది.

రా. అసమాప్తశిఖి = అధికమైన బాణాగ్నిని, అర్పి, తన్ను, మనుచునాథులు = రక్షించెడివారు లేకుండుటచేత, సాధ్యనమ్ము = భయము, “భీతిర్భీస్సాధ్యయ” మ్మని అ. అతివికృతోక్తి = అధికదైన్యవికృతోక్తిచేత, మమ్మరముగ = కానరాఁగా ననుట, శరణాగతుండయి, తద్రామ = ఆరామునియొక్క, ఘనమైన, = దయయ నెడి, “ఘృణా జుగుప్సాకృపయోః” అని వి. అర్జువమున, మునుఁగఁ యునుఁగుటవలన, రాముఁడు దయదలఁచఁగా ననుట, అత్తియతనువు = తనశరీర మగుడఁగొనిపోయెను. నా = అనఁగా, వింటిని, భీముఁడైన = భయంకరుఁడైన, పినుతుఁడైన = వాలియొనఁగాని, రాజన్యపరుఁడు = రాముఁడు, యాత్ర = జయ త్రను, చలుపునపుడు, అనికడంక = యుద్ధసన్నాహమును, త్రిప్పఁగలఁడే యని యము.

ని వారితవ్యథాసం, జననం బగురామవార్త స్వజనము చెప్ప
ని సంభ్రమ మొదవఁగఁ జ,య్యన నాసుగ్రీవకపి హితాధికచింతన్.

రా. అని = ఇట్లు, వారిత = వారింపఁబడిన, వ్యథా = విచారముయొక్క, సంజన = పుట్టువుగల, రామవార్త = రఘుపతివృత్తాంతమును, స్వజనము = హనుమంతుఁడు, గా విని, సుగ్రీవకపి, హితాధికచింతను, అరిగి యని ముందటికన్యయము.

భా. అనివారిత, రామవార్త = ద్రౌపదివృత్తాంతమును, అసుగ్రీవకు = మంచి మఁగలద్రౌపదికి, అపిహిత = ప్రకటమైన, అధికి = మనోవ్యధ గలదానికి, “పుంస్యా సీ వ్యథా” అని అ. అచింత = సంతోషముచేత, ఎంచుచునని ముందటికన్య

నిభమగుచంద మెంచుచు మంగళౌవహ

స్వనవత్ర రథగతిపౌష్టవమునఁ

త్తంబు రంజిల్ల శీఘ్రయానంబున

నరిగి యాన్యపుని బ్రహ్మ మొప్పు

ని యపు భీమవిక్రమశక్ర సుతదర్ప

యమనవరణనిష్ఠసమధిక మగు

చ్చులవిభవంబు తాఁ జూడఁగా మించి

వర్తిల్ల మానవేశ్వరవరుండు

తే. ధర్మరాజితజయమహోత్సాహం డగుచు
 సుగ్రజపనైకబాణప్రయోగమహిమ
 నచలసంఖ్యతాలంబుల సధికసార
 తరుల ధర్మగూల్పెఁ జూపటు వెరంగుపడంగ.

122

భా. శుభమగుచందమెంచుచు, మంగళావహా=శుభసూచకములైన, స్వన=నగి
 లింతలుగల, పత్ర=గుఱ్ఱములుగల, 'పత్రం వాహనపక్షయోః' అని అ. రథములయొక్క
 గతిస్థావ్యమమున, ఆన్యపునిక్=నైంధవుని, కని, భీమునివిక్రమమును, శక్రసుత = అరు
 జునియొక్క, దర్పమును, యమ = అనుడలైన నకులసహదేవులయొక్క, నవమైనరణ
 మందుగల, నిష్ఠ=తాత్పర్యమును, తత్=ఆనైంధవునియొక్క, బలవిభవంబు=బలాతిశ
 యము, చూడఁగా, మించివర్తిల్లు, ధర్మరాజు, ఇత=పాండవడిన, జయముచేత, మహో
 త్సాహుడగుచుకొ=చాలనుత్సాహముగలవాడై, ఉగ్రమునై జవన = వేగము గల,
 "ప్రజపి జవనో జవః" అని అ. ఏక=ముఖ్యమైన, "ఏకేముఖ్యాన్యకేవలః" అని అ.
 బాణములయొక్క ప్రయోగమహిమచేత, అచలసంఖ్యతా = చలించనియుద్ధముగలవా
 రౌటను, తాలంబులకొ=ఆవలంబించినవారిని, అధికసారతరులకొ = ప్రబలశ్రేష్ఠులను,
 కూల్చెను.

రా. శుభమగుచందమెంచుచు మంగళావహములయిన, స్వన = వాక్కులుగల,
 పత్రరథ=పక్షులయొక్క, "పత్రపత్రరథాండజాః" అని అ. గతిస్థావ్యమమునకొ=
 మంచిగతులచేత, శకునములు లెస్సగా నౌచునుండఁగాననుట, ఆన్యపునిక్=రాముని,
 భీమవిక్రముడైన, శక్రసుత=వాలియొక్క, దర్పమును, యమ=అణచెడి, నవరణ
 నిష్ఠచేత, తత్=ఆరామునియొక్క, బలవిభవంబును, చూడకొ=పరీక్షింప, కామించి=
 కోరి, వర్తిల్లుగా, మానవేశ్వరవరుండు=రాముండు, ధర్మ=వింటిచేత, రాజిత = ఒప్పు
 చున్న, జయముచేత మహోత్సాహుడగుచు, అచలసంఖ్య = గిరిసంఖ్యగల-విడైనవి
 యనుట, తాలంబులకొ=త్రాటివెట్టును, అధికసారతరులకొ=మంచిచేపప్రాకు లైనవని,
 కూల్చెను.

సీ. అకలుషాత్ప్రమదాశ్చి నుబ్బుచు వాలి
 తమ్ముఁ డాసింధు భూధవకుమారు
 సఖ్యాతిబలముపసం దగుల్పడఁజేసి
 యన్నయహీనదర్పాధికతలు
 మనుజాధిరాఘసమృక్ప్రయుక్తవిశిఖ
 త్వంబున భంగించి తప్పకతన

పనుపునఁ గ్రమ్ముటఁ దనకీశబల మెందుఁ
గడు ననుకూలమై నడచుటకును

తే. రంజిలుచు రామకార్యవర్తనకుఁ దగిన

యట్టిమాటల నాహ్లాదమాచరించె

నంత నురువనవాసకాలాంత మగుడు

నుపరికృత్యంబునకు మహోద్యోగుఁ డయ్యె.

122

రా. ఆకలుష, ఆత్మ = తనయొక్క, ప్రమద = సంతోషముయొక్క, ఆప్తిని, వాలితమ్మఁడు = సుగ్రీవుఁడు, ఆసింధుభూధవకుమారు = చతురుదధి వేష్టితభూపతియైన రాముని, సఖ్య = స్నేహముయొక్క, అతిబలముపసను, అన్నవాలియొక్క, అహీనములైన, దర్పము నధికత్వమును, మనుజాధినాథుఁ=రామునిచేత, సమ్యక్ప్రయుక్త=లెస్సగాఁ బ్రయోగింపఁబడిన, విశిఖత్వమునకొ = బాణముగలవాఁడౌటచేత, విశిఖసమ్యక్ప్రయోగముచేతననుట, భంగించి = రామునిబాణముచే వాలినిజంపించియునుట, కీశబలము=వానరసేన, “మర్కటో వానరః కీశః” అని అ. రామ=రఘుపతియొక్క, కార్యవర్తనకుఁ దగినయట్టిమాటలకొ = దండెత్తిపోయి సీతను హరించినవాని సంహరింత మనెడుమాటలచేత, అంత, ఉరువన = అధిక జలమునకు-వృష్టికి ననుట, వాస = నివాసమైన, కాలముయొక్క, అంతము = శరత్కాలము, అగుడుకొ = అవుటవలన, కడమ నులభము.

భా. ఆకలుషా = పరివ్రతయైన, ఆత్మప్రమదా = ద్రోషదియొక్క, ఆప్తికొ = ప్రాప్తిచేత, విడిపించుకొనుటచేతననుట, వాలి = మీఱి, తమ్మఁడు=భీముఁడు, ఆసింధుభూధవకుమారుకొ = నైంధవుని, సఖ్యాతితోఁగూడిన, బలముపసను, నయహీనమైన దర్పముచేత నధికమైన, తలకొ=స్వరూపముగలవాని, “అధస్సర్వరూపయోరస్త్రీ తల” మ్మని అ. మనుజాధినాథుకొ = నైంధవుని, సమ్యక్ప్రయుక్తవిశిఖత్వంబునకొ = శిఖారహితత్వముచేత, భంగించి శిఖగోసీయనుట, తనపనుపున, క్రమ్ముకొ = తిరిగిరాఁగా, తనకు, ఈశబలము=ఈశ్వరానుగ్రహ మనుట, ఆర్యవర్తనకుకొ = సద్వర్తన గలదానికి, రామకుకొ = ద్రోషదికి, తగినయట్టి మాటలచేత, అహ్లాదమాచరించెకొ = చెఱఁబోయె ననుచిచారమును మాన్పెననుట, వనవాసకాలముయొక్క, అంతమగుడుకొ = సమాప్తియగుటచేత, ఉపరికృత్యంబునకుకొ = అజ్ఞాత వ్యాసమునకు, మహోద్యోగుఁ డయ్యెను.

వ. అప్పుడు.

123

క. చూపట్టి నిర్ణిరోధది, శాపతతాభినుతభానుసంతతిచోద్యం

బై పరంగ హరిణాభావము, కైపువడసి మిగుల వింతగతి నెలయించెన్.

భా. నిర్ణిరోధ=అవరోధములేని, దిశాపతితా = దిక్పతిత్వముచేత, అభినుకుఁ
డయిన, భానుసంతతి = యముఁడు, హరిణభావము = లేఁడిరూపముయొక్క, కైపు
వడసి, ఎలయిం చెక్ = బ్రహ్మణుని మోసముపుచ్చెను.

రా. ఇంక మూఁడుపద్యముల శరత్కాలవర్ణనము. నిర్ణిరోధ=అవిచ్ఛిన్నముగా,
దిశా=దిక్కులయందు, పతిత=వ్యాపించిన, అభినుత = స్తుతింపఁబడిన, భానుసంతతి =
కిరణసముహము, “భానూ రశ్మి దివాకరా” అని అ. చోద్యంబై పరఁగఁగా, హరిణ
భావము=భావశ్యముయొక్క, ‘హరిణః పాండురః పాండుః’ అని అ. కైపు=
విలాసమును, వడసి, వింతగతిచేత, సెల=చంద్రుఁడు, ఇంచెక్=ఇంపాయెను.

సీ. భానురశ్మంగలీలాసముత్కృష్టమ

హరిణితాఘన్నసారసద్వి

జప్రాథితవ్యవస్థాపనం బై కడు

నాహరిణముదిరంబగుపాలుపున

విలసిల్లుచున్నయావేళయందును రాజు

దమ్ములు నతులితోత్కర్షశాలి

బాణాసనశరప్రపంచంబు విస్ఫూర్తిఁ

బరఁగంగఁ దనిలి వెంబడి నలసిరి

తే. మివుల వర్తిల్లెఁ దచ్చరదవసరభస

లీల సత్కృష్టసారరత్నాలఘుమహి

మకుఁ దృణకణాయమానమై మానసంబు

గఁడుఁ జలింపంగ నివ్వెఱపడియె నృపుఁడు.

125

రా. భానుర=ఽపప్రచున్న, శృంగ= ప్రాధాన్యముయొక్క, ‘శృంగం ప్రాధాన్య
సాన్వోశ్చ’ అని అ. లీలా=విలాసముచేత, సముత్కృష్ట=మిక్కిలి నుత్కృష్టములయిన,
మహారణిత=అధికస్వరముగల, అఘన్న = సంతోషపడుచున్న, సారసద్విజ = బెగ్గురు
లనెడుపక్షులయొక్క, ‘పుష్కరావ్వాస్తు సారసః దంతవిప్రాండజా ద్విజాః’ అని అ.
ప్రాథిత = కోరఁబడిన, వ్యవస్థాపనంబై = నిలుపుటగలదై, ఫలితార్థము. ప్రాధాన్యము
చేత మోయుచున్నసారసపక్షు లింకను నీశరత్కాల మొప్పుచునుండవలెనని కోరె
ననుట, కడు, హరిణ=శుభ్రమైన, ముదిరంబు = మేఘము, “ఘనభీముతముదిరజలము
గ్ధమయోనయః” అని అ. అగుపాలుపునక్ = అవుచున్నయొప్పిదముచేత, విలసిల్లు
చున్న, ఆవేళయందుఁ=శరత్కాలమందు, రాజు=చంద్రుఁడును, “రాజా ప్రభౌ నృపే
చంద్రే” అని వి. కమ్ములును=పద్మములును, అతులితోత్కర్షముగల, శాలి = రాజనము
యొక్కయు, “శాలయః కలమాద్యాశ్చ” అని అ. బాణా = గోరంటయొక్కయు,

“నీలీ యింటి ద్వయోర్బాణా” అని అ. ఆసన=జేగిమ్రాకులయొక్కయు, “సర్వకాసన బంధూకపుష్పప్రియకజీవకాః” అని అ. శర=రెట్లుయొక్కయు, “గుర్ద్రస్తేజ సక శ్శరః” అని అ. ప్రపంచంబు = మహిమ, విస్ఫూర్తిచేతఁ బరఁగంగ, తవిలి=లగ్నమై, వెంబడిని, అలసిరి=అకాంతి, మివుల వర్తిలైన, చంద్రాదులయందును మిగుల లక్ష్మీ కలిగి యుండెననుట. తత్=ఆ, శరదవసర = శరత్కాలమందున్న, భసలీ=భృంగ స్త్రీ లనెడి, “బంధరశ్చ మిళిందశ్చ హిందోశ్శసతా సమా” అని హలాయుధము. లసత్= ఒప్పుచున్న, కృష్ణ=నీలవర్ణములైన, సారరత్న=శ్రేష్ఠరత్నములయొక్క, అలఘుమహి మకు, తృణకణాయమానమై = హరింపఁబడ్డదియై యనుట, నీలాలు తృణగ్రాహులు గనుక, మానసంబు చలింపంగ, నృపుఁడు = రాముఁడు, నివ్వెఱపడియెను, విరహి గనుక.

భా. శృంగ=కొమ్మలయొక్క, లీలా = క్రియచేత - రాచుకొనుటచేతననుట, సముత్=బ్రాహ్మణునియొక్క సంతోషముతోఁ గూడునట్లుగా, కృష్ణ=హరింపఁబడిన, మహత్=అధికమైన, అరణితా = అరణిగలవాఁడౌటచేత, ఖిన్నుడైన, సార=శ్రేష్ఠుఁ డైన, సద్విజ్ఞునిచేతఁ బ్రార్థితమైన, వ్యవస్థాపనంబై = నిలుపుటగలదై, భావము = కొమ్మున నరణిఁ దగిలించుకపోయెడి హరిణమును నిలుపుటకు బ్రాహ్మణుఁడు ప్రార్థించె ననుట, ఆహరిణము, తిరంబగుపొలుపున విలసిల్లుచున్న, రాజు=ధర్మరాజును, తమ్ములు= భీమాదులును, అతులితమైన యుత్కర్షచేత, కాలి=ఒప్పుచున్న, బాణాసన=విండ్ల యొక్కయు, శర=బాణములయొక్కయు, ప్రపంచంబు వ్యాపారము, విస్ఫూర్తిఁ బరఁగంగ, తవిలి=వెంటఁదగిలి, అలసిరి, తత్=ఆపాండవులయొక్క, శరదవ=దావాగ్ని వంటి బాణములయొక్క, ఉపమానోత్తరపదము, సరభసలీల = శీఘ్రవ్యాపారము, సత్=తెన్నెనైన, కృష్ణసారరత్న = మృగశ్రేష్ఠముయొక్క, “రత్నం స్వజాతిశ్రేష్ఠేఽసి” అని అ. అలఘుమహిమలు, తృణకణాయమానమై=తృణప్రాయమై, మివుల వర్తిలైనని క్రిందిటికన్వయము. నృపుఁడు=ధర్మరాజు, నివ్వెఱపడియెను.

సీ. విప్ర కార్యము గాని వెతఁ జేసి కరము దు

స్సహ మైనకాండవర్ష శ్రమమున

నదటేది కలకనీరాని తమ్ములు ఘన

కాలమహిమచేసి నోలిఁ బొలియ

మగుడంగ మనిపె వారిగురుప్రసాదంబు

దనయుక్తిసామర్థ్యఘనతచేతఁ

జాలంగఁ బడసి తత్సమయంబునందిత

కామాళి యాగుణఘనతనుండు

తే. విరహితాపకారంబు తద్విభవ మతను

వికసనము నెవ్వరిమనంబునకు నొనర్చు

దారయఁగ నది యట్లుండె నపుడు నృపుని

యుపరికృత్యంబునకుఁ దగఁ దపనసుతుఁడు.

126

భా. విప్ర = బ్రాహ్మణునియొక్క, కార్యమును, కానివెతఁజేసి, కాండ = బాణములయొక్క, వర్ష = వర్షించుట వల్లమైన, శ్రమమునకే = బడలికచేత, కలఁకకే = ఆకులత్వమున, నీరాని = నీళ్లు ద్రాగి, తమ్ములు = భీమాదులు, కాల = యమునియొక్క. మహిమ చేత, పాలియకే = నొచ్చిపోఁగా, వారికే = ఆతమ్ములను, గురుప్రసాదంబు = తమ తండ్రియైనయమునియొక్క యనుగ్రహమును, తనయొక్క, ఉక్తిసామర్థ్యమునత చేత = ఆయన ప్రశ్నములకుఁ దానుత్తరములు చెప్పియనుట, పడసి = పొంది, దిత = భండింపఁబడిన, కామ = కోరికలయొక్క, ఆళి = సమూహముకలవాఁడు, యోగిసముఁడనుట, ఆగుణఘనతనుండు = ధర్మజ్ఞుఁడు, మనిపెనని క్రిందటికన్వయము. ఇదిగాక కవివాక్యము, విరహితమైనయపకారముగలది - ఎవ్వరికిని గీడుసేయనిదనుట, అజాత శత్రుఁడు గనుక, తద్విభవము = ఆధర్మరాజుప్రభావము, అతను = అనల్పమైన, వికసనముకే = విలాసమును, ఎవ్వరిమనంబునకు నొనర్చు - అందఱిమనమున కాహ్లాదము చేయుననుట, నృపుని = ధర్మరాజుయొక్క, ఉపరికృత్యంబునకుకే = అజ్ఞాతవాసాదికృత్యములకు, తగకే = ఉచితమానట్లుగా, తపనసుతుఁడు = యముఁడు, అని పెనని ముందటి పద్యములకే గ్రియ.

రా. విప్రకార్యముగాని = మానుప శక్యముగాని, వెతఁజేసి, కరము = మిక్కిలి, దుస్సహమైన, కాండవర్షశ్రమమునకే = ఉదకవృష్టిచేత యలముటచేత, అదబేది = భిరుదుచెడి, కలఁకసీరు = కలఁగినయదకమును, ఆని = పొంది, తమ్ములు = పద్మములు, ఘనకాల = వర్షాకాలముయొక్క, మహిమచేత, నోలిని, పాలియకే = అణగిపోఁగా, వర్షాకాలమందుఁ బద్మములప్రకాశము చెడుంగనుక, వారి = ఉదకముయొక్క, గురుప్రసాదంబు = లెస్సగాఁడేఱుటను, తనయొక్క, యుక్తిసామర్థ్య = సంస్కర్తసామర్థ్యముయొక్క, ఘనతచేతఁ జాలంగఁబడసి, శరత్సంస్కర్తముగలిగెనే నుదకము లేఱును గనుక, తత్ప్రమయంబు = ఆశరత్కాలము, నందితకామాళి = సుఖోష్ణింపఁజేయఁబడిన, మన్మథుండు దుష్పైదలనుగలది, శరద్విశేషణము. పద్మములను నిట్టిశరదృతువు మగుడంగ మనిపెనని క్రిందటికన్వయము. ఇట్టిపద్మప్రపణముచేత మన్మథుండు దుష్పైదలను మెఱయించెనుట, గుణఘనతను = గుణాధిక్యమునను, ఉండు = ఉండెడిది, విరహితాపకారంబు = విరహాలకుఁ దాపము చేసెడిది, తల్ = ఆశరదృతువుయొక్క, విభవము, అతనువికసనముకే = మన్మథునివికాసమునను, ఎవ్వరిమనంబునకు నొనర్చుడు = ఆరయఁగ

నది యట్లుండెను. అపుడు = శరత్కాలమందు, నృపుని, ఉపరికృత్యంబునకుఁ = రావణునివీఁదిదండయాత్రకు, తపననుతుఁడు = సుగ్రీవుఁడు, అనిపెనని ముందరిపద్యములొఁ గ్రియ.

క. అజ్ఞాతవాసమహితన, యజ్ఞాపన రామభాషణార్పితకార్య
ప్రజ్ఞలను జేసి యనిపె నిజాజ్ఞాకరణైకశరణు లగువారిఁ దగన్ 127

రా. అజ్ఞాతవాస = తెలియఁబడని యునికిగల, మహితనయా = సీతాదేవికి, జ్ఞాపన = గుఱుతులుచెప్పెడి, రామభాషణములచేత, అర్పిత = పెట్టఁబడిన, కార్య ప్రజ్ఞలుగలవానిఁజేసి, రామునిచేతఁ జెప్పింపవలసినగుఱుతులు చెప్పించి యనుట. నిజాజ్ఞాకరణమే, ఏకశరణ = ముఖ్యాధారముగఁ గలవారిని, తనకు నధీనమైనవారి ననుట. అనిపెను.

భా. అజ్ఞాతవాసమందలి మహితమైన, నయ = నీతియొక్క, అజ్ఞాపన = ఉపదేశించుటచేత, రామ = మనోహరములైన, భాషణములచేత, అర్పితమైన కార్యప్రజ్ఞ గలవారిఁజేసి - అందుకుఁ దగిననీతిచెప్పి వరమిచ్చి యనుట. వారిఁ = ఆపాండవులను, అనిపెను.

ఆ. అపుడు వారు మహిజనావిదితస్థితిఁ
జేయుటకుఁ దదుక్తి చేకొని కడు
నుల్లముల నుదంచితోత్సాహు లగుచును
వివిధదిక్పురముల వెదకిచూచి. 128

భా. మహిజనులచేత, అవిదిత = తెలియఁబడని, స్థితిఁ = అజ్ఞాతవాసమును, చేయుటకు, తల్ = ఆయమునియొక్క, ఉక్తిఁజేకొని, వివిధదిక్పురముల నుల్లముల వెదకి చూచి = విపట్టణమునకుఁ బోదమని యెంచుకొని యనుట. మీఁదటిపద్యముతోఁ గుశకము.

రా. మహిజను = సీతను, అవిదితస్థితిఁ = మిక్కిలిఁ దెలియఁబడని స్థితిగల దానిగా, చేయుటకు, సీతయున్నదిక్కు తెలియుటకొఱ కనుట. తల్ = ఆరాముని యొక్క, ఉక్తిఁజేకొని, వివిధదిక్పురములఁ = అన్నిదిక్కులపట్టణములయందును, వెదకి చూచి.

క. అతినత్వస్థవిరాటవి, తతనగరచితప్రచారతను మది కెక్కన్
ధృతి నరసి రామభార్యను, సతీ గానకకాంతిభంగచణితనులీలన్. 129

రా. అతినత్వ = మిక్కిలి జంతువులుగల, స్థవిరాటవి = భీష్మారణ్యములచేత, తత = వ్యాపింపఁబడిన, నగ = పర్వతములయందు, రచిత = చేయఁబడిన, ప్రచారతన్ = ప్రచా

రములు గలవారౌటచేత - ఉపచారము గలవారై యనుట. రామభార్య = సీతను, కానక, కాంతిభంగచణ = కాంతిహానిచేతఁ దెలియఁబడిన, “లేనవిత్తశ్చంచుష్పణపా” అని చణప్పిత్యయాంతము. తను = శరీరములయొక్క, లీలచేత, వివర్ణులై యనుట. చనిరని ముందరఁ గ్రియ.

భా. అతినత్తస్త్వ = అత్యంతసాత్త్వికగుణవర్తియైన, విరాట = విరాటరాజు చేత, వితత = విస్తరింపఁబడిన - పోషింపఁబడిన దనుట. నగర = మత్స్యపురమందు, చిత = సంపాదించఁబడిన, ప్రచారతత్ = ప్రచారము గలవారౌటను, తత్పురనివాసము ననుట. మదికెక్క ధృతివరసి = అక్కడికిఁ బోవుదమని నిశ్చయించి యనుట. రామను = ఒప్పెడిదాని, భార్యను = ద్రౌపదిని, సతిత్ = పతివ్రతను, కానక కాంతి = కనకసంబంధమైన కాంతియొక్క, భంగచణ = జయించుటచేతఁ బ్రసిద్ధమైన, తను లీలత్ = దేహవిలాసముగలదాని, కనుఁగొని యని మీఁదటికన్వయము.

క. పనితామణి నురుశుభగుణఁ

గనుఁగొని దాసోచితవిధిగరిమము మిగులం

జనలేమ యకట యిఁకఁ దద

పనిపాలపురస్థితిం బ్రవర్తిలు టెట్టో.

130

భా. పనితామణిని, శుభగుణులు, ద్రౌపదికి విశేషములు. కనుఁగొని, దాసోచితవిధిఁ = దాస్యమునకుఁ దగిన వ్యాపారముచేత, గరిమము = గౌరవము, మిగులఁ జనత్ = మిక్కిలిఁబోఁగా, లేమ = ఈద్రౌపది, తదవనిపాలపురస్థితిఁ = ఆరాజుపట్టణమున నుండుటచేత, ప్రవర్తిలుటెట్టో.

రా. పనితామణిత్ = సీతను, కనుఁగొని, చనలేమ = పోలేముగదా, అంపిన చోటఁ గార్యముచేసికొని పోవుట కొలిచెడువారిధర్మము, తదవనిపాల = ఆరామ సుగ్రీవులయొక్క, పురస్థితిఁ = ముందట నిలిచియుండుటచేత, ప్రవర్తిలుటెట్టో.

తే. ఏము పనివార మనుచుఁ తద్భూమిపాలు

కడకు మన మేగువార మేకరణి నతని

యుల్లమువ కెడయక ప్రవర్తిల్లనేర్తు

మనువిచారంబుచే నాకులాత్ము లగుచు.

131

ఁఁటికిని సరి.

వ. పదంపడి తమతోఁచినయుత్తరంబులచే నొండొరులచింత డిందుపలుచు చుం దద్దిశాభిముఖు లై చని రప్పుడు.

132

ఁఁటికిని సరి.

క. మరుదాత్మజముఖ్యులు ధర్మరాజు దేసనరయువారుమగుడకయంతః
కరణములఁ బర్వచింతా, భరములతోఁ జలిపి రగ్రపథగమనంబున్.

రా. ధర్మరాజుదేస = దక్షిణపుదిక్కునందు, అరయువారు = వెతకెడువారు,
మరుదాత్మజముఖ్యులు = హనుమదాదులు, మగుడక = తిరుగక, కడమ సులభము.

భా. ధర్మరాజుదేస నరయువారు = ఈయన యేగతిఁ బరునిఁ గొల్పెడినో
యని విచారించుచుననుట. మరుదాత్మజముఖ్యులు = భీమాదులు, మగుడక = ఉడుగక,
పర్వచింతాభరములతో.

క. ఈతెఱంగునఁ జనునంతటఁ, జేతోవీధి నిజార్థసిద్ధ్యనుగుణసం

పాలిఖగోక్తులముద ము, దూభృతంబుగవెంతె లగువపురభిఖ్యలతోన్.

భా. అర్థసిద్ధికనుగుణ హాసట్టుగా, సంపాతి = సంచరింపుచున్న, గమనముచేత,
శకునమునిచ్చుచున్నవనుట. ఖగ = వక్షులయొక్క, కడమ సులభము.

రా. సంపాతియనుపక్షియొక్క, అభిఖ్యలతోన్ = కాంతులతోడ.

వ. ముందరికిం జనిచని.

135

క. వారలు గనుఁగొని రతివి, స్తారాద్భుతమత్స్యరాజధానిని లవణాం

భోరాశిఁ గాల్చిమగుణో, దారతచే మించువనచయముగలదానిన్. 136

రా. అతివిస్తారముచేత నద్భుతములయిన, మత్స్యరాజ = మినశ్రేష్ఠములయిన
తిమితిమింగిలాదులకు, ధానిన్ = స్థానమైనదాని, కాళిమగుణ = నైల్వగుణముయొక్క,
ఉదారతచే, మించు = మించెడి, వనచయము = ఉదకసమూహము, కలదాని, లవణాం
భోరాశిని గనుఁగొనిరి.

భా. వారలు = ధర్మాదులు, విస్తారముచేత నద్భుతమైనదాని, కాళిమగుణోదా
రత్వముచేత, లవణాంభోరాశిని, మించు = జయించెడి, వనచయము = తోటలు, కల
దాని, సముద్రమువలెనే నల్లనైయున్న తోపులుగలదాని మత్స్యరాజధానినిఁ
గనుఁగొనిరి.

వ. అంత.

137

ఉ. ఆవనరాశి దాఁటి తగునట్టిక్రమంబున విశ్వవిద్విష

ద్రావణపాలితం బగుపురంబు జనాంతరదుర్దమస్వతే

భోవిభవాభిగుప్తిమయిఁజొచ్చి మరుత్తనయుండొ తద్విభుం

డేవేత లేక యుండఁ బ్రజనేలు తెఱంగున కాత్త మెచ్చుచున్. 138

భా. ఆ, వనరాశి = వనసమూహమును, దాఁటి, తగునట్టిక్రమంబునన్ =
వేషాంశరములచే ననుట. విశ్వవిద్విషత్ = సమస్తకర్తృవులయొక్క, రావణ = పాఠఁ

ద్రోలుటచేత, పాలితంబగుపురంబు = విరాటనగరమును, జనాంతరదుర్దమ = అన్యజనులకు భేదంపరాని, స్వతేజోవిభవములయొక్క, అభిగుప్తియొక్క = గోపనముచేత చొచ్చి = ప్రవేశించి, మరుత్తునియొక్కనయమువంటి తయముగలవాఁడు, తత్ = అనగరముయొక్క, విభుండు, కడమ సులభము. ఆశ్రయించి రని ముందరిపద్యములతో గలియ.

రా. అవనరాశి = సముద్రమును, దాఁటి, విశ్వవిద్విషత్ = సకలభాగములకు శత్రువైన, రావణునిచేత, పాలితంబగుపురంబు = లంకను, మరుత్తనయందు = హనుమంతుఁడు, చొచ్చి, కడమ సరి. ముందరిపద్యములతోఁ గుళకము.

సీ. అతనిలీలాదృశ్యరతిరాజనీతిశా

స్తప్రసంగాదులు సలుపునెడలు

నభిమతభక్త్యభోజ్యాదిపాకవిశేష

చణసూదకర్తప్రసక్తియెడలు

శుద్ధాంతకన్యలనురుచిరనాట్యశి

క్షణవిరోధంబులు జరుపునెడలు

గాంధర్వగతిశిక్ష గావించునెడలు స

త్యంతమాహారక్షణాదివిధులఁ

తే. గ్రాలునెడలును గ్రమమునఁ గాంచి తత్త

దర్హగతి నాశ్రయించి రయంబుమీఱ

సపనిజాతను నైపుణీవివృతి మెఱసి

పరు లెఱుంగకుండ నేగురు భవ్యధృతిని.

139

రా. అతని = రావణునియొక్క, రతిరాజనీతిశాస్త్ర = శృంగారశాస్త్రములయొక్క, ప్రసంగాదులఁ జలుపునెడలను, గాంధర్వగతి = సంగీతవిద్యయొక్క, శిక్ష = అభ్యాసమును, అత్యంతము, అహార, క్షణాది = ఉత్సవాది, తత్తదర్హమైన, గతి = ప్రకారముచేత, కాంచి = చూచి, రయంబుమీఱ, అపనిజాతను = సీతను, ఆశ్రయించి = ఉద్దేశించి, పరులెఱుంగకుండనే, గురుభవ్యధృతిని, చరియించుచునని మీఱిపద్యమున కన్వయము. కడమ సులభము.

భా. అతని = విరాటునియొక్క, లీలాదృశ్యమందైన, రతి = ప్రీతియొక్కయు, రాజనీతిశాస్త్రములయొక్కయు, ప్రసంగాదులను జలుపునెడలను, ధర్మరాజును, సూదకర్త = పాకప్రయోజనముయొక్క, ప్రసక్తియెడలు = సమయములను, భీముఁడును, “సూదా డేదనికా గుణాః” అని ఆ. నాట్యశిక్షణవిరోధంబులు జరుపునెడ

లను, అర్జునుడును, గాంధర్వగతిశిక్ష = అశ్వసంబంధమైన గమనశిక్షను, కావించు నెడలను, నకులుండును, “వాజీవాహర్యగంధర్వ హయనైంధవనస్తయః” అని అ. అత్యంత, మాహా=అపులయొక్క, “గౌరుస్తా మాహా చక్రంగిణీ” అని అ. రక్షణాది విధులఁగ్రాలు నెడలను, సహదేవుండును, క్రమమునఁగాంచి, తత్తద్గర్వగతిఁ = అందు కందుకుఁ దగినరూపవర్తనలచేత, అయంబుమిఱిఁ = భాగ్యవశమున నన్నియు నిచ్చును కూలమాచునుండఁగా ననుట. నవమైన, నిజస్వకీయమైన, అతను = అనల్పమునైన, నైపుణీ=నేర్పుయొక్క, వివృతిఁ = విశేషగోచనముచేత, మెఱసి, పరులెఱుంగకుండ, ఏగురు = అయిదుగురును, ఆశ్రయించిరి.

క. అంతటఁ దద్రామ నృపతి

కాంతాసందర్శనాభి కాంతౌసహిత

స్వాంతతః దరియించుచు శు

ద్ధాంతకీ డావనస్థ యగుతద్దేవిన్.

140

భా. అంతట, తద్రామ = ద్రౌపది, నృపతికాంతా = సుధేష్ఠయొక్క, కడమ సులభము.

రా. అంతట, తద్రామనృపతికాంతా = సీతయొక్క, కడమ సరి.

క. చేరి పొడగాంచి యాయమ

చేరిక నతిగూఢతను భజించి వసించె

నై రంధ్రీభావమునఁ ద

దారూఢప్రీతి మొగము దగఁ గైసేయన్.

141

రా. చేరి పొడగాంచి, ఆయమ=సీతయొక్క, చేరికను, నై రంధ్రీభావమునఁ = నై రంధ్రియొక్కరీతిచేత=నై రంధ్రీభావనలచేతననుట. తదా = అప్పుడు, రూఢ=మొలిచిన, ప్రీతి = సంతోషము, మొగముదగఁగై సేయ = సీతాసందర్శనమువల్లనైన వేడుక ముఖమునకు శృంగారము దేఁగాననుట.

భా. నై రంధ్రీత్వము, మొగముదగఁగై సేయ = లిలకాదులు పెట్టునట్లుగా, ఆయమ = సుధేష్ఠయొక్క, చేరికను వసించెను.

శా. పారేమాయవిజృంభమాణపరమబ్రహ్మత మధ్యేహృద

బ్జారాధ్యామలదివ్యమంగళనిజాంగాజస్రసాహృత్క్రియా

ధౌరంధర్యమహత్త్వపాత్రితగుణాధగికారితాష్టాంగయో

గారూఢిప్రథమానవకౌనిజనభాగ్యశ్రీసముజ్జృంభణా.

142

పారేమాయ = మాయనలి క్రమించినతర్వాత, “పారే మధ్యే వృష్ట్యావా” అని షష్ఠీసమాసము. విజృంభమాణ = ప్రకాశించుచున్న, పరమబ్రహ్మత్త్వ = సిద్ధబ్రహ్మ

స్వరూపమైనవాఁడా, మధ్యేహృదబ్జ=హృత్సద్వమధ్యమందు, ఆరాధ్య=భజింపఁదగిన, అమల=స్వచ్ఛమైన, దివ్యమంగళ = దివ్యసుభస్వరూపమైన, నిజాంగ = నిజస్వరూపము యొక్క, అజస్రసాక్షాత్కృత్యా = నిత్యసాక్షాత్కారముయొక్క, ధారంధర్య = వహించెడు చాతుర్యముచేతనైన, మహత్త్వ = మహిమకు, పాత్రిత = పాత్రముగాఁ జేయఁబడినవారై, గుణాధ్యక్షకారితా = త్రిగుణములను దిరస్కరించెడువారాటచేత, అష్టాంగయోగ=సాంఖ్యయోగమందుఁగల, ఆరూఢి=అతిపరిచయముచేత, ప్రథమాన = ప్రసిద్ధులైన, మానిజన = మునీశ్వరులయొక్క, భాగ్యశ్రీ = అదృష్టాతిశయమును, సముజ్జ్వలంభణా = ప్రకాశింపఁజేసెడువాఁడా!

క. ఆధునికసాధునికరస, మాధిదురారాధితామహత్తరవార్తా

రోధార్థవిహితమచ్చి, త్తాధిగమా పెద్దవేంకటాధిపసుగమా. 143

ఆధునిక=ఇప్పటివారైన, సాధు = సజ్జనులయొక్క, నికర = సమూహమునకు, సమాధి=యోగనిష్ఠ చేతను, దురారాధితా = ఆరాధింపశక్యముగానివాఁడాయనెడి, మహత్తరవార్తా = అధికతరమైన ప్రసంగములయొక్క, రోధార్థ=నిరాకరణనిమిత్తమై, విహిత=చేయఁబడిన, మచ్చితాధిగమా = నాదుహృదయసంగతిగలవాఁడా! నావంటి వానికిఁ బ్రసన్నమైనస్వామిని సకలమైనవారికినిఁ బ్రసన్నుండవోదువు గనుక నిన్ను నారాధింప శక్యముగాదనువాక్యము సిద్ధాంతము గాదు, అటు గనుకనే, పెద్దవేంకటాధిప=పెదవేంకటాద్రిచేత, సుగమా = లెస్సగాఁ దెలియఁబడినవాఁడా!

మత్త భూధరాధిప కన్యకామణి పుణ్యపాదపయోజలా

క్షైధితారుణ గైరికద్యుతి హేమకూట విహారలీ

లాధికాదర సాధుసాధిత హైమవత్సనురంజనా

రాధితస్తర మోచితాత్మపురాతనాప కృతిస్తృతీ. 144

గద్యము. ఇది నిఖిలసూరిలో కాంగీ కారతరంగితకవిత్వవైభవవింగళియమర నార్యతనూభవసౌజన్యజేయసూరయనామధేయప్రణీతం బైన రాఘవ పాండవీయమునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

భూధరాధిప = హిమవంతునియొక్క, కన్యకామణి = కుమారియైన పార్వతి యొక్క, పుణ్య = పవిత్రములైన, పాదపయోజ = పాదపద్మములందున్న, లాతా = లత్తుక చేత, ఏధిత=వృద్ధిపొందఁబడిన, ఆరుణములైన, గైరికద్యుతి=జేగురులకాంతిగల, హేమకూటపరవ్రతమందగు, విహారలీలా=క్రీడావిలాసమందు, అధికాదర = మిక్కిలి నాదరముగలవాఁడా! సాధు=సత్పురుషులచేత, సాధిత=పశముగాఁ జేసికొనఁబడిన వాఁడా! హైమవతీ = గౌరియొక్క, అనురంజన=ప్రేమపురస్కరముగా నడుగుకొనుటచేత

ఆరాధిత = ప్రార్థింపఁబడినవాడవై, స్వర = మన్మథునినిమిత్రమై, మోచిత = విడిపింపఁ
బడిన, ఆత్మ = తన నిమిత్రమైన, పురాతన = పూర్వకృతమైన, అపకృతి = అపకారము
యొక్క, స్మృతీ = స్మరణగలవాడ! పార్వతీప్రార్థనపలన మన్మథునిఁ దిరుగ
బ్రతికించినవాడనుట.

గద్యము. ఇది శ్రీమన్మదనగోపాలకృపాకటాక్షసంప్రాప్తసారసారస్వత
సంపదానందనందవరకులక్షీరపారావారరాకాసుధాథామ ముద్దరాజ
గణపయామౌత్య పెదరామధీమణిప్రదర్శితం బైనరాఘవపాండవీ
యాదర్శంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

శ్రీ రఘు.
శ్రీ రామచంద్రపరబ్రహ్మణే నమః.

రాఘవపాండవీయము.

చతుర్థాశ్వాసము.

దు చిరతుంగభద్రా
తీరాస్పద యాకుపీటిలిమ్మాగ్రతనూ
జారాధితనిత్యదయాం
కూర విరూపాక్ష హేమకూటాధ్యక్షా!

వ. అవధరింపు మక్కాలంబున.

క. తనయేలికసానికడకుఁ

దనరుఘునై శ్వర్మరక్షితదనుజుఁ డఘన

ర్తనుఁ డేతెంచిన నప్పా

వని పతిహితవృత్తి నడఁగి వర్తిలె మిగులన్.

భా. ఘనై శ్వర్మమును, రక్షి = రక్షించెడువాఁడు, తదనుజుఁడు = సుధేష్ఠతమఁ
డయిన కీచకుఁడు, ఏతెంచిన అప్పాపని = ద్రౌపది, మిగులనడఁగి వర్తిలె = అణఁకువలె
నుండెను.

రా. తనయేలికసానికడకుఁ = సీతవద్దికి, ఘనై శ్వర్మముచేత, రక్షిత = రక్షించు
బడిన, దనుజుఁడు = రాక్షసులు గలవాఁడు, అఘన ర్తనుఁడు = పాపకర్మలైన రావణుఁడ
ఏతెంచిన = రాఁగా, పావని = పవనపుత్రుడైన హనుమంతుఁడు, పతిహితవృ
త్తి నడఁగి వర్తిలెను - పతిహితవృత్తియైనవానికిఁ దద్భార్య చిత్తశుద్ధిని శోధించెడుచో
నణఁగియుండుట భర్త మేగనుక, రావణునియొక్కయు నాసీతయొక్కయు సంభాష
ప్రకారము వినఁగోరి యెఱింగించుకొనక యుండెననుట.

రెంటికి సరి.

వ. అప్పుడు.

చ. అతనుడు తత్పరిద్యుతినహాయత నెంతయుఁ గ్రొవ్వి యవ్విని
రితరిపు నింద్రజిద్ధురువిజృంభితవైభవు దేహసారత
ర్జితశతకోటిసంహబలు సిగ్గు నెడం గడుఁ గాసి నేనె న
దృఢముగదా యెసంగునెడఁ బొల్లగు నెవ్వరియెట్టి పెంపులున్.

రా. అతనుడు = మన్మథుడు, దేహసారముచేత, తర్జిత = జయింపబడిన, శత కోటి సింహములయొక్క బలముగలవాని, ఇంద్రజిద్దుడు = రావణుని, గాసిచేసెను.

భా. ఇంద్రుని, జీత్ = గెలిచిన, గురు = అధికమానట్టుగా, విజృంభిత=విస్తరించిన, వైభవముగలవాని, దేహసారతర్జితమైన, శతకోటి = వజ్రాయుధముగలవాని, సింహబలు = కీచకుని, గాసిచేసెను, ఈవద్యమునం దధ్ధాంతరన్యాసము.

సీ. అట్లనంగుడు నొంప నద్దురాత్తుండు పా
తివ్రత్యనిధి నాసతీలలామ
ననుచితోక్తులు పెక్కులాడి యల్లించియు
దీని నెట్లైన సాధించి నాదు

ప్రాణంబు రక్షింపుఁ డని దూలికల స్వస
న్దానగాంభీర్యహీనత నెరఁగుచుఁ
దా వెండియును జెప్పఁ దగునట్టిసద్బుద్ధు
లప్పనివారించి చెప్పువెఱచి

తే. తనకు ననుకూల మయినచందంబు నడవెఁ
బెచ్చు పెరిగెడుతమకంబుపేర్కి దాన
యాకె బలుమాటుఁ జేరి వేదఱపు లఱచి
యును మనోజవికారవర్తనలు సలిపె.

6

భా. అట్లనంగుడు, అద్దురాత్తుండు = కీచకుడు, పాతివ్రత్యనిధి = ద్రౌపదిని, దీనినెట్లైన, సాధించి = చేకూర్చి, నాదుప్రాణంబు రక్షింపుఁడని, ప్రాణశబ్దమునకు-ప్ర. ఉపసర్గము గనుక యతికి నత్వమే చెల్లెను, దూలికలను. స్వస = అక్కయైన సుధేష్ఠను, “భగినీ స్వసా” అని అ. సద్బుద్ధులు = మంచిబుద్ధులను, అప్ప = అక్క, ఆకె = ఆయను, వికారవర్తనలు సలిపెను.

రా. అట్లనంగుడు, అద్దురాత్తుండు = రావణుడు, ఆసతీలలామ = సీతను, దూలికలను, సన్దాన = అభిమానముయొక్కయు, గాంభీర్య = గాంభీర్యగుణముయొక్కయు, హీనతచేత, ఎరఁగుచు ననుట. సద్బుద్ధులు = మంచిబుద్ధులును, అప్పని = అప్రయోజనమును, మనోజవికారవర్తనలు సలిపెను.

వ. అప్పు డప్పతివ్రతాలికంబు.

7

సీ. ఓరిమూఢాత్మ దుశ్చరిత్ర నీత్రుల్లు
టయ కాని బుద్ధి నేమియు నెఱుగవు

బ్రతికెడుచందంబు భావింప వేవురు
 నాకీశు లైన గంధర్వవరులు
 చర్చింప బహులక్షతసంఖ్య లైనరా
 ఊసయక్షములు లెన్ని కకు మిగిలిన
 మన్నాభద్రోర్బలాభ్యున్నతి నడగక
 మించఁ జాలరు నిగ్రహించిరేనిఁ
 తే. దత్తరాక్రమ మిదె నీమదంబు నడచు
 నున్న యది నీకు మననాన యుండెనేని
 శరణు చొరుము తదంఘ్రితామరసములకుఁ
 దడయ కిప్పు డిట్లు కృత మైన తప్పు గావ.

8

రా. ఓరిమూఢాత్మ, బ్రతికెడుచందంబు, భావింక = విచారించుకొనుటకు, ఎఱుంగవని క్రిందటి కన్వయము. వేవురు = వేలసంఖ్యలైన, నాకీశులైనక = దేవేంద్రులైనగాని.

భా. బ్రతికెడుచందంబు భావింపవు, ఏవురు = అయిదుగురు, నాకు, ఈశులైన గంధర్వవరులు, కడమ యేకార్థము నులభము.

వ. అనుమాటలు విని వాఁ డనాదరదుర్విలాసంబున వెడనవ్వు నివ్వ
 టిల్ల నవ్వరవర్ణిం గనుంగొని.

9

రెంటికి సరి.

ఉ. బేలవు గావె నీవు వెఱపించెదు వీరినివారిఁబోలె న
 నోలలితాంగి నాకు నిలనోపరు రుద్రముఖానిలామర
 ల్నాలుఁ గుయుక్తు లిందులఁ దలంకఁ దలంకెడఁ గాని తావక
 భ్రూలతికాధనుస్సురద పూర్వవిజృంభణ మన్తఘోర్ధతిన్.

10

రెంటికిని సరి.

చ. విను మీరకఁ బెక్కు లేల యలివేణి నిజంబుగ నీకృపావలో
 కన్ మిపు డబ్బకున్న రతికాంతునిచే నిమిషంబు నిల్వనో
 ప నని రసోద్ధతిం బలుకఁ బావని యాసతి వాడు బల్కి బ
 ట్టునో యనుశంక యప్పుడు గడుం బొడమం దనయాత్మలోపలన్.

భా. వినుము, అలివేణి = ఓద్రాపదీ! పలుకక = పలుకఁగా, పావని = పవిత్రురాలయిన, ఆసతి = ఆద్రాపది, వాడు = కీచకుడు, బల్కి = బట్టుననుశంకపొడమ, తనయాత్మలోపలను, ముందరిపద్యమున కన్వయము.

రా. వినుము, పలుక, పాపని=పవనపుత్త్రుడైన హనుమంతుడు; అసతిక్ = ఆసీతను, బల్లిబట్టునో యనుశంక, తనయాత్మలోపల, అనుకొనెడుమాట.

క. తతభీమభుజబలంబున

నితనిమదం బడచకున్న నెంతయు విచరీ

తత వచ్చు దప్పు దిపుడను

మతిఁ బూని మరల్చె దమితమన్యుత్వరతన్.

12

రా. భీమ=భయంకరమైన, అను=అనెడి, మతినిఁబూని, దమితమన్యుత్వరతన్ = అణచఁబడిన రోహితీశయముగలవాఁడౌటచేత, మరల్చెన్ = ఆతలంపును ద్రిప్పుకొనియెను.

భా. భీమ=భీమునియొక్క, భుజబలంబున, అనుమతిక్=అంగీకారమును, పూని, మితమైన, మన్యుత్వరతన్ = కోపముగలదాననౌటచేత, మరల్చెదన్=కీచకునిదిరుగ నంపెదను, ఇప్పుడంగీకరించి భీమునిచేత సంహరింపించెద ననుట.

క. అని వార్యమాణరోషం

బున నవనిజయుక్తిధార్వ్యము దలిర్పంగ న

మృనసిజవశు ఖలు మగుడిం

చి నితాంతము నడలె నతని చేతకు సంతన్.

13

భా. అని=ఈలాగు ద్రౌపదిమనస్సులోననుకొని, వార్యమాణరోషంబునక్=కోప మణచుచును, నవ=నూతనమైన, యుక్తిధార్వ్యము=మాటలదిట్టతనము, తలిర్పంగా, మనసిజవశుక్ = మన్మథవశుడైనవాని, మగుడించి, ఆతనిచేతకు, అడలెక్=విచార పడెను.

రా. అనివార్యమాణ=నివారింపశక్యముగాని, రోషంబుచేత, అవనిజ = సీత, కడమ సరి. రావణునిఁ దిట్టిపొమ్మనె ననుట.

ఆ. సూపకారవృత్తి దీపింప మారుతి

యున్న వాసమార్తి జెన్నుదొరుగు

నగ్గుణాభిరామ డగ్గటి తద్దర్శ

నము యథోచితవిధి నమరఁ జేసి.

14

రా. సు=లెన్నెన, ఉపకారవృత్తి=ఉపకారవర్తనము, దీపింపక్ = ప్రకాశించు నట్టుగా, మారుతియుక్ = హనుమంతుడును, నవమైన, అసమ = అధికమైన, ఆర్తిక్=సీదచేత, “ఆర్తిః పీడాధనుఃకోట్యాః” అని ఆ. చెన్నుదొరుగు = ఇన్నురాలైన, అగ్గుణాభిరామక్=సీతను, తద్దర్శనముచేసి.

భా. సూచకారవృత్తి=వంటలవానిరీతి, మారుతియున్న=భీముఁడుండెడి, వాసము= గృహమును, గుణాభిరామ=ద్రౌపది, డగ్గఱ తద్దర్శనమును.

వ. నిజవృత్తం బెల్ల నెఱింగించి తనరాకచందంబు వివరించి యిట్లనియె. 15

కా. కల్యాణీభవదీశ్వరాజ్ఞమహిమం గల్గె న్ని రాఘాటబాహుళ్యాత్మ్యధృతజంతుఘోరవనవాసోదన్వదుల్లంఘనా కల్యాణాతిశయంబు నాకుఁ దుద వాక్సంకోచనం బేల నిస్తుల్యత్వద్వరశక్తి గల్గ మన కెందు న్లే వసాధ్యార్థముల్. 16

భా. కల్యాణీభవత్=శుభమవుచున్నట్టి, వనవాసమనెడి, ఉదన్వత్=సముద్రముయొక్క, దాటుటయనెడి కల్యాణాతిశయంబు, కల్గెనని క్రిందటికన్వయము. నాకు వాక్సంకోచనంబేల, త్వత్=నీయొక్క, వర=శ్రేష్ఠమైన, శక్తి=సామర్థ్యము, కల్గ, అసాధ్య=సాధింపశక్యముగాని, అర్థముల్=ప్రయోజనములు, లేవు.

రా. కల్యాణీ-సంబుద్ధి. భవదీశ్వర=నీవతియైనరామునియొక్క, ఆజ్ఞమహిమచేత, నిరాఘాట = తడలేని, బాహుళ్యముచేత నత్యుధృతములైన జంతువులచేత ఘోరమైన, వన=ఉదకమునకు, “జీవనం భువనం వన” మ్మని అ. వాస=స్థానమైన, ఉదన్వత్=సముద్రముయొక్క. ఉల్లంఘనా = దాటుటయనెడి, కల్యాణ = శుభముయొక్క, అతిశయంబు నాకు, కల్గెనని యన్వయము. త్వద్వర=నీకుఁ బ్రియఁడైనరామునియొక్క, కడమ సరి.

క. అతిశీఘ్రమై తెగఁజూడుము

హతగుణు నీద్రోహి నోర్పు నదియే యకటా!

యతివ భవత్ప్రియబాహుళా

ద్ధతిదురహంకారు లైనదస్యులచేతల్.

17

రా. హతగుణుఁ=చెడ్డగుణముగలవాని, ఈద్రోహిఁ=రావణుని, తెగఁజూడుము=చావంజూడుము, అతివ-సంబుద్ధి, భవత్ప్రియునియొక్క, బాహుళ్యతి=భుజబలము, దస్యుల=శత్రువులయొక్క, చేతలు=మళ్ళేష్టలను ఓర్చునదియే.

భా. ఈపద్యమందును ద్రౌపది భీమునితో ననెడుమాట, ఈద్రోహిఁ = కీచకుని, తెగఁజూడుము=సంహరింపుము, భవత్ప్రియ=నీప్రియురాలైన, అతివ, బాహుళ్యతిచేత దురహంకారులైన, కడమ సరి.

సీ. ఇదియొండు నాపల్కు మదిఁ జేర్పు మాత్త బ

లఖ్యాతిసంపద ల్దనర వచ్చి

దృఢదర్పు నీద్రోహిఁ దెగటార్పు నీవార్త

వినఁబడినప్పుడ మనవిభండు

మనతోడఁగూడఁ గ్రమ్మట నగణ్యమహావ
 నీరాజ్యసౌఖ్యసంచారములకుఁ
 జనుట ధ్రువం బిది సమయంబు గావున
 నీ వంతవట్టును నెమ్మనమున
 ఆ. మఱువ కోయవార్యమానసతీవ్రతా
 ధిక్య మేర మీటుతెగువ కీపుడు
 సొరకతునుమవలయుఁ జుమ్ము లోలోన న
 త్యంతమన్యుసంభ్రమాతిశయము.

18

భా. ఆత్మ = నీయొక్క, బలముచేతనైన, ఖ్యాతినంపదల్ = అధికప్రసిద్ధులు, తనరక = ప్రకాశముకాఁగా, ఈద్రోహిణి = కీచకుని, తెగటార్పు = సంహరించునట్టి, నీయొక్కవార్తవినఁబడినప్పుడ, మనవిభుండు=ధర్మరాజు, మహత్ = ఘనములైన, వసీరాజీ = వనపంక్తులయందగు, అసౌఖ్య = సౌఖ్యరహితమయిన, సంచారములకుఁ జనుట ధ్రువంబు, ఇదిసమయంబుగావునక = మనముచేసికొన్నకట్టడయిది గనుక, మఱువక = ఎచ్చరికదప్పక, ఓయవార్యమానసతీవ్రతాధిక్య - సంబుద్ధి. వారింపశక్యముగానిమానస మందలితీవ్రతయొక్కయాధిక్యముగలవాఁడా, లోలోనక = రహస్యముగా, అన్యు = సింహబలునియొక్క, సంభ్రమాతిశయమును దునుమవలయుఁజుమ్ము.

రా. మనవిభుండు=రాముఁడు, ఈవార్త=నీవిక్కడనుండెడువార్త, వినఁబడినప్పుడ, ఆత్మ = తనయొక్క, బల = సేనలయొక్క, ఖ్యాతినంపదలుతనరచచ్చి, ఈద్రోహిణి = రావణుని, తెగటార్పును, అనియన్వయము. అవసీరాజ్యముయొక్క సౌఖ్యసంచారములకు, సమయంబుగావున, పదునాలుగేండ్లు కావచ్చెఁ గనుక, మఱువక, ఓ, ఆవార్యమైనమానసమును, సతీవ్రత = పాతివ్రత్యముయొక్క, ఆధిక్యముగలదానా! మేరమీటుతెగువకుక = మరణసాహసమునకనుట. చొరక, మన్యు=శోకరోషములయొక్క, “మన్యురైన్యే క్రతే క్రుధి” అనిఅ.సంభ్రమ=తీవ్రతయొక్క, “సమా సంవేగసంభ్రమా” అని అ. అతిశయము=అధిక్యమును, లోలోనక దునుమవలయునని యన్వయము.

ఆ. తగదు మిగుల నిచటఁ దడయఁగ సంకేతి
 తం బగుసమయంబు దప్పకుండ
 నే దిరిగి యరిగెద నీవు నావెంబడి
 నడువవలయుఁ దాల్చి నడలనీక.

19

రా. తగదు, సంకేతితంబగుసమయంబు = రాముఁడుమితివెట్టినసమయము, తప్పకుండఁదిరిగి నేనరిగెదను నీవు, ఆవెంబడిక = నేఁడెప్పినప్రకారమునఁ దెగువకుఁ జొరకయనుట. తాల్చి నడలనీక నడువవలయును.

భా. తగదు, సంకేతితంబగు=వచ్చెదననివానితోఁజెప్పిన, సమయంబు=వేళ, తప్పకుండ, నీవు, తాల్చి నడలనీక=కోపములేక, కోపముగ లగినను నారోషమున విజృంభించి బరాక్రమముఁజూపి బయలుపడుదువుగనుక, నావెంబడికొ=నావెంట, నడువవలయుకొ=రావలెను.

ఆ. అని పలికి భవద్వరాత్తకు నామాట
యొప్పుగుట కొకగుఱు తొసగు మనియె
నిచ్చెఁ దత్పతిప్రహిత మైననమ్మిక
యుంగరంబు సలికి నుబ్బుమెఱయ.

20

భా. అనిపలికి, భవత్=నీయొక్క, వరమైనయాత్తకు, నామాటయొప్పుగుటకుకొ=నేజెప్పినమాట నమ్మతియగునందులకు, ఒక, గుఱుతొసగుమనియెకొ=అడయాలమునిమ్మనియెను, తత్పతి=ఆసీనునిచేత, ప్రహితమైన = ఇవ్వఁబడిన, నమ్మికయుకొ = నమ్మకమును, కరంబు=మిక్కిలిని, సలికి = ద్రాపదికి, ఉబ్బు = సంతోషమును, మెఱయఁగా, ఇచ్చెననిక్రిందటికన్నయము, గుఱుతిమ్మని ద్రాపదియడిగినను భీముఁ డిచ్చిననమ్మిక ద్రాపదికి సంతోషము చేసెననుట.

రా. అనిపలికి, భవద్వర = నీపతియైనరామునియొక్క, ఆత్మకుకొ = మనమునకు, నామాట=నేజెప్పినమాట, ఒప్పుగుటకుకొ=నమ్మికయగుటకు, ఒకగుఱుతునొసగుమనియెను, తత్పతి=ఆసీతాపతిచేత, ప్రహితమైన = అంపఁబడిన, నమ్మిక = నమ్మకముకొఱకైన, ఉంగరంబు=ముద్రకను, సలికికొ=సీతకు, ఇచ్చెను. అనియెను, ఇచ్చెను, అనురెండుక్రియలకును హనుమంతుఁడే కర్త.

క. అనిలజాఁ డధికతమస్థితి
నొనరెడితమి రామదుఃఖ ముడుపుటకు నయం
బునఁ దత్పతీశిరోమణి
గాని చనఁగనియమితదర్పగురుసంభ్రముఁడై.

21

రా. అనిలజాఁడు = హనుమంతుఁడు, అధికతమ = మిక్కిలిసంధికమైన, స్థితికొ = మర్యాదచేత, “మర్యాదాధారణాస్థితీ” అని అ. ఒనరెడి, తమికొ=చేడుకచేత, రామునియొక్కదుఃఖముడుపుటకు, తత్పతీ=ఆసీతయొక్క, శిరోమణిగిని, చనఁగని=పోవువాఁడై, అమితమైన, దర్ప = గర్వముచేత, గురు=ఘనమైన, సంభ్రముముగలవాఁడై, అదిగెననిమిఁదటిపద్యమునఁ గ్రియ.

భా. అనిలజాఁడు=భీముఁడు, అధికమైన, తమి=అంధకారముయొక్క, స్థితికొ=నిలకడచేత, తమికొ=రాత్రియందు, “రజనీ యామినీ తమి” అని అ. రామ = ద్రాపది

యొక్క, తత్పతీశిరోమణిక్ = ఆపతి ప్రతాప మైనద్రాపదిని, నియమిత=అణంపంబడిన, కడమ సరి.

క. పోరికిఁ దివిరి యరిగె బ, ల్పీరముచేవనవిఘాతలీల నెరపుచున్

ధీరత దనరంగ లంకా, ద్వారగతుం డగుచుఁ బేర్చె వైరివధరతిన్.

భా. బల్పీరముచేవన్ = అహంకారసారమును, అవిఘాతలీలనెరపుచును, కలంక = అపవాదమునకు, అద్వార = ప్రవేశహేతువుగాని, గతుండు = గమనము గలవాఁడు, అగుచు, గూఢగమయఁడై యనుట, అపవాదమనగా భీమునిచేతఁ బాండవులకుఁ దిరుగ వనవాసప్రాప్తియనెడి యపవాదము. అది ప్రకాశగమనమైన వచ్చును. వైరివధమందగు, రతిని = వేడుకను, పేర్చెన్ = పెంచెను.

రా. బల్పీరముచే, వనవిఘాతలీల=అశోకవనభంగ క్రియను, నెరపుచు, తనరంగ, లంకా = లంకయొక్క, ద్వారమును, గతుండగుచున్ = పొందినవాఁడై, కడమ సరి. వ. అంత. 23

ఉత్సాహ. తమముచే నొకించుకయును దలము గానమిన్నితాం

తము నిజాంగనాశనఫలదర్పకోఽక్లప్తసం

భ్రమముతోడఁ దన్నుఁ జెనకఁ బరఁగుసింహబలులన

త్సమరమతులలీల మెఱయఁ జంపెఁ జిత్రవధరతిన్. 24

రా. తమముచేత్ = అజ్ఞానముచేత, తలముగానమిన్ = స్వరూపమును దెలియమి చేత, నిజాంగ = తమశరీరములయొక్క, నాశనము ఫలముగాఁగల, దర్ప=గర్వముచేతను, కోపముచేతను, క్లప్త=చేయఁబడిన, సంభ్రమముతోడన్ = సంభ్రమముగలవారై, చెనకఁ బరఁగు, సింహబలులన్ = సింహములయొక్క బలమువంటి బలముగల వారిని, సత్సమర మతులన్ = లెస్సయ్యుద్ధమందులబుద్ధిగలవారైనరాక్షసులను, చంపెను.

భా. తమముచేత్ = చీకటిచేత, తలముగానమిన్ = స్త్రీపురుషులస్వరూపముగాన రాకుండుటచేత, “అధస్వరూపయోరస్త్రీ తలం స్యా” త్తని ఆ. నిజాంగనా=ద్రాపది యందుల, ఆశను=అపేక్ష చేత, ఫల = నిష్ఫలమైన, దర్పకోపక్లప్త = మున్నగు కృతమైన, సంభ్రమముతోడన్ = అధికభ్రమముతోడఁగూడి, తన్నుఁ జెనకఁబరఁగు సింహబలుని, లసత్సమరము, ఆతులలీలచేత మెఱయ, చంపెను.

వ. తదనంతరంబ మఱియును. 25

ఆ. శక్తిమత్త దనుజసంఘ మయ్యెంత మై

పొలిసెఁ బవనపుత్రుభుజబలమున

నతనికాంతకాగ్రహప్రేరణంబుచే

గరము కీడొనర్చుకడఁకజేసి. 26

భా. శక్తిమత్ = బలిమిగల, తదనుజసంఘము = కీచకు ననుజసమూహము, అక్షాంతమై = పీర్చులేనిదై, అతనికాంతకు = భీముని స్త్రీయైనద్రౌపదికి, కీడుచేసి, పవన పుత్రభుజబలమునకొ = భీమునిబలముచేత, పాలినెను.

రా. శక్తి = బలిమిచేత, మత్త = ముదించిన, దనుజ = రాక్షసులయొక్క, సంఘము = సమూహము, అక్షాంతమై = అక్షకుమారుడు కడగాగలదై, పవనపుత్రు = హను మంతునియొక్క, భుజబలమునకొ = పరాక్రమముచేత, పాలినె = నొచ్చిపోయెను. అక్షకుమార సహితముగా నొచ్చెననుట, అంతకు = యమునిసంబంధమైన, ఆగ్రహముయొక్క, ప్రేరణంబుచేత = యమప్రేరణచేత, అతనికొ = ఆహనుమంతునికి, కీడొనర్చుకడకొకేసి = కీడుచేసెద ననుయత్నము నడపుటచేత, పాలినె నని యన్వయము.

లే. విబుధకంటక కీచకవివినమునకు

దావపహ్నిగా నాత్మప్రతాపమహిమ

నెఱపె వాయుజుడన్యుల కెఱుకపడక

యుండ లోలోనఁ బొగడె బుధోత్కరంబు.

27

రా. విబుధకంటక = రాక్షసులనెడి, కీచకవివినమునకు = వెదురుటడవులకు, “వేణువః కీచకాస్తే స్యుర్యే స్వనంత్యనిలోద్ధతాః” అని ఆ. దావపహ్నిగా వాయు జుడు ప్రతాపమహిమను నెఱపెను, బుధోత్కరంబు = దేవసమూహమును, “క్షాత్ర చాంద్రినుగాబుధాః” అని వై. అన్యులకు = శత్రువులైనరాక్షసులకు, ఎఱుకపడకుండ లోలోనఁ బొగడెను, రావణభీతులు గనుక,

భా. విబుధకంటక = సజ్జనద్వేషులైన, కీచకులనెడి, వివినమునకు = అడవికి, దావాగ్నిభంగిని నాత్మప్రతాపమహిమను నెఱపెను, వాయుజుడు, అన్యులెఱుగకుండ, లోలోనఁపరహస్యముగా, నెఱపెను, పొగడెను బుధోత్కరంబు.

లే. తత్సహోదరసంప్రవర్తనము జరిగె

నప్పురములోనగూఢ మై యంత నేడు

ముగిసివచ్చె దానవరాజి మోదకాల

మునుచు సంతస మందె వాతాత్మజుండు.

28

భా. తత్సహోదర = ఆభీమునితోఁబుట్టులైన ధర్మరాజాదులయొక్కయు, సంప్రవర్తనము = నడక, అప్పురములోనకొ = విరాటపట్టణమందు, గూఢమై = ప్రచ్ఛన్నమై, జరిగెను = నడచెను, అంతను, ఏడు = అజ్ఞాతవాససంవత్సరము, ముగిసివచ్చెను, దానకొ = ఆముగియుటవలన, వర = శ్రేష్ఠమైన, ఆజి = యుద్ధముచేతనైన, మోదకాలము = సంతోషకాలము, అనుచు, వాతాత్మజుండు = భీముడు, సంతసమందెను, అజ్ఞాతవాస

సంవత్సరము ముగిసె గనుక విజృంభించి యుద్ధమందు శత్రుసంహారముచేసి రాజ్యము చేకొనవచ్చునని సంతోష పడెననుట.

రా. తల్ = ఆహనుమంతునియొక్క, సహః = బలిమివల్లనైన, “ద్రవిణం తరస్సహోబలశౌర్యాణి” అని ఆ. దర=భయముయొక్క, “దరోఽస్త్రేయాం భయే శ్వభే” అని ఆ. సంప్రవర్తనము = వృత్తాంతము, అప్పురములోను = లంకయందు, ఆగూఢమై, జరిగెను, అంత, దానవ = రాక్షసులయొక్క, రాజి = పంక్తులయొక్క, మోదకాలము=సంతోషకాలము, నేడు=ఈప్రాద్దు, ముగిసివచ్చెననుచు, వాతాత్మ జుండు=హనుమంతుడు, సంతనమందెను = సకలరాక్షసులను నేడే సంహరించెద నని తలంచెను.

సీ. వ్యధః జేయుతత్సత్త్వవార్తాశ్రుతినిగ్లేశ
పడుచుఁ దత్సంగరభంగవరత
ను త్తమద్రవిణసంపత్తిపౌలస్త్యండు
దుర్యోధనుఁడు రోషహూషితుండు
తత్పురిలోపల ధర్మజభీమసం
క్రందనజయముల కలిమి యెంచి
జనులు మెచ్చుగఁ బేర్చు శౌర్యాధ్యునాహవ
కృతీసుశర్దు బలోపచితధనుఃప్ర
తే. శాదతులితాంబునిధి మేఘనాదుఁ బనిచె
నతఁడు నేగి హరిన్నుతో గ్రాజి బట్టె
నవ్విరటు డాసి గెలుపునఁ గ్రొవ్వుభటులు
దన్తహాగోగణాగ్రహహాదృఢత నడువ.

29

రా. తల్ = ఆహనుమంతునియొక్క, సత్త్వవార్తా = బలవృత్తాంతముయొక్క, శ్రుతిన్ = వినుటచేత, తత్సంగర=ఆహనుమంతునియుద్ధముయొక్క, భంగవరత = చెఱుచుటకొఱకనుట, ఉత్తమమైన, ద్రవిణసంపత్తి=బలసంపత్తికలవాఁడు, దుర్యోధనుఁడు=పౌరశత్రుముగానివాఁడు, పౌలస్త్యండు = రావణుఁడు, తత్పురిలోపల, ధర్మజ=వింపివలనఁ బుట్టిన, భీమ=భయంకరములైన, సంక్రందనజయముల = ఇంద్రజయములయొక్క, ఆహవికృతి=యుద్ధక్రియయందు, సు=లెస్సైన, శర్దున్ = సుఖము గలవాని, అనాయాసముగ యుద్ధములు సేయువానిననుట, బలముచేత, ఉపచిత=పృథ్విఁ బొందింపఁబడిన, ధనుః ప్రణాదముచేతఁ దులితమైన, అంబునిధిన్=సముద్రముగల వాని, మేఘనాదున్ = ఇంద్రజిత్తును, పనిచెఱ, ఆతఁడును = ఇంద్రజిత్తును, హరిన్ = హనుమంతుని, సుతమై, యుగమునైన, ఆజిన్ = యుద్ధమందు, పట్టు

కొనెను, తత్ = ఆహనుమంతునియొక్క, మహా, ఆగః = అపరాధములయొక్క, “అగోపరాధో మంతుశ్చ” అని అ. గణ = సమూహముయొక్క, గ్రహోద్భటత = ప్రాప్త్యతిశయము, నడువత్ = ప్రవర్తింపఁగా, భటులు, అటుడాసి = హనుమంతుని యొద్దకుఁబోయి, నవ్విరి.

భా. తత్ = ఆపాండవులయొక్క, సత్త్వ = సత్త్వముయొక్క, ఉనికియొక్క యనుట, వార్తా = వృత్తాంతముయొక్క, అశ్రుతిత్ = వినకుండుటచేత, తత్సంగర = ఆపాండవప్రతిజ్ఞయొక్క, “ప్రతిజ్ఞాజినంవిదాపత్సు సంగరః” అని అ. భంగ = చెఱుచుట యందుఁగల, పరతత్ = తాత్పర్యముచేత, ఉత్తమద్రవిణ = శ్రేష్ఠద్రవ్యములయొక్క, “ద్రవిణం తు బలం ధర” మ్మని అ. సంపత్తిచేత, పాలన్త్యండు = కుదేరునిపంటివాఁడు, దుర్యోధనుఁడు, తత్సరిహాపలత్ = మత్స్యనగరమందు, ధర్మజ, భీమ, సంక్రందనజ = అర్జునునియొక్కయు, యముల = నకులసహదేవులయొక్కయు, కలిమి = ఉండుటను, ఎంచి, ఆహవ = యుద్ధమందు, కృతిని = నేర్పరియైనవాని, సుశర్తుని = సుశర్తును, ధనుః = వింటి యొక్క, ప్రణాద = ధ్వనిచేత, తులిత = సరిపోల్చబడిన, అంబునిధి = సముద్రునియొక్కయు, మేఘములయొక్కయు, నాద = ధ్వనిగలవాని, సుశర్తుకు విశేషణము పనిచెను = పంపెను, అతఁడును = సుశర్తుయు, హరిత్ = నిఘ్నలయందు, సుత = స్తోత్రముచేయబడిన, ఉగ్రాజిని = ఘనయుద్ధమందు, డాసి, అవ్విరటుత్ = ఆవిరాటరాజును, పట్టెను = పట్టుకొనెను, తత్ = ఆవిరటునియొక్క, మహా, గోగణ = గోసమూహముయొక్క, గ్రహ = పట్టుట చేతనైన, ఉద్భటతత్ = ఔద్ధత్యముచేత, నడువత్ = ప్రవర్తింపఁగా, పట్టెనని యన్వయము. తనసేన విరాటరాజుయొక్క గోసమూహమును బట్టుకపోఁగాఁ దాను విరటునిఁ బట్టుకొనెననుట.

వ. అంత.

30

ఉత్సాహ. సర్వపూజ్య యైనిజాజ్ఞ జనుగ నాతనిం జటా
యుర్విఘాతీ యమరణక్రియోత్కృతాసహాయుఁ డై
పర్వచు విడిపించె దద్విపక్షమృత్యువాల ము
ధర్మఁ డగుచు శుష్కదీపితముగఁ జేసి వేడ్కతోన్.

31

భా. సర్వపూజ్య = సకలజనపూజ్యమైన, వినిజ = యమపుత్రుడైన ధర్మరాజు యొక్క, ఆజ్ఞ, ఆతనిత్ = విరటుని, జటాయుర్విఘాతీ = జటాసురవైరియయిన భీముఁడు, యమ = నకుల సహదేవులయొక్క, రణ = యుద్ధముయొక్క, క్రియయందుఁగల, ఉత్కృతా = ఉత్సాహమే, సహాయముగాఁగలవాఁడై, తత్ = ఆవిరటునియొక్క, విపక్ష = శత్రువులకు, మృత్యువైనవాఁడు, భీమునికి విశేషణము. ఆలము = యుద్ధమును, శుష్క = ధరాక్రమముచేత, “ద్రవిణం తరస్సహోబలకౌర్యాణి స్థామ శుష్కం చ” అని అ. దీపితముగఁజేసి, ఆతని విడిపించెనని క్రిందికన్వయము.

రా. సర్వభూజ్యమై, నిజాజ్ఞ = తనయాజ్ఞ, జరుగ, ఆకనిక్ = హనుమంతుని, జటాయుర్విహతి = రావణుడు, అమరణ=మరణరహితమైన, క్రియా = ప్రయోజన మందుగల, చంపుటతక్కుయైన నొకదండనచేయుటయం దనుట, ఉత్కృతా = ఉత్సు కత్వమే, సహాయుడై = ఔత్సుక్యముతోఁ గూడినవాడనుట, తత్ = ఆ, విపక్ష మృత్యు = విపక్షులకు మృత్యువయిన హనుమంతునియొక్క, వాలము = తోఁకను, శుష్ట = అగ్నిచేత, “బర్హిశ్శుష్టా కృష్ణవర్ణా” అని ఆ. దీపితముగఁ జేసి విడిపించెను.

నీ. మహితధర్మనియమ మాహాత్మ్యభూతన
యానుగ్రహభిగుప్తాంగుఁ డగుచు
శూరోత్తముఁడు వాయుసుతుఁ డంత నిల కతి
గాఢప్రమోదసంఘటనదొరక
లంకపెంపెల్ల డీల్వఱిచె నిశ్చలజయ
వైభవోదయ మహావాలహస్త
చండహేతివిలాస సరభసగ్రస్త
మస్తవిద్వేషి ధామాఘ్నఁ డగుచు

ఆ. సత్యసల్పదర్ప మమరవిపక్షయా
ధపునిఁ బట్టి బలకదంబకమును
సరకుగొనక ప్రబలసత్త్వసాహసములు
చూపఱకుఁ గరంబు చోద్యపఱుప.

32

రా. మాహాత్మ్యముగల, భూతనయా = సీతయొక్క, అనుగ్రహముచేత, అభి గుప్త = రక్షింపఁబడిన, అంగముగలవాడౌచు, వాయుసుతుఁడు = హనుమంతుఁడు, ఇలకు = భూమికి. దొరకునట్లుగా, నిశ్చలజయవైభవోదయముగల, మహా, వాలహస్త = పుచ్చుచుండున్న, “వాలహస్తశ్చ వాలధికి” అని ఆ. చండహేతివిలాస = తీవ్రాగ్నిప్రకా శముచేత, సరభసగ్రస్త = కీఘ్రముగా దహింపఁబడిన, సమస్తవిద్వేషులయొక్క, ధామా ఘ్నఁడగుచు = గృహసమాహములు గలవాడౌచు, “గృహదేహత్విప్రభివా ధామాని” అని ఆ. దర్పము=తనగర్వము, అమరవిపక్షయాధపుని = రావణుని, పట్టిన = రావణుని కుమారుడైన యింద్రజిత్తును, సరకుగొనక ప్రబలగా, లంకపెంపునెల్ల డీల్వఱిచెనని యన్వయము.

భా. మహితమైన, ధర్మ = యమునియొక్క, నియమ = కట్టడయొక్క, మాహా త్మ్యమువలన, భూత = పొందఁబడిన, “భూప్రాప్తా” అని ధాతువు. నయ = నీతి యొక్క, అనుగ్రహ=ఆనుకూల్యముచేత, అభిగుప్త=డాఁపఁబడిన, అంగముగలవాడౌచు, వాయుసుతుఁడు = భీముఁడు, అంతనిలక = ఆవిరటుని విడిపించినమాత్రాననే నిలువక,

సంఘటనచేత, దొర = విరటునియొక్క, కలంకపెంపెల్ల = విచారాతిశయమునంత యను, డీల్పటిచెక్ = శమించజేసెను, వైభవోదయమునకు, మహల్ = అధికమైన, ఆవాళ = పాదయన-స్థానమైనదనుట. “స్వాదాలవాలవాల” మ్మని అ. హస్తమందున్న, చండహేలివిహసముచేత, “రవేరర్చిశ్చ శస్త్రం చ వహ్నిశ్చాలా చ హేతయః” అని అ. సరభసమానట్లుగా, గ్రస్త = మింగబడిన, విద్యేషిధామాఘుండగుచు = శత్రుప్రతాప సమూహముగలవాడగుచు, విపక్షయూధపుని = సుశర్మను, పట్టి = పట్టుకొని, కలంకపెంపెల్ల డీల్పటిచెనని క్రిందటికన్వయము.

క. ఈగతి దక్షిణదిశయం, దాగోగ్రహదుష్టచేష్టు నధిపప్రమదై
కాగారికునిర్ధామునిఁగా గర్వమడంచి విడిచె గాడ్పుకొడుకొగ్గిరి

భా. ఈగతిని = ఈప్రకారమున, దక్షిణదిశయందు, అ-గోగ్రహదుష్టచేష్టుని = అదక్షిణగోగ్రహము చేసినసుశర్మను, అధిప = విలికయైన విరటునియొక్క, ప్రమదమునకు, వికాగారికుని = చోరుడయినవాని, “చోరై కాగారిక్తేనదస్యతస్కర మోషకాః” అని అ. నిర్ధామునిఁగా = నిస్తేజస్కునిఁగా, గర్వమడంచి విడిచెను, గాడ్పుకొడుకు = భీముడు.

రా. ఈగతి, దక్షిణదిశయందు = అన్నిదిక్కులను గపులు వెదకఁబోయినారు గనుక నందులో దక్షిణపుదిక్కునందనుట, అగ్ని = పాపమనెడి, గ్రహ = భూతావేశము చేత, దుష్టమైన చేష్టగలవాని, అధిప = రామునియొక్క, ప్రమదము = సీతకు, “ప్రమదా భామినీ కాంతా” అని అ. వికాగారికుని = చోరుడైనవాని, సీత నవహరించినవాని ననుట, నిర్ధామునిఁగా = గృహరహితునిఁగా, లంకను గాలెచ్చగనుక, గర్వమడంచి విడిచెను, గాడ్పుకొడుకు = హనుమంతుడు.

తే. ఇట్లు రిపుభయంకరబలోదీప్తఁ డగుచు

నవనిజశుభప్రవృత్తి మానవవిభునకుఁ

బరమసంతోష మొనరింప మరలెఁ బురికి

హర్ష మొదవంగ సప్రభుం డగుచు నతఁడు.

34

రా. అవనిజ = సీతయొక్క, శుభప్రవృత్తిని = శుభవార్తచేత, పురికి = లంకకు, హర్ష మొదవంగఁ = తిరిగిపోగంటిఁగా నని సంతోషమురాఁగా, సప్రభుండగుచు = ప్రభాసహితుడై, మరలెను = క్రియ.

భా. నవమైన, నిజఃతనయొక్క, శుభప్రవృత్తి = శుభప్రవర్తనము, వంటలు గాక యుద్ధమును జేయుననుట వింతయనఁగా, సప్రభుండగుచు = ప్రభువుతోఁ గూడుకొని, పురికి మరలెను.

వ. అట్టిసమయంబున.

35

క. ఉత్తరగోగ్రహరిపుమహత్తరవార్తాప్రచార మష్టరిప్రజకుఁ
దత్తామోదంబై బలవత్తరతాపమును మదిని వర్తిలఁ జేసెన్. 36

భా. ఉత్తరగోగ్రహరిపు = ఉత్తరగోగ్రహణముచేసిన దుర్యోధనునియొక్క, వార్తాప్రచారము = వృత్తాంతము, అష్టరిప్రజకుఁ = ఆవిరాటరాజుపట్టణములోనుండు జనులకు, దత్త = ఇయ్యఁబడిన, అమోదంబై = సంతోషరహితమై, బలవత్తరతాపమును, మదిని, వర్తిలఁ జేసెను, మనసు కలఁగఁజేసె ననుట.

రా. ఉత్తరగ = ఉత్తరపుదిక్కుగూర్చి పోవునట్టి, ఉగ్ర = భయంకరుడైన, హరిపు = వానరశ్రేష్ఠుడైన హనుమంతునియొక్క, సుమహత్తర = మిక్కిలిఁ దఱుచైన, వార్తాప్రచారము = ప్రసంగము, అష్టరిప్రజకుఁ = లంకలోనివారికి, దత్తమైన, అమోదంబై = హర్షముగలదై, “అమోదో హర్షగంధయోః” అని అ. తాపమును, నివర్తిలఁజేసెను = పోఁజేసెను.

ఉ. ఆతతవేగయానమున సంతట నావలసద్బలుండు గో
త్రాతనయాభిదర్శనవిధానముదంచితవృత్తియై సము
ద్యోతిల నేగి కాంచి రయమొప్పుగఁ బల్కె నృపాలసూను ని
ర్ధూతతరాఘు నుత్తరుగురుస్ఫుటసంభ్రమచిత్తుఁ జేయుచున్. 37

రా. ఆతతవేగ = అధికవేగముగల, యానమునఁ = గమనముచేత, ఆ, విలసద్బలుండు = లెస్సబలిమిగలహనుమంతుడు, గోత్రాతనయా = సీతయొక్క, “గోత్రా కుః పృథివీ పృథ్వీ” అని అ. అభిదర్శనవిధాన = సందర్శనవిధిచేతనైన, ముల్ = సంతోషము చేత, అంచిత = ఒప్పెడి, వృత్తియై = వర్తనగలవాడై, సముద్యోతిలఁ = సముద్యోతించునట్లు, నృపాలసూనుని = రాముని, సుత్త = పోమొత్తఁబడిన, రుక్ = తాపముగలదై, ఉరు = ఘనమునై, స్ఫుటమైన సంభ్రమముగల చిత్తముగల వానిఁగాఁ జేయుచును బల్కెను.

భా. ఆతతవేగ, యానమునఁ = రథముచేత, “యానం గతోవాహనేచ” అని వి. ఆవిల = మందమైన, సద్బలుండు = సత్త్వముగలవాడు, గోత్రాత = గవాధ్యక్షుండు - కీలారము పారుపత్తెముగలవాడనుట, నయ = సీతిచేతనైన, అభిదర్శనవిధానము, నయ మనఁగా ద్వారపాలాదుల యవసరణము, ఉదంచితమైనవృత్తియై = మర్యాదగలదై, సముద్యోతిలఁ = శోభిల్లగను, ఏగి, కాంచి = పొడగని, నిర్ధూతతర = మిక్కిలిలేని, అఘు = దుఃఖముగలవాని, ఉత్తరుండనెడు విరాటపుత్రుని, గురుస్ఫుట = మిక్కిలిఁ బ్రకాశమైన, సంభ్రమ = ఆగ్రహముగల, “సమాసంవేగసంభ్రమా” అని అ. చిత్తము గలవానిఁగాఁ జేయుచును బల్కెను.

సీ. వ్యథ లెల్లఁ దీట దేవరమహామహిమ వి
 లోకింపఁ గంటి నస్తోకగుణతఁ
 బరఁగుభూమిజనాధిపతనయాయకలంక
 నున్నదిశాంతద్విషన్నికాయ
 వెనమన మొదవులాలసమానకురుబల
 యత్నావరుద్ధంబులగుచుఁ జనని
 తాంతాకులీభవత్ప్రాణవాయువులతో
 వనరెడు నేను నివ్వార్తజెప్పఁ
 ఆ బాటుతెంచిత నని ప్రత్యభిజ్ఞానన
 మర్పణమున నతనిమదియొడఁబడఁ
 దా నెఱిగినకొలది నానారివృత్తాభి
 ధానకథ లొకింతతడవు నడపె.

38

భా. దేవరమహామహిమను విలోకింపఁగంటిని, భూమిజనాధిపతనయా-సంబుద్ధి. ఆకలంకమానట్లుగా, నున్న = పోమొత్తఁబడిన, దిశాంత = దిగంతములయందుఁ గల, ద్విషన్నికాయ = శత్రుసమూహముగలవాఁడా, ఇది స్తోత్రరూపముగా యుద్ధమునకుఁ బురిగొల్పుట, మన మొదవులు=ఆవులు, ఆలసమాన = మిక్కిలియుఁ బ్రకాశించుచున్న, కురుబలయత్నములచేత నవరుద్ధంబులగుచు, చనక = పోఁగా, నితాంత = మిక్కిలిని, ఆకులీభవత్ = తొట్టునడుచున్న, ప్రాణవాయువులతో, వనరెడు=వనరుచున్న, నేను, ప్రత్యభిజ్ఞాన = గుఱుతులయొక్క, సమర్పణమునక = తెలుపుటచేత ననుట, నానా విధములైన, అరి=శత్రువులయొక్క, వృత్త=వర్తనలయొక్కయు, అభిధాన=పేళ్లయొక్కయు, కథలు నడపెను, తానెఱిగినకొలదిని గురుబలముగా గుఱుతులు నెప్పెననుట.

రా. దేవరయొక్కమహిమచేత, భూమిజను=నీతను, విలోకింపఁగంటిని=చూచితిని, “దృష్టా సీతేతి తత్వతః” అన్నాడుగనకఁ గంటిననెడివదము ముందుగాఁ జెప్పినాఁడు, ఆధి = మనోవ్యధయందు, పతన = పాటుగలది, తన్మగ్నయనుట, ఆయక = ఆయమనీత, లంకను = లంకయందు, శాంతద్విషన్నికాయ = అణఁపఁబడినశత్రుపుంజముగలవాఁడా—సంబుద్ధి. మనము, వెనను = వేగిరముగ, ఒదవులాలసను = ఒదవెడికొఱకే, మానక, ఉరు, బల = బలవంతుమైన, యత్నముచేత నవరుద్ధంబులగుచుఁజనని, తాంత=ఒడలినవై, ఆకులీభవత్ = వ్యాకులములొచున్న, ప్రాణవాయువులతోడఁగూడ, వనరెడును=విలపించుచున్నది, మనము పత్తుచుని బలవంతమునఁ బ్రాణమును బెట్టుకొని యున్నదనుట, ఏను=నేను, ప్రత్యభిజ్ఞాన = గుఱుతులయొక్క - ఆయనశిరోరత్నము

యొక్క, అభిధాన=చెప్పేదనందుఁగల, కథలు=మాటలును, ఒకింతతడవు = ఆయనకు
సమృతమయ్యెడుపర్యంతము, నడపెను.

వ. పదంపడి యిట్లనియె.

39

రా. మఱియు హనుమంతుఁ డనెడుమాట.

భా. కీలారమువాఁడు మఱియు నుత్తరునితో ననెడుమాట.

ఆ. అలఘుమానసీయబల విడిపింపుమా

యావులబలు మేటియైనతదప

హారిఁ గలుషకలుషితౌత్తును యోధను

న్మదవిమూఢుదురముననువధించి.

40

భా. అలఘుమానసీయబల-సంబుద్ధి. తదపహారిని = ఆయావులనపహరించినవాని,
సుయోధనుని=దుర్భేధనుని, వధించి యాయావులను విడిపింపుమా యని యన్వయము.

రా. అలఘుమాన-సంబుద్ధి, మాయావులబలు మేటి = మాయావంతులలో శ్రేష్ఠుఁ
డయినవాని, సుయోధ = మంచియోధులను, సుత్ = ఓడించెడునట్టి, మదముచేత
విమూఢుఁడయినవాని, తదపహారిని = సీతావహారియైనరావణుని, వధించి సీయబలను
విడిపింపుము.

ఆ. విను మొకింతదడసినను గార్వ మిఁకఁ దప్పుఁ

గాన వేగఁ గదలివానిగెలుము

గర్వయు క్షదనుజకర్ణభీష్టేష్వాస

గురురణాతిమహిమఁ గరము మించి.

41

రా. వేగఁ = ఉదయాననే, కదలి, గర్వయు క్షులయినదనుజులకు, కర్ణభీష్ట =
శ్రవణకతోరమైన, ఇష్వాస = వింటియొక్క, గురురణ = అధికగుణధ్వనియొక్క,
“రణోస్త్రీయుధినాధ్వనా” అని నానార్థరత్నమాల. అతిమహిమచేత, వాని, రావణుని,
గెలుము.

భా. వేగఁగదలి = శీఘ్రముగాఁబోయి, గర్వయుక్ = గర్వముతోఁగూడిన, తద
నుజ = దుశ్శాసనునియొక్కయు, కర్ణ, భీష్ట, ఇష్వాసగురు=ద్రోణునియొక్కయు, రణాతి
మహిమను మించి, వాని=దుర్భేధనుని, గెలుము.

క. అకట భవద్గురుసేనా

దిక మిపు డేమియుఁ బురస్థితిం బరఁగమి ని

న్నొకయింపుకయును గుఱిసే

యకయిమైయుఁ జెనకి తలఁకఁ డతఁడు నెడుమదిన్.

42

భా. అకట, భవద్గురు = నీతండ్రియు, సేనాదికము, సేనమొదలైన చతురంగములును, పురస్థితింబరంగమిని = పట్టణములలోకయ్యుండుటచేత, అతఁడు దుర్యోధనుఁడు, ఇష్టైయిఁ జెనకి = ఈలాగుచెనకియు, తలఁకఁడు.

రా. అకట, భవత్ = నీయొక్క, గురు = ఘనమైన, సేనాదికము, పురస్థితింబరంగమిని = ముందరంగనిపింపకుండుటచేత, ఇష్టైయిఁ జెనకి = ఈలాగు ద్రోహము చేసియు.

ఆ. అని యతండు దీపితౌధత్యభాషలు
వలుకఁ దనబలంబుకొలఁది గాన
కథికమై తనర్పనాహవోత్సాహంబు
పూనె రాచపట్టి మేనువొంగ.

43

రా. అని, అతఁడు = హనుమంతుఁడు, వలుక, తనబలంబుకొలఁది, కానకు = అడవికి, అధికమైతనర్ప, రాచపట్టి = రాముఁడు, అహవోత్సాహంబును బూనెను.

భా. అతఁడు = గొల్లవాఁడు, వలుక, బలంబుకొలఁదిగానక = బలాబలచింతలేక, రాచపట్టి = ఉత్తరుఁడు, పూనెను.

సీ. ఈరితిఁ బగఱపై నేగ ససంభ్రమ
స్వాంతుఁడై తద్వేళె యంత నరయ
జోకమై దొరకె దచ్చుభలగ్నమతిజిష్ణుఁ
డాయుత్తరుఁడు జయయాత్రఁగదలె
మహనీయశుద్ధాంత మంజులాస్యప్రవ
ర్తనగురుభావార్హ తనువికారు
ననఘుక్షత్రాచారమునకు నానాకీశ
సంతతిఁ గొని యాత్రసలుపువాని

తే. నాన్యపాలకుమారకు సంతట రణ
సాధ్వసమశక్తికతమున సంశ్రయించె
దృష్టి కరుడైనయొకవంతతేజమమర
రిపులయాధత్యవద్బలశ్రేణి మెఱయ.

44

భా. యంతకు “యంతా నూతని షత్రాచ సారథిః” అని అ. ఆర్యుఁడు, తల్ = ఆయుత్తరునియొక్క, శుభ = శ్రేయస్సునందు, లగ్నమైనమతిగలవాఁడు, జిష్ణుఁడు దొరకెను, మహనీయమైన, శుద్ధాంత = అంతఃపురమందు, మంజు = మనోహరమైన, లాస్యప్రవర్తన = నృత్యగీతాదిప్రచారములకు, గురుభావ = గురువౌటకు, అర్హమైనతను

వికారముగలవాని = పేడివానిననుట, ఆనాకీశసంతతిని = అర్జునుని, ఉత్త్ర = సారథి యొక్క, ఆచారమునను, కొని = చేకొని, ఉత్తరుండు జయయాత్రగదలెను, అంతట, ఆన్యపాలకుమారకుని = ఉత్తరుని, రిపుల = దుర్బోధనాదులయొక్క, బలశ్రేణి మెఱయఁగా, సాధ్వసము, సంశ్రయించెను = పొందెను.

రా. ఆంతసరయి = లెస్సగా విచారింపఁగా, తత్ = ఆయాత్రకు, శుభలగ్నము దొరకెను, అతి, జిష్టుండు = జయశీలుండు, ఆయు త్రరుండు = శ్రేష్టుడయినరాముండు, యాత్రగదలెను, మహనీయుమైన, శుద్ధాంత = సీతయొక్కయనుట, ఇందుకుఁ బ్రయోగము. “కుందస్థితం కుటిలకుంతలమిందుచూడం ఛందశ్శిఖాభరణచారుపదారవిందం, కందర్పదర్పకలికాంకురకాలమేఘమంతః పురంపురరిహారపలాకయామః” అని శ్రీశంకరాచార్యులశ్లోకము. మంజులమైనయాన్యప్రవర్తనచేత, గురు = వ్రేలైన, భావ = అభిప్రాయమునకు, అర్హు = తగిన, తనువికారముగలవాని, సీతావిరహమునఁగృశత్వపాండుత్వములుగలవానిననుట, ఉత్త్రాచారమునకు = యుద్ధమునకు, నానా = బహువిధమైన, కీశసంతతిఁగొని = వానరసమూహమునుజేర్చుకొని, “మర్కటోవానరఃకీశః” అని అ. యాత్ర సలుపువాని, ఆన్యపాలకుమారకుని = రాముని, రణమునకు, సాధు = సమర్థమైన, ఆసమశక్తికతమున, ఒకవింతజేజము, అమరరిపు = రాక్షసులయొక్క, లయ = సంహారమందు, ఔద్ధత్యవంతమైన, బలశ్రేణి = సేనాసమూహము, మెఱయఁగా, లేజము సంశ్రయించెను.

సీ. అతనిసముద్వేగ తతచేష్టమాననా
నాకీశసంతతి నలుపు మెఱయి
పంతంబు లాడియు నెంతయు నాత్మస్వ
భావప్రభావసంప్రకటనోక్తి
నలరించియును ముదితాత్మఁ గావించుచు
నారాచకొమరుని యంతఁ గాఁగఁ
గైకొని ప్రస్తుత ఘనయుద్ధకార్యంబు
నిజబాహుబలమున నిర్వహించు
తే. పూన్కితో వీరరసలక్ష్మి వొదల నడచె
నాయనఘవర్తనునిశివాఖ్యతరునిహిత
మైననిజధర్మమును జూపి యధికమోద
సహితుఁ జేయుచుఁ దత్పరిగ్రహము మెఱయ.

రా. అతని, సముద్వేగ = సంతోషవేగముతోఁగూడునట్లుగా, తత, చేష్టమాన = చేష్టింపుచున్న, నానా, కీశసంతతి = వానరసమూహము, ఆరాచకొమరుని, నియంతఁ

గాఁగఁ = నియామకునిగా, శివాఖ్యతరుని = మిక్కిలి శుభమైన నామధేయముగలవాని, నిజధర్మమును = మర్కటజాతిధర్మమును, చూపి, తత్ = ఆరఘునాథునియొక్క, పరిగ్రహము మెరియనడచెను, కడమ సులభము.

భా. ఆతని = ఉత్తరునియొక్క, సముద్వేగ = భయముయొక్క, తతఃఘనమైన, చేష్ట, మానఁ = మానుటకై, ఆనాశీశసంతతి = ఇంద్రజాడు, రాచకొమరుని, యంతఃగాఁగఁ = సారథినిగా, ఆయనఘనర్తనుని = ఉత్తరుని, శివాఖ్యతరు = శమిషృత్తుమందు, నిహితమైన, నిజధర్మమును = గాండీవమును, చూపి, తత్పరిగ్రహము మెరియఁ = ఆవిల్లు పుచ్చుకొనియనుట, నడచెను, కడమ సరి.

ఆ రామవిభుఁడు జిహ్మఁ డీమాడ్కిఁ జని యను

సృతమనోరథహరిగతి నలరుచుఁ

ద్వరితగతివిరోధివాహినీవరవిజృం

భణము గరము గానబడఁగ డానె.

46

భా. రామవిభుఁడు = రామునివంటివిభవముగలవాఁడు, మంచికాంతిగలవాఁడు గాని, జిహ్మఁడు = అర్జునుఁడు, అనుసృత = అనుసరింపఁబడిన, మనస్సుగల = మనస్సునకనుకూలమైనదనుట, రథహరిగతిని = రథాశ్వగమనముచేత, అలరుచు, డానె = చేరెను.

రా. జిహ్మఁడు = జయశీలుఁడు, రామవిభుఁడు, అనుసృత = అనుసరింపఁబడిన, మనోరథముగల, హరి = వానరులయొక్క, గతినలరుచు, త్వరితగతివిరోధియైన, వాహినీవర = సముద్రునియొక్క, విజృంభణము = ఉప్పొంగుట, గానబడఁగ డానెను.

సీ. ఇట్లు సువ్యక్తిఁ బొల్పెసఁగునాతనిరాక

పొల్పు మీఱఁగ లంకఁ బుణ్యజనులు

వెరవిడిగాఁడె యీనరుఁ డల్కఁజేసి దు

ర్ణయమున వచ్చుచున్నాఁడు సమయ

రక్షోపహతి నేయ రామికానండక

టా నియతి యలంఘ్యమని వగచిరి

మఱిగొంద టిది యేమి మాటలు మనపాటి

పరికింప నేరఁడే యురువివేక

ఆ. శాలి యతఁడు యుద్ధ కేళికాలంబని

నిజభుజబలలక్ష్మి నెగడఁ బగట

నుక్కడంపఁ వచ్చుచున్నాఁడు గాని యీ

తలఁపు దృఢము గాదు తెలియుఁ డనిరి.

47

రా. ఇట్లు, అతనిరాక పొల్పుమీఱగ, లంకఁబుణ్యజనులు = లంకయందలి రాక్షసులు, అనెడుమాట, “యాతుధానః పుణ్యజనః” అని ఆ. సమయఁ = సమయము టకు, ఈనరుఁడు వచ్చుచున్నాఁడు, రక్షః = రాక్షసులయొక్క, అపహతి = సంహారమును, యుద్ధకేళికా=యుద్ధవిహారమునకు, ఆలంబని=ఆధారమైన, కడమ సులభము.

భా. ఇట్లు, సువ్యక్తిఁబొల్పెనగు = వేషాంతరములేక వ్యక్తముగాఁ బ్రకాశించెడి, అతని=అర్జునునియొక్క, రాకపొల్పుమీఱ, కలంకఁ = విచారముచేత, పుణ్యజనులు = ద్రోణాదులు, అనెడుమాట, ఈనరుఁడు = అర్జునుఁడు, సమయరక్ష = అజ్ఞాతవాసరక్షణముయొక్క, యుద్ధకేళికి, కాలంబని=సమయమని, కడమ సరి.

వ. ఇత్రైఱంగున.

43

తే. ముసగసలఁ బోరుగురుభీష్మముఖులసఖుల
నాత్మనై న్యరక్ష శ్రేష్ఠులైనవారిఁ
జూచి యధిపతి యొక్కడిసుద్దు లనుచు
నడిగి వారందులోఁ దగినంతఁ జెప్ప.

49

భా. అధిపతి = దుర్యోధనుఁడు, నై న్యరక్ష = సేనారక్షకులలోపల, శ్రేష్ఠులైన, కడమ సరి, సులభము.

రా. గురు=అధికమైన, భీష్మముఖులఁ = భయంకరముఖములు గలవారిని, రక్షః శ్రేష్ఠులైన=రాక్షసవరులైన, అధిపతి=రావణుఁడు, కడమ సరి.

వ. ఆకర్ణించి వెండియుం బలువురు పలు దెఱంగుల గుజగుజ లాడుచందంబున భావించి యందఱకు నిట్లనియె.

50

రెంటికిని సరి.

ఆ. ఎన్నఁగానరాద్యపేక్షితార్థమ కాదె
నరునిరాక యిది మనంబులందుఁ
దక్కుగతిగఁ గొనుట దగ దేరికిని మన
యర్థసిద్ధి యగుటకలరవలయు.

51

రా. నరాది=నరులభక్షించెడి రాక్షసులకు, అలరవలయు.

భా. ఎన్నఁగానరు = విచారించుకొనలేరు, ఆదియందు = మనమువచ్చునపుడు, అపేక్షితార్థమకాదె, నరునిరాక = అర్జునుఁడువచ్చునది, కడమ రెంటికిని సులభము.

తే. ఆసమయాత్తోద్ధతిపిశాచియన్ను గొల్ప
బుద్ధినెడి వచ్చుచున్నాఁడు వొడవడంగి

పోగలఁ డిదిగోఁ దనపోతరమునఁ

గ్రమ్మటం గాన కితఁడు సభాత్మకముగ.

52

భా. అనమయమందయిన యాత్మోద్ధతియ నెడిపిశాచి, అన్నగొల్పు = ఒడ
లెఱుంగరాకుండఁజేయఁగా, కానకు=అడవికి, సభాత్మకముగఁ బోగలఁడు.

రా. అనమ = సరిలేని, అత్తోద్ధతిపిశాచి, పాడవడంగి = అడంగియనుట, సభా
త్మకముగ=తమ్మునితోఁగూడ, గ్రమ్మటంగానక=తిరిగిపోలేక, పోగలఁడు.

సీ. అన నప్పు డెన్ని క నమరశ త్రువిభీష

ణుఁడు భీష్ముఁ డనుశంక నులిమివైచి

పలుకుఁ బంతము మీఱఁ గలనికెనాయిత

పడువార మెల్లను బడుట గాని

మన కింక సమయమ న్నాట లే దిది యెంచ

వలదు నీ వజ్ఞాతవాసముచిత

మగునీతి ముగియించి యాజికి నఱమెద

వాభీలరణలేజుఁ డాతఁ డతని

ఆ. మాటొక్కనుట భరంబు మహితనయాత్యాగ

మునఁ జలింపక మన మనికి నిలువ

యత్న మాచరింపు మన్యులబుద్ధిచే

సరకుగొనక యునికి బాడఁగాదు.

53

రా. అననప్పుడు, అమరశత్రుని = రావణుని, విభీషణుఁడు, భీష్ముఁడనుశంక =
భయంకరుఁడనెడివిచారమును, నులిమివైచి = మాని, పలుకును, మనకు, సమయము =
చావము, అనుమాటలేదు, ఎంచవలదు = నిశ్చయము, నీవు, అజ్ఞాతవా = ఎఱుంగని
వాడవా, “జ్ఞాతా తువిదురో విందుః” అని ఆ. సముచితమగు=ఉచితమైన, ఆజికి, అఱ
మెదవు = యత్నముఁజేసెదవు, మహితనయాత్యాగమునఁ = నీతనువిడుచుటయందు,
చలింపక=నీతనునిచ్చియనుట, మన=మనయొక్క, మనికి=బ్రతుకు, బాడఁగాదు.

భా. అననప్పుడు, ఎన్నికనమరణ = లెక్క పెట్టినవాడై, శత్రువిభీషణుఁడు
భీష్ముఁడు, అను = పల్కును, సమయమన్నాట = అజ్ఞాతవాసమర్పాద య నెడుపలుకు,
లేదు, అజ్ఞాతవాసమును, ఉచితమగు, నీతిని = నీతిచేత, నఱమె = నడచెను, దవ =
దావానలముభంగిని, ఆభీల=భయంకరమైన, రణలేజుఁడు = యుద్ధప్రతాపముగలవాడు,
మహితమైన, నయ=నీలియొక్క, ఆత్యాగమునఁ = విడువకుండుటయందు, చలింపక,
నీతిమైనవాడై, మనము, అనికి నిలువ = యుద్ధమునకు నిలుచునట్లు, ఆచరింపుము.

చ. తోలుతటనుండియు స్వలదు దుర్జయవైరము మాను మంచు ని
 చ్చలుఁ జెవి నిల్లు గట్టుకొని చాటితి నన్ను గణింప వైతి పె
 న్నలియునితోడిపో రిది యుపస్థిత మయ్యె నగర్వబుద్ధి నా
 పలు కీక నైనఁ గైకొను మపాయ మగున్ దురహంక్రియోద్ధతిన్.
 ఉభయసమము.

వ. అనుటయు నతనిం గటాక్షించి. 55

తే. ఇనతనూభవుఁ డధిపున కిచ్చకముగఁ
 బలికె నెపుడును రిపుపక్షపాతభాష
 లుడుగవైతి నిన్నే మనియెడిది నిన్ను
 నాపుఁ డనియున్నదొర వెట్టియనుటగాక. 56

భా. ఇనతనూభవుఁడు = కర్ణుఁడు.

రా. ఇనతనూభవుఁడు = ప్రభువుత్తుఁ డింద్రజిత్తు, కడమ రెంటికి సరి.

క. ఒకనరునివిక్రమము మాటికిఁబొగడెద వింత కడుఁ గడిందిగమనయే
 లికకుఁ గలయోధవీర, ప్రకరము నీ కేలదృష్టి పట్టదు చెప్పుమా. 57

రా. ఒక, నరుని = నునుఘ్ననియొక్క.

భా. ఒకనరుని = ఒకయద్భుతునియొక్క, కడమ సరి.

ఆ ఇట్టిమాటలాడునట్టి మాన్యులనిండ్ల
 కడనయుండి మనకుఁ గార్యసిద్ధి
 గలుగఁగోరుఁ డనుట గా కీటువంటిక
 ర్జములకుఁ బిలిపింపఁ జనునె దొరకు. 58

రెండింటికి సరి.

వ. అనవుడు నతం డతని నధిక్షేపించి యధిపతి కి ట్లనియె. 59

భా. అతండు = భీష్ముఁడు.

రా. అతండు = విభీషణుఁడు.

ఆ. ఇట్టిపడుచుమాట లెడదఁ గైకొనక నీ
 వాత్సరక్షకొఱకు నాశ్రయింపు
 గురుకృపాదు లైన గుణములప్రోకల
 రాజనందనుల మహాజిచణుల. 60

60

రా. గురుకృపాదులైన = అధికమైన దయ మొదలుగాఁగల, గుణములయొక్క
 ప్రోకల = రాసులయినవారిని, రాజనందనుల = రామలక్ష్మణులను, ఆశ్రయింపుము.

భా. గురుకృపాదులయిన = ద్రోణకృపులు మొదలయిన, రాజనందనులకొ = విలికను సంతోషపఱచువారిని, ఆశ్రయింపు = వారు చెప్పినమాట వినుమనుట, కడమ సులభము.

వ. వారల్లిట్టియవివేకివచనంబులకు పశవర్తివై వర్తిల్లునీయపరాధంబు
సంక్రోధించి వచ్చుచున్నవారమ్మహానుభావులు గావరేనిఁ దత్తాదృ
ద్వీవ్యబాణధనంజయప్రతాపంబున భవద్బలాంగంబులకుం గరంబు
గీడ్పాటు వాటిల్లె నని తలంచెద నని పలికి వెండియుం బెక్కుఁదెఱు
గుల బుద్ధి సెప్పి యప్పుడు. 61

భా. వారలు = ద్రోణకృపాదులు, క్రోధించి వచ్చుచున్నవారు = కోపము చెచ్చు
కొంచున్నారనుట, తత్తాదృక్ = ఆలాగు ప్రసిద్ధమైన, దివ్యబాణ = పాశుపతాది దివ్యా
స్త్రములుగల, ధనంజయ = అర్జునునియొక్క, ప్రతాపంబున.

రా. వారలు = రామలక్ష్మణులు, కావరేని = సహింపరేని, దివ్యబాణముల నెడి,
ధనంజయ = అగ్నియొక్క, ప్రతాపంబునకొ = అధికమైన నెగచేత, కడమ సులభము.

తే. అతనిబహుకర్ణపరుషవాక్యముల నెడసి
యున్న తనుతాచలోత్సాహయుక్తు ధర్మ
గురునిరఘువీరవరుఁ జేరికొలిచి తత్కృ
పాదరము చెంద నంచితామోద మొంది.

62

రా. ఆతని = రావణునియొక్క, బహు = బహుళములైన, కర్ణపరుష = కర్ణకఠో
రములయిన, వాక్యములచేత, ఎడసి, ఉన్నత = ఘనమైన, సుత = స్తుతమైన, అచల =
చలంపని, ఉత్సాహముతోడ, యుక్తు = కూడినవాని, ధర్మగురుని = కోదండదీక్షా
గురువైనవాని, రఘువీరవరునిఁ జేరికొలిచి, తత్ = ఆరఘునాథునియొక్క, కృపచేతి
యాదరము, చెందకొ = తన్నుఁబొందఁగా, అంచిత = ఉప్పుచున్న, ఆమోదము =
సంతోషమును, ఒందెను.

భా. అతని = దుర్యోధనుని, కర్ణునియొక్క పరుషవాక్యముల నెడసియున్న,
తనుతా = లఘుత్వముచేత, చల = చలించిన, ఉత్సాహముతోఁగూడినవాని, నిరఘు =
నిష్కల్తఘ్ని, ధర్మగురుని = ద్రోణుని, చేరికొలిచి, తత్కృప = ఆకృపునియొక్క,
ఆదరమునుజెందకొ = ద్రోణాచార్యునిగొల్చి యాకృపుని యాదరమును జెందెడికొఱకు,
అంచి = అంపి, తాకొ = తాను, మోదమొందెను.

వ. అంత.

63

భా. దుర్యోధనాదుల యాలోచనసమయమందు.

రా. విభీషణుడు కొల్వవచ్చినతర్వాత.

తే. మృదుతః బని గామి గని రోసి పాదివె సంప
వాస నాదిత్యకుల రాజవరసుతుండు
తనయెదుట గోత్ర సరికట్టుకొని విడువని
వాహినుల తేనిగుండియవడి గలంగ.

64

రా. గోత్రను, “గోత్రా ఖః పృథివీ పృథ్వీ” అని ఆ. అరికట్టుకొని=ఆబలింఁ
కొని, విడువని, వాహినులతేనిక = సముద్రుని, పాదివెను.

భా. ఆదిత్యకులరాజ=ఇంద్రునియొక్క, వరసుతుండు = అర్జునుండు, గోత్రను=
గోసమూహమును, “ఇనిత్ర కట్టచక్కఖలగోరఁగేభ్యః, క్రమాదేతే న్యుస్సమూహోఽథే,
గవాం సమూహో గోత్రా” అని ప్రక్రియ. తేని=మర్యాదనునియొక్క, గుండియ కలంగ,
వాహినుల=సేనలను, అంపవానచేతఁ బొదివెను.

వ. అప్పుడు.

65

క. అవి దితవిఘ్న నరవరా
స్త్రవిభగ్నాంగము లగుచు రహితమహాగో
నివహత నాకులగతిఁ జెం

దె వెలయఁగఁ దదుగ్ర కాండదృఢసత్త్వంబుల్.

66

భా. అవి=ఆసేనలు, దితవిఘ్న = ఖండింపఁబడిన విఘ్నముగల - వారింపరాని
వసుట, నర=అర్జునునియొక్క, వరాస్త్రములచేత, విభగ్న=తునిగిన, అంగములయిన
రథతురగాదులు కలవోచును, రహిత=విడువఁబడిన, మహత్=అధికమైన, గోనివహము
గలవోటచేత, తత్=ఆయర్జునునియొక్క, ఉగ్రములయిన, కాండ = బాణములను,
దృఢమైన సత్త్వమును, ద్వంద్వమందు బహువచనము, వెలయఁగా, ఆకులమైన గతిని
జెందెను.

రా. అవిదిత=ఎఱుంగఁబడని, విఘ్నముగల, నరవర = రామునియొక్క, అస్త్ర
ములచేత, విభగ్నాంగములగుచు, తత్=ఆసముద్రునియొక్క, ఉగ్ర=భయంకరమైన,
కాండ = ఉదకమందున్న, “కాండోస్త్రీ దండబాణార్ద్రవర్గావసరవారిషః” అని ఆ.
దృఢములయిన, సత్త్వంబులు = జంతువులు, రహిత = విడువఁబడిన, మహత్ = ఘన
మైన, అగోనివహతను = పాపసంఘముగలవోటచేత, నాకుల = దేవతలయొక్క, గతిఁ
జెందెను-దేవలోకమునకుఁ బోయె ననుట.

వ. తదనంతరంబ.

67

సీ. మఱియు నుద్ధతచేష్టమానకురుబలాభి
యసదృశాశ్చర్యపదాతిబహుల

హరివారణాధికపరిపూర్ణ దిబ్బుఖం
 బగుచుఁ బై పయిఁ జేర్చుపొగరు సూచి
 యలుక హెచ్చగురుభీష్మాహిమకరసంత
 తులు మొద ల్లాఁ గడుదుర్దమగతిఁ
 దనరారువారిసత్త్వములెల్లఁ బొలియఁ ద
 దంతర్గతత్త్వాభ్యుదయవములు
 తే. భేదిల నతండు దనదైన బెట్టిదంపు
 టంపజడిపెంపు చూపి యే పణఁచె నతని
 తీవ్రతకు నోడి యంతనదీప్రభుండు
 గళితచైద్యుండు నతిభయాకులుండు నగుచు.

68

రా. మఱియును, ఉద్ధతచేష్ట, మానక, ఉరుబలముగల, అబ్ధి = సముద్రుండు, అసదృశమైన యాశ్చర్యమునకు, పద=స్థానమైన, అతిబహు = మిక్కిలిఁ దఱుచైన, లహరి = కరుణలగుల, వాః=ఉదకముయొక్క, “వార్హరి” అని అ. రణ = మ్రోతల యొక్క, “రవే రణః” అని అ. ఆధిక్యముచేతఁ బరిపూర్ణమైన దిబ్బుఖములుగలది యగుచు, గురు=అధికమైన, భీష్మ=భయంకరములయిన, అహి = సర్పములును, మకర= మొసళ్లయొక్క, సంతతులు మొదలుగాఁగఁ దనరారునట్టి, వారిసత్త్వములు = జల జంతువులు, పొలియఁ = మడియునట్టుగా, తల్ = ఆసముద్రునియొక్క, అంతర్గతము లయిన, త్వాభ్యుత్ = మైనాకాదిపరవ్రతములయొక్క, అవయవములుఁ భేదిల, అతండు= రాముండు, ఏపణఁచెను. అంత, నదీప్రభుండు=సముద్రుండు, కానుపించి యని ముందరి పద్యమున కన్వయము. కడను సులభము.

భా, ఉద్ధతమానట్టుగా, చేష్టమాన=వ్యాపించుచున్న, కురుబలాబ్ధి=అబ్ధివంటి కురుబలము, పదాతి=బంట్ల చేతను, బహులములైన, హరి = గుఱ్ఱములచేతను, వారణ= ఏనుఁగులయొక్క, ఆధిక్యముచేతను బరిపూర్ణ దిబ్బుఖం బగుచు, గురు-భీష్మ-అహిమకర సంతతులు = ద్రోణభీష్మకర్ణులు మొదలుగా, వారియొక్క, త్వాభ్యుత్ = రాజుల యొక్క, ఏపణఁచెను, అంత, అదీప్ర=దీపింపని, భా=కాంతిగలవాండు, భూవరుండని ముందరిపద్యమున కన్వయము కడను. సరి.

ఆ. పురుషమూర్తితోడఁ బ్రోవైనదైన్యంబు
 వోలెఁ గానుపించి భూవరుండ
 నీకసాధ్య మొకటి లేకున్ని యారసి
 బెట్టిదంపుగుండె బెదరఁ బాటె.

69

భా. పురుషమూర్తితోడఁ బ్రోవైన = పురుషాకృతియైన, దైన్యంబుపోలే = అతి ఖిన్నుడై యనుట, భూవరుండు = దుర్యోధనుఁడు, అనీక = యాధముచే, సాధ్యమొకటి లేకున్ని, గుండె బెడరఁబాటెను.

రా. పురుషమూర్తితోడ = పురుషాకారముతో, కానుపించి, సముద్రుండనెడు మాట, భూవరుండ = సంబుద్ధి, నీకు నసాధ్యమొకటిలేకున్ని, గుండె = తనగుండెయ, బెడరఁబాటెను.

వ. దానంజేసి.

70

సీ. ఇదెనీకు శరణు సొచ్చెద కాంతుండవు గమ్ము

వెదక నీకెవ్వరు నెదురులేర

పార్థదర్పమున నీపస గాన కి ట్టెది

ర్చినవారిదోషంబు గనియె ఫలము

నికఁ గావు మర్థింతు నేనోయఖండద

యా సముద్రుండ నాయందుఁ గరుణ

నడవఁ గట్టి పగఱ నడఁగించితేనేమి

చెప్ప నమోఘవాంఛితుండ నగుదు

ఆ. హరివిగాక నీవు నరమాత్రుండవె యని

యంత వినయభక్తు లతిశయిల్లఁ

బాదపద్మములకుఁ బ్రణుతి గావించిన

నమ్రహాత్ముఁ డతని నాదరించె.

71

రా. ఎదురులేరు, అపార్థమయిన దర్పముచేత, వారిదోషంబు = ఉదకదోషము, అఖండదయా-సంబుద్ధి. నేను సముద్రుండను నాయందు, కరుణాదవక్ = దయ ప్రవర్తి లఁగా, గట్టిపగఱను = కూరకత్తువులను, అడఁగించితి యే నేమిచెప్ప, అమోఘవాంఛితుఁ డనగుదును = సిద్ధసంకల్పుండ నగుదును. ఇంక నాశోరికల్ల సిద్ధించుననుట, అంతైన.

భా. అఖండదయాసముద్రుండ - పార్థ - సంబుద్ధులు. అని, యంత = సారథి- ఉత్తరుడు, ప్రణుతి గావించిన, అమ్రహాత్ముఁడు = అర్జునుఁడు, ఆదరించెను, కడమ సరి సులభము.

తే. తదభిమతపద్ధతిని వారితరణలీల

పెంపు మీఱంగ దక్షిణాభిముఖగమన

మాచరించె మున్నెట్లట్లు హరివితతిని

యంతయై నడపుచు నిజావ్యాహతేచ్ఛ.

72

భా. వారిత = వారింపఁబడిన, రణ = యుద్ధమందుఁగల, లీల = విలాసము, పెంపు
మీఱఁగా, మున్నెట్లట్ల = మునుపటివలె, నిజావ్యాహలేచ్ఛచేత, యంతయై = సారథియై,
హరి = గుఱ్ఱాలయొక్క, వితలిని నడపుచు, దక్షిణాభిముఖమన మాచరించెను = ఉత్తరము
నుండి దక్షిణమునకుఁ దిరిగెనుట.

రా. తత్ = ఆసముద్రునియొక్క, అభిమతపద్ధతిని = నేతువుగట్టియనుట, వారి =
ఉదకములయొక్క, తరణ = దాఁటుటయందుఁగల, లీల, హరివితలిని = వానరసమూహమును,
నియంతయై = నియామకుడై, నడపుచు, దక్షిణాభిముఖమన మాచరించెను = లంకమీఁదికిఁ
గదలెను.

సీ. సముచితసరణి ని ట్లమరవై రాటన

గరిమనక్లాఘ్యంబుగాఁ గొని కడు

నెఱి దలిర్పఁ గలంక నిర్దుక్తధీరత

నందనభిద్యోతితాత్మసత్ప్ర

భావతఁ బరఁగుచుఁ బొందురాజసుతుల

తతఃకీర్తివిభవుండు తద్విభుండు

తీర్ణాతికృచ్ఛమహర్ణవుండుగ విని

వారితరిపుదర్పభారు లైన

తే. వారినాపులఁ గడు సంత గారవింఁచె

దత్పురీనాయకుండు నిజాస్థానమంట

పమున నలఘుప్రగల్భవాక్ప్రకటితస్వ

భావవర్తను లై వేర్పుప్రథితబలుల.

73

రా. అమరవైర = దేవతలయందు వైరముగలరాక్షసులయొక్క, అటనగరిమను =
సంచారాధిక్యమును, అక్లాఘ్యంబుగాఁగొని = లెక్కనేయక, లంక, నిర్దుక్తధీరతనందఁ =
తల్లడిల్లఁగా, అభిద్యోతిత = ప్రకాశింపుచున్న, పాండు = తెల్లవైన, రాజు = చంద్రుండు,
సుతుల = లెస్ససోలికగాఁగల, ఆతతఃకీర్తి విభవముగలవాండు, తద్విభుండు = రాముండు,
తీర్ణ = దాఁటఁబడిన, అతికృచ్ఛ = మిక్కిలి ఘోరమైన, మహర్ణవముగలవాండు, గాను,
విని = రాముండు సముద్రముదాఁటెనని వినియనుట, తత్పురీ = ఆలంకయొక్క, నాయకుండు =
రావణుండు, అలఘుప్రగల్భవాక్కులచేతఁ బ్రకటితములైన స్వభావవర్తనలు గలవారై
వేర్పునట్టి ప్రథితబలులను, ఆపులనుగా.

భా. సముచితసరణిని, వైరాటనగరి = విరాటునిసంబంధమైన పత్తనమును,
మనసునకు క్లాఘ్యంబుగా, కలంక = ఎవ్వరు తెలిసివారో యసెడుభయముచేత, నిర్దుక్త =
విడువఁబడిన, ధీరతను = ధైర్యముచేత, అందుక = ఆపట్టణమందు, అనభిద్యోతిత =

ప్రకాశింపని, అత్త సత్ప్రభావతను = తమయొక్క సత్ప్రభావముగలవారౌటచేత, పరఁ గుచు, పాండురాజునుతులు=ధర్మరాజాదులు, తద్విభుండు = ఆపట్టణమునకురాజైన విర టుండు, తీర్థ = తరింపఁబడిన, అతికృఘ్రి = మహాపదలనెడి, అర్జునుగలవాడుగా, విని వారిత=మిక్కిలి నివారింపఁబడిన, రిపు = శత్రువులయొక్క, దర్శభారులైన=గర్వాతిశ యముగలవారలైనను, భావము - ఇట్లు విరాటునిపట్టణము మనకిప్రియముగాఁ గైకొని నిష్కళంకమైన శైర్యముతోడ నందుఁ బ్రకాశింపని ప్రభావముగలవారై యడంగి యుండి పాండురాజునుతు లావీరటుండు మహాపదలను దరించునట్లు శత్రుదర్శమును హరించిరనుట, అట్లువారివఁగా, వారిని = ఆపాండవులను, నిజాస్థానమంటపమునక = తనకొల్వకూటమునందు, ప్రగల్భవాక్కులచేత, ప్రకటిత = ప్రకాశింపఁజేయఁబడిన, అత్త=తమయొక్క, స్వభావవర్తనలుగలవారై, గారవించెను.

వ. ఇట్లు వివిధసంభాషనాసంతోషితస్వాంతులం గావించి వారికిఁ దనకు నక్కాలంబున.

74

రెంటికి సరి సులభము.

క. సమరాగమనస్ఫూర్తికి

నమరువచోగతుల నరవరాత్తజునిప్రసం

గమయి తనకన్యనయయు

క్తిమహితనయ నొసఁగ ననుమతి దలిర్పఁగాన్.

75

భా. సమరాగ = సమానురాగముగల, మనస్ఫూర్తికి, నర = అర్జునునియొక్క, పరాత్తజుని = అభిమన్యునియొక్క, ప్రసంగమయి = ప్రసంగము రాఁగా, తనకన్యను = ఉత్తరను, అయయుక్తి=భాగ్యసంగతిచేత, “అయశ్శుభావహో విధిః” అని ఆ. మహిత మైన, నయ = సీతిగలదాని, ఒసఁగ=ఈగ, అనుమతిదలిర్పఁగా, ముందటిపద్యములొఁ గుశకము.

రా. సమర = యుద్ధముయొక్క, ఆగమనస్ఫూర్తికి, నరవరాత్తజుని = రాముని యొక్క, ప్రసంగమయి, ఆన్య = శత్రువైన, నయ=సీతిగల, సీతివిరుద్ధమయిన దనుట, యుక్తిచేత, మహితనయను=సీతను, ఒసఁగను=తిరుగవిడువను, అను=అనెడి, మతి=బుద్ధి, తనకుఁ దలిర్పఁగానని యన్వయము. కడమ సరి.

క. తనదుహితకార్యపథవ

ర్తను లగువారుఁ దనకోర్కితమి గని యింపుల్

దనరార సుభద్రానం

దనవరణోత్సవము నడపఁ దగు నని పలుకన్.

76

రా. తనదు, హితకార్యవధవర్తను లయినవారును, సు=లెస్సైన, భద్ర=శుభమును, ఆనందమునుగలనవమై, రణోత్సవము = యుద్ధక్రిడ, నడపఁదగునని పలుకఁగా దృఢోత్సాహుఁ డయ్యెనని ముందరిపద్యమునఁ గ్రియ.

భా. తనదుహితకు, ఆర్యవధవర్తను లగువారును = ఆపాండవులును, కని=తెలిసి, శుభద్రానందఁ=ఆభిమన్యునియొక్క, వరణోత్సవము=వివాహము, నడపఁ దగునని, పలుక= చెప్పినందువల్ల, కుశకము గనుకఁ దనకు ననుమతి దలిర్పఁగానని క్రిందటిపద్యమునకు నన్వయము.

తే. తద్విధానంబునకు దృఢోత్సాహుఁ డయ్యె
దనయకల్యాణవిధిప్రయత్నమునఁజేసి
రయముతో వారు నాత్మీయమయినమిత్ర
బంధుపరివారతలఁగూర్చి ప్రాధి మేఱయ.

77

భా. తద్విధానంబునకుఁ=వివాహక్రియకు, దృఢోత్సాహుఁ డయ్యెను, తప్పురీ నాయకుఁడని క్రిందటిపద్యమునఁ గర్తృపదము, వారును = పాండవులును, మిత్రబంధు పరివారములయొక్క, తలి=రమూహమును, కూర్చి = పిలిపించి, తనయ = కుమారుడైన యభిమన్యునియొక్క, కల్యాణవిధిని, ఆయముతో=శుభముతో, చేసిరి.

రా. తద్విధానంబునకుఁ, ఆయుద్ధక్రియకు, తనయొక్క, ఆకల్యాణవిధి = దుర దృష్టముయొక్క, ప్రయత్నమునఁజేసి దృఢోత్సాహుఁడయ్యెను, కడమ సులభము. వ. అంతఁ బ్రతిపక్షవిజయంబునకు నుచితసమయం బగుట భావించి. 78

రెంటికి సరి.

క. అతులితతేజాఁడు వైవస్వతసంతతిరాజవరుఁడు చతురనయసమా హృతఘనతరహరికుంజర, శతాంగవిస్ఫూర్తిశోభిసైన్యముతోడన్. 79

రా. వైవస్వతసంతతి = మనుషంశమందుఁగల, రాజవరుఁడు = రాముఁడు, సమా హృత = కూర్చబడిన, ఘనతర = అత్యధికులైన, హరికుంజర = వానరశ్రేష్ఠులయొక్క, అంగవిస్ఫూర్తిచేత, శోభి=బిప్పుచున్న, సైన్యముతోడ, విడియించెనని ముందరిపద్యమునఁ గ్రియ.

భా. వైవస్వతసంతతి=ధర్మజాఁడు, హరి=గుఱ్ఱములయొక్కయు, కుంజర=గజముల యొక్కయు, శతాంగ = రథములయొక్కయు, “శతాంగస్సృగదనో రథః” అని అ. విస్ఫూర్తిచేత, కడమ సమము.

క. నడచి యుపస్థాప్యపురంబు డగ్గటి వనప్రదేశముల బలచయముల్ విడియించి తనప్రతాపము, కడు నఖిలదిగంచలములఁ గ్రమ్ముకొనంగన్

భా. నడచి=కదలి, ఉపస్థాప్యపురంబుడగ్గటి.

రా. ఉపప్లావ్య = పీడింపఁదగిన, పురంబు, ఉపప్లావ్య = చుట్టునముద్రముగల, పురంబు, రెండర్థములను లంకననుట, కడమ సమము.

వ. అమృహానుభావం డప్పుడు. 81

క. నీతిమయిఁ దనకు భూమిజ
నాతతపరివాదభరనిరాతంకాత్తుం

డై తిరుగ విడువ కాజికిఁ

గౌతూహలి యగువిపత్తుగర్వము వినియెన్. 82

రా. నీతిమయిఁ = నయమార్గ మున, ఆతత = వ్యాపరించిన, పరివాదభర = ఆప వాదాలిశయమందు, నిరాతంక = భయములేని, ఆత్మగలవాడై, భూమిజను = సీతను, తిరుగవిడువక, అజికిఁ = యుద్ధమునకు, గౌతూహలియగు = వేడుకగల, విపత్తు = శత్రు వైన రావణునియొక్క, గర్వమును వినియెను.

భా. జనులచే, ఆతత = విస్తరింపఁబడిన, పరివాద, భూమిని తిరుగవిడువక, విపత్తు = దుర్బోధనునియొక్క, కడమ సమము.

చ. సదయతఁజేసి హింసలకుఁ జాలక యింకను మంచిమాటఁ దే
ర్చెద నని రాయబార మనిచెం దగ సంధివిధానచింతనం
గదురుచిరాభివర్ణ్యశమగౌరవకీర్తిజగంబు నిండఁ గో
విదనుతనీతిదత్తు హరివీరవరేణ్యు వచోవిచక్షణున్. 83

భా. సంధివిధాన, చింతనను = చింతచేత, కదురు = పొందెడియనుట, చిరాభి వర్ణ్యమైనశమగౌరవముచేతికీర్తి జగంబునిండ, హరిని = కృష్ణుని, రాయబారమనిచెను.

రా. చింతను, అంగదుని, రుచిరమైన యభివర్ణ్యమైన శమగౌరవముచేతికీర్తి = ఇటువంటిద్రోహియందును దయదలచుచున్నాడనెడుకీర్తి, హరివీరులలోన వరేణ్యుఁ డైన వాని, అనిచెను.

తే. అతఁడు నుచితగతిభ్రాజి యై చని ప్రభు
చరితదుర్ణయవృథమానకరిపురజను
లనిశమును గుందువా రంతఁ దనదురాక
కార్య మెంచి యాసీతిక కరము మెచ్చ.

84 ✓

రా. అతఁడును = అంగదుఁడును, వృథను, మానక = విడువక, అరిపుర = లంకయం దున్న, జనులు మెచ్చ, ఇట్లనునని ముందరిక్రియ.

భా. అతఁడును = కృష్ణుఁడును, ప్రభుచరితదుర్ణయముచేత, వృథమాన = వృథ పడుచున్న, కరిపురమందలిజనులు మెచ్చ, కడమ సమము.

ఉ. సాధుకృతప్రవేశుఁ డయి సాహసవత్తరచిత్తశత్రుదు
 ర్యోధను నింద్రజిద్ధురుమహోజ్జ్వలవైభవగర్వితు స్థలలో
 తేస్సధసముద్ధతుం డగువిధిం గృతదర్శనుఁ డైనవాని మా
 నాధికుఁ జూచి యిట్టను మహాసభలో జను లందఱు నివ్వనన్. 85

భా. సాధు = సత్పురుషులచేత, కృతప్రవేశుఁడయి, సాహసవత్తర = మిక్కిలి
 సుద్ధతములైన, చిత్తశత్రువులుగలవాని, ఇంద్రజిత్ = ఇంద్రునిగర్విన, గురు = అధిక
 మైన, మహా = ఉత్సవములచేసిన, ఉజ్జ్వలవైభవముచేత, గర్వితుని = గర్వించినవాని,
 బలోత్సేధ = బలాన్నత్యముచేత, “ఉత్సేధశోచ్యుచ్చయశస్” అని అ. సముద్ధతుని
 దుర్యోధనునిజూచి యిట్టనును.

రా. సాధు = లెస్సయినట్టుగా, కృతప్రవేశుఁడయి, సాహసవత్తర = మిక్కిలి
 సాహసవంతమైన, చిత్తముగల శత్రువులకు, దుర్యోధను=పోర శత్ర్యముగానివాని, ఇంద్ర
 జిద్ధురుని=రావణుని, ఇట్టను, కడమ సులభము.

తే. ఊంలిజయశోభిరాముఁ డనంతబలుఁడు
 ధర్తసూతి యిప్పుడును నీదౌప్య మాత్మ
 నెన్నక నయోక్తి నినుఁ దేర్ప నన్నుఁ బనిచె
 వినుము నామాట దుర్తదావేశ ముడిగి. 86

రా. ఊంలిజయములచేత, శోభి=ఓపైడువాఁడు, రాముఁడు, ధర్తసూతి=ధర్త
 మునకుఁ గారణమైనవాఁడు.

భా. ఊంలిజ = శాంతివలనఁ బుట్టిన, యశః = కీర్తిచేత, అభిరాముఁడు, ధర్త
 సూతి = ధర్తజుఁడు, కడమ సమము.

చ. నియతముగాఁగ నీ విపుడు నిన్నును నీవిభవంబు నీమహా
 న్వయమును గాచిశోవలసినన్ మగుడన్ విను మట్లు విక్రమ
 క్రియమయి మాయచే నపహరించిన భూమిజనాదర్శాని
 శ్చయుఁ డగునన్న రేశ్వరునిశాసనమిట్టిద నీకుఁ జెప్పితన్. 87

భా. మాయచే నపహరించినభూమిని మగుడ విడుము.

రా. భూమిజను=నీతను, మగుడన్నిడుము.

క. భీమార్జునబాహుబలో
 ధ్రామత నీ వెఱిగినదియ తజ్జయశాలిన్
 దా మిక్కిలి శౌర్యోన్నతి
 చే మించినమేటి యతనిఁ జెనకి బ్రతికెదే. 88

రా. భీమ = భయంకరమైన, అర్జున = కార్తవీర్యార్జునునియొక్క, బాహుబలా
ద్వామత = భుజబలిమి, సీవెఱిగినదియ, ఆయనతో యుద్ధముచేసినవాడవు గనుక,
తజ్జయ = ఆ కార్తవీర్యుని జయించుటచేత, కాలిక్ = ఒప్పెడు పరశురాముని, శారోన్ము
తిచేక్ = బలిమిచేత, మించిన = జయించిన, మేటి = రఘువతి, అతనిఁ జెనకి బ్రతికెదే.

భా. భీమ = భీమునియొక్కయు, అర్జునునియొక్కయు, బాహుబలాద్వామత =
బలిమి, సీవెఱిగినదియు, ఘోషయాత్రా గోగ్రహణాదులయందు, తజ్జయ = ఆభీమా
ర్జునులవల్లనైన జయములచేత, కాలిక్ = ఒప్పెడువాని, తాక్ = తాను, మిక్కిలియు
శారోన్ముతిచేతను, మించినమేటి = అధికుడైన మేటి, అతనిక్ = ధర్మరాజును, చెనకి
బ్రతికెదే.

చ. విను పలుమాట లేల యలవేలుపుమూఁకలలోననేనియుక్

వెనుకకు వీరగఁబాట కొకవీరుఁడు నైచగలాఁడె యల్క చూ

వినకులుఁ డించుకంత సమపేక్షితసంగర కేలియై నిగు

డ్చినఁ బటుఘోరసాయకవిజృంభణ మన్యులకోర్వ నెట్లగున్. 89

భా. విను, అల్కచూపి = ఆగ్రహించి, నకులుఁడు, సమపేక్షిత = అపేక్షింపఁబడిన,
సంగరకేలియై, యతిస్థానములకు “సపేక్షిత” యనుదిక్కునఁజూపరివ్వరవర్ణయుక్తిను
భయముఁ జెల్లునను లక్షణమువల్లఁ బకారమే యతిస్థానమై చెల్లెను.

రా. విను, అల్కచూపు = ఆగ్రహదృష్టిని, ఇనకులుఁడు = రాముఁడు, ఇంచు
కంత, అపేక్షితసంగరకేలియై నిగుడ్చిన నొకవీరుఁడు నైచగలాఁడె, సాయకవిజృంభణ
మును, అన్యులకుఁ = ఇతరులకు, పీర్వ నెట్లగును.

క. తదనుజునిబాహుబలసం

పదయును సాయకవిహార పాండిత్యమహా

భ్యుదయమును బంటుతనమును

మదిఁ దలఁచిన గుండె వగులు మార్తర కెల్లన్.

90

రెంటికి సరి సులభము.

ఉ. నీవు మదుక్తనీతి మదినిల్పుము జీవితరక్షణార్థివై

రావణాదంతివాహను సురప్రభు గెల్చిన గెల్చి వచ్చుదు

రాభావవిచేష్టమానకురు రాజకుమారకభీమబాహులీ

ఱావిధి కగ్గ మైన నవిలంఘ్యమునాకము సంధి మేలగున్.

91

రా. రావణ-సంబుద్ధి. దుర్భావ = దుష్టస్వభావముయొక్క, విచేష్టమానక, ఊరు =
అధికమైన, రాజకుమారక = రామునియొక్క, భీమ = భయంకరమైన, కడను
సులభము.

భా. జీవితరక్షణార్థివి, విరావణదంతి = విరావతము, “విరావతోభ్ర మాతంగై
రావణాశ్రమువల్లభాః” అని ఆ. వాచానముగాఁ గలవాని గెల్వవచ్చును, దుర్భావ =
దుర్బుద్ధిచేత, విచేష్టమాన = వ్యాపరించెడువాఁడా, కురురాజకుమారక-సంబుద్ధి. భీముని
యొక్క బాహులీలావిధికి, కడమ సరి.

వ. అనుపల్కులాకర్ణించి యాదురాగ్రహగ్రస్తుండు తత్సమయసముద్ధి
పితకోపాటోపంబు లోలోపలన యడంచికొనుచు శుష్కహానితంబు
ముఖంబునకుం దెచ్చుకొని. 92

ఉభయసమము సులభము.

క. కొలది గన కెట్టివారుం

బెలుచన దవుదవ్వలందు బెదరించియ మూ

లల వేయించికొనంగాఁ

దలచెద రిది కాలగుణమొ దైవఘటనయో.

93

రెంటికిని సమము సులభము.

వ. అని యాదూతకృత్యధౌరేయు నుపలక్షించి.

94

చ. బలుములు సూపి యిట్టు నటుఁ బల్కితి వెట్టిహారీ పరోక్షముల్
వలుకనె కానిబుద్ధి మఱి పాఱదు ని న్నతఁ డుర్విపాలుగా
వలసి యి టాడఁ బంపె విడువక మహిజన్తముఁ బొరుపంబు ని
ర్మలధృతియుం బొగడ్డగన మాటొనరమ్మును చూచెదన్నియున్.

భా. హరీ=కృష్ణ, ఉర్వి=భూమియొక్క, పాలుగావలసి = రాజ్యభాగముగా
వలసియగుట, మహి=భూమిని, విడువను=ఇవ్వను.

రా. వెట్టిహరీ=వెట్టికోలీ, నిన్నతఁడు, ఉర్విపాలుగావలసి = నేలపాలగుటకు,
ఆడఁబంపెను, మహిజన్=నీతను, మము=మమ్మును, మాటొనరమ్మును.

ఉ. కొండొకయొండుచోటువలె గొంకక బింకముతో నగుండు భీ

ముం డని నీవు మాటికి సమున్నతి నెన్నెదు కర్ణభీష్మకో

దండగురుప్రతాపవితతప్రథనప్రథనొప్పమద్భలో

ద్దండత యించు కై నమది దార్ప విదేమిటి నేర్పు నెప్పునూ.

95

రా. కొండొకయొండుచోటువలె, నగుండు=మనుష్యుఁడు, భీముండు=భయం
కరుఁడని, ఎన్నెదు, రాక్షసులు నరభోజనులుగారాయనుట, కర్ణభీష్మ = శ్రవణకఠోర
మైన, కోదండ = వింటియొక్క, గురుప్రతాపముచేత, వితత = విస్తారమైన, ప్రథన
ప్రథన=యుద్ధప్రసిద్ధిచేత, ఒప్పుచున్న.

భా. ఒండుచోటువలె=ఎఱుంగనిచోటువలెనె, నరుడు=భీముడు = అర్జునుడు, భీముడునని, ఎన్నెడు=ఎంచెదవు, కర్ణభీష్మలయొక్కయు, కోడండగురు = ద్రోణాచార్యులయొక్కయు, మత్=నాయొక్క, బల = చతురంగబలములయొక్క, ఉద్దండతను, మదిదార్పణు=ఎంచవు, కడమ సులభము.

చ. అనుటయు నమ్మదాంధునకు నాహరి యిట్లను నాదుమాట నీ
మనమున కిప్పుడొప్పుగునె మత్తవిరోధిసరూధిసీపతుల్
పెనుకువ దక్కి చిక్కువడ భీమధనంజయభాసురప్రతా
పనవసమృద్ధితోఁ గదియుబల్లిదు నావిభుఁ జూచునంతకున్.

97

భా. బల్లిదుని, ఆవిభు = ధర్మరాజును, చూచునంతకును నామాటయొప్పుగునే యని సింహావలోకనము, కడమ సులభము.

రా. ఆహరి = అంగనుడు, ఇట్లను, భీమ=భయంకరమైన, ధనంజయ = అన్ని భంగిని, భాసురమైన, ఆవిభుఁ=స్వస్వామిని.

చ. అమితచమూసమూర్జితుడ నంచు నహంకృతి మానవేమొ న
వ్యమదవిభూతి నీవెఱుంగ వానరనాయకులాజిచేతకై
యమరినవా రనేకులు మహాబలు లవ్విభునొద్ద నీయధ
ర్మమ యిటమీఁద నెల్లెడల మాకు సహాయము నిన్నుఁ ద్రుంపఁగన్.

రా. మదవిభూతి = గర్వాలిశయమును, నీవెఱుంగఁ = నీకెఱుకపడునట్టుగా, వానరనాయకు లమరినవారు.

భా. మదవిభూతిచేత నహంకృతిని మానవేమొ, నరనాయకులావిభునొద్ద నమరిన వారు=విరాటద్రుపదాదులును ధర్మరాజునకు సహాయమైనవారనుట, నీవెఱుంగవా.

చ. అని మఱియు ననేకప్రకారంబుల నీతియు బలిమియు మహోద్ధతియు దోష హితంబు దెలిపి విఫలప్రయత్నం దై.

99

రెంటికిని సరి సులభము.

తే. అకట నెఱయ నీయాత్మనాశకునికర్ణ
దౌష్ట్య మెట్టిదో నామాట దగుల దనుచు
విసివి యాదర్పదుష్టమానసునిగురుని
వారణోద్యుక్తి వెండియు వఱలఁ బలికె.

100

భా. ఆశకుని కర్ణులయొక్క దౌష్ట్య మెట్టిదో నామాట నీయాత్మను దగుల దనుచు, ఆదర్పదుష్టమానసుని = దుర్యోధనునియొక్క, గురుని = తండ్రిని ధృతరాష్ట్రుని, వారణోద్యుక్తి=యుద్ధనివారణయత్నముచేత, పలికెను.

రా. వెలియ, ఈనూత్న నాశకుని=అత్తపూతుకుడైనరావణునియొక్క, కర్ణ = చెవులయొక్క, దౌష్ట్యము = అవగుణము, ఎట్టిదో నామాట తగులదనుచు, ఆదర్శదృష్ట మానసుని = రావణుని, గురు = అధికమైన, నివారణోద్యుక్తి = వారిచేద ననెడునుద్యోగము, వెండియువజలక = మఱియుఁ బ్రకాశమగునట్లుగా, పలికెను.

తే. నీదుషిన్నతమ్ముండు సునీలివిదురుఁ

డతనిబుద్ధిమార్గంబు నీ కభిమతంబు

గానియప్పుడ మఱి యాస గలదె నిన్నుఁ

దెలువఁ బూనుట నోరిచాపలము గాక.

101

రా. నీదుషిన్నతమ్ముండు = విభీషణుండు, సునీలివిదురుండు = లెస్సగా నీతిచెలిసినవాడు, “జ్ఞాతా తువిదురో విందుః” అని. ఆ. తెలువఁ బూనుట=తెలియఁ జెప్పటయందు, క. ‘వినుతద్వితీయనప్రమి,కిని మఱి మూడవ విభక్తికిని నిడఁగా నా, విన నింపు పుట్టుపట్టున, నను వెఱిఁగి ప్రబంధములఁ బయోంబుధిశయనా’ యని తాతంభట్టు. ఆసగలదె, ఓరి=తుచ్చుఁడా.

భా. సునీలి=మంచిసీతిగలవాడు, తెలువఁబూనుట నోరిచాపలము.

వ. అతండేతదుపద్రవప్రారంభకాలంబున.

102

క. అన్న వటుమీఁద రాజపు, నిన్నొఁ గా దనుట నాదునేరమి యైనం
గన్నది యనకున్న నువినకున్న నుగపటమదిమనకు నొండొరులయెడన్.
చెఱికిని సమము నులభము.

తే. అరయ నేరి కి ట్టట్టని యాడుకొనఁగ

రానియట్టిది శ్రీరామరామ నీకు

మారుదు శ్చేష్టితంబు నివారితముగఁ

జేయకునికి యొప్పుదు దానఁ జేటు వొందు.

104

భా. అరయ, ఇట్టట్టని యాడుకొనఁగరానియట్టిది, చెప్పినం బాపము వచ్చుననుట, శ్రీరామరామ = ఆశ్చర్యవాక్యము, నీకుమారునియొక్క దుశ్చేష్టితంబు, దానఁజేటు, పొందు=వచ్చును.

రా. శ్రీరామరామ=నీక, అడుకొనఁగరానియట్టిది = నిందింపరానిది, నీకు, మారుదుశ్చేష్టితంబు, క్షణమ సమము.

ఉత్సాహ. అనయప్రత్తిఁ దనకుఁ దాన యపితకుఁ డగుచు సర్వదం

శన మొనర్చు టన్న మున విషంబు నిడుట సింధువా

తనమున్నేత సతికిఁ గీడు దలఁచు టరసి చూడు పా

వనికినింత కిసుక వెనుచువానికులము ద్రుంగదే.

105

రా. అనయవృత్తిని=అవివేకముచేత, తనకు, తాన=తానే, అహితుఁడగుచుకొ= ఆత్మద్రోహియగుచు ననుట, సర్వదంశన మొనర్చుట=పాముఁ గఱియించుకొనుట, అన్నమునఁ దనకుఁదాన, విషంబునిడుట=విషంబుఁ బెట్టికొనుట, సింధు=సముద్రమందు, పాత నమునేత=పడుట, సలికిఁ గీడుదలఁచుట=పరస్పర వాంఛయు, ఆయవగుణములు సరియనుట, పాపనికొ=పరమపతివ్రతకు.

భా. అనయవృత్తిని=అధర్మవ్యాపారముచేత, తనకుఁ దాన అహితుఁడగుచుకొ= కారణములేకయే శత్రుఁడగుచు ననుట, సింధుపాతనమునేత=మడుగుగొల్పొట్టును, సలికి=ద్రావదికి, కీడుదలఁచుటను, అరసిచూడు=తలంచుకొమ్ము, పాపనికొ=భీమునికి, కడమ సులభము.

క. విను పెక్కులేల విడువుము

జనసమృతమతివిదేహజననామయముకొ

దనయుదితేక్షీర్తి గులవ

ర్తనఁ బ్రజలను లక్ష్మీ బ్రోచుప్రభున కిది దగున్.

106

భా. జనసమృతమతివి, దేహజనన=దేహమునఁ బుట్టుకగల, ఆమయమును=తెవులును, తెవులుపంటివాని ననుట, దితేక్షీర్తిని=భండితమైన కీర్తిగలవాని, తనయుకొ=దుర్యోధనుని, విడువుము.

రా. జనసమృత=సమృతమైన, మతిచేత, విదేహజన్మ=నీతను, విడువుము, అనామయమును=సస్థిలేని, తన ఉదిత=ప్రసిద్ధమైన, కీర్తిని గులవర్తనమును బ్రజలను లక్ష్మీని బ్రోచుప్రభునకు, ఇది=నీతను విడుచుట, నీతను విడిచినను మనమందఱమును సుఖమున నుండు మనుట.

క. మనకురువంశక్షోభము

గనికని వారింప కునికి కార్యము గాదో

కన్కనిరూఢదురాగ్రహము

ద్ధిని విడుచుట మేలొ కులము దెగుటయ మేలొ.

107

రా. మనకు, ఉరు=అధికమైన, వంశక్షోభమును గనికని, ఒక్కనిరూఢమైన దురాగ్రహముగల బుద్ధిని=చలముననుట, విడుచుటమేలొ, కులము, తెగుట=పోవుట, మేలొ.

భా. కురువంశక్షోభముగనికని, ఒక్కనికొ=దుర్యోధనుని, రూఢ=పాదుకొన్న దురాగ్రహబుద్ధిగలవాని విడుచుటమేలొ కులము దెగుటమేలొ, దుర్యోధనుని మాటలు వినక కులమును రక్షించుకొమ్మునుట.

క. అని మఱియుఁ దఱిమి చెప్పఁగ

నను నైనటులెల్లఁ జెప్ప నది యాతనికం

ఁను మఱి యెవ్వఁడు నేమని

నినుఁ దెలిపెడిఁ జెడియెఁ గులము నీకతనఁ దుదన్.

108

రెంటికి నమము.

క. అని పలికి వెండియును నా

తనిపట్టినచలము రాజ్యదర్పవికారం

బును సైఁపక యుడికించుట

కనయము నుద్ధతమనస్కుఁ డగుచుం బలికెన్.

109

భా. అని పలికి వెండియు, ఆతని=భృతరాష్ట్రునియొక్క, పట్టిన = కొడుకైన దుర్యోధనునినే, ఉడికించుటకు నుద్ధతమనస్కుఁడగుచుఁ బలికెను.

రా. అనిపలికి, ఆతని=ఆరావణునియొక్క, పట్టినచలమును సైఁపక పలికెను.

క. సుబలాత్మజమాయాద్యూ

తబలంబున నమర సంపదలు గొని యెంతేఁ

బ్రబలి తది నేఁడు నిలువదు

ప్రబలాహవభీమునరవరభుజోద్ధతిచేన్.

110

రా. సుబలాత్మజ = బలవంతుడైన యింద్రజిత్తుయొక్క, మాయాదులచేత, ఊత = క్రవ్యబడినవ్యాపింపఁబడినయిట్టియనుట. “ఊయీ తంతుసంతానే” అను ధాతువు బలంబున=బలిమిచేత, అమర సంపదలుగొని, అది=ఆప్రాబల్యము, ప్రబలా హవమందు భీమమైన, నరవర=రామునియొక్క, భుజోద్ధతిచేత నేఁడు, నిలువదు - క్రియ.

భా. సుబలాత్మజ=శకనియొక్క, మాయచేతిమ్యాతబలంబున=బలముచేత, అమర, అది=ఆద్యూతమా, ప్రబలమైన, ఆహవ = యుద్ధముగల, భీమునియొక్కయు, వరభుజోద్ధతిచేత, నిలువదు-క్రియ.

చ. ఘనముగ నాత్మ నాఁటితనకాంతపరాభవ మల్కుఁ బెంపఁగా

ననయముఁ బేర్చురాజమణి యాశుగసంతతి నీదు పెద్దత

మ్ముని నెదురొమ్మునెత్తురు సముద్ధతిఁ గ్రోల నినుం గృతోరుభం

గుని నొనరింపఁ జూచె దిదిగోఁ గలహంబ యభీష్టమేనియున్.

111

భా. నాఁటి=ఆజూదమునాఁటియందైన, తనకాంత = ద్రోపదియొక్క, పరాభవము, అల్కును, పెంపఁగా=అధికమునేయఁగా, పేర్చు=ఉగ్రుడౌచున్న, ఆశుగ

సంతతి = భీముడు, నీడు పెద్దతమ్ముని = దుశ్శాసనునియొక్క, నెత్తురు గ్రోలగాను, నిన్నుగృతమైన, ఊగుభంగునికొ = తొడలువిఱుగుట గలవానిగా, ఒనరింపఁగాను జూచెడు.

రా. ఆత్మను, నాఁటి = గ్రచ్చుకొని, తనకాంత = సీతయొక్క, పరాభవము = తిరస్కారముచేతనైన, అన్ము, పెంపఁగా = తీర్చుకొనుటకొఱకు, పేర్చురాజుమఱి = రామునియొక్క, ఆశుగసంతతి = బాణపరంపర, ఊరు = అధికమయిన, భంగునికొ = పరాజయముగలవానిగా, ఒనరింపఁగాను జూచెడు.

చ. అని నమితిప్రతాపుఁ డగునాతనితమ్మునిమేఘనాదభం
జనకృతిదేవదత్తజయశబ్దవివర్ధితసింహనాద మెం
దును గొదలేక నీకు నిదె దుస్సహకర్ణనిపాతసూచి యై
వినఁబడు గుండె దిగ్గురన వేగిర మేల దురంబ కొరినన్.

112

రా. ఆతనితమ్ముని = లక్ష్మణునియొక్క, మేఘనాదభంజన = ఇంద్రజిత్తువధచేత, కృతి = కృతకృత్యులైన, దేవదత్త = దేవతలచేత, దత్త = చేయఁబడిన, జయశబ్దములచేతవర్ధితమైన, సింహనాదము = అట్టహాసము, దుస్సహ = సహింపరాని, కర్ణనిపాత = శ్రవణప్రదేశముగల, సూచియై = సూచియై, వినఁబడును.

భా. ఆతనితమ్ముని = భీమునితమ్ముడైన యర్జునునియొక్క, మేఘనాదముయొక్క భంజనమందు, కృతి = సమర్థమైన, దేవదత్తముయొక్క, జయశబ్ద = జయసమయశబ్దము చేత, వివర్ధితమైన సింహనాదము, దుస్సహమైన కర్ణునియొక్క, నిపాత = పాటును, సూచించునదియై వినఁబడును, అర్థాంతరము. ఆతని = భీమునియొక్క, తమ్ముని = తమ్ముడైన యర్జునునియొక్క, మేఘనాద = మేఘగర్జనముయొక్క, భంజనమందు, కృతి = సమర్థమైన, దేవదత్తముయొక్క, జయశబ్ద = జయసమయశబ్దముచేత, వివర్ధిత = వృద్ధిఁబొందింపఁబడిన, అర్జునుదేవదత్తద్వనిచేత వృద్ధిఁబొందింపఁబడిన దనుట, సింహనాదము = భీముని సింహనాదమని యన్వయము. దుస్సహ = దుస్సహుడనెడు దుర్బోధనుని తమ్మునియొక్కయు, కర్ణ = కర్ణునియొక్కయు, నిపాతమును సూచించునదై, అర్జునుఁడు కర్ణుని సంహరించెడు సమయమందు భీముఁడు దుస్సహుని సంహరించి సింహనాదము చేయుననుట.

క. వారలసంగర మిట్టిది, యారీతిం దెలుప నేల యెఱుంగంబడదే
యారయ నిది నీకు నతి, క్రూరమహాకపటభవదురోదరవేళన్.

113

భా. వారల = భీమార్జునులయొక్క, సంగరము = ప్రతిజ్ఞ, ఇట్టిది, అతిక్రూరమహా, కపటభవ = కపటజన్యమైన, దురోదరవేళను = ద్యూతసమయమందు, “వణే ద్యూతే దురోదరమ్” అని అ. ఎఱుంగంబడదే = తెలియకుండెడినా.

రా. వారల=రామలక్షణములయొక్క, సంగరము = యుద్ధము, ఇట్టిది, అతిక్రూర
మహాకపట-సంబుద్ధి. భవత్=నీయొక్క, ఉరః=వక్షముయొక్క, దరవేశను=వ్రక్క
లించునప్పుడు, ఎఱుంగబడదే=తెలియకుండెడినా.

వ. అని పలికి యప్పుడు దన్నుం జుట్టుముట్టుకొని పట్ట నిగ్రహించుటకు
నుగ్రయోధుల నాగ్రహంబున నియోగించు నద్దురాత్తుదుర్వివేకంబు
నకు నవ్వి నిర్విశంకసమాకులితసంరంభవిజృంభితుం డై మేను వెంచి.

రెంటికి సరి సులభము.

చ. తనువున సర్వలోకచయదర్శనచిత్రమహత్త్వ మెంతయుం
దనర విరాట్ప్రకారసముదంచితుం డై తనుఁ బట్టఁ గ్రమ్మువాం
డ్రను ఘనఘోరహంకృతినిరస్తులఁ జేసి నభోధ్వగామితా
భినుతయశోవిశేషమునఁజేర్చుచు నేగ నియోక్తృపాలిక్. 115

రా. సర్వలోక=సకలజనులయొక్క, చయ = సమూహముయొక్క, దర్శన=
దృష్టికి, చిత్రమైన మహత్త్వముతనర, విరాట్ = పక్షిరాజుయొక్క, ప్రకారము
చేత, సముదంచితుండై=ఎగిసినవాడై, నభోధ్వగామితా=అకాశగమనముచేత, నియోక్తృ
పాలిక్=రామునివద్దకి, ఏగెను.

భా. తనువున=దేహమునందు, సర్వలోకచయ = సమస్తజగత్తులయొక్కయు,
దర్శన = చూపులచేత, చిత్రమైనమహత్త్వము, విరాట్ = విరాట్స్వగ్రహముయొక్క,
ప్రకారముచేత, సముదంచితుండై=ఎప్పెడువాడై, నభోధ్వగ=భేదరులచేత, అమిత
మానట్టుగా నభినుతమైన, నియోక్తృపాలిక్=ధర్మరాజుపాలికి, ఏగెను.

వ. ఏగి యన్న రేంద్రునకుఁ దనపోయివచ్చినకార్యంబు తెఱం గెఱింగించి
యిట్లనియె. 116

రెంటికి సరి సులభము.

కవిరాజవిరాజితము.

తిరమువిపత్తుమదోద్ధతి నీవు దుదిం దెగఁ జాలవు గాని వెసన్
గురుకృపశాంతనవోత్తలఁ దేర్చియుఁ గొంకయేని తవుం దగవున్
బిరుసును జూపి యనేకవిధంబులఁ బెక్కులు వల్కియుఁజూచితి నీ
కరుణకుఁ బాత్రుఁడు గాఁడు పదింబదిగాఁ గని వచ్చినవాడఁ దుదన్.

భా. శాంతనవ=భీష్మనియొక్కయు.

రా. గురుకృప = అధికకృపచేత, తెగఁజాలవుగాని యని యన్వయము.
శాంత=సరసములును, నవ=నవ్యము-అనఁగా మనోహరములు నయిన, ఉత్తలను =
మాటలచేత, కడమ యేకార్థము.

వ. అనిన విని మనకు నుచితం బైనవర్తనంబు నడపితి మిటమీఁద నతని
పాపఫలం బెట్లు గావలయు నట్లయ్యెడు నని పలుకుచు నొక్కశుభ
ముహూర్తంబున. 118

రెంటికి సరి సులభము.

తే. తనకుదారసోదరభావమునను రణస
హాయముగఁ దివిరెడువీరు ననలజాతు
మిగులఁ గాననీలసమాఖ్య మెఱయువాని
భూనుతాజిభృష్టద్యుమ్ను సేనగావ. 119

రా. తనకునుదారమైన, సోదరభావమునను = తమ్ముడువలెనే, భూనుతమైన,
అజియధమందు, భృష్ట=నిట్టయైన, ద్యుమ్నుని=సత్త్వముగలవాని, అనలజాతు=
అగ్నివలనఁబుట్టినవాని, కాన, స్ఫుటముగా, నీలసమాఖ్యచేత మెఱయువాని=నీలుని,
సేనగావ, అభిషిక్తుంజేసి యని ముందరికన్వయము.

భా. దారసోదరభావమున=బావతనముచేత, అనీలసమాఖ్యను=ధవళీర్తిచేత,
అజియధముగలవాని, భృష్టద్యుమ్నుని, కడను సరి.

వ. అభిషిక్తుంజేసి సంవిహితసకలసన్నాహం దై. 120 ✓

ఆ. అనికి నుగ్రమై మహారిపురాజిరా
నంతవనచయంబు లన్నియుఁ జిలు
నుగ్గుగాఁ బదహాలి నులుమాడు సేనతో
నాజిరంగమునకు నతఁడు నడచె. 121

భా. అనికి = యుద్ధమునకు, మహారిపురాజిరా = శత్రుసమాహమారాఁగా,
అతఁడు=ధర్మజుఁడు, నడచెను.

రా. అనికి, మహల్ = అధికమైన, ఆరిపుర = శత్రుపురమైన లంకయొక్క, అజిర =
ప్రాంగణములయందుండు, “అంగణం చత్వరాజిరే” అని ఆ. అనంత = బహుళము
లైన, వనచయంబులన్నియు = ఉద్యానవనాదులు, చిలునుగ్గుగా, అతఁడు = రాముఁడు,
నడచెను.

ఆ. తెగువ నిట్లు నడచి మిగులఁ జేరికలంక
ముక్తభృతివిలాసముగఁ గడంక
బోరు నడవె దృఢమనోరథహారికుంజ
రోగ్రబలము గొలిపి యాగ్రహమున. 122

రా. లంక, ముక్తభృతివిలాసముగఁ = తల్లడిల్లఁగాననుట, మిగులఁజేరికను = అత్యంతసమీపమున, నడచి, దృఢములైన మనోరథములుగల, హరికుంజర = వానర శ్రేష్ఠుడైన సుగ్రీవునియొక్క, ఉగ్రబలమును, కొలికి=పెరచేచి, పోరునడపెను.

భా. చేరి, కలంకముక్త=నిష్కళంకమైన, భృతిచేత, విలాసముగఁ=వియ్యారముగా, దృఢమయిన మనస్సుగల రథహరికుంజరములచే సుగ్రమైన, బలము = సేనను, కడను నచుము.

క. అమృతుజేంద్రునిబలవ

ర్ణము మొదలినాడు భీష్మరక్షోర్జితద

ర్పమునఁ గవియును యోధను

తమ్ములఁ జతురంగనై న్యతతులజయించెన్.

123

భా. భీష్మునియొక్కరక్ష చేత నూర్జితమైన దర్పముచేత, కవియు=ఎదిరించునట్టి, సుయోధనుతమ్ములఁ=మక్కాసనాదులను, చతురంగనై న్యతతులను జయించెను.

రా. అమృతుజేంద్రుని=రామునియొక్క, బలవర్ణము, భీష్మ = భయంకరులైన, రక్షస్సులచేత, అర్జిత=సంపాదించఁబడిన, సుయోధ=సదృశులచేత, నుతమ్ముల = స్తుతియింపఁబడిన, నై న్యతతులను జయించెను.

నీ. ఆన్యపాలశ్రేష్ఠుఁ డవ్వేళనురుమాధ

వప్రేమకృతవిజయప్రకర్ష

మరయుచు నంగదశరభకేసరిగజ

ర్షభశతబలిసమీరణసుతాజి

కేళీమహాత్మ్య మీక్షించుచు సుగ్రసం

పాతిదప్రసుతాచ్ఛఫల్లరాజ

వేగదర్శితనూర్జితాగణ్యదర్పంబు

చూడుకొల కొనఁగుచు శరారతావి

తే. భాసి నుత్తమోజాఁ బరాసుఫణిశిఖండి

ననలసంభవు నై న్యేశు ననిఁ గరంబు

మగతనము సూపఁ గనుఁగొంచు మఱియు ద్రుపద

ముఖ్యులరణంబు గనుచు సమ్మోద మందె.

124

రా. ఆన్యపాలశ్రేష్ఠుడు = రాముడు, అవ్వేళను = యుద్ధసమయమందు, రుమాధవ=సుగ్రీవునియొక్క, ప్రేమ=నెనరుచేత, కృశ=చేయఁబడిన, విజయ=గెలుపుయొక్క, ప్రకర్షము=అతిశయమును, అరయుచు, అంగద, శరభ, కేసరి, గజ, ఋషభ,

శతబలి, సమీరణసుత = హనుమంతునియొక్కయు, ఆజికేళి = యుద్ధవిలాసము
యొక్క, మాహాత్మ్యము = ఆధిక్యమును, ఈక్షించుచు, సంపాతి=సంపాతియొక్కయు,
దస్త్రసుత=మైందద్వివిదులయొక్కయు, అచ్చభల్లరాజ = భల్లరాజుపతియైనజాంబవంతుని
యొక్కయు, “ఋతౌచ్చభల్లభాలూకాః” అని అ. వేగదర్శియొక్కయు, తను=శరీర
ములయొక్క, దర్పంబు=బలిమిని, చూడ్కులకొనఁగుచుకొ = చూచుచును, ఉత్తమ =
శ్రేష్ఠమైన, ఓజు=తేజస్సుగలవాని, వర=శత్రువులయొక్క, అను=ప్రాణములనెడి, ఫణి=
సర్పములకు, శిఖండి = నెనులియైనవాని, సైన్యేశుక్ = సేనాపతియైనసీలని,
కనుగొంచు, ద్రు = వృక్షములే, “వలూశీ ద్రుద్రుమాగమాః” అని అ. పదస్థానము
గాఁగల వానరులలోవల, ముఖ్యుల = శ్రేష్ఠులయొక్క, రణంబు గనుచు సమైద
మందెను.

భా. ఆనృపాలశ్రేష్ఠుఁడు=ధర్మరాజు, ఉను=అధికమైన, మాధవ=కృష్ణునియొక్క,
ప్రేమచేత గృతమైన, విజయ = ఆర్జునునియొక్క, ప్రకర్షము = అతిశయమును,
అంగదను=వేడుకచేత, అరయుచు, “అంగదనాథుమింగినవృకావలిదస్యేనముట్టుకొన్న”
యని సోమయాజులప్రయోగము. శరభ, కేసరి, గజ, ఋషభ, శతములభంగిని,
బలి=బలముగల, సమీరణసుత = భీమునియొక్క, ఉగ్రమానట్టుగా, సంపాతి=పాటు
చున్న, దస్త్రసుత = నకులసహదేవులయొక్క, అచ్చ=ఛచ్చములైన, భల్లరాజ = బాణ
శ్రేష్ఠములయొక్క, వేగ=వేగమును, దర్శితను=చూచువాఁడౌటచేత, దర్పంబుచూడ్కుల
కొనఁగు, కూరతావిభాసి = కౌర్యముచేతనొప్పెడి, ఉత్తమోజుఁ డనెడుపాంచాలని,
వర=శత్రువులయొక్క అను=ప్రాణవాయువులకు, ఫణి = సర్పమైన, శిఖండిని, సైన్య
ేశుక్=భృష్టద్యుమ్నుని, కనుగొంచు, ద్రుపదముఖ్యుల = ద్రుపదుఁడు మొదలైనవారి
యొక్క, రణంబు గనుచు సమైదమందెను.

భా. ఉత్తరాచారవిహారి యై విజయరత్నానిష్ఠఁ బెంపొందువి

శ్వేత్రాతక్ విభు విష్ణు నారయుచు నాశ్చర్యంబు లిద్దేవుచా

రిత్రంబుల్ హరియూథచోదకత నీరితిక్ వినోదించునే

చిత్రంబే గెలు పీబలాలి కని చూచెక్ భేచర వ్రాతముల్.

125

భా. ఉత్త్ర=సారథియొక్క, ఆచారముచేత = సారథ్యముచేతననుట. విహారియై,
విజయ=ఆర్జునునియొక్క, విష్ణుక్=కృష్ణుని, హరియూథ = అశ్వసమూహమును, చోద
కతను=త్రోలెడువాఁడౌటచేత, కడమ సులభము.

రా. ఉత్తరాచార = ఉత్త్రయాచారముచేత, విజయరత్న=జయసంపాదనమండఁ
గల, నిష్ఠను=అసక్తిచేత, విష్ణుక్=రాముని, హరియూథ=వానరకులమును, చోదకతను =
బనిగొనువాఁడౌటచేత, కడమ సరి.

వ. అంత.

126

సీ. సింజినీనిర్దోషజితసముద్రధ్వని
 మేఘనాదుండు సమిద్ధశక్తి
 భీష్టుండు సందీప్తపృథుశౌర్యగుణమణి
 వాహినీశుండు నిజాహవదశ
 దివసాంతరచితాతితీవ్రవిక్రమత శో
 భిల్ల నెంతయు విజృంభించి వాడు
 తన్మధ్యమున బుట్టుతనసేనభంగంబు
 నరిసేనగర్వంబు నడచి యడచి
 తే. నాగభీషణబాణప్రయోగములను
 భీమనరవరచేష్టలు బెండువడంగ
 దదనుజులసత్ప్రతాపంబు లొడుగువడంగ
 గట్టుపటిచే బల్లలు నాజిఘనులు వొగడ.

127

రా. సింజినీనిర్దోష = గుణధ్వని చేత, “నూర్వీ జ్యా సింజినీగుణః” అని అ. జిత మైనసముద్రధ్వనిగల, మేఘనాదుండు = ఇంద్రజిత్తు, సమిద్ధ = ప్రకాశింపుచున్న, శక్తి చేత, భీష్టుండు = భయంకరుండు, సందీప్తములయినపృథుశౌర్యగుణముల నెడు మణి లను, వాహినీశుండు = సముద్రునివంటివాడను, నిజాహవదశ = స్వకీయయుద్ధావస్థగల, దివసాంత = రాత్రి యందు, రచితమైన, నాగ = నాగరూపములైన, భీషణబాణప్రయో గములను, నాగపాశములచే ననుట, భీమ = భూరములైన, నరవర = రామునియొక్క, చేష్టలు, తదనుజు = లక్ష్మణునియొక్క, సత్ప్రతాపంబులొడుగువడంగ, కట్టుపటిచేను.

భా. సింజినీనిర్దోషము చేత జితములైనసముద్రధ్వనియు మేఘనాదుమునుగల వాడు, పృథుశౌర్యములైన, శౌర్యగుణమణి = మణులవంటిశౌర్యగుణములగలవాడు, శౌర్యగుణభూషితుండనుట, వాహినీశుండు = సేనాపతి, భీష్టుండు, నిజాహవతనయు ద్ధముయొక్క, దశదివసాంతర = పదిదివసములకాలము, చిత = సంపాదించఁబడిన, తీవ్ర, విక్రమతను = విక్రమముగలవాడనుటచేత, నాగ = సర్పములభంగిని, భీషణములైన బాణప్రయోగములచేత, భీమునియొక్కయు నరునియొక్కయు, చేష్టలు, తదనుజుల = నకులసహదేవులయొక్క, అజినీ = యుద్ధమాదు, పల్లలుగట్టుపటిచేనని క్రిందటికన్న యము. కుంటుపటిచే ననుట.

చ. దొర ననుజాన్వితంబుగ సుదుర్దమదుర్దశఁ గుందఁజేసి యి ట్లురువడిఁ జేర్చుకొత్తపురణోద్ధతపెంపు సహింపలేక తా

సరగున దాని మాన్వహరిచక్రముఁ బూని యెదిర్చె నంతనే
మరలె నరాతియత్తు గరిమం దనవూఁపు నివారితంబుగన్. 128

భా. హరి=కృష్ణుఁడు, చక్రముఁబూని యెదిర్చెను, అంతనే = ఆపుడే, సర= అర్జునునియొక్క, అతియత్తు గరిమను=ప్రార్థన చేసెనుట. మరలెను.

రా. హరిచక్రము=వానరసమూహము, ఆరాతి=శత్రువైన ఇంద్రజిత్తుయొక్క, యత్తు గరిమను = బాణప్రయోగాదియత్తుములచేత, మరలెను = ఓర్వలేక వెనుకతీసెను. కడమ సులభము.

వ. అంత. 129

సీ. అ ట్లవార్యప్రాధి నలరుపితామహం
వరశక్తిఁ బ్రబలుదీవ్యత్ప్రతాప
గుణశాలి విజయుండు కోదండఘననాద
సంపదుల్లాసితసకలనిజచ
మూసంతతిశిఖండి యేనె నారచితస
చ్ఛద్ధసంగ్రామప్రచారం డగుచు
వైరినృపాలకుమారులహృదయంబు
లెంతయు భేదిల్ల నిద్ధవివిధ

ఆ. విశిఖవిసరనిబిడవిద్ధసమస్తమ
ర్షతనుజేసి యుద్ధమహిఁ బడంగ
నేసి గురుమనోవికాససంపాది యై
యాప్తబంధుజనుల నలరఁజేసె

130

రా. పితామహం=బ్రహ్మయొక్క, వరముయొక్క శక్తిచేతఁ బ్రబలెడి, దీవ్యత్ = ప్రకాశించుచున్న, ప్రతాపగుణములచేత, శాలి = ఒప్పుచున్న, విజయముగలవాఁడు, కోదండమనెడి, ఘన = మేఘముయొక్క, నాదముయొక్క, సంపత్ = సమృద్ధిచేత, ఉల్లాసిత = సంతోషింపఁబడిన, సకలనిజచమూసంతతియనెడి, శిఖండి = నెమళ్లుగల వాఁడు, ఆరచితమైన. సచ్ఛద్ధ = కపటముతోఁ గూడిన, సంగ్రామప్రచారముగలవాఁ డగుచు - మేఘములలోనుండియనుట. ఇద్ధ=ప్రవృద్ధములునై, వివిధములైన, విశిఖ= బాణములయొక్క, విసర = సమూహములచేత, “సందోహవిసరప్రజాః” అని ఆ. నిబిడహాసట్టుగా, విద్ధ = భేదింపఁబడిన, సమస్తమర్షతను = సకల మర్షస్తానములు గలవాఁడౌటను, చేసి = మర్షములు భేదించి యనుట. గురు=రావణునియొక్క, కడమ సులభము.

భా. వరశక్తిగలవాని, ప్రబలునిక్ = భీష్మని, కాలి = ఒప్పెడువాడు, చమూ సంతతిగలవాడు, విజయుండు, అర్జునుండు, శిఖండి, వినసాన్ = వ్రే సెననగా, రచిత మైన, మర్త = ఆయములుగల, తను = శరీరముగలవాని, చేసి, గురు = అధికమైన. కడమ సమము.

క. దీనతః దత్ప్రతిపక్షబ

లానీకము గుందుచుండె నారాత్రిఁ గడున్

మానసములార్చి బొగులం

గా నిక నేదిబ్రతు కేదిగతియో యనుచున్.

131

ఉభయసమము.

ఉ. అంతట నద్భుతంబుగరుడాగమనంబు నిరాకృతాహితా

త్యంతసమార్జితోర్జితజయాభ్యుదయం బయి భీష్మపాతసం

క్రాంతఘనవ్యధ న్నైఋత్యం గా మఱిపింపఁ బునర్తహజిని

క్రాంతి కుప్రక్రమించువిభుఁ గాంచి దినేశసుతాదు లుబ్బుచున్. 132

భా. అద్భుతంబుగ, రుట్ = రోషముయొక్క, “ప్రతిఘాతుక్రూరప్రతి యా” మ్మని అ. ఆగమనంబు నిరాకృతమైన యహితులచేత నత్యంతము, సమార్జిత = సంపాదించఁబడిన, ఊర్జితమైన జయాభ్యుదయము గలదై, కోపించి శత్రుజయాతిశయ మును నిరాకరించె ననుట. భీష్మ పాతముచేత, సంక్రాంత = సంక్రమించిన ఘనవ్యధను మఱి పింపఁగాఁ బునర్తహజియందుగల, విక్రాంతికి = విక్రమమునకు, దినేశసుతాదులు = కర్ణాదులు, సంభ్రమించిరి అని ముందరివచనమునఁ గ్రియ. కడమ సులభము.

రా. అన్భుతమయిన గరుడాగమనంబు, నిరాకృతాహితా = విడిపింపఁబడిన సర్పములు గలదౌటచేత, ఊర్జితజయాభ్యుదయంబయి = గెలుపునందలియుబ్బును రప్పించి యనుట. భీష్మ = భయంకరమైన, పాత = పాటుచేత, దినేశసుతాదులు = సుగ్రీవాదులు, కడమ సమము.

వ. చేరి పొడగాంచి ప్రస్తుతసమరసన్నాహసముచితప్రకారంబున సంభ్రమించి రంత నరుణోదయం బగుటయు. 133

రెంటికి సరి సులభము.

క. గురురక్షోర్జితదర్ప, స్ఫురణముచే శత్రునై న్యములు మార్కొనఁ జెచ్చెర వై వస్వతసంతతి, నరవరు డొగి నద్దర మ్మొనరెసబలుఁ డై.

రా. గురు = అధికమైన, రక్షస్సులచేత, ఆర్జిత = సంపాదించఁబడిన, దర్పస్ఫురణముచేత.

భా. గురు = ద్రోణునియొక్క, రక్షచేత సూరితమైన. కడమ సరి.

వ. అప్పుడు,

135

క. అత్యంతము నవనినుతా

పత్యతనుబలంబులోన బస మీటి మహా

దైత్యుఁ డనఁబరఁగు శూర

స్తుత్యుఁ డసమరోషవికృతి ధూమ్రాక్షుఁ డనిన్.

136

భా. అవనినుత = నరకాసురునియొక్క, అపత్యతను = పుత్ర త్వముచేత, పరఁగు శూరస్తుత్యుఁడు = భగదత్తుఁడు, అసమరోషముయొక్క వికృతిచేత ధూమ్రవర్ణములైన, అక్షుఁడు = కన్నులుగలవాఁడు, చరించెనని ముందరిపద్యమునఁ గ్రియ.

రా. అవనినుతాపతి = రామునియొక్క, అతను = ఆనల్పమైన, బలంబులోన, అసమమైన రోషవికృతిగలవాఁడు, ధూమ్రాక్షుఁడు, కడమ సరి.

తే. దళితహరికుంజరశతాంగముల ధరిత్రిఁ

గప్పుచు యథామనోరథగతిఁ జరించె

నవనిజారూఢమదవారణక్రియలకు

నిలువలేకపార్థబలయోధులు దొలంగ.

137

రా. దళిత = భేదింపఁబడిన, హరికుంజర = వానరముఖులయొక్క, శతముల యొక్క యంగములచేత, యథామనః = మనసు నతిక్రమింపని, అవ్యయాభావనమా సము. రథగతిచేత, నిజ = తనయొక్క, ఆరూఢ = వృఢమైన, మదముయొక్క, వారణ క్రియలకు = పోమొత్తుటలకు, నిలువలేక యపార్థబలమైన యోధులు తొలంగ, చరించెను.

భా. హరికుంజరశతాంగముల = రథాదులచేత, నిజారూఢమైన, మదవారణ = మత్తేభముయొక్క, క్రియలకు = యాధక్రియలకు, పార్థబల = ధర్మరాజు సేనయందుఁ గల, యోధులుతొలంగ, యథామనోరథగతి = యథేష్టవృత్తిచేత, చరించెను.

వ. అంత నంతయుం గనుంగొని.

138

క. తమకమున మరుద్వరసుతుఁడమితవ్యధఁ జెదరునిజబలాళి మగుడ చు
ర్దమరణజయశోభగద, త్తమహాశుండాలమునకుఁ దా నెదిరించెన్.

భా. మరుద్వర = ఇంద్రునియొక్క, “మరుతో పవనామరౌ” అని ఆ. సుతుఁడు = అర్జునుఁడు, దుర్దమ = అణచుకొనఁగూని, రణజ = యుద్ధమునల్లఁ బుట్టిన, యశము గల భగదత్తునియొక్క, మహాశుండాలమునకు = సుప్రతీకమనెడి గజమునకు, ఎదిరించెను.

రా. మరుల్ = వాయువుయొక్క, వరుసుతుండు = హనుమంతుండు, బలాళిమగుడ, దుర్దమరణమందుగల, జయశోభగ్ = జయలక్ష్మిగలది యగునట్టుగా, దత్త = ఇయ్యఁ బడిన, మహాశక్తిగలవాఁడు, విఠిగినమూఁక తిరిగి జగడము సేయునట్టుగా నాధారమైనవాఁడనుట. ఆలమునకుఁ = యుద్ధమునకు, ఎదిరించెను.

తే. తొలగ కెడ సొచ్చుమానవాదుల సుశర్త
యోధులను బాఱఁ ద్రోలి యి ట్లురుభుజావి
భూతి నెదిరించునాకపికేతను నతఁ

డాజి నొప్పించి మడిసె వాహనముతోడ.

140

రా. మానవాదులఁ = మనుష్యుల భక్షించెడువారిని, సు=మిక్కిలియు, శర్త = సుఖమానట్టుగా-అనాఘానముగననుట. యోధులను = పోరెడివారిని, పాఱఁద్రోలి = పాఱఁదఱిమి, ఎదిరించెడు, ఆకపికే = ఆహనుమంతునికే, అతఁడు = ఆధామ్రాత్యుఁడనెడు రావణుని మూలబలకర్త, తనును, అజిని, ఒప్పించి=అప్పగించి, మడిసెను.

భా. మానవాదులఁ = మానముల బలికెడువారిని - పంతుములాడువారి ననుట. సుశర్తయోధులను = సంసక్తులను, ఆకపికేతనుఁ = అర్జునుని, అతఁడు = భగదత్తుండు, నొప్పించి, వాహనముతోడఁ = నినుంగుతోఁగూడ, మడిసెను.

వ. మఱియును.

141

క. బహురక్షోభయసేనలు, విహితాజిని ద్రైశ్ల నంత విలసిల్లె జగ
న్తహితాహవరుచిరక్షి, ప్రహస్తకోదండగురుతరస్ఫూర్తిగడున్. 142

భా. బహురక్షగలయుభయసేనలు, జగన్తహిత = జగత్ప్రసిద్ధమైన, ఆహవమందు, రుచిర=ప్రకాశింపుచున్న, క్షిప్ర=వేగవంతమైన, హస్తముగల, కోదండగురు=ద్రోణుని యొక్క, తరః = బలిమియొక్క, స్ఫూర్తి విలసిల్లెను.

రా. బహురక్షస్థులయొక్క, అభయ = భయరహితములైన, రుచి = వేడుకను, రక్షి=రక్షించెడి, ప్రహస్త = రావణునిసేనాపతి యైన ప్రహస్తునియొక్క, కోదండము చేత, గురుతరమైనస్ఫూర్తి విలసిల్లెను.

సీ. ఆమెటి తనదునైనయమును బద్ధపూహ

భంగిఁ జూపట్టంగఁ బన్నిహతిక

రప్రహారప్రవర్తనలచేఁ జీకాకు

వఱుచుచుఁ గడుఁ జొచ్చి నుఱిచియాడు

వీరకుంజరు జగద్వినుతవిక్రము ధనం

జయతనూజు సుభద్రసంతతి నవ

రోధించి బహుమహాయోధనవ్యాపార
 శూరత ప్రాపుగాఁ జోరిపోరి
 తే. గెలువ నోపక మిక్కిలి నలఁగి యంత
 నతనిధర్మ విహీనయుద్ధాతిశయము
 చేతఁ జంపించె దనుఁ దనసేనవారిఁ
 కాచుకొన నొండుమార్గంబు గానలేక.

143

రా. నైన్యమును = రాక్షసనైన్యమును, పద్మప్రహరణిక్ = పద్మసమూహము
 వలె, చూపట్లంగ, పన్నిహతి = పాదప్రహరములచేతను, నుటిచియాడుచున్న వీరకుం
 జరుఁడైనవాని, వీరకుంజరుండు గనుక నైన్యమును బద్మప్రహరణుంబలె నులు
 మాడెను. సు = లెన్నెన, భద్రసంతతిక్ = శుభవరంపరలుగలవాని, ధనంజయతనూ
 జాక్ = అగ్నిపుత్రుఁడైననీలుని, ఆమేటి = ప్రహస్తుఁడు, అవరోధించి యని యన్వ
 యము. మహాయోధన=అధికయుద్ధముయొక్క, “యుద్ధమాయోధనం జన్య” మ్మని అ.
 ఆతని=నీలునియొక్క, ధర్మ విహీన = విల్లులేని, యుద్ధాతిశయముచేత, కరప్రహరమున
 ననుట. తనుక్ = తన్ను, తనసేనవారినిని జంపించెను, ప్రహస్తుఁడు నొచ్చెననుట.

భా. ఆమేటి = ద్రోణుఁడు, పద్మప్రహరణి, పన్ని = రక్షించి, అంతటనుండి
 యభిమన్యునకు విశేషములు హతికర = నాశకరములైన, సుభద్రయొక్క, సంతతిక్ =
 కుమారుఁడైన యభిమన్యుని, మహాయోధులయొక్క శూరత ప్రాపుగా, ధర్మ విహీన =
 అధర్మమైన, అతనిక్ = అభిమన్యుని, ఆమేటి చంపించెను. కడమ సులభము.

సీ. అతిశౌర్యవరసుశర్తాకృష్టవిజయతః
 జేసి నానాపార్థసేన లపుడు
 రాద్రవరోల్లాస రాజితు నక్షయ
 ధృతి సింధునాయకుఁ దీప్రశక్తి
 నాకీశు దృఢరణోత్సేకుని మించి తో
 డృఢలేక యొదుగ నాబలియుఁ డట్లు
 ద్రుంగెను విరఘుఁ డై తుదను దుశ్శాసన
 తనుజగదాహతి ననయముఁ బ్రతి

ఆ. కోటి లేనినాదు కొమరున కిప్పాటు
 వలనె నకట ! యిది యవార్య మనుచు
 వేగె వానిచావు విని యంత జిహ్మండు
 ఖండితారిపంక్తికంధరుండు.

144

భా. అతిశయవర్ణన సుశర్మచేత, ఆకృష్ట = వెడలదీయఁబడిన, విజయతః జేసి = అర్జునుడుగలవాఁడటచేత, అభిమన్యునకు విశేషణము. నానావిధములైన, పార్థసేనలు = పాండవసేనలు, రాద్ర = రుద్రసంబంధమైన, పరముయొక్క యుల్లాసముచేత రాజితుడైనవాని, అక్షయధృతి = అధికధైర్యముగలవాని, తీవ్రశక్తిచేత, నాకీశుఁ = ఇంద్రుని బోలినవాని, దృఢమైన రణమందగు, ఉల్లేకుని = అధికముగలవాని, సింధునాయకుఁ = సైంధవుని, మించి, ఒడుగఁగా, ఆబలియుండు = అభిమన్యుండు, దుశ్శాసనతనుజ = దుశ్శాసనుడుమారుండైన లక్ష్మణునియొక్క, గదాహతిచేతఁ ద్రుంఁగెను, నాదు, కొమరునకుఁ = కుమారునికి, అనుచు, భండిత = భండింపఁబడిన, అరిపంతులయొక్క, కంధర = కంఠములు గలవాఁడు, జిష్టుండు = అర్జునుండు, వేఁగెను.

రా. అతిశయవర్ణన, పర = కవులచేత, సుశర్మ = మిక్కిలి సుఖమానట్లుగా, ఆకృష్ట = త్రిప్పఁబడిన, విజయతఃజేసి, అప్రయాసముననే రాక్షససేనల గెలిచెనట. నానావిధములైన, అపార్థసేనలు = విడిగినరాక్షససేనలు, రాద్రమైన యుల్లాసముచేత, అక్షయధృతిచేత, సింధునాయకుఁ = సముద్రునివంటివాని, తీవ్రశక్తిగలవాని, దృఢఃకోలేకముగలవాని, ఆకీశుఁ = వానరుడైన నీలుని, “వానరకీశః” అని అ. ఒడుగఁ = సేనలొడుగఁగా, ఆబలియుండు = ప్రహస్తుండు ద్రుంఁగెను, దుశ్శాసనతను = శిక్షింప శక్యముగానివాఁడటచేతను, జగదాహతిని = జగత్సంహారముచేతను, ప్రతికోటిలేని, కొమరునకుఁ = ఒప్పదమునకు, అనుచు, జిష్టుండు = జయశీలుండు, పంక్తికంధరుండు = రావణుండు, వేఁగెను.

వ ఇట్లు శోకసంతప్తమానసుం డగునతనిం గనుంగొని.

145

రెంటికి సరి సులభము.

ఉ. ఊహ గలంగి యిట్లడల నూరక యేటికి నాహవక్రియా

సాహసవర్తనంబుతఱి జావులు క్రొత్తలె చాలు నిట్టిదు

ర్శోహ మిడం దృఢింపుము సముత్కలశోకవిషాదహేతువై

దేహిఁ గరంబు గీడ్వలుచు దీనితగుల్ మది నెంచి చూచినన్. 146

రా. విషాదహేతు = భేదహేతువైన, వైదేహి = సీతను, తృణింపుము, కడను సులభము.

భా. దుర్శోహమును దృఢింపుము. దీనితగుల్ = మోహగతి, దేహి = మనుష్యుని, కీడ్వలుచును.

క. అని పెద్దలైనయావులు

దనుఁ దేర్పఁగ గున్న రనుచుఁ దలయూచి మనం

బునఁ దత్తదహితన్యపవ

ర్తనచింతం గినుక బలిసిరాఁ దనలోనన్.

147

రెంటికి సరి సులభము.

ఉత్సాహ. ఆదుకొన్న కావరమున నకట మనుజమాత్మఁ డీ

మేదినిపయి సింధురాజు మీఱి వచ్చి భీమసే

నాదిబహుసహాయచయము నాఁగి చెఱుచువాఁడె హా

నాదుపట్టిపట్టిచలమునకొ గణింపఁ డేమియున్.

148

భా. సింధురాజు=నైంధవుఁడు, సహాయచయమును, అఁగి, నాదుపట్టికొ = అభి
మన్యుని, చెఱుచువాఁడె=కూల్చువాఁడె.

రా. సింధురాజుకొ = సముద్రుని, మీఱివచ్చి భీమమైన సేనాదిబహుసహాయ
చయమును జెఱుచువాఁడె, నాదుపట్టిపట్టి = సేబట్టిన, చలమును, నకొ = నన్నును,
గణింపఁడు.

వ. అని యుగ్గడించి యందులకేమి యన్నియఁగ జిక్కనయ్యెడు ననిరోష
వేగంబున రోజుచు నందఱు విన నిట్లనియె.

149

రెంటికి సమము సులభము.

క. ధృతి నేన కూల్తు నరిసం

హతిఁ బాఱఁగఁ దఱిమి తఱిమి యాసింధుమహీ

పతితలసద్బలవలై న

న్యతనూఖండముల జంబు కాదులు దనియన్.

150

రా. అరిసంహతికొ=శత్రుసమూహమును, ఆసింధు=సముద్రవర్త్యంతమైన, మహీ=
భూమియందు, పతిత=పడిన, కడమ సులభము.

భా. సింధుమహీపతి=నైంధవునియొక్క, తలను గూల్తును.

తే. వినుఁడు నాపంత మిదె నేఁడువేగయుక్త

గతి నలిగి యాన్యపుని నేలఁ గలపువాఁడె

నలినమిత్రున స్తమయంబునకు మునుపుగ

భానుపుత్రాదితత్పుక్షబలముఁ దఱిమి.

151

భా. మఱియు నర్జునునివాక్యము, నేఁడు, వేగకొ = తెల్లవారినను, నలిన
మిత్రు=సూర్యునియొక్క, ఆన్యపుని=నైంధవుని, కడమ సులభము.

రా. మఱియు రావణునివాక్యము, వేగయుక్తమయినగతిచేత, నలికొ = వేడుక
చేత, ఆమిత్రు = రామునియొక్క, అస్తమయంబునకుకొ = నాశనమునకు, మునుపుగ,

భానుపుత్రుని = సుగ్రీవుడు మొదలుగాఁగల, తత్పక్ష = ఆరామునికి సహాయమైన, “పక్షపార్శ్వగరుత్సాధ్యసహాయబలభిత్తిః” అని వి. బలమును దఱిమి, ఆనృపుని = ఆరామునిని, కడమ సమము.

తే. ఏ గడఁగి యిట్లు గావింపనేని బెలుచు

జత్తు రుగ్రాజభాసుర జ్వలనమునకు

శలభతపహించి యంస్తాకనైన్యపతులు

విద్విషత్సైనికులు సముద్వీక్షణ జూడ.

152

రా. అస్తాక = మనసంబంధులైన, సైన్యపతులు, ఉగ్రాజీయసేది భాసురమైన, జ్వలనమునకు = అగ్నికి, శలభతపహించి, సముత్ = సంతోషయుక్తమైన, వీక్షణ = దృష్టి చేత, విద్విషత్ = ఆరామునియొక్క, సైనికులు-మాడఁగాఁ జత్తురు, ఇంకఁ దనవల్లఁగాని జయమురాదనుట.

భా. అస్తాక సైన్యపతులును విద్విషత్సైనికులును, సముద్వీక్షణజూడ = తలెత్తి చూడఁగా ననుట, రుక్ = దీప్తులయొక్క, రాజి = సంతులచేత, భాసురమైన జ్వలనమునకు, కడమ సులభము.

వ. అని పలికి పలికినట్ల బెట్టిదంపుఁ బెంపుసొంపు వొంపిరివోప సన్నద్ధుండై యుద్ధయాత్ర గావించి యావీరకంఠీరవుం డకుంఠవిక్రమోత్సేకం బున ననేకయోజనవిస్తారదారుణంబుగాఁ బన్నినపరబలవ్యూహం బునందు సాహసోల్లాసభాసితశరాసనకళావిశేషంబున నీసు నెఱపు చుం దెఱపి గొని రథంబు వఱపించి యొఱపుపఱపున నడ్డగించువగఱ యెడ్డుగడ్డుఱికి చించుకొని తనతోన చొచ్చునిచ్చులంపుఁబెచ్చరిక చాలక యక్కడక్కడం దలపడి వెలివెలిన పోరునిజయోధవీరులకు దూరదృశ్యమానకేతన ద్యోతనంబునం బ్రీతి యొసంగుచు నిశిత నిజశర వ్రాతపాతంబులచేత భూతలంబు ననవిరళంబుగా నొరగినహరి కుంజరశతాంగశకలంబులచేత వికలత్వంబు నొందక యమందస్యం దనప్రచారంబు సారథ్యాశ్చర్యచర్యామహిమ మహనీయహరి నైపుణోద్దీప్తితాటోపంబై యేపుమాపం బ్రతాపంబు మెఱసి రణవిహ రణరణరణికవిజృంభణాస్త్రాభ సంభ్రమబంభ్రమ్యమాణచండకోదండ దండకుండలీ భావావినాభావసుభగంభావ్రశరప్రయోగవేగచాతు ర్యాశ్చర్య దశభుజయుగయుగళవిగళితాగళిత జయదర్పవిభవుం డగుచు నభినవసరణి నురవడించె నప్పు డప్పరబలంబునందుఁ గొందఱు.

భా. సారథ్యముయొక్క యాశ్చర్యచర్యమహిమచేత మహనీయమైన, రణ విహరణమందుగల, రణరణిక = కాంతాలిశయముయొక్కయనుట, బంధమ్యమాణ = మఱిమఱి పరిత్రమించుచున్న, శరప్రయోగవేగచాతుర్యముచేత, వాశ్చర్యమైన, దశ = అవస్థగల, భుజయుగయుగళ = పూనుగాండ్లపంటి రెండుభుజములయొక్క, కడమ స్ఫుటము.

రా. హరికుంజర = వానరశ్రేష్ఠులయొక్క, శతములయొక్క, సారశ్రేష్ఠమైన, ధీబుద్ధికి, ఆశ్చర్యమైన, చర్య = గతియొక్క, దశభుజయుగయుగళ = వింశతిహస్తములయొక్క, కడమ సరి.

క. వేమలు మనగుర్వశ్య, త్తామలకీఘోరవీరతరుబాణకదం
బామితవర్షముదుస్తర, మై మెఱసెఁ దదప్రభేద్యుడయ్యె నితండున్.

రా. మన = మనయొక్క, గురు = ప్రేమైన, అశ్వత్థ = రావి, ఆమలకీ = ఉసిరిక, “తిష్యఫలాత్వామలకీప్రిఫ” అని ఆ. వీరతరు = మద్ది, “నదీసర్వోవీరతరురింద్రుః కకుభోద్ధునః” అని ఆ. బాణ = గోరంట, “సీలీఘ్రిటీద్వయోర్బాణః” అని ఆ. కదంబ = కడిమి, “సీవప్రియకకదంబాస్తుహలిప్రియే” అని ఆ. ఈచెట్లయొక్క, అమితవర్షము = చాలఁబ్రయోగించుట, దుస్తరమై = తరింపరానిదై, మెఱసెను, ఇతండును = ఈరావణుడును, తల్ = ఆతరువర్షముచేత, అప్రభేద్యుడయ్యెను, అని పలుకుచుండ నని ముందరి కన్వయము. “ఆమలకీ” అనుశబ్దమున ఆ యనెడు సుపసర్గమున్నది గనుక యతిస్థానమునకు తకారమే చెల్లును. ఇది ప్రాదియతి-ఇందుకు లక్షణము. కవి లోకచింతామణియనెడు తాతంభట్టుఁడమందు, ఆ. ‘ధాత్రిఁబ్రాదియోగమాత్రంబు గలిగిన, నుభయమును వచింప నొనరు యతికి, సాచిరిక్తభక్తిక సేవితకమలాల యానివాస లక్ష్యమిదియై’ ఇందుకు విరాటవర్షమందు సోమమాణి, ఉ. ‘శ్రీయన గౌరినాఁ బరంగుచెల్వలచిత్తము పల్లవింప భ, ద్రాయితమూర్తియై హరిహరం బగు రూపము దాల్చి విష్ణురూపాయ నమశ్శివాయ యని పల్కిడు’ భక్తజనంబు వైదిక, ధ్యాయితకిచ్చ మెచ్చువరతత్త్వము గొల్చెద నిష్టసిద్ధికి’ హరివంశమందు నాచన సోమనయు, క. ‘ఆపాదశిరోలంకా, రాపాదితచారుతాభిరామాత్మమహా, రూపా లోకనతుష్టా, కూపారకుమారికాముకురమణిరాజా.’ ఇట నుదాహరించినది గనుక, అశ్వత్థామలకీఘోరవీరతరు - అని తకారమే యతిగా సూరపరాజుగారును బ్రయోగించినారు.

భా. గుర్వశ్యత్తామలకుఁ = ద్రోణాశ్వత్థామలకును, ఈవీరతరు = వీరశ్రేష్ఠుఁడైనయాయద్ధునియొక్క, బాణకదంబ = బాణసమూహములయొక్క, అమితవర్షము మెఱసెను, ఇతండుఁ = అదునుడును, తల్ = ఆబాణవర్షముచేత, అప్రభేద్యుడయ్యె = భేదింపరానివాడయ్యెను.

తే. కొండ అతిరయ ప్రేరితస్యందనాశ్వ
కర్ణముఖోగ్రతరులమోఘతకుఁ దలఁకఁ
గొండలు మననృపాలునిగురుకృపకృత
వర్తధర్మవర్తన గాచు వగవ మనఁగ.

155

భా. అతిరయముచేతఁ జేరితములైన, స్వందనాశ్వ = రథాశ్వములుగల, కర్ణముఖ్యులైన, ఉగ్రతరుల = అత్యుగ్రులయొక్క, మోఘతకుఁ = ఓటమికి, నృపాలునిఁ = మర్యోధనుని, గురుకృపకృతవర్తలయొక్క, ధర్మవర్తన = ధనుర్వాహరము.

రా. ప్రేరిత = ప్రయోగింపఁబడిన, స్వందన = నెమ్మిచ్చెట్టును, “తినీశే స్వందనో నేమి” అని అ. అశ్వకర్ణ = మద్దిచ్చెట్టును, “సాలేయసర్వకార్యాశ్వకర్ణకాః” అని అ. ముఖ్య = మొదలుగాఁగల, ఉగ్ర = భయంకరములైన, తరుల = వృక్షములయొక్క, మోఘతకుఁ = వ్యర్థత్వమునకు, నృపాలుని = రామునియొక్క, గురుకృప = అధికదయకృతమైన, వర్త = కవచముయొక్క, ధర్మ = ప్రకారముగల, వర్తన = వృత్తిగలది, కృపకు విశేషణము. కాచును, కడమ సులభము.

తే. కొండ అనతనూజాదుల క్రోవిలోనఁ
బ్రాణములు గల్గఁ దెలియుండి బ్రతికెదమన
నీలగజముఖ్యుల మదె నిగుడి పొదివె
శాత్రుని నంచుఁ గొండలు సంతసీలఁగ.

156

రా. ఇనతనూజాదుల = సుగ్రీవాదులయొక్క, నీలుఁడును గజఁడును, కడమ సులభము.

భా. ఇనతనూజాదుల = కర్ణాదులయొక్క, నీల = నల్లనైన, గజములు, ముఖ్య = మొదలుగాఁగల.

వ. మఱియు ననేకు లనేక ప్రకారంబులఁ దత్తద్రణసమయసముదయ జయపరాజయప్రతీతివశంబునం బలుకు చుండ నతండు సర్వదుర్వార దోర్విలాసగర్వంబున నుల్లసిల్లుచు.

157

రెంటికి సరి సులభము.

వనమయూరము.

సారనిజచాపగుణశబ్దసమనుప్ర
జ్యోరసికశూరతరసాత్యకరణాగ్ర
కూరశరశాత్రుతినిరూప్యగమనుండై
చేరి యవికారధృతిసింధునృపుఁ జూచెన్.

158

భా. సార = శ్రేష్ఠమైన, నిజచాపగుణముయొక్క శబ్దమును, సమనువ్రజ్యా = వెనుకొనుటకు, రసిక = నేర్పరియైన, కూరతర = కూరశ్రేష్ఠుడైన, సాత్వీయొక్క, రణాగ్ర = యుద్ధముభయమందవు, కూర = నిష్ఠురములయిన, శర = బాణములయొక్క, కాత్మ్యతి = శతృధ్వనులచేత, నిరూప్య = తెలియఁదగిన, గమనముగలవాఁడై చేరి, అవి కారమైనధృతిగలవాని, సింధునృపుక్ = సైంధవుని, చూచెను, తనబాణప్రయోగ ధ్వనులజాడను సాత్వీయొక్క గొల్పిరాఁగా నర్జునుఁడు సైంధవుని గనినె ననుట.

రా. సారనిజచాపగుణశబ్దమును, సమనువ్రజ్యా = వెనుకొనుటకు, రసిక = రుచి గలవియైన, కూరులయొక్క, తరస = మాంసముల చేత, అతి, మిక్కిలి, అకిరణ = కిరణ రహితములైన, అగ్ర = ముల్గులగలవియైన, శత్రుమాంసములచేత గప్పబడినవి యనుట, కూరశరములయొక్క కాత్మ్యతులచేత, నిరూప్య = ఎఱుఁగఁదగిన, గమ నుండై = గమనముగలవాఁడై, అవికారధృతిచేత, సింధునముద్రమైనవాని, నృపుక్ = రాముని, చూచెను.

వ. అంత.

159

తే. తివిరి గురుకృతవర్తాదిధృతివిలసిత
విగ్రహస్ఫూర్తి గడు మించి విజయసత్వ
హాయతాలోలు డయి వచ్చు నలఘుమన్యు
దశముఖుని భీము నర్కనందనుఁడు దాఁకె.

160

రా. తివిరి, గురు = అధికమానట్లుగా, కృత = చేయఁబడ్డ, వర్తాది = కవచము మొదలుగాఁగలసాధనములయొక్క, ధృతి = ధారణముచేత, విలసితమైన, విగ్రహ = శరీ రముయొక్క, “శరీరం వర్తవిగ్రహః” అని అ. స్ఫూర్తి = స్ఫురణచేత, విజయ = శ్రేయస్, సత్సహాయతా = లెస్ససహాయముగాఁగలవాఁడౌటచేత, అలొలుడయి = ఆచ లుండై భయములేకయనుట, వచ్చుచున్న, అలఘుమన్యుక్ = అధికకోపముగలవాని, భీముక్ = భయంకరమైనవాని, దశముఖునిక్ = రావణుని, అర్కనందనుఁడు = సుగ్రీ వుఁడు, తాఁకెను.

భా. తివిరిగురుకృతవర్తాదులయొక్క, ధృతి = ధైర్యముచేత, విలసితమైన, విగ్ర హ = యుద్ధముయొక్క, స్ఫూర్తిచేత, “రణః కలహవిగ్రహః” అని అ. విజయ = ఆర్జు నునియొక్క, సహాయత్వమందు, లొలుడై = అపేక్షగలవాఁడై, “లొలశ్చలసత్వ స్థయోః” అని అ. ఆర్జునునికి సహాయముగా ననుట, అలఘు = అధికమైన, మన్యుదశ = రోహపథ్యగల, ముఖముగలవాని, భీముక్ = భీముని, అర్కనందనుఁడు = కర్ణుఁడు, తాఁకెను.

మ. మిహిరప్రోద్భవుఁ డిట్లు శాత్రువునిలక్ష్యింపైచు కుగ్రాచలా
గ్రహతం జేసి కడుం గలంచుటకు వీరం దాఁకి తద్దోరబా
ణహతిన్ సాధనహీనతం బొరసి ప్రాణత్యాగపర్యంతడు
స్సహపీడక భజియించె బల్లలు సుహృజ్జాలంబు జాలింబడన్. 161

భా. మిహిరప్రోద్భవుఁడు=కర్ణుఁడు, “మిహిరారుణపూషణః” అని ఆ. శాత్రువుని
లక్ష్యిం=భీముని జయలక్ష్యిని, నైఃపకయుగ్రమైన, అచల = స్థిరమైన, ఆగ్రహతంజేసి =
ఆగ్రహముగలవాఁడౌటచేత, తాఁకి, తత్ = ఆభీమునియొక్క, ఘోరబాణహతిచేత,
పీడను భజియించెను.

రా. మిహిరప్రోద్భవుఁడు=సుగ్రీవుఁడు, ఉగ్ర=ఘనమైన, అచలాగ్ర = పర్వతశిఖ
రముచేత, హతక=హతమైనదానిగా, శాత్రువుని=రావణునియొక్క, లక్ష్యినిజేసి, పీడను
భజియించెను, కడమ సులభము.

న. అంత.

162

తే వాయుసూనుండుధృతకర వాలహస్త
విహృతిచాతురిఁ బ్రతివీరువిశిఖవృష్టిఁ
దొలంగ జడియుచు సాహసం బలర నతని
యరదమునకు లంఘించిశౌర్యంబు మెఱయ.

163

రా. వాయుసూనుండు, ధృత=ధరింపఁబడిన, కర=హస్తములయొక్కయు, వాల
హస్త=తోకలయొక్కయు, “వాలహస్తస్తు వాలధిః” అని ఆ.విహృతిచాతురిఁ=విహార
చాతుర్యముచేత, ధృతశబ్దము చాతురికి విశేషణము. డీలువఱచెనని ముందరివద్యమునఁ
గ్రియ. కడమ సులభము.

భా. వాయుసూనుండు=భీముఁడు, ధృతమైన, కరవాల=ఖడ్గముగల, “కరవాలః
కృపాణవః” త్తని ఆ. హస్తముయొక్క, కడమ సులభము.

క. ఆహితుని నాశ్చర్యకర

ప్రహరణవిధిఁ జాల డీలువఱచె నతండున్
రహిఁ దిరుగఁ దెచ్చుకొని వి

గ్రహచేష్ట లడంగ నొంచె గరువలిపట్టన్.

164

భా. ఆహితుని = కర్ణుని, ఆశ్చర్యమైన, కర = హస్తముండుగల, ప్రహరణ=
ఆయుధముయొక్క, “ఆయుధం తుప్రహరణ” మ్మని ఆ. విధిఁ=వ్యాపారముచేత,
అతండున్=కర్ణుఁడును, కరువలిపట్టెన్=భీముని, విగ్రహచేష్టల=శరీరచేష్టలు, అడంగన్=
మూర్ఖపోవునట్లుగా ననుట.

రా. కరువలిపట్టిక = హనుమంతుని, నొంచెను, కడమ సరి సులభము.

క. నొంచి తదవసరజాతా

చంచలఘనమన్యువహ్ని సంతతిఁ దనుఁ గా

రించుచు నపు డెంతయు నల

యించుమహాశత్రు భీము ని ట్లని పలికెన్.

165

రా. తదవసర=అనమయమందు, జాతమైన, అచంచల=స్థిరమైన, ఘనమన్యు= అధికశోపముగలవాని, మహాశత్రులకు, భీము = భయంకరుడైనవాని, వహ్నిసం తతి=నీలుని, పలికెను.

భా. ఘనమన్యు = అధికశోకమనెడి, “మన్యురైన్మేకతౌక్రుధి” అని ఆ. వహ్ని సంతతి = అగ్నిసమూహముచేత, తను = తనశరీరమును, కారించుచు = తపింపఁ జేయుచు, అలయించు=శోషింపజేయుచున్న, తనశోకవహ్నిచేతఁ దానే త్రుండగుచున్న వాని ననుట, భీము నిట్లని పలికెను.

క. కానలఁ గాయలుఁ బండ్లు న

నూనముగా మెసఁగి బ్రతుకకోరి నీలా

వానరునకు నీకును గుఱి

యైనను మద్బలము నొరయ నర్హం బగునే.

166

భా. ఓరి=తుచ్చుఁడా, నీలావు = నీబలిమి, అనరునకు = అయర్థునునకును, నీ కును గుఱియైనను, కడమ సులభము.

రా. నీలా-సంబుద్ధి. వానరునకు నీకును=కోరియైన నీకును, గుఱియై = కనిపించు కొని, నను=శక్తును, మద్బలమును, ఒరయ=చెనకుటకు, అర్హంబగునే.

చ. ఒరయుటకుఁ ఫలంబు దగనొందితి పొమ్మని యమ్మహాభుజాం

బరుసపుమాటలఁ దహనబాణహతిఁ హృదయంబు సోల నొం

చి రహితచేష్టుఁ జేసి విడిచెన్ నికటంబున నయ్యెడన్ రిపు

స్ఫురణకృశానుజక్రియలుసూచుచు రామునితమ్ముఁ డెంతయున్. 167

రా. పొమ్మని=చత్తువుగాకయని, మాటల = మాటలచేతను, దహనబాణ = అగ్నియాస్త్రముయొక్క, హతి చేతను హృదయంబును, నొంచి=భేరించి, అమ్మహాభు జా=నీలుని, రహితచేష్టుని=చేసి విడిచెను. అయ్యెడను, రిపు = రావణునియొక్క, స్ఫురణ=స్ఫూర్తిని, కృశానుజ=అగ్నివల్లఁబుట్టిననీలునియొక్క, క్రియలు = మూర్ఖా చేష్టలను, సూచుచు, రామునితమ్ముడు=లక్ష్మణుఁడు, ససంభ్రమాకులండ్లై యని ముందరి కన్యాయము.

భా. పరుసపుమాటలు, అను=అ నెడి, దహనముయొక్కయు బాణముయొక్కయు హతి చే నొంచి విడిచెను, నికటంబునక = ఆసమీపమున నే, రిపుస్ఫురణ = భూరిశ్రవ సుప్రతాపము చేత, కృశ = ఊణములైన, అనుజక్రియలు=సాత్వకిచేష్టలను, చూచుచు, రాముని=బలరామునియొక్క, తమ్ముడు=కృష్ణుడు, కడమ సులభము.

వ. ససంభ్రమాకులుం డై.

168

తే. చూడు ఘటు నరవరజయస్ఫూర్తి నార్చె
వైరిసేన భూరిశ్రవోదారుణరణ
మహిమదనుజబలశ్రీలు మడగ నింత
టను రిపుగరంబు దెగ వ్రేయకునికి గీడు.

169

భా. కృష్ణుం డర్జునుననుమాట. చూడుఘటు, నర = అర్జునా! భూరిశ్రవః = భూరిశ్రవసునియొక్క, దారుణమైన, రణమహి = యద్ధభూమియందు, మదనుజ = నాతమ్ముడయిన సాత్వకియొక్క, బలశ్రీలు, మడగ = అణగిపోగా, వైరిసేన, యార్చెను. ఇంతటను, రిపు=శత్రువైన భూరిశ్రవసునియొక్క, కరంబు=హస్తమును, తెగ వ్రేయకునికి కీడు.

రా. లక్ష్మణుడు రామునితోననెడుమాట. నరవర=సంబుద్ధి. భూరి=అధికమునై, శ్రవోదారుణ = శ్రవణభయంకరమైన, రణ = శబ్దముయొక్క, “రణోస్త్రీయుధిసా ధ్వనా” అని రత్నమాల. మహిమ = అధికము చేత, వైరిసేన, ఆర్చెను = మ్రోసెను. దనుజబల=రాక్షసబలముయొక్క, శ్రీలు = విలాసములు, మడగ = అడగునట్లుగా, రిపు = రావణుని, కరంబు = మిక్కిలి, తెగవ్రేయకునికి, వ్యాఖ్యాయందుండు క్రమమునకు లక్షణ మిమడదని తోచునెడ - కరముదెగునట్లు శత్రుని వ్రేయకునికి కీడని యన్వయింపనగు.

తే. అనుచు దా నన్నమాట జేకొని తడయక
ఘనభుజుండు సుమిత్రనందనుడు జిహ్మ
డరి గరము గుంటువడ నేయ ననుజుగెలుపు
గాంచి మోదించె నరత నటించుచక్రి.

170

రా. అనుచుదాను, అన్నమాటను, రామునిమాటను, చేకొని = అనుమతించుచు కొనియనుట. సుమిత్రయొక్కనందనుడు=లక్ష్మణుడు, నరతను=మహవ్యక్తమున, నటించు చక్రి=రాముడు, కడమ సులభము.

భా. అనుచు, తానన్నమాటను = తానాడినమాటను, చేకొని, సుమిత్రనంద నుడు=బంధుప్రియుండు, జిహ్మండు = అర్జునుండు, అరి = భూరిశ్రవసునియొక్క, కరం

బును, కుంటుపడనేయకొ = తెగచేయఁగా, అరతకొ = సమీపమున, నటించు = నటించెడి, చక్రి = కృష్ణుఁడు, మోదించెను. ఈపద్యమునందును గరము కుంటుపడునట్లులరిని నేయనని యన్వయింపఁదగు.

వ. మఱియుం దద్రణం బతిభయంకరం బయి ప్రవర్తిల్లే. 171

రెంటికి సరి సులభము.

ఉ అంతట రాముతమ్మఁడు దిగంతసమీపగుఁ డైనయట్టిభా
స్వంతు తెఱంగు గాంచి తనశత్రునికాయము సొంపు మీఱ న
త్యంతము నేసి యేసి తడుదగ్రశరంబుల రేసి రేసి య
శ్రాంతతఁ బోరుజిష్ణురిపున త్వము నారయుచుకొ మనంబునన్. 172

భా. రాముతమ్మఁడు = కృష్ణుఁడు, భాస్వంతు = సూర్యునియొక్క, తెఱంగుగాంచి, ఇంతటినుండియద్దనవ్యాపారము. జిష్ణుని = అద్దనుని, రిపు = కర్ణాదులయొక్క, సత్త్వమును నారయుచు, తనలో ననుకొనుమాట. కడమ సులభము.

రా. రాముతమ్మఁడు = లక్ష్మణుఁడు, భాస్వంతు తెఱంగు = రక్తవర్ణముననుట. కాంచి = పొంది, శత్రుని = రావణునియొక్క, కాయముసొంపుమీఱఁగాకొ = శరీరము రక్తమయమగునట్లుగాననుండి, జిష్ణురిపు = రావణునియొక్క, సత్త్వము నారయుచును మనంబున లక్ష్మణుఁ డెంచుకొనెడుమాట.

తే. సమదరోహహితుల ఘోరసాయకముల

వానరాసీకమును మున్ను గా నలుకుచు

గెలిచె భానుసుతాదియోధుల నరాతి

విపులభుజశక్తి కొదగాన వెదకియైన. 173

రా. సమదరోహహి = క్రూరసర్పములే, తుల = పోలికగాఁగల, ఘోరసాయకములచేత, వానరాసీకమును = వానరసమూహమును, భానుసుతాది = సుగ్రీవుఁడు మొదలయిన, అరాతి = రావణునియొక్క. కడమ సులభము.

భా. సమదరోహహితుల = క్రూరశత్రువులయొక్క, సాయకములవాన = బాణవర్షమును, రాసీక, సర = అద్దనునియొక్క, అతివిపుల, కొదగానకొ = కొదవఁగానను.

తే. హరులు దగదొట్టిమెలఁగ లే వనినవాడి

తృప్త వారించె నిపు డీయతిప్రతాపుఁ

డదృఢతంబుగ నవనిశాతాస్త్రనిహతి

గొచ్చి కీలాలములు వెల్లిగొన వెలార్చి. 174

భా. హరులు = గుఱ్ఱములు, అనిన, కీలములు వెల్లిగొనునట్లుగా, అవనికొ = భూమిని, శాత=వాడియైన, అస్త్రనిహతికొ=బాణప్రయోగముచేత, గ్రచ్చి=భేదించి, వాణితృప్త=గుఱ్ఱాలయొక్క, దప్పిని, వారిం చెను.

రా. హరులు = వానరులు, దగదొట్టి, అనికొ = యుద్ధమందు, మెలగలేవు. క. 'స్థావరతిర్యక్పదముల, కేవలపునఁ గ్రియలు దలంప నేకవచనముతో, దేవమహమ్మది క్రియ, భావింపఁగ నేకవచనబహువచనంబు' లని యాంధ్రభాషాభూషణము గనుక హరులు మెలగలేవని ప్రయోగము. నవమైన, అజితృప్తకొ=తిరుగయుద్ధముసేతుననెడు కాంక్షను, వారిం చెను=అణచెను. ఈయలిప్రతాపంబు=రావణుండు, అత్యద్భుతంబుగ్గొ =నాకును వెరంగవునట్లుగా, నవ=వంతలై, నిశాక=తీక్షణములునైన, అస్త్ర=దివ్యాస్త్రముల యొక్క, వానరప్రయుక్తపర్వతములనన్నియు నుగ్గుచేసినవిగనుక, నిహతికొ=ప్రహారము చేత, గ్రచ్చి=గుడులుగావ్రేసి, కీలములు=నెత్తురులు, "శోణి తేంభసి కీలాల" మ్మని అ, వెల్లిగొనవెల్పి, సరిలేకవారిం చె నని క్రిందటి కన్వయము.

సీ. మును పిమ్మహాయోధుఁడుసంగరోత్సాహ

సన్నాహసంపత్తి విన్నది మొద

లాస్తనేనాదిసహాయసంగత్యవి

రతినిబిడొజుండు రాజరాజు

సింధురాజుబ్రదుకు నెడకుండ రక్షించు

కొనుటకు నతియత్నమునఁ బరఁగుట

దెలిసియు నిబ్బలాధికుని జయద్రథు

సద్యోవధార్హునిఁ జంపుటకును

తే బ్రతినయం బే నొనర్చకపార్థబాణ

ములనె ప్రొద్దు గ్రుంకెడుదాఁక బోరు జరుపు

చున్న విజయహాని జనింప కున్నె యకట!

శత్రునకు దర్పకాల మై సత్త్వ మెక్క.

175

రా. మునుపు = పూర్వమందు, ఇమ్మహాయోధు = రావణునియొక్క, సంగర = యుద్ధమందుగల, ఆవిరలిని = ఎడ తెగకుండుటచేత, బిడొజుండు = ఇంద్రుండును, రాజరాజు = కుబేరుండును, సింధురాజు = పరుణుండును, అతియత్నమునఁబరఁగుట=ప్రచ్ఛన్నులై యుండుటననుట. తెలిసియు, జయత్ = సర్వోత్కృష్టత్వమున వర్తింపుచున్న, రథుకొ=రథముగలవాని, సద్యోవధార్హునికొ = ప్రొద్దుగ్రుంకమునుపే చంపఁదగినరావణుని, చంపుటకు, ప్రతినయంబు = యుక్త్యంతరమును, ఒనర్చక, అపార్థ = నిరర్థకము

లైన, బాణములచేతనే, శత్రునకు దర్పకాలమై సత్త్వమెక్కడ=రాక్షసులకు రాత్రి దర్పకాలము గనుక. కడమ నులభము.

భా. ఇమహాయోధు=అర్జునునియొక్క, సంగర=ప్రతిజ్ఞ చేతనైన, “పతిష్ఠాజీసంవి దాపత్సుసంగరః” అని అ. ఆప్తసేనాది=కర్ణాదిబలములయొక్క, సంగతియొక్క, అవి రతి=ఉడుగమిచేత, నిబిడాజాండు=నిబిడమైన తేజముగలవాడు, రాజరాజా=దుర్యోధనుడు, జయద్రథు=నైంధవుని, పార్థ=అర్జునునియొక్క, విజయహాని = అర్జునునికి గీడు, కడమ నులభము.

వ. అని తలపాసి.

176

తే. కరము భానుబింబము మాయగప్పె నభము

నంబకములరాగమునఁ బెంపారుచూడ్కిఁ

బ్రతిభటుండు సూచి నరుఁ డింక మ్రగ్గ కెట్టుఁ

బూన్కి విడఁ డని సంగంభమును వహింప.

177

భా. అని తలపాసి = కృష్ణుఁ డీలాగువిచారించుకొని, అంబకముల = నేత్రముల యొక్క, రాగమునఁ=అనురాగముచేత, ప్రతిభటుండు=నైంధవుండు, నభమును=ఆకాశమును, చూచి సంగంభమునువహింపఁగా, మాయగ్ = మాయచేత, భానుబింబమును గప్పెను.

రా. అని తలపాసి = లక్ష్మణుఁ డీలాగువిచారించుకొని, రాగమునఁ పెంపారు చూడ్కి=ఎఱ్ఱనైన చూడ్కిచేత, ప్రతిభటుండు=రావణుండు, చూచి, నరుండు=చును ఘోషండు, పూన్కివిడఁడని సంగంభమును వహింపఁగా భానుబింబము, మాయగ్ = మాగుండువారునట్లుగా, అంబకములగ్=బాణములచేత, నభము గప్పెను.

వ. ఇట్లు గప్పిన.

178

సీ. మదిలోన మిత్రాస్తమయకాంక్ష మిక్కిలి

గలిమిఁ దద్దిశ నంబక ప్రయుక్తి

సలుపుచుఁ దత్కాలచాపలోపహతాత్మ

రక్షణుం డగువానిఁ బ్రచురబంధు

సింధురాజును బలోర్జితు మేఘనాదగు

రున్న్యక్తియాసహకూరభీమ

సేనాతిమాత్రోరుసింహనాదములచే

నతివిశ్రుతంబుగ నాక్రమించి

తే. బిట్టు సమయించె ధృతిఁ బాక భేదిముఖ్య

భేదరులు గన్నులారంగఁ జూచి మెచ్చ

సప్రగల్భరామావరజప్రయుక్త
విడియపటుశరవ్యాపారవిలసనంబు.

179

గా. మదిలోను, అమిత్రాస్తమయ = శత్రునాశమందుగల, కాంక్ష = అపేక్ష,
మిక్కిలి, కలిమి = కలిగియుండుటచేత, తద్దిశక్త = అలక్ష్యణుండుండెడుదిక్కున, అంబక
ప్రయుక్తి = బాణప్రయోగమును, తత్కాల = ఆయుధకాలమందు, చాపబాణ =
విల్లవోపుటచేత, హతమైన, యాత్మరక్షణుండగువాని, ప్రచురబంధు = అధికబంధు
వయిన, సింధురాజును = సముద్రుండు గలవాని, బహుత్తుని, మేఘనాదగురు = రావణుని,
“అనచివ” యనుసూత్రమున భారతార్థమందును న్యక్రియాశబ్దాదిని నకారపుణో
ల్లన్నది. న్యక్రియా = రావణునిచేతి తిరస్కారమును, అసహ = ఓర్వని, క్రూరములునై,
భీమ = భయంకరములునయిన, సేనా = వానరసేనలయొక్క, అతిమాత్రోరు = మిక్కిలి
విరివియైన, సింహనాదములచేత, అతిశ్రుతంబుగ = మిక్కిలిఁ బ్రసిద్ధమగునట్లుగా,
ఆక్రమించి, సప్రగల్భుడైన, రామావరజ = లక్ష్యణునిచేత, ప్రయుక్త = ప్రయోగింపఁ
బడిన, విజయమందు, పటు = సమర్థములైన, శరములయొక్క వ్యాపారవిలసనంబు,
ధృతి = రావణునిదైర్ఘ్యమును, సమయించెను.

భా. మిత్ర = సూర్యునియొక్క, తద్దిశక్త = సూర్యాస్తమయదిక్కునందు,
అంబకప్రయుక్తి = వృద్ధ్యావ్యాపారమును, “అంబకం నేత్రశరయోః” అని. వి. తత్కాల
మందలి చాపముచేత, ఉపహత = చెలుచుకోఁబడిన, ఆత్మరక్షణగలవాడగు వాని,
ప్రచురబంధు = ప్రచురబంధువులుగలవాని, సింధురాజును = నైంధవుని, మేఘనాద =
మేఘధ్వనియొక్క, గురున్యక్రియా = అధిక తిరస్కారమందు, సహ = సమర్థములునై,
క్రూరములునైన భీమసేనునియొక్క, సింహనాదములచేత నాక్రమించి, ధృతి = సంతో
షముచేత, “ధృతిశ్యోగాంతరే ధైర్యే ధారణాధ్వరతుష్టిభు” అని వి. పాకభేదిముఖ్య
భేదరులు = ఇంద్రాదిదేవతలు, మెచ్చగా, రామావరజ = కృష్ణునిచేత, ప్రయుక్త = ప్రేరేపఁ
బడిన, విజయనియొక్క పటుశరవ్యాపారవిలసనంబు, సింధురాజును సమయించెనని
యన్వయము.

తే. సరగున బునఃప్రకాశితచండధాముఁ

డగుచు విజయప్రతిజ్ఞచొప్పనియ కుండ

నిలిపె నాసురకులవైరి నిజవిచిత్ర

శక్తి నట్లు మున్నేచిన శత్రు నడచి.

180

భా. పునఃప్రకాశిత = తిరుగాఁ బ్రకాశింపఁజేయఁబడిన, చండధాముడగుచు =
సూర్యుండుగలవాడై, అసురకులవైరి = కృష్ణుండు, కడమ సులభము.

రా. పునఃప్రకాశితమైన, చండధామండగుచున్ = ఉగ్రప్రతాపముగలవాడై,
విజయప్రతిజ్ఞచొప్పు = శత్రుసంహారముచేసెదనని లంకలోనాడుకొన్న ప్రతిజ్ఞ
చొప్పు, అవియకుండ, ఆ, సురకులవైరి = రావణుడు, నిజ = తనయొక్క, విచిత్ర
మైన, శక్తి = శక్తియను నాయుధముచేత, శత్రు = లక్ష్యణుని, అడచి = పడ
పేసి. కడమ సులభము.

వ. అప్పుడు.

181

మ. నునుమేచాయలనాదుకూర్చి యనుజన్తు బౌధ స్వప్నంబునం
గన కొప్పారెడుపుణ్యమూర్తిఁ బ్రియు నుగ్రదేవ్విచే నివ్విధం
బున నేయించి మునుంగఁ జేసితిఁ గడు మా రాభిలో నక్కటా
యనుచు రాజులరాజు గుండె రవిపు త్రాడుల్ దనుం దేర్పగన్.

రా. అనుజన్తు = లక్ష్యణుని, ప్రియు = ప్రియమైనవాని, అనుచు, రాజుల
రాజు = రఘువతి, రవిపుత్రాదులు = సుగ్రీవాదులు, తేర్పఁగాఁ గుండెను.

భా. ముక్ = ఇటుకుమును పెన్నుడును, బౌధ = దుఃఖమును, స్వప్నంబునన్ =
స్వప్నమందైనఁగాని, కనకయొప్పారెడుపుణ్యమూర్తియైనవాని, అనుజన్ = చెల్లె
లైనదుస్సలను, ప్రియు = పతిని, ఇవ్విధంబున, ఏయించి = చంపించి, మారాభిలో,
అనుజను మునుంగఁజేసితిని యన్వయము. అనుచు, రాజులరాజు = దుర్యోధనుడు,
కుండెను.

వ. తదనంతరంబ తద్దయు నుద్దిపితం బగుకొపాటోపంబున.

183

రెంటికి సరి సులభము.

క. వాయుజవనచరవాహనుఁ

డై యేపున నిజచమూచయంబు గడచి రాఁ

బొయ్ బరిపంథిబలము న

పాయము వొందింతు నేన యనితమకమునన్.

184

భా. వాయుజవన = వాయువుభంగివేగముగలవై, “ప్రజపీ జవనో జవః” అని అ.
చరి = చరించెడి, వాహనుడై = అశ్వములుగలవాడై, పరిపంథిబలమున్ = శత్రు
సేనను, కడమ సులభము.

రా. వాయుజుఁ డనెడివనచరము వాహనముగాఁగలవాడై, పరిపంథి = రావణుని
యొక్క, బలమున్ = లావును.

సప్రగల్భరామావరజప్రయుక్త

విడియపటుశరవ్యాపారవిలసనంబు.

179

గా. మదిలోను, అమిత్రాస్తమయ = శత్రునాశమందుగల, కాంక్ష = అపేక్ష, మిక్కిలి, కలిమిక = కలిగియుండుటచేత, తద్దిశక్త = ఆలక్ష్యణుడుండెడుదిక్కున, అంబక ప్రయుక్తి = బాణప్రయోగమున, తత్కాల = ఆయుధకాలమందు, చాపబాణ = విల్లువోపుటచేత, హతమైన, యాత్మరక్షణుండగువాని, ప్రచురబంధు = అధికబంధు వయిన, సింధురాజును = సముద్రుడు గలవాని, బహుద్వితుని, మేఘనాదగురుక = రావణుని, “అనచిద” యనుసూత్రమున భారతార్థమందును న్యక్రియాశబ్దాదిని నకారపుంబొల్లున్నది. న్యక్రియా = రావణునిచేతి తిరస్కారమును, అనహ = పీర్షిని, శ్రూరములునై, భీమ = భయంకరములనయిన, సేనా = వానరసేనలయొక్క, అతిమాత్రోరు = మిక్కిలి విరివియైన, సింహనాదములచేత, అతిశ్రుతంబుగక = మిక్కిలిక బ్రసిద్ధమగునట్లుగా, ఆక్రమించి, సప్రగల్భుడైన, రామావరజ = లక్షణునిచేత, ప్రయుక్త = ప్రయోగింపఁబడిన, విజయమందు, పటు = సమర్థములైన, శరములయొక్క వ్యాపారవిలసనంబు, ధృతిక = రావణునిఛైర్యమును, సమయించెను.

భా. మిత్ర = సూర్యునియొక్క, తద్దిశక్త = సూర్యాస్తమయదిక్కునందు, అంబకప్రయుక్తి = వృద్ధ్యాపారమును, “అంబకం నేత్రశరయోః” అని. వి. తత్కాల మందలి చాపలముచేత, ఉపహత = చెఱుచుకోఁబడిన, ఆత్మరక్షణగలవాడగు వాని, ప్రచురబంధుక = ప్రచురబంధువులగువాని, సింధురాజును = నైంధవుని, మేఘనాద = మేఘధ్వనియొక్క, గురున్యక్రియా = అధిక తిరస్కారమందు, సహ = సమర్థములునై, శ్రూరములునైన భీమసేనునియొక్క, సింహనాదములచేత నాక్రమించి, ధృతిక = సంతోషముచేత, “ధృతిర్యోగాంతరే తైర్యే ధారణాధ్వరతుష్టిః” అని వి. పాకభేదిముఖ్య భేదరులు = ఇంద్రాదిదేవతలు, మెచ్చగా, రామావరజ = కృష్ణునిచేత, ప్రయుక్త = ప్రేరేపఁబడిన, విజయనియొక్క పటుశరవ్యాపారవిలసనంబు, సింధురాజును సమయించెనని యన్వయము.

తే. సరగున బునఃప్రకాశితచండధాముఁ

డగుచు విజయప్రతిజ్ఞచొప్పవియ కుండ

నిలిపె నాసురకులవైరి నిజవిచిత్ర

శక్తి నట్లు మున్నేచిన శత్రు నడచి.

180

భా. పునఃప్రకాశిత = తిరుగాఁ బ్రకాశింపఁజేయఁబడిన, చండధాముడగుచుక = సూర్యుడుగలవాడై, అసురకులవైరి = కృష్ణుడు, కడమ సులభము.

రా. పునఃప్రకాశితమైన, చండధామండగుచుక్ = ఉగ్రప్రతాపముగలవాడై, విజయప్రతిజ్ఞచొప్పు = శత్రుసంహారముచేసెదనని లంకలోనాడుకొన్న ప్రతిజ్ఞచొప్పు, అవియకుండ, ఆ, సురకులవైరి = రావణుడు, నిజ = తనయొక్క, విచిత్రమైన, శక్తిక్ = శక్తియను నాయుధముచేత, శత్రుక్ = లక్ష్మణుని, అడచి = పడవేసి. కడమ సులభము.

వ. అప్పుడు.

181

మ. నునుమేచాయలనాదుకూర్చియనుజన్తుక్ బాధస్వప్నంబునంగనకొప్పారెడుపుణ్యమూర్తిఁ బ్రియు నుగ్రద్వేషిచే నివ్విధంబున నేయించి మునుంగఁ జేసితిఁ గడుక్ మూర్ఖాభిలో నక్కటాయనుచుక్ రాజులరాజు గుండె రవిపుత్రాదుల్ దనుం దేర్పంగన్.

రా. అనుజన్తుక్ = లక్ష్మణుని, ప్రియుక్ = ప్రియమైనవాని, అనుచు, రాజులరాజు = రఘుపతి, రవిపుత్రాదులు = సుగ్రీవాదులు, తేర్పంగఁ గుండెను.

భా. ముక్ = ఇటకుమును పెన్నుండును, బాధక్ = దుఃఖమును, స్వప్నంబునక్ = స్వప్నమందైనఁగాని, కనకయొప్పారెడుపుణ్యమూర్తియయినవాని, అనుజన్ = చెల్లెలైనదుస్సలను, ప్రియుక్ = పతిని, ఇవ్విధంబున, ఏయించి = చంపించి, మూర్ఖాభిలో, అనుజను మునుంగఁజేసితినిని యన్వయము. అనుచు, రాజులరాజు = దుర్యోధనుఁడు, కుండెను.

వ. తదనంతరంబ తద్దయు నుద్దీపితం బగుకోపాటోపంబున.

183

రెంటికి సరి సులభము.

క. వాయుజవనచరవాహనుఁ

డై యేపున నిజచమూచయంబు గడచి రాఁ

బొయెఁ బరిపంథిబలము న

పాయము వొందింతు నేన యనితమకమునన్.

184

భా. వాయుజవన = వాయువుధంగి పేగముగలవై, “ప్రజసి జవనో జవః” అని అ. చరి = చరించెడి, వాహనుడై = అశ్వములుగలవాడై, పరిపంథిబలముక్ = శత్రుసేనను, కడమ సులభము.

రా. వాయుజుఁ డనిడివనచరము వాహనముగాఁగలవాడై, పరిపంథి = రావణునియొక్క, బలముక్ = లావును.

క. ఆవీరుడు మును దనబా

ణావలిఁ బవనసుతునొంచి యాత్మ బలజయ

శ్రీ వెలయించిన నెంతయు

వై వస్వతసంతతిస్వపవర్మ్యుడు గినిసెన్.

185

రా. ఆవీరుడు = ఆపరిపంథి-రావణుడు, పవనసుతుఁ = హనుమంతుని, స్వపవర్మ్యుడు=రాముడు.

భా. ఆవీరుడు=దుర్యోధనుడు, పవనసుతుఁ=భీముని, స్వపవర్మ్యుడు = ధర్మజుడు. కడను సరి.

ఉ. ఈవిధి నల్లి యాన్వపతి యేయుశరంబులఁ దద్విరోధి దాఁ

జేవ దొఱంగి సాధనవిశేషవిహీనతఁ జెంది కుందె మూ

ర్ఛాన్వతిచేత మే నెఱుంగ కంఠటఁ దత్ప్రతిబోధలబ్ధిచే

భావములోఁ గలంక చొరఁబాటెడదీయులకార్తిహెచ్చగన్. 186

భా. ఆన్వపతి=ధర్మరాజు, ఏయుశరంబులచేత, తద్విరోధి = దుర్యోధనుడు, మే నెఱుంగక, కుందెనని క్రిందికన్వయము. తల్ = ఆమూర్ఛాన్వతియొక్క, ప్రతిబోధలబ్ధిచేత=ఎఱుకకలిమిచేత, అతనిమూర్ఛ తెలియుటచేతననుట. తదీయులకుఁ = కర్ణాదులకు, భావములో, కలంక=అశుభ, చొరఁబాటెనని క్రిందికన్వయము.

రా. ఆన్వపతియేయు = రాముడుప్రేసెడి, శరంబులచేత, తద్విరోధి = రావణుడు, కుందెను. తత్ప్రతిబోధలబ్ధిచేత=ఆమూర్ఛ తెలియుటచేత, భావము, లోఁగఁ = చిన్నఁబోగా, తదీయులకుఁ = లంకనుండెడివారికి, ఆర్తిహెచ్చఁగాను, లంకను జొరఁబాటెను.

ఆ. అంతలోఁ బ్రదీప్త మైనయక్షపితశ

క్తిని గరంబు మూర్ఛ మునిగినట్టి

రాకొమరుడు లేచి రణమత్తుఁ డయ్యెఁ గూ

ల్పినయతండు వెరఁగు ననుమునుంగ.

187

రా. అక్షపిత = అక్షునికండ్రయైనరావణునియొక్క, శక్తిని = శక్తియ నెడు నాయుధముచేత, మూర్ఛమునిగినట్టిరాకొమరుడు = లక్ష్మణుడు, రణమత్తుఁడయ్యెను.

భా. అక్షపిత = చెఱుకుఁబడనటువంటి, శక్తిని=బలముచేత, లేచి యన్నండుకన్వయము. రణమందు, మత్తుఁడయ్యెఁ=అన్యధాచారము లేనివాఁ డాయెను.

తే. తెలివి చేకొని యతఁ డంతఁ బలుపురఁ గడుఁ

జేరు కలయట్టితనయోధ వీరవరుల

నుక్కు మడంగఁ దత్తద్వంద్వ యుద్ధవిధిని
బిరుదు లై రిపు లడఁచుచుఁ జేర్చు టరసి.

188

భా. తెలివిచేసొని=మూర్ఖుడెలిసి, అతఁడు=దుర్యోధనుఁడు, తనయొక్క యోధ
వీరపరులను దత్తద్వంద్వయుద్ధవిధిచేత, రిపులు=పాండవులు, అడఁచుచుఁజేర్చుట=జయిం
చుటననుట. ఆరసి=చూచి, పనిచెనని ముందరిపద్యమునఁ గ్రియ.

రా. తెలివిచేసొని=వివేకముచెచ్చుకొని, అతఁడు=రావణుఁడు. కడమ సులభము
వ. ప్రతివిధానం బన్వేషించి. 189

ఆ. అతివిశాలధృతిమహాద్రినిభానుజా
బహురణప్రయత్న భరవినిద్రుఁ
జేసి యరులత్తుల్లి చెలుపఁ బంచెద నని
యాత్త నెంచి యతని నట్ల పనిచె.

190

రా. అతివిశాలధృతిగలవాని, అద్రినిభుండైన, అనుజా = కుంభకర్ణుని, బహు
రణ=వెక్కుమ్రాఁతలయొక్క, “రవే రణః” అని అ. ప్రయత్నభరముచేత, వినిద్రుఁ =
మేల్కొన్నవానిఁగా, చేసి, అట్ల=అయెంచిన ప్రకారముననే, పనిచెను.

భా. అతివిశాలధృతిచేత, మహాద్రిని=అద్రినిబోలినవాని, భానుజా = కర్ణుని,
రణ=యుద్ధముయొక్క, ప్రయత్నభరమందు, వినిద్రుఁ = జాగరూకుని, చేసి పనిచెను.

వ. పనిచిన నతండును నతిభయంకరసన్నాహంబుతోడ నాహవక్రీడకు
నురువడించె నప్పుడు తత్పరివారంబు. 191

రెంటికి సరి సులభము.

చ. ప్రకటత నేడు నీ పనిభరంబు వహించితె కించిదంచిత
భ్రుకుటివిమాక్తికీకృతవిరోధివధూకుచకుంభకర్ణ యా
జి కిటులు భీష్మరోషమునఁ జేరక తద్దశ వాసరంబు లూ
రక చనఁ జేసి తక్కుట తిరంబుగ మమ్మిక నైనఁ గావవే.

192

భా. పరివారము కర్ణునితో ననెడుమాట. కించిదంచితమైన, భ్రుకుటి = బొమ
ముడిచేతనే, విమాక్తికీకృత=హారవిరహితములుగాఁ జేయఁబడిన, విరోధివధూ = శత్రు
స్త్రీలయొక్క, కుచకుంభములుగలవాఁడా! కర్ణ = సంబుద్ధి. భీష్మనియందలి రోషమున,
తత్ = ఆభీష్మనియొక్క, దశవాసరంబులు = యుద్ధదినములు పదింటిని, చనఁజేసితివి,
ఇక నైనఁ గావవే.

రా. విమాక్షికీకృతములైన విరోధివధూకుచములు గలవాడా! ఘంభకర్ణ = సంబుద్ధి. తల్ = ఆమునుచటిదైన - దశక = అవస్థచేత. నిద్రచేతనుట. వానరంబు లూరక చనఁజేసితివి. కడను సరి.

చ. నరుఁ డని లెక్కనేయఁడు మనంబున శాత్రువు నమ్మహాత్ముచే
యురణముఁ బెక్కుచోట్లఁ గనియున్ మననాయకుఁ డేమిచెప్ప ని
ద్దురమునుమున్ను గాఁ దెలిసి తోడుగ ని న్నెటు లైనఁ దేక యి
ట్లరికృతభీష్మహాని ననయంబును దుర్బలుఁ డయ్యె నక్కటా. 193

రా. నరుఁడని = మనుష్యుఁడని, మననాయకుఁడు = రావణుఁడు, నిద్దుర = నిద్రను, మునుమున్ను గాఁదెలిసి, భీష్మ = భయంకరమైన, హానిచేత. కడను సులభము.

భా. నరుఁడు = అర్జునుఁడు, అనిక = యుద్ధమందు, శాత్రువుని లెక్కనేయఁడు = ఎటువంటి శత్రువునైనఁ దృణీకరించునుట. మననాయకుఁడు = దుర్యోధనుఁడు, ఇద్దురమును = ఈయుద్ధమును, మున్ను గాఁ దెలిసి నిన్నెటులైన, తేక = యుద్ధమునకుఁ దోడుక రాక, భీష్మనియుక్కహానిచేత దుర్బలుఁడయ్యెను. కడను సరి.

వ. అని మఱియుం దమదొరలచావు లుగ్గడించి యివి యన్నియు మన ప్రభువునకుం బ్రభవించుట నీయనాదరంబునంజేసి కాక నీవు గావల యునని యొనర్చిన ననిమిషులకయిన ననివార్యంబుగాదె యని ప్రస్తు తించుచుఁ బరివేష్టించి యుత్సాహంబు దీపింపం జేయఁ బెంపొంది యమృదవిక్రమంబున నెందును నెదురులేక యాకడిందిబోదుపరబలం బుల నేలంగలపుచు బలుపు పొలుపు దెలుపుచుండె నప్పుడు. 194

రెంటికి సరి సులభము.

సీ. ప్రత్యర్థిభద్రవా రణఘటోత్కచలస
త్కంఠీరవమురీతిఁ గడుఁ బొదలెడు
నీవీరుఁ గుదియించి కాపుము మనసేన
ననుహరిసార్థవాక్యములు రవిజాఁ
దలపడఁ దెలుపునఁ తన యానిశాటుఁ డం
గదధర్మనందన గంధవహజ
నాసత్యసుతచమూ నాథాదికపులక
స్ఫూర్తికారణ మైన పొలుపుతోడ
తే. దివసనాయకుపట్టిపైఁ గవిసి తత్ప్ర
హరయత్నంబు వైఫల్య మందఁజేసి

దివ్యబాణచక్రప్రాస తీక్షణశక్తి

శూలముఖ్యప్రయోగవిస్ఫురణ నెరవె.

195

భా. కృష్ణుడనెడుమాట. ప్రత్యర్థిభద్రవారణ = శత్రుశుభముల నివారిం చెడువాడా! ఘటోత్కచ = సంబుద్ధి లనల్ = బిచ్చుచున్న, కంఠీరవమూరీతి = సింహము భంగిని, పొదలెడు నీపీరుక్ = కర్ణుని, కుదియించి మనసేనగావుము. అను = అనెడి, హరి = శ్రీకృష్ణునియొక్క, సార్థ = ప్రయోజనసహితములైన, వాక్యములు, రవిజా = కర్ణుని, తలపడఁచెలుపునంతన, ఆనిశాటుండు = ఘటోత్కచుండు, అంగద = వేడుక చేత, ధర్మనందనుండును, గంధవహజ = భీముండును, నాసత్యసుత = నకులసహదేవులును, చమూనాథ = భువ్వద్భుముండును, ఆదిక = మొదలుగాఁగలవారికి, పులకస్ఫూర్తి = రోమాంచమునకు - సంతోహతిశయమునకునుట. కారణమైన, పాలుపుతోడ = వికాసముతోడ, దివసనాయకుపట్టిపై = కర్ణునిమీఁద, కవిసి, ప్రాస = ఈఁబెలును, “ప్రాసస్త కుంతః” అని అ. శూలమును, ముఖ్య = మొదలుగాఁగల యాయుధముల యొక్క, ప్రయోగవిస్ఫురణను నెరవెను.

రా. ప్రత్యర్థి = శత్రువులనెడి, భద్రవారణ = మత్తేభములయొక్క, ఘటా = సమూహములయందు, ఉత్క = వేడుకగలదై, చల = లంఘించుచున్న, సత్కంఠీరవము రీతిని. అను = అనెడి, హరిసార్థ = వానర సమూహముయొక్క, “సంఘసార్థాతు” అని అ. రవిజా = సుగ్రీవుని, అంగద = అంగదుండును, ధర్మనందను = పేణుండును, గంధ వహజ = హనుమంతుండును, నాసత్యసుత = మైందద్వివిదులును, చమూనాథ = సీలుం డును, ఆది = ఆదిగాఁగల, కపులకు, అస్ఫూర్తికారణము = విచారహేతువు, దివ్య = దేవ తలయొక్క, బాణచక్ర = బాణసమూహముయొక్క, ప్రాస = పోమొత్తుటయందు, తీక్షణమైనశక్తిగల, శూలముఖ్య = శూలశ్రేష్ఠముయొక్క, కడమ సరి.

వ. అతండును దానికిఁ జలింపక సునీరుం డయ్యె నప్పుడు.

196

రెంటికి సరి సులభము.

తే. అంతరమునంద యాశుగ సంతతివడి

నందికొని త్రుంచె దైత్యేరితాయుధమును

దనుజుఁ డపరిమేయపలాశి ఘనశిలాభి

హతి నినజా నుగ్రమన్యుమూర్ఛితునిఁ జేసె.

197

రా. అంతరమునంద = నడుమనే, అశుగసంతతి = హనుమంతుండు, దైత్యే = కుంభ కర్ణునిచేత, ఈరిత = ప్రయోగింపఁబడిన, ఆయుధమును = శూలమును, త్రుంచెను. అపరి మేయపలాశి = అధికమాంసభక్షకుండు, దనుజుండు, కుంభకర్ణుండు, ఉగ్రమన్యు = అధికకోపముగలవాని, ఇనజా = సుగ్రీవుని, మూర్ఛితుని జేసెను.

భా. ఆశుగసంతతి=బాణసమూహముయొక్క, పడి=వేగముచేత, అని
 గొని=పొదిగి, దైత్య=ఘటోత్కచునిచేత, ఈరిత=ప్రయోగించబడిన, ఆయుధమును =
 ఆయుధములనన్నిటిని, త్రుంచెను. దనుజుడు=ఘటోత్కచుడు, పలాశి = వృక్షముల
 యొక్కయు, “పలాశీ ద్రుద్ధమాగమాః” అని అ. ఘన = దట్టమైన, శిలా = రాళ్ల
 యొక్కయు అభిహతిచేత, ఇనజా=కర్ణుని, ఉగ్రమన్యు=అధికరోషముచేత, మూర్ఛి
 తుని= వ్యాకించబడ్డవానిగా, చేసెను.

ఆ. అంత నిలక యష్టహాబలునిగృహీతుఁ

జేసి శత్రుబలవిజృంభణంబు

రూపునెడ హరింతు నేపున నావార

లెల్లఁ జూచి సంతసిల్ల ననుచు.

198

భా. అంతనిలక, అష్టహాబలు=కర్ణుని, నిగృహీతుఁజేసి=నిగ్రహించి-అణచి
 యనుట. కడమ సులభము.

రా. అంతనిలక, అష్టహాబలుని= సుగ్రీవుని, గృహీతుఁజేసి = పట్టుకొని,
 హరింతు=కొంపోయెదను. కడమ సరి.

తే. రాక్షసుండు భేలాగతి భ్రాజి యగుచు

నర్కనందనునెత్తి బాహంతరమున

నానఁగ మహాశుగంబుల వానగురిసె

దద్బలంబుల మనములు దల్లడిలఁగ.

199

రా. రాక్షసుండు=కుంభకర్ణుడు, భేలాగతి = లీలాగమనముచేత, భ్రాజియ
 గుచు=పిచ్చుచున్నవాడై, అర్కనందను=సుగ్రీవుని, ఎత్తి, బాహంతరమున=
 రొమ్మన, ఆనఁగ=నిలుపుకొనిగా, తల్ = ఆసుగ్రీవునియొక్క, బలశ్రేణి, మహల్ =
 అధికమైన, శుక్=శోకముచేనగు, “మన్యుశోకాతుశుక్ స్త్రీయా” మని అ. అంబుల=
 ఉదకములయొక్క-కన్నీళ్లయొక్క యనుట. వానగురిసెను.

భా. రాక్షసుండు=ఘటోత్కచుండు, ఖ=ఆకాశమందును, “గగనమనంతం
 సురవర్షి ఖ” మని అ. ఇలా=భూమియందునగు, గతి=సంచారముచేత, భ్రాజియగుచు,
 క్రమముననే, అర్కనందను=కర్ణునియొక్క, నెత్తి= శిరమునందును, బాహంతర
 మున=పక్షస్థలమందును, ఆనఁగ= ఆసనట్టుగా, తల్=ఆకర్ణునియొక్క, బల
 శ్రేణిమనములు తల్లడిలఁగ, మహాశుగంబులవాన=బాణవర్ష మును, కురిసెను.

సీ. అరికిన ట్లగపడి యనిషేధనీయమా

నుం డై వివస్వత్తనూభవుండు

గడు సంతఁ దెలివొంది కటకటా వీఁ డింత

చేయునే యే నిదె చెండివైతు

వెన వీని సత్యంత విశ్రుతినాసత్వ

మును జెందునట్లుగా ననుచు రేసి

సరభసోత్థానుఁ డై కరములసద్దశ

సమ్ములనైపుణి ముమ్మరముగఁ

ఆ. దనతలఁచినయట్లు దనుజశార్దూలున

వార్యమన్యువికృత వదనుఁ గాఁగ

నవయవములు వ్రచ్చి యభ్రమ్మనకుఁ బాఱ

నడఁచె వాఁడు పిడుగు నట్లమ్రోయ.

200

భా. అనిషేధనియ=మానవశక్యముగాని, మానుండై = అభిమానముగలవాడై, వివస్వత్తనూభవుండు = కర్ణుండు, తెలివొంది = ధైర్యముఁదెచ్చుకొని, అత్యంతవిశ్రుతి= అత్యంతప్రసిద్ధి, నా, సత్త్వమును = బలిమిని, చెందునట్లుగా, నాశౌర్యమునకుఁ గీర్తివచ్చునట్లుగాననుట. వీనిఁజెండివైతుననుచు, సరభసమైన, ఉత్థాన = ఉత్సాహము గలవాడై, కరము = మిక్కిలి, లసత్ = ఒప్పుచున్న, దశక్ = అవస్థను-భంగిననుట. అమ్ములనైపుణి = బాణచాతుర్యము, ముమ్మరముగ, దనుజశార్దూలుఁ = ఘటోత్కచుని, మన్యు = శ్రోధముచేత, వికృతవదనుఁగాఁగ, అభ్రమ్మనకుఁ = ఆకాశమునకు, పాఱ నడఁచె=పాఱఁగొట్టెను.

రా. అనిషేధ=అడ్డపెట్టుటలేకుండునట్లుగా, నీయమానుండై=కొంపోఁబడుచున్న వాడై, వివస్వత్తనూభవుండు = సుగ్రీవుండు, తెలివొంది = మూర్ఖుఁడెలిసి, అత్యంత మును, విశ్రుతినాసత్వమును = విగతములైన కర్ణనాసికములకలవాడౌటను, చెందు నట్లుగా, సరభస = వేగముతోఁగూడిన, ఉత్థాన = ఎగయుటకలవాడై, కరములక్ = హస్తములచేతను, సద్దశసమ్ములక్ = వాఁడిపండ్లచేతను, అవార్యమైన, మన్యుక్=కోపము గల, దనుజశార్దూలుఁ = కుంభకర్ణుని, వికృతవదనుఁగాఁగ, వ్రచ్చి, అభ్రమ్మనకు, పాఱక్ = ఎగయఁగా, వాఁడు=ఆకుంభకర్ణుడు, అడఁచెను=గ్రుడ్డెను.

వ. అప్పు డప్పుద్ద బంధునందనుండు.

201

తే. ఈతెఱంగున ఘనదైత్యు చేత నొవ్వఁ

బొదువఁబడియునుఁ గ్రవ్వుఁ బొదువనీక

చనియె ననిభృతప్రీతితో వినుతి నేయఁ

దనబలము గూడ దనుజుండు గనలే మిగుల.

202

రా. క్రమ్యజుఁబొదువనీక = మఱిఁబట్టువడక, అనిభృత=వ్యక్తమైన, ప్రీతితో, తనబలము, కూడక = కూడునట్టుగా, చనియెను, దనుజుండు = కుంభకర్ణుఁడు, కనలెను.

భా. క్రమ్యజుఁబొదువన్ = లిరుగ వానిజయించుటకు, నీకచనియె = నీకొక్కనికే చెల్లెను. అని=ఇట్లుని, భృత=భరించఁబడిన ప్రీతితో, వినుతిసేయక = స్తోత్రముచేయఁగా, తనబలము=తనసేనను, కూడఁగా, దనుజుండు=కుంభకర్ణుఁడు, కనలెను.

ఉత్సాహ. కనలి యసుర ప్రళయకాలు కరణిఁ జేర్చి పగఱ బ

ల్లానల కుఱికి యుఱికి గదియ మోది యాశుభక్షణం

బున మదించుతనకు జడిసి పోటుదొరలు దెరలఁగా

వనజమిత్రసంతతి నన వద్యుఁ జేరెఁ బోరికిన్

203

భా. ఆ, శుభలక్షణంబునక = శుభమైనయుత్సవముననే, “నిర్వాప్తపార్థసితా కాలవిశేషాత్సవయోః క్షణః” అని అ. శూరునికి యుద్ధమే యుత్సవము గనుక, వనజ మిత్రసంతతికే=కర్ణుని, చేరెను.

రా. కనలి, అసుర=కుంభకర్ణుఁడు, ఆశు = శీఘ్రమైన, భక్షణంబున, వనజమిత్ర సంతతికే=సూర్యవంశముగల, అనవద్యుఁ=రాముని, చేరెను. కడమ సరి.

వ. చేరి యిట్లనియె.

204

నీ. విను నీవు వాండ్రవీం ద్రును జయించితి నని

క్రొవ్వుకు మిచట న కొల్లలఁదెబ్బొడు

భూరిప్రతాపసిం దూరయశశ్చామ

రాత్యలంకృతకకుబంతదంతి

కుంభకర్ణుండు రణ క్రూరుండు భీమను

తుండాహుతత్వదుద్గండబలుండు

బలురక్కసుండు పోరఁ బ్రబ్బినాఁ డిట్టి

న్నెఱిగి మార్కొను మిప్పు డే బృథురణ

తే. వైభవాలంబసదనుజ వధవిధి నిను

గలచి యిదె మ్రొంగఁ గదిసితి నిలునిలు మని

ప్రాధి గనుటకుఁ దగ దాశరథివరేణ్య

కర్ణ కఠినముల్ సీశౌర్య కథలు సభల.

205

రా. కుంభకర్ణుండు రామునితోననెడుమాట. భూరిప్రతాపమనెడిసిందూరము చేతను. యశః=కీర్తియనెడి, చామరములచేతను, అత్యలంకృత = మిక్కిలి నలంకరించ

బడిన, కకుబంత = దిగంతములయందున్న, దంతి = గజములుగలవాడు, భీమ=భయంకరమైన, ను = లెన్పిన, తుండ = ముఖమందు, “వక్త్రస్సేవదనంతుండ” మ్మని అ. హుత = ప్రేల్వించడిన, త్వత్ = నీయొక్క, ఉద్గండబలముగలవాడు, పృథు = అధికమైన, రణవైభవమునకు, ఆలంబ = ఆవలంబమైన, సత్ = లెన్పిన, అనుజ=సీతమ్ముడైన లక్ష్మణునియొక్క, వధవిధిచేత, అని=యుద్ధమందుగల, ప్రాధిగనుటకు, తగత్ = తగునట్టుగా, నినుమ్రొంగగదీసితిని, దాశరథివరేణ్య-సంబుద్ధి. నీకౌర్మకథలు సభలను, కర్ణకఠినములు=దినఁగూడకున్నవి.

భా. కర్ణునితో ఘటోత్కచుఁడనెడుమాట. అత్యలంకృతములైన దిగంతదంతులయొక్క, కుంభకర్ణ = కుంభస్థలములును జెవులునుగలవాడు, క్రమముననే యలంకారమిది, భీమనుతుండు = భీమునికుమారుఁడు, ఆహుత = భస్మముసేయఁబడిన, త్వత్ = నీయొక్క, ఉద్గండబలములుగలవాడు, పృథు = అధికమైన, రణవైభవముగల, ఆలంబనదనుజునియొక్క వధవిధిచేత నినుఁగలఁచి మ్రొంగగదీసితిని = ఆలంబాసురుని జంపితిని, నిన్నును మ్రొంగగదీసితినుట. నిలునిలుము, అని=ఇటని, ప్రాధిగనుటకు, ఆత తగదు, లొల్పింటివలె రణప్రాధి నాముందరఁ జెల్లదనుట. రథివరేణ్య = కర్ణ-సంబుద్ధి. నీకౌర్మకథలు=వంతములు, ఇవి చెల్లవని తాత్పర్యము.

క. అని చూపఱ కద్యుతముగ

దనుజుఁడు యుద్ధంబు చేసి తచ్చక్తి దుదక

దనువుతగు లుడువుకొనియెం

దనవారలు గలఁగఁ బగఱ దళములు నెలఁగన్.

206

భా. తత్=ఆకర్ణునియొక్క, శక్తి=ఇంద్రదత్తశక్తిచేత.

రా. తత్=ఆరామునియొక్క, శక్తి=బలిమిచేత, కడను సులభము.

తే. అంత సత్యుగ్ర మగుపోరు గొంత జరుగ

సశ్రముఁ డతికాయాభిఖ్యుఁ డఖిలరణక

ళాధికారి గాంభీర్యతోయధిఘటోద్భ

వుండు ద్రుపదముఖ్యులఁ బలువుర వధించె.

207

రా. అఖిలరణకళాధికులైన, అరి = శత్రువులయొక్క, గాంభీర్యమనెడి, తోయధి = సముద్రమునకు, ఘటోద్భవుండు = అగస్త్యుడైనవాఁడు, అతికాయాభిఖ్యుండు = అతికాయుండనువాఁడు, ద్రుపదముఖ్యులన్ = వనచరశ్రేష్ఠులను - వానరముఖ్యుల ననుట. వధించెను.

భా. అంతత్ = ఘటోత్కచుండు నొచ్చినతరువాత, అరి = అత్యంతమును, కాయాభిఖ్యు = దేహకాంతిగలవాడు, “అభిఖ్యా నామశోభయోః” అని వి. అశ్ర

ముడు గనుక దేహకాంతితలుగదనుట. రణకళాధికారి, గాంభీర్యతోయధి,
ఘటోద్భవుండు = ద్రోణుండు, ద్రుపదముఖ్యులక = ద్రుపదుండు మొదలయిన
వారిని, వధించెను.

మ. అనివార్యుం డతఁ డంతటం దనయమిథ్యామృత్యువార్తాప్రవ
ర్తనచేతం గురుమానసార్పితవిషాదగ్లాని యయ్యెన్ దనుం
దనునిర్దుక్తునిఁ జేయుచున్ విశిఖసంధానాతివేగప్రపం
చనసౌమిత్రి యనేక యుద్ధకృతిధృష్టద్యుమ్నుఁ డేవారఁగన్. 208

భా. అతఁడు = ద్రోణుండు, అంతటను, తనయ = కుమారునియొక్క - ఆశ్వ
త్థామయొక్క, మిథ్యా=అసత్యమైన, మృత్యువార్తాప్రవర్తనచేత, తను, తనునిర్దుక్తునిఁ
దేహనిర్దుక్తునిఁగా, చేయుచున్ - తనకుఁదానే దేహము విడుచుచు ననుట. విశిఖ=
బాణములయొక్క, సంధానమందు సతివేగమైన, ప్రపంచన = ప్రయోగమందును,
సౌమిత్రి=లక్షణుండైనవాఁడు, అనేకయుద్ధములయందు, కృతి = నేర్పరియైనవాఁడు,
ధృష్టద్యుమ్నుండు, ఏపారఁగా, గురు = అధికమానట్లుగా, పెద్దలయొక్కయనికాని,
మానసమందు, అర్పిత=పెట్టఁబడిన, విషాదముచేతిగ్లానిగలవాఁడయ్యెను.

రా. అతఁడు = అతికాయుండు, తన = తనయొక్క, విశిఖసంధానమందలి యతి
వేగముయొక్క, ప్రపంచనక = విస్తరించుటచేత, “పచివిస్తారే” అని ధాతువు.
సౌమిత్రి=లక్షణుండు, యుద్ధకృతి = యుద్ధక్రియయందు, ధృష్ట=వృథమైన, ద్యుమ్ను=
సత్త్వముగలవాఁడు, “ద్యుమ్నుం స్యాచ్చ బలే ధనే” అని వి. ఏపారఁగా, తనుక =
తన్ను, తనునిర్దుక్తునిఁ జేయుచు, తనయొక్క, అమిథ్యా = సత్యమైన, మృత్యువార్త
యొక్క, ప్రవర్తనచేతక = వినిపించుటచే, గురు=తండ్రియైనరావణునియొక్క, మాన
సమందర్పితవిషాదగ్లానియయ్యె నని యన్వయము. అతికాయుండు నొచ్చెను, ఆవార్త
విని రావణుండు కస్తీపడెననుట.

వ. అంత.

209

సీ. గురుదివ్యబాణచాతురిని మీఱినవాని

గారావుఁబట్టి నఖండవిక్ర

మోగునెంతయును దుర్యోధనుం డని గెల్పుఁ

దనకొనర్పఁగజాలు నని గణించి

యాతీప్రబలుబహుభ్రాతృనాశకతోర

తరమన్యుదశముఖుఁ డరివధమున

కత్యాదరతః బంచె నస్త్రనైపుణిః జూపె
 నతఃకుసు బ్రతివీరు లపగతరణ
 తే. చేష్టు లైరి తద్భ్రష్టోస్త్రవి జృంభణమున
 కెదురు లేక మూర్ఛన్తానమదము లడఁగఁ
 దత్ప్రతివిధానకుశలాచ్యుత ప్రయత్న
 మున బిరుసు డింప కపు డొప్పె ననిలసుతుఁడు.

210

రా. గురు=అధికమైన, దుర్యోధనుండుని = యుద్ధమునేయ శక్యముగానివాఁడని, బహుభ్రాతృనాశముచేతఁ గఠోరతరములైన, మర్యుక్ = శోక తో ధములుగలవాని, దశ ముఖుండు = రావణుండు, పంచెను=అంచెను. తత్=అయింద్ర జిత్తుయొక్క, బ్రహ్మస్త్ర విజృంభణమునకెదురులేక, మూర్ఛన్త = మూర్ఛచేత, మానమదము లడఁగఁగా, ప్రతి వీరులు = రామాదులు, అపగతరణచేష్టులైరి, తత్ = ఆ బ్రహ్మస్త్రముయొక్క, ప్రతి విధాన=ప్రతిక్రియకు, కుశల=సమర్థమునై, అచ్యుత=స్థిరమైన, ప్రయత్నముచేత.

భా. గురుక్ = ద్రోణుని, మీఱినవాని, ద్రోణునియొక్క గారాపుబట్టిని, ఉగ్రుడైనవాని, ఆతీవ్ర బలుని, ఇవి యశ్వత్థామకు విశేషణములు. దుర్యోధనుండు, అనిక్ =యుద్ధమండు, గెల్చును, ఒనర్పఁగజాలునని, బహుభ్రాతృనాశముచేతఁ గఠోర తరమైన మన్యుదశగల ముఖముగలవాఁడు-ఇది దుర్యోధనునికి విశేషణము. అరివధ మునకుఁ బంచెను. తద్భ్రష్ట=అబ్రహ్మణునియొక్క, అస్త్రవిజృంభణమునకు, మూర్ఛన్త = వ్యాపించుచున్న, “మూర్ఛామోహసముచ్చాయయోః” అని ధాతువు. మాన మును మదము నడఁగఁగా, తత్ = ఆబ్రహ్మణునిబాణముయొక్క, ప్రతివిధానమునకు, కుశల = సమర్థుడైన, అచ్యుత = కృష్ణునియొక్క, ప్రయత్నమున, ప్రతివీరులు, అప గత = విడువఁబడిన, రణచేష్టగలవారలైరి యని క్రిందటికన్వయము. కృష్ణునిమాటవలన నాయుధములు పడవైచి యానారాయణాస్త్రమునకు నమస్కరించి రనుట. అపుడు, అనిలసుతుఁడు=భీముండు, బిరుసుడింపకయొప్పెను = నమస్కరించక యుండిననుట.

వ. అంత.

211

అ. అతఁడు సకలనైస్య వితతిని సంజీవనోషధీసమాన యనవిహితపు
 నఃప్రతిష్ఠగా నొనర్చి వర్ణనకెక్కు, శౌర్యవిక్రమనయ చర్యవలె.

భా. అతఁడుక్ = భీముండు, సంజీవనోషధీసమాన, అనక్ = అనఁగాను, నైస్యవితతిని, విహిత = చేయఁబడిన, పునఃప్రతిష్ఠ గలదానిగా నొనర్చి వర్ణనకెక్కిడి, శౌరి=కృష్ణునియొక్క, ఆవిక్రమ = క్రమరహితమైన, నయచర్యక్ = సీతిమార్గమున, నడపెను. కృష్ణునియొక్క సంజీవనివంటిసీతి చేత భీముండు నాయుధమును విడిచెననుట.

రా. అతఁడు = హనుమంతుఁడు, సకలనైన్యవికలిని, సంజీవనౌషధులయొక్క, సమానయన = తెచ్చుటచేత, విహితమైన, పునఃప్రతిష్ఠగాఁ = తిరుగబ్రతుకుట గల దానిగా, ఒనర్చి, శౌర్యముయొక్కయు, విక్రమ = అధికసామర్థ్యముయొక్కయు, నయ=నీతియొక్కయు, చర్యను నడపెను.

తే. అప్పుడు మనుజేంద్రముఖ్యు లాహరి నులించి
రనఘ నీదుమహాత్వ మేమని పొగడఁగ
వచ్చు నారాయణమహాస్త్ర వైభవ మిటు
లఫలముగఁ జేసి రిపులకొ వ్వడఁచి తనుచు.

213

రా. హరిఁ = హనుమంతుని, నారాయణ - ఆశ్చర్యవాక్యము, మహాస్త్ర = బ్రహ్మస్త్రముయొక్క.

భా. మనుజేంద్రముఖ్యులు=ధర్మరాజులు, రెంటికి సరి. కడమ సులభము.

చ. అలఘునివస్త్రహోర్ణవము నట్లు తరించి పునర్నహోద్ధతిఁ
వెలిగెడువారిఁ దద్రజని వేగ భయంకరలీలఁ దాఁకి పెం
పలరంగఁ బోరె వైరిచయ మర్కజుఁ డందు వహించె మిక్కిలిఁ
బలిమిఁ బ్రకంపితస్వపుత్ర నాపరిపాలనకార్యభారమున్.

214

భా. తద్రజని=ఆరాత్రి, వేగఁ=వేగఁగా, అండు=అయుద్ధమందు.

రా. తద్రజనిఁ = ఆరాత్రియందు.

మ. రవిపుత్రుం డని కిట్లు వూని ప్రతిగర్జద్విరసంహారక్
ప్తివిరాజచ్ఛరభీష్మ కుంభజయశోభివ్యాప్తి మీఱెన్ మను
ష్యవిభుం డుబ్బుగ నంత నాప్రబలదోషాచారితోఁబుట్టుగున్
భువిఁగూల్చెన్ బవనాత్మజుండు బలిమిన్ దుశ్శాసనాభిఖ్యునిన్.

215

రా. రవిపుత్రుండు = సుగ్రీవుఁడు, ప్రతిగర్జత్ = మాటుమలయుచున్న, వీర= శత్రువులయొక్క, సంహారముయొక్క, క్లప్తి = చేతచే, విరాజత్ = ప్రకాశింపుచున్న, భీష్మ = భయంకరుఁడైన, కుంభ = కుంభుఁడనెడి కుంభకర్ణునికుమారునియొక్క, జయముచేత, శోభి = ఒప్పుచున్న, వ్యాప్తిఁ = వ్యాపారముచేత, మనుష్యవిభుండు = రాముండు, ఉబ్బుగ, మీఱెను. ఆప్రబలదోషాచారి = ఆప్రబలఁడైన నక్తంచరునియొక్క, “దోషానక్తంచరజని” అని వి. తోఁబుట్టుగున్ = తమ్ముఁడైన నికుంభుని, దుశ్శాసన=అణఁపరాని, అభిఖ్యునిఁ = కాంతిగలవాని, “అభిఖ్యా నామశోభయోః” అని అ. పవనాత్మజుండు కూల్చెను.

భా. రవిపుత్రుండు = కర్ణుండు, విరాజచ్ఛరములుగల భీష్మునియొక్క, కుంభజ = ద్రోణునియొక్కయు, యశోభివ్యాప్తిని, మనుష్యవిభుండు = దుర్యోధనుండు,

ఉబ్బంగ మీతే = భీష్మద్రోణులకంటెను తేస్సగా జగడముచేసెననుట. ఆప్రబల దోహచారి=మిక్కిలి దురాచారియైన దుర్యోధనునియొక్కతోటుట్టుగును, దుశ్శాసనాభిఖ్యుని = దుశ్శాసనుడనెడు పేరుగలవాని, పవనాత్మజుండు కూల్పెను.

వ. అంత.

216

సీ. ఆహవమహిమక రాక్షయాతులసత్ప్ర

తాప మత్యంతమ్ము దనరఁ గనలి

సూర్యసంతతినరవర్యుండు సాహసా

ధత్యశౌర్యాదిదుర్దాంతవృత్తిఁ

బ్రబలువానిని ధర్మరాజువీడు సొరంగఁ

దటిమె బాణముల నెంతయుఁ గలంచి

తద్భ్రాతృభంగ మంతయు నప్పు డరసి వా

సవినిర్గతుం డయి సరభసమున

ఆ స్వశ్రితనికురుంబవనశిఖ మేఘనా

దాభిధానుఁ డాబలాధ్యుమిఁద

నడచి దురమొనర్చె నభమున నుండి ని

ర్జరులు బెగడ నిగుడు సాయకముల.

217

భా. ఆహవ = యుద్ధముయొక్క, మహిమకర = ప్రభావమును జేయుచున్న, అక్షయ=అక్షయమునయి, అతుల=సరి లేని, సత్ప్రతాపము తనరునట్టుగా, సూర్యసంతతి నరవర్యుండు=కర్ణుండు, వృత్తిచేతఁ బ్రబలువాని ధర్మరాజును వీడుఁజొరఁగఁదటిమెను. తల్=ఆ, భ్రాతృభంగమంతయు నప్పుడరసి, వానవి=అర్జునుండు, స్వశ్రిత=విజాశ్రితులనెడు, పనశిఖ=అడవి నెమళ్లకు, “శిఖావళిశ్శిఖి కేకి” అని అ. మేఘనాదమువంటి, అభిధాన = పేరుగలవాండు, అర్జునునికి విశేషణము. ఆబలాధ్యుమిఁడనడచి, సాయకముల=బాణములచేత, నభముననుండి = ఆకాశమందుండి, నిర్జరులుబెగడునట్టుగా దురమొనర్చెను.

రా. ఆహవమహిమ = యుద్ధభూమియందు, మకరాక్షయాతుల=మకరాక్షుం డను ఖరాసురుని పుత్రునియొక్క, “సైర్యతో యాతురక్షసీ” అని అ. లసత్ప్రతాపమత్యంతమ్ము తనరుచుండఁగనలి, సూర్యసంతతినరవర్యుండు = రాముండు, వృత్తిచేతఁ బ్రబలెడువానిని=ఆముకరాక్షుని, ధర్మరాజువీడు = యమలోకమును, చొరంగఁదటిమె = చంపెననుట. తద్భ్రాతృభంగము = ఆముకరాక్షునిమరణమును, అరసి, వాన=గృహము వల్లనుండి, వినిర్గతుండయి, స్వశ్శ్రిత = దేవతలనెడి, పనమునకు, శిఖ=అగ్నివంటివాండు,

మేఘనాదాభిధానుడు = ఇంద్రజిత్తు, ఆబలాధ్యుమిందఁ = సేనతోఁగూడిన రాముని
మీద, నడచి నభముననుండి దురమొనర్చెను.

వ. ఇట్లు పోరిపోరి.

218

ఉత్సాహ. వెరవు నేపుఁ జూపెడు ప్రతివీరువిక్రమక్రియా

గరిమమును సహింపలేక కలను దొఱిగిపోయి తాఁ

దిరిగి వచ్చె నీతఁ డింకఁ దెగువ మిగుల నెరప కె

ట్లరుగు ననుచు సహితబలము లలఁగి కలఁగఁ జెలఁగుచున్.

219

రా. గరిమ=మహత్త్వమును, మును=మునుపు.

భా. గరిమమును=అతిశయమును. కడమ సరి.

మ. బలదీప్తాశుగసంతతి ప్రబలితస్ఫారప్రతాపోదయో

జ్వలసంయద్రభసంబురుద్రుమఖసంచారక్రియఁ మీఱఁగా

నలఁగించె బ్రతివీరునట్టియెడ నానాకీశసంతానమ

య్యలఘుస్థేముఁడు దత్ప్రతాపశిఖి మాయంజేసి యార్చెన్ దగన్.

భా. బలదీప్తమయిన, ఆశుగసంతతి = బాణశాలముచేత, ప్రబలితమైన, స్ఫార=ప్రకాశింపుచున్న, ప్రతాపోదయముచేత నుజ్వలమయిన, సంయత్ = యుద్ధమందుఁగల, “సంయత్సమిత్యాజినమిన్యుద్ధ” మని అ. రభసంబు=ఆటోపము, రుద్రునియొక్క, మఖసంచారక్రియఁ=దక్షిణధ్వజక్రీడను, మీఱఁగా నట్టియెడను, అనాకీశసంతానము=అర్జునుఁడు, బ్రతివీరుని = కర్ణుని, నలఁగించెను. అయ్యలఘుస్థేముఁడు = కర్ణుఁడును, తల్ = అయర్జునునియొక్క, ప్రతాపశిఖి = ప్రతాపాన్నిని, మాయంజేసి యార్చెను.

రా. బలదీప్తుడైన, ఆశుగసంతతి = హనుమంతునిచేత, ప్రబలిత=ప్రబలముగాఁజేయఁబడిన, స్ఫారప్రతాపోదయముచేత నుజ్వలమైన, సంయత్ = యుద్ధముయొక్క, రభసంబు=వేగము, ఊరు=అధికమైన, ద్రుమ=వృక్షములయొక్క, ఖసంచారక్రియఁ = ఆకసమునవిసరిచేయుటచేత, మీఱఁగా = మిక్కిలియు నొప్పఁగా, నానా, కీశసంతానము=వానరసమాహమము, బ్రతివీరుఁ = ఇంద్రజిత్తును, నలఁగించెను, అయ్యలఘుస్థేముఁడు = అధికస్థైర్యముగల యాయంద్రజిత్తును, మాయంజేసి=మాయచేత, తల్ = అవానరసమాహమయొక్క, ప్రతాపశిఖి, ఆర్చెన్=చల్లార్చెను.

వ. అంత.

221

క. మాననిధి జిహ్వుఁడు సుమి

త్రానందనుఁ డన్నపను పుదంచితవృత్తి

మానసధృతిఁ బెనుపంగ సరి

వై నడరి శరోగ్రవృష్టిఁ బఱఁగించె వడిన్.

222

రా. జిష్ణుడు=జయశీలుఁడు, సుమిత్రానందనుడు=లక్ష్మణుడు.

భా. సుమిత్ర=బంధువులను, ఆనందనుడు = సంతోషపెట్టెడువాఁడు. మానస మందుఁగల, ధృతిఁ=సంతోషమును, కడమ సరి.

క. శరవర్ష మిట్లు గురియుచుఁ

బరఁగుమహాబలజయానుభావస్థైర్య

స్ఫురణాధ్యు నతని నతఁడున్

సంభసనారాచవృష్టి సంవృతుఁ జేసెన్.

223

భా. మహత్ = అధికమైన, బలజయములయొక్క, అనుభావస్థైర్యస్ఫురణచేత నాధ్యుని, అతనిన్=అర్జునుని, అతఁడున్ = కర్ణుఁడును, సారాచవృష్టిచేత, సంవృతుఁ జేసెన్ = ఆవరింపఁబడ్డవానిఁగాఁజేసెను.

రా. మహాబలజ = హనుమంతుఁడు, యానున్ = వాహనముగాఁగలవాని, అతనిన్ = లక్ష్మణుని, అతఁడున్=ఇంద్రజిత్తును, చేసెను, కడమ సులభము.

వ. ఇట్లు దలపడి.

224

ఆ. సరిగఁ బోరి రక్కజపుజోదు లిరువురుఁ

గరియుఁ గరియుఁ బోలెఁ గడిదిలావు

గిరియు గిరియుఁ బోలె గంటనితొల్తియు

హరియు హరియుఁ బోలె నదటు వొదల.

225

రెంటికి సరి సులభము.

సీ. ఒండొరులసరోషహంకృతిఁ గెరలుచుఁ

గెరలితూపులవాన గురిసి కురిసి

శరవృష్టిఁ బత్యస్త్రసమితిచే నటుకుచు

నఱికి పై నమ్ములు వఱిపి పఱిపి

సాధనవికలత సాధించి మించుచు

మించి నెమ్మేనులు నొంచి నొంచి

దివ్యాస్త్రములు సాలఁ దెగువమై నేయుచు

నేసి నిష్ఫల మైన రేసి రేసి

తే. లలి నొకరొక్కడఁడఁగల లక్ష్మణేంద్ర

జిత్తులాభీలశౌర్యులై చిత్రరణము

సలిపి రొకకొంతతడవు వాసవవిరోచ

నాత్మజులసామ్యవిస్ఫూర్తి యావహిల్ల.

226

రా. లక్షణేంద్రజిత్తులు, ఆభీలకౌర్యులై, వాసవ = ఇంద్రునియొక్కయు, విరోచనాత్మజ = బలియొక్కయు, సామ్యవిస్ఫూర్తి యావహిల్లఁ జిత్రరణమును జలిపిరి.

భా. లక్షణునియొక్కయు, ఇంద్రజిత్ = మేఘనాదునియొక్కయు, తులన సామ్యముచేత, ఆభీల=భయంకరమైన, కౌర్యముగలవారై, వాసవవిరోచన = ఇంద్ర సూర్యులయొక్క, ఆత్మజులు అర్జునశర్ణులు, “ద్వంద్వాంతే శ్రూయమాణం పదం ప్రత్యేక మభినంబధ్యతే” అను న్యాయమువల్ల వాసవాత్మజుఁడును విరోచనాత్మజుఁడు ననుట.

వ. అంత.

227

ఆ. చతురశల్యరచితసారథ్యయోగాధి

గతమదాతిశయ సఖిండ్లధైర్యుఁ

బ్రతిభటుని వధించె బ్రథితాజివిజయండు

రాముతమ్మండు సురరాజు మెచ్చ.

228

భా. చతురుండైనశల్యునిచేత రచితమైన సారథ్యయోగమువల్ల, అధికత = పొందఁబడిన, మదాతిశయముగలవాని, బ్రతిభటుని = కర్ణుని, వధించెను, విజయండు, రాముతమ్మండు, కృష్ణుండును.

రా. చతుర, శల్య=బాణములచేత, ‘శల్యంవంశశలాకాయాంశంకుతోమరయోరసి, శల్యశిశ్విన్నహీపాల శ్శ్యాన్విన్నదనపాదపః’ అని రత్నమాల. రచితమైన సారథియొక్క, అయోగ = వియోగముచేతనయన, ఆధి = మనోవృధచేత, గత = పోయిన, మదాతి శయముగలవాని, బ్రతిభటుని = ఇంద్రజిత్తును, ప్రథితమైనట్టి యాజివిజయముగల వాఁడు, రాముతమ్మండు=లక్షణుండు, వధించెను.

సీ. అతిదుర్జయుం డైన ప్రతివీరు నిట్లు రూ

పణచి యబ్బలుమగం డన్న కడకుఁ

జని మ్రొక్క నన్న రేశ్వరుఁ డెత్తి కౌగిటఁ

జేర్చి యానందవిజృంభణమునఁ

బరఁగె నామఱునాఁడు ప్రాథిమద్రవిభుండు

ప్రదళితబహువైరి పంక్తిగభుండు

నేనాని యైనను శివుఁ డైనఁ గేశవుఁ

డైన నెదిర్చి నా యస్త్రములకుఁ

తే. బ్రాణములు వెచ్చవెట్టక బ్రతికి పోవ
లేఁ డకట నాకు నరుఁ డేమిలెక్క యనుచుఁ
దనకురుబలొఱురఱొవిధానమహిమ
గడఁకఁ బెనుపంగ నతనిపై నడచి పోరె.

229

రా. ఆమఱునాఁడు, ప్రాణిమల్ = ప్రకాశముగల, రవి=సూర్యునియొక్క, భ=కాంతిపండికాంతిగలవాఁడు, ప్రదళిత, బహువైరి, పంక్తిగళుఁడు = రావణుఁడు, నాకు, నరుఁడు=మనుష్యుఁడు, విమిలెక్కయనుచుఁ దనకు, కురుబలొఱు = అధికసేనా సమూహముయొక్క, రఱొవిధానమహిమ, కడఁకఁ=రోషమును, పెనుపంగ, అతని పైఁ=రామునిమీఁద.

భా. ప్రాణిచేత, ప్రదళితములైన బహువైరిపంక్తులయొక్క గళములు గలవాఁడు, మద్రవిభుండు=శల్యుఁడు, సేనానియై = దళవాయియై, తనయొక్క కురుబలొఱుము యొక్కయు, అతనిపైఁ=ధర్మరాజుమీఁద, పోరెను, కడను సులభము.

వ. అప్పుడు.

230

తే. ఆన్మపతి సైన్యమును గదనాతిలోలు
భానుజులసద్భుజాశక్తి ప్రాపుగఁ గొని
యాఁగెఁ దచ్చల్యతేజంబు నతని నొంచె
నని విరూపాక్షుఁడనఁ బర్వనతఁడు మెఱసి.

231

భా. ఆన్మపతి=ధర్మరాజు, కదన = యుద్ధమందు, అతిలోలుభ = అతిస్త్రియు లైన, “లోలుపో లోలుభో లోలః” అని అ. అనుజుల=శమ్ములయొక్క, సద్భుజాశక్తిని బ్రాపుగఁగొని, తల్=ఆశల్యునియొక్క, తేజంబునాఁగెను. అనిఁ = యుద్ధమందు, విరూపాక్షుఁడనఁ=రుద్రుఁడనఁగా, పర్వ=ఓపైడి, అతఁడు=శల్యుఁడు, అతనిఁ = ధర్మరాజును, నొంచెఁ=నొప్పించెను.

రా. ఆన్మపతి=రాముఁడు, సైన్యమును, కదనాతిలోలుఁడైన, భానుజుఁ = సుగ్రీవుని, లసద్భుజాశక్తినిఁ బ్రాపుగఁగొని, తల్=ఆరావణునియొక్క, శల్య = బాణ ములయొక్క, తేజంబునాఁగెను, అతనిఁ=సుగ్రీవుని, విరూపాక్షుఁడనఁబర్వనతఁడు= విరూపాక్షుఁడనెడురాక్షసుఁడు, మెఱసి నొంచెను.

వ. ఇట్లు నొప్పించిన నిప్పులు గురియుకోపంబునం జూపు దీపింప నాసమర శూరు నాలోకించి.

232

రెంటికి సరి సులభము.

ఆ. ఇతఁడు మామకాజి చతురతఁ దెగకపోఁ

డింక ననుచు నాపుల్లెఁ జెలఁగ

మివులఁ గినుకఁ గెరలు రవిసూనునందను

భావ మపుడు వింత యై వెలింగె.

233

రా. ఇతఁడు=విరూపాక్షుఁడు, మామక=నానంబంధమైన, ఆజిచతురతఁ = యుద్ధచాతుర్యముచేత, తెగకపోఁడు, అనుచు, కినుకఁగెరలు = కోపోద్రిక్తుడైన, రవి సూనునందుఁ=సుగ్రీవునియందు, అనుభావము=ప్రభావము, వెలింగెను.

భా. ఇతఁడు=ధర్మరాజు, మామకుఁ = శల్యునిపట్లను, ఆజిచతురతఁ = ఆజి చాతుర్యముచేత, తెగకపోఁడు = ఆగ్రహింపకమానఁడు, అనుచు నాపుల్లెఁజెలఁగ, రవిసూనునందను=ధర్మజునియొక్క, భావము వింతయై వెలింగెను.

వ. అవ్వీరశార్థూలంబు పెద్దయుంబ్రొద్దు దద్దయు నుద్దీప్తశౌర్యుండై.

రెంటికిని సరి.

క. అని నేసి చేసి యంతట

మనమునఁ గడుఁ గెరలి యుద్ధ మహిమాతులునిఁ

ఘనుఁ బ్రతివీరు విరూపా

క్షునిశక్తిప్రాధిచేతఁ గూల్చి చెలంగెన్.

235

భా. యుద్ధమహియందు, మాతులునిఁ = మేనమామయైనశల్యుని, “మాతు ర్భాతాతుమాతులఁ” అని ఆ. విరూపాక్షునిశక్తిప్రాధిచేతఁ = రుద్రుఁడిచ్చినశక్తి మహిమచేత, కూల్చి=చంపి, చెలంగెన్=నంతోపమున నుపొంగెను.

రా. యుద్ధమహిమచేత, అతులునిఁ = సరిలేనివాని, విరూపాక్షుని, శక్తి = సత్త్వముయొక్క, ప్రాధిచేతఁ గూల్చి చెలంగెను.

క. పరదుస్సహశల్యమహాఁ, దరనాశన మాచరించి తమ్మనై నికులఁ

గరమలరించినశౌర్య,స్ఫురితునతనిఁబొగడిరుబ్బుచుఁ హరిముఖ్యుల్.

రా. పర=శత్రువులకు, దుస్సహములైన, శల్యు=బాణములుగల, “శల్యం వంశ శలాకాయాం శంకుతోమరయోరపి, శల్యఃకశ్చిన్నహిపాలః” అని నిఘ్న. మహాదర= మహాదరుఁడనెడురాక్షసునియొక్క, నాశనము నాచరించి, అలరించిన, అతనిఁ = సుగ్రీవుని, హరిముఖ్యులు=కపిశ్రేష్ఠులు, నుతించిరి=పొగడిరి.

భా. పరదుస్సహమైన, శల్యమహాః=శల్యునిపరాక్రమమువల్లనైన, దర=భయము యొక్క, “దరోస్త్రీయాం భయే శ్వభే” అని ఆ. అతనిఁ=ధర్మరాజును, హరిము ఖ్యులు=కృష్ణాదులు, పొగడిరి, కడమ సరి.

తే. అంతః దద్భాతృపుత్ర బలాతిశయము
దను మహాపార్శ్వబలనాశమున నలచంగ
నుడుకుచున్న దుర్యోధను సుగ్రమన్యు
దశముఖు నులూకశకునిపాతము గలంచె.

237

భా. అంత, తత్=అధర్మరాజయొక్క, భ్రాతృ=తమ్ములైనభీమాదులయొక్కయు,
పుత్ర = ప్రతివింధ్యాది ద్రౌపదీయులయొక్కయు, బల = భృష్టద్యుమ్నాదిబలము
యొక్కయు, అతిశయము, తను=తన్ను, మహత్=అధికమైన, పార్శ్వబల=పరివారము
యొక్క, నాశమున=హానిచేత, ఉడుకుచున్నదుర్యోధనుని, ఉగ్రములైన, మన్యు=
శోకరోషములయొక్క, దశ=అవస్థగల, ముఖు= ముఖముగలవాని, దుర్యోధనునికి
విశేషణము, ఉలూకునియొక్కయు, శకునియొక్కయు, పాతము = నాశనము,
కలంచె=వ్యాకులపడఁజేసెను.

రా. అంత, తత్=అసుగ్రీవునియొక్క, భ్రాతృపుత్రుడైన యంగదునియొక్క
బలాతిశయము, మహాపార్శ్వ=మహాపార్శ్వుడనెడు రాక్షసునియొక్క, బలనాశ
మున=హాల్గుటచేసెనుట, తను=తన్ను, నలచంగ, దుర్యోధను= యుద్ధమునేయ
శక్యముగానివాని, దశముఖు=రావణుని, ఉలూక = గూబలనెడి, శకుని = పక్షుల
యొక్క, “ఉలూకస్తు వాయసారాతిపేచకా” అని అ. పాతము=పాటు, కలంచెను,
అవశుశనమాయె ననుట.

సీ. ఆదుష్టవర్తనుఁ డప్పటితుదకు ని
జానుజపుత్రమిత్రాదు లొక్కఁడు
మిడివోక కలనిలో మడియుట యూహించి
వగచుచు నప్పుడు వైరినృపతి
ననుజవిభీషణో దగ్రవిక్రమసహా
యతవిజృంభించుమహా ప్రతాపుఁ
దలపడఁ జాలని తాంతధైర్యంబుతో
నరిగి దైవపాయన హృదమతల్లి

తే. కాగతిని దన్నృపతిబల శ్రీ గలంగ
నరిగి మునిఁగెఁ దత్కాండచయంబులోన
మునిఁగి యాఁగెను దనమేను మోయకుండ
దానిదిరమైన వాస్తస్సంభ ధర్మపటిమ.

238

రా. ఆదుష్టవర్తనుడు=రావణుడు, వగచుచు, వైరినృపతిని, అనుజుడైనలక్ష్మణునియొక్కయు విభీషణునియొక్కయు నుదగ్రవిక్రమనహాయత్వముచేత విజృంభించు మహాప్రతాపునికొకప్పుడు నాయకుని, తలపడక=మార్కొనుటకు, చాలకొ=మిక్కిలి, నితాంత=అధికమయిన, ధైర్యంబుతో, దైవప=ద్వీపసంబంధమైన, అయన=మార్గమందుఁ గల, ప్రాదమతల్లికా=ప్రాదశ్రేష్ఠముయొక్క-మంచిమడుగుయొక్క యనుట, గతిని=ప్రకారమున, తన్నుపతి=ఆరామునియొక్క, బల=సేవలయొక్క, శ్రీ=శృంగారము, కలంగఁగా, అరిగెనని క్రిందటికన్వయము. అరిగి=ఈలాగునడచి, తల్=ఆరామునియొక్క, కాండచయంబులొనకొ=బాణసమూహములొను, మునిగెను, మునిగి=ఈలాగుమునిగి, దానికొ=ఆబాణసమూహమును, తిరమైన, నవమైన, ఆస్తంభ=జాడ్యము లేని-ప్రకాశించుచున్నదనుట, ధర్మ=వింటియొక్క, పటిమకొ=సామర్థ్యముచేత, మేను మోయకుండ, ఆరిగెను=ఆస్త్రములకుఁ బ్రత్యస్తములనెసేను.

భా. ఆదుష్టవర్తనుడు=సుర్యోధనుడు, అనుజ=తమ్ములయొక్క, విభీషణ=భయంకరమునయి, ఉదగ్ర=అధికమైన, విక్రమనహాయత్వముచేత, మహాప్రతాపుని, వైరినృపతికొ=ధర్మరాజును, తలపడక=జాలని=ఎదిరింపలేని, తాంత=తగ్గిన, ధైర్యంబుతో దైవపాయనను నెడి, ప్రాదమతల్లికొ=ప్రాదశ్రేష్ఠమునకు, ఆగతిని=ఆప్రకారమున-ఓంటికొడై యనుట, తన్నుపతి=ఆసుర్యోధనుడు, అరిగెను, తల్=ఆమడుగుయొక్క, కాండచయంబులొనకొ=నీళ్లొనకొ, మునిగి, తిరమైన, వాస్తంభయొక్క ధర్మగుణముయొక్క పటిమచేత, దానికొ=ఆయుదకమును, మేను మోయకుండనాఁగెను, జలస్తంభనవిద్యకలను గనుక.

వ. అట్టిసమయంబున.

239

చ. ఆయమితభీమశక్తివిహితానుజపాతనుఁడై కృశించుచు
న్నయహతశోకుఁడమ్మచుజనాథుఁడు భీము మహావిపక్షు నెం
తయును విముక్తవిగ్రహంబు నొనర్చి సహోదరపీడకేఁబ్రతి
క్రియ యొనరించు బుట్టోయనుభేదమునం దురటిల్లె మిక్కిలిన్. 240

భా. ఆయమిత=అఁజఁపఁడని, భీమునియొక్క, శక్తి=బలిమిచేత, విహిత=చేయఁబడిన, అనుజపాతనుఁడై=నుశ్చాసనాది నాశముగలవాడై, అహత=అడఁగని, శోకముగలవాడు, మనుజనాథుఁడు=దుర్యోధనుడు, భీముని, విముక్తవిగ్రహకొ=శరీరరహితునిగా, అను=అనెడి, భేదమున, దురటిల్లె=కెరలెను.

రా. ఆయమిత=అడ్డపెట్టఁబడని, భీమమైన శక్తిచేత విహితమైన, అనుజ=లక్ష్మణునియొక్క, పాతనముగలవాడై కృశించుచు, నయ=నీలిచేత - ఇది శోకసమయముగాదనునీతిచేత ననుట, హతశోకుఁడమ్మచుజనాథుఁడు = రాముడు, భీముకొ =

భయంకరమైనవాని, మహావిపత్తుక్ = రావణుని, విముక్తమైన, విగ్రహ = యుద్ధము
గలవానిగా, ఓనర్పి=పాతకద్రోహి యనుట, దురటిల్లెను, కడమ సమము.

సీ. అంతలావునఁ బేర్చి యనిలజుండు నిజాను
జప్రాణదానంబు సలిపి తనదు
మదిలోనమోదసంపదలు నింపుచు నుండ
నానృపాలుఁ డిటని యాత్మ నెంచె
ఘనశౌర్యధైర్యవిఖ్యాతి మిక్కిలిని వ
ర్తిలుచుండ బ్రతుకుమందులనగమును
మానుగ వినివారితోనతాదోషస

త్వారూఢినిసమానుఁ డగుచుఁ దెచ్చె

తే. వంశమున కెల్లఁ గీర్త్యభా వంబు మిగుల

నీతఁ డీతనిఁ దల్లి దానెట్టివేళఁ

గనియెనో యని జగతిలో ననుజనౌఘ

మెల్ల నవగుణాధికునిఁగా నెన్న కున్నె.

241

రా. అంతః=అంతటను, అనిలజుండు=హనుమంతుఁడు, నిజానుజ = లక్ష్మణుని
యొక్క, ప్రాణదానంబు=బ్రతికించుటను, చలిపి, మోదసంపదలు = సంతోషాతిశయ
ములను, నింపుచునుండఁగా, ఆనృపాలుఁడు = రాముఁడు, ఎంచిన ప్రకారము చెప్ప
చున్నాఁడు, ఈతఁడు=హనుమంతుఁడు, బ్రతుకుమందుల=సంజీవనౌషధులయొక్క, నగ
మును, వినివారిత=మిక్కిలివారింపఁబడిన, ఊనతాదోష=న్యూనత్వదోషముగల, సత్త్వా
రూఢిచేత, సమానుఁడగుచు, మానసహితుడై, కీర్త్య = కీర్తనీయమైన, భావంబు=
వర్తన, మిగులఁగా, తెచ్చెనని క్రిందికన్వయము. జగతిలోనను, జనౌఘము=జనసమూ
హము, నవగుణ=మనోహరగుణములచేత, అధికునిఁగా నెన్నకున్నె.

భా. అంతః=అంతైన, లావునః=బలిమిచేత, అనిలజుండు=భీముఁడు, నిజానుజ=
దుశ్శాసనునియొక్క, ప్రాణదానంబు=ప్రాణఖండనమును, చలిపి, తనదుమదిలో,
అమోదసంపదలు = భేదాతిశయములను, నింపుచునుండ, ఆనృపాలుఁడు=దుర్యోధనుఁడు,
ఎంచెను, ఖ్యాతిమిక్కిలి, నివర్తిలుచుండఁ=పోవుచుండఁగా, బ్రతుకు = బ్రతుకు
చున్న, మందుల = నిర్భాగ్యులను, “మూఢాలౌపటునిర్భాగ్యమందాః” అని అ.
నగః=నవ్వఁగా, మును=ముందర, మానుగ, విని=నినియుండియు, వారితోన=వారితో
నట్టె, తాః=తాను, దోషముయొక్క, సత్త్వ=బలిమియొక్క, ఆరూఢిని = ప్రసిద్ధి
చేత, సమానుఁడగుచుఁ = సరియైనవాడై, వంశమునకెల్లకీర్తియొక్కయభావంబును,

తెచ్చెనని క్రిందికన్వయము, ఈతఁడు అనిజగతిలో, ననుకొ = నన్ను, ఆవగుణాధిప
నిఁగాక = అవివేకేగా, ఎన్నకున్నె = ఎంచునేయనుట.

ఉ. ఎంతయు నిబ్బరం బయిన యీహనుమద్బలయుక్తజేసి యే
బంతము మీఱి ఘోరపరిపంథులఁ ద్రుంచుట యెప్పు డింక నా
ర్జింతునొకొ సమీరసుతుచేతకు నీడుగఁ జేసి మేలు దు
స్సాన్వీతుఁడు గాఁ డితం డనుయశస్సురణంబు జగంబులోపలన్.

* భా. ఈహను = కోరికను, మద్బలయుక్త = నాబలిమిచేత, పరిపంథుల = కత్తు
వులను, ద్రుంచుటయెప్పుడు-ఇది యుత్సాహవాక్యము. సమీరసుతు = భీమునియొక్క,
చేతకునీడుగఁజేసి యశఃస్ఫురణంబును, అర్జింతునొకొయని యన్వయము.

రా. ఈ, హనుమత్ = హనుమంతునియొక్క, బలయుక్తజేసి = బలయోగముచేత,
ఏక = నేను, పరిపంథుల, ద్రుంచుట = సంహరించితిగదా, సమీరసుతు = హను
మంతునియొక్క, చేతకు = ఉపకారమునకు, ఈడుగఁజేసి = ప్రత్యుపకారముఁజేసి, యశః
స్ఫురణంబును, అర్జింతునొకొ = కాకున్వరము.

వ. అని తలపోయుచు రిపుజయప్రయతమానమానసుం డయ్యె నంత.

నీ. చలపట్టి తనుఁ జంప నముదితోపాయప
ద్ధతి వెదకుచుఁ గని ధర్మరాజు
వెడలఁ ద్రోయఁగ నొండు వెరవులు చాలించి
తనవారినిర్గమోద్ధతిపగలుకు
వెరఁ గొనర్పఁగలంక విడిచి బెట్టిదపుబీ
రమ్మునఁ బఱచెంచి రాజరాజు
సయిదోడుసూడుబంటయి మదనుజఘాతి
నిను మున్ను దెగటార్తు నని నరవరు
తే. భీముఁడాకె నపూర్వసం భృతరణరస
భారు లై యొండొరులఁ దాఁక వారు గదల
బిరుసు నెరప మండలగతిఁ దిరుగగదమ
నారదున కబ్బె వేర్వేఱ నయనతుష్టి.

244

రా. ధర్మరాజు = యముఁడు, వెడలఁద్రోయఁగ, తనవారి = తనమూఁకలయొక్క,
నిర్గమోద్ధతి వెరఁగొనర్పఁగ, లంకవిడిచి, రాజరాజుసయిదోడు = కుబేరునిశమ్ముఁడురావ
ణుఁడు, సూడుబంటయి = పగదీర్చుకొనువాఁడె, మదనుజఘాతినికొ = కుంభకర్ణునిఁజంపిన,
నరవరుకొ = రాముని, తాకెను, వారు = రామరావణులు, కదలకొ = చలించుగాను, బిరుగు

నెరపక = శౌర్యముచూపగాను, మండలగతిదిరుగ, గదుమక = పీఠనొత్తగాను, నారదునకు నయనత్పియబ్బెను.

భా. చలపట్టివెదకుచు, ధర్తరాజు = పాండవశ్రేష్ఠుడు, వెడలఁద్రోయఁగక = వెళ్లఁదీయఁగా, తన = తనయొక్క, వారి = నీళ్లలోనుండి, నిర్గమోద్ధతి = వచ్చెడువడి, వెరఁగొనర్చు, కలంకవిడిచి, రాజరాజు = దుర్యోధనుడు, నయిదోడునూడుబంటయి = తమ్ములపగదీర్చుకొనువాడై, నరవరుని భీమునిదాకెను. వారు = అభీమదుర్యోధనులు, గదలక = గుడియలచేత, బిరుసునెరప, అబ్బెను. క్రియ.

తే. పొసఁగ నేడు గదారణ భుక్తి దొరకె
నాకుఁ గను దనియఁగ నని నారదుండు
సవ్వదముఁ జెందఁ దిర మైనయమ్ములపస
నొండొరుల మించి పోరి రయ్యోధవరులు.

245

భా. గదారణభుక్తి = గదాయుద్ధానుభవము, తిరమై, నయమ్ములపస = సేర్పవససు.

రా. పొసఁగ, నేడుగదా, తిరమైన, అమ్ములపక = అస్త్రకౌశలముచేత, కడమ నులభము.

వ. ఇట్లు గడంగి మహాయుద్ధంబు సేయునంత.

246

ఉ. అంచితనైపుణిం బరఁగు నంబకఘోరతరప్రయుక్తిచే
మించుగదానవోద్ధతిసమ్మద్ధి గనంబడుచుండ బోరు సా
గించుచునుండ మానగుణ కీర్తితు రాజులతేనిఁ జూచి శం
కించిరి నమ్మరాదు మనగెల్పనుచుక హరిముఖ్యు లెంతయున్. 247

రా. అంబక = బాణములయొక్క, ఘోరతరమైన, ప్రయుక్తిచే = ప్రయోగముచేత, మించుగ, దానవోద్ధతి = రావణోద్ధత్యము, కనంబడుచుండ, రాజులతేనిఁ = రాముని, చూచి, హరిముఖ్యులు = వానరశ్రేష్ఠులు, శంకించిరి.

భా. అంచితనైపుణిని, అంబక = సేత్రములకు, ఘోరతరమైన, ప్రయుక్తిచే = వ్యాపారముచేత, మించు, గదా = గుడియలయొక్క, నవ = వింతైన, ఉద్ధతి = ప్రహరములయొక్క, సమ్మద్ధి = అతిశయము, కనంబడుచుండ, రాజులతేనిఁ = దుర్యోధనుని, చూచి, హరిముఖ్యులు = కృష్ణులు, శంకించిరి, కడమ సమము.

వ. తదనంతరంబ.

248

క. చేవ చెదరి భీమాశుగ

దావహతికృతోరుభంగ తాపజ్వలితుం

డై విమతుఁ డడఁగ జయమున

వై వస్వతసంతతిన్సృపవర్యుఁడు మించెన్.

249

భా. భీమునియొక్క, ఆశు=తీవ్రమైన, గదా = గుడియొక్క, అవహతి = మొత్తుటచేత, కృతమైన, ఊరుభంగతా=తొడలువిఱుగుటగలవాడౌటయనెడి, ఆపల్ = ఆపదలచేత, జ్వలితుండై = మండుచున్నవాడై, విమతుఁడు = దుర్యోధనుఁడు, అడఁగఁగా, వై వస్వతసంతతి=యమపుత్రుడైన, సృపవరుఁడు=ధర్మరాజు, మించెను.

రా. చేపచెదరి, భీమ=భయంకరములైన, ఆశుగ = బాణములనెడి, దావ=దవా నలముయొక్క, హతి = కాల్పుటచేత, కృతమైన, ఊరు=అధికమైన, భంగ=పరాజయములచేతనయిన, తాపముచేత జ్వలితుండై, విమతుఁడు = రావణుఁడు, అడఁగఁ=డిలు పడఁగా, వై వస్వతసంతతి = మనుషంశమందుఁగల, సృపవర్యుఁడు = రఘునాథుఁడు, మించెను.

తే. భీష్మ గురుకర్ణశల్యరణోష్ఠనమర

ఘోర మగుయుద్ధ మతనితో వైరి సలుప

ననుపమ ప్రాణిమం బదిదినము లైదు

రెండు నొండు విఘ్నంబు లేకుండ జరిగె.

250

రా. భీష్మ=భయంకరమునై, గురు = అధికమునై, కర్ణ=కర్ణములకు, శల్య=ములు మలవంటిదైన, రణ = ధ్వనియొక్క, ఊష్ణ = ఉగ్రత్వముచేత, అమర = జీవతలకు, ఘోరమగు = భయంకరమైన, యుద్ధము=జగడమును, తే. 'ప్రాణిపదములు వెలిగాఁగఁ బ్రథమతెల్ల, నరయ నొక్కొకచో ద్వితీయార్థమిచ్చు' ననులక్షణమువల్లఁ బ్రథమకు ద్వితీయార్థము. అతనితో = రామునితో, వైరి=రావణుఁడు, చలువ, అనుపమ=సరి లేని, ప్రాణిమంబు=ప్రాణిగల, అని=యుద్ధము, దినములైదురెండును = ఏడుదినములు, ఒండువిఘ్నంబు లేక=ఒకవిఘ్నమును లేక, జరిగెను.

భా. భీష్మగురుకర్ణశల్యలయొక్కరణమందుఁగల, ఊష్ణ = ప్రతాపముచేత, అమర = ఒప్పుఁగా, ఘోరమగుయుద్ధమును, అతనితో = ధర్మరాజుతో, వైరి = దుర్యోధనుఁడు, అనుపమప్రాణిమం = ప్రాణిచేత, చలువక=నడపింపఁగా, పది, ఏడు, రెండు, ఒండు = ఒకటియు, దినములు = క్రమమున భీష్మాదియుద్ధదినములు, విఘ్నంబు లేకుండ జరిగెను.

వ. అంత.

251

తే. దిగ్విధూజాలధమ్నిల్ల ధృతవిశుద్ధ

శ్చిగురుసూనుఁ డారాజు కృతన్న బలని

వేశ మూర్తాత్రిచరగోత్ర విభునిలీలఁ
గలఁచె స్వాపహృతోరువిక్రమతఁ గుండ.

252

భా. దిగ్విధూ = దిక్కుల నెడు స్త్రీలయొక్క, జాలముయొక్క, ధమ్మిల్ల = కొప్పుల
యందు, ధృత = ధరింపఁబడిన, విశుద్ధ = నిర్మలమైన, కీర్తిగలవాఁడు, గురుసూనుఁడు =
అశ్వత్థామ, ఆరాజు = ధర్మరాజుయొక్క, కృత్స్న = సమస్తమైన, “కృత్స్నమశేష”
మని అ. బలనివేశము = హాశము, ఆర్తాత్రి = దుర్యోధనుఁడు పడినదినమూర్తాత్రి
యందే, చర = చరించెడి, గోత్ర విభుని = హిమవంతునియొక్క, లీల = రీతిచేత, స్వాప =
నిద్రచే, “స్వాన్నిద్రాశయనం స్వాపః” అని అ. హృత = హరింపఁబడిన, ఉరువిక్రమము
గలదొలచేత, మంద = నిద్రచేత బిరుసుచెడి యుండఁగాననుట. కలఁచె =
నొప్పించెను.

రా. కీర్తియనెడి, గురు = అధికమైన, సూన = పుష్పములుగలవాఁడు, “సూనం
ప్రసవపుష్పయోః” అని అ. ఆరాజు = ఆర్యునివాఁడు, కృత్స్న = సమస్తమైన, బల =
బలిమికి, నివేశము = స్థానమైనవాఁడు, ఆర్తాత్రిచరగోత్ర విభుని = ఆరాక్షసవంశా
ధీశ్వరుఁడైనరావణాసురుని, లీల = ఆవలీలచేత, స్వ = తనచేత, అపహృతమైన, ఉరు =
అధికమైన, విక్రమత = విక్రమముగలవాఁడై, మంద = తగ్గుపడునట్టుగా, కలఁచె =
చలింపఁజేసెను.

సీ. అలఘుదోషప్రాధిమాతులకృతవర్తసా
హాయ్యకంబున నభేద్యాత్మక డగుచు
నప్పు డావీరయోధాగ్రణి యుగ్రంపు
భల్లవర్షంబులబలిమి నమర
శత్రుమస్తకము లసంఖ్యంబులై ధర
గుంపులు పడుచుండఁ గొట్టికొట్టి
యంతట సత్యమోఘాస్త్రప్రయోగుఁడై
యూర్జితబలు నుత్తమోజుఁ గృష్ణ
తే తనుభవులసద్యరోదయంబున వెలిఁగెడు
సంగరకృతిధృష్టద్యుమ్ను శాత్రవాసు
వృథుఁగణిశిఖండిఁ దెగటార్చి భీమవిజయ
దీప్తమహిమచేతనుదీర్ణ తేజుఁ డయ్యె.

253

రా. అలఘు = అధికమైన, దోషప్రాధిను = భుజబలముచేత, అతుల = సరిలేనట్లుగా,
కృతమైన, వర్ష = జోడుయొక్క, సాహాయ్యకంబున = సహాయత్వముచేత, అభేద్య

మైన యాత్మగలవాడగుచు, అప్పుడు, ఆవీరయోధాగ్రణి = రాముఁడు, అమరశత్రు = రావణునియొక్క, మస్తకములు కొట్టికొట్టి, ఉత్తిత = స్థిరమైన, బలము గలవాని, ఉత్తమమైన, ఓజా = లేజన్యుగలవాని, కృష్ణతన్మ = నీలదేహుని, భవ = ఈశ్వరుని యొక్క, వరోదయంబున వెలెఁగెడు, సంగరకృతి = యుద్ధక్రియయందు, ధృష్ట = ధీరమైన, ద్యుమ్న = శౌర్యముగలవాని, “ద్యుమ్నం విత్తే పరాక్రమే” అని వి. శాత్రువులయొక్క, అను = ప్రాణములనెడి, పృథుపణి = కూరసర్పములకు, శిఖండి = నెమలి వంటివాని, ఇట్టిరావణుని, భీమవిజయ దీప్తమైన మహిమచేత, తెగటార్చి = చంపి, ఉదీర్ఘ = ప్రసిద్ధమైన, లేజన్యుగలవాఁ డాయెను.

భా. అలఘుదోషప్రాధిగల, మాతుల = మేనమామయొన కృపునియొక్కయు, కృతవర్తయొక్కయు, వీరయోధాగ్రణి = అశ్వత్థామ, బలిమిచేత, అమర, శత్రు మస్తకములు కొట్టికొట్టి, ఉత్తమోజునిని, కృష్ణ = ద్రౌపదియొక్క, తనుభవుల = ప్రతి వింధ్యాదిపుత్రులను, సంగరకృతి = యుద్ధసమర్థుఁడయిన, ధృష్టద్యుమ్నునిని, శాత్రువులయొక్క, అను = ప్రాణవాయువులకు, పృథుపణి = ఘనసర్పమైనవాని, శిఖండినిని డెగటార్చి భీమవిజయలయొక్క దీప్తమహిమచేత, దీర్ఘ = పోమొత్తఁబడిన, లేజన్యు గలవాఁ డాయెను.

వ. అంత.

294

నీ. శ్రీదానరుం డైన శ్రీవరుం డిట్లు టా
త్రప్రక్రియను విజయప్రశక్తి
నిర్వహించుచు శత్రు నిర్మూలనము సల్పి
సొంపుమై దనకును శుభపదవిక
లంకాధిరాజ్యవిలాసపట్టాభిషే
కము స్వపురస్సూర్జితముగ నడవ
వసుధ నప్పుడు దానవప్రభుత్వవిశేష
పృథుతరదీప్తి విభీషణుండు

ఆ. తేజరిల్లె ధర్మరాజితరక్షమా
పాలదుర్లభతర భాగ్యలక్ష్మి
నేడుగా ఫలించె నెఱయ నస్తత్పుర్వ
సుకృత మద్భుత మని సుజను లలర.

255

భా. శ్రీదానరుండయిన శ్రీవరుండు = కృష్ణుఁడు, టాత్ర = శత్రుసంబంధమైన- సారథిసంబంధమైన, “నూతన టాత్రా చ సారథిః” అని ఆ. ప్రక్రియ = పర్వనచేత,

విజయునికి, ప్రశక్తి = అధికబలమును, నిర్వహించుచు, శుభపదమై, వికలంక = నిష్కలంకమైన, అధిరాజ్యవిలాస = సామ్రాజ్యవిలాసమందుగల, పట్టాభిషేకమును, స్వపుర = తనపట్టణమందు-అనగా హస్తినగరమందు, యుగ్మతముగ నడవఁగా, అప్పుడు, తా = తాను, నవప్రభుత్వమందుగల, విశేష = వింతరీతిచేత, పృథుతరమైనదీప్తిచేత, విభీషణుడు = భయంకరమైనవాఁడు-చూడ శక్యముగానివాఁడనుట. ధర్మరాజు, ఇతరక్షమాపాల = తక్కినరాజులకు, దుర్లభతరమైన భాగ్యలక్ష్మీచేతఁ దేజరిల్లెను.

రా. క్రిడానరుండయిన శ్రీవరుండు = రఘునాథుఁడు, తాత్ర = తత్త్రియసంబంధమైన, ప్రక్రియను = వర్తనచేత, విజయమందుగల, ప్రశక్తి = అధికసామర్థ్యమును, నిర్వహించుచు, తనకు = విభీషణునకునుట. శుభపదవిక = శుభమైనమార్గముగల లంకాధిరాజ్యపట్టాభిషేకము, స్వ = తనకు, పురః = ముందరికిని-ఎప్పటికిని ననుట. యుగ్మతముగ నప్పుడు దానవప్రభుత్వవిశేషముచేతఁ బృథుతరదీప్తిగలవాఁడు, ధర్మ = సకలధర్మములచేతను, రాజత = బిచ్చుచున్న, రక్ష = నరక్షణచేత, మాపాల = మాయందు, దుర్లభతరభాగ్యలక్ష్మీ నేడుగా ఫలించెనునుట. అస్తత్యూర్వకృతము = పూర్వపుణ్యము, అద్భుతమని నుజను లలరఁ దేజరిల్లెను.

తే. విష్ణుముఖ్యావతారమై వెలయువిశ్వ

విభుఁడు ననలసహర్షప్రవేశమహిమ

కతనఁ దనచెల్వమతిశుద్ధిగాంచి యమర

మినుతి మిగులఁ జేసొని యేగెఁ దనదుపురికి.

256

రా. విశ్వవిభుఁడు = రఘునాథుఁడు, అనల = అగ్నియందు, సహర్ష = హర్షసహితమైన, ప్రవేశము చేతనైన, మహిమకతన = మహిమవల్ల, తనచెల్వ = సీతాదేవియొక్క, మతిశుద్ధిగాంచి = హృదయశుద్ధిని గాంచి, అమరమినుతి = బ్రహ్మచేవతాస్తోత్రము, మిగులఁ జేసొని, తనదుపురికి = అయోధ్యానగరమునకు, ఏగెను. సీతానమేతుడయి పుష్పకారూఢుడయి లక్ష్మణవిభీషణునిగ్రవాదినమేతుడయి వచ్చి ప్రవేశించెను.

భా. విశ్వవిభుఁడు = శ్రీకృష్ణుఁడు, అనల = అల్పముగాని, హర్షప్రవేశమహిమకతన, తనచెల్వము = విలాసము, అతిశుద్ధిగాంచి యమరఁగా, మినుతి = ధర్మరాజాదిస్తోత్రమును, చేసొని, తనదుపురికి = ద్వారకకు, ఏగెను.

వ. అట్లేగి యుచితభంగి నంగీకృతసకలసామ్రాజ్యభోగలీలావిశేషం డయ్యె నప్పుడు.

257

క. శాంతనవోక్తివిలాసా, త్యంతసుఖితసమస్తధర్మతఁ జేసెన్

శాంతిఘనుఁడు వై వస్వత, సంతతిన్మనశేఖరుఁడు ప్రజాపాలనమున్.

రా. శాంతములునైన, నవ = మనోహరములైన, ఉక్తివిలాస = అగస్త్యాదిముని వచోవిలాసములచేత, అత్యంతమును, సుశీత = లెస్సగాఁ దెలియఁబడిన, సమస్త = సకల మైనశత్రుమిత్రులయొక్క, ధర్మతఁ = గుణములు గలవాఁడౌటచేత, శాంతిఘనుఁడు, వైవస్వతసంతతి = మనువంశమందుఁగల, నృప = రాజులకు, శేఖరుఁడు = భూషణమైన వాఁడు రఘునాథుఁడు, ప్రజాపాలనముఁ = సకలలోకసంరక్షణమును, చేసెను.

భా. శాంతనవ = భీష్మునియొక్క, ఉక్తివిలాస = శాంత్యానుకాసనికపరోక్షి విలాసములచేత, సుశీత = లెస్సగాఁ దెలియఁబడిన, సమస్తధర్మతఁ = సకలధర్మములు కలవాఁడౌటచేత, శాంతిఘనుఁడు, వైవస్వతసంతతి = ధర్మపుత్రుఁడయిన, నృపశేఖరుఁడు = ధర్మరాజు, ప్రజాపాలనమును జేసెను.

వ. ఆనమయంబునందు.

259

ఆ. మానిపదవిసృష్టమహితనయోత్పన్న
కుశలవసుసమృద్ధి వశత నొదవు
కొదవలెల్లఁ దీర్చుకొని యవ్విభుండు గా
వించె నశ్వమేధ విధులు వెలయ.

260

భా. మాని = వేదవ్యాసమునియొక్క, పద = వాక్యములచేత, విసృష్ట = ఇయ్యఁ బడిన, మహిత = ప్రసిద్ధమైన, నయ = నీతిచేత, ఉత్పన్న = కలిగిన, కుశల = శుభకరమైన, వసు = ద్రవ్యములయొక్క, సమృద్ధివశతఁ = సమృద్ధియొగము గలవాఁడౌటచేటి, అవ్విభుండు = ధర్మరాజు, అశ్వమేధాదులైన విధులు = సత్కర్మములను, కావించెను.

రా. మానిపద = వాల్మీకియొక్క యాశ్రమమందు, విసృష్ట = విడువఁబడిన, మహితనయా = సీతయందు, ఉత్పన్న = పుట్టిన, కుశలవ = కుశలపులయొక్క, సమృద్ధివశతఁ = అధికైశ్వర్యప్రాప్తిగలవాఁడౌటచేత, ఒదవుకొదవలెల్లఁ దీర్చుకొని = దేవబుషి పితృ తర్పణములు తీర్చుకొని, అవ్విభుండు = ఆరామస్వామి, అశ్వమేధాదివిధులను, వెలయఁ = ప్రసిద్ధమానట్లుగా, కావించెను.

సీ. శ్రీధాన్యకటకమై చెలువొందె రాష్ట్రంబు
నెలమూఁడువానలు నిండఁ గురిసె

బాడిని బంటలఁ బ్రజలు విజృంభించి

రరిపదవృత్పత్తి యస్తమించె

రోగాపమృత్యువార్తాగంధ మెడలెను

జారచోరాదుల పేరు నుడిగె

వర్ణాశ్రమాచారవర్తనల్ గడు నొప్పె

ధర్మంబు నాల్గుపాదముల నడచె

తే. రామభద్రుండు సన్తార్థరక్షణైక
పరుండు దిగవతంసితక్తిర్ని పాండుసూనుఁ
డుర్విషయిఁ జతురాత్మానుజోపచరిత
చరణుఁ డగుచు సామ్రాజ్యంబు సలుపునపుడు.

261

రా. దిక్ = దిక్కులకు, అవతంసిత = అలంకారముగాఁజేయఁబడిన, క్తిర్నియనెడి,
పాండుసూనుఁడు = తెల్లని పుష్పములుగలవాఁడు, రామభద్రుండు, చతుర = మనో
హరమైన, ఆత్మ = హృదయముగల, అనుజ = తమ్ములచేత, ఉపచరిత = సేవింపఁబడిన, చర
ణుఁడగుచుకొ = పదములు గలవాడై, సామ్రాజ్యంబు సలుపునపుడు, భూమిపై నీలాగు
సంతోషమున నుండెను.

భా. రామ = ఒప్పుచున్న, భద్రముగలవాఁడు, దిగవతంసితమైన క్తిర్నిగలవాఁడు,
పాండుసూనుఁడు = ధర్మరాజు, చతుః = నలుగురైన, ఆత్మ = తనయొక్క, అనుజులచేత,
ఉపచరిత = సేవింపఁబడిన, చరణములుగలవాడైచు సామ్రాజ్యంబు సలుపునపుడు
శ్రీధాన్యకటకమై చెలువొందె రాష్ట్రంబు.

శా. దేవా దేవర ప్రేరణంబునన యుద్ధీంచువాఁడై వ్యభవ
శ్రీవిస్ఫూర్తిని రామభారతకథాశ్లేషప్రబంధోత్తమ
వ్యావిర్భావము నిట్లు నెందె నిది భవ్యాభవ్యత లూడకీం
పై వర్తిల్లఁ బరిగ్రహింపుము విరూపాక్షా జగద్రక్షకా.

262

శా. శ్రీదామాత్రకృత త్రిమూర్తిభరణాంగీకారచూడాపరి
భ్రాదాదిత్యధునీపుషత్పుషితపంపాశైత్యవేధోమరు
ద్రాడారాధితపాదయంఘ్రినఖచంద్రద్యోతసిద్ధ్యత్పరి
వాడాఖండలమండలీహృదయజీవంజీవసంజీవనా.

263

శ్రీదామాత్రముచేత నేకృతమైన, త్రిమూర్తి = బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరరూపముల
యొక్క, భరణ = భారణముయొక్క, అంగీకారముగలవాఁడా! త్రిమూర్తులును నీలీల
లనుట. చూడా = శిఖయందు, “చూడాకిరీటంకేశాశ్చ” అని అ. పరిభ్రాత్ = ఒప్పు
చున్న, ఆదిత్యధునీ = దేవనదియొక్క, “ఆదిత్యాబుధవోన్వప్నాః” అని. “తటిసీహ్లాది
నీధునీ” అనియు అ. పుషత్ = బిందువులచేత, “పుషంతి బిందుపుషతో” అని అ.
పుషిత = పోషింపఁబడిన, పంపానదియందలి శైత్యముగలవాఁడా! వేధః = బ్రహ్మచేతను,
“నష్టా ప్రజాపతిర్వేధాః” అని అ. మరుత్ = దేవతలకు, “మరుతోపవనామరా” అని
అ. రాట్ = రాజైన యింద్రునిచేతను, ఆరాధింపఁబడిన పాదములుగలవాఁడా! అం

ప్రి=పాదములయందుగల, నఖములనెడి చంద్రులయొక్క, ద్యోత = ప్రకాశము చేత, “ప్రకాశోద్యోతకతపః” అని అ. సిద్ధ్యత్=సిద్ధింపుచున్న, పరివ్రాట్ = యతీశ్వరులకు, ‘భిక్షుః పరివ్రాట్కర్తందీ’ అని అ. ఆఖండల = ఇంద్రులైన బ్రహ్మరులయొక్క, మండలీ=సమూహముయొక్క, ‘బింబో స్త్రీమండలం త్రిషు’ అని అ. స్వాదయములనెడి, జీవంజీవ = చతోరపక్షులయొక్క, “జీవంజీవశ్చకోరకః” అని అ. సంజీవనముగలవాడా!

క. కారుణ్యవిభవలక్ష్మీ, తారుణ్యసదోపభోగ ధన్యకటాక్షా
కారీరార్థసులాలిత, గౌరీరారజ్యమాన కమ్రావేతా. 264

కారుణ్యవిభవ=దయాతిశయముయొక్క, లక్ష్మీ=సంపదయనెడి, తారుణ్య=యావనముయొక్క, సదోపభోగ = నిత్యానుభవముచేత, ధన్యమైన, కటాక్షముగలవాడా! కటాక్షమునకుఁ గారుణ్యమే యావనమనుట. కారీర=కరీరసంబంధమైన, ఆర్థమందు= అర్థశరీరమందునుట. సులాలితయైన గౌరియందు, రారజ్యమాన = మిక్కిలి నానక్తిగలవాడా! చును, కమ్ర=మనోజ్ఞమైన అపేక్షగలవాడా!

కలహంసవృత్తము.—

హిమనగాద్రితన యేక్షణలక్ష్మీ, స్తిమితపుణ్యఫలదేహవిలాసా
విమలభక్తిపెదవేంకటధాత్రీ, రమణమానసనిరంతరవాసా. 265

గద్యము. ఇది నిఖిలసూరిలో కాంగీకారతరంగితకవిత్వవైభవపింగళియమరనార్యతనూభవ సౌజన్యజేయసూరయనామధేయప్రణీతంబైన రాఘవపాండవీయమునందు సర్వంబును జతుర్థాశ్వాసము.

గద్యము. ఇది శ్రీమన్మదనగోపాల కృపాకటాక్షసంప్రాప్తసారసారస్వతసంపదానందనందవరకులక్షీరపారావారరాకాసుధాధామ ముద్దరాజు గణపయామాత్యపెదరామధీమణి ప్రదర్శితం బైన రాఘవపాండవీయాదర్శంబునందు సర్వంబును జతుర్థాశ్వాసము.

సంపూర్ణము.

చెన్నపురి: వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారి

‘వావిళ్ల’ ప్రెస్సున ముద్రితము.

DONATED BY
DR. A. VEERASWAMY NAIDU, M.A., Ph.D.
ఆంధ్ర గ్రంథ ముఖ్యములు. S. V. College
 TIRUPATI

ప్రతి 1-కి రు. అ.		ప్రతి 1-కి రు. అ.	
శ్రీమదాంధ్ర భాగవతము, పోతనామా		ఆంధ్ర భారత విమర్శనము, మల్లాది	
త్యక్తచరితము, ఇదివఱకు ముద్రిత		సూర్య నారాయణ కావ్య	0 8
మైన ప్రతులకన్న అన్ని విధముల		ఆనందరంగ రాట్నందము, కాలికో	1 8
బాగుగ నున్నది	4 0	ఆంధ్ర శ్రీమద్రామాయణము; కావ్య	
,, అత్యుత్తమ ప్రతి, రెండు సంపుట		స్వతితీర్థ: జనమంచి శేషాద్రి	
ములు	6 8	శర్మకృతము, 3 సంపుటములు	12 0
,, 3 సంపుటములు	7 8	డిటో 7 సంపుటములు	14 0
శ్రీమదాంధ్ర భారతము - పద్య కా		ఆంధ్ర లలితోపాఖ్యానము	1 8
వ్యము:—అనేక వ్రాత ప్రతుల		ఆంధ్ర భాషాభూషణము	0 2
నవాయమున చిరకాలమునుండి		ఆంధ్ర భాషావర్ణనము, అట్టబైండు	0 12
సంపూర్ణ పరిశ్రమముతోఁ బరి		,, కాలికోబైండు	1 2
ష్కరింపఁబడినది. మేలుకాకి		ఆంధ్ర నానుసంగ్రహము, ఆంధ్ర	
తములపై స్థులముగ అచ్చ		నామ శేషము, సాంబసిగ్గుంటు	
త్రించి మంచి కాలికోబైండు		పు—టికానుక్రమణికాసహా	0 12
చేయబడియున్నది.		డిటో కాలికోబైండు	1 0
7 సంపుటముల ప్రతి	14 0	ఆంధ్ర చంద్రావళిము, సటిక	0 8
3 సంపుటముల ప్రతి	13 0	కవినంశయవిచ్ఛేదము, అడిదము	
అది, సభావర్ణములుగల సంపుటము	2 0	సూరకవిది	0 6
ఆరణ్యవర్ణము	2 0	ఉత్తరరామాయణము, కంకంటిపావ	
విరాటోద్యోగవర్ణములు	2 0	రాజ ప్రణీతము, చక్కని కూర్పు	
భీష్మద్రోణవర్ణములు	2 0	గిట్టబైండు	2 0
కర్ణశల్యసౌప్తికస్త్రీవర్ణములు	2 0	ఉత్తరహరివంశము, నాచన సోమ	
కాంతివర్ణము	2 0	నాథకృతము	1 8
అనుకాసనిక, అశ్వమేధ, ఆశ్రమ		కవికర్ణరసాయనము, మాంథాతచరిత్ర	1 8
వాస, మాసల, మహాప్రస్థానిక,		డిటో మేలు ప్రతి, కాలికోబైండు	1 14
స్వర్గారోహణ వర్ణములుగల		కళాపూర్ణోదయము, దళసరికాగి	
సంపుటము	2 0	తములు	2 4
అదిపంచకము, ఒకటేసంపుటము	5 8	కాశీఖండము, చక్కని వ్రాతకూర్పు	1 8
యంధపంచకము, స్త్రీవర్ణము	3 12	కుచేటోపాఖ్యానము, సటిక, (భాగ	
కాంతిసప్తకము	3 12	వతములొనిది)	0 4
అదివర్ణముమాత్రము, పెద్దపుచ్చ	1 8	డిటో గట్టు ప్రభుకృతము	0 6

ప్రతి 1-కి రు. అ.

కృష్ణరాయవిజయము, కుమార ధూర్జటి	
కృతము	0 8
గజేంద్ర మోక్షము, సటీక, చక్కనిది	0 8
గద్యపద్యసంగ్రహము	0 10
గోపీనాథరామాయణము, 2 సంపుట	
ములు, శ్రీమద్రామాయణమునకు సరి	
యైనపద్యము, కవనము మిక్కిలి	
సొంపు; పీఠిక అతివిపులము	7 8
గరుడాచలం, యక్షగానం, పెద్దచ్చు	0 2
చాటుపద్యమణిమంజరి, క్రొత్తకూర్పు,	
ప్రథమభాగము	1 4
చెన్నబసవపురాణము, పాపకవిది	1 2
ఛందోదర్శణము (అసంతునిఛందం)	0 14
జైమినిభారతము, అశ్వమేధపర్వము	1 6
తెనుగునవస్థలు	0 2
దశకుమారచరిత్రము, పద్యకావ్యము,	
కేతనకవికృతము, చక్కని ప్రతి	1 8
దశావతారచరిత్ర, మాతనము ద్రితం	2 0
దశరాపద్యములు	0 1
నరసభూపాలీయము, కాలిగోబైండు	1 0
నలాపాఖ్యానము, సటీక చిన్న సైజు	0 6
నలచరిత్ర, ద్విపద	0 14
నిర్వచనోత్తరరామాయణము	1 0
నీతిపద్యసంగ్రహము, సటిప్పణము	0 4
నిరంకుశాపాఖ్యానము, రుద్రకవిది	0 6
నీలాసుందరీపరిణయము, కూచిమంచి	
తిమ్మకవికృతము	0 4
నృసింహపురాణము, ఎత్తూప్రగడ	1 0
పంచతంత్రము, నారాయణకవిది	0 12
పంచతంత్రము, వేంకటనాథరాజకవి	1 4
డిటా నారాయణకవికృతము	0 12
ప్రతిభంధరత్నావళి	1 8

ప్రతి 1-కి రు. అ.

ప్రభావతీ ప్రద్యుమ్నము, క్రొత్తది	0 10
పారిజాతాపహరణము, చిన్న సైజు	0 8
డిటా విద్వాన్ దూసి రామమూర్తి	
కాస్త్రీవిరచిత సురభి వ్యాఖ్యాన	
సహితము	3 0
బసవపురాణము, పిడుప రిసోమనాథ	
ప్రణీతము	2 4
బ్రహ్మోత్తరఖండము	1 0
భాస్కరరామాయణము, క్రొత్తది	4 0
భోజరాజీయము, అనంతామాత్యకవి	1 2
మనుచరిత్ర, సటీక, వావిళ్ల రామస్వామి	
కాస్త్రీగారి వ్యాఖ్యానముతో చిన్న	
సైజున మేలుకాకీతములమీద స్ఫు	
టమైన అక్షరములతో చక్కగ	
ముద్రించియున్నారము.	2 0
భోగినీదండకము	0 1
మార్కండేయపురాణము, మారనది	1 12
మూన్నాళ్లముచ్చట, వేటూరి ప్రభా	
కరకాస్త్రీ	0 4
మొల్లరామాయణము, చిన్న సైజు,	0 10
రంగనాథరామాయణము, ద్విపద	2 8
రాజశేఖరవిలాసము	0 12
రామాభ్యుదయము	1 4
గుక్తిణీకల్యాణము, సటీక,	0 6
వినుచరిత్ర, సటీక, అనేకనూతనాంశ	
ములుగల చక్కని క్రొత్తకూర్పు	4 0
వసుచరిత్ర విమర్శనము, శ్రీ చినసీతా	
గామస్వామికాస్త్రీకృతము, అశ్వ	
ద్భుతములగు క్రొత్తవిషయములనే	
కము లిందుగలవు	1 4
సీతారామాంజనేయసంవాదము, సటీక,	
మేలు ప్రతి	3 8

37321

వావిళ్ల రామస్వామి శాస్త్రులు అండ్ సన్స్,
292, ఎన్.జి. రోడ్, చెన్నపురి.